

بیداری ایرانیان

یا

تاریخ مشروح و حقیقی مشروطیت ایران

با ۴۲ گراور

ناظم الاسلام کرمانی

مجلد اول

شامل مقدمه و جلد اول و دوم و سوم تا رمضان ۱۳۲۴

چاپ دوم

بسرمايه كتابفروشى ابن سينا طبع و نشر شد

حق طبع محفوظ است

چاپخانه مجلس

فهرست هندرجات

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
شرح حال مؤلف بقلم آقای سید محمد		تلگراف میرزای شیرازی بمیرزای -	
هاشمی نماینده سابق مجلس		آشتیانی	۲۶
علت نگارش تاریخ بقلم مؤلف	۱	تلگراف تشکر آیه الله میرزای شیرازی	
مقدمه	۴	بناصرالدین شاه و جواب ناصرالدین شاه	۲۷
فصل اول		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به میرزای	
واقعه رژی	۱۱	آشتیانی - تلگراف امین السلطان بحکم	
صورت حکم بحرمت دخانیات	۱۲	ولایات ایران	۲۸
دستخط ناصرالدین شاه بمیرزای آشتیانی	۱۴	تلگراف وکیل الدوله کرمانشاهی بمیرزای	
جواب دستخط از طرف میرزای آشتیانی	۱۵	آشتیانی تلگراف میرزای آشتیانی به آیه الله	
بناصرالدین شاه		میرزای شیرازی - تلگراف آقا سید علی	
دستخط ناصرالدین شاه در جواب میرزای		اکبر تفرشی	۲۹
آشتیانی	۱۸	تلگراف آقا شیخ فضل الله - تلگراف آقا	
جواب میرزای آشتیانی - مکتوب میرزای		سید محمد رضا طباطبائی به آیه الله میرزای	
آشتیانی بناصرالدین شاه	۱۹	آشتیانی	۳۰
استفتاء از آیه الله میرزای آشتیانی - سؤال		تلگراف امام جمعه تهران و مکتوب امام جمعه	
از حجة الاسلام و جواب - جواب از سؤال		بآیه الله میرزای شیرازی	۳۱
اول - دستخط ناصرالدین شاه - ایضاً		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به	
دستخط ناصرالدین شاه	۲۰	میرزای آشتیانی	۳۲
اعلان رئیس دخانیات در باب فسخ امتیاز -		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به امام	
مکتوب امین السلطان بمیرزای آشتیانی و		جمعه تهران	۳۳
جواب مکتوب مزبور	۲۲	تلگرافات آیه الله میرزای شیرازی بتریز -	
صورت مکتوب امین السلطان بمیرزای		اصفهان - شیراز - کرمانشاه - تلگرافات	
آشتیانی	۲۳	حاج آقا حسین نوری به یزد - سبزوار -	
تلگراف اول و نانی میرزای شیرازی به		تهران	۳۴
ناصرالدین شاه	۲۴	مقاله ملی	۳۵
تلگراف علماء تهران به میرزای شیرازی	۲۵	اعلان جهادیه	۳۶
جواب تلگراف میرزای شیرازی - تلگراف		صورت امتیاز نامه تنباکو و توتون مشتمل	
میرزای آشتیانی به میرزای شیرازی		بر ۱۵ فصل	۳۸

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
مجلس ضیافت	۴۲	فصل	
عریضه امین السلطان به آیه الله شیرازی	۴۵	حالات میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه	۱۱۳
فصل دوم		فصل	
حالات آقامیرزا سید محمد طباطبائی	۴۷	حالات آقاشیخ علی مؤلف قانون ناصری	۱۱۴
فصل سوم		فصل	
حالات میرزاتقی خان امیر نظام اتابک اول	۵۰	حالات میرزا ملکم خان	۱۱۷
فصل چهارم		حالات حاج میرزا علیخان امین الدوله	۱۲۱
حالات سید جمال الدین اسدآبادی	۵۳	فصل	
مکتوب سید جمال الدین به آقای طباطبائی	۶۴	یادداشت جلد اول	۱۲۷
مکتوب سید جمال الدین بناصر الدین شاه	۶۵	فصل	
مکتوب سید جمال الدین یکی از دوستان خود	۶۷	مقاله مفید در خاتمه کتاب	۱۴۰
مکتوب سید جمال الدین به آیه الله میرزای شیرازی	۶۸	جلد اول	
مکتوب سید جمال الدین بعلما ایران	۷۲	تاریخ پیداری ایرانیان	۱۵۸
احوالات میرزارضا کرمانی	۷۴	شرح زندگی امیر اعظم	۱۵۸
صورت استنطاق میرزارضا کرمانی	۷۷	تشکیل انجمن مخفی	۱۶۲
سواد نگارش میرزا ابوترابخان نظم الدوله		خطاب بوزیر داخله	۱۶۶
وصورت تقریرات میرزا رضا کرمانی	۹۱	مکتوب انجمن استرآباد بایالت جلیله	۱۶۸
فصل		تلگراف امیر اعظم بوزارت داخله	۱۷۰
حالات ناصرالدین شاه	۹۸	جواب تلگراف داخله به امیراعظم	۱۷۲
فصل		خطاب بوزیر خارجه	۱۷۵
حالات مظفرالدین شاه	۱۰۱	حالات مستشارالدوله	۱۷۷
حالات میرزا حسینخان سپهسالار	۱۰۵	خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی	۱۸۴
دربار همایون	۱۰۸	مکتوب مستشارالدوا به مظفرالدین شاه	۱۸۶
سواد لایحه مبارکه	۱۰۹	فصل	
سواد دستخط مبارک تشکیل دربار اعظم و		حالات محمد علی میرزا	۱۹۳
اسامی نه وزارتخانه درباب مجلس وزراء	۱۱۰	حالات مدیر روزنامه مجلس	۲۰۵
شرایط مشورت وزراء و ترتیب		حالات ناظم الاطباء کرمانی	۲۱۲
وزارتخانه ه	۱۱۱	تحصن تجار بزایوه مقدسه	۲۱۹
		خلاصه موعظه ذوالریاستین - بعض رموز	
		کتاب	۲۲۰

موضوع

صفحه

- ۲۲۴ لایحه انجمن مخفی
۲۲۷ حالات آقا میرزا محمود اصفهانی
۲۳۷ شروع بانقلاب واقعه کرمان
حالات سلطان المحققین شیخ محمد واعظ
اصفهانی
۴۴۰ عمارت بانك یا مدرسه چال
۲۶۰ سواد دستخط آیه الله خراسانی و سواد
دستخط آیه الله خراسانی و مازندرانی
۲۶۴ ایضاً سواد دستخط آیه الله خراسانی
۲۶۶ سواد لایحه هیئت علمیه نجف اشرف
۲۶۷

جلد دوم

- ۴۷۳ واقعه مسجد شاه یا هجرت صفری
۲۹۶ مستدعیات اولیه مهاجرین
۳۰۲ عریضه مهاجرین بشاه
عریضه اتابك بشاه - صورت مقاصد
آقایان
۳۰۳ دستخط شاه در جواب عین الدوله و بعلماء
اعلام و به اتابك اعظم
۳۰۴ مراجعت آقایان بدارالخلافه طهران
۳۰۶ تبعید آقا سید جمال واعظ ببلده قم
۳۱۱ ذابورت مخفی
۳۱۴ مذاکره مخفی
۳۱۵ مکتوب احیاء الملك
۳۱۶ صورت شبنامه
۳۱۹ خطابه مردم بآقایان علماء
۳۲۳ مکتوب آقای طباطبائی به عین الدوله
۳۲۶ توضیح یا حاشیه
۳۲۷ سبب هیجان اهالی فارس
۳۳۰ تلگراف علماء شیراز بولیعهد
۳۳۲ واقعه مشهد رضوی
۳۳۳ خطابه دوم بعلماء
۳۳۶ عریضه آقای طباطبائی بمظفرالدین شاه
۳۳۸

موضوع

صفحه

- ۳۴۶ زندان
۳۴۹ تکفیر آقای بهبهانی بمظفرالدین شاه را
۳۵۱ ارمن
۳۵۳ دولت ارشا کونین
۳۵۴ دولت رویینین
۳۶۰ سبب گرفتاری مجد الاسلام
۳۶۱ سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی
۳۶۲ سبب گرفتاری مدیر رشديه
۳۶۵ مکتوب مجد الاسلام بعنوان آقای طباطبائی
مکتوب میرزا آقا اصفهانی بآقای
طباطبائی
۳۶۶ مکتوب مجد الاسلام بنگارنده تاریخ
۳۶۷ بیداری
موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم
جمادی الاولی ۱۳۲۴
۳۷۴ شورای سرّی عین الدوله
۳۸۱ صورت لایحه ناصر الملك بآقای طباطبائی
۳۸۲ تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت
پادشاه زایون
۳۹۲ حالات آقا سید مهدی طباطبائی
۳۹۴ حالات آقا شیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس
۳۹۵

جلد سوم

- ۴۰۴ مقتول شدن سید عبدالمجید
عریضه عضد السلطان بمظفرالدین شاه -
۴۱۳ صورت دستخط مظفرالدین شاه
۴۱۶ حالات آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی
۴۱۸ حالات علاء الملك وزیر علوم
۴۲۹ واقعه تحصن در سفارتخانه انگلیس
۴۳۳ عریضه ملت بمظفرالدین شاه
۴۳۶ قانون عدلیه مشتمل بر دو فصل
سواد دستخط مظفرالدین شاه -
۴۴۳ حالات مشروطه

موضوع

صفحه

شبنامه	۴۴۹
تلگراف ادوارد هفتم پادشاه انگلستان	۴۵۲
عریضه تلگرافی حجج اسلام به مظفرالدین شاه	۴۵۳
دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه	
در جواب علمای تبریز	۴۵۵
تلگراف ولیعهد از تبریز - جواب	
مظفرالدین شاه	۴۵۶
تلگراف مهاجرین به تحصین سفارت	۴۵۹
تلگراف آقا شیخ محمود بقم	۴۶۰
تلگراف نظام الدوله و تلگراف	
شعاع السلطنه بقم	۴۶۱
تلگراف مشیرالدوله بقم	۴۶۲
دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه بقم	۴۶۳
عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین	
بمظفرالدین شاه	۴۶۴
تلگراف مظفرالدین شاه بقم - تلگراف	
از اصفهان بقم - از تبریز بقم	۴۶۶
ایضاً از تبریز بقم - جواب مهاجرین	
به تبریز - تلگراف از عتبات - تلگراف	
از اصفهان	۴۶۷
ایضاً تلگراف از تبریز - تلگراف	
مظفرالدین شاه به عضدالملک	۴۶۸
دستخط مظفرالدین شاه بصدر اعظم - دستخط	۴۶۹
تلگراف مشیرالدوله بآقایان مهاجرین	۴۷۰
سواد دستخط مظفرالدین شاه	۴۷۱
تلگراف از تهران بقم - ایضاً از تهران	
بقم - از اصفهان بقم - ایضاً از اصفهان بقم	۴۷۳
تلگراف از کلات بقم - ایضاً از کلات بقم -	
از بروجرد - از شیراز بقم	۴۷۴
دستخط مظفرالدین شاه - سواد مکتوب	۴۷۶
نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز	۴۷۷
دستخط ولیعهد	۴۷۸
تلگراف از مراغه به مهاجرین	۴۸۰

موضوع

صفحه

دستخط مظفرالدین شاه که در سفارتخانه	
قرائت شد	۴۸۱
صورت سواد دستخطی که بامضاه نرسانیدند	۴۸۴
صورت شبنامه مجلس ملیه اسلامی	۴۸۶
حکم صدر اعظم	۴۸۹
صورت لایحه مشیرالدوله صدر اعظم	۴۹۰
صورت لایحه ملت که سلطان المنکلمین	
قرائت نمود	۴۹۱
تلگراف از باجگیران قفقازیه - جواب	۴۹۳
تلگراف از عشق آباد - جواب تلگراف	
عشق آباد	۴۹۴
انجمن مخفی ثانوی	۴۹۵
صورت عهدنامه بریکاد	۵۰۰
تلگراف از مشهد - از کرمان	۵۰۱
ایضاً از کرمان - از همدان - از کلات	
از همدان	۵۰۲
از کلات - از شیراز	۵۰۳
صورت اسامی اشخاصیکه پول جهت	
خرج در سفر تخانه پرداختند - عنوان پاکت	۵۰۵
شبنامه	۵۰۶
مکتوب فدائیان قفقاز	۵۱۱
دستخط مظفرالدین شاه در جواب لایحه علماء	۵۱۲
صورت دستخط شاه	۵۱۳
نظامنامه انتخابات مجلس شورای ملی	
مشمول بر دو فصل وسی و دو ماده	۵۱۴
انتباه نامه فرقه اجتماعيون عاميون ایران	۵۱۹
شبنامه	۵۲۲
متن نطق مظفرالدین شاه	۵۲۳
تلگراف از بوشهر	۵۲۵
تلگراف از رشت	۵۲۶
ایضاً تلگراف از رشت - منع گمرک	
یا تجدید گمرک	۵۲۷

صفحه	موضوع	صفحه	موضوع
	صورت اعلان حکومت طهران - اسامی	۵۲۸	دستخط شاه
۵۳۹	نظار و اعضاء مجلس نظارت	۵۲۹	ورقه انتخاب که صاحب ورقه حق رای دارد
۵۴۱	اسامی مبعوثین ملت از کلیه طبقات	۵۳۰	واقعه تبریز
	خطابه مظفرالدین شاه در روز افتتاح	۵۳۳	تلگراف از تبریز
۵۵۳	مجلس	۵۳۴	تلگراف از کرمان - ایضا تلگراف از کرمان
	از تبریز به طهران - (تلگراف ولیعهد) -		بقیه واقعه تبریز - دستخط مظفرالدین شاه
۵۵۵	تلگراف از تهران به تبریز	۵۳۵	سواد حکم ولیعهد
	چرا سلام و تشکیل مجلس در هیجدهم		از سفارت انگلیس بقونسلگری تبریز -
۵۵۷	شعبان برپا شد	۵۳۶	دستخط ولیعهد بنزال قونسل انگلیس
۵۵۹	اسامی روزنامه ها و مدارس		متن نعلق مظفرالدین شاه در حضور
		۵۳۷	شاهزادگان قاجاریه

فهرست تصاویر

۲۹۷ حاج میرزا یحیی دولت آبادی ۲۹۹ امیر اعظم ۳۰۷ امیر بهادر ۳۰۹ علاءالدوله ۳۳۱ شعاع السلطنه ۳۸۷ مظفرالدین شاه عین الدوله سهم الملك ۳۸۹ صدر العلماء سید محمد امام ۴۱۱ حاجی آقا محسن عراقی ۴۱۷ اعضاء انجمن ملی ۴۱۹ آقا سید علی آقا یزدی ۴۲۳ سالارالدوله ۴۳۰ ابوالحسن میرزا شیخ رئیس متحصنین در سفارت انگلیس ۴۳۱ (از جماعت سقط فروشها) ۴۴۵ مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا ۴۴۶ میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمن الملك) ۵۴۵ آقای آقا سید محمد طباطبائی ۵۴۷ حاج شیخ فضل الله نوری ۵۵۱ میرزا علی اصغر خان اتابك اعظم ۵۵۷ حاجی میرزا یحیی دولت آبادی ۵۵۹ آقا سید محمد صادق طباطبائی	۵ ۶ ۸ ۲۳ ۳۳ ۴۵ ۴۷ ۷۵ ۷۹ ۹۳ ۹۷ ۱۶۳ ۱۰۴ ۱۰۷ ۱۱۹ ۱۲۹ ۱۳۳ ۱۳۷ ۱۹۵ ۲۴۱	حاج محمد کریم خان میرزا آقاخان کرمانی شیخ احمد روحی حاج میرزا حسن اشتیانی میر سید زین العابدین امام جمعه امین السلطان ناصرالدین شاه اولین رجال با سیاست میرزا رضای کرمانی کامران میرزا حاج شیخ هادی نجم آبادی مشیرالدوله نصرالله خان مظفرالدین شاه میرزا حسین خان سیهسالار میرزا ملکم خان امین السلطان و امین خلوت شیخ فضل الله نوری و آقا سید عبد الله عین الدوله محمد علی شاه شیخ محمد سلطان

خارج از متن: (۱) گراور ناظم الاسلام کرمانی مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان اول کتاب
 (۲) گراور نمایندگان دوره اول مجلس شورای ملی مقابل صفحه ۵۴۴

بقلم جناب آقای سید محمد هاشمی کرمانی

نماینده سابق مجلس شورای ملی

بیاری باری

دیباچه

مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر دو قسمت است :

نخست معرفی کتاب و مختصر تقدیری از ناشر دوم آن .

سپس ترجمه و شرح حال نویسنده تاریخ بیداری ایرانیان .

تاریخ بیداری ایرانیان کتابی است (بنا بمعرفی مؤلف) مشتمل برده جلد که مجموع آن در

دو جلد بنحوی که مشهود میشود بجای میرسد .

در این کتاب مطالب و موضوعات مربوط باواخر دوران استبداد و آغاز مشروطیت ایران بی پرده ذکر شده و نویسنده کمال کوشش را بکار برده است که در نقل حوادث از جاده حقیقت منحرف نشود و گویا امتیاز کتاب وی هم بهین است لاغیر ورنه عبارات کتاب و تثر نویسنده از حیث جمله بندی در یاری دارای امتیازی نیست و وجه امتیاز فقط همان سادگی موضوعات و مقرون بودن آن است بحقیقت . آری در این کتاب درباره شاه و صدور و رجالی که متقلد و شاغل مشاغل امور بوده اند دور از مدح و ثنائیکه شیوه متداول زمان بوده بیعت و انتقاد پرداخته شده است و از مجتهدین و رهبران آزادی که در راه مشروطیت خدمات صادقانه ای انجام داده اند بنیکی یاد شده ، گرچه القاب زیاد طبق عادت عصر برای اغلب آنان ذکر گردیده و کارهای مخالفان حریت و مشروطه مورد نکوهش قرار گرفته . خلاصه اینکه از نشریات سالهای اول دوران مشروطه ایران است که بواسطه مقید بودن مؤلف آن بذکر حقایق تاریخی در میان مطبوعات آن عصر موقع قابل ملاحظه ای احراز کرده که هنوز هم از مقام اول خود ساقط نشده است . پرفسور ادوارد برون معروف در تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاضر درباره آن شرحی نگاشته که عیناً نقل میشود : « بهبود تثر در عصر اخیر ، در عهد جدید ترقیات بسیار در تثر رخ داد و علتش چنانکه در مورد نظم ذکر شد یکی این بود که نویسندگان زمان اخیر بقدماء مراجعه کردند و از سبک محررین بعد از مفعول اعراض نمودند و دیگر توسعه جدید فن روزنامه نگاری است که هر چند عموماً بیک شیوه بدیع و تفری منجر نمیشود اما مستلزم ایجاز و استقامت است از لحاظ طرز و ترتیب و بالاتر از همه از نظر استناد تاریخ بیداری ایرانیان تألیف ناظم الاسلام کرمانی (۱۳۲۸ / ۱۹۱۰) را که متأسفانه بانجام نرسیده میتوان بدرجات بر تاریخهای بزرگ و پر مدعای رضاقلیخان و لسان الملك (روضه الصغای میرخواند (۱) و ناسخ التواریخ) تفصیل نهاد در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته اند » .

۱ - باید روضه الصغای ناصری منظور باشد تألیف رضاقلیخان لله باشی نه روضه الصغای میرخواند . بدلیل خط آخر که پرفسور ادوارد برون گوید « در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته اند » و این اشتباه باید مربوط بترجم باشد .

روپهرفته این کتاب کتابی است که قابل تجدید چاپ بود و از قسمتهای سودمند آن نامه‌های مجتهدین و علماء و مرحوم سید جمال‌الدین است که همان نامه‌ها مبداء تغییرات سیاسی کلی کشور گردید و اگر وجود این کتاب ودقت مؤلف در ثبت و درج آن نمی‌بود احتمال کلی داشت که بعض آن نامه‌ها از میان میرفت و یا در کلیه آن تحریف و تصحیفی راه می‌یافت .

در آغاز این کتاب از میانه حوادث مقدم بر مشروطه و بیداری ایرانیان نخست بشرح موضوع انحصار دانیات و تنبأ کودر ذیل عنوان (در بیان واقعه رژی) پرداخته شده است که اهم وقایعی بوده که بفتح روحانیون و ارباب عمام و شکست دربار ناصرالدین‌شاه منتهی گردید و پس از چهل و اند سال سلطنت مطلقه همیشه ناصرالدین‌شاه و وزراء مستبد او را درهم شکست و باشخاص روشنفکر جرئت داد که بموضوعات اساسی مهمتری بپردازند گرچه تا حدی از بحث ما خارج است ولی بی‌مناسبت نیست که اشعار داریم که چنانکه کم و بیش از تاریخ موضوع بحث ما نیز مستفاد میشود . پس از آن واقعه و قتل ناصرالدین‌شاه نخست بعض طلاب فاضل برهنمونی نهانی مجتهدین اصلاح طلب شروع بتشکیل جلسات بظاهر بحث و بیاطن تبلیغ کردند ، در آن جلسات آیات و اخبار و احادیث مناسب با مقصود قلبی خود را عنوان و چون از افراد جلسه خود اطمینان حاصل میکردند که در میانشان جاسوس دربار وقت وجود ندارد شروع با اقدامات جدی تری از قبیل ارسال نامه بولایات و نشر اعلامیه و شبنامه میکردند و انجمنهایی بنام انجمن مخفی تشکیل میدادند و این انجمنها را اگر بر خلاف تصور مؤلف تاریخ بیداری علت کلی و مبداء اصلی تحولات ندانیم باید آنرا بی‌اثر در استقرار مشروطیت هم تصور نکنیم .

باز برگردیم بموضوع کتاب - آنچه معلوم است اکثر مطالب مجلدات چاپ شده چند سال قبل از اقدام بطبع تهیه شده بوده بدلیل اینکه قسمتی از مطالب آن در روزنامه کوکب درّی (۱) که بمدیری ناظم الاسلام در تهران چاپ و نشر میشده و گاه ریشه بعض موضوعات آن نیز در روزنامه هفتگی نوروز (۲) که مقدم بر کوکب درّی تأسیس یافته بود دیده شده رجحانی که این نشریه دارد این است که این در حکم تاریخ است و آن دو دوروزنامه هفتگی خیلی عادی بشمارند که مناسب با مقتضیات عصر و حدود فکر ناشر آن بوده اند .

(۱) کوکب درّی مقارن مشروطیت در سالهای ۱۳۲۳ و ۲۴ و ۲۵ قمری هجری در تهران بطور هفتگی غالباً در هشت صفحه نیم ورقی (بقطع جریده جبل‌التین که معروف است) باخط نسخ و چاپ سنگی طبع میگردد و سالی چهل شماره انتشار می‌یافت و محل اداره آن مدرسه اسلام بوده است، مقالات کوکب درّی تا اندازه‌ای متنوع و از حیث عبارت هم بر تاریخ بیداری که تمامش بقلم ناظم الاسلام است برتری دارد و غلط چایی تاریخ بیداری از آن کمتر است .

(۲) نوروز بطور هفتگی در هشت صفحه کوچک ۲۱ در ۱۷ سانتیمتر بخط نسخ چاپ سنگی بمدیری، ناظم الاسلام کرمانی و دبیری میرزا کاظم‌خان طبیب کرمانی در تهران از ذی‌الحجه ۱۳۲۰ قمری هجری انتشار یافت . جای اداره آن در محله سنگلج گذر در خانگاه بوده و روپهرفته کوکب درّی بر این روزنامه برتری داشته است .

بهر حال مجلداتی از این تاریخ بطور هفتگی بقطع خشتی (هر جزوه شانزده صفحه در هفته بخط نسخ و حواشی و یادورقی بخط نستعلیق با چاپ سنگی و نقاشی صورت اشخاص بالنسبه خوب در تهران چاپ و نشر یافته بود و جلد سوم نانام مانده زیرا که آنچه جستجو شد بیش از ۹۶ صفحه از جلد سوم بدست نیامد و اگر هم چاپ شده باشد مارا بر آن اطلاعی نیست و چون بصورتی که تصریح گردید این کتاب انتشار یافته بود (یعنی بصورت يك جریده هفتگی که علت اینهم عدم توانایی مؤلف آن بوده که نمیتوانسته یکباره آنرا بصورت کتاب تاریخ مستقلى بچاپ برساند) دوره کامل آن که بدون افتادگی باشد در کمتر جائی وجود داشت و کم شدن نسخ و کمی نسخه کامل آن ایجاب میکرد که بار دیگر تجدید چاپ شود ازیر و همواره نگارنده در این اندیشه بود که اقدامی کند تا با قسمتهای چاپ نشده این کتاب یکباره بصورت کاملتری از سر تا بآخر چاپ شود، در اینجا بی متاسبت نیست که شرحی راجع به قسمتهای چاپ نشده نیز بنگاریم . وسیله اطلاع نگارنده بر وجود مجلداتی خطی و چاپ نشده از تاریخ بیداری ایرانیان شخص مؤلف آن ناظم الاسلام بود . آن مرحوم در کمران در سال ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ قمری هجری مجلس ذکر مصیبتی داشت ، يك شب پس از خانۀ مجلس بتکلیف وی با دوست و همدرس قدیم خود جناب آقای لقمان نفیسی مدیر کل سابق وزارت دارائی در نزد او نشستیم مرحوم ناظم الاسلام بما گفت « من دو کتاب دارم هر وقت توانستید بنگذارید آن دو از میان برود و آنرا بچاپ برسانید ، اول مقامات حریری است که بر حسب خواهش میرزا علی اصغر خان اتابك اعظم آنرا ترجمه کرده ام وبخط نسخ ممتاز متن و بخط نستعلیق ریز ترجمه آن در زیر خطوط روی کاغذی که مناسب برای چاپ و برگرداندن روی سنگ چاپ است نوشته و تهیه شده ، دوم بقیه تاریخ بیداری ایرانیان است که مشتمل است بر حوادث استبداد صغیر » .

و آنگاه هر دو کتاب را بما ارائه داد ، اوراق مقامات حریری در کمال امتیاز بود که متأسفانه گویا باقی نمانده و از میان رفته است .

من همواره این وصیت ناظم الاسلام را که گویا هفته چند قبل از وفاتش بود بخاطر داشتم تا سالیان سالها که توفیق یافتم و توانستم گامی چند در راه انجام وصیت آن مرحوم بردارم . پس از مختصر معرفی از قسمتهای چاپ نشده بشرح اقدامی که برای چاپ قسمتهای غیر مطبوع شده خواهیم پرداخت .

قسمتی را که بچاپ نرسیده نمیتوان مجلدات تقسیم بندی شده منظمی فرض کرد، با آنکه مؤلف در عنوان جلد اول چاپ شده آنرا **تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر ده کتاب** نامیده و معرفی کرده و با آنکه در آغاز صفحه نخست چنین نگاشته « چون بنده نگارنده بزحمات بسیار و صدقات بی شمار ده جلد تاریخ بیداری ایرانیان را که محتوی بروقایع مشروطیت است نوشته و یارۀ از کتاب اول آنرا در روزنامه (کوكب دري) درج و نشر دادم عازم بودم که بقیه آنرا برای زمان بعد از خود گذارم که مانعی از نشر مطالب آن ابدأ نباشد » چنان مستفاد میشود که توفیق تقسیم بندی مجلدات بلکه بیایان رسانیدن یکسر مجلدات را نیافته است .

بیب

و ممکن است که گذشته از نقیصه عدم تقسیم بندی نواقص دیگر از قبیل سقطات بعض مطالب یا پاکنویس نشدن بعض اسناد و از میان رفتن آن در قسمتهای چاپ نشده دیده شود چنانکه گویا از اول جلد چهارم تا صفحه هفدهم و از آخر کتاب چهارم نیز صفحات بسیاری از میان رفته و تا کنون آنچه جستجو شده بدست نیامده باوجود این بموجب مالایندرك كله لا يترك ' كله' اولی چاپ و نشر آنچه که باقی مانده است بود تا از فنا و نابودی مصون ماند .

اسلوب قسمتهای چاپ نشده تا اندازه ای با آنچه که چاپ شده فرق و تفاوتی دارد تفاوت هم البته ناشی از زمان و مقتضیات محیط و حوادث جاری بوده .

خلاصه اینکه چنین بر می آید که بیشتر موضوعات مجلدات مطبوع در هنگام توفیق مشروطه خواهان و ذلت مخالفان آنان تهیه شده و مطالب قسمتهای چاپ نشده در هنگام استیلاء مستبدین و غلبه موقه دربار محمدعلی شاه و اغتشاشهای آذربایجان و اصفهان و سایر ایالات و ولایات یعنی در حال مقهوری و خانه نشینی و توارى مشروطه خواهان صدیق نگاشته شده و طبعاً تفاوت کلی میان آن دو حال مشهود بوده و در آثار قلمی نویسنده هم تجلی کامل دارد خاصه که نویسنده گرفتار مضيقه بی نهایت در نتیجه تعطیلات ممتد خیابانها و بازارها و خوف و بیم بی اندازه بوده و از نزدیکترین همشهریان مهم خود هراس داشت که مبادا خفیه نویس و جاسوس محمد علی میرزا بوده و بیرحانه روزی او و عایله اش را دوچار سرنوشتی شوم و نامعلوم نماید (مستنبط از قسمتهای چاپ نشده تاریخ بیداری ایرانیان) .

بیش از یکسال نویسنده مانند دیگر مشروطه خواهان در مقهوری و فشار استبداد و ترس و هراس بسر برده و هر آن منتظر فرج آسمانی و مددغیبی بوده تا از آن حال رهائی یابد و از اواخر جمادی الآخر سال ۱۳۲۷ هجری قمری که تهران و کشور بدست مجاهدین تدریجاً فتح میشود و مشروطه خواهان از شمال و جنوب وارد شهر تهران میشوند و اماکن مهم را تصرف میکنند و بالاخره بفتح نهائی مجاهدین غیور و خلع محمد علی شاه و دار زدن امثال صنیع حضرت و شیخ فضل الله مجتهد نوری خاتمه می یابد .

می بینیم آثار فرح و منانت و استواری دیگری در نوشته های نویسنده

ظاهر میشود . و دوباره طرز نگارش از آنجا شبیه بنگارش موضوعات مجلدات اول میگردد و رو به گرفته مطالب سودمندی در قسمتهای چاپ نشده دیده میشود خاصه در آنچه که مربوط است بپرواز اختلافات میان مشروطه خواهان واقعی و درباریان و تشنجهای ناشی از آن اختلافها در تهران و ولایات و بیشتر آن قسمتها بیادداشتهای روزانه یکنفر نویسنده شبیه تر است تا بیک تاریخ منظم که در آن یادداشتها هم مسموعات روزانه انعکاس یافته و دیده میشود که غالباً صحت آن از طرف نویسنده تأیید نشده است و اتفاقاً در قسمتهای چاپ نشده دیده شد که مؤلف خود نیز این قسمتها را بنام تاریخ روزانه نامیده از آنجمله در صفحه ۱۹۵ خطی نسخه اصل در یادداشت مربوط بجمعه ۲۷ محرم ۱۳۲۷ قمری هجری آنجا که شرحی از قول حشمت الممالك برادر ارشد الدوله راجع بتبریز و اصفهان و گیلان مینگارند در آخر مینویسد « باری خیلی حرف زد که خارج از تاریخ روزانه است » بهر حال این بود خلاصه ای از معرفی قسمتهای چاپ نشده و ضمناً یادآور میشود که مطالب خیلی خصوصی آن از متن

بیج

خارج وبصورت حاشیه کتاب در ذیل متن بچاپ خواهد رسید. واینک بمعرفی ناشر و طبع کننده مجلدات سابق که حاضر برای چاپ این قسمتها نیز شده و تقدیر از وی میبرداریم .

نگارنده همواره در این اندیشه بود که وسیله چاپ قسمتهای چاپ نشده را بر حسب وصیت مؤلف فراهم آورد و سالها پیسر بزرگ مؤلف (مرحوم علی ناظم زاده شماعی) و بازماندگان آن پیسر سفارشهای اکید نمود که در حفظ اوراق خطی و نسخه اصل سعی بلیغ مبذول نمایند و انصافاً آنان هم باین سفارش نگارنده عمل کردند و آنگاه که از کرمان بتهران آمدند نسخه اصل را با خود بتهران آوردند و آنرا در اختیار نگارنده گذاردند . باری موضوع چاپ آن قسمتها را با آقای لقمان نفیسی کرمانی روزی در میان گذاردم و گفتم من خود حاضر بمقدور طبع آن کمک نمایم ایشان هم گفتند « من هم مبلغ ده هزار ریال در راه عملی شدن این منظور تعهد میکنم و میبردارم » البته این مبلغ و شاید ده برابر آن کافی بانجام مقصود نبود تا روزی با حضور دوست دانش پرور عزیز آقای ابراهیم رضانی مدیر محترم کتابفروشی ابن سینا که در این عصر وجودش یکی از عوامل مهم نشر علم در کشور عزیز ما ایران بشمار میروند موضوع تاریخ بیداری ایرانیان و قسمتهای چاپ نشده آن مورد مذاکره قرار گرفت ، ایشان بیدرنگ حاضر برای تجدید چاپ مجلدات مطبوع و قسمتهای خطی شدند و چون حق طبع برای مؤلف و پیس از وی برای وراثت وی محفوظ بود نسبت با اجازه تجدید چاپ مجلدات اولیه و طبع قسمتهای چاپ نشده آقای رضانی بنگارنده اختیار دادند که با فرزندان محصل مرحوم علی ناظم زاده شماعی پیسر مؤلف وارد مذاکره شوم، نگارنده از آنان هم اختیار این امر را داشت و چون اصل مقصود انجام امر بود بازماندگان مؤلف هم با عدم تمکن مالی هیچگونه امتناعی نکردند خلاصه آنچه را که در یک جلسه نگارنده گفت طرفین (آقای رضانی و بازماندگان مرحوم ناظم زاده شماعی) که اهل بودند قبول کردند و کار خاتمه یافت و بنا بود سریعتر از این کار چاپ هر دو قسمت بیابان برسد، حوادث غیر مترقبه ای موجب گردید که تا اندازه ای برخلاف آرزوی نگارنده و عشق مفرط آقای رضانی امر چاپ تمام آن تاریخ بطور بطوء بر گذارشد باز هم در هر حال از خداوند توفیق میخواهیم .

در خاتمه این قسمت نخست از صمیم قلب از آقای ابراهیم رضانی تشکر مینمایم که بهمت مردانه خود موجب تجدید چاپ یک کتاب کم نسخه (مجلدات اولیه تاریخ بیداری ایرانیان) و طبع متمم آن که نسخه اصل آن واحد و منحصر بفرد بود گردیدند امیدوارم در عمر خود توفیق بسیاری از اینگونه خدمات فرهنگی را بیابند .

و پیس از آقای سید جلال شماعی کرمانی عضو مجلس شورای ملی و مصحح لغت نامه دهخدا (همشیره زاده مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان) و آقای میرزا محمد ناظم زاده شماعی پیسر مرحوم علی ناظم زاده شماعی فرزند مرحوم ناظم الاسلام تشکر کنم که بدون توجه بسود مادی عشق قلبی خود را ببقاء این اثر تاریخی ابراز داشتند و کمال همراهی را با نگارنده در راه انجام این امر از خود نشان دادند . پایان قسمت نخست از مقدمه :

شرح حال ناظم الاسلام کرمانی

محمد ملقب بناظم الاسلام پسر علی (۱) کرمانی الاصل، از فضلا ومؤلفین معروف کرمان است که در نیمه آخر قرن سیزدهم هجری قمری در کرمان متولد گردید. مقدمات پارسی و علوم ادبی عربی و فقه و اصول را در نزد اساتید و مدرّسین کرمانی بیابان رسانید، برای تکمیل تحصیلات بتهران مسافرت کرد سالی چند در آن شهر بتألیف و تصنیف و تدریس گذرانید، افزون از ده مجلد کتاب بزرگ و کوچک از خود بیادگار گذارد و آنگاه بکرمان برگشت و سالی چند در دادگستری بشغل قضا مشغول بود تا در آخر ماه صفر ۱۳۳۷ قمری هجری مطابق با ابان ۱۲۹۷ خورشیدی در مرض عام انفلوانزا در پناه هفت سالگی در گذشت و در مقبره سیده علویه در کرمان مدفون گردید (۲). پس از این معرفی مختصر بطور تفصیل بشرح حال ناظم الاسلام کرمانی در سه قسمت میپردازیم:

۱ - زندگانی وی در کرمان.

۲ - مسافرت و اقامت چند ساله وی در تهران.

۳ - برگشت او بکرمان.

۱ - زندگانی ناظم الاسلام در کرمان - در هزار و دوست و هشتاد قمری هجری مطابق با ۱۲۶۰ خورشیدی هجری (۳) (میرزا محمد که بعدها ملقب بناظم الاسلام شد در شهر کرمان یا بعرصه وجود گذاشت و از هفت سالگی بتحصیل خواندن و نوشتن پارسی و سپس مقدمات عربی طبق معمول عصر پرداخت. چون شوقی کامل بتحصیل داشت در بیست سالگی از تحصیل صرف و نحو و حساب (در حدود معمول زمان) و منطق و هیئت قدیم فراغت حاصل کرد و قادر بود که این چند علم را تدریس کند، در نزد میرزا عبدالحسین بردسیری (میرزا آقاخان کرمانی معروف نویسنده انقلابی و مقتول در راه حریت) شروع بتحصیل منطق شرح اشارات کرد، فقه و اصول را در نزد مرحوم حاج شیخ ابوجعفر مجتهد پسر مرحوم حاج آقا احمد احمدی کرمانی رحمه الله علیهما تحصیل مینمود و در حوزه درس آن مرحوم مورد توجه و اکرام استاد خود بود یعنی اخوان کوچک استاد و دیگر طلاب نیز درس میداد، در بیست و هشت سالگی هوای مسافرت اصفهان و تهران برای تکمیل تحصیلات بسرش افتاد، با استیجاز از استاد اخیر خود عزم را جزم بر مسافرت کرد اما وصیت استاد بوی این بود که اگر بتواند بعقبات عالیات و بسامراه که در آن روز بواسطه وجود مرحوم حاج میرزا حسن شیرازی اعلی الله در چته مرکز علم شیعه (۱) پدر ناظم الاسلام از اهل علم نبوده است.

(۲) نگارنده در ایراد شرح حال مؤلف بطور اختصار قبل از پرداختن بشرح حال وی بطور تفصیل در اینجا طبق روشی که در تألیف کرمانیان نامی داشته جاری گردید که معمولاً نخست بطور خلاصه صاحب ترجمه را معرفی و آنگاه از قدیمترین اسناد نزدیک بزمان وی شرح حال او را استخراج نمیکرده و مینگاشته.

(۳) سال ۱۲۸۰ قمری مطابق با ۱۲۴۲ و چند ماه از ۱۲۴۳ خورشیدی میشود نه ۱۲۶۰

شناخته شده بود سفر کند اما تقدیر وی را از کرمان بهتران انداخت، بقول او «بالاخره در محرم ۱۳۰۹ قمری از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بهتران آدمم (۱)

۲ - ناظم الاسلام کرمانی در تهران - بقول وی از کرمان بهتران آمد چون شوق

تحصیل حکمت الهی داشت بدرس میرزای جلوۀ معروف در تهران حاضر شد ولی در آن حوزه توفیق استفاده زیاد حاصل نکرد و استفاده کامل در حوزه درس مرحوم سید شهاب الدین شیرازی بهره وی گردید (بعقیده نگارنده ناظم الاسلام هیچگاه در حکمت نه تبصر بلکه اطلاع کامل و کافی هم حاصل نکرد و بهمان علوم مقدماتی و ادبی و اصول و فقه در حدود معالم و شرایع که درس میداد شناخته شده بود). در حوزه درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی نیز

حاضر میشد و بقول وی از آن دو بزرگوار فواید کلی برد.

چندی که از ورود وی بهتران گذشت موضوع رژی و تنباکو پیش آمد و در همه کشور شوری بر پا کرد صاحب ترجمه هم در آن واقعه جزو طلاب و مدرسین فاضلی بوده که شوری در سرداشته و در تعقیب آن قضیه پس از سالی چند جزو طلاب و گویندگانی میشود که دم از تجدد خواهی میزدند، بر ما بدیهی است که چند چیز موجب مجاهده ناظم الاسلام در راه آزادی بوده که اهم آن از این قرار است:

اول - ذوق فطری و شور درونی که بالفطره حرارتی در نهاد داشت خاصه که با یاد آوردن ستمهای سرسلسله قاجار بکرمان و ادامه ستم در اعصار بعد در آن مرزو بوم آن آتش را در درون مشتعلتر میکرد.

دوم - معاشرت وی در کرمان با میرزا آقاخان کرمانی معروف خاصه که ویرا بدیده استادی مینگریست و سخنان هر استادی طبعاً در شاگرد اثر مخصوص دارد.

سوم - معاشرت وی در تهران با مجتهدین خوش ذوق و مخالف با استبداد و مطالعه و تتبع وی در آثار قلمی منادیان حریت و پیروی از اساتید همشهری خود امثال میرزا آقاخان و میرزا احمد مشرف کرمانی (۲) و شیخ احمد روحی در راه قانونخواهی.

گذشته از این موجبات و علل دیگر شاید اهانتهای چند ساله ای که کرمانیان مقیم تهران پس از قتل ناصرالدین شاه تحمل کردند در بیدار کردن حس آزادیخواهی صاحب تاریخ بیداری ایرانیان

(۱) باید دانست که در آن موقع محصلین روشنفکر حکمت و معقول غالباً بدیده تحقیر بطلاب فقه و اصول و منقول مینگریستند از این جهت طلاب خوش ذوق منقول برای رهایی از این حال مدتی از وقت خود را صرف معقول نیز میکردند.

(۲) شخص نامبرده یکی از آزادیخواهان ثابت قدم و بسیار فاضل و صریح اللهجه بود که سالها در زندان انبار شاهی بسربرد و تاکنون هم در ایران مجهول القدر مانده برای اطلاع کامل بر حال وی، باید بکتاب «کرمانیان نامی» تألیف هاشمی مراجعه کرد.

نیز بی تأثیر نبوده که سالها کرمانیان میبایستی از نسبت کرمانی بودن گریزان باشند تا باصطلاح آن زمان در ردیف ابن ملجم ثانی میرزا رضای کرمانی محسوب نگردند و از انواع بلیات مصون مانند (آن اهانتها باندازه طاق‌تفرسا بود که بعض از معروفین کرمان در تهران بکلی نام کرمانی بودن را از خود برداشتند) .

پس از ایراد این قسمت که در حکم معترضه بود خوانندگانرا متوجه میسازیم که مؤلف چند سالی را پس از قتل ناصرالدین شاه بتحصیل و ضمناً تدریس و معاشرت با آزادخواهان که بسیار تابسیار مخفی و با تقیه میزیستند گذرانید تا بحوزه درس مرحوم میرزا سید محمد طباطبائی معروف راه یافت و با فرزندان آن مرحوم خاصه دوست بزرگوار ما جناب آقای سید محمد صادق طباطبائی آزادخواه پاك و پاکباز رئیس محترم مجلس شورای ملی در دوره چهاردهم قانونگذاری آشنائی پیدا کرد و از این موقع عنوان دیگر در حریت طلبی و فرهنگ قدیم و جدید حاصل کرد (۱) .

آغاز آشنائی وی با آن خانواده شریف از آمد و رفت بمدرسه حاج رجبعلی در محله سنگلج تهران بود ، در آن مدرسه شاگردانی داشت که بآنان ادبیات درس میداد و ضمناً بدرس مرحوم سید محمد طباطبائی اعلی الله درجه نیز راه یافت . آن مرحوم همه روزه درس فقه و اصولی داشت و عصرهای پنجشنبه هم درسی از حکمت میگفت و میرزا محمد کرمانی که بعد ها ملقب بناظم الاسلام شد در مجلس درس حاضر میشد و رفته رفته در آن حوزه موقعی یافت تا آنگاه که مدرسه اسلام تأسیس گردید که از باب مقدمه باید دانست که در آن موقع یعنی سالهای اول سلطنت مظفرالدین شاه مستبدین بی نهایت مخالف بامدارس و دروس جدید بودند و اهل منبر را وادار میکردند تا تبلیغات عجیب و غریب علیه علوم جدید بکنند ، این موضوع در ۱۳۱۷ قمری هجری در شاه عبدالعظیم در حضور مرحوم میرزا سید محمد طباطبائی طرح شد و گفته شد که علاج چیست که مستبدین و مخالفین اصلاحات تا این حدود نتوانند مردمانرا از معارف جدید معرض کنند در آن جلسه آقای سید محمد صادق طباطبائی متعالله بطول بقاءه پیشنهاد کردند که علاج این است که از طرف مجتهدین خاصه شخص آقای طباطبائی اقدام بتأسیس مدرسه بشود ، مرحوم آیه الله طباطبائی که همواره گفتار این فرزندانرا محترم میشد و چون او را شناخته بود که از غرض شخصی دور است فوراً پیشنهاد وی را نسبت بتأسیس مدرسه تصویب کرد و اجازه این امر را داد و در نتیجه آن جلسه بمساعی آقای سید محمد صادق و درسایه حمایت پدر یزرگوارش مدرسه اسلام تأسیس یافت عنوان ریاست مدرسه را آقای سید محمد صادق طباطبائی داشتند و مدیری آن در اول بامیرزا سید حسن خان بود که از تحصیل کردگان جدید محسوب میگردد و با آقای

(۱) باید دانست که پس از قسمتی که نگاشتیم که مؤلف بحوزه درس مرحومین شیخ هادی و آشتیانی رفت دیگر از نگارش شخص وی راجع بحالاتش سند صریحی نداشتیم ، باقی مطالب یا مستفاد از گفتار جناب آقای سید محمد صادق طباطبائی است و یا استنباط و مشهودات نگارنده در هر صورت مقرون بحقیقت خواهد بود .

سید محمد صادق مزبور هم نسبتی داشت اینمرد با آنکه دارای فضل و علم بود بخوبی از عهده اداره امور مدرسه برنیامد یا ذوق وی با آن امر توافق نداشت لذا ناظم الاسلام را بمدرسه دعوت و امر نظم مدرسه و بعضی دروس را بعهده وی واگذار کردند اوهم چون ناظم مدرسه گردید تاحدی ابراز لیاقت کرد و امور را اداره نمود و تمام کارهایی را که بعهده سید حسن خان بود قبضه کرد و ضمناً بتألیف و تصنیف میپرداخت خاصه تألیفاتی که تناسب با محیط مدرسه و تدریس در آن داشت (از قبیل شمس التصاریف که تحت نظر وی بنام برادرش مرحوم میرزا هدایت الله شمس الحکماء کرمانی تألیف و چاپ نمود و سالها جزو کتب مدارس در همه ایران بود و نیز شمس اللغات و غیر آن)

درعین حال بتدریس علوم ادبی عربی که بالاتر از حدود تحصیلی محصلین مدرسه اسلام بود میپرداخت، از آقای سید محمد صادق طباطبائی شنیدم که گفتند « من رئیس مدرسه بودم و در همان حال در نزد ناظم الاسلام درس مطول میخواندم » در همان اوقات که مدرسه اسلام شهرت و اهمیتی یافت و مورد توجه رجال دولت گردید و مخصوصاً اتایک میرزا علی اصغر خان بدان متوجه شد آقای آقا سید محمد صادق طباطبائی لقب ناظم الاسلام را برای میرزا محمد کرمانی (گویا بمناسبت ناظم مدرسه اسلام بودن) رسمی کردند و فرمان آنرا از اتایک صدراعظم وقت صادر نمودند - چنان برمیآید که اتایک بهمین سبب با ناظم الاسلام کرمانی آشنائی حاصل کرد و در همین اوقات یا بخواهش وی و یا برای توجه و جلب او ناظم الاسلام اقدام بترجمه باری مقامات حریری نموده باشد در این تردید نیست که میرزا علی اصغر خان اتایک دستور داد که متن مقامات حریری بخط نسخ ممتاز و ترجمه آن بخط نستعلیق ریز و خوب در زیر عبارات عربی بامرکب چاپ روی کاغذی مناسب برای برگردانیدن روی سنگ چاپ تحت نظر ناظم الاسلام مترجم مقامات نوشته و آماده شود و این کار انجام یافت (۱) اماتوفیق چاپ آن حاصل نگردید .

یکی دیگر از تألیفات ناظم الاسلام که نگارنده بر آن اطلاع دارد کتابی است درعلایم ظهور حضرت بقیه الله ص که معروف بعلایم الظهور است و بچاپ هم رسیده ولی اطلاع دقیقی از سال تألیف و تاریخ چاپ آن نداشت که صریحاً بشگارد .

باز نزدیک شدن زمان مشروطیت و بلند شدن زمزمه قانونخواهی و عدالت طلبی و آزادی و در آمدن ناظم الاسلام بمحافل طلاب پر شور قانون طلب توجهش رفته رفته از مدرسه و تدریس و تألیف برداشته شد و بسیاست و تشکیل انجمنهای سرّی و تأسیس روزنامه و نشر مقالات پرداخت چنانکه همقدم فرهنگی وی آقای طباطبائی هم چون بامور سیاسی پرداختند و سپس وکیل شدند نتوانستند بکار ریاست مدرسه

(۱) نگارنده اوراق استنساخ شده و ممتاز را در نزد ناظم الاسلام دیدم و چون خود مقامات حریری را در نزد پدرم (مرحوم آقای حاج سید باقر تبریزی) درس خوانده بودم و موارد مشکل آنرا میدانستم در آن اوراق بچند مورد مشکل مخصوصاً مراجعه کردم و دیدم ناظم الاسلام آن موارد را درست ترجمه کرده از اینرو میتوان گفت که روی آن زحمتی کشیده بوده و فقدان آن نسخه قابل تأسف است .

اسلام و رسیدگی بامور آن پیردازند و اداره امور مدرسه بموی ایشان مرحوم سیداسدالله طباطبائی واگذار گردید و ناظم الاسلام نتوانست بعد از رفتن آقای سید محمد صادق از مدرسه بارئیس جدید که عم ویدرزن رئیس سابق بود بسازد یعنی آن رفاقت حقیقی و حسن تفاهمی که باجناب آقای طباطبائی داشت دیگر با رئیس جدید وجود نداشت ازینرو کار مدرسه اسلام را ترك و سالی چند را صرف تألیف تاریخ بیداری کرد ، چنان بر میآید که دراستبداد صغیر گرفتار مضیقه مالی بوده و چون در اینموقع دارای زن و فرزند هم شده بود برایش سخت گذشته . (ناظم الاسلام بعد از سال ۱۳۲۰ قمری هجری از حال تجرد در تهران خارج شد و پس از یکی دو سال دارای پسری شد بنام علی که میرزا علی ناظم زاده شعاعی باشد که در ۱۳۶۲ قمری هجری در کرمان وفات کرد) میتوان گفت در حوادث مقدماتی مشروطه و وقایع حاصله از آن ناظم الاسلام نه مانند بعض همقدمانش بوکالت و مقاماتی رسید و نه مانند عده دیگر گرفتار مشقات و بلیات و شکنجه و حبس گردید گویا گانه نتیجه که از سالها مجاهدت و کوشش برد همان نمایندگی مجلس برادرش میرزا هدایت الله شمس الحکماء بود که آنهم در دوره اول فقط عنوانی بود لا غیر .

چندی که از استقرار مشروطیت گذشت و ناظم الاسلام را بواسطه بالا رفتن سن و گرفتاری های بند عیال حال مجاهده و تلاش برای زندگانی در تهران نماند یکباره میل برگشت بوطن مالوف را در خود یافت و عزم خود را جزم کرد که بقیه عمر را در کرمان بگذراند بتکلیف دوستان قدیمی و همقدمان صمیمی شغل قضاء در داد گستری (عدلیه آنروز) کرمان را قبول کرد و باچندتن از محترمین کرمان که در تهران بودند در حدود سال ۱۳۳۰ قمری (گویا یکی دو سال بعد از سال سی قمری) بکلی ازمركز قطع علاقه کرد و با عایله روانه کرمان گردید و آنگاه طرق و شوارع مغشوش و هیچ راهی از دزدان و راهزنان در امان نبود و علاوه برای مسافرت وسیله و مرکوبی جز همان وسایل و مرکب قدیم نبود و طی مراحل بسیار و راهی دور و دراز از تهران تا کرمان باچنان وسایل و بیم دزد بسیار متعسر بود و حقیقت السفر قطعه من السفر را هر آن مجسم و ممثل مینمود ناظم الاسلام و قافله کرمانیان بیشتر طول مسافت را طی کردند و از راهزنان حول وحوش کاشان و اصفهان جان سلامت بردند ولی در اول خاک کرمان و آخر خاک یزد نزدیک قلعه شمش گرفتار دزدان فارسی گردیدند و مختصر اموال ایشان را راهزنان بردند .

چنین بغاطر دارم که ازوی شنیدم گفت « در آنحال تمام هم من مصروف بحفظ اوراقی که نوشته بودم بود و آن اوراق در دستمال یا جعبه (تردید از نگارنده است) کوچکی بود و از دزدان خواش کردم که فقط آن اوراق و بسته کاغذ را بمن واگذارند در اول خیال کردند که آن بسته اسکناس است و چون اوراق را بایشان نشان دادم راضی شدند که آنرا بمن واگذارند » (برنگارنده معلوم نشد که در آن گرفتاری باز اوراقی از تاریخ بیداری از قسمت های چاپ نشده از میان رفته یاباس از آن) بهر حال بد آنحال ناظم الاسلام پس از یکسفر بسیار طولانی (افزون از بیست سال) بکرمان وارد شد .

ناظم الاسلام در کرمان - چون بکرمان وارد شد بلافاصله درداد گستری (محکمه استیناف)

بکار قضا مشغول گردید در آنوقت عدلیه کرمان مانند داد گستریهای دیگر دارای بودجه مقرر و مرتبی نبود و از اکثر ادارات و محاکم حقوقی و داد گستری از حیث بی حقوقی مختلتر بود و بهمین ملاحظه و روی احتیاج کمتر قاضی و عضو محکمه و داد گاهی میتوانست دامن خود را پاک نگاهدارد و از هدیه و رشوه مصون ماند و عامل مهم تضییع قضات و انحراف آنان از راه راست و نیز آلودگی اعضاء دفتری در کرمان غالباً بعض و کلاء عدلیه در آن زمان بودند که قبلاً بر در خانه مجتهدینی که محاکمه میکردند بهمحرری اسناد و وکالت اشتغال داشتند و در اینموقع عنوان و کالت عدلیه بر خود گذاشته و همان اعمال سابق قدیم را بعدلیه جدید کشیده بودند و بزور هدیه و رشوه های شبانه از قضات بنفع موکلین خود حکم صادر می کردند .

در چنین موقعی ناظم الاسلام دزد زده و تهیدست در چنان عدلیه بقضا اشتغال ورزید و با آنکه کمال احتیاج را داشت و حقوقی مقرر هم عاید وی نمیشد و ابواب همه گونه استفاده برای او و بروی وی باز بود معذک از اکثر قضات یا کمتر و تمیز تر ماند و بد از بوته امتحان بر نیامد و این صیانت نفس در چنان اوضاع و احوالی خالی از اهمیت نبود .

بی مناسبت نیست که بتشریح روحیه وی در این بازگشت بموطن اصلی نیز بپردازیم ؛ ناظم الاسلام در این برگشت بموطن اصلی خود کرمان میرزا محمد و ناظم الاسلام اول یعنی قبل از مسافرت نبود ، در اول بایک عقاید تعصب آمیز و یک فکر محدود از کرمان رفته بود و در اینموقع با اخلاق و افکار تعدیل شده برگشته بود .

محیط تهران و ورود در دسته آزاد یخواهان و اطلاع از دنیای وسیعتر اخلاق او را تصفیه و سطح فکر او را بالا برده و جامه های ضخیم تعصب های بی مورد را از روح وی انتزاع کرده بود و چون معتقدات و مکتوبات قلبیه خود را اظهار میکرد گاهی گفتارش در پیش عامه منهک در تعصبات محلی غریب می نمود .

در این بازگشت نخست مجتهدین کرمان را بایعض امور از قبیل سحر خیزی و قید بنماز صبح در اول وقت و مقید بودن بظواهر شرع مقدس و حکم ندادن مخصوصاً حکم ناحق بیازمود و معدودی که از امتحان وی خالص بیرون آمدند در نظرش خوب جلوه کردند و در این پیش آمد باقرادی خوشبین گردید که شاید قبلاً روی عادت بآن اشخاص خوشبین نبود و این تغییر عقیده یا خوشبینی را هم درباره آن عده در دل نگاهداشت و صریحاً بیان میکرد و البته آنگونه اظهارات بر طبع دیگر مجتهدین خاصه مخالفین آن عده که مورد پسند ناظم الاسلام واقع شده بودند زیاد هموار نبود (۱) مخصوصاً سالی ده روز

(۱) چون هنوز در کرمان موطن و مولد نگارنده و ناظم الاسلام تعصبات چندی وجود دارد نگارنده از شرح بیانات ناظم الاسلام و تمجید او از افراد و تصریح بنام آن اشخاص خودداری کرد خاصه که وی و کسانی که از ایشان انتقاد و یا بایشان اظهار اعتقاد میکرد همه از این گیتی رخت بر بسته اند و رحم الله الماضین .

مجلس ذكرمصیبتی در منزل خود تشکیل میداد و در آخر مجلس پس از اهل منبر خود یکساعت پایکساعت ونیم بالای منبر صحبت و وعظی آمیخته بانقاد میکرد و آنچه را که در این بازگشت در کرمان دیده بود میگفت و ارباب عمایم و یابعض مجتهدین غیر متقی را سخت مورد حمله قرار میداد ، اینهم مزید بر موضوع گذشته یعنی بدبینی جماعتی بدو میگردد ، سرانجام ناظم الاسلام شخصی شد که نه عوام متشرعه (باصطلاح کرمان بالاسریها) او را قبول داشتند و نه عامه شیخیه روی سابقه و گذشته زیرا که افکارش از حدود پندارهای عوام دوطایفه خارج شده بود ولی خواص بیغرض او را روی بیغرضی و حقیقتگوئی می پسندیدند و می ستودند و بهترین ثناها هم آنست که بر زبان اشخاص بیغرض و شرافتمند جاری گردد در سال آخر زندگانی وی گوئی بیانش مؤثر تر شده بود نگارنده را خوب بخاطر است که در محرم و یا صفر سال ۱۳۳۷ قمری که آخرین سال زندگانی ناظم الاسلام بود در منزل و مجلس خود منبر میرفت بیاناتش بواسطه صراحت در حقیقتگوئی با گذشته از حیث تأثیر امتیازی داشت و در آن موقع بالای عام آنفلوانزا در کرمان مانند همه جا مشغول بکشتاری مهیب بود و حسن تأثیر مواظط صاحب ترجمه در مستمعین گذشته از عقیده وی شاید بنایبقتضیات وقت و گرفتاری سامع و قایل بدان بلای عام بود بهر حال سخنی بود که اذلی متأثر بر میآمد و بر دلها می نشست در همان موقع شبی خوابی دید و بر منبر بیان کرد که خلاصه آن این بود که دعوت بزیارت حضرت نامن الاثمه م شده بود و آنرا تعبیر بزیارت مشهد مقدس یامرگ خود نمود و پس از انجام مجلس ذکرمصیبت چند روزی بتب و عوارض آنفلوانزا گرفتار شد و در اواخر صفر ۱۳۳۷ قمری هجری مطابق با آبان ۱۳۹۷ خورشیدی در گذشت رحمة الله علیه . چنانکه در زندگانی تظاهری نداشت مرگ وی هم بی صدا و بدون تظاهرات و تشریفات معموله عصر بر گذار گردید یعنی شبانه از دنیا رفت و در مدفن سیدعلویه که در نزدیکی منزل وی واقع بود مدفون گردید و در آنروز ها کشته آنقدر فزون بود که مجال تشریفات بر کسی باقی نمیکندارد (۱) از وی سه پسر بنام علی و حسین و احمد و یک دختر باقی ماند بضمیمه ذکر خیر و نام نیکی .

فکن حدیثاً حسناً ذکره فانما الناس احادیثُ
باری چو فسانه میشوی ای بخرد افسانه نیک شو نه افسانه بد

سفندماه ۱۳۳۲ خورشیدی

(۱) نگارنده در مرگ وی ماده تاریخی در ضمن دوسه شعر گفته بود که اینک نسخه آن در دست نبود که چاپ شود

غیب است بمدح و قدح او گویا است که سائق غیرت نیکوکاران شود و مانع از اقدام بدکاران در این کتب ندیدم و پیوسته در اندیشه بودم که بر سبک مورخین اروپ کنایی در تاریخ ایران بنگارم و نکات تاریخی را در آن مندرج دارم مدتی در صدد تهیه اسباب اینکار بودم هنوز جمع نشده بود که دیدم بعضی از علمای ایران و تربیت شدگان این دوران پای بمیدان معارف گذارده و گوی سبقت را از من ربوده از آنجمله مرحوم میرزا آقاخان کرمانیست که کتاب تاریخی نثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان نگاشته افسوس که بآنها نرسید و از مرحوم ذکاءالملک فروغی به ظهور رسید و فرزندش ذکاءالملک دوم در آن جاده قدم گذارده و وعده انجام و تکمیل این نقیصه را داد از این مسابقت که میبایست سبب حزن من شود بی اندازه مسرور شدم و از صمیم قلب بر روان گذشتگان آنها درود فرستادم و از دیاد توفیق و سعادت حاضرین را از خدا مسئلت نموده و باز بهمین قناعت نکرده دست روی هم نگذارده و آنچه خود از عجایب و غرائب روزگار دیده و از اخبار صحیح آنچه شنیده و حوادث بزرگه این دوره تمدن و بیداری ایرانیان که خود مشاهده کرده و خدمات بزرگه مردمان سترک که کوشش در بیداری خفتگان ایران کرده اند و زحانیکه رجاء باعزم در اصلاح مقاصد این خاک باک نموده و جانها که در سر آزادی هموطنان خود داده اند جمع و تدوین نموده بطریق روزنامه بر خلاف سیاق و شیوه غیر مرضیه متملقان حایلوس بدون ملاحظه بعبارت ساده مصطلح خالی از اغراقات شاعرانه و اغلاقات منشیانه در این صحایف درج و برخی از عمر گرانمایه در آن خرج کردم.

(مگر صاحب دلی روزی به رحمت کند در حق درویشان دعائی)

و ابتدای دوره این تاریخ را از ابتدای دوره زندگانی خود قرار دادم بالله التوفیق و به نسنهین.

ترتیب داده میشود این تاریخ بیداری ایرانیان
بريك مقدمه و ده کتاب

و آن مشتمل است بر چند فصل

فصل اول

بولد بنده نگارنده در شهر دارالامان کرمان شده در سال ۱۲۸۰ قمری هجری نوی مطابق
ما سال (۱۲۶۰) شمسی هجری مطابق با سه (۱۸۶۴) مسیحی در این سال که من پای عرصه
رند گای گذاردم (ناصرالدین شاه) فاحار نادر شاه ایران بود که کیومرث میرا سر قهرمان میرا
حکمران کرمان بود لکن او را از حکومت فقط اسمی بود و محمد اسمعیل خان و کمل الملك بوری
مستول احد مالکات و نظم مملکت بود

محمد اسمعیل خان و کمل الملك اول پسر فتحعلی خان معروف نکهه نور اس که از بندو ظهور
دولت فاحار به خدمات لایقه سلاطین این دودمان کرده در سه (۱۲۶۱) مأمور بوقف کرمان گردیده
املاکی از حالصحات دوان شول داسه و همت در آنادی املاک گماشت نادر سه (۱۲۷۵) بشکاری
کیومرث میرا منصوب شد و ا سه (۱۲۸۴) که بندرود رند گایی مود آبی وف خود را صایع سمود
املاک را د احداث کرد و عمارات عالیه با هاد کاروا سراها در طرق و معابر ساخت اگر آنادیهای
آن مرحوم را از شهر و بلوک کرمان ردارند خبری افی نمماند

حون هفت سال از عمرم سری شد بندر و مادر بمعلم سر دند و در ایسال (۱۲۸۷) فاصل
علم و عالم حکم حاجی سند حواد سراری امام جمعه کرمان بندرود رند گایی فرمود
حاش حامع مقول و مقول بود در سه (۱۲۵۳) نامام جمعی کرمان منصوب شده و بعد
از هجرت آخوند ملا علی اکبر رمان مرحوم (۱) که از فحول علماء امامیه بود که در سه (۱۲۵۴)
به برد مهاجرت فرموده و در سه (۱۲۷۵) در ارض افندس بر حمت ایردی بوست ریاست شرعیه
کرمان نام مرحوم حاجی سند حواد بود

(۱) آخوند ملا علی اکبر رمان از علمای امامیه بود از کرمان بواسطه امر معروف و بهی از مسکر
سعید ۴ یرد سد از آجا بهمن سب طهوان و از طهوان بهمن علت نارض افندس مشهد رضوی (ع)
مفی و در آجا اساره دولت اران مسموم و بعالم حاوید ستافت

در مرحله هشتم (۱۲۸۸) حاج محمد کریمخان مقدادی شیخیه کرمان بدرود جهان گفت
حشاش از شاگردان مرحوم حاج سید کاظم رشتی اسب مریدانش او را وصی سند و حامل علوم سنج
احمد احسائی میداند و رکن رابع و شیعه کامل هم

در مرحله یازدهم که
سنه (۱۲۹۵) بود مشغول
تدریس مقدمات و ادبیات
بودم در این سه عالم عامل
فقیه کامل حاج آقا احمد محمد
کرمانی به عالم دیگر شافت
حشاش در سنه (۱۲۲۰)
متولد شده روزگاری در برد
وارص اقدس مشغول تحصیل
و ربانی در عتبات عالیات در
حضور درس شیخ محمد
حسن صاحب فصول و حاج
سبح محمد حسن صاحب
جواهر الکلام و عرهم مشغول
و بالاخره بخار سد حدی هم
تدریس مرحوم حاج سد کاظم
رشتی حاضر میشدند و تقریبا
در سنه (۱۲۵۷) مراجعت
کرده مشغول تدریس فقه و
اصول و رابع احکام سرعه
سدید که مسوان گفت رواج
فقه و اصول در کرمان بوجود
آشنان شده و تقریبا ما شان
حجم و جهل سال مشغول فصاوت

مرحوم حاج محمد کریمخان کرمانی

بودند دوست و دسمن در رهد و ورع ایشان معق الکلمه بودند .

در مرحله نهم سنه (۱۳۰۰) از صرف و نحو و حساب و منطق و هشت فدیهم بدرجه بهره‌ور
گشته و اکثر این علوم را تدریس میکردم و از اسایدم یکی مرحوم میرزا عبدالحسین معروف
میرزا آقاخان بود که منطق سرح اسارات را خدمت آن مرحوم لمد نمودم تدریس مرحوم آقا میرزا

عبدالرحیم بردسیری بود (بردرس از بلوکات کرمانست) مادرش صبیّه مرحوم میرزا کاظم بن میرزا محمد نقی مظفرعلیشاه است.

تولدش در سنه (۱۲۷۰) هجری واقع شده در کرمان مشغول تحصیل بود ادیب کاملی شد در علوم ریاضی و طبیعی بهره وافق برد و از حکم الهی بصبب کافی بدست آورد زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست زبان فرانسه و انگلیسی را با مویخت در سنه (۱۳۰۲) از تعدی و ظلم ناصرالدوله سلطان عبدالحمید میرزا هجرت کرده باصفهان رفت و چندی شاهزاده ظل السلطان مسعود میرزا او را نگاهداشت و میخواست که همواره مصاحب خودش بدارد میرزا آقا خان سر بنو کری فرود نیاورده

روانه طهران شد و پس از چندی بصاحب شیخ احمد روحی کرمانی باسلامبول رفته زمانی در اداره اختر خدمت بعالم معارف مبنمود و در آن صفحات مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی مشهور بافغان را ملاقات کرده جاذب و مجذوب شدند.

(ذره ذره کاندربن ارض و سماست

حنس خود را همچو کلاه و کهریاست)

و همت در بیداری ایرانیان کردند لیل و نهارا همشان مصروف نجات دادن ایرانیان بود از قد رقبت و عبودیت سلاطین مسایده اوابج و خطابات زیاد نوشته و با بران میفرستادند و اغلب از تألیفات و منذآت میرزا آقا خان بود و مقاصد خود را در ضمن کتب تواریخ و رمان و اشعار نوشته منتشر میکردند ایجاد دول اسلامی را مدعی بودند و تأسیس قانون

مرحوم میرزا آقا خان کرمانی
قبل از مسافرت بخارج ار کرمان

اسلامی را خواهان و دربر کندن ریشه استبداد مجدد و در زایل کردن رسوم ظالمانه مجتهد بودند و از تألیفات میرزا آقاخانست تاریخی تثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان که در سنه (۱۳۱۳) در محبس طرابزون تألیف کرده چنانچه خود گوید :

ز تاریخ هجرت پس از یک هزار	چه بر سیصد و سیزده شد شمار
ز شعبان گذشته همی روز ده	مطابق به آغاز اسپند مه
که پایان شد این نامبردار گنج	به یکماه بردم در اینکار رنج
سیاسم ز یزدان بیروز گر	که این نامه نامی آمد بسر
غرض بود تاریخ نی شاعری	که طبع من از شعر باشد عری
بویژه که بودم ببند اندرون	چه لطف آید از طبع بندی برون

بالجملة تاریخ نظمی مرحوم آقاخان را فرمانفرما سالار لشکر در سنه ۱۳۱۵ بفرمود بعض اشعار آنرا که در آن ابام نامناسب بود برداشته و از ظهور اسلام تا جلوس مظفرالدین شاه شیخ احمد ادیب کرمانی بر وزن و سبک جلد اول بنظم کرده سالاریه نام نهاد و بطبع رسانیده نگارنده آنچه از آن کتاب برداشته اند بدست آورده بعض اشعار آنرا که سائق غیرتست در فصل آخر مقدمه مینگارد و نثری آنرا علاء الملك بطبع رسانده و در طبع آن زحمت و مخارج گزافی را بر خود گرفته و مرحوم میرزا جهانگیر خان مدبر صور اسرافیل در تصحیح نسخه آن خیلی رنج برده و در واقع میتوان گفت علاء الملك جبران نسبتی را که باومیدادند نمود و روح آن مرحوم را شاد و از خود راضی نمود . از قرار مسموع اسباب گرفتاری ایشانرا در اسلامبول علاء الملك فراهم آورد و بسططان عثمانی سلطان عبدالحمیدخان عرضه داشت شورش ارامنه که در سنه (۱۳۱۲) در اسلامبول روی داد بتحریک سید جمال الدین و میرزا حسنخان خبیر الملك جنرال گونسل دولت علمه ایران و میرزا آقاخان کرمانی و شیخ احمد روحی است بعلاوه بواسطه مکاتیب و نوسجات در ابران هم بعض قسه ها کرده اند و دور نیست در ابران هم حادثه اتفاق افتد و از سید سندی دست نیامد لکن بعض نوسجات هبرزا حسن خان و میرزا آقا خان و خط شیخ احمد روحی بدست آمد لذا این سه نفر را بطرابزون فرستاده در آنجا حبس کردند نامه ذی القعدة (۱۳۱۳) که ناصرالدین شاه به بزمیرزا رضای کرمانی مقبول شد بار سفیر ابران جلوه داد میرزا رضا بتحریک اینها بود که مرتکب این امر شده است .

حون مظفرالدین شاه بطهران آمد و تحت نشست این سه نفر را از طرابزون ببرز آورده و در تبریز بامر ولعهد محمد علی میرزا در سنه (۱۳۱۴) بقبل رسانیدند تا آنکه در ذیل حالت نسخ احمد روحی ذکر شده است .

حاج شیخ احمد روحی سر دوم مرحوم شیخ العلماء آخوند ملا محمد جعفر کرمانی طاب نراه در مجاری سنه (۱۲۷۲) هجری در بلده کرمان منولد گردیده صاحب معالی صفات و محاسن اخلاق بود طبع شعر نیز داشت و روحی نخلص مینمود علوم عربیه و مقداری از مبادی علم فقه و اصول و حدیب را در کرمان خدمت و والد خود تحصیل نمود و صاحب قدس و زهد و خبر خواه عامه و طرف توحه و قبول اهالی گردید حبسی در مسجد میدان قلعه و مسجد میرزا جبار کرمان امامت

جماعت مینمود در منبر وموعظه یدنی طولاً داشت در مجاری سنه (۱۴۰۲) از کرمان با مرحوم میرزا

آقاخان معروف بطرف اصفهان مسافرت نموده شاهزاده ظل السلطان خواست از آنها نگاهداری کند حضرات قبول نکردند چنانکه سابقاً ذکر شد لذا از اصفهان بطهران مسافرت نمودند شیخ احمد روحی چندی در طهران مشغول بتدريس تفسير قرآن شده از طهران با میرزا آقاخان برشت رفتند مؤيد الدوله والی رشت چندی از ایشان پذیرائی کرده و چون دانست حضرات در دربار ناصرالدین شاه متهم میباشند اندیشه کرده عذر ایشان را خواست بعلیه اسلامبول رفتند و در آنجا حاج شیخ احمد زبان فرانسه وانگلیسی و ترکی اسلامبولی را تحصیل و تکمیل نمود چندی در اسلامبول مشغول تعلیم السنه مزبوره وفارسی بود و چندین نسخه از کتب و رسائل رمان و علوم انگلیسی و فرانسه را ترجمه بفارسی نمود بعد از آن از اسلامبول

شیخ احمد روحی

عزیمت بیت الله را نمود بعد از مراجعت از مکه معظمه مدتی در حلب اقامت داشت بعد از مدتی اقامت در حلب بعزم دیدن میرزا آقاخان با اسلامبول عودت نمود در ایندفعه حاج میرزا حسن خان خیرالملک جنرال گونسل دولت علیه ایران که از جمله اهل فضل و هنر و مدتی از خدمت دولت ایران مستعفی و بسمت ضیافت خاصه سلطنتی مقیم بود ثالث ثلثه آنها شده این سه نفر جداً بهوا خواهی و همراهی سید جمال الدین اسدآبادی در مقام دعوت اتحاد اسلامی برخواسته مراسلات و مکاتبات عیدیه بعلما و اشراف عامه بلاد ایران نوشته آنها را دعوت باتحاد اسلامی نموده حتی آنکه حاج شیخ احمد روحی سجع مهری کننده بود باین عبارات (داعی اتحاد اسلام احمد روحی آمده نامم) ومعلومست این مطلب تاچه درجه مزاحم درباریان دولت ایرانست خاصه بآن قبیاح و ذمائمیکه از میرزا علی اصغر خان امین السلطان در جزو مراسلات خود مینمودند امین السلطان جداً درصدد گرفتاری واذیت آنها برآمده سفارشتانی در اینباب بمیرزا محمود خان علاءالملک که آنوقت در اسلامبول سفیر کبیر ایران بود نوشت و علاء الملک بمأموریت خود عمل نموده تا در مجاری سنه (۱۳۱۲) از طرف بابعالی حکم بطرد

و تبعید میرزا آقاخان و حاج شیخ احمد و میرزا حسنخان خیرالملک از اسلامبول به طرابزون صادر شد آنها را بطرابزون تبعید نموده در آنجا تحت الحفظ بودند. در این اثنا که حضرات در محبس طرابزون بودند میرزا رضای کرمانی از اسلامبول باباشیخ ابوالقاسم برادر شیخ احمد روحی تذکره گرفته مرور و باشپورت دونفری گرفته بلکه میرزا رضا خودش را بسمت نوکری شیخ ابوالقاسم معرفی کرده بطرف ایران آمده در طرابزون ملاقات کرده و در آنجا معاهدات خود را نموده بطرف ایران آمده تا باطوم باباشیخ ابوالقاسم همراه از آنجا از هم سوا شده شیخ ابوالقاسم بطرف کرمان و میرزا رضا بطهران آمده ناصرالدین شاه را کشت از علاءالملک مؤاخذه کردند که چرا باشپورت پسر رضا دادی جواب داد من اورا نشناختم من باشپورت بشیخ ابوالقاسم دادم که برادر شیخ احمد روحی است و میرزا رضا نام نوکر او بود باری بتوسط سفیر مزبور شکایت از طرف دولت ایران بیابعالی از حضرات شده آنها را قاتل ناصرالدین شاه معرفی کردند و فرستادن آنها را بطرف ایران از بابعالی خواستند سفیر علاءالملک هم بعنوان دوستی این تمنار را بلباس رسمانه در آورد تا اینکه مأمورین دولت عثمانی آنها را تحت الحفظ تا سرحد آورده از طرف ایران هم رستم خان سرتیپ سواره از تبریز با عده از سواران ابوابجمعی خودش آنها را تا سرحد استقبال کرده از مأمورین عثمانی گرفته بتبریز آورد در عمارت دولتی حبس کردند از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بود نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس و زهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد روحی که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذابت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها در اطاق محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن او میدادند و اغلب گریه میکردند باری هنوز میرزا رضا که قاتل اصلی ناصرالدین شاه بود بملاحظه احترام ماه محرم و صفر در طهران زنده بود که امین السلطان حکم قتل آنانرا صادر نمود و چون مرحوم میرزا علیخان امین الدوله مأمور و پیشکار آذربایجان شد بملاحظه اینکه مبادا آنها را از کشتن نجات دهد لذا تعجیل در قتل آنها کرد و در عصر ششم ماه صفر (۱۳۱۴) در باغ شمال محمدعلی میرزا ولیعهد خودش با میرغضب بر بالین آنها آمده نخست شروع باستنطاق آنها کرده هر چه پرسید جواب صریح و صحیح باو دادند عاقبت عاجز شد بنای رذالت و بدگوئی را گذارده که شما بایی و قاتل شاه شهید هستید چون حاج شیخ احمد حدت مزاج داشت و صفرای او غالب بود فحش زیادی در جواب باو داد بنوعیکه نوکرهای او از خجالت از پشت سر او فرار کردند آنوقت خود حاج شیخ احمد میرغضب را بطرف خویش دعوت نمود که زودباش اول مرا آسوده کن همینکه میرغضب نزد او آمد میرزا آقاخان دامان میرغضب را گرفته اورا قسم داد که اول مرا بکش او را رها کرده نزد میرزا آقاخان آمده حاج میرزا حسن خان خیرالملک دامان او را گرفته و او را قسم داد که اول مرا بکش مدتی میرغضب در میان آنها سرگردان بود تا عاقبت اول حاج شیخ روحی را و بعد میرزا آقاخان و آخر میرزا حسنخان را بقتل رسانید و بموجب حکم امین السلطان سرهای آنها را پوست کنده و در آنها آرد کرده بطهران نزد او فرستادند و سیعلم الذین ظلمو ای منقلب ینقلبون.

بنده نگارنده از جناب علاءالملک میرزا محمودخان بطریق استعلام سؤالاتی نموده که از آنجمله

گرفتاری حضرات بود در جواب مذکور داشت که وقتی که من سفارت اسلامبول رفتم این سه نفر طرف سوءظن دولت ایران واقع شده بودند از جهة کاغذ هائیکه بعلما عتبات و ایران نوشته بودند که اتحاد اسلامی را استدعا کرده بودند و من کاغذی نوشتم بعنوان میرزا علی اصغر خان امین السلطان و در آن کاغذ نوشته بودم فوائد این اتحاد راجع بایران خواهد بود و نیز در آن کاغذ مطالبی را نوشته بودم که اگر آن نوشته من بامین السلطان رسیده بود دیگر خطری برای آنها نبود برادر شیخ احمد کاغذ مرا گرفت عوض آنکه بفرستد بایران نزد صدراعظم داده بود. صدراعظم عثمانی که مصدق و شاهد بیگانهی برادرش گردد و تا یک اندازه باعث اتهام من هم شد و صدراعظم عثمانی از من رنجش حاصل نمود اما در امور سید جمال الدین میرزا علی اصغر خان صدراعظم اصرار غریبی داشت و از طرف دولت ایران اعدام سید را مستدعی و ملتزم بود و من هم سعی خود را درباره سید نمودم و آنچه در قوه داشتم بفعل آوردم لکن بیجهانی که در حالات سید ذکر میشود مثر ننگر دید.

و از اساتید مرحوم حجة الاسلام شیخ ابو جعفر فقیه کرمانی بود که تکمیل فقه و اصول را در خدمت آن مرحوم نمود و در حوزه درس آن مرحوم طرف توجه ایشان بود و مکرر بنده را مخاطب داشته میفرمود قدر این درس را بدان که آنچه در اینجا برایت حاصل میشود خلاصه و نتیجه زحمات اساتید است که گمان ندارم جای دیگر بتوانی تحصیل کنی و الحق حق و صدق بود. شرح حال آن بزرگوار از این قرار است والدش مرحوم حاج آقا احمد فقیه کرمانی و لادتش در سنه (۱۲۵۸) واقع شده و در حجر پدرش تربیت شده و چنانچه شایسته بود شد و والد مؤلف نقل کرد که در او ان صبی هیچگاه فراغت نداشت و قبل از بلوغ بعبادت و زهدات معروف بود و هم از جوانی بوقار و وسوئین حرکت میکرد تا سن آنجناب به بیست و یک رسید در خدمت پدر بمکه معظمه و عتبات عالیات مشرف شد و پس از مراجعت از پدر مجاز شد و بحکم (شبان وادی ایمن گهی رسد بمراد که چندگاه بجان خدمت شعیب کند)

ایشان را امر بمسافرت و در کفوف خدمت اساتید فرمود از کرمان باصفهان سفر کرد و از مرحوم حاج شیخ محمد باقر و بعضی از علما مجاز شده بعتبات سفر فرمود که درک صحبت علما عتبات را بفرماید والد ماجدشان امر بمراجعت باصفهان و ملازمت مرحوم حاج سید اسدالله و مرحوم حاج سید محمد شمعانی و آقامیر محمد هاشم چارسوئی فرمود و بایشان فرموده بود مقصود من اجازه گرفتن از علما نیست بلکه باید مدتی در اصفهان توقف کرد و با این سه بزرگوار معاشرت نمود کسب اخلاق از این سه نفر بنمائید و همین قسم که فرموده بودند هر کس آن سه نفر عالم بزرگوار را دیده بود و مرحوم استاد را ملاقات کرده بود میدید زهد و تقوی و فقه مرحوم حاج سید اسدالله دقت و کنجکاری در اصول و اجتهاد در جزئیات حتی امور معاشیه مرحوم حاج سید محمد شمعانی و ادب و حسن معاشرت و بزرگ منشی مرحوم آقا میر محمد هاشم در ایشان هویدا بود بالاخره در سنه (۱۲۸۷) مراجعت بوطن فرمود و بدرس و قضاوت روزگار خود را بسر آورد تا محرم (۱۳۱۴) که بدرود زندگانی فرمود. دوست و دشمن بزهد و تقوی ایشان متفق بودند در احکام و نوشتجات ایشان کسی نسبت سهوی هم بایشان نداد رحمة الله علیه.

در مرحله (بیست و هشتم) زندگانی مطابق سنه (۱۳۰۸) عزم بر مسافرت جزم شد از حجة الاسلام استادی علامه اجازت مسافرت خواسته و با ایشان مشاورت نموده فرمود گمان ندارم در اصفهان و جای دیگر از بلاد ایران بر معلومات تو افزوده شود بهتر اینست بعتبات عالیات سفر

کنی و بسامراه توقف نمائی که امروز مرکز علم است و منبع فضل و مهبط رجال از علماء است و محط رجال فقها و بالجملة روانه شدم و بر چیزیکه زیاد متأسف بودم فرقت ابوبن و دوری احباب بود (يقولون ان الموت صعب و انما مفارقة الاحباب بالله اصعب) و از میانه دوستان و همصحبتان دوری جناب آقا یحیی برادر مرحوم استاد بیشتر بود که ده سال فزون لیلاً و نهاراً با من انیس و مجلس بود رفیق حجره و همخواه گلستان بودیم و بهترین ایام زندگانی ماهمان ایام بود که با هم زندگانی داشتیم مختصر شرح حال زندگانی از این قرار است :

والد ماجدش مرحوم حاج آقا احمد فقیه کرمانی بود تولدش در ربیع الاول سنه (۱۲۸۷) و چون از مکاتیب ابتدائی فارغ شد برای تحصیل مقدمات عربی از جانب حاج شیخ ابوجعفر برادر والا گهرش باین بنده سپرده شد و ده سال فزون پیوسته با هم بودیم تا سطح شرح لمعه و قوانین را تا قبل از مسافرت من دید و از ادبیات و ریاضیات بهره کافی بدست آورد و از تاریخ و هیأت و جغرافیا نصیبی وافی برد چون من سفر کردم بواسطه ازدواج نتوانست سفر کند بضرورت مفارقت بین ما واقع شد و از این رهگذر هفده سال دلتنگ بودم تا سنه (۱۳۲۵) که بسمت وکالت مجلس مقدس ملی از جانب کرمانیان منتخب شد و در ربیع الاول این سنه با برادرش شمس الحکماء که هم سن ایشان و همدرس و هم شغل در وکالت وارد دارالخلافه شدند و در روز ورودشان احترام فوق العاده از ایشان بعمل آمد و استقبال خوبی از ایشان کردند و همواره برآستی و درستی خدمت کرد و مورد هیچگونه ایرادی واقع نشدند با اینکه کلی ضرر جانی و مالی را متحمل شدند و هیچگاه اظهار شکایت نکردند و بنهایت عفت و پاکدامنی در طهران بسر بردند و در ایام فترت و تعطیل مجلس نیز متوقف و منتظر فرج و هم اکنون چشم بوجود ایشان روشن و دلمش گلشن و از آثار ایشان تاریخ هفت هزار سال که از ظهور آدم ابوالبشر تا سنه (۱۳۲۷) وقایع معظمه را فهرست نموده از ظهور انبیاء و حکماء و علماء و عرفاء و جلوس سلاطین و اختراعات عمده و غیره و تاریخ کرمان و جغرافیای آن سامان و کتابهای کوچک در هیئت و جغرافیا که مشاهده نمودم .

بالاخره در محرم (۱۳۰۹) از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بطهران آمدم و بدرس مرحوم میرزای جلوه حاضر شده ولی استفاده کامل در حوزه درس مرحوم آقا سید شهاب الدین شیرازی نمودم و حاضر درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی نیز میشدم و از هر دو بزرگوار فواید کلی بردم .

(در بیان واقعهٔ رژی)

در سنه (۱۳۰۹) کمپانی رژی امتیاز دخانیات را از ناصرالدینشاه گرفت که بیع وشرای دخانیات منحصر بیک اداره باشد وبعوض چند کروربشاه و درباریها داد و بهمهٔ بلاد ایران گماشتگان فرستاد و اداره خود را دایر نمود حتی در قری و دهات کس فرستاد و ب مردم سخت گرفتند بزرگان ایران از علماء و غیرهم بر مایب و وخامت این عمل واقف شدند که امروز دخانیات محدود شد فردا نمک و روز دیگر هیزم و ذغال و آب و غیره و بازای آن مبالغی گرفته خواهد شد و صرف آبادی مملکت نخواهد شد یا تفاوت مواجب فلان شاهزاده است یا مدد معاش فلان آقا زاده یا خرج مسافرت فرنگ یا نیاز خانم قشنگ ملت متضرر شده است نفع را خارجه برده و بر مملکت هم مسلط و نفوذ تامی حاصل خواهند کرد جمعی

از عقلاء خدمت مرحوم حاج میرزا حسن مجتهد آشتیانی رسیده معایب متضمنه و مستتره در این کار را مرضه داشتند و هم بعلما اصفهان ضرر و عاقبت امتیاز و نتایج مرتبه بر آنرا نوشتند لذا مرحوم میرزای آشتیانی حکم بحرم استعمال دخانیات کرده و حکمی باین عبارت نوشتند و نسبت آنرا بمرحوم حجة الاسلام حاج میرزا حسن شیرازی دادند و منتشر ساختند .

(صورت حکم بحرم دخانیات)

بسم الله الرحمن الرحيم - اليوم استعمال تنباکو و توتون بای نحو کان در حکم مجاریه با امام زمانست عجل الله فرجه .

قبل از انتشار شرح را به حجة الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی که درس امراء متوقف و رئیس امامیه بودند نوشتند ایشان هم امضاء فرمودند و خوب ایستادگی فرمود بالجمله در تمام بلاد ایران این حکم منتشر شد و همه اطاعت کردند ترك استعمال دخانیات نمودند چون حال بدین منوال شد کمیانی بتوسط قوام الدوله وزیر امور خارجه شکایت بناصرالدین شاه برد شاه عبدالله خان والی را خدمت میرزای آشتیانی فرستاد که یا باید درملاء عام غلیان بکشید و یا از ایران خارج شوید مرحوم میرزا شق اخیرا قبول فرمود و اعازم بر حرکت شد که اهالی طهران از اهلی و ادنی زن و مرد سیاه و سفید غریب و خودی بومی و شهری حر و مملوک از صغیر و کبیر بهیچان آمده زلزله در ارکان شهر افتاد و همه ناله کنان و فریاد زنان و اشریتا گویان بهر طرف در حرکت و دورخانه میرزا طواف کنان بودند و بقاصله یکساعت تمام دکا کین و مسراها بسته و تعطیل عمومی شد .

راستی شور ملی را چه اثر است بخاطر دارم که در آن هنگامه چون ابر بهاری گریان بودم و سبب آن گریه را تا کنون ندانسته ام باری مرحوم آقا سید محمد رضای مجتهد طباطبائی با فامیل خود و مرحوم آقا سید علی اکبر مجتهد تفرشی و سایر علما اطراف جناب میرزا را گرفته هنگامه برپا شد مجدداً میرزا عیسی وزیر و عبدالله خان والی و مجد الدوله خدمت جناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی رسیده عرض کردند شاه فرموده است امتیاز داخله ایران را موقوف کردیم که در داخله ایران اهالی آزاد باشند و بیع و شری منحصر نباشد لکن امتیاز خارجه با کمانیست حالا از صرافت و ضدیت با دولت منصرف شوید و درملاء عام غلیان بکشید جناب حجة الاسلام فرمود خلاف حکم را نمیتوان نمود و شق عصای مسلمانان را نینمایم عبدالله خان والی در مقام اجراء حکم شاه برآمده و گفت حتما باید غلیان بکشید که یک دفعه مرحوم آقا سید محمد رضای طباطبائی از حالت طبیعی خارج شد و بنای بد گفتن را گذاشت که شاه و تونایب السلطنه غلط کردید دور شو ای ملعون از مجلس مسلمانان الخ . مردم که این تغیر آقا را دیده بهیچان آمدند مجد الدوله از مجلس حرکت کرد که فرار کنند او را بمیان گرفتند نزدیک بود کار او را یکسره نمایند که حاج علی اکبر پروجردی که همه وقت در بی بهانه و مستمسکی بود که با مجد الدوله دوستی مخصوص داشته باشد و خدمتی باو بنماید مستمسک دست او آمد فوراً دست مجد الدوله را گرفت که الان ما با هم میرویم به ارك و این امر را به اصلاح میگردانیم مجد الدوله که برای خود نجات را فوری میدانست تصدیق حاج علی اکبر را نمود و دست هم را گرفته از خانه حجة الاسلام خارج و بطرف ارك

رهسپار شدند جمعی از مردم هم با حاج علی اکبر و مجدالدوله برای افتاده که نتیجه را بدانند نزدیک به دروازه ارك که رسیدند نایب السلطنه کامران میرزا با جمعی از اهل نظام بمجد الدوله برخورد و چون حاج علی اکبر را باو دید بنای تشدد و تفتیر را گذارد وعده از مردم که مسبوق بمطلب نبوده در مقام حمایت از حاج علی اکبر برآمده بیاھو و فریادکنان بطرف نایب السلطنه و حاج علی اکبر جمع شده نایب السلطنه که اینحال را دید وارد ارك شده و حکم داد که درب ارك را ببندند مستحقین و قراولان ارك در مقام ممانعت مردم درآمده مردم بازاری چون منع را دیدند حریص تر شدند هجوم آورده که وارد ارك شوند آقا بالا خان معین نظام که این اواخر سردار افخمی ملقب شده چون حال را بدینمنوال دید حکم داد سرباز شلیک نماید سرباز اطاعت او را ننمود که در این اثنا يك دسته از فوج مخصوص او رسید بآنها حکم شلیک داد آنها هم بدون ملاحظه اطاعت او را نموده بطرف هوا شلیک نمودند چند نفر از آنها تفنگها را بطرف مردم گرفته شلیک نمودند گروهی از مردم بیطرف و بیچاره بھاك هلاک افتاده هدف تیر اغراض آنها شدند باقی مردم فرار نمودند دولتها درهای ارك را بستند و نعره ها را در ارك پنهان کردند جز چند نفر که در حال فرار در خارج ارك افتادند آنها را ملت برداشته آمدند درب خانه مرحوم میرزای آشتیانی هیجان مردم زیاد تر شد و جمعیت بیشتر. زنهای اندرون ناصرالدینشاه هم بنای گریه و زاری را گذارده دیگر از ترس جان خود گریه میکردند، یا شور ملی آنها را بگریه انداخته بود شنیدیم یکی از کنیزهای اندرون بیحد گریه میکرد است ناصرالدینشاه باو بر میخورد میگوید اینحکم از حجة الاسلام میرزای شیرازی نیست والا من اطاعت آنرا میکردم آن کنیز عرض کرده بود این صدای تفنگ که بطرف سادات و علماء خالی شده است آیامیشنوید شاه گفت این تیرها را بهوا خالی میکنند که در این بین نایب السلطنه رسید و واقعه را عرض کرد ناصرالدینشاه جناب عضدالملک و مرحوم میرزا عیسی وزیر طهرا را خدمت مرحوم میرزا فرستاد که از حرکت و مسافرت منصرف شوید مجلسی در دربار منعقد کنید عقلاء ملت با وزراء دولت در اصلاح این امر مشاورت نمایند مردم متفرق شدند روز دیگر بازار ها باز شد و مجلس دربار منعقد گردید پس از مذاکرات بسیار در چند مجلس و بد گفتن آقا سید علی اکبر تفرشی بقوام الدوله بلکه بطور کنایه بشاه نتیجه این شد که امتیاز مرتفع باشد و شش کرو و خسارت کمبانی را دولت قبول کرد و این اول قرضی بود که دولت ایران بخارجه مدیون شد اگر چه این خسارت بایران وارد آمد لکن در عوض ملت ایران بخود آمده و اندکی رو بیداری کرده چه از این ارتفاع امتیاز رژی ملت ایران دانست که میشود در مقابل سلطنت ایستاد و حقوق خود را مطالبه کرد و دیگر معلوم شد که با این اختلاف مذهبی بین ملت ایران ممکن است همگی در امری متفق شوند چنانکه از انتشار حکم مزبور در همه بلدان ایران عموم مردم بهر مذهبی که بودند متفق شده غلبان و چپوق و سیگار را ترك کردند مردم بدست خود غلبانها را شکسته و بسیاری از تنباکو ها را آتش زدند شنیدیم در کرمان از مرحوم حاج محمدخان رئیس شبخیه تکلیف را استعلام کرده بودند در جواب گفته بود ما با مشرع در فروع اختلاف داریم در امور سیاسی البته اطاعت حکم را بنمائید و اول خودش غلبان را ترك نمود و نیز در طهران در بعض سفارتخانها اجزاء مسلمان از خدمات دخانی امتناع کرده و معذور هم شدند حتی آنکه از قرار مذکور کلفتها و خدمه اندرون ناصرالدینشاه

دست بغلیان و سایر دخانیات نمیرسانیدند .

از علماء طهران آقا سید عبدالله بهبهانی تبعیت میرزای آشتیانی را ننمود که اولاً من مقلد نیستم و مجتهدم و ثانیاً این صورت حکم که نسبت بهجناب میرزای شیرازی میدهند حکم است یافتوی اگر حکم است که باید بین مدعی و مدعی علیه و در مقام ترافع باشد و اگر فتوی است که باید کلیت داشته باشد و فتوا نسبت بمقلدین لازم العمل است نه نسبت بمجتهد باری جنابش باحضرات همراهی نفرمود . مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی هم در مجالس مذاکره حاضر نشد لکن پیغام داد من استعمال دخانیات را مطلقاً حرام میدانم مخصوص بوقتی دون وقتی نیست و اگر بنای آقایان بر حرکت از طهران و مهاجرت بعثات شد اول کسیکه ردا بردوش کند و با پای پیاده مهاجرت نماید من میباشم بنده نگارنده در مجلس مرحوم حاج شیخ هادی بودم که این مذاکره را فرمود از یارۀ مکاتیب و تلگرافاتی که در امر تنباکو بین اولیای امور مکاتبه و مخایره شده است و ما بدست آوردیم بسیاری از نکات و دقایق استنباط میشود و ما بدون ملاحظه ترتیب نخست مکاتیب سپس تلگرافات را درج مینمائیم نوشتجاتیکه از طرف ناصرالدینشاه صادر شده است اکثر آنها بخط خود ناصرالدینشاه نوشته شده است .

دستخط اعلیحضرت ناصرالدین شاه بحضرت مستطاب

حجة الاسلام میرزای آشتیانی

جنابا بعضی احکام بود خواستم با یکنفر زبانی برای شما پیغام بدهم دیدم مفصل بود بهتر دانستم بنویسم و بعد از آنکه این دستخط را ملاحظه کردید جواب عرض نموده و همین دستخط را پس بفرستید بحضور .

در فقره عمل دخانیات هیچکس عقل کل نیست و احاطه کلی در بشریت منحصر است بوجود یاک پیغمبر ما علیه السلام والصلوة انسان گاهی یک خیالی و کاری میکند بالاخره از آن پشیمان میشود در همین عمل دخانیات مدتی بود که من میخواستم انحصار داخله را از کمپانی قرنگی سلب نمایم و بجناب امین السلطان دستورالعملها داده بودم که کم کم با فرنگیها حرف زده طوری بکند که هم عمل داخله انجام بگیرد و هم آنها نتوانند ایرادی بگیرند و از دولت خسارات عمده مطالبه کنند و مردم هم آسوده از این مداخله داخله فرنگیان که الحق مضر بود شوند مشغول و در تدارک بودیم که این انتشار حکم میرزای شیرازی در اصفهان یا جعلاً یا حقیقهً بروز کرد و کم کم بطهران رسید و شما که علماء عاقل بزرگ هستید بدون اطلاع دادن بدولت بدهن خواص و عوام انداختید که غلیانرا ترك نمائید و اینهمه قال و مقال و اسباب بی نظمی را دریای تغت فراهم آورده آیا بهتر نبود که متفقاً یا تنها عریضه میکردید در دفع عمل ما هم که در تدارک بودیم بدون این های هو و ترك غلیان همینطور که بانجام رسید احکام صادر میشد بعد از آن از جاجرود بجناب امین السلطان و نایب السلطنه حکم شد مجلسی از علماء و وزراء فراهم بیاورند سؤال شود که خلاف شریعت در این قرارنامه در کجاست بنمائید تارفع شود مجلس اول همه حاضر شدند بجز شما که تمارض کرده بودید جهة و معنی اینرا نفهمید مجلسی که بحکم

ما شما را برای همچو کاری احضار بکنند و حاضر نشوید مجلس دیگر که حاضر شدید بعضی عبارات گفته بودند که هیچ زبطی بعمل نداشته مثلاً بانك و راه آهن و غیره را عنوان کرده بودند ، بعد از آن عرایض حسایی شما در باب دخانیات بما رسید آن بود که حکم فرمودیم جناب امین السلطان بشما قول بدهد که موقوف خواهد شد در داخله کتباً و تلگرافاً اظهار تشکر و مسرت عامه بعرض رسید مگر از شما ، معنی اینرا هم نفهمیدم که یعنی چه و عمل صحیح بقاعده با احتراز از فساد و فتنه آن بود که بعد از موقوفی عمل دخانیات فوراً شما میرفتید در مسجد و منبر ب مردم مرحمت و التفات ما را اعلان میکردید و هم استعمال دخانیات را فوراً تجویز میکردید چرا که بقول ملاها مانع مفقود و مقتضی موجود بود آن سببی که تنباکو را حرام کرده بود رفع و تمام شده چرا اینکار را نکردید سبب و جهتش را هیچ نفهمیدم و مثل اینستکه ابدآ دولت در موقوفی اینکار اقدام نکرده باشد اینطور قرارداد نبود بکنید بعوام کالانعام یعنی چه آیا عوام فریبی بنظر شما رسیده یا مسند خود را میخواهید باین واسطه رونقی بدهید و باز هم در مجالس و محافل خودتان درعوض تحسین و تمجید برضد دولت و اولیای دولت حرف میزنید یعنی چه من شما را آدم فقیر و شخصی ملای بیغرض و دولتخواه میدانستم حالا برضد آن میبینم که اقتباس بمجتهد تبریز و آقای نجفی اصفهانی و غیره میکنید آیا نمی دانید که کسی نمیتواند برضد دولت برخیزد آیا نمیدانید که اگر خدا نکرده دولت نباشد یکتفر از شماها را همان بایهای طهران تنها گردن میزنند آیا نمیدانید که اگر دولت نباشد زن و بچه شماها هر کدام بدست قزاق روسی و عسکر عثمانی و قشون انگلیس واقفان و ترکمان خواهد افتاد حیف از شما است یا علم و عقلیکه دارید عقل خود را بدست چند نفر طلاب و اراذل و اجامر محله و شهر بدهید و بمیل آنها حرکت کنید خلاصه چون خیلی لازم بود محرمانه این دستخط را بشما نوشتیم دیگر خود دانید يك دفعه نصیحت لازمست و عجب خدمتی بملت و مردم می کنید هر کس هم که تریاک کش نبود محالاً چیوق تریاک میکشد غلیان چرس را عجب رواجی دادید مرد که بیجهت غلیانرا ترك نمیکند لابد است برود یا تریاک بکشد یا چرس یا هر نجاستی که گیرش بیاید سر غلیان بگذارد بکشد و دیوانه شود ناخوش شود بمیرد حقیقه خیلی اسباب استسقاء شده والسلام .

جواب دستخط از طرف حضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

بشرف عرض اقدس اعلیحضرت شاهنشاه اسلامیان یناه میرساند - دعا گو سابقاً عازم بود که عریضه بحضور مبارک عرض نماید که هم حاکی از تشکر مراحم ملوکانه نسبت بعوم رعایا و دعا گو یان خاصه بر سلسله جلیله علماء که رؤسای دین و ملت و حله شریعت و بواسطه همین منزلت شایسته مزید مکرمت و مرحمت باشد و هم اشعار بر برخی عرایض صادقانه و دولت خواهی بیغرضانه که انکشاف صدقش از ملاحظه سطور و فقراتش بعین مرحمت و مکرمت ظاهر و پیدا و گمان راستی و استقامت و خلوص از ابتناء وی بمصالح عامه ملت و دولت و قوام مملکت و دوام سلطنت روشن و هویداست داشته باشد لکن با احتمال آنکه اطلاع اش شاید موجب ملالت خاطر عاظر بندگان اعلیحضرت گردد یا خدا نخواستہ محمول بعرض و بدین واسطه نقض غرض گردد تکاهل نموده و تساهل ورزیده ترکش را اولی و انطباق دانستم

تادیشب گذشته که بزیارت دستخط مبارکی که فقراتش مبنی بر کمال بی‌مرحمتی و سلب مراسم ملوکانه و عواطف خسروانه و منتج عکس امنیه و آمال و خلاف خدمات و دولت خواهی‌ها بود مشرف شده لازم بل متعنت دانسته که درصدد رفع بعضی از شبهات که شاید ناشی از عرایض بعضی از مفرضین هدیه‌م‌الله الی صراط المستقیم باشد بر آییم که خاطر عاظریندگان اعلیحضرت همایونی را آسوده و فارغ و بی‌مرحمتی مبدل بکمال مرحمت و انشاءالله مشمول مراسم ملوکانه و مکارم شامله خسروانه شوم. لذا بشرف عرض بندگان اعلیحضرت همایونی میرساند که حالت خلوص و دعاگوئی کلیه دعاگویان خاصه دعاگو نسبت بسطآن اسلام مدالله اخلاالله علی رؤس الخواص والعوام بمرتبه ایست که گوش از بیان و تحدیدش کرواصم و لسان از توصیفش الکن و ابکمست و بنا بر این مطلب گذشته از آنکه از مستقلات عقلیه بل از فطریات اولیه است نفوس مطلوب حضرت احدیت عزاسمه و منظور حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم است چه سلطان اسلام حامی دین مبین و حافظ شریعت سید المرسلین و استقرار دولت و دوام سلطنتش موجب بقای امن و امان که اعظم نعمای الهیه است می‌باشد و بالضرورة نفس مبارکش مورد مراسم الهیه و مشمول حفظ و تأیید مکارم غیبیه خواهد بود و با اینمطلب چگونه میشود که تساهل در امتثال امر احضار شود و بدون عندر عقلی تمارض نموده و معتذر شده متقاعد از شرفیابی گردد با آنکه خود استدعای مجلس اجتماع را نموده و سبب حضور سایر علماء شده و معلومست که مقتضای اتحاد دولت و ملت و خلوص مفرط بدعاگوئی و دولت خواهی صمیمی که شهدالله و کفی به شهیدان مشوب بهیچگونه از اقراض فاسده عاطله و خیالات کاسده باطله نیست آنست که اگر مطلبی را ببیند که خالی از اصلاح دولت و ملت بل موجب فساد انتظام امور مملکت و سلطنتست با حسن الوجوه دفع و بداعی حفظ نفس نفیس سلطنت که اعز نفوس است مهمل امکان متقاعد از رقص نشوند و از این قبیل است عرایض صادقانه جناب مستطاب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی سلمه الله تم در خصوص امتیاز دخانیات و مداخله خارجه در داخله مملکت ایران و دعاگو و سایر دعاگویان که کرازا تلگرافاً بعرض حضور مبارک رسانیده و مفاسد این امر را مشروحاً نصب العین اولیای دولت قوی شوکت نموده که موجب اخلال نظام امر مملکت و رفته رفته سبب عدم استقلال سلطنت و علی الانصاف هادم اساس دین مبین و مافی غرض از خدمات و ابتلاء آت حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و بعثت انبیاء و مرسلین است و چون مدت متمادی از زمان عرض عریضه گذشت و بزیارت جوایکه حاکی از رفع کلیه این بلیه کبری و مفسده عظمی که ناشی از سوء تدبیر اولیای دولت قوی شوکت است باشد مشرف نگردیدند چنین گمان کردند که شاید اولیای دولت مساهله در عرض و ایصال عرایض کرده و مفاسد این امر را اغفال نموده باشند و یا بواسطه تنجز امتیاز و استیلای کمپانی ممتاز سلب قدرت از رفعش شده متمکن از اصلاحش نباشند تأملات و افکار نموده بل انتصار از اولیای دین مبین نموده و بوجهی که نه موجب کشف خلاف کلمه دولت و نه سبب شق عصای کلمه رعیت باشد طریقی را انتخاب فرموده و مردم را از استعمال تنباکو و توتون منع نموده که بدون ترتب مفسده بالاضطرار موجب انصراف شود قهرآ رفع مینماید و سایر علماء هم یا انشاء بواسطه رفع این مفسده مؤبده و یا اقتداء این طریق را احسن الوجوه و اقرب الطرق دانسته موافقت و متابعت نمودند و چون رفع این مفسده بجز رفع

کلی امتیاز از خارجه و داخله متصور و تبعیض مؤثر نبود و اظهار این مطلب از دعا گو در مجلس احضار شاید محمول بر بعضی اقراض فاسده باشد و مورد افکار میشد لذا دعا گو هم بواسطه عدم مخالفت با علماء و قبیح شق عصا و مصلحت یبسی ایشان صلاح چنین دیده که بیجناب آقای معظم سلمه الله تم تلگراف و مطلب را علی ما هو الواقع اعلان دارند و قبل از ملاحظه جواب چون رافعی از برای حکم سابق نبود و مانع بالکلیه رفع نشده همان حکم را معمول داشته اجرا نمایند بواسطه آنکه تحریم استعمال دخانیات از ایشان بوده و لابد حکم تحلیلش هم باید مستند بایشان باشد اولیاء دولت مطلب را علی ما هو الحق تلگراف نکرده و آقای معظم را از کیفیت و حقیقت مطلب اعلام ننمودند بل مجمل و سر بسته بتمام اطراف بلاد ممالک محروسه اعلان و تلگراف نمودند که حسب الامر امتیاز برداشته شد و علماء سایر بلدان هم باعتقاد آنکه رفع بلیه بالکلیه شد عرایض متشکرانه عرض نمودند .

بالمآل که عمّا قریب معلوم شود و کشف خلاف گردد بالکلیه از مراحم ملوکانه مأیوس و دیگر اعتمادی از برای ایشان بل عموم رعیت نسبت باولایای دولت نخواهد ماند و در مسئله بانک و راه آهن و غیره که عرض کرده اند دعا گو طرف بوده و دستخط فرموده اند مطالبی بیربط بوده خلاف عرض شده بواسطه آنکه در مسئله بانک بهیچوجه گفتگوئی نشد و از راه آهن بهمین قدر عنوان شد که مفاسد این امتیازات هم بسیار است و منجمله آنست که فرنگیان بعد از آنکه قضای حاجتشان شود بقانون و زاکون خود هم عمل نخواهند کرد بل بمیل خود سلوک خواهند نمود مثل آنکه ملک رعیت را خراب میکنند و عوض نداده از طریق عبور مینمایند و اما سایر مسائل مثل دعوت کشیش نصاری مسلمین را بدین عیسوی و ترغیب نمودن بکتاب و قول و تألیف لسانی باین مناسبت گفتگو شد که وزراء اظهار نمودند که هم "سلطنت همواره بر ترویج و تشدید ملت بوده دعا گو تصدیق نموده لکن اظهار داشتم که اولیای دولت تقصیر دارند که اینگونه از مفاسد را که موجب هدم اساس دینست بحضور مبارک عرضه نمیدارند و بالجمله داعی گمانم این بود که درازای این دولت خواهیها و زحمات قاطبه علماء مورد مراحم و بیشتر از پیشتر مشمول مکارم و عواطف ملوکانه شوند حال که معلوم میشود بقول شاعر عرب

(ما کل مایتمنی المرء یدرکه تجری الی یابح بالالتشهی السفن)

تنسحه برعکس داده و برخلاف معمول ثمر بخشیده و خاطر عاطر مبارک از دعا گو رنجیده تر شده بل حسن خدمت و نیکوئی تدبیر علماء بلدان هم از قبیل مجتهد تبریزی (۱) و آقای نجفی اصفهانی سلمه الله تم که همیشه خیر خواه دولت بوده اند بسوء تدبیر بنظر انور رسیده که دعا گو را هم قیاس بآنها نموده و دستخط فرموده اند که تبعیت اجامر و او باش میکنی و اینمطلب یا معمول بعوام فریبی و بابواسطه رونق دادن مسند است و بسیار عجب دارم ازین بی مرحمتی شدیده ملوکانه که تصور خیال فساد در حق دعا گو شود و بتبعیت عوام و جهّال و حب مسند منتسب گردد با آنکه فقره اولی کاشف از بی عقلی و نابخردی و سنخیت با جهّال و او باش و العیاذ بالله ته منه است چه تبعیت عاقل از جاهل نامعقول و بیرویش در نظر عقلاء مردود و غیر معقولست و فقره ثانیه حاکی از ضعف و بطلان مستند است بملاحظه امتثالش بدعا گو زیرا که مسند شرع مبین را رونق از خاتم النبیین و مروجش بحمد الله تعالی نفس نفیس بندگان اعلی حضرت است گذشته از آنکه دعا گو در این بلد مسندی نمی بینم و جز دعا گوئی و تدریس غرض و اشتغالی

(۱) مراد مرحوم حاج میرزا جواد آقا مجتهد تبریزیست .

ندارم و بعضی از بیزرحمتهای دیگر که خود را در دعا گوئی شایسته و مستحق آن نمیدانم که مذاکره کنم و فی الحقیقه خیلی مایوس از مراحم ملوکانه شدم که تقریباً بعد از پنجاه سال زحمت و خدمت در ملت و دعا گوئی دوام دولت و سلطنت با خلوص عقیدت در نظر انور همایونی مقدار یک قاضی سنی و کشیش ارمنی را در نظر سلطان روم و سلاطین عیسوی نداشته باشم با آنکه شاید مشهور جلّه از اهل علم باشد که اگر تمدن و توقف و توطن در عراق عرب کرده بود در حوزه علمی اسلام منحصر و معروف بشخص اول بودم انصاف آنست که در این مملکت خیلی ترقی کردم و بعد از زحمات بسیار و دعا گوئی خالصانه بیشمار مفسد بخرج رفته و بکفر آن مورد بیزرحتی و الطاف ملوکانه شدم گمان ندارم که در هیچ دولتی جزای چون من دعا گوئی دولت خواهی را که سر تا پا وجودش دعا گوئی دولت و همواره بر صلاح امر مملکت و تشیید ملت است بدینگونه دهند باری هر چه آن خسرو کند شیرین بود. اگر فی الحقیقه بعد از ملاحظه صدق عرایض و حسن مقال باز هم شایه خلاف واقعی العیاذ بالله در عرایضم رود و خاطر مبارک از غبار کدورت و گرد کدورت صافی و پاک نشود و مع ذلک دعا گورا مفسد در انتظام امور مملکتی بدانند با امتنان و تشکر از مراحم ملوکانه استدعای مرخصی دارم که معجلاً باندازه خود در تدارک هجرت از این مملکت بر آیم و بیکی از زوایای مقدسه عتبات غالباً مشرف شده این دوروزه عمر را که فی الحقیقه کالعدم است بدعا گوئی مشغول بروجود مفسدم در این مملکت مقصده مترتب نشود بواسطه آنکه دعا گو نه در این مملکت ضیاع و عقاری دارد و نه بحمد الله تعالی بعلاقی دنیویه علاقه بیشماری اما امیدوارم که انشاء الله صدق عرایض گفتارم بر بندگان اعلی حضرت همایونی پوشیده و مستور نماند و ملاحظه صلاح امر مملکت و سلطنت و بقاء ملت و تشکر و دعا گوئی کلیه رعیت را فرموده این بلیه عظیمه را بهمت علیای ملوکانه بالکلیه رفع فرموده در ترویج شریعت و علماء که اخس دعا گو یانند بذل جد و جهد خسروانه نمایند تا بآس رعا با و دعا گو یان از مراحم ملوکانه مبدل بامیدواری و رجاء و بدعا گوئی ذات خجسته صفات مبارک اعلی حضرت شاهنشاه ججاء اسلامیان پناه مشغول شوند الامر الاقدس الاعلی مطالع.

دستخط اعالم حضرت ناصر الدین شاه در جواب

مکتوب جوانیه مرحوم میرزای آشتیانی

جنابا - عریضه شما را ملاحظه کردم اولاً این دستخط محرمانه بود و احدی نمیدانست اگر بدنوشتن یا خوب تالشی نمیداند و نخواهد دانست ثانیاً از کثرت اوقات تنخی و اینکه بعد از اینهمه زحمت و مرارت کار را باین پایه با کمیانی خارجه تمام کرده و باین خوبی انجام داده ایم چرا باید مثل شما علمای بزرگ بمردم نادان عوام اینطور اهتمامات و مراحم ما را حالی نکنند که مردم آسوده شده پی کار خود بروند مگر شوخی بود که بعد از دادن همچو قرارنامه بفرنگی و آنهمه مخارجیکه او کرده است باین سهولت از عمل خود دست بردارد و برود پی کارش در فقره تجارت خارجه هم ابداً ضرری بر رعیت و تجار ما ندارد و نخواهد داشت و اینتحرف مفصل است باید یک نفر از اولیای دولت بشما حالی نماید و اینها موافق عهدنامه های قدیم حق تجارت دارند کار تازه نیست در حقیقت تمام آن قراری که با کمیانی دخانیات در داخله ایران داده بودیم تماماً باطل و نسخ شد اینکار را بیش از این نباید

دنيا كرد و البته شما در روی منبر و مجلس درس باید بتمام مردم حالی بکنید که اینکار تمام شده و آنسته است بر شما فرض است که هرچه زودتر بهمه حالی بکنید غلیان نمیکشند نکشند اما بدانند که دیگر برای احدی مجبوریت باقی نمانده است و همه آزاد هستند در بیع و شری و اختیار مال خودشانرا دارند و کمال امیدواری و تشکر را از دولت داشته باشند که رفع همچو کار بزرگ را کرده است حالی کردن این فقره بمردم عوام باشما است که شاگرد دعاگو باشند شما میدانید که من همیشه احترام علماء را لازم میدانم بخصوص در حق شما يك مرحمت قلبی داشته داریم البته کمال اطمینانرا از التفات باطنی ما داشته باشید و ابدأ حالت یأس از آن نداشته باشید زیاد زحمتی نیست جوابرا عرض بکنید.

جواب دستخط مزبور از طرف حجة الاسلام آشتیانی اعلی الله مقامه

بشرف عرض اقدس بندگان اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه جگاه اسلامیان پناه ابدالله دولت میرساند که دعاگو مایوس از مراحم ملوکانه نشده و نیستم و چون دستخط مبارک سابقه مشعر بر بعضی بی مرحمتها بود که کمال تنافی با قرط دعا گوئی و خلوص دعا گو داشت به داعی طمع ازدیاد مرحمت و اشتداد مرحمت و مودت و مکرمت بعرضه سابقه جسارت ورزیدم و اما در خصوص امر به تشکر عموم علماء و دعاگو رعایا از مراحم ملوکانه و مذاکره دعاگو در مجلس درس و غیره که دستخط مبارک صدور یافته گذشته از آنکه در مجلس احضار بلیه مرقوعه و مفسده ممنوعه را اول المتشکرین بودم در امتثال امر حاضر و تشکر مراحم ملوکانه را در مجلس درس و غیره نموده کثرت مرحمت و شدت زحمت و مشقت بندگان اعلی حضرت همایونرا در خصوص اصلاح فی الجملة عمل دخانیات و تقاعد کمپانی و امتثال امر همایونی نصب العین خاص و عام خواهد شد که انشاءالله کما فی السابق بلکه بیشتر از پیشتر رجا بمراحم ملوکانه حاصل شده با حسن الوجوه عموم رعیت اشتغال بدعا گوئی و مشقت دوام دولت داشته باشند لکن مسئله غلیان را همانطور که اعلی حضرت قدر قدرت همایونی دستخط فرموده اند نباید متعرض شد که بر امر شرب و استعمالش جز ترتب مفسده ثمره مترتب نخواهد شد و تا مشاهده حکم تجویز و تحلیل از آقای حجة الاسلام شیرازی سلمه الله تعالی نکنند مرتدع نخواهند گردید دعا گوهم محض امتثال امر قدر قدرت اگر رأی مبارک تعلق گیرد رقعه بجناب آقای معظم عرض نماید که مشتمل بر تشکر از مراحم ملوکانه باشد و محتوی بر عدم اصلاح بالکلیه لکن مجرمانه - الامر الاقدس الاعلی مطاع .

صورت مکتوب میرزای آشتیانی مرحوم باعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض اعلی میرساند - که انزجار و وحشت قلوب رعیت از این مسئله و تصرف خارجه در داخله بمرتبه ایست که گمان ندارم بغیر عدم تصرف کلی و رفع اصلی و عود بصورت اولی آسوده خاطر و امیدوار شوند بلکه شاید تکذیب دعاگو را نمایند خاصه با وضع حالیه کمپانی و اشتغال تام بلوازم امتیاز بجز سخت گیری در امر توتون و تنباکو که سابقاً مینمود و بجبر و عنف از تجار مأخوذ میداشته

از قبیل صنعت و اعمال گروانکه و غیره که از لوازم تصرف در داخله است و عدم علم باسترداد و ملاحظه قرارنامه نسبت بهامه رعیت و اختصاصش ببعضی از اولیای دولت شایسته آنستکه بملاحظه جذب قلوب رعیت و امیدواری بر احم ملوکانه مقرر فرمایند که عجاله کمپانی از تصرفات متعلقه بداخله که سبب استیحاخ رعیت و اهل ملتست ممنوع و قرارنامه که استرداد شده مشهود نظر خاص و عام گردد الامر الاقدس الاعلی مطاع .

استفتاء از حضرت آیه الله میرزای شیرازی اعلی الله مقامه

که در باب غلبان شده است

حجة الاسلاما متع الله المسلمين بطول بقائکم صورت سؤال و جوابی بتفصیل ذیل منسوب بجناب عالی شیوع یافته مستدعی آنکه اگر صحیح است بخط مبارک تصریحاً مرقوم فرمائید و بر تقدیر صحت هر گاه این عمل امتیاز برداشته شد این حکم باقیست یا خیر .

صورت سؤال از حجة الاسلام

ادام الله ظلكم العالی با این وضعی که در بلاد اسلام از بابت عمل تنبا کوبیش آمده فعلا کشیدن غلبان شرعاً چه صورت دارد تکلیف مسلمانان چیست مستدعی آنکه تکلیف مسلمانان را مشخص فرمائید .

جواب - بسم الله الرحمن الرحیم الیوم استعمال تنبا کو و توتون بای نحو کان در حکم محاربه با امام زمان عجل الله فرجه است .

جواب از سؤال اول

بسم الله الرحمن الرحیم - بلی صحیح است و سئوالیکه از بقاء حکم بر تقدیر رفع امتیاز شده جواب اینست که بر تقدیر رفع از این جهت منعی ندارد والله العالم حرره الاحقر محمد حسن الحسینی .

دستخط ناصر الدین شاه

جناب امین السلطان - امتیاز دخانیات داخله که چند روز قبل موقوف شده بود این روزها که امتیاز خارجه را هم موقوف فرمودیم و کلیه این عمل بطرز سابق شد حالا بتمام علماء و حکام و مردم اطلاع بدهید که مطمئن باشند و بتمام رعایا حالی نمایند . (۱۳۰۹)

ایضاً صورت دستخط ناصر الدین شاه

شرح سر بکت - جناب امین السلطان و نایب السلطنه ملاحظه کرده فوراً مجری دارید لازمست نایب السلطنه و جناب امین السلطان و سایر وزراء محترم دولت این یادداشت ما را ملاحظه کرده برای تجار معتبر و غیره و نجار معبر تنبا کو فروش قرائت نمایند .

حکمی که پادشاه و دولت میکند او را خود دولت لازم الاجراء میداند و هر حکمی که میکند چه در داخله و چه در خارجه از روی خدعه و اشتباه نخواهد بود يك وقتی مقتضی شد بعمل دخانیات را بکمپانی انگلیس بدهند و دادند چندی بعد مقتضی شد که آن امتیاز را از کمپانی بگیرند و گرفتند اعلان دولتی هم نوشته و بهمه جا انتشار داده شد که اینعمل از کمپانی گرفته شده است علاوه بر این خود کمپانی انگلیس هم اعلان نوشت که دولت ایران این امتیاز را از من پس گرفت و کف ید از من شد هر کس در طهران یا ولایات دیگر تنبا کوئی بمن فروخته است باید پول خود را بدهد و تنبا کو را پس بگیرد و بهمه معابر چسبانیده و همه مردم را مطلع و مستحضر کرد که این امتیاز از من خلع شده است باوجود این همه توضیحات و اسناد و احکامی که صادر شد در نسخ و ابطال این قراردادهاى دخانیات با کمپانی کمال تعجب را دارم از اینکه باز میشنویم در میان مردم و تجار و غیر ذلك اشتباهی در این فقره حاصلست که رفع دخانیات نشده و اگر شده باشد موقتی است اولاً معلومست که این انتشارات را اشخاص مفسد رذل که بدخواه دولت و ملت هستند میدهند و این اراجیف را شهرت داده اند البته هیچ شخص عاقل دولتخواهی نباید باین حرفهای بی معنی و اقوال مجعول اعتنائی بکند بلکه بر همه اعالی و ادانی و بر همه نوکرها و رعیتهای دولتخواه صادق صمیمی لازم و واجبست که بعد از این از هر شخص مقصد مغرض که این حرفها را بشنوند یا اعلانی بنویسند و نصب نمایند و او را ببینند گرفته بحکومت تسلیم نمایند که آنها را تنبیه شایسته نمایند چرا که این نوع شهرت های بی معنی مفسده انگیز باعث ناامنی تجار و کسبه و رعایا بر تمام اهالی مملکت و اهل طرق و شوارع شده و کسب و تجارت از میان خواهد افتاد و آنوقت دولت لابد میشود که برای نظم امور جمهور تشددات فوق العاده بظهور برساند و خود شخص رئیس دخانیات البته نمیتواند بعد از موقوفی مجدداً دخیل امور دخانیه بشود بقای این شخص رئیس دخانیات عجله در طهران برای اینست که محاسباتی که با مردم دارد مفروق و ادعای بخارجی که در این امور کرده و با دولت دارد قراش را داده و کار خود را تمام کرده راهش را بگیرد از این دولت برود و اینهم البته يك دو ماهی طول دارد که کارش تمام شده آنوقت برود از آنطرف رئیس تنبا کو در تمام شهرها و بلاد ایران مأمور و علمه جاتی که برای انجام اینکار داشت چه از فرنگی و چه از ایرانی تماماً را متفرق و احضار و جواب داد چنانچه يك نفر در دولت و بلاد ایران از این اشخاص نیست و اگر در جایی باشد و کسی مطلع است بعرض رساند تا دولت او را خارج نماید و باز هم تکرار میکنیم که اینکار بالمره خارجاً و داخلماً متروک و موقوف شده دائمیست و ابداً موقتی نیست و این امتیاز را بعد از این دولت باحدی از تجار خارجه و داخله نخواهد داد تمام آسوده و مطمئن باشند (صحۀ همایونی و دستخط)

تمام این یادداشت بحکم و فرمایش ما است که در این نوره نوشته اند و سوادى از این فرمایشات را ملك التجار برداشته بهمه جا منتشر نماید (توشقان ٹیل ۱۳۰۹)
تعجب در اینست که بعد از اعلان چرا آنهاى که بکمپانی تنبا کو فروخته نمیروند یول داده تنبا کوی خود را بس بگیرند .

صورت اعلانی که از جانب رئیس دخانیات

در باب فسخ امتیاز شده است

اعلان - چون دولت اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه منویول و انحصار دخانیات را کلیه اداخله و خارجه موقوف فرمودند و بمن رسماً نوشتند لهذا بعموم تجاریکه بداره (دری) نبا کو و توبون فروجه اند اعلان میسایم هر کس بخواهد نبا کو و توبون خود را پس بگردد بداره دخانیات رقه و قیمتی را که برای آن دریافت نموده رد کند و جنس خود را تحویل بگیرد (ارنسنین).

مکتوب امین السلطان بحضرت حجة الاسلام مرحوم میرزای آشتیانی

عرض میشود جناب حاج ملک التجار فرمایشات جناب مستطاب عالی را کاملاً رساندند مایه کمال امانان شد و یقین دارم که عرایض اخلاص کیش را هم تماماً و صحیحاً رسانده است و خاطر عالی را مسحضر داشته است لازم دانستم که این مختصر را هم تحریراً مصدع خاطر عالی شوم که خاطر جناب مستطاب عالی از این طرف خاصه بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه روحی فداه و از ارادت و اخلاص این بنده از حالا تا هر وقت بلکه بعون الله تعالی مادام العمر مطمئن باشید که بهیچوجه خللی و نقصی در آن حاصل نخواهد شد مشروط بر اینکه جناب مستطاب عالی هم بشهات مفسدین و ارباب غرض اعناء فرمائید و هر وقت هرچه عرض شود از این بنده اسفاسار فرمائید تا حقیقت معلوم شود زیاده عرضی ندارم (ایام افادت مستدام)

جواب مکتوب مزبور

عرض میشود جناب ملک التجار همان قسمیکه فرمایشات جناب عالی را کاملاً ابلاغ نموده قاطعاً همس که عرایض داعی را هم تماماً و کاملاً بعرض رسانیده است اگرچه بهمان بیانات ایشان کمال استظهار و اطمینان حاصل گشته بود ثانیاً هم که رقه شریفه جناب عالی را رساندند برمراب استظهار و اطمینان داعی افزود و محض رعایت ادب لازم دادم که کتابة در مقام تصدیع برآمده و این فقره را بصریح نماد که بصاحب سربعت مقدسه قسم است این داعی دوام دولت ابد مدت قاهره هیچوقت از دعای نقای ذات اقدس ملوکانه غفلت ننموده و نخواهد نمود بلکه دعای آوحد مبارک را بر خود و بر قاطبه اهل اسلام خاصه سلسله حلیه علماء واجب میداند از شخص محترم حباب عالی هم ارهه همه وقت کمال امانان را داشته و دارم و مخصوصاً جناب عالی را ارغالب و ررای سابق و لاحق نیک نفس بر و خوس اءاماد برمدانم و بفن دارم که بهیچوجه من الوحوه ارهیج باب از حر دولت و ملت حسم نخواهید بوسید حمی بحباب ملک التجار کفتم از روی انصاف و قبی که اسان ملاحظه نماید برای این مصب حلیل حال هیچ شخص عاقلی از جناب عالی بعدی نخواهد نمود و همایون که جناب عالی امر فرموده اند که اعصا بشهات ارباب غرض سود داعی هم خواهس و اسدعا میکند که حباب عالی هر وقت حزی بسویه بوسط خود جناب ملک التجار که معمد ابعالست و داعی هم و بون و اعصا دارد بیعام فرمائید باهوا رفیع

شبهه شود ائمه جماعت هم که در این دوروزه بمسجد رفته بودند فوراً بهمه اطلاع داد که منبر رفته و خود مسعود اعد حضرت هما یونی ایدالله جیشه و ائده عیشه رادعا کن بابانات کافیه حناب ملک التجار رنده بر این صدبع و جسار است . انا م افادت مستدام

صورت مکتوب امین السلطان بحضرت مستطاب

میرزای آشتیانی اعلی الله مقامه

عرض میشود ایدوارم انشاءالله تعالی وجود مسعود ع

باعریضه ، لکرافیه حناب مستطاب حجة الاسلام مرر انا تظله العالی

مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی

کدرائده از ابن نوع اظهار دعا کوئی حناب معطه الیه خاطر مهر مطاهر خیلی خرسند و خوشنود شدید و هم ارافادامات حناب عالی حاضر هما یون رانی شدند بدینست مراب را حاجت باند وسابد

خاطر نشان ایشان فرموده اند و رفع اشکالات شده است جواب تلگراف جناب آقای میرزا را هم صادر و مرحمت فرموده اند لافاً ارسال داشت که بملاحظه شریف جناب مستطاب عالی هم برسد و بعد بتلگرافخانه ارسال فرمایند که تلگراف شود و چون از تلگراف خود جناب عالی هم اظهار لطف درباره ادرات کیش فرموده اند خواهش دارم امتنان و تشکر بنده را بنحویکه شاید و باید خدمتشان مرقوم فرمائید (ایام افادت و افاضت مستدام)

اول تلگرافیکه مرحوم آیه الله حجة الاسلام حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلى الله مقامه باعتلی حضرت ناصر الدین شاه مخبره نموده

بسم الله الرحمن الرحيم - بتوسط حضرت اسعد امجد ارفع والا شاهزاده اعظم نایب السلطنه دام اقباله
العالی بشف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلد الله ملکه میرساند - اگرچه دعا گو تا کنون
بمحض دعا گوئی اکتفا نموده تصدی استدعائی از حضور انور نکرده ولی نظر بتواصل اخبار بوقوع
دقایقی چند که توانی از عرض مفاسد آنها خلاف رعایت حقوق دین و دولتست عرضه میدارد که اجازه
مداخله اتباع خارجه در امور داخله مملکت و مخالطه و تودد آنها بامسلمین و اجرای عمل بانك و تنبا کو
وراه آهن و غیره از جهاتی چند منافی صریح قرآن مجید و نوامیس الهیه و موهن استقلال دولت و مغل
نظام مملکت و موجب پیریشانی عموم رعیت است واقعه شیراز از قتل و جرح جماعتی از مسلمانان در حمای
مطهر حضرت احمد بن موسی علیهما السلام و هتك آن بقعه مبارکه و تبعید جناب شریعت مآب حاج سید
علی اکبر (۱) سلمه الله بوضع ناشایسته نمونه از نتایج این امور است البته مفاسد این امور از عرض حضور
اقدس نگذشته و الا از فرط اهتمام خاطر همایون در ترقیات ملت و دولت رضا باجری این امور مترقب
و مأمول نبوده دعا گو هیچ در مقام دولت خواهی هم رضا نمیدهد که بعد از استمرار نعمت خداوند جلّت
عظمته باعلی حضرت شهریاری عزّ نصره و بقوت شوکت و دوام سلطنت این امور که مفاسد آنها در اعصار
لاحقه دامن گیر دین و دولت و رعیت است در این عهد همایون جاری شده نام نیک چند ساله دولت
خدای نخواست به خلاف مذکور شود رجاء واثق از مراحم ملوکانه آنکه اگر اولیای دولت در این امور
ترخصی فرموده اند باتفاق کلمه ملت معتذر شده این مفاسد را باحسن وجه تدارک و جناب معظم را که
تا کنون پناهنده ناحیه مقدسه است بتلافی این وهن مورد عواطف خسروانه فرمایند تا سبب مزید
دعا گوئی و امیدواری کافه علماء و رعایا گردد الامر الاقدس الاعلى مطاع .

تلگراف ثانی حضرت آیه الله میرزای شیرازی بمحضور اعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه میرساند سابقاً دعا گو عریضه
تلگرافاً در باب مفاسد مداخله خارجه در داخله مملکت ایران بحضور مبارک عرض نموده بود جوابی
(۱) مراد آقا سید علی اکبر فال اسیری است که او را از فارس نفی و بعثتات تبعید نمودند .

از جانب اولیاء دولت قویشوکت نقل نمودند که کاشف بود از آنکه بمفاسد اجرای این امور حق التفات فرمودند و چون اغماض از آن منافی رعایت حقوق اسلام بود لهذا ثانیاً بعرض حضور مبارک میرساند که مفاسد انفاذ این امور براتب اعظم از مفاسد صرف نظر از آنها است کدام مقسده با اختلال قوانین ملت وعدم استقلال سلطنت و تفرق کلیه رعیت ویأس آنها از مراحم ملوکانه برابری میکند چگونه میشود که باوجود اینکه در قرون متداوله اولیای دین مبین و سلاطین مسلمین شکرالله مساعیهم آنهمه اتلاف نفوس و بذل اموال خطیره در اعلاى کلمه اسلام بفرمایند امروزه باندک فایده با ترقب ترتب مقسده از تمام اغماض نموده و کفره را بروجوه معایش و تجارتات آنها مسلط کرد تا بالاخره اضطرار با آنها مخالطه و مواده کنند و بخوف یا رغبت ذلت نوکری آنها را اختیار نمایند و کم کم بیشتر منکرات شایع و متظاهر شود و رفته رفته عقاید شان فاسد و شریعت اسلام مختل النظام گشته و خلق ایران بکفر قدیم خود برگردند البته شدت واضطراب و وحشت رعیت واستتکاف علماء اعلام را در انفاذ این امور بعرض حضور مبارک نرسانیدند و بردولت اغفال نمودند زیرا که این امور قابل انفاذ نیست و نخواهد شد هر چند منجر باتلاف نفوس شود و الا از حزم خسروانه مأمول نبود رضا دهند رعیت که فی الحقیقه خزانه عامره دولتند بالمره از وجوه تجارت و مکاسب خود مسلوب الاختیار و مقهور کفار باشند بدیهیست اولیای دولت قویشوکت را ازا اجرای این امور جز ترقی دولت مقصدی در نظر نیست بهتر آن بود که این رنج را در تربیت اتباع دولت قویشوکت متحمل شوند که هم سبب جمعیت قلوب رعیت و امیدواری آنها گردد و هم منافی با قوانین ملت و استقلال دولت نباشد مأمول از عنایات ملوکانه چنانست که عرایض صادقانه دعا گو را باتأمل ملحوظ نظر انور و در جمع قلوب رعیت بذل مرحمت فرمائیید تا بکمال امیدواری و شکر گذاری مشغول دعا گوئی دوام دولت جاوید مدت باشند - الامر الاقدس الاعلی مطاع - تاریخ وصول این تلگراف چهارم شهر رجب (۱۳۰۹)

تلگراف آقایان علماء طهران حضور حضرت آیه الله

میرزای شیرازی اعلى الله مقامه

خدمت سراسر سعادت بندگان جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی - امتیاز و اختصاصی که در مسئله دخانیات از جانب اولیای دولت ایران بفرنگیها داده شده بود بحکم اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه از کل ممالك محروسه ایران برداشته شد و کل اهالی ایران از زارع و کسبه و تجار و مالکین تنباکو و تنباکو فروشها و غیره از امروز یبعد آسوده و مختارند که تنباکو و توتون و عموم اجناس عایده دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و هرنحو که دلخواه آنها است بیع و شری در ممالك محروسه ایران وبدون استثناء بنمایند لهذا لازم شد که تفصیل را بعرض حضور جناب مستطاب عالی برسانیم که چون بنا بر احترام تلگراف جناب عالی و بعض مذاکرات منسوبه بجناب عالی اعلیحضرت اقدس شهریاری ماها را خواسته تحقیقات فرمودند که آیا این شهرت حکم منسوب بجناب عالی صحیح است یاخیر، بمحض اینکه عرض شد صحیح است فوراً

جناب امین‌السلطان را مأمور فرمودند با دستور العملهای مؤکده و زحمات زیاد اینعمل را موقوف و انحصار را برداشته خوبست که جناب مستطاب عالی در اینموقع تشکر این توجّه ملوکانه را تلگرافاً بعرض حضور همایونی برسانید امضاء (محمدحسن آشتیانی) (سیدعلی اکبر تفرشی) (محمد رضا طباطبائی) (فضل‌الله نوری) (امام جمعه) ۱۶ جمادی الاولی (۱۳۰۹)

جواب تلگراف آقایان از میرزای شیرازی

خدمت آقایان عظام دارالخلافت ضاعف‌الله اقدامهم - بشارت رفع دخانیه موجب مزید تشکر و امیدواری و دعا گوئی ذات اقدس همایون اعلیحضرت شاهنشاه خلدالله ملکه گردید انشاءالله بهمت عاطفت ملوکانه دست خارجه بالمره از ایران کوتاه خواهد شد . (محمدحسن الحسینی) تاریخ وصول تلگراف ۳۰ شهر جمادی الاولی (۱۳۰۹) .

تلگراف حضرت مستطاب میرزای آشتیانی

بحضرت آیه‌الله میرزای شیرازی اعلی‌الله مقامهما

بعرض بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه میرساند عریضه تلگرافی شما تشکر از مراحم ملوکانه در باب رفع امتیاز که بتوسط دعا گو بحضور مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاه ججاء اسلام پناه ظل‌الله تعالی خلدالله ملکه و دولته و ادام الله ظلّه‌العالی عرض شده بود بعا کفان حضور مبارک به توسط حضرت مستطاب اسعد اشرف اجل افتخم وزیر اعظم آقای امین‌السلطان دام اجلاله رسانده جواب را بتوسط ایشان تحصیل کرده مخابره نمودم معلومست همواره در دعا گوئی وجود مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس ظل‌الله خلدالله ملکه که سبب قوام دین و دولت است اهتمام داشته و دارند که سایر علماء اعلام فضلاً از رعیت و عوام اقتدا نمایند و حضرت مستطاب اجل وزیر اعظم دام اجلاله کمال مسرت و اطمینان امتانرا از تفقّدات حضرت عالی از تلگرافاتی که بدعا گو شده و از نظر ایشان گذشته دارند و مستدعی هستم که درمضان اجابت دعا از نظر حضرت عالی نروند (الداعی المخلص محمد حسن آشتیانی)

تلگراف حضرت آیه‌الله میرزای شیرازی

بجناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی اعلی‌الله مقامهما

بسم الله الرحمن الرحيم - خدمت جناب مستطاب شریعتمدار اقتضار المجتهدین العظام حجة الاسلام آقای میرزا محمد حسن سلمه‌الله تم - تلگراف جناب عالی در باب رفع امتیاز دخانیه و اعلان بر ترخیص استعمال بموجب نوشته احقر رسید البته آنچه صلاح دانسته‌اید عین صوابست و من بعد هم منعی از استعمال چنانچه اعلام فرموده اید نیست والحق از مراحم ملوکانه که مایه قوام دین و دولت بود کمال امتنان و شکر گذاری دارم تلگراف تشکری بحضور مبارک عرض کرده‌ام که انشاءالله برحمت جناب

عالی خواهد رسید و از حسن اقدامات و اهتمامات جناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی هم جناب عالی اظهار کمال امتنان احقر را خواهید فرمود عریضه هم بحضور مبارک با جواب رقیمه جناب اجل زیداجلاله بصحابت جناب مستطاب عمدة الفضلاء و المحترمین حاج میرزا باقر واعظ ایدالله افاداته که برای اظهار شکر این نعمت بطهران معاودت نموده انشاءالله خواهد رسید .
(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تلگراف تشکر حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضور اعلی حضرت ناصرالدین شاه

بسم الله الرحمن الرحيم - بتوسط جناب مستطاب شریعتمدار افتخارالمجاهدین العظام حجة الاسلام آقا میرزا محمدحسن سلمه الله تعالی - بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلدالله ملکه میرساند . بشارت رفع اختصاص دخانیه بر حسب تلگرافات علماء اعلام دار الخلافه کثر الله امثالهم موجب کمال شکر گذاری و امیدواری و سبب مزید دعا گوئی گردید، براهالی مملکت لازمست بمرزبانی شاهنشاه اسلام پناه اعز الله نصره مباهات نمایند که با کمال استقلال و نهایت مطاوعت رعیت همین که محقق شد که این اختصاص منافی ملت و بر عموم رعیت شاقست محض اعلاء کلمه ملت و رفاه عموم رعیت صرف توجه ملوکانه و همت خسروانه فرموده باستمداد از میامن الطاف امام زمان عجل الله ارواحنا فداه بالمره رفع همه مفاسد مترقبه را فرموده اند و این سنت عادلانه را که واقعا موجب حفظ دین و دولت و مایه احیاء مساعی جمیله سلاطین سلف شکر الله مساعیهم و سر مشق ملوک اعصار لاحقه در نشر عدل و ترفیه حال رعیت و محافظت حدود دولت و ملت و بسط بساط امن و امان بود اجراء فرموده اند تا دلائل فرط معدلت و رعیت پروری شاهنشاه اسلام پناه خلدالله ملکه باشد و این معنی سبب مزید تشکر کافه علماء و عموم رعایا گردید همواره از حضرت احدیت عز اسمہ خواستارم که نعمت وجود سلطان عادل و پادشاه دین پرور را مستمر فرماید و ظل عواطف ملوکانه را بر مقارن مسلمین جاوید و پاینده دارد .
(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تاریخ وصول تلگراف شهر رجب المرجب (۱۳۰۹)

جواب تلگراف مزبور از طرف اعلی حضرت

ناصرالدین شاه قاجار

جناب مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمدحسن شیرازی سلمه الله تعالی - تلگرافنامه آنجناب متضمن تحسین الغاء عمل تنباکو و شکر نسخ قراردادیکه موجب بعضی توهّمات و شکایتها شده بود ملحوظ اقتاد نیت پاك آنجناب در اصلاح اسلام و مسلمین و خیر دولت و دین معلوم است البته از نظر حق آنجناب پوشیده نیست که حفظ صرفه و آسایش رعیت را فریضه ذمت خود شمرده و هرگز از این وظیفه اصلیه غافل نمانده ایم ، دعوات خیریه و توجّهات مقدسه آنجناب را منتظریم در هر مرحله بنیات ما مدد کند و آنچه مایه سعادت و سلامت این ملت است بخواست خدا تکمیل نمائیم

و انشاء الله بهمت آنجناب مستطاب و اهتمام علماء اعلام اساس دین مبین محکم و این اخلاق و معارف که مرتبت مسلمین در این است ترویج شود تا بعون و عنایت باری تعالی بتوانیم تکلیف واجب خود را ادا کنیم . باز از آنجناب التماس دعا داریم .

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت آیه الله میرزای آشتیانی

بسم الله الرحمن الرحیم - خدمت سرکار شریعتمدار مجتهد الزمان ملاذالانام حجة الاسلام آقا میرزا محمدحسن سلمه الله تعالی . سابقاً تلگرافی در امر دخانیات و تعلیق اذن بر وصول خط شریف عرض شده ولی فعلاً مجرمانه مبنویسم که در اصلاح این امر ، حال که اولیای دولت قاهره اقدام دارند باید جناب عالی بر مکتون خیالات ایشان مطلع باشید و از کیفیت علاجی که در این باب متصدی میشود مستحضر شوید که مؤدی بفساد دیگری نباشد که در علاج او باز گرفتاری جدید برای دین و دولت دست بدهد و البته عین آن سندیکه دولت بفرنگی داده اند مسترد خواهند داشت که دیگر اجانب ابدی در مملکت ایران نداشته باشند و یکسره مقطوع الرجاء بشوند و باید از جانب دولت اطمینان کاملی برعیت داده شود و فرمانی مستحکم در رفع ابدی این امر و مختاریت رعیت صادر شود که بریعی و شرای دخانیات در داخله و حمل بخارجه مسلط و مختار باشند و از هر جهت قلوب رعیت از وحشت و اضطراب بیاسایند و از وخامت عاقبت اینکار مأمون شوند و با رفاهیت و آسایش مشغول دعا گوئی و شکر گذاری ذات همایون شاهنشاه اسلامیان پناه اعز الله نصرته باشند و تا تفصیل مطلب بهمین وجه بر خود احقر بتصریح جناب عالی معلوم نشود اذن نمیتوانم داد و حکم بحرمات مستمر است و خوبست همین مطلب را بجناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی در موقع مناسب مذاکره نموده مسئله را موافق صلاح دین و دولت فیصل بفرمائید (محمدحسن الحسینی) تاریخ وصول تلگراف (۴ شهر رجب ۱۳۰۹) .

صورت تلگراف امین السلطان

به حکام ولایات ایران

بحکام ولایات عموماً بر حسب امر قدر قدرت اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء ابلاغ میشود . بنا بر محرمات و رأفت همایون شاهنشاهی نسبت بعموم ممالک محروسه ایران بعد از آنکه معلوم شد که عمل انحصار تنباکو و منوایل آن بر عموم اهالی قدری شاق است و از خاکپای اقدس همایونی مستدعی معافی و موقوفی آن شدند برای آسایش خاطر عموم اهالی و رعایا و تکمیل مزید دعا گوئی وجود مبارک این انحصار و منوایل در تمام ممالک محروسه ایران از امروز متروک و موقوف فرمودند و ضرر و خسارت کمپانیا از ممر دیگر معین و مقرر خواهند فرمود که برور بکمبانی پرداخته خواهد شد از تاریخ این تلگراف بدانید و بعموم اهالی و علماء و اعیان و تجار و غیرهم اطلاع بدهید تنباکو و تن و عموم اجناس دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و بهر نحو که میل

دارند بیع و شری نمایند بمأمورین و کسان اداره دخانه اگرچه رئیس آنها یقیناً اطلاع داده است شما هم اطلاع بدهید که حکم از اینقرار است و ضمناً بموجب امرهایونی روحنا فداه تأکید میشود مبدا نسبت بمأمورین آنها خلاف قاعده و خلاف احترامی حرکت بشود که موجب تنبیه و سیاست شدیدی خواهد شد. مردم هم خودشانرا از این زحمت آسوده دانند و بدعا گوئی وجود مسعودهایونی و شکر گذاری مراحم کامله هایون خسروانه بیفزایند و بعضی حرکات جاهلانه را بکلی موقوف نمایند و عرایض تشکرانه علماء اعلام را بخاکهای مبارک برسانند.

(۱۶) جمادی الاولی ۱۳۰۹ (امین السلطان)

تلگراف حاج حسن و کیل الدوله کرمانشاهی

بتوسط حاج عبدالرحیم

حضور مبارک بندگان حجة الاسلام آقای میرزا روحی فداه جسارت عرض مینماید. علماء دارالخلافه سه طغرا تلگراف بحضور مبارک عرض کرده و بتوسط جناب آقای ملک التجار دارالخلافه که از اجلاء اشخاص و دوستان فدویست استدعای بذل مرحمت و عنایت در صدور جواب کرده اند مستدعی آنکه از مرحمت جواب، جناب معزی الیه و فدوی را قرین سر افزای و افتخار فرمائید.

(فدوی - حسن)

تلگراف آقامیرزا حسن آشتیانی

بحضرت آية الله ميرزای شیرازی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله. خدمت ملاذ الانام حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلین آقای حاج میرزا محمدحسن دام عمره و مد ظلّه - عرضه می دارد که امتیاز دخانهات از داخله ایران و خارجه آن بکلی بهمت ملوکانه خسروانه و تدبیرات کافیه از جانب سنو الجوانب اعلی حضرت اقدس شاهنشاه اسلام پناه خلد الله ملکه و دولته بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله و کفایت ایشان از بابت آسودگی عامه رعایا و احترام حکم شرع که منسوب بحضرت عالی شده در باب منع از استعمال تنباکو و توتون رفع شده هرچند سابق براین هم مطلب عرض شده بود چون سر بسته بود و فی الجمله اجالی داشت لهذا مجدداً حاجت بعرض شد که صریحاً اذن کشیدن غلیان و غیره را داده و ضمناً اظهار دعا گوئی از این مرحمت ملوکانه بفرمائید و خدمت حضرت اجل را هم درملت و دوات منظور داشته باشید.

(الداعی المخلص - حسن آشتیانی)

تلگراف آقا سید علی اکبر تفرشی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله. بشرف عرض حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله افاضته میرساند که آنچه جنساب شریعتمدار ملاذ الاسلام بعرض

رسانیده اند مطابق واقع میباشد انشاء الله مرحمت فرموده تجویز شرب تبن و تشکر از مراحم ملوکانه خدیوانه خواهند فرمود .
(خادم شریعت مطهره - علی اکبر حسینی تفرشی)

راف آقا شیخ فضل الله

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم - خدمت حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین ادام الله تعالی ظله - عرض میشود که چون سابقاً بحسب حکمی که از جناب مستطاب عالی سمت انتشار پذیرفت در نهی استعمال دخانیات بمجرد استماع ، عامه مسلمین اطاعت نمودند و بکلی ترک کردند و فعلاً نیز متروکست از آنجا که ذات اقدس همایون اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه دین پناه ابدالله شوکته همواره بتبعیت قواعد دین مبین کمال اهتمام و بذل جهد میفرمایند بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان و کفایت ایشان استدعای حضرت عالی و رعایت رعایای ممالک محروسه ایران رافت و مرحمت فرمودند امتیاز انحصاری که بخارجه مرحمت شده بود موقوف و ید خارجه را از تصرفات دخانیات ایران در داخله و خارجه کوتاه و مسلوب الاختیار فرمودند و حسب الامر اقدس اعلانات شافی بعموم رعایا شد که با کمال امیدواری بمراحم ملوکانه بدعا گوئی و کسب تجارت خود کمافی السابق من غیر تفاوت باشند و سابقاً بنحو اختصار تلگرافی دایر بتشکرات عرض شده بود چون فعلاً رفع مانع بکلی شده و بالمره امتیاز را برداشته امر بعد خود کمافی السابق رسید مستدعی از حضرت عالی آنکه بعبارت صریح و واضح بعد از تشکر از مراحم ملوکانه اجازه بفرمائید که خلق مشغول استعمال دخانیات کمافی السابق باشند و از مکاسب خود باز نمانند و مشغول بدعا گوئی سلامت ذات اقدس همایون شاهنشاه دین پناه متع الله المسلمین بطول بقاء دولته باشند و این عرایض صادقانه از احقر فضل الله نوری است بنشان و علامت تفویض و کالت مطلقه در امر مرحوم حاج محمد علی اصفهانی شهیر بتاجر شاهرودی . فوراً جواب لازمست سلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (شیخ فضل الله نوری)

تلگراف آقا سید محمد رضا طباطبائی

کرمانشاه - بغداد - بتوسط جناب وکیل الدوله دام مجده - خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله ظله عرضه می دارد . مسئله انحصار دخانیات همان قسم است که آقایان عظام سلمهم الله مشروحاً معروض داشته اند فی الحقیقه بندگان اقدس همایونی خلد الله ملکه و سلطنته در آن مرحمت تمامی بعموم ملت ایران تفضل فرموده و کایه این فقره صورت قدیم شد و حضرت اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله لازمه جدت و جهد را در رفع اینکار بعمل آوردند اکنون استدعای همه آنست که معجلاً اجازه استعمال تباکو و تبن را مرحمت فرمائید که در تأخیر اجازه خدا نخواست فسادی مترتب نشود با احتمال اینکه جناب آقای آقا سید محمد اخوی بسمت کربلا مشرف شده باشند مستقیماً جسارت شد .
(اقل خدام اهل علم - سید محمد رضا)

تلگراف آقامیرزا زین العابدین امام جمعه طهران

بغداد - بتوسط حاج عبدالهادی تاجر استرآبادی - خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی در فقره دخانیات تفصیلی واقع گردید که عرض حضور عالی لازمست سواد دستخطی از حضرت عالی معروف گردید که عین عبارت اینست :

« بسم الله الرحمن الرحيم - اليوم استعمال تنباکو و تنن بای نحو کان در حکم محاربه با امام زمان صلوات الله علیه است » (حرره الاحقر - محمد حسن الحسینی)

بعضی گفتند دستخط حضرت عالی این نیست بعضی گفتند هست چون نسبت به حضرت عالی داده شده بود شاهنشاه اسلام پناه بجناب امین السلطان امر فرمودند امتیاز دخانیات بکلی موقوف و برداشته شود و بحالت اولیه رجوع گردد و بزرگوار و امتیاز و انحصار دخانیات را از خارجه و داخله برداشتن و داعی و سایر آقایان علماء بشکرانه این مرحمت تلگرافی حضور حضرت عالی عرض نمودیم جواب رسید چون تصریح نسبت بحلیت غلیان نشده بود بین عوام غائله مرتفع نشده است حال لازم شد تلگرافاً عرض کنم که چنانچه غلیان حرمت ابدی دارد تلگراف فرمائید که دیگر احدی غلیان نکشد و چنانچه اصلاً حرمت نداشته و یا بعد از رفع علت و برداشتن امتیاز حرمت پیدا کرده نیز مفصلاً تلگراف فرمائید که جمیعاً اطاعت نموده و رفع تردید و فساد عوام بشود تعلیقه ای که در حق جناب شریعت مآب آقای حاج سید علی اکبر سلمه الله تعالی فرموده بودید کتباً جواب عرض کرده ام علاوه بر این تلگراف که میفرمائید جواب این عریضه را نیز کتباً دستخط مبارک باذن و رخصت یا حرمت غلیان و منع مقسّدین فرمائید که لازم است .

« جواب مکتوبی که امام جمعه نوشته است چون محتوی بر مطالب »

« تاریخی است در این مقام درج مینمائیم »

مکتوب امام جمعه بحضرت آیه الله شیرازی

بشرف عرض عالی میرساند - تعلیقه شریفه حضرت حجة الاسلام عالی مدظله که بداعی مرقوم فرموده بودند زیارت نمود و کمال مسرت از سلامت وجود مقدس حاصل گردید حضرت احدیت جلّ اسمه را بتمام نعمائیکه باهل اسلام عنایت فرموده شکر میکنم خصوصاً بنعمت وجود مبارک حضرت عالی که باهل اسلام عنایت فرموده سلامتی وجود مبارک را از درگاه احدیت مشئت میکنم که بحمد الله ترویج شرع با آن وجود مبارک است . در فقره جناب شریعتمدار آقای آقا سید علی اکبر سلمه الله تعالی اظهار مرحمت فرموده بودند خداوند شاهد حالست که از وقتی که واقعه ایشانرا شنیدم در اصلاح آن کوتاهی نکردم و آنی آسوده نبوده ام و بعد از آنکه بسمع مبارک اعلی حضرت اقدس همایونی خلد الله ملکه رسید که با ایشان این نوع حرکت شده است نهایت افسردگی بر ایشان دست داده است و در صدد تلافی و اصلاح برآمدند و جناب اجل افخم عالی وزیر اعظم دام اقباله هم نهایت اهتمام را در اصلاح این مسئله فرمودند ، بجعل اکاذیب خاطر شاهنشاه اسلام بنه را از فاسده مشوش نموده عرض

نموده بودند که جناب سید در منبر صریح گفته که تمام فرنگیها که در شیراز هستند باید کشت و جمعی را ایشان برای کشتن فرنگی و خلاف مذهب در دور خود جمع آوری نموده قلب مبارک شاهنشاهی را مشوش ازین فقرات نمودند این بود که همین قدر تلگراف فرمودند که جناب آقای معظم بزیارت عتبات مشرف شوند چند وقتی در شیراز نباشند کسانیکه سابقه عداوت با ایشان داشتند آن حرکات خلافی که بسم مبارک رسیده و نسبت بجناب ایشان کردند و خدا و رسول و ائمه را بغضب آوردند خداوند آنها را لعنت کند که برای چند روزه دنیا اینقسم حرکات میکنند و سید بزرگوار را باین صدمات میاندازند. از برکات اجداد طاهرين و توجه خاطر مبارک امیدوارم که امور جناب ایشان بعد از ورود بطریق دلخواه حضرت عالی و ایشان انجام داده شود ولی همین قدر عرض میکنم و لازم دانستم که جسارت کنم که قلب مبارک شاهنشاه اسلام پناه راضی باین قبیل امورات که عرض شده و میشود نبوده و نیست و هر گز باینکه کفر با اسلام غلبه پیدا نماید نبوده و نیست و نخواهد بود. و همچنین جناب اجل و زیر اعظم دام علاه که در این جوانی معرفتی و مبری از کافه معاصیست و مطیع شرع و شریعت، و اخلاصی نسبت بسادات خاصه دارد که هیچیک از دولتیان مثل او نیستند (۱) و هر امریکه از حضرت عالی نسبت بایشان صادر بشود در اطاعت و اجرای آن حاضر بوده و هستند در رقیه مبارکه که بداعی مرقوم فرموده بودند اظهار مرحمت و عنایت هم بایشان فرموده بودند لهذا لازم دانست که بعضی از حالات ایشان را بعرض عالی برسانم و خود ایشانهم عریضه محض اظهار ارادت و اخلاص بحضور مبارک عرض نموده اند چنانچه صلاح دانند جواب عریضه ایشانرا مرحمت فرمایند که بیشتر مایه ارادت ایشان خواهد شد. منتظر صدور اوامر و نواهی حضرت عالی بوده و هستم خداوند وجود مبارک را از برای اهل اسلام پاینده بدارد. (الامر العالی مطاع و اسئلكم الدعاء)

در نوزدهم ماه جمادی الاولی (۱۳۰۹) چند تلگراف از سامره رسید که عیناً درج میشود

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

سرکار شریعتمدار افتخار المجتهدین العظام عماد الاسلام آقا میرزا محمد حسن سلمه الله تعالی - تلگراف جناب عالی و سایر علماء اعلام در باب رفع دخانیه رسید اگرچه بمراحم ملوکانه و التزام شاهنشاه دین پناه خلد الله ملکه باحکام شرع و فرموده جناب عالی و سایر علماء کثر الله امثالهم کمال وثوق و اعتماد هست ولی چون تلگراف در اینوقت محل اعتماد نیست، متوقع آنکه بخط شریف تصریح فرموده که اختصاص بالکلیه از داخله و خارجه بحسب واقع از ایران مرتفع و دست اجانب را از اینعمل بالمره قطع نموده اند

(۱) وقتی که مثل امام جمعه کسی را، اینگونه ترویج و تعدیل نماید از مثل امین السلطان فاسقی و ظالمی که او را بر تبه عصمت رسانیده است دیگر ما از سایرین چه بنویسیم همین مدایح بی مأخذ بود. که ما را بآنروز نشانید.

وا احتمال عود و تبدیل و تبعض بهیچوجه نیست تا سبب خاطر جمعی اینجانب شود والا بموجب شریعت
مطهره استعمال دخانیات جایز نیست و حکم بحرمت کماکان برقرار است تغییر نخواهد یافت .
(محمد حسن الحسینی)

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بجناب امام جمعه طهران

جناب مستطاب ملاذ الانام ظهیر الاسلام آقای امام جمعه سلمه الله تم - تلگراف جنابعالی درباره
دخانیه رسید از صدور حکم سابق و ارتفاع آن سؤال فرموده بودید بلی سابقاً حکم کرده ام و هر چند

جنابعالی و سایر علماء اعلام تصدیق برقع
اختصاص فرموده اند و نهایت اطمینان و
سکون نفس بمعدلت و حسن نیت اعلی حضرت
ظل الله عز نصره دارم ولی بجهت عدم
اعتماد بر طریق تلگراف در این اوقات
فعلاً رخصت موقوفست بر اینکه از طریق
معتبر و فکرواقع ، حال بر خود حقیر معلوم
شود و خود اخبار میکنم والا حکم بحرمت
کما فی السابق باقیست . رقیه شریفه که
در امر جناب مستطاب شریعت مآب آقا
سید علی اکبر فرموده بودید و مشتمل بود
بر رقیه جناب مستطاب اجل آقای امین -
السلطان دام اقباله رسید اقدامات و اهتمامات
جناب اجل موجب امتنان شد از صدق نیت
و حسن فطرت ایشان همین قسم مترقب بوده
و هست و انشاء الله تعالی در پیشرفت مقاصد
راجعه بصلاح دین و دولت باستمداد از
توجهات امام عصر (عج) کمال همراهی و
مساعدت خواهند فرمود . جواب کتبی
انشاء الله با پست میرسد .

میر سید زین العابدین امام جمعه تهران
و داماد ناصر الدین شاه

از وصول این جوابها که بدین

صراحت و وضوح در منع از دخانیات تأکید و تشدید شده بود بر تشویق واضطراب اولیای دولت افزود
این بود که اولیای دولت اظهار این تلگرافات را موافق صلاح وقت ندانسته بتلگرافخانه دارالخلافه
و سایر تلگرافخانه های بلاد محروسه قدغن اکیدی شد که در اینخصوص هر تلگرافی که منافی مقاصد
حالیه دولت باشد پنهان داشته اصلاً اظهار ندارند لهذا تلگرافاتی که در اینخصوص از جانب حجة الاسلام
بسیار بلاد محروسه نیز فرستاده شد همه جا مأمور تلگرافخانه پنهان داشته و تا این غائله در میان بود
اظهار ننموده اند . صورت پاره ای از تلگرافات را که بواسطه چند بدست آمده است : ۱۳۰۰ - ۱۳۰۱

دلیل واضحیست بر طول آمال و بلندی خیال و دفع ضرر مظنون بلکه محتمل عقلا لازم و از آنجائیکه امام عصر حجت بن الحسن (عج) را توجیهی تأست بشیعیان و بقاء سلطنت سلطان ایران چنانکه متکلمین فرمایند وجوده و بقاءه لطف آخر از بابت لطف جاری فرمود بقلم شریف جناب مستطاب قبله الانام حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن شیرازی دام ظلّه العالی که از خواص بندگان امام همام خدا و شیعیان امام (ع) است و قریب نود سال در خدمتگذاری شرع مبین و ترویج دین خانم النیین (ص) زحمات بلا نهایت کشیده و متوسل بناحیه مقدسه امام زمان گردیده که (الیوم استعمال تنباکو و تن بای نحو کان در حکم محاربه با امام زمانست) و الحق اینکلمه جامعه شریفه که مشتمل بر معانی کثیره است داخل در امثال توقیعات رفیع و الفاظ صادره از لسان صاحب الزمان (ع) است و چنان ایهت ووقعی در قلوب و ضعیع و شریف و عالم و جاهل افکند که با هزار توپ و تفنگ ممکن نبود ممانعت این خلق را از شرب دخانیه کرد. گویا منادی امام عصر (عج) ندا در داد که (ای مطیعین امام (ع) حفظ اسلام موقوف بعدم استیلای کفار است) ولن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین سیلا دادن تنباکو و تن بدست کفار مثل سایر چیزها سبب استیلاء و رخنه و کثرت نفوذ آنها است و بالمال سلطنت شیعه بهید بد آنها قرار خواهد گرفت پس چیزیکه ممکن الترسست باید تمام مردم فعلا ترک کنند لعل الله یحدث بعد ذلك امرآ و حفظ ینضه اسلام داخل در اصول و فرائض عینیه است بر تمام آحاد مسلمانان با عدم من به الکفایه واجب عینی است و اصل مسئله ما داخل در احکام و موضوعات مستنبطه نیست تا اینکه اطاعت آن تنها بر مقلدین واجب باشد بلکه از قبیل حکم در موضوعات صرفه است که اطاعت حکم حاکم شرعی مطاع بر مجتهد دیگر و مقلدین لازم و محتتم است بمقتضای فرمایش حضرت صادق (ع) (اذا حکم بحکمنا فلم یقبل منه فاما بحکم الله استخف وعلینارد و الرادّ علیه رادّ علینا و هو علی حد الشک بالله تعالی) مثل حکم جناب حجة الاسلام میرزا ادام الله ظلّه العالی حکم حجت امام عصر است بر خلق و نقض حکم ایشان نقض حکم امام (ع) است و وسوسه و بودن حکم از جناب ایشان مثل وسوسه در قرآنست که آیا کلام خلقت یافرمایش خالق گذشته از اینکه خط و مهر ایشان بالعیان دیده شده است اینکلمه شریفه نظیر توقیعات رفیع است که بر این عالم ربانی که داخل در مراتبین و اهل الله و خواص اولیا است ورود نمود و انقطاع سفارت در غیبت کبری منافی با ورود توقیع بر خواص نیست چنانچه بر شیخ مفید و دیگران نازل گردید. نعوذ بالله من سیئات العمل و قبح الزلل و به نستعین.

این مقاله نیز در رفع شکوک و شبهاتی که در اینخصوص باذهان

مردم عوام جاداده شده خیلی مؤثر و مفید افتاد

صورت اعلانی روز جمعه بیست و سوم جمادی الاولی سنه ۱۳۰۹ بدیوار شمس العماره و سایر گذرها و مجامع شهر چسبانیده بدین مضمون که :

بر حسب حکم جناب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی یوم دوشنبه آتیه جهاد است مردم مهیا شوید.

این شایعه شورانگیز دروغین بزودی در شهر منتشر گردیده عامه مردم را مهیج گردید مردم راستی بخیال جهاد افتادند در صدد کارسازی تهیه و تدارک و فراهم کردن اسلحه برآمدند و آذوقه جمع و فراهم آوردند. مردمان در مقام وصیت و وداع با اهل و عیال خودشان بناله صدا بلند نمودند فرنگیانی که مقیم دارالخلافه بودند از سفرا و غیرهم همگی از این معنی سخت مضطرب

و پیریشان شده برای حفظ خودشان از دولت در اینخصوص امنیت و اطمینان طلبیدند که ما باطمینان دولت بدین مملکت آمده ایم اکنون که مردم ملت را حکم بجهاد آمده و رعیت در خیال شورش و ستیزگی با دولتند تکلیف ما چیست و از طرف حفظ خودمان چگونه و بجه و وسیله مطمئن باشیم اولیای دولت که درباره خود و حرمسرای سلطنتی و سایر اجزاء سلطنت بغایت مضطرب و هراسان بودند از این اطمینان خواستن خارجه نیز چند درجه بروحشت و اضطراب ایشان افزوده لذا از یکطرف مستمسک باذیال علماء گردیدند که این شایعه را تکذیب کنند از یکسو مجلسی در دربار تشکیل دادند که صورت آن مجلس از اینقرار است :

اجزاء حضار مجلس از طرف ملت (جناب آقا میرزا حسن آشتیانی - جناب آقا سیدعلی اکبر تفرشی - حاج شیخ فضل الله نوری - جناب امام جمعه - جناب آقا سید محمد رضا طباطبائی - جناب آقا سید عبدالله بهبهانی - جناب آخوند ملا محمد تقی کاشی) اجزاء حاضرین مجلس از طرف دولت (نایب السلطنه کامران میرزا - وزیر اعظم امین السلطان - حاج امین السلطنه - امین الدوله - مشیر الدوله - قوام الدوله - مخبر الدوله) .

از جناب ناصرالدینشاه صورت فرمان امتیازنامه عمل این امتیاز را بمیان گذارده که برحسب امر همایونی شما که علماء شریعت و رؤسای ملت هستید صورت این امتیازنامه را ملاحظه بفرمائید و درخصوص قرارداد عمل این امتیاز هر گونه تعهد و شرطیکه دولت بموجب این امتیازنامه برخلاف مقاصد ملت و احکام شریعت ملتزم گردیده تغییر بدهید شروع بخواندن امتیازنامه کردند نخستین کلمه که عنوان فرمان این عمل در صدر این نامه نوشته شده کلمه (منویل) است اولیای شریعت نخست از معنی این کلمه پرسش نمودند جواب گفته شد این کلمه لفظیست فرنگی و برحسب وضع این لغت در اصل معنی امتیاز و انحصار است (منویل) خرید و فروش تنها کو یعنی انحصار معامله تنها کو و تن مملکت بشخص صاحب امتیاز بطوریکه معامله این اجناس مخصوص او باشد و در مملکت هیچ کس را حق این معامله جز باذن و اجازه او نباشد و صاحبان این اجناس مجبوراً باید باو بفروشند و بدیگری نمیتوان فروخت. پس از شرح و تفسیر این کلمه اولیای ملت فرمودند که این نخستین التزامیست که در این امتیازنامه برخلاف احکام شریعت و اصول مسلمة ملت واقع شده است (الناس مسلطون علی اموالهم) در شریعت اسلام مالک در مال خود صاحب اختیار است مالک را از هیچ روبرو مالش جبر و قهر نتوان نمود. بنای حک و اصلاح شد. این کلمه اولین باید حک شود اولیای دولت در اینخصوص که اصل عنوان این عمل و تمام مطلب و مدعای ایشان بود بکوشش افتاده که بلکه بتوانند بمداهنه و صورت سازی بکلاه شرعی بر سر این عمل گذارند و بعضی از منتسبان بشریعت که در باطن کمال موافقت و همراهی را با خیالات ایشان داشتند نیز در مقابل علماء بنای لم ولا تسلم را گذاشتند علماء نیز در این مقام سخت ایستاده که ما پیغمبران مشرّع و شریعت آور نیستیم تا بتوانیم حرامی را حلال کنیم و وظیفه ما علمای اسلام تنها بیان حلال و حرام شریعت اسلام است حکمی که در اینخصوص در شریعت اسلام مقرر گشته همانست که بیان شده از اینگونه جوابهای سخت علماء ابواب هر گونه مداهنه بر اولیای دولت بسته شده عرصه از هر جهت برایشان تنگ گردید این بود که امین السلطان جان مطلب را اظهار نمود که آقایان بی پرده میگویم اعلیحضرت شاهنشاهی صریحاً

فرموده‌اند تغییر و تبدیل این امتیازنامه از هیچ‌رو دولت را ممکن نتواند بود اینمعی محال و ممتنع است شما از اینمعی قطع نظر نموده فکر دیگری نکنید. علماء نیز در کمال صفا گفتند ما هم می‌پرده می‌گوئیم حرام شریعت اسلام را از هیچ‌رو نمیتوانیم حلال نمود مساعدت با دولت در خصوص این امتیازنامه از ما نیز محال و ممتنع است علاوه بر اینکه غرض دولت از انعقاد این مجلس هر گاه تدبیری برای برداشتن منع و متار که دخانیات است شما خود میدانید که در این منع ما را از هیچ‌رو مدخلیتی نبوده و نیست. از جانب رفیع الجوانب حضرت حجة الاسلام که ناب امام و حکم جنابش درباره مجتهد و مقلد نافذ و واجب الاتباع است در سر من رأی حکمی بمنع استعمال دخانیات بتفصیلی که میدانید شرف صدور یافته و این حکم بمجرد رسیدن در کمتر از نیم روز در این بلد همه جا شایع و همه کس اطاعت نموده‌اند نیز در این خصوص مانند سایر مردم اطاعت نمودیم. اولیای دولت از این در راهی بمقصد نیافته از در تهدید بدر آمدند مشیرالدوله خطاب بعلما کرده و گفت آقایان این امر برای شما خوبی ندارد. آقا سید علی اکبر تفرشی از این سخن تهدید آمیز بر آشفته که این نامربوطها چیست چه معنی دارد چه می‌کنند ما را. قوام‌الدوله بسخن در آمد و گفت برداشتن این امتیاز محال و ممتنع است باز جناب آقا سید علی اکبر گفت: (گویا رئیس دخانیات ورژی شما باشید) امین‌السلطان گفت خیر ایشان جناب قوام‌الدوله وزیر امور خارجه میباشند. جناب آقا سید محمد رضا فرمود اگر این حکم را دولت داده است که باید بامضای ملت باشد و اگر شخص شاه داده است که... حقی نداشته و ندارد. اولیای دولت که عرصه را بر خود تنگ یافته از خواندن امتیازنامه صرف نظر کرده شروع بقرائت تلگراف کردند که سابقاً نگارش یافت بالجمله پس از مذاکرات بسیار امین‌السلطان از طرف علماء و کالت گرفت و متعهد شد که بر حسب و کالت از جانب علمای ملت در فسخ و ابطال این عمل اقدامات مجدانه بکار برده و بقدر امکان در رفع این امتیاز کوشش نموده از هیچ‌رو فرو گذاری نکنند مشروط بر اینکه علماء هم پس از رفع این امتیاز در خصوص اباحه دخانیات و تکذیب اعلان جهاد مضایقه روا ندانسته. مجلس بدینجا ختام یافت.

آن مقاله و این اعلان باعث شد که سفیر روس هم در سفارتخانه روس مجلسی بعنوان ضیافت تشکیل داد که ما صورت آن مجلس را درج مینمائیم لکن در این مقام بهتر اینست که صورت امتیازنامه را هم درج کنیم و هذا صورت.

صورت امتیازنامه

صورت فرمان امتیاز تنباکو و تنن منوئل خرید و فروش و ساختن در داخل یا خارج - کل تنن و تنباکوئیکه در ممالك محروسه بعمل آورده میشود تا انتقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضاء این انحصارنامه به (ماژور تالبوت) و بشرکاء خودشان مشروط بشروط ذیل مرحت و واگذار فرمودیم.

فصل ۱

صاحبان این امتیازنامه همه ساله مبلغ پانزده هزار لیره انگلیسی بخزانه عامره اعلی کارسازی خواهند نمود اهم از اینکه از اینکار نفع ببرند یا ضرر این پول هر ساله در پنج ماه از سال گذشته پرداخته میشود.

فصل ۲

فقط محض تعیین از تنباکو و تننی که در مالک محروسه بعمل آورده میشود صاحبان این امتیاز ثبت از زارعی که میخواهد عمل زراعت این امتیاز را بکند نگاه خواهند داشت و دولت علیه بحکم محلیه حکم اکیدی خواهد فرمود که زارعین تنباکو و تنن را مجبور بدادن ثبت نمایند و اذن و اجازه نامه چه از برای فروش و معامله و غیره تنن و تنباکو و سیگار و سیگارت و انقبیه و غیره حق خالص صاحبان این امتیاز است و احدی جز صاحبان این امتیاز نامه حق صدور اجازه نامه جات مزبوره ندارند و نخواهند داشت اصناف تنن و تنباکو فروش که مشغول این حرفتند در کسب و معاملات داخله خود برقرار خواهند بود مشروط بداشتن اجازه نامه که دارند امتیاز خواهد داد.

فصل ۳

بعد از وضع جمیع مخارج متعلق باین عمل و تقسیم صدوینج سرمایه خودشان بین صاحبان این امتیاز یک ربع منافع باقیمانده سال بسال تسلیم خزانه عامه اعلی خواهند نمود دولت ایران حق واریسی بدفاتر هر ساله آنها خواهد داشت.

فصل ۴

جمیع اسباب کارخانه و ملزومات اینکار که صاحبان این امتیاز داخل ممالک محروسه می آورند از جمیع عوارضات گمرکی و غیره آزاد خواهد بود.

فصل ۵

حمل و نقل تنن و تنباکو در مالک محروسه بلا اجازه صاحبان این امتیاز ممنوعست مگر آنچه که مسافرین برای استعمال یومیه خودشان همراه داشته باشند.

فصل ۶

صاحبان این امتیاز باید جمیع تنن و تنباکوئی که در مالک محروسه بعمل آورده میشود ابتیاع در عوض آن نقد کارسازی نمایند تا آن درجه که قابل استعمال باشد باید تمام تنباکو و غیرها که فعلا موجود است ابتیاع نمایند قیمت که باید بعمل آورنده یا مالک داده شود دوستانه بین عمل آورنده یا مالک و صاحبان این امتیاز قرار خواهد شد ولی در صورت عدم رضایت طرفین بحکمت مرضی الطرفین رجوع خواهد شد و حکم قطعی مجری خواهد شد.

فصل ۷

دولت علیه متقبل میشود که بهیچوجه علاوه بر مالیات و عوارضات و رسوم گمرک حالیه درباره تنن و تنباکو و سیگار و سیگارت و انقبیه تا انقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضای این امتیاز نامه ننمایند همچنین دارنده امتیاز و شرکای او متعهدند که تمام رسوماتی که بالفعل از تنباکو عاید دولت علیه ایران میشود کماکان عاید گردد.

فصل ۸

هر کس یا کسانی که بخواهند از این فصل گریزی اختیار نمایند مورد سیاست و مجازات دولت

خواهند شد و هر کس یا کسانی که در پیش آنها خفیه تنباکو و تن و غیره بجهت فروش این معامله پیدا بشود نیز بجریمه و سیاست سخت دولت گرفتار خواهد شد دولت علیه حمایت و تقویت صریح هر چه تمامتر خود را درباره جمیع عمال صاحبان این امتیاز مرعی خواهد نمود و صاحبان این امتیاز تمهد مینمایند که بهیچ وجه از حقوق خود موافق این امتیاز نامچه تجاوز نمایند .

فصل ۹

صاحبان این امتیاز مختار خواهند بود تمام حقوق یا امتیازات و یا تمهدات و غیره خود را بهر کس یا کسانی که میل دارند منتقل نمایند ولی قبل از وقت باولای دولت اطلاع خواهند داد .

فصل ۱۰

عمل آورنده یا مالک تن و تنباکو هر وقت تن یا تنباکوی خود را حاصل نمود باید خود بنزدیکترین و کیل صاحبان این امتیاز اطلاع بدهد که حاصل ایشان بچه مقدار است تا اینکه صاحبان این امتیاز نامه بتوانند تمهدات مقررده فوق را در فصل ششم بموقع اجراء گذارند و آن را بزودی ابتیاع نمایند .

فصل ۱۱

صاحبان این امتیاز حق نخواهند داشت اراضی ابتیاع نمایند مگر باندازه ازوم اجرای این امتیاز نامه بجهت انبار و مورد لزوم آن .

فصل ۱۲

زارعین بر طبق تفصیل شروط که از جانب صاحبان این امتیاز بهمراهی دولت مقرر میشود و محق میباشد که باندازه (فی) برای حاصل خود پیشگی بآنها داده شود .

فصل ۱۳

اگر از تاریخ امضاء این امتیاز نامه تا انقضای مدت یکسال کمپانی اجزای آن تشکیل نشود و شروع بکار نشود این امتیاز نامه از درجه اعتبار ساقط و باطل خواهد شد مگر اینکه جنگه یا امثال آن که مانع تشکیل کمپانی باشد واقع شود .

فصل ۱۴

در صورت وقوع اختلاف مابین دولت علیه ایران و صاحبان امتیاز آن اختلاف رجوع بحکمت مرضی الطرفین خواهد شد و در صورت عدم امکان رضایت طرفین حکم اختلاف را رجوع بحکمت قطعی حکمی بتعین یکی از نمایندگان دولت اتازونی یا آلمان یا اطیش مقیم طهران خواهد شد .

فصل ۱۵

این امتیاز نامه بدو نسخه مابین دولت علیه ایران و (ماژورتالبوت) بامضای اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و ثبت وزارت امور خارجه مبادله شده و مضمون فارسی آن محل اعتنا خواهد شد . تاریخ مصابق (۲۸) رجب ۱۳۰۸

این امتیاز مشغوم را بدین تفصیل که مرقوم اقتاد در فرنگستان تحصیل نموده بمقتضای آن

مال اندیشی و اتقانی که انگلیسیانرا در کاراست برای استحکام کار خود که دیگر قابل نسخ نباشد حقوق و تمهیداتیرا که بموجب این قرارداد برعهده دولت ایران می‌داشته بچندین دست نقل و تحویل داده بایمی نیز از سایر دول بزرگ اوروپ در میان کشید بخیال خود تا آنجائیکه او را در امکان می‌کنجید مطلب را بزرگ کرد که دیگر دولت ایرانرا مجال فسخ و ابطالی نباشد و پس ازهمه این اساس بندیها و تمهید سایر مقدمات کار بفاصله هفده ماه ازمعاودت موکب هایونی بمقر سلطنت جمعی از فرنگیان بنام هیئت کمیانی این عمل بآرزوی وصل جوئی مقصود عمده خودشان با اشتهای هرچه صافتر بایران شتافتند دراثنای همین مسافرت عبورشان باسلامبول افتاده صاحب روزنامه اختررا بارئیس این جماعت ملاقاتی دست داده روزنامه گرامی را دراینخصوص مقاله ایست که عیناً نقل میشود .

صاحب روزنامه مذکور میگوید ما را با صاحب امتیاز در اینجما ملاقاتی دست داد در آن ملاقات در خصوص شرایط امتیاز صحبتی در میان گذشت مومی الیه مدعی این شد که انحصار تنباکو و تن در ایران موجب منافع دولت و زراع تجارتست پرسیدم که اولاً از منافع زراع شرحی بیان نمائید که از این معنی چه فایده دارند گفت که زراع پیش ازاین محصول را یا نسیه بتجار مملکت میفروختند و یا اینکه باچیت و کرباس مبادله مینمودند اما من پس از برداشتن محصول پول نقدخواهم شمرد جواب دادم که این دعوی بی دلیل و سخن ناتمامیست زیرا که زراع همه وقت محصول را بنقد میفروختند سهلست که بسا میشد سه ماهه پیشکی هم از تجار پول میگرفتند که هنگام درک محصول جنس بدهند و فرقی اینست که آنگاه مرد زارع صد نفر مشتری داشت و ازروی رواج وقت مالش را بنحویکه دلش میخواست میفروخت حالا باید تنها بیکنفر بفروشد آنهم بقیمتی که خریدار معین میکند پس این معنی موجب مضرت گردید نه منفعت بفرمائید منفعت دولت از این امر چیست گفت سالیانه بعلاوه پانزده هزار لیره انگلیس ربع مداخل نیز بدولت عاید خواهد شد جواب داده شد که این نیز حرفیست سست بعلت اینکه دولت عثمانی در صورتیکه تن ممالك محروسه خیلی کمتر از محصول تنباکو و تن ممالك ایرانست سالیانه از اداره (رزی) یعنی انحصار معادل هفتصد هزار لیره عثمانی میگیرد خمس مداخل نیز بدولت عاید است (بین تفاوت ره از کجاست تابکجا) و حال آنکه تننی که بخارج میرود نیز ازقید انحصار آزاد است یعنی هم زراع میتوانند بخارج بفروستند هم تجار حتی دولت نیز بملاحظه رفاه حال زراع و تجار محصولیکه بخارج میرود حبه و دیناری گمرک نمیگیرد تا دست رعیت باز شده رغبت زراع از کاشتن و پرورش دادن آن محصول نکاهد . بنابراین مبلنی که سالانه شما بدولت خواهید داد درجنب منافی که اداره (رزی) بدولت عثمانی میدهد وقتی ندارد یعنی اینهمه مداخل بکیسه خود شما خواهد رفت دست تجار هم که از امروز بالمره بسته شد بعلت اینکه محصولی که بخارج خواهد رفت نیز داخل شرایط امتیاز است معلومست که صاحب امتیاز چندین تصمیمات در آورده مبالغی باسم مخارج و منافع انحصار بدان افزوده آنگاه بتجار خواهد فروخت که هیچکس زیر آن بارتواند رفت بجملاً از این انحصار و امتیاز منافی بملك و ملت عاید نخواهد شد سهلست که خیلی ضرر و خسارت از اینرو بمملکت وارد خواهد آمد که از حالا تعداد آن ممکن نیست

این قدر هست که در شرایط امتیاز خیلی سماح شده واسطه کار غفلت کرده است چنانچه امروز تنها انحصار برای تنباکوی اصفهان آنهم باستثنای داخله مملکت چند تن از معتبران تجار ایران هستند که سالانه بیست هزار لیره بدولت میدهند پس از این یکی میتوان دریافت که در شرایط امتیاز آن چقدر سماح شده است افسوس است که اولیای دولت بچه ملاحظه زیر این بار گران رفته اند معلوم است در امثال اینکارها که هنوز در ایران رواج نگرفته مأمورین بی خبر از وضع کار که تا کنون امثال آنرا در ملک خود ندیده اند البته از مردمان محیل و چرب زبان و خوش آمد گوی فرنگستان گوی نتوانند ربود معایب و مضرات اینکار نه چندانست که بنوشتن تمام شود عجالتاً باید سوخت و ساخت تا خدای خود بحال ملت ترحم فرماید .

مجلس ضیافت

پس از آنکه اعلان جهادیه منتشر گردید و مترتب بر آن مجلس علما و درباریان منعقد ، امین - السلطان متقبل گردید که امتیاز را مرتفع سازد و معامله را فسخ نماید آقایان هم متعهد شدند که شایعه جهادیه را مکذب شوند و در بالای منبر مردمرا امر بصبر و تأمل و انتظار تا روز چهارشنبه ۲۱ ماه فرمودند و نیز بر مردم رسانیدند که شما بپادشاه طرف میبایشد و استرداد حقوق خود را جاهدید این مقاوله و مجاهده را جهاد گفتن خطاست امام جمعه در بالای منبر بهمین مضمون نطق نمود که يك دفعه صدای زنها وضجه آنها بلند شد که امروز اگر مردان ما مانند زنان در خانه بنشینند مازنان جامعه مردان می پوشیم و حق خود را از دست نمی دهیم این چه فرمایش است که میفرمائید ما نه بپادشاه طرفیم نه با کس دیگر ما اجراء حکم خدا را خواهیم این مذاکرات آقایان اگر چه قدری مردم را ساکت و آرام نمود لکن باز از وحشت و اضطراب آسایش نداشتند این شد که سفیر دولت روس مجلسی بعنوان ضیافت ترتیب داده و سایر سفرای خارجه را بانضمام رئیس کمیانی امتیاز (آرسن) نام دعوت نموده همگی شان حاضر آن مجلس شدند پس از پذیرائی و رودشان چون هنگام دور باده رسید صاحب منزل یعنی سفیر روس خود ابتداء نموده جامی بدست گرفت و این عبارت بگفت (بسلامت اتفاق کلمه ملت اسلام) و لاجرم نوش جان کرد . حضار مجلس از استماع این کلمه که بر حسب رسم و عادت مردم فرنگستان این چنین کلمه در چنین موقعی کاشف از کمال اشتیاق و آرزومندی گوینده باین معنی است بغایت در عجب شده بدیهیست (سلامتی اتفاق کلمه ملت اسلام) گذشته از اینکه بکلی منافی مقاصد عموم فرنگستان است امروزه همان اتفاق کلمه ملت اسلام است که عرصه را بر همه مقیمین این شهر بدین حد تنگ گرفته .

سفیر روس چون آثار تعجب از ایشان مشاهده نمود بگفتار آمده که مرا از ترتیب این مجلس فرض جز این منظور نظر نبود که همگی شماها را در یک مجلس جمع آورده همین عبارت را بگویم و شرح دهم اگر رخصت فرمائید می پرده سخن کنم گفتند همه گوشیم تا چه فرمائید آغاز سخن کرد که آقایان من ، امروزه معادل دو کرور مالیت از اجناس و معمولات فرنگستان از قبیل غلیان و سرغلیان چینی و بلور درجای خود موقوف و معطل مانده و حال آنها بالمآل هم معلوم نیست چه خواهد بود

بب اینوضع اختلال آمیز همگی را معلومست که (آرسن) اینمرد صاحب امتیاز دخانیه عملی را برخلاف آئین مسلمانان با دولت گذرانیده و چون اینگونه عمل مطابق اصول اسلامی نبوده است رئیس اسلامیان که بهر حال از حدود ایران بیرونست رفع و ابطال اینعمل را در این دیده که مسلمانانرا از استعمال دخانیات ممتنع دارد در این مقام بر آمده دو کلمه در خصوص منع مسلمانان از این عمل نوشت و فرستاد و این نوشته بمحض وصول در ظرف يك نیمروز در شهر باین عظمت همهجا منتشر گردیده و بمحض اشتها این يك دو کلمه نوشته تمامی مسلمانان با اینکه هنوز صحت و صدق این نوشته برا کثر و اغلب محقق نشده بود تنها با احتمال اینکه شاید صحیح باشد این چنین عادت یا نصد ساله را يك دفعه چنانکه می بینند بالمره متار که نمودند حالا شما سفرای محترم که وکلای دول بزرگ اروپا هستید و بر حسب وظیفه و منصب بزرگ خودتان نظر در وجوه صلاح و فساد و منافع و مضار دولت و مملکت خود را در عهده دارید معین بفرمائید که منشاء این خسارت و ضرر و تدارک آنرا درجه میدانید . اینمطلب تا باین حد هنوز جزئیست و این مقدار ضرر را میتوان متحمل شد ولی هرگاه این مرد صاحب امتیاز اندکی دیگر این معامله را دنبال کند و آن مرد بزرگ اسلام نیز برای دفع طرف مقابل بنای تشدید در امر گذارده بنویسد که شرب چائی نیز همین حال دارد هیچ تصور کرده اید چه مقدارها مالیه از اجناس و معمولات فرنگستان که لوازم اینکار است از قبیل قند و چائی و سماور و قوری و سینی و استکان و نعلبکی و غیر اینها بالمره عاقل و باطل مانده تا چه پایه سکت بکلیه تجارت فرنگستان وارد خواهد آمد اینهم گوئیم آسانست اگر این مرد مسلم القول بنویسد که تمامی امتعه و اجناسی که از فرنگستان حمل و نقل بایران میشوند کائنا ما کان حالش همین و استعمالش روا نیست بلکه مایحتاج مسلمانان باید مثل سابق از داخل مملکت فراهم شود شماره گرفته اید چندین باب بزرگ از تجارت تمامی دول اروپا از این رهگذر مسدود خواهد شد .

اینرا هم سهل گیریم هرگاه این شخص بزرگ نافذ الکلمه حکم بئی بدهد که بر مسلمانان حتم و لازمست که تمامی فرنگیانی را که در بلاد اسلام منتشرند همگی را باید قتل و اعدام نمود هیچ میدانید آنگاه چه خواهد شد و چه قدرها نفوس از تبعه دول اروپا در این مملکت عرضه دمار و هلاک خواهند شد و اینهمه نفوس تلف شده را آنگاه بچه میتوان تلافی نمود و حال آنکه می دانید موافق قانون تمامی دول متمدنه روی زمین هر نفر که در بلوای عمومی تلف شود خونس هبا و هدر خواهد رفت زیرا که مواخذة داشتن عمومی را در اینخصوص از آنرو که تلافی فاسد با قسداست نقض غرض و منافی مقاصد سیاسیه دول متمدنه خواهد بود .

بعد از این بیانات گفت نه تنها دولت منبوعه من در معرض اینگونه مخاطرات واقعت بلکه دول متبوعه شما که حاضرین این مجلسید حتی دولت انگلیس نیز در این مقاسد و مضار شریک و سهیم خواهند بود . من امروز شما خفته گا نرا بیدار نمودم تا فردا هیچیک از شما را نزد دولت متبوعه خود عذری نباشد تا هنوز وقتست بیش از اینکه این فتنه چنان غلظت و اشتدادی گیرد که رشته چاره بالمره از چنگ هر کس بیرون شود فکری بکنید .

چون سخن این مرد خردمند کار آگاه بایان میرسد تمامی سفراء متوجه (آرسن) تنبا کوئی

شده میگویند سخنان این مرد دانشمند همگی درست و تمامست. اینوضع فساد آمیز حالی و آنچه از این مفاسد که بدین رشته و ترتیب پیش آمد تمامی دول میتواند گردید، نه منشاء همه اینها توتنی؟ و تحریک این فتنه را بدین گونه که امن و امان از مال و جان همگی در این بلد برداشته شده است تو باعث بوده و هستی باید البته حکماً هرچه زودتر درصدد علاج کار برآمده یارأساً فسخ و ابطال این عمل نموده بالمره دست از اینکار برداری و یا اینکه مخصوصاً از رؤسای اسلام در اینخصوص امضا بیاوری.

(آرسن) امتیازی در جواب سفر میگوید من چگونه دست از این معامله میتوانم داشت حال آنکه اینکار تاکنون زیاده از چهار کرور برشوه و تعارف و مرسوم و مواجب و تعمیرات و سایر تهیه اسباب و لوازم خسارت کشیده ام.

سفیر روس نیز در جواب این حرف او میگوید مسلمانانرا میرسد بگویند چون تو از اول میدانستی این چنین معامله برخلاف اصول و قواعد ملت و بدون رضا و امضای رؤسای اسلام است، لاجرم این خواهد شد که خود بر ضرر خود اقدام نموده و این مبلغ خسارت را دانسته بکس خود وارد آورده ای و هر کس دانسته بر ضرر خود اقدام نماید البته غرامت او بر کس دیگر نخواهد بود چنانچه این مطلب نیز از اصول مسلمة ملت اسلام بلکه تمامی ملل است.

سفراء نیز در این خصوص تصدیق از سفیر روس نموده مرد امتیازی بالمره مفهم شده از هر گونه سخنی در جواب بماند این شد که لاعلاج در آن مجلس از سفرا مهلت میطلبید تا بخیال خودش از رؤسای اسلام برشوه و نوید امضای نامه بگیرد. استمهال نامه اورا پذیرفته مجلس را برهم زدند بیچاره (آرسن) تنها کوئی متحیر که چکند چگونه چشم از همه این خسارتهای پوشیده دست از این عمل برگیرد و اگر نه چگونه در مقابل این دول بزرگ از عهده جواب بیرون آید. رفته بامین السلطان وزیر اعظم در آویخت که من باطمینان دولت اقدام بر این عمل نموده وزیر بارگران اینهمه خسارت رفته ام حالا بسبب این روش و غوغای عمومی مردم مملکت از اصل عمل باز مانده ام سهلست که طرف مسئولیت تمامی دول نیز واقع شده ام شما درباره من از دو کار یکی را اختیار کنید یا خسارت های مرا غرامت کشیده و تدارک کنید تا کمپانی دست از عمل برگرفته و بی کار خود رفته این فتنه بخود فرو نشیند و یا اینکه دولت ایران اقدام نموده این فتنه و غوغای عمومی را با جازه و همراهی علماء ملت فرو بنشانند. امین السلطان نخست امضای علماء را متقبل شد یکی از علماء را بخانه صاحب امتیاز فرستاد که سه هزار و پانصد تومان هم از این ملاقات بر خسارت افزوده گردید که در اینجا قلم نگارنده تاریخ پیش نمیرود و چشم از دوجزه و تاریخ خود که خیلی باعث بیداری خواهد گردید پوشیده و برای احترام و حقوق آن عالم رشته تاریخ خود را بهین مقام ختم میکنم که اولیاء دولت دیدند از هیچ رو استخلاص برایشان ممکن نیست لذا خسارت کمپانی را متقبل شده و یک ملت بزرگ را زیر قرض انداخته پولها پارک ساخته شد و خرج خانها شد قرضی برای دولت و ملت باقی ماند.

والسفا! این قرض را کی می دهد جز بیچاره ملت! جز از مال رعایا دیگر از چه محل میدهد نمیدانم شاید از کدیمین و عرق جبین و اندوخته های آبا و اجدادشان. نه والله نه بالله.

محل اداء این پولها همان فلاحین و زارعین همان فقراء همان بیچاره ها میباشند والا پولیکه بکیسه

آقا و خان و شاه و وزیر و اعیان دفت دیگر خارج نشده و نخواهد شد بالجمله در این مقام این رشته از تاریخ را ختم مینمائیم پیاره از مکتوب میرزا علی اصغر خان که به رحوم آیه الله میرزای شیرازی قدس سره نوشته است و هو هذا .

صورت عریضه امین السلطان

بحضرت آیه الله میرزای شیرازی

ملاذالاناما ، حجة الاسلاما ، قبله گاها - چون این مسئله اعطاء امتیاز تجارت دخانیات بکمپانی

امین السلطان

درانظا و اذهان محل بعض شبهات گردید و حقیقت آن در پرده خفا مانده است و این بنده لازم شمرده

سبب اقدام و ارتفاع و جهت الغاء و ارفاع آنرا من البدو الى الختم بطریق ایجاز کما هو الواقع باطلاع خاطر شریعت مظهر جناب مستطاب عالی دامت افضاله برسانم که از بادی و خاتمه آن مستحضر شده بالکلیه کشف غطا از این مسئله بشود .

لهذا بتصدیع میپردازد ؛ چون درایامی که مرحوم میرزا حسینخان مشیرالدوله بخدمت صدارت در این دولت جاوید عدت مفتخر بود با کمپانی انگلیس قراردادنامه تمدید راه آهن را ازبوشهر تا گیلان منعقد ساخت و قراردادنامه مزبور بقدری متضمن خطرات دولتی و ملتی بود که علاوه بر ثلثمهای حقوق دولتی تمام حدود ملکی و ملتی هباءً منثوراً معیدود بود همان اوقات ذات کامل الصفات اعلیحضرت قویشوکت اقدس همایون ظل الله روحافدا خطرات مزبوره را بنظر دقت ملاحظه و خود آن مرحوم را بالغاء آن قراردادنامه مکلف و محکوم فرمودند هر قدر با کمپانی مزبور و دولت انگلیس مذاکره کرد مقصود حاصل نگردیده بر اصرار آنها افزود تا مشارالیه مرحوم شد بعد از آن نیز تا مسافرت اخیره همایون بفرنگستان این مسئله بحالت اولیه باقی بود که تقریباً چهارده سال طول کشید و بر قوام ادعای کمپانی و مخاطرات آن افزوده بود در آن سفر بازحات و تدابیر و مشمول تفضلات خداوندی آن قرار نامه مشثومه لغو و این امتیاز تجارت دخانیات که آنوقت همچو مینمود که بهیچوجه ضرری برای دولت و ملت ندارد برقرار شد و از آن مخاطرات عظیمه آسودگی حاصل آمد بعد از اقدام باجرای فصول این قراردادنامه متدرجاً معایب و مضار تخفیه این امتیاز نیز بظهور پیوسته زراع و تجار ورعایای دولت علیه بمقام عرض و اظهار مضار مزبوره آمدند نظربآنکه ذات ملکوتی صفات همایونی رعایت رعایای دولت اید بنیاد را که ودایع محترمه رب العباد میباشند همواره برعهده شاهنشاهانه خود فرض می شمارند از فواید اینکار بکلی صرف نظر و باعفاء آن عن الاصل امر و مقرر فرمودند تخلص نیز باکمال شعف بالجنان و الارکان مشغول اجراء این ازاده مطاعه مبارکه بود که در آن بین از لطایف غیبیه فقره احتراز شرب دخان الهام و مقوی اصل مقصود محمود همایونی گردیده شوق و جهد بنده نیز درالغاء امحاء این امتیاز بهزار چندان کشیده خالصاً تخلصاً کوشیده تا بحمدالله تعالی بکلی محو و کان لم یکن شیئاً مذکوراً شده عموم رعایا و برایا و تجار و زراع آسوده و آزاد شدند و الا آن وجهاً من لوجه و لوبقدرالذره احدی از خارجه مداخله درزراعت و بیع و شری و تجارت و حمل و نقل و انتقالات دخانیات ندارد و عاملهائی که در ولایات داشتند برداشتند برخی هم مشغولند که محاسبات خود را با مردم پرداخته برونند بعضی اخراج شده عنقریب حوزه ایران از وجود آنها خالی و متخلی میشود .

منتهی اینست که دولت علیه خسارت وارده بر آنها و مخارج را که کرده اند محض رفاه رعیت و اجراء حمایت ملت و ترویج شریعت از مردیگر که ضرری براحدی نخواهد داشت برور خواهد داد الخ .
بقیه مکتوب تعارفات رسمی و خارج از مانع فیه است .

در مرحله ۳۲ سنه (۱۳۱۲) بزم عتبه بوسی ائمه عراق و تتمیم تحصیل علم و تکمیل اخلاق از طهران حرکت کرده نخست درک فیوضات محضر مرحوم حجة الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی را کرده از آن پس بکربلا مشرف شدم در حوزه درس آقا میرزا محمد حسین شهرستانی وارد شده

از رشحات فیوضات ایشان بهره ور گشتم چون هوای آنسامان مخالف مزاجم بود بحکم طیب عودت بعجم را عازم گشتم در اینوقت نیز مرحوم حجة الاسلام حاج میرزا محمدحسن شیرازی در ماه صیام (۱۳۱۲) بدرود جهان گفت دیگر امیدی در توقف نماند لابد معاودت بطهران نمودم و بخدمت جناب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی مشرف شدم و نفحات قدس ایشان بنده را جذب و صفات طیب و اخلاق مرضیه شان دل بنده را بخود جلب نمود و همواره ملازم حضرتش بودم و از معلومات جدیده شان بهره ور گشتم مساعی جمیله شان در ترقی نوع بشر بود و قطع شجره خبیثه شریسته مواظبت ایشان در تنویر عقول بود و همیشه جهدها را در تعلیم جهول از اینرو امر بتأسیس مدرسه اسلام نمود و تشکیل انجمن مخفی که در آن نوپا و گان وطن و رجال آتیه را بطرز جدید آموزشی کنم و در این خفتگان بادیه و مردان حالیه را بیداری دهم و ضمناً آنچه از این دو مقصد نتیجه حاصل شود بیادداشت بنگارم و تجارب خود را محفوظ دارم .

شروع در عمل شد مدرسه اسلام افتتاح یافت و ش گردان آن توفیات فوق العاده کردند و انجمن مخفی نیز تأسیس شد و نتایج آن آشکار گشت و این هر دو سرمشق دیگران شد از آن پس مدارس زیاد دایر و انجمنهای بسیار تشکیل یافت و یادداشتها بر اوراق بی شمار ثبت گردید که اینک تدوین میشود در مرحله ۳۸ سنه (۱۳۲۱) کتاب شمس اللغات و شمس التصاریف و خلاصه العوامل و خلاصه النحو و اصول عقاید و رساله مسائل لازمه را که از طهارت الی صلح جمع کرده و بامضاء جناب حجة الاسلام آقای حاج سید اسمعیل صدر اصفهانی رسانیده و ترجمه مقامات حریری و رساله درمعانی و بیان جمع و تألیف نموده ولدت زندگانی خود را در اینملت چشیده .

فصل دوم

در حالات آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی که اول کسیست از علمای شیعه و فقهای اثنی عشریه که در امور معاشیه مردم را بطریق تمدن تحریر و ترغیب فرمود

جناب مستطاب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی پسر حجة الاسلام جنت مکان آقا سید صادق طباطبائی قدس سره که مدت شصت سال در دارالخلافت طهران بلکه تمام محروسه ایران رئیس بزرگ ملت بود و آن مرحوم پسر مرحوم آقا سید مهدی است که آن سید جلیل در بلده همدان رئیس شریعت و مطاع بریت بود و او پسر مرحوم آقا میرزا سید علی کبیر است که معروف آفاق بود و والده آقا میرزا سید علی خواهر آقا محمد باقر بهبهانی اعلی الله مقامه است که در حوزه اسلام صیت منزلت و مقامش مستغنی از بیانست والده ماجده مرحوم آقا سید صادق دختر مرحوم آقا سید محمد مجاهد است که آن عالم اجل و سید دین پرور غیور در عهد خاقان مرحوم فتحعلیشاه پیشرو عسکر ایران در جنگ با روس بوده مؤلفاتش در فقه و اصول اکنون متداولست چون کتاب مفاتیح در اصول و رسائل در قواعد فقه و اصول و مناهل در فقه و مضامین در فقه و آقا

مرحوم آقا میرزا سید علی هفتر صاحب ریاض معروف بشرح کبیر است که خواهر زاده آقای بهبهانیست والد آقا سید صادق دختر آقا سید مهدی بحر العلومست و والد آقا سید محمد مجاهد دختر آقای بهبهانی است و والد ایشان ملا محمد اکمل داماد مرحوم مجلسی اعلی الله مقامه است پس صاحب چنین نسب جلیل واصل اصیل را سزد که مؤسس مشروطیت ایران شود علم عدالت را بدست گیرد (اولئك آباي فجشتي بمثلهم) و این خاندان عظیم الشان زیاده از يك قرن است که افتخار بزرگ ملت ایران بلکه تمام حوزه اسلامند و در علم و عمل و زهد و تقوی و قبول عامه و مطاعیت و شرافت نسب و کرامت حسب از طراز اول محسوبند .

لجمله جناب آقا میرزا سید محمد در نوزدهم ماه ذیحجه الحرام سنه ۱۲۵۷ هجری در کربلای معلّا متولد شده و یکسال در آن شهر مقدس بوده آنگاه ایشان را بهمدان آورده شش سال در حجر جد بزرگوارش آقا سید مهدی پرورش یافته از آن پس بطهران آمده خدمت پدرش نائل و مشرف گشته پس از تحصیل علوم عربیه و ادبیّه مشغول تحصیل علوم عالیّه شده معقول را در خدمت آقا میرزا ابوالحسن جلوّه وفقه و اصول را در خدمت مرحوم والدش و سایر اساتید تحصیل نموده و کسب اخلاق از مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی فرموده و همواره طالب صحبت بزرگان و جهانگردان دانا بوده و بمطالعه روزنامات و اطلاع بر حال اروپائیان مایل ، در شوال سال (۱۲۹۹) هجری با اینکه مستطیع نبود و حج بیت الله برایشان فرض نبود بزم سفر کعبه و زیارت مدینه مشرفه و سیاحت بلاد روسیه و آسیای صغری و اسلامبول و ملاقات رجال بزرگ و دانایان سترک از راه دریای خزر روانه شد و بواسطه موانعی چند در موسم بمکه نرسید و روز بعد از اضحی وارد مکه شده و حج را بدل بمعمره کرده بجهه وبا و بدی هوا و عدم استطاعت تحمل توقف تا موسم حج نکرده بعثبات عالیات سفر کرد و در سامراء خدمت حضرت حجة الاسلام میرزای شیرازی رسیده عزم رحیلش بدل باقامت شد و در سال (۱۳۰۰) خبر ارتحال والد ماجدش را شنید اهل و اولادش را از طهران بسامره خواست و در آنجا مشغول تحصیل و تکمیل علوم دینیّه شده در فضل و قناعت و ووع و تقوی بغایت قصوی نائل و از آنحضرت قدسی آیت مجاز و از جمله اصحاب آن حوزه ممتاز گشته زیاده از ده سال بر حسب میل خاطر سامی حضرت حجة الاسلامی در آن روضه قدس و محفل انس مقیم بود و بخدمت بشریعت مطهره و قضاء حوائج مسلمین و معاضدت با آن پیشوای بزرگ دین قیام داشت بلکه محل شور و مشاورت امور سیاسی آن حضرت بودند تا سنه (۱۳۰۹) که واقعه رژی واقع شد ناصرالدین شاه از ترقی مرحوم میرزای آشتیانی توهم نموده خواست رونق بازار میرزا را بشکند و او را از اهمیت که حاصل شده بود تخفیف بدهد و از مدار عالیّه که ارتقاء جسته بود فرود آرد چاره را در آن دید که یکی را در مقابل میرزا ترقی دهد ، در طهران کسی را لایق اینکار ندانست چه که هر يك از علماء طهران بهر درجه که مقدورشان بود در انظار مقامی گرفته بود و این کس میبایست از خارج برسد و از اول ورود صاحب مقامی بلند شود و منظری ارجند حاصل کند لابد حضور حضرت حجة الاسلامی عرضه داشت که لازمست یکی از آقا زاده های طهرانی را که مرّیای آنحضرت هستند و محل وثوق و اعتماد ، کسبیل طهران کنند که گذشته از مرجعیت عامه واسطه بین شاه و حجة الاسلام

باشد بعبارة اخرى شاه را اعتمادى بعلماى حاليه حاضر نيست مجتهد تازه قريب العهدى بتريبت حجة الاسلام را طالبست كه اخذ مسائل شرعيه نمايد و اداء تكليف فرضيه فرمايد اين بود كه مرحوم حجة الاسلام شيرازى آقاى طباطبائى را اختيار، و اختيار فرمود و الحق جامه بود كه بر قامت او دوخته اند بالاخره بنا بر اشارت و تقاضاى سلطنت و امر و اجازه مرحوم حجة الاسلام معاودت بايران نموده در جمادى الاولى سنه (۱۳۱۱) وارد دارالخلافه طهران شدند و عموم اهالى از ادانى و اعالى مقدم شريف ايشان را بسي گرامى داشتند لكن ناصرالدين شاه بارزوى خود نائل نگريد چه كه گمان داشت آقاى تازه رسیده را از خود خواهد نمود و بواسطه او بمقاصد خود خواهد رسيد و هم توهين از ميرزاى آشتياني خواهد نمود قضيه بر عكس نتیجه داد آقاى طباطبائى در توقيير و احترامات ميرزا مبالغه فرمود و از معاشرت شاه و درباريان تنفر مي فرمود . بلكه آنچه بزرگان ديگر از قبيل سيد جمال الدين و ميرزا ملكم خان جرئت تصريح نداشتند و با كنايه اشاره مي كردند تصريح مي فرمود و معايب سلطنت مستبد و مقاسد حكومت خود سرانه جابريه را آشكار مي فرمود درباريان لابد شدند در شهرت دادن اكاذيب باطله و بدروغ عقايد فاسدى نسبت بسيد جمال الدين ميدادند گاهى او را يابى و گاهى دهري و طبيعى معرفى مي كردند و بلفظ سيد جمال الدين قانونى سيد را ميشناسانيدند و قانون را مرادف كفر مينمايانيدند و تا چهار پنج سال قبل اين لفظ قانون فحش و سبب اتهام بود .

از آن پس كه از كار سيد فارغ شدند آقاى طباطبائى را بدوستى سيد جمال الدين متهم ميداشتند بلكه مردم را از مصاحبت آقا دور و از معاشرتش مهيچور نمايند . اين شهرت بر حرص من بخدمت آقا افزود و مكررمي خواستم از آقا استعفا كنم و از حالات سيد استفسار نمايم تا روزى يكي از دوستان مرا ملاقات نمود و در مقام پند و اندرز گفت به آشكار خدمت آقاى طباطبائى مرويد و طريقه احتياط را از دست ندهيد سبب را پرسيدم گفت جنابش را متهم نموده اند باينكه جمهوريت را طالبند و قانونيت مملكت را مايه ، باينجهت پادشاه را با ايشان رغبتي نيست و درباريان را با ايشان ميلى ني ، در جواب گفتم :

ای پدر پند کم ده از عشقم كه نخواهد شد اهل این فرزند
من رو كوی عافیت دانم چكنم كا وقتاده ام بكنم

لكن شرم داشتم كه از حالات سيد تصريحاً از آقا سؤال كنم يا از اين مقوله سخنى عيان آرم جز اينكه ياره اى از مكاتيب مرحوم سيد جمال الدين را كه بعنوان حضرتش نگاشته بود ديده و استنساخ مينمودم كه از آن جمله است مكتوب ذيل كه در زمانيكه در سامره متوقف بودند بايشان مرقوم داشته است و هذا صورته :

من لندن الى سامرة - العالم الخبير والفاضل البصير والمحقق النحرير جناب آقا كوچك ادام اللہ وجوده - ان الامة قد احدثت بصرها الى نفوس عظيمة تقوّم بانصرها وتنقذها من ورطة مهاكها ومن يكون اليق بهذه الوظيفة منك وانت عزيز العقل ذكى الفطرة على الهمة نامى النسب اخبرك ان ثبات العلماء فى البلاد الايرانية قد اعلی كلمة الاسلام وعزّ شأنه و انار برهانه و كل الافرنج قدها و امن هذا القوة التى طالما كانوا يزعمون انها قد زالت كلية و ايقنوا ان الدين عملا لا يخشون فى سبيله شوكة الجبابرة جزاهم الله عن الاسلام

خیرا والسلام علیکم (جمال الدین الحسینی) ولقد طبعت مکتوب الذی ارسلته الی جناب المیرزا من البصرة فی مدینة لندن وارسلت الیک منه نسخا ارجو من الله الوصول . باری آقای طباطبائی از حق چشم نبوشید و از مسلک خود دست نکشید و از طریق حق از بای نشست تا بمقصود رسید که شرح زحمات ایشان در علی نگارشات این تاریخ مرقوم میشود و پیوسته بخدمت اسلام و بیداری انام مشغول بوده و آنی غفلت نفرمود چنان که تأسیس مدرسه مبارکه اسلام و انجمن مقدس اسلامی که در رفع شبهات دینی بود از شواهد صدق این ادعاست در مناعت طبع و علو همت و غیرت وطنیه و حمیت دینیہ متفرد و طاق و در تواضع نفس و مکارم اخلاق یگانه آفاق اند و هیچوقت جانب اهل دینا را مراعات نمیکرد هر صدر اعظمی که در زمان ایشان بر مسند صدارت نشست با اومتار که میفرمود با اینکه قبل از صدارت او نهایت دوستی را باهم داشتند معاصرینج پادشاه تاکنون بوده محمد شاه ، ناصرالدین شاه ، مظفرالدین شاه ، محمد علی شاه ، احمد شاه . با دوازده شخص اول دولت چه صدر اعظم چه سپهسالار طرف شد ایرادیکه بر جنابش وارد آوردند یکی عدم حسن سلوک دیگری عدم همراهی و مداهنه بارو ساء در وقتیکه بنده نگارنده ، همین دوایراد را بحضورش عرض کرد در جواب فرمود مرا با این مردم طمع نیست و نه از کسی مرا خوف و ترسی است دیگر چرا طریق تدلیس را بینمایم و براه متملقین سلوک کنم .

صدما تیکه در طریق مشروطیت دید در این تاریخ بیداری مشروحا نگارش یافته در ماه شوال (۱۳۲۳) بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده در سال (۱۳۲۴) ببلده دارالامان قم مهاجرت فرموده تا همت گماشت و مجلس شورای ملی را منعقد ساخت در واقعه یوم التوب بمباردمان جنابش را بخفت و خواری بیاغ شاه بردند و چند دقیقه زنجیر بگردن شریفش انداختند و با سایر علماء اعلام و سادات گرام در حبس محبوسش داشتند تا آنکه در ماه شعبان ۱۳۲۶ بعد از آنکه چند ماهی در شیرانات آواره و متواری بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس رضوی نفی بلدش نمودند و یکسال در آن مکان قدس منزوی بود تا اینکه شب سه شنبه هفتم ماه شعبان (۱۳۲۷) وارد طهران شدند . جنابشرا چهار پسر و سه دختر است ، پسر بزرگ ایشان جناب آقا میرزا ابوالقاسم فرزند دیگرشان جناب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس دو فرزند دیگرشان جناب آقا عبدالمهدی و آقا عبدالحادی است که شرح حالات هر یک در این تاریخ خواهد آمد .

فصل سوم

در حالات میرزا تقی خان آتابک اول امیر نظام

اگرچه ما در این تاریخ خود بیداری ایرانیانرا از سال ۱۳۲۲ شروع کرده ایم لکن اگر خیال خود را جمع کنیم و بنظر دقت و انصاف در تاریخ گذشتگان بنگریم هر آینه بخوبی مشاهده میکنیم که در مجاری سنه ۱۲۶۵ بسیاری از امور و وقایع را که دلالت دارد بر بیداری ایرانیان و قدم گذاردن آنها براه تمدن و باعث و مسبب آنها جز مرحوم میرزا تقیخان امیر نظام احدی را سراغ نداریم چه آن بزرگ مرد از آنیکه اشخاصی بود که بقابلیت خود بدون اسباب و مساعدت خارجی از بستی بلندی

رسید یعنی پسر آشنز قائم مقام بود و در اثنای کار و شغل، خویش را دارای رتبه و مقام صدارت نمود، دوست و دشمن او را از نوادر دهر شمرده اند و از خلقت های فوق العاده دانسته و کارهای امیر نظام از ترتیب و انتظام قشون و اصلاح حال و کار دفتر و مالیه که خرج، دو کرو را اضافه بردخل بود و عمارت و مرمت خرابیهای دیگر که بزودی محال مینمود و همه در یک دو سال صورت گرفت گواه و دلیل بزرگی مرداست.

امیر نظام در نظم و امنیت پایتخت و سایر ولایات و بلاد و مصفا نمودن طرق و شوارع و بر انداختن رسم جور و ظلم و تاخت و تاز و چپاول و تطاول و اعتبار دولت در ممالك خارجه و ترویج و تشویق علوم و صنایع در داخله و انتشار زراعت و نسج و بنای چاپارخانه و مهمانخانه و غیره و نسخ و ترك عادات رذیله و حالات ذمیمه از گرفتن تعارف و رشوه و معمول کردن صفات حسنه و اخلاق مرضیه و فراهم آوردن این باب تربیت ملت بایجاد روزنامه و بنای مدرسه دارالفنون که در واقع آنچه امروز داریم از آثار این مدرسه است و غیره ها چیزی فرو نگذاشت و تخری کاشت که ما امروز از آن حاصل میبریم و هم فاضل معاصر ذكاء الملك فروغی نقل کند یکی از دانشمندان انگلیس تاریخ قاجاریه را بزبان انگلیسی نوشته و طبع کرده در آن کتاب مینویسد آنها که امثال قیصر و شارلمان و ناپلئون را وسائلی میدانند که خداوند عالم برای ارائه طرق سعادت میان اقوام و ملل میفرستد درباره امیر نظام چه خواهند گفت که باین زودی حکم تقدیر در هلاک او صادر شد و نگذاشت مقاصد خود را انجام دهد و حال آنکه یقیناً از همان اشخاص محسوب می شد و ملتی را خوش بخت و آسوده مینمود افسوس که (خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود).

شاهزاده ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود در صفحه (۸۰) درباره امیر نظام نگاشته است: «ولی از روی انصاف بگویم و خدا را بشهادت میطلبم که در مقام آن مرد نمک بحلال یکتا، غلو نکردم از خواجه نظام الملك مرحوم وزیر مشهور و معروف سلاجقه و صاحب بن عباد وزیر مشهور و معروف دیالمه و پرنس بیسمارك و لرد پالمستون و ریشیلو وزیر مشهور و لوی سیزدهم فرانسه و پرنس کارچه کف روس بحق حق بمراتب با عرضه ترو بهتر بود».

در صفحه (۳۱۴) نیز مینویسد: «میرزا تقیخان امیر نظام در اوائل دولت مدرسه برپا کرد و ترتیب قشون داد در شهرها قراولخانه ها ساخت چاپارخانه دایر نمود روزنامه راه انداخت سرش را بیچاره در این راه داد».

باری محملی از حالاتش آنکه میرزا تقیخان امیر نظام پدرش از معاریف الناس و در خدمات میرزا ابوالقاسم قائم مقام اجتماع حواس معروف میداشت چون قائم مقام در ناصیه میرزا تقیخان آتار شد و شمائل شهابی تفرس کرد آنرا در عداد نویسندگان خویش معدود نمود و از آن پس چندی در سلك محررین محمد خان زنگه امیر نظام منسلک گردید بسبب جوهر ذاتی و کاردانی باندك مدت از امثال و اقران خویش قصب السبق ربوده بمناسب عالیه رسید مستوفی نظام شد چون امیر نظام از حسن رأی و کمال فطنت و ورزانت او اعتماد تمام حاصل کرد بمنصب وزارت نظام سرافرازش گردانید.

در سال (۱۲۶۰) هجری میرزا تقیخان بعنوان سفارت بارزنة الروم مأمور شد و در آنجا کاری کرد که ایرانیان را هنوز مفتخر دارد چه بعد از فاجعه فبیجه کربلا و آن حرکات نانجیبانه نجیب پاشا

قرار شد که سفراء اربعه روس و انگلیس و ایران و عثمانی در ارزنه الروم اجتماع کنند و در ایران و عثمانی مذاکره نمایند پس از ورود امیرنظام بارزن الروم چون مدت این سفارت از سه سال افزون گشت مردم ارزن الروم درخاطر گرفتند که سفیر ایران را زبانی رسانند و چون دانستند که این اغلو طه درجبر کسر محمره سودی خواهد داشت یکروز کودکی را که سنین عمرش از چهار سال برزیادت نبود دست آویزفته کردند و گفتند یکتن از ملازمان میرزا تقیخان با او درآویخته و درآمیخته و بدینجهت جمعی ازعامه شهرخانه و کوی بگذاشتند و غوغا برداشتند اسعد پاشا یکتن کهیا با جماعتی از غوغا طلبان بنزد میرزا تقیخان رسول فرستاد و پیغام داد که بی بهانه آنمرد که این گناه کرده بمافرست تا تباه کنیم و آتش این فتنه را فرو نشانیم میرزا تقیخان گفت منت خدا را که ما هر دو از مسلمانانیم در شریعت ما فاعل این امر شنیع واجب القتل باشد هم اکنون بفرمای تاهر که این نسبت بملازمان من کند در محضر یکتن از علماء بلد حاضر شود و چراغ علیخان و ملازم خویش را بدان محضر فرستم و فرستاد کان دوات روس و انگلیس را نیز حاضر کنم و بهره حکم شرع برآید اطاعت کنم کهیا باز شد و این پیام باز داد باز برد سفرای روس و انگلیس گفتند که ماهم اکنون اورا فندی را دیدار میکنیم و فردا بگاہ در محضر شرع حاضر میشودیم و هم در ساعت اسعدپاشا و اورا فندی سفیر عثمانی را دیدار کردند و این حکومت را بمحکمۀ فاضی مقرر داشتند لکن هم در آنشب اعیان شهر در سرای اسعدپاشا انجمن نمودند و مواضع نهادند که فردا چون آفتاب سرزند ابواب حجرات و بازارها را استوار ببندند صغیر و کبیر شهر برشورند و هر که را از مردم ایران در ارزن الروم بدست کنند سرازتن برگیرند صبحگاه که میرزا تقیخان چنان مینداشت که کس بخانه قاضی باید فرستاد ناگاه غوغای مردمان را اصغاء نمود و هنوز بحال فحص نکرده بود که خانه او را محاصره کردند و بانگ تفنگ و فریاد مردان جنگ بالا گرفت و اینوقت ملازمان میرزا تقیخان فزون از سی تن نبودند که بآنها حکم مدافعه داد که در این اثنا فریق پاشا بمعاونت سفیر ایران رسید و این فریق پاشا با ده هزار عسکر در خارج شهر اردو زده بود چون این خبر را شنید بمعاونت امیرنظام برخاست و به اسعدپاشا و اهل شهر پیغام داد که بی احترامی بسفیر و کسانش ننگ تاریخی خواهد بود برای دولت عثمانی و من تا زنده ام نخواهم گذاشت بی احترامی بسفیر و کسانش شود و اگر از پای ننشینید شهر را باتوپ خراب میکنم بالاخره مردم رجاله را از اطراف خانه سفیر ایران متفرق نمود و اراده کرد که سفیر ایران را از شهر باردوی خود نقل دهد اسعدپاشا و قاضی گفتند صواب آنست که همراهان میرزا تقیخان جامۀ رومی پوشند و از میان شهر عبور کنند تا مباد دیگر باره مردم برشورند و ایشانرا آسیبی رسانند میرزا تقیخان وزیرنظام گفت من هرگز نام ایران بننگ آلوده نمیکنم و با جامۀ عثمانی بهشت جاودانی نمیروم اگر خواهید هم اکنون با این چند تن مردم مجروح که مراست سوار میشوم و بدین شهر عبور میدهم اجازت دهید تا همه مردم بمبارزت ما بیرون شوند و شجاعت مردم ایران و حمله شیران را بدانند الخ - رجوع بتاسخ التواریخ شود تا واقعه را مشروحاً بدانند .

و نیز از کارهای محیر العقول امیرنظام واقعه آوردن آقا سید صالح عربست بایران که مختصر از مفصل آن اینست که بعد از آنکه آقا سید صالح در کربلا طرف شد بادولت عثمانی و نجیب پاشا با سی هزار

نفر مأمور کربلا و گرفتاری مرحوم سید شدند و مرحوم سیدش روز جنگ رسمی کرد با آنها و مقدری از اهالی کربلا کشته شدند که خون صحن مقدس حسینی را فرا گرفت تا بالاخره آقا سید صالح تسلیم و دستگیر شد و او را بردند باسلامبول سلطان عثمانی بملاحظه مراتب علمیه و سیادت سید از کشتنش در گذشت و سید را در قفس آهنین محبوس داشت این خبر بایران رسید امیر نظام عرق تشیخ جنبش کرده مجله تمام کرد که سید صالح ایرانی و ازدهات بین محرمه و شیراز است بالاخره سید را بایران جلب نمود و در طهران بر مسند حجة الاسلامی جلوسش داد این دو واقعه و آثار دیگر مرحوم میرزا تقی-خان امیر نظام و تأسیس و بنای مدرسه دارالفنون باعث شد که ما امروز تمثال آن وجود محترم را زیب صحایف تاریخ خود کنیم و او را از اشخاص بزرگ ایران بپنداریم رحمة الله علیه .

هنگام نهضت و حرکت ناصرالدینشاه از آذربایجان بجانب دارالخلافه طهران در نوزدهم شوال سال (۱۲۶۴) هجری از مشارالیه خدمات نمایان بظهور رسید بمنصب امیر نظامی نایل گردید و روز ورود بطهران که ۲۱ ذیقعدة همانسال بود لقب اتابکی اعظم و منصب صدارت با شغل امیر نظامی توأم گشت و ناصرالدینشاه با وجود کمی سن قدر اینکافه مرد را میدانست و با او کمال همراهی را داشت اما مغرضین و مفسدین دور و اطراف و حواشی که او را مانع حصول مآل خود دیدند و حرص جاه و مال داشتند متصل از اتابک در محضر شاه سعایت میکردند و خوبیهای او را بیدی تعبیر مینمودند و زیبا را زشت قلم می دادند تهمت داعیه سلطنت باورده پادشاه را ترسانیدند تا عاقبت او را معزول کرده بکاشان فرستادند و چون میدانستند پادشاه ایران بزودی از اشتباه بیرون می آید و باز او را سرکار می آرد آرام نه نشستند تا امیر نظام را بقتل رسانیدند روز ۱۸ ربیع الاول ۱۲۶۸ در حمام او را قصد کردند تا بدیاری عدمش روانه ساختند مدت صدارت امیر نظام سه سال و چند روزی بود آثارش هنوز باقیست .

فصل چهارم

در حالات سید جمال الدین اسدآبادی معروف بافغانی

نخستین فروزنده آسمان شرف و جلال و اولین مربی عالم تربیت و کمال حامل لواء آزادی و حریت و هواخواه استقلال حقوق بشریت و پیشرو آزادی طلبان مملکت عجم و سرسلسله تربیت یافتگان طوایف و امم العالم الربانی والبحر الصمدانی السید محمد جمال الدین بن السید صقدر المعروف به افغانی از اول اشخاص مشهور این قرنست (قرن ۱۴ اسلامی) (قرن ۲۰ میلادی) که عالم تمدن را با انوار ساطعة علم و فضیلت منور فرمود و سلسله هواخواهان ترقی مقام انسانیت را بیش قدمی سرافراز و مفتخر نمود . این شخص عجیب و غریب و حید زمان نادره دوران را جمعی کثیر از مردم اسدآباد همدان ایران دانند طایفه و فامیلش را نشان میدهند .

و جمعی غمخوار سادات عالی درجات اسدآباد کابل شمارند چنانچه صاحب کتاب مشاهیر الشرق فاضل معاصر جرجی زیدان گوید از فرزندان عالم جلیل سیدعلی ترمذی محدث مشهور است و نسب عالی بخامس آل عبا حسین بن علی بن ابیطالب علیه آلاف التحية والثناء میرساند تولدش سنه (۱۲۵۴) هجری مطابق

(۱۸۳۹) میلادی درقریه اسمعٰدآباد ازقراء کراژتوابع کابلست خانواده محترمى که از اولین خانواده های ذیشان افغانستان بشمارمى آیند وبواسطه علو نسب و شرافت مولد درزرداهالى آن دیارمقامى منبع ومنزلى بس رفیع را دارا وسى قطعه ازخاک افغانستان را مالک بودند دوست محمد خان جدًا میرعبدالرحمن خان ملك را از آنها انتزاع نمود وپدرسید را با بعضى ازاعمام او بشهرکابل تحویل داد و در آن زمان سید بهشت سال بالغ و آثار بزرگى ونجابت و ذكاء وقطانت ازبشړه او پدیداربود پس پدر بزرگوارش را خیال تربیت اوبسر افتاد وبتحصیل علومش اشارت فرمود مدت ده سال بتحصیل علوم عربیت وادبیت وتاریخ وعلوم دینیة از تفسیر وحديث وفقه واصول و کلام وتصوف وعلوم عقلیه ازمنطق وحکمت عملیه سیاسیه ومنزلیه وتهذیبیه وحکمت نظریه طبیعیه و الهیه وعلوم ریاضی از حساب وهندسه وهیت و علم طب وتشریح وغیرذلك پرداخت ودرس هیجده سالگى ازتحصیل آنها فراغت جست پس عزیمت مسافرت هند نموده مدت یکسال وچندماه درهندوستان بتحصیل علوم ریاضیه جدید اشتغال نمود پس از آن در سنه (۱۲۷۳) هجرى مطابق سنه (۱۸۵۵) میلادى رحل مسافرت بسوی مملکت حجاز کشیده ومدت یکسال بطریق سیاحت در آن مملکت اقامت جست وبر بسیاری از عادات ورسوم اهالى آن مملکت وقوفى بسزا حاصل نمود واین مسافرت را بحج بیت الله الحرام اختتام داده وپس از اداء مراسم حج بوطن اصلی خود عودت نموده ودر کابل درسلك رجال دربار امیر دوست محمد خان منسلک گردید هنگامى که امیر دوست محمدخان عزیمت فتح هرات وقلع وقمع سلطان احمدشاه پسرعم وداماد خود نمودسید جمال الدین باردوى کابل دررکاب امیر سابق الذکر نیز بسیج سفر نمود ومدت محاصره را بمعاصبت امیر سرمیرد تا آنکه زمان امیر دوست محمدخان سپری شد وولیعهد او امیر شیر علیخان سنه (۱۲۸۰) هجرى مطابق سنه (۱۸۶۴) میلادى برمسندامارت افغانستان متمکن گردید وپس ازطول زمان وتحمل رنج فراوان شهرهراى نیز مقتوح شد در آن هنگام محمد رفیق خان وزیر امیرشیرعلی خان مشارالیه را بگرفتارى سه نفر برادر خود محمد اعظم خان ومحمد اسلم خان ومحمد امین خان که در لشکر هرات بودند اشارت نمود شیرعلیخان هم از اندیشه اینکه مبادا آنها بهواى امارت مردم را بشورش برآغلانند ودرمملکت احداث فتنه نمایند رأى وزیرراپسندید وبخیال گرفتارى برادر زاده خود افتادسید جمال الدین محمداعظم رااز واقعه وخیال امیر درباره آنها آگاهى داد چون برادران از شور وزیر وعزیمت امیر آگاهى یافتند ازهرات فرارنموده هریک بمقرحکومت خود که درزمان پدر دارا بودند پناهنده شدند پس از آن کار فتنه درمملکت بالاگرفت وجنگ داخلى بین آنها وامیرشیر علی خان اشتداد یافت بعداز زدوخوردهاى طولانى وجنگهای بسیار سخت امیر محمد اعظم عظیم شدوغلبه اورا نصیب گردید پس از استیلاء او وبرادر زاده اش عبدالرحمن بر حکومت افغانستان محمد افضل خان برادر خود پدر عبدالرحمن خان را که درفرقه مجبوس بود ازحبس بیرون آورده بامارت نشانید مشارالیه مدت یکسال تقلد امارت افغانستان نمود ویس ازیکسال مسندرا بمحمد اعظم خان سابق الذکر واگذار نموده این جهان را وداع کرد پس از فوت محمد افضل خان محمد اعظم خان برادر او بالاستقلال امیر افغانستان گردید و سید جمال الدین بواسطه سابقه خدمت وحسن کفایت ولیاقت نیز نزد او مقامى منبع وعالى حاصل نمود ودرجه اول وزارت رادارا گردید روز بروز اعتماد وتوجه ونوق امیر نسبت باو زیاده شد

و در کارهای بزرگ از رأی او استعانه می‌جست و بشور او حل غوامض امور سیاسی می‌نمود و بواسطه تدابیر صائبه و آراء مستقیمه سید نزدیک بود مملکت افغانستان برای امیر محمد اعظم خان تصفیه شود بدبختانه سوء ظن امیر مشارالیه بر آتش داشت که غالبی از اقارب و خویشان خود را که کارزار نموده بودند از اطراف خود پراکنده نمود و پسران خود را که جوانان حدیث السن که بی تجربه و بی تدبیر بودند بر مملکت گماشت و زمام امور بدست آنها سپرد و بالاخره امارت و ریاست بر سر اینکار نهاد چنانکه یکی از پسرانش که حاکم قندهار بود بخیال اینکه اظهار زبردستی نماید و نزد پدر و سایر برادران برتری یابد جنگ باعموی خود امیر شیرعلی خان را که آنوقت جزهرات جائی را مالک نبود تصمیم عزم کرد و بقصد فتح هرات بالشگری بدانسوی رکضت نمود پس از تلاقی فئتن جوانی و غرور بر آتش داشت که بر لشکر هرات حمله آورد پس بادویست نفر بر آنها حمله ور و صفوف آنها را از هم شکافت و از این حمله جسورانه رعب غریبی در دل هراتیان انداخت و نزدیک بود که هزیمت شوند ناگاه یعقوب خان سردار لشکر شیرعلی خان بریکه تازی و انقطاع اواز لشکر خود آگاهی یافت و تنهائیش را غنیمت شمرده براو حمله آورد و در میدان جنگ اسیرش گرفت پس از گرفتاری او لشکر قندهار شکست خورده و بهزیمت رفتند این فتح ناگهانی بر قوت قلب و امیدواری شیرعلیخان افزود و بر قندهار غلبه آورده آنجا را مسخر نمود پس از فتح قندهار دوباره آتش جنگ میان شیرعلیخان و محمد اعظم خان در گرفت دولت انگلیس نیز بحمايت شیرعلی خان برخاست و پیول فراوان او را کمک نمود تا اینکه وجوه اعیان و عمال و سران سیاه محمد اعظم خان را روی دل باخود کرد و آنها بطمع مال نقض عهد نموده روی از محمد اعظم خان گردانیدند و با شیرعلی خان همدست شدند و پس از جنگهای سخت شیرعلیخان بر مملکت استیلا یافت و محمد اعظم خان را هزیمت داد مشارالیه بمملکت ایران فرار نمود و در نیشابور وفات یافت در اینحال شیرعلیخان با سابقه معاداتی که با سید جمال الدین برای معاضدت اواز محمد اعظم خان داشت ابداً متعرض او نشد و نظر بمقام سیادت و احترام خانوادگی و خوف انزجار و شورش مردم صورۃ با مشارالیه با احترام سلوک می‌نمود ولی کینه او در دل داشت و بعد از حیل و میخواست از او انتقام کشد بنابراین سید مصلحت خود را در مهاجرت و ترک وطن دیده عزیمت مسافرت بسوی مکه معظمه نمود از امیر شیرعلی خان اجازه حج خواست مشارالیه هم رخصت داد بشرط اینکه از بلاد ایران مرور ننماید چه در آن زمان هنوز محمد اعظم خان وفات نیافته بود و شیرعلیخان از ملاقات سید با او وحشت و مضایقت داشت پس سید سنه (۱۲۸۵) هجری مطابق ۱۸۶۹ میلادی از طریق هندوستان بطرف مکه مشرفه روانه گردید و این مسافرت بعد از سه ماه شکست و هزیمت محمد اعظم خان بود.

پس از ورود بخاک هندوستان فرمانفرمای هند و رود سید را بانهایت مهربانی و احترام پذیرفت و او را با حسن قبول استقبال نمود ولی بطول اقامت در آنجا اجازت نیافت و معاشرت با علماء را بدون مراقبت و نظارت حکومتی نائل نگردید توقفش در هندوستان یکماه بیشتر طول نکشید پس حکومت هند مشارالیه را بایکی از کشتیهای خود از سواحل هند بمملکت سوئیس حرکت داد و از آنجا بمصر انتقال نمود و مدت چهل روز در مصر توقف داشت و بیشتر ایام در جامع اهر آمد و شد داشت و غالب طلاب سوریه با او ابواب مراد و معاشرت گشودند و در نزد آنها مقبولیتی بکمال حاصل نمود و بنا بر خواهش

حلاب قدری از کتاب شرح اظهار داد درخانه خود برای آنها تدریس نمود پس از مسافرت حجاز و تشریف بمکه معظمه فسخ عزیمت کرد و معجلا بسوی اسلامبول حرکت نمود چند روزی بعد از ورود اسلامبول با عالی پاشا صدراعظم ملاقات کرد بانهایت احترام و استقبال پذیرفته شد و در همان مجلس اول بقوه جذابه فضیلت و بیان چنان صدراعظم را بسوی خود جذب نمود که مافوق آن تصور نمیشد رفته رفته صیت علم و فضیلت و کمال استعداد و قابلیت او قلوب عامه وزراء و علماء و امراء و اعیان و اشراف را بسوی خود متوجه ساخت و نزد آنها منزلتی منیع و مقامی رفیع حاصل نمود و مورد تمجید و ثنای عامه گردید و باینکه از عادات و رسوم و اخلاق و زبان آنها بیگانه بود در همان لباس وزی افغانیت بخوبی از عهده معاشرت و مراودت با آنها بر میآمد و پس از انقضای مدت ششماه در انجمن معارف اسلامبول سمت عضویت یافت و یکی از اعضاء آن انجمن بشمار آمد و الحق از عهده این مسئولیت بخوبی برآمد و از آراء متقنه ابواب ترقی بر روی معارف گشود ولی رأی و مسلک او را در نهم و ترقی معارف غالبی از اعضاء آن انجمن نپسندیدند و شیخ الاسلام را بعضی از آراء او که منجر بضرر مشارالیه میشد گران آمده کینه اش در دل گرفت و منظر فرصت بود تا اینکه رمضان (۱۸۷۱) میلادی رسید مدیر مدرسه دارالفنون از سید تمنای خطابه نمود که مردم را ترغیب و تحریم نماید بتحصیل و ترویج صناعات سید بهانه قلت تتبع و احاطه اش بلفت ترکیه از تقبل این تکلیف معذرت خواست مشارالیه بر الاحاح و التماس افزود تا آنکه سید را مجبور بقبول نمود پس از آن سید خطابه غراء و طولانی انشاد نمود و قبل از قرائت در مجمع عام بعضی از اصحاب خاص آنرا عرضه داشت و مورد تحسین آنها واقع شد پس برای استماع آن کلمات روزی را معین و مردم را بدان اعلام نمودند چون روز موعود رسید جمعیتی بیحساب از اعیان و اشراف و علماء و وزراء و سایر طبقات در دارالفنون اجتماع یافتند پس سید بر بالای منبر برآمد و شروع بتکلم نمود و خطابه را جناس با فصاحت و بلاغت و طلاقت لسان با آخر رسانید که مردم را مات و مبهوت آن سحر بیان یا اعجاز در بیان نمود روسای اهل علم از بعضی از آراء سید در ترویج صناعت و معارف خوش بیامد و مطلب را بشیخ الاسلام رسانیدند مشارالیه را نظر بکسورت سابقه فرصت و راه بهانه بدست آمده بعد سید را از سلطان استدعا نمود پس از باب عالی حین حکم صادر گردید که برای اسکان فتنه و رفع غائله سید چند ماهی از اسلامبول مهاجرت اختیار کند و پس از آرامی و سکونت مردم اگر میل نمود باز معاودت نماید مشارالیه بصواب دید بعضی از دوستان عزیمت مصر کرد و در اول محرم (۱۲۸۷) هجری ۲۲ ماه مارس (۱۸۷۱) میلادی بعزم نقرج بدانجا تحویل نمود و بدون قصد اقامت بماسای مناظر و مظاهر و تماشای خانه های آنجا پرداخت تا آنکه بملاقات ریاض ناسا وزیر خدیو مصر ناظر گردید مشارالیه سید را بانا کید و ابرام مابل باقامت مصر نمود و بدون نمای خدمتی از طرف حکومت مصر بمهر ماهی هزار غروس مصری (نقر بنیانجه تومان ایرانی) ماهانه بر اوست مقرر گردید

چون طلاب از عزیمتش آگاهی یافتند بر او ازدحام و اجتماع کردند و برای استفاده و استفاده از آن بحر فیاض نمای بدرست نمودند احابه مسئولهم شروع بدرست فرمود و در همان خانه خود فنون علوم عالی را از معقول و منقول و ادبیات و ریاضی و غیر ذلک تعلیم آنها نمود رفته رفته در اذهان و

نفوس اهل علم نفوذی شایان و رتبه نمایان پیدا کرد معالی مدارج علم و ادبش عقول آنها را حیران مینمود و تلقی نوادر افکار را بسی عظیم و مغتنم میشمردند صیت علم و فضلش اقطار مصریه را احاطه نمود مدح و ثنائیش در السنه و افواه شایان گردید پس همت بر تنقید مسائل حکمیه و علوم عقلیه گماشت

ناصرالدین شاه

و ابواب فیوضات علمیه بر روی مصریان باز فرمود شاگردان خود را امر بندوق و بنویسند و تصنیف کتب علمیه و ادبیه و حکمیه و دینیّه نمود و خویش بر آنها نظارت فرمود و از ایتراه فن تألیف و تصنیف را در مصر ترقیات بی پایان حاصل گردید دسته از شاگردان او که بعضی از مسائل فلسفه را از او بازمعنی از تلامذه او اخذ نموده بودند با وجود نرقیاتی که در فنون علمیه و مهارتیکه در تصنیف و تألیف حاصل نموده بودند بواسطه حدوث سن و قلت بضاعت و قصور بال از ادراک مطالبه عالیه و اسنکشاف مسائل

عقلیه عقاید سخیفه فلاسفه را پیروی نمودند و آن عقاید را در بین عامه ناس مشتهر ساختند و نسبت آنها را به سید دادند و بعضی از مذاهب مختلفه نیز آنها را در این مسلک معاضدت نمودند و این مسئله اگرچه در نفوس مردمانی که عارف باحوال و عقاید سید بودند اثری نبخشید ولی تایک درجه او را در نزد عوام متهم ساخت سید جمال الدین علاوه بر مقامات فضلی و علمی از عوالم سیاسی نیز بی بهره نبوده و میل مفرطی بدخول در فن پلتیکی داشت و چون در آن ایام مداخله انگلیسها در مصر اوضاع پلتیکی آنجا را منقلب و استقلالش را منهدم ساخته بود سید خواست تغییری در احوال آنجا دهد و آن مملکت را مستخلص سازد بمناسبت عضویت و ریاستی که در یکی از اجتماعات و مجامع فراماسونی داشت بترتیب نشرهای فرانسه انجمنی تشکیل داد اصحاب و دوستان خود را از علما و اعیان و غیرهم در آن انجمن دعوت نمود و قریب سیصد نفر در آنجا عضویت یافتند و بواسطه تعدیاتی که از انگلیسها نسبت بآبناء و وطنش شده بود عداوتی مفرط با آنها داشت و جهاداً با آنها اظهار معادات مینمود چنانکه از سلو کشان با او در هندی این مسئله خوب مکشوف میگردد پس لوایحی بر ضد انگلیسها منتشر نمود و آن لوایح را در روزناجات بزبان انگلیسی ترجمه نمودند و باندازه جالب دقت نظر سیاسیون ملت انگلیس گردید که مستر کلا دستون بنفسه در مقام مدافعه از آن لوایح بر آمد پس رفته رفته کار انجمن بالا گرفت و گونسل انگلیس را بوحشت انداخت مشارالیه بحکومت مصر رسید سعایت نمود و نیز جماعتی را برای افساد در انجمن فرستاده در این بین نیز احوال مصر روی بسختی نهاد و انقلاباتی در آنجا بظهور پیوست که بر قوت اتهام سید افزود پس از پیشگاه خدیوی توفیق پاشا امر باخراج او و ملازمش ابوتراب را صادر نمود و مشارالیه سنه (۱۲۹۶) هجری مطابق (۱۸۷۹) میلادی از مصر مهاجرت نموده به هندوستان آمد و در حیدرآباد دکن اقامت جست و در آنجا رساله در رد مذهب دهریین تصنیف نمود و در آنجا بود تا اینکه فتنه عراقی پاشا در مصر شروع شد آن هنگام حکومت هند مشارالیه را از حیدرآباد بکلکته خواست و در آنجا اقامتش داده تا اینکه کار مصر یکسره شد و جنگ انگلیس در آنجا با آخر رسید پس او را اختیار مهاجرت و مسافرت بهر جا که خواهد دادند مشارالیه میل مسافرت اروپ نمود و اول مسافرتش بلندن اتفاق افتاد چند روزی در آنجا توقف نموده بسمت پاریس حرکت کرد در این مسافرت شیخ محمد عبده مفتی دیار مصر با او موافقت و مراقبت نمود و با هم وارد پاریس شدند پس انجمن وطنیه عروۃ الوثقی که در مصر تشکیل یافته بود روزنامه دائر بر دعوت مسلمین بسوی اتحاد اسلامی از او استعاضا نمودند مشارالیه روزنامه موسوم بعروۃ الوثقی تأسیس و دوست قدیمی و واقعی خود شیخ محمد عبده را بتحریر آن نامزد فرمود هجده نمره از آن روزنامه را منتشر ساخت و در عالم اسلامیت و قعی شایان حاصل نمود انگلیسها آن روزنامه را سخت تعاقب نمودند و با کمال سختی انتشار آنرا در هندی مانع شدند و بدینجهت بهمان نمره هجدهم اختتام یافت مشارالیه در مدت سه سال توقف در پاریس مقالاتی در پوالتیک روس و انگلیس و عثمانی و مصر انتشار داد که غالبی از آنها را در جراید انگلیسی ترجمه و ضبط نموده اند و در بین او و حکیم فرانسوی دینان مناظراتی در اصول اسلامیه و سایر علوم اتفاق افتاد که او را مجبور بتصدیق بعنوان مقام علمیت و اتقان برهان و حجت خود نمود پس برای جواب از سؤال لرد چرچیل ولرد سالسبوری در خصوص حضرت مهدی (عج)

و ظهور آن جناب موقهٔ بلندن مسافرت و بزودی مراجعت بیاریس نمود و در آنجا با اکثری از علمای حکما طریق مؤالفت و مراودت پیمود و در نزد آنها مقامی عالی حاصل گردانید پس قصد مسافرت نجده نمود و در این اثناء ناصرالدینشاه بر مراتب عالی و مقامات شایستهٔ سید مطلع گردید و از اعالی و ادانی کفایت و لیاقت و فضل و هنر آن حضرت را استماع نمود طالب ملاقات و مایل ندامتش گردید لذا با نهایت میل و رغبت و شوق و سورت ملاقات سید را تلگرافاً تقاضا نمود پس مشارالیه مسافرت ایرانرا اختیار فرمود و بدانسوی حرکت کرد اول دفعه در اصفهان بر ظل السلطان ورود نمود مشارالیه مقدمش را بسی گرمی داشت پس از چندی بطهران مسافرت نمود ناصرالدین شاه او را بخوبی تلقی و استقبال نمود و در نزد او بقدری عزیز گردید که بر تمام اولاد و کسان خود مقدمش میداشت و نظارت ادارهٔ حریهٔ خود را برای تکمیل بدو تفویض نمود و او را وعده داد که بزودی بر مسند صدارت ایران ارتقایش دهد چیزی نگذشت که سید بواسطه اطلاعات علمیه و سیاسیه و احاطه بر تواریخ عالم و اخلاق امم و طلاقت لسان و حسن بیان باندازهٔ در نفوس علماء و امراء و بزرگان ایران نفوذ و منزلت و مقامی حاصل نمود که کمتر کسی در آن عصر میتوانست آن درجه را از مقام عالی تحصیل نماید منزلش مجمع بزرگان و مطاف اشراف و اعیان گردید و استماع کلامش را بر یکدیگر مسابقت میجستند و از تقرب بحضرتش بر دیگران مباهات میکردند رفته رفته امر سید شاه را بخیال انداخت و بر استقلال خویش از او دزدل هراسی برداشت و در بعضی مواقع از او اظهار کراهت نمود سید بر خیال شاه آگاهی یافت و صلاح خویش در مهاجرت دید پس بعنوان تغییر آب و هوا اذن مسافرت خواست و بمالک روسیه مهاجرت نمود بدو بمسکو ورود داد و نظر بسابقه اطلاعات اهالی آنجا بحالاتش در نهایت احترام پذیرفته شد پس بسوی پترزبورغ روانه گردید و در آنجا نزد بزرگان از علماء و رجال معروف و پذیرفته آمد و مقالاتی صافیه دائر بر بولتیک ایران و افغان و عثمانی و روس و انگلیس در جراید آنجا انتشار داد و در نزد سیاسون آن مملکت بسی مطبوع و دلپذیر افتاد و عالم سیاست را بهیجان آورد در این بین بازار عمومی (اکسیوزیسیون) (سنه ۱۸۸۹ م) در بیاریس افتتاح یافت و سید جمال الدین بدانسوی شتافت در وقت مراجعت در (مونیک) پایتخت بافاریا (یعنی باویر) باناصرالدینشاه ملاقاتش دست داد مشارالیه او را بایران دعوت نمود سید اجابت فرمود بمجرد ورود بطهران مردم براو اجتماع نمودند و اطرافش حلقه زدند و چون مسافرت اروپ ذهن شاه را نسبت باوصافی نموده بود از این اجتماعات چندان نگرانی در مادهٔ او حاصل نمیکرد بلکه روز بروز بر تقرب او میافزود و در بسیاری از امور و مهم سلطنتی او را واسطه قرار میداد و در خصوص قوانین مملکتی از رأی و زین او استشارات میفرمود پس بعضی از رجال درباری خاصه صدراعظم امین السلطان براو رشک بردند و از او نزد شاه بنای سعایت گذاشتند و شاه را بر نفوذ استقلال و استبداد خود از او ترسانیدند و کلمات آنها باندازهٔ در مزاج شاه اثر نمود که خودداری نتوانست و آثار بدگمانی را از وجنات خود ظاهر ساخت سید چون چنین دید از طهران ببلده حضرت عبدالعظیم یک فرسخی طهران رفت و در آنجا اقامت جست در آنجا نیز مردم دست از ملاقاتش برنداشتند و براو گرد آمدند مشارالیه تقریباً هشت ماه در میان آنها خطابه میخواند و آنها را بر اصلاحات مملکتی ترغیب و تحریش مینمود کم کم نامش بلند شد و عقایدش

در اصلاحات مملکت ایران مشتهر گردید و مردم رفته رفته خواستند بیدار شوند پس امر سید بر ناصر الدین شاه گران آمد و بر استبداد و استقلال خود از او بو حشمت افتاد هنگامیکه سید در بستر بیماری غنوده بود یانصد نفر سوار برای اخراج او بحضورت عبدالعظیم (ع) فرستاد و مشارالیه را باحالتی فجیع از صحن مطهر بیرون کشیده تحت الحفظ از ایران بمملکت عثمانی انتقال دادند مشارالیه چندیکه مریض بود در بصره اقامت جست و پس از بهبودی بلندن رفت انگلیسها نظر بسابقه معرفتیکه در حق او داشتند بخوبی پذیرفتندش و در مجامع علمی و سیاسی دعوتش مینمودند مدت توقف در لندن را بیشتر در مباحث یلتیکی ایران و سلوک ناصر الدین شاه و خرابیهائی که در زمان سلطنت او بایران وارد آمده بود مذاکره نمود و اغلب انگلیسها را بخلع او از سلطنت ایران ترغیب میکرد در خلال آن اوقات بتوسط رستم پاشا سفیر عثمانی مقیم لندن دعوت نامه از طرف سلطان عبدالحمید سید را باسلامبول دعوت نموده سید اشتغال باصلاح امور وطنی خود را بهانه نموده دعوت سلطانرا اجابت ننمود مجدداً باکمال اصرار والجاج و ترغیب و تحریص دعوتش نموده این مرتبه حضور خود را باسلامبول بشرط معاودت تلگرافاً بعرض سلطان رسانید و در سنه (۱۸۹۲) میلادی مطابق ۱۳۰۹ هجری بدان صوب حرکت نمود توجهات سلطانی و تکریمات علما و رجال دیپلوماسی مدت چهار سال در آنجا اقامتش داد و در این مدت بانهایت خوشی و احترام واجلال زیستن نمود در اواخر سنه ۱۸۹۶ مرض سرطان در فک اسفلش بروز نمود و تا کردنش امتداد یافت و بهمان مرض سرای فانی را وداع گفت در نهم مارس ماه سنه (۱۸۹۷) میلادی مطابق سنه (۱۳۱۴) هجری جنازه اش را در مقبره (شیخ زمر ازلفی) نزدیک نشان طباش دفن کردند رحمة الله علیه.

این بود آنچه که از عبارات فاضل معاصر جرجی زیدان ترجمه و انتقاد و در این تاریخ خود درج نمودیم پس از این فاضل معاصر در صفات شخصیه سید شرح مفصلی مینویسد که از موضوع ما خارجست و در باره از آن در ذیل اماله و اعماله مینویسد قصد سید اتحاد مسلمانان و جمع آنان در حوزه یک دوات اسلامی بود در تحت لواء خلافت عظمی اما آنچه بنده نگارنده از جناب آقای طباطبائی و حاج سیاح محلاتی و غیره درباره سید استعلام و استفسار نموده از این قرار است سید جمال الدین ایرانی و از قریه اسدآباد همدان است.

قصه اسدآباد افشار در هفت فرسخی همدان و پنج فرسخی کنگاور است و اسدآباد از املای مرحوم سلیمان خان صاحب اختیار است جمعیت اسدآباد تقریباً هشتصد خانوار و عده نفوس آن تقریباً چهار هزار نفر میباشد.

پدر سید جمال الدین سید صفدر بیسواد و از سادات فقیر اسدآباد و شغلش رعیتی بود خانواده سید جمال الدین از خانواده های صحیح و از سادات عالی درجات حسینی و اتصال شجره این سلسله نجبه بخامس آل عبا حضرت امام حسین (ع) ثابت و معلوم است.

سید صفدر پسرش سید جمال الدین را در پنج سالگی بمکتب گذارده چون فصاحت و ذکاوتی خوب داشت در هشت سالگی از خواندن و نوشتن فارسی فارغ گردید زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست در سن ده سالگی سید جمال الدین از پدرش قهر کرده بشهر همدان رفت و در مدرسه

تحصیل بود مدتی هم در اصفهان و مشهد مشغول تحصیل بود از آنجا بطرف افغانستان مسافرت نموده و در آنجا زبان انگلیسی را فرا گرفته بحسن خلق و فضل و دانش محبوب رجال دربار گردید چنانچه سابقاً ذکر شد خانه مسکونی سید امروز در اسدآباد معلومست طایفه و فامیلش راهم کس نمیشناسند.

جناب آقا میرزا علی مجاهد همدانی که از موثقین است گوید من خواهر سید جمال را در چند سال قبل در اسدآباد ملاقات نمودم جناب علیخان امیر تومان پسر مرحوم صاحب اختیار بنگارنده گفت دو خواهرزاده دارد سید جمال الدین میرزا شریف و میرزا لطف الله که در اسدآباد موجود و مباشر آنجا میباشند و اینطایفه اباعن جد در اسدآباد مشغول رعیتی بوده و میباشند. و نیز گفت زمانیکه سید جمال الدین بطهران آمد بملاقاتش رفتم و در مجلس مذاکره از فامیلش کردم سید تجاehl کرد و فرمود شنیدم اسدآبادی در نزدیک همدان است که اهالیش بسیار جاهل و عامیند. چون دانستم که تجاehl میکند لذا ساکت شدم.

جناب آقای طباطبائی فرمود که پسر عموی سید جمال الدین آقا سید هادی در مدرسه چاله حصار طهران تحصیل مینمود و سید از اهل اسدآباد است. طایفه صاحب اختیار میگویند سید کمال برادرزاده سید جمال الدین الیوم در اسدآباد است.

باری بودن سید جمال الدین از اهل اسدآباد بتواتر ثابت و مسموع گردید لکن سبب اینکه سید خود را بافغان نسبت داد وجدی در این امر داشت معلوم نبود تا اینکه در این ایام یکی از موثقین گفت از خود سید جمال الدین سبب را پرسیدم جناب آخوند ملا آقای طالقانی معروف بشیخ الرئیس نقل کرد از جناب آقا سید اسدالله خرقانی که الیوم در نجف در اداره آقای خراسانی و از بزرگانست شنیدم که گفت از سید جمال الدین سبب را پرسیدم جواب داد چون افغان درجائی گونسل ندارد من خود را بافغان نسبت دادم که از دست گونسل های ایرانی آسوده باشم و در هر شهریکه میروم گرفتار گونسل نباشم.

جناب حاج سیاح محلاتی که از دوستان سید میباشد مذکور ساخت چون سید جمال الدین مقصد بزرگی داشت درباره ایران لذا خود را بافغان نسبت داد تا از صدمه و اذیت ناصرالدینشاه محفوظ بماند.

خادم و مصاحب سید که معروف بعارف افندی است ابوتراب نامیست از اهل ویدر زرنده ساوه که برادرش خادم مدرسه چاله حصار است و مشهدی علی اکبر نام دارد و خود عارف افندی نوکر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی بود در زمانیکه سید جمال الدین وارد طهران گردید ابوتراب مجذوب سید جمال شده از حضرت آقای طباطبائی اذن و مرخصی خواست و خود را بعنوان خادمی بسید بست و با سید مسافرت نمود و از تربیت و انقباس قدسیه سید نگذشت مدتی که بعارف افندی و مصاحب سید جمال الدین معروف گردید.

زمانی که سید جمال الدین عازم نجد بود به بوشهر وارد شده تلگرافی از طرف حاج احمدخان کیا به سرتیپ مسقطی پدرسید السلطنه حالیه از بوشهر خبر داد که سید وارد بوشهر شده است از طرف دوستان و هواخواهان سید تلگرافاً و کتباً اصرار در آمدن سید بایران شد در این اثنا ناصرالدینشاه

هم تلگراف بسید نمود و آمدنش را بطهران تقاضا کرد تا آنکه سید از راه شیراز و اصفهان وارد طهران شد در طهران درخانه مرحوم حاج محمد حسن امین‌الضرب منزل کرد ناصرالدین شاه نهایت احترام را از سید نمود و مراعات مقامات عالیه سید را میکرد علماء و بزرگان و رجال دولت و خواص ملت اطراف سید را گرفتند سید بدون ملاحظه و مدهانه لیلاً و نهاراً سرّاً و جهاداً در بیداری ایرانیان بیکوشید انجمنهای سری تشکیل یافت و اسرار نهفته گفته آمد .

مرحوم ذکاء الملك گفت وارد شدم بر سید و او را دریائی از علم و فضل دیدم و ان من البیان ل سحرّاً در نطق و بیان سید پیدا بود هفت زبان را بخوبی تکلم میکرد فارسی ، ترکی همدانی ، ترکی اسلامی ، فرانسه ، روسی ، انگلیسی ، عربی ، افغانی و عبری را هم میدانست خلاصه گفت عالمی مانند سید قبل از آن و بعد از آن ندیدم .

مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار مدعی شد که با سید مباحثه علمی کند ولی از عهده اش بر نیامد و مغلوب گردید اگر چه شیخ مرحوم گفت سید جمال الدین خلط بحث کرد لکن سید جمال الدین کسی نبود که در مباحثه بی انصافی کند . حکایت کرد مرا کسیکه او را غرضی نبود که هیئت سید شیخ را مبهوت کرد . مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه هم طرف مذاکره با سید شد ولی بعدی از سید مغلوب شد که کینه سید را همواره داشت .

باری پادشاه ایران بر سید متغیر و خاطرش از او رنجیده اظهار بی میلیش را نسبت بسید ظاهر نمود چون سید بی میلی ناصرالدین شاه را درباره خود تفرس نمود لذا اجازه مسافرت خواسته بطرف روسیه مهاجرت نمود در سفر دویم ناصرالدین شاه در مونیخ پایتخت بافاریا (باویر) که جزو آلمانست سید را باناصرالدین شاه ملاقاتی دست داد ناصرالدین شاه از سلوک یا سید اظهار بی اطلاعی و ندامت کرد و اصرار بر آمدن سید بایران کرد تا سید را راضی نمود و پس از مراجعت شاه سید ورودش را بدوستانش اطلاع داد حاج سیاح میگوید من بتوسط میرزا ضایع‌ام داد که ابدی‌الورود بر امین‌السلطان وارد شود و منزل خود را خانه امین‌السلطان قرار دهد تا اینکه امین‌السلطان از سید در نزد شاه بد نکوید لکن سید قبول نکرد و بر حاج محمد حسن امین‌الضرب وارد گردید این دفعه مردم بیشتر دور سید را گرفتند مجالس سری برپا شد امین‌السلطان شاه را ترسانید که عملاً قریب حوزه سلطنت ایران از هم خواهد پاشید شاه ناچار بحاج محمد حسن امین‌الضرب نوشت که عذر سید را بخوبی بخواهد امین‌الدوله قبل از رسیدن دستخط بامین‌الضرب بسید اطلاع داد لذا سید قبل از دیدن دستخط شاه نقل مکان کرد بزایوه حضرت عبدالعظیم و مدت هفت ماه و چند روز در زایوه مقدسه بدعوت خلق اشتغال داشت و مفاسد سلطنت استبدادی را ب مردم رسانید مردم را آگاه کرد بحقوق خود و پیوسته میگفت من با ظالم و مظلوم هر دو عداوت دارم ظالم را برای ظلمش دشمن دارم مظلوم را برای اینکه قبول ظلم نمیکند و سبب جسارت و ظلم ظالم میشود .

از آنجائیکه باید ادعایش را برهانی تکذیب نماید خودش مظلوم واقع شد چه امین‌السلطان در مقام تخویف ناصرالدین شاه برآمد و از سید سعایت نمود و بشاه عرض کرد عماقرب دوات ایران را جمهوری خواهد نمود دوستان سید هم در مجالس علناً مطالب سید را ذکر مینمودند تا آنکه پادشاه ایران

در مقام نقض قول خود برآمد دستخط تبعید سید را از ایران صادر فرمود یا قصد سوار مأمور حرکت دادن سید شدند حالت مأمورین دیوانی در آنوقت معلوم بود که چگونه در خانه سید ریختند و بیچاره را که در حالت مرض و در بستر افتاده بود کشیدند و فرصت ندادند زیرجامه خود را بیوشد با اینحال مرض زنجیر بگردنش انداختند و او را سوار یابو کردند چون از شدت مرض روی اسب خودداری نمیتوانست لذا پاهایش را باطناب زیر شکم اسب بستند و با اینحال سید را روانه کرمانشاه کردند حاج محمدحسن امین‌الضرب پول و لباس و لوازم سفر برایش روانه داشت و پولی هم برای رئیس سوار ها فرستاد که باسید بدرفتاری نمایند و به کرمانشاه بحسام‌الملک حاکم و حاج آقا حسن و کیل‌الدوله کرمانشاه سفارشنامه نوشتند بحسام‌الملک اگر چه باسید بدرفتاری ننمود لیکن سید را عانت نمود از مراده و مردم را از معاشرت او نیز افتخار برادرزن خود را نگهبان یا سجان سید قرار داد اما و کیل‌الدوله از همراهی سید و معاونت او دریغ و مضایقه نکرد پس از چندی سید را محترماً روانه بغداد داشت در بغداد نقیب و والی بغداد مقدمش را مغتنم داشته و ایضاً حاج عبدالصمد اصفهانی معروف بهمدانی کلیه از لوازم احترام فروگذار نکردند سید پیچهای روانه بصره گردید و در آنجا توقف نمود تا مرضش بهبودی یافت از آنجا به هندوستان و از آنجا بلندن مسافرت فرمود در لندن با اندازه محترم و معزز بود که در مجالس سیاسی دعوتش مینمودند .

سلطان عثمانی عبدالحمید خان کتبا و تلگرافاً او را باسلامبول دعوت نمود و بحدی اصرار و ابرام کرد تا سید بسمت اسلامبول حرکت فرمود و در اسلامبول بانهایت اعزاز و اکرام چندی بسر برد و با کالسکه سلطنتی حرکت میکرد علما و رجال سیاسی پیوسته با او بودند مجالس سید را بسی مغتنم میداشتند تا آنکه بسطان رسانیدند که سید با خدیو مصر عهد اتحاد و اتفاقی بسته سلطان عبدالحمیدخان بر خود و استقلالش ترسید و هم قتل ناصرالدینشاه را باو نسبت دادند که میرزا محمد رضا در اسلامبول دستوری ازسید گرفته و بطهران رفته و بمقصود نائل گشته سفیر ایران جمعی از سفراء کرده و بسید اظهار داشت که عمل میرزا رضا بتحریر شما است جواب داد که من نگفتم میرزا رضا ناصرالدینشاه را بکش بلکه گفتم ایران آباد نمیشود مگر بقطع ریشه شجره خبیثه استبداد در حالتی که جزئی درد گلو عارض سید گردید که طیب سلطان بر او وارد شد مرض سید اشتداد یافت جزئی کلی مزکوم شبیه بمسموم بفاصله چند ساعت گلو و دهن سید آماس کرده و در گذشت رحمه الله علیه .

هر چند امین‌السلطان صدراعظم ایران نهایت سعایت را در قتل و اعدام سید جمال‌الدین نمود لکن سفیر ایران علاء‌الملک بمساعده گذرانید چه عرق سیادت سفیر و اطلاع بردوستان و هوخواهان سید باعث شد که سعی در نجاتش نماید لکن سعی او مثمر نگردید چه سید طرف سوء ظن دولت عثمانی واقع گردید و موقع رفع اتهام از خود نیافت .

اشخاصی که بامقاصد سید همراه شدند از علما مرحوم حاج شیخ‌های نجم‌آبادی و جناب آقای طباطبائی از رجال دولت مرحوم امین‌الدوله و مرحوم مشیرالدوله از اعیان آقا میرزا نصرالله خان و برادرش آقا میرزا فرج‌الله خان از شعراء مرحوم ذکاء‌الملک از جریده‌نگاران مرحوم اعتمادالسلطنه

از اطبا دکتر مهدی خان و میرزا داودخان و میرزا عبدالله خراسانی از تجار مرحوم حاج محمدحسن امین‌الضرب و جمعی دیگر از کسبه مثل آقا میرزا علی‌اکبر ساعت ساز معروف بحکیم از ملاکین حاج میرزا آقای ارباب و حاج میرزا حسینعلی پسر مرحوم حاج عبدالعظیم هراتی حاج سیاح نیز از دوستان سید بود از قبیل میرزا رضا متجاور از پنجاه نفر بودند که در مجالس سید مات و مبهوت و ساکت می‌نشستند و بخندمتش افتخار مینمودند. آقا میرزا حسن که البوم در مطبعه آقاسید مرتضی است نیز در اداره سید آمد و رفتی داشت.

مقصود سید در ظاهر اتحاد دول اسلامی و اتفاق مسلمانان بود لیکن در معنی جمهوریت و مشروطیت ایران را ساعی و جاهد بود. در مجالس علنی مفاسد استبداد و سلطنت استبداد را آشکار میفرمود و در محافل سری دوستان خود را تحریص و ترغیب مینمود بیداری مردم لکن پس از تبعید و نفی از طهران دوستانش را وصیت میفرمود بکتمان و استتار مقصد چنانچه در یکی از مکاتیب خود بحضرت آقای طباطبائی چنین نوشته است.

پاره از مکتوب سید به آقای طباطبائی

« لاصداقة الا باتحاد المشرب ولا قرابة الا بوحدة المارب و بعد ذلك ایس لك ان تقول مارایتك و مارایتنی ».

زمانی هم درمکه معظمه تشکیل انجمنی داد موسوم به ام‌القری و خیالش این بود نماینده‌های مسلمانان روی زمین را در این انجمن گرد آورد و برای مسلمانان روی زمین یک سلطان که یاد را سلامبول یا در کوفه سکنی گیرد و یک اعلم که درمکه نشیند و تکلیف مسلمین از این مجلس برخیزد و پس از امضاء سلطان و اعلم منتشر گردد و سایر پادشاهان مسلمان با اسم امیرالامرائی موسوم و در تحت امر سلطان محکوم باشند سلطان عبدالحمیدخان این انجمن را برانداخت بتوهم اینکه شاید انتخاب سلطان بر حسب قرعه قرار گیرد و بغیر او قرعه افتد. مدت دوام انجمن یکسال بود و نظامنامه آن طبع و بتمام بلدان فرستاده شد اجزاء این انجمن معدوم و یا در زوایای خفاجان دادند فتنه عرابی پاشا در مصر از نتایج این انجمن بود و عرابی پاشا از شاگردان سید بود.

اگرچه فاضل معاصر جرجی زیدان مینویسد از سید تالیف و تصنیفی دیده نشده است لیکن روزنامه عروة الوثقی و روزنامه جبل‌المتین اول و رساله فضایح الاستبداد و رساله در رد دهرین و طبعین و رساله در حقوق صفحات عالم را گرفته است.

نمیدانم علت چیست که فاضل مزبور مینویسد درباره سید (فقدنشأ قطباً من اقطاب الفلسفة و عاش رکنان ارکان السیاسة ولكنه مات ولم یتم عملاً و لال الف کتاباً الخ).

چند مکتوب از مکاتیب سید جمال‌الدین بدست نگارنده آمد یکی را در حالات آقای طباطبائی درج نمودیم و دیگری را هم که با آقای طباطبائی نوشته است چند فقره آنرا ایضاً درج نمودیم سومی مکتوبیست که از حضرت عبدالعظیم بن ناصر الدین شاه نوشته است چهارم و پنجم دو مکتوب عربی است که بمرحوم آیه‌الله میرزای شیرازی و علما ایران نوشته است.

مستوب سید جمال الدین که در سفر ثانی ایران از حضرت عبدالعظیم بناصر الدینشاه نوشته

عرضه داشت بسده سینه عالیّه و عتبه رفیعۀ سامیۀ اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه در (مونیک) وقتی که از شرف وعد احترامات و اجازه مصاحبت موکب همایونی در زمره طرد بودم در همان محضر اسنی جناب امین السلطان وزیر اعظم چنان پسندیدند که این عاجز برای اصلاح بعضی امور ضروریّه اولاً به (پطرز بورغ) رفته پس از انجام آنها بایران بیایم اعلیحضرت شاهنشاه اقام الله به دقامه المدين استحسن فرمودند در شب همان یوم الشرف پنج ساعت جناب وزیر اعظم باین عاجز مکالمه نمودند خلاصه اش آنکه اولاً دولت روسیه و رجال و ارباب جراید آنرا حق نیست که ایشانرا بر جلس و نشانه سهام نمایند و از درمعدات و معانت بر آیند چون که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم مالک و صاحب ملک نیستند و رتق و فتق امور بقدرت ایشان نیست دیگر آنکه مسئله کارون و بانک و معادن قبل از ارتقاء ایشان بر تبه وزارت عظمی انجام پذیرفته است نهایت اینست که اجراء آن از سوء بخت در زمان وزارت ایشان شده است پس حین ورود پطرز بورغ باید در نزد وزارت روسیه ابراء ذمه و تبرئه بر ساحت ایشانرا بنمایم و تبدیل افکار فاسده وزراء روس را در حق ایشان داده و حسن مقاصد و نیت ایشانرا درباره دولت روس مسجل کنم ثانیاً از این عاجز خواهش نمودند که به (مسیو کیرس) رئیس الوزراء و وزیر دول خارجه و مستشارهای ایشان (ویلنکالی) و (زینوویب) شفاهماً بگویم که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم از برای اثبات حسن مقاصد خود در هر حال حاضرند که اگر از طرف روس طریق سهلی ارائه شود در ظرف چند روز مسئله کارون و بانک و معادن را حل نموده بحالت سابقه اعاده نمایند این عاجز چون نجاح مقاصد جناب وزیر اعظم را عین رضایت پادشاه و خیر ملت اسلام میدانستم به پطرز بورغ عود نمودم و چند نفر را که در سیاسیات مشرق زمین با خود هم مشرب میدانستم چون ژنرال (ابروجف) در حریره و ژنرال (دیختر) در وزارت دربار و ژنرال (اعناتیف) سفیر سابق روس در اسلامبول و مادام (نودیکف) که از خواتین نافذ الکلمه و غالباً در مسائل سیاسیه که مابین روس و انگلیس است میکوشید با خود متفق کردم و در ظرف دوماه بیست بار با مسیو (کیرس) و با مستشارهای ایشان ملاقات کردم و پیش از آنکه در مقاصد جناب وزیر اعظم شروع نمائیم اولاً در این سعی نمودم که باده و براهین سیاسیه و باعانت هم مشربهای خودم ثابت کنم که صلاح دولت روس در مشرق زمین آنست که علی السواء با دولت ایران از در مسالمت و مواده و مجامله بر آید و سخت گیری و محاصمت ننماید و در ضمن همه وقت منح و سماح اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه را در اترك و اراضی ترکمانیه و جایهای دیگر خاطر نشان ایشان مینمودم چون دانستم که این مطلب اصلی مسجل شد و مقبول گردید و از برای ایشان انحراف رأی روی داد و آتش غضبشان فرونشست در آنوقت مقاصد جناب وزیر اعظم را پیش نهاده گفتم وزیر اعظم بنفس خود در مونیک بمن گفتند بشما تبلیغ کنم که ایشان حاضرند اگر شما طریقی نشان دهید که موجب حرب و سبب غرامت نگردد مسئله کارون و بانک و معادن را حل نمایند و موازنه سابقه که در میان دولت روس و ایران و انگلیس بود دوباره برقرار کنند و در تلو این مطلب اینقدر که ممکن بود

در تیرته ذمه جناب وزیر اعظم وحسن مقاصد ایشان در حق دولت روسیه کوشیدم چنانچه دوباره هم این مطالب را از پترسبورغ بایشان نوشتم مسیو کیرس و مستشارهای ایشان پس از آنکه مکرراً از حسن مقاصد و نیت عزم جناب وزیر اعظم پرسیدند گفتند که ما باید در این مسئله با وزیر جنگ و وزیر مالیه اولاً مشورت کنیم و بامیراطور حاصل مشورت خود را عرضه نائیم بعد از آن اگر طریق سیاسی یافت شد که بدان توان حل مسئله را نمود بشما شفاهاً خواهیم گفت که بنهج جواب بنجناب وزیر اعظم برسانید البته اگر این مسئله بنهجی حل شود که موجب محاصره در میان دولت ما و دولت ایران نگردد بهتر است.

پس از چندین بار مشورت دو مسلک پلتیک یکی از برای خود و یکی از برای جناب وزیر اعظم تعیین نموده بمن گفتند که اگر جناب وزیر اعظم میخواستند ابواب خطرهای آینده را ببندند در جواب رسالت این دو مسلک را بدیشان از طرف ما تبلیغ کن و چون هر یک از ما خط حرکت پلتیک خود را بر آندو مسلک معین قرار دهیم مسئله بخودی خود بلاغرامت و بلا جدال حل شده سبب رضایت همه خواهد بود این عاجز شادان و خرسند شدم که بقوت الهیه بتنهائی توانستم پس از اطلاع تام از مسالک سیاسیه خفیه روس در مشرق زمین خدمتی بدولت اسلام نایم و وزیر اعظم را از خود خوشنود کرده باشم چون بطهران رسیدم خارج شهر توقف نموده بنجناب وزیر اعظم اطلاع داده جناب ایشان خانه حاج محمدحسن امین‌الضرب را معین نمودند که در آنجا فرود آیم و نعل ایشان را میهماندار مقرر نمودند و این عاجز مدت سه ماه تمام از جای خود حرکت نکردم بغیر از یکبار آنهم بعد از یکماه که عز شرف حضور حاصل شد و بدان نویده‌های ملوکانه مفتخر گردیدم و در این مدت جناب وزیر اعظم هیچگونه از این عاجز سؤال نکردند که در پترسبورغ چه واقع شد و جواب آن مسئله که ترا برای آن بدانجا فرستادم چه شد بلی در این مدت چند بار بعضی از حاشیه خود را برای احوال‌یرسی فرستادم وعده ملاقات مفصل میدادند چون مدت طول کشید از کیفیت مسئله سؤال شد در جواب گفتم که هنوز از طرف وزیر اعظم استفسار نشده است و سبب را هم ننیدانم در وقتیکه اهل جناب وزیر اعظم بوزارت روس معلوم گردید با همه آن محاجات و مجادلات و تبلیغات ملحانه این عاجز در پترسبورغ ایشان این امر را بمجرد ملاعبه بازی و اهانت و تحقیر و با خود حیلۀ سیاسیه مقصود کشف افکار طرف مقابلست (کاش سؤال میشد و کشف افکار طرف مقابل میگردد) شمرده بسفارت خود در دارالخلافه طهران تلگراف نمودند که سید جمال‌الدین از طرف وزیر اعظم شفاهاً بعضی تبلیغات نمود اگر وزیر اعظم میخواستند که در آن مسائل داخل شوند رأساً بنهج رسمی با سفارت روس در تهران یا با سفارت ایران در پترسبورغ مکالمه نمایند و سید جمال‌الدین که بنهج غیر رسمی بعضی تبلیغات نمود اگر پس از این سخنی از این طرف بگوید مقبول نیست (لاحول و لا قوة الا بالله) راه رفته رنج کشیده بر جوع قهقرای نقطه اولی برگشت (شگفت) عقده حل کرده را دوباره محکم کردن (شگفت) اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه نتایج اینگونه حرکات را بخرد خدا داد دیپلوماسی از هر کس بهتر میدانند جناب وزیر اعظم چون از مضمون آن تلگراف مطلع شدند بخلاف عادت سیاسین جهان بجای آنکه تأسف نمایند که چرا افکار وزراء روس را در این مسائل استکشاف ننمودند و جوابهای ایشانرا استماع

نکردند (بعرب صاحب گفته بودند که من چیزی بسید جمال الدین نگفته بودم که بوزارت روس تبلیغ نمایند) و من ایشانرا به پترزبورغ نفرستادم (انالله و انا الیه راجعون) اینک لعب معکوس اینک فکر عقیم اینک نتیجه فاسده با این مسلک چگونه توان راه اخطار را بست و از مهالك دوری جست (بلا سبب شبهه درد لها افکندن و قلوب را متفر کردن خداوند تم مگر بقدرت کامله خود ما را از آثار وخیمه این حرکات حفظ کند) واعجب از اینواقعه اینست پس از آنکه وعد احترامات و ستایش خود را از لسان مبارک اعلیحضرت شاهنشاهی شنیدم حاج محمد حسن امین الضرب تبلیغ نمودند که رضایت اعلیحضرت شاهنشاهی اینست که این عاجز طهرانرا ترك نموده مجاور مقابر شهر قم بشوم هرچه در خیایای ذهن خود تفتیش نمودم سبب را ندانستم . آیا بجهت آن بود که دولت روس را پیراهین و وسائط دعوت بمسلک و مواد دولت ایران نموده - یا برای آنست که بخواهش وزیراعظم به پترزبورغ رفته در تبریئه ذمه و حسن مقاصد ایشان بادولت روس کوشیدم - یا بدینجهت که طرق حل مسائل را چنانچه خواهش وزیراعظم بود بقوه کت و جت بدست آوردم - اگرچه بر مجرب ندامت رواست آنچه بپاداش مهمانی اول بمن گذشت مرا کافی بود که دگر خیال ایرانرا نکنم اما لفظ شاهنشاه را مقدس شمرده خواستم آنچه خلاف گفته بودند معلوم گردد که هم خیر خواهم هم مطیع دیگر این چه نقش است که باز ژاژخایان کوازه پسند بالله علیکم اگر خدا نخواست ظهورات مرا از مسلک خیرخواهی منحرف و منصرف کند بر من چه ملامت خواهد بود سبحان الله توهم مزاحمت در مناصب هر وقت این صاحبان عقول صغیره و نفوس حقیره را بر این مبدار که ذهن وقادقاد اعلیحضرت شاهنشاه را درباره این عاجز مشوب گردانند اینک در حضرت عبدالعظیم نشسته تا امر از مصدر عزت جه صادر شود و اسئل الله تعالی ان یمدکم بالعدل و الحق و یتصرکم بالحکمة و یشید دولتکم بقدرته و یجرسه عن کید الخائنین آمین .

پاره از مکتوب سید جمال الدین که یکی از دوستان خود نوشته است

من در موقعی این نامه را بدوست عزیز خود مینویسم که در محبس مجبوس و از ملاقات دوستان خود محروم نه انتظار نجات دارم و نه امید حیات نه از گرفتاری متألّم و نه از کشته شدن متوحش خوشم بر این حبس و خوشم بر این کشته شدن . جسم برای آزادی نوع ، کشته میشوم برای زندگی قوم ولی افسوس میخورم از اینکه کشتهای خود را ندرویدم بآرزویی که داشتم کاملاً نائل نگردیدم شمشیر شقاوت نگذاشت بیداری ملل مشرق را به بینم دست جهالت فرصت نداد صدای آزادی از حلقوم امم مشرق بشنوم ایکاش من تمام تخم افکار خود را در مزرعه مستعد افکار ملت کاشته بودم چه خوش بود تخمهای بارور مفید خود را در زمین شوره زار از سلطنت فاسد نمینمودم آنچه در آن مزرعه کاشتم به نمو رسید هرچه در این زمین کویر غرس نمودم فاسد گردید در این مدت هیچیک از تکالیف خیرخواهانه من بگوش سلاطین مشرق فرو نرفت همه را شهوت و جهالت مانع از قبول گشت امیدواریها بایران بودند اجر زحمت را بفراش غضب حواله کردند با هزاران وعد و وعید به ترک یا احضارم کردند این نوع مغلول و مقهورم نمودند غافل از اینکه انعدام صاحب نیت اسباب انعدام نیت نمیشود صفحه روزگار

حرف حق را ضبط میکنند باری من از دوست گرامی خود خواهشمندم این آخرین نامه را بنظر دوستان عزیز و هم مسلکهای ایرانی من برسانید و زبانی بآنها بگوئید شما که میوه رسیده ایران هستید برای بیداری ایرانی دامن همت بکمر زده اید از حبس و قتل نترسید از جهالت ایرانی خسته نشوید از حرکات مذبحخانه سلاطین متوحش نگردید بانهایت سرعت بکوشید با کمال جلالاکی کوشش کنید طبیعت بشما یار است و خالق طبیعت مددکار . سیل تجدد بسرعت بطرف مشرق جاریست بنیاد حکومت مطلقه منعدم شدن نیست شماها تا میتوانید در خرابی اساس حکومت مطلقه بکوشید نه بقلع و قمع اشخاص . شما تا قوه دارید در نسخ عاداتیکه میانه سعادت و ایرانی سد سدید گردیده کوشش نمائید نه در نیستی صاحبان عادات هر گاه بخواهید با شخص مانع شوید وقت شما تلف می گردد اگر بخواهید صاحب عادت سعی کنید باز آن عادت دیگرانرا بر خود جلب میکند . سعی کنید مواعی را که میانه الفت شما و سایر ملل واقع شده رفع نمائید . گول عوام فریبانرا نخورید (انتهی)

مکتوب سید جمال الدین بمرحوم

حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلی الله مقامه

بسم الله الرحمن الرحيم - حقا اقول : ان هذا الكتاب خطاب الى روح الشريعة المحمدية اينما وجدت ، وحيثما حلت ، وضراعة تعرضها الامة الى نفوس زاكية تحققت بها ، وقامت بواجب سُئونها ، كيقيما نشأت ، وفي اي فطر نبغت ، الاوهم العلماء فاحببت عرضه على الكل وان كان عنوانه خاصا .

حبر الامة بارقة انوار الائمة ، دعامه عرش الدين ، و اللسان الناطق عن الشرع المبين جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازی صان الله به حوزة الاسلام ورد كيد الزنادقة اللثام لقد خصك الله بالنيابة العظمى عن الحجة الكبرى و اخنارك من العصابة الحققة و جعل بيدك ازمة سياسة الامة بالشرعية الغراء و حراسة حقوقها بها و صيانة قلوبها عن الزيغ والارتياح فيها و احال اليك من بين الانام (و انت وارث الانبياء) مهام امور تسعد بها الامة في دارها الدنيا و تحضى بالعقبى و وضع لك اريكة الرياسة العامة على الافئدة و النهي اقامة لدعامه العدل واثارة لمحجة الهدى و كتب عليك بما و لالك من السيادة على خلقه حفظ الحوزة و الدود عنها و الشهادة دونها على سنن من مضى و ان الامة قاصبها و دانيها و حاضرها و بادبها و وضعها و عاليها قد اذعنت لك بهذه الرياسة السامية الربانية جانية على الركب خارة على الاذقان تطمح نفوسها اليك فيكل حاذنة تعروها تطل بصائرهما علمك في كل مصيبة تمسها و هي ترى ان خيرها و سعدا منك و ان فوزها و نجاتها بك و ان امنها و امانها فيك .

فاذالمح منك غض طرف ، اونيت بجانبك لحظة ، و امهلتها و شانها المحة ، ارتجت افتدتها ، و اختلت مشاعرهما ، وانتككت عقائدها ، و انهدمت دعائم ايمانها ، نعم لا برهان للعامة فيما دانوا ، الا استقامة الخاصة فيما امروا ، فان وهن هولاء في فريضة اوقعد بهم الضعف عن اماطة منكر ، لا عتور او لك الظنون و الا وهام و نكص كل على عقبه مارقا من الدين القويم ، حائدا عن الصراط المستقيم .

و بعد هذا و ذاك و ذلك اقول ان الامة الايرانية بما دهمها من عراقيل الحوادث التي آذنت باستيلاء

الضلال على بيت الدين ، و تطاول الاجانب على حقوق المسلمين ، ووجوم الحجة الحق اياك اعنى عن القيام بناصرها وهو حامل الامانة ، والمسئول عنها يوم القيمة قد طارت نفوسها شعاعا ، وطاشت عقولها ، و تاهت افكارها ووقفت موقف الحيرة (وهى بين انكار واذعان و جحود وايقان) لانهتدى سبيلا وهامت فى بيداء الهوا جس فى عتمة الوسواس ، ضالة عن رشدها لاتجداليه دليلا واخذ القنوط بمجامع قلوبها و سدونها ابواب رجائها ، وكادت ان تختار اياسامنها الضلالة على الهدى ، وتعرض عن محبة الحق و تتبع الهوى ، وان آحاد الامة لايزالون يتسائلون شاخصة ابصارهم عن اسباب قضت على حجة الاسلام (اياك اعنى) بالسيات والسكوت ، وحتم عليه ان يطوى الكشح عن اقامة الدين على اساطينه ، واضطره الى ترك الشريعة واهلها ، الى ايدى زنادقة يلعبون بها كيفما يريدون و يحكمسون فيها بما يشاء ون ، حتى ان جماعة من الضعفاء زعموا ان قد كذبوا و ظنوا فى الحجة ظن السوء و حسبوا الامرا حولة الحاذق ، و اسطورة المدق ، وذلك لانها ترى (وهو الواقع) ان لك الكلمة الجامعة ، والحجة الساطعة ، وان امرك فى الكل نافذ ، وليس لحكمك فى الامة منابذ ، و انك لو اردت تجمع آحاد الامة بكلمة منك (وهى كلمة تنبثق من كيان الحق الى صدور اهل) فترهب بها عدو الله و عدوهم ، وتكف عنهم شر الزنادقة ، وتزيح ماحاق بهم من العنت والشقاء ، وتنشلهم من ضنك العيش الى ماهو ارفعوا هنى ، فيصير الدين باهله منيعا حريزا ، و الاسلام بحجته رفيع المقام هزيرا .

هذا هو الحق انك راس العصاة الحققة ، و انك لروح السارى فى آحاد الامة فلا يقوم لهم قائم الا بك ولا تجتمع كلمتهم الا عليك ، لو قمت بالحق نهضوا جميعا ولهم الكلمة العليا ، ولو قعدت تبطلوا ، وصارت كلمتهم هى السفلى ، ولربما كان هذا السير والدوران حسيما غض حجب الامة طرفه عن شئونهم ، و تركهم هملا بلا راع ، وهيجا بلا رادع ولاداع ، يقيم لهم عنذرا فيما ارتابوا ، خصوصا لما راوا ان حجة الاسلام قدونى فيما اطبقت الامة خاصتها و عامتها على وجوبه ، و اجمعت على حظر الانتقاء فيه ، خشية لغوبه ، الا وهو حفظ حوزة الاسلام الذى به بعد الصيت وحسن الذكر والشرف الدائم والسعادة التامة ، ومن يكون البق بهذه واحرى بها ممن اصطفاه الله فى القرن الرابع عشر ، وجعله برهانا لدينه ، و حجة على البشر ،

ايها الجبر الاعظم ، ان الملك قد وهنت سريره ، فسائت سيرته ، وضعفت مشاعره فقبحت سريره ، وعجز عن سياسة البلاد ، وادارة مصالح العباد ، فجعل زمام الامور كليها و جزئها بيد زنديق اثم ، غشوم ثم بعد ذلك زعيم . . يسب الانبياء فى المحاضر جهرا ، ولا يذعن لشريعة الله امرا ، ولا يرى لروساء الدين و قرا ، يشتم العلماء ، ويقذف الاتقياء ، و يهين السادة الكرام ، و يعامل الوعاظ معاملة اللثام ، و انه بعد رجوعه من البلاد الافرنجية قد خلع العذار ، وتجاهر بشرب الخمر ، وموالاة الكفار ، ومعاداة الابرار ، هذه هى افعاله الخاصة فى نفسه . تم انه باع الجزء الاعظم من البلاد الايرانية ومنافعها لاعداء الدين - المعادن ، والسبل الموصلة اليها ، و الطرق الجامعة بينها وبين تخوم البلاد ، والخانات التى تبنى على جوانب تلك المسالك الشاسعة التى تشعب الى جميع ارجاء المملكة وما يحيط بها من البساتين والحقول . . نهر الكارون والفنادق التى تنشأ على صفته الى المنبع وما يستبته من الخبائن والمروج ، والجادة من الاهواز الى طهران وما على اطرافها من العمارات والفنادق والبساتين و الحقول . . والتنبك وما يتبعه

من المراكز ومخلات الحرب وبيوت المستحفظين والحاملين والبائعين اني وجدوحيث نبت ، وحكر العنب للخمور و ما تستلزمه من الحوانيت والمعامل و المصانع في جميع اقطار البلاد ، والصابون والشمع و السكر ولوازمها من المعامل ، والبائك (۱) و ما ادراك ماالبائك هو اعطاه زمزم الاهالي كلية يدهدو الاسلام و استرقاقه لهم واستملاكه اياهم وتسليمهم له بالرياسة والسلطان .

ثم ان الغائن البليداردان يرضى العامة بواهي برهانه فحقيق قائلا ان هذه معاهدات زمانية ، و مقاولات و قبة لا تطول مدتها ازيد من مائة سنة !! يالله من هذا البرهان الذي سؤله خرق الغائنين ، و عرض الجزء الباقي على الدولة الروسية حقا لسكرتها (لوسكتت) مرداب رشت ونهر الطبرستان والحدادة من نزل الى الخراسان وما يتعلق بها من الدور والفنادق والحقول . . . ولكن الدولة الروسية شمت بانقها و اعرضت عن قبول تلك الهدية ، وهي عازمة على استملاك الخراسان والاستيلاء على آذربايجان و ما زندان ان لم تنحل هذه المعاهدات ولم تنفسخ هذه المقاولات القاضية على تسليم المملكة تماما بيد ذاك العدو والاد ، هذه هي النتيجة الاولى لسياسة هذا الخرق .

و بالجملة ان هذا المجرم قد عرض اقطاع البلاد الايرانية على الدول ببيع المزاد ، و انه يبيع ممالك الاسلام ودور محمد واله عليهم الصلوة و السلام للاجانب ولكنه لخصه طبعه ودنائة فطرته لاييئعها الا بقيمة زهيدة و دراهم معدودة (نعم هكذا يكون اذا امتزجت اللشامة و الشره بالخيانة والسفه) وانك ايها الحجة ان لم تقم بناصر هذه الامة ولم تجمع كلمتها و لم تنزعها بقوة الشرع من يد هذا الاثيم لاصحبت حوزة الاسلام تحت سلطة الاجانب (يحكمون فيها بما يشاؤون ويقفلون ما يريدون) و اذا فانتك هذه الفرصة ايها الحبر و وقع الامر وانت حي لما ابقيت ذكررا جيلا بعدك في صحيفة العالم و اوراق التواريخ . . . وانت تعلم ان علماء الايران كافة والعامة باجمعهم ينتظرون منك (وقد خرجت صدورهم وصاقت قلوبهم) كلمة واحدة ويرون سعادتهم بها ونجاتهم فيها . . . ومن خصه الله بقوة كهذه كيف يسوغ له ان يفرط فيها ويتركها سدى .

ثم اقول للحجة قول خير بصير ان الدولة العثمانية تبجح بنهضتك على هذا الامر و تساعدك عليه لانها تعين ان مداخله الا فرنج في الاقطار الايرانية والاستيلاء عليها تجلب الضرر الى بلادها الاحالة و ان وزراء الايران و امراء هاكلهم يتهيجون بكلمة تنبص بها في هذا الشأن لانهم باجمعهم يعافون هذا المستعذبات طبعاً ، ويسخطون من هذه المقاولات جبلة ، و يجدون بنهضك مجالا لابطالها ، و فرصة لكف شر الشره الذي رضى بها وقضى عليها .

ثم ان العلماء وان كان كل صدى بالحق وجهه هذا الاخرق الغائن بسوء اعماله ولكن ردعهم انزور وزجرهم عن الجناية ونهرهم المجرمين ما قرت لسلسلة المعدات قرارا ، ولا جمعتها وحدة المقصد في زمان واحد ، وهؤلاء لثماثلهم في مدارج العلوم وتشاكلهم في الرياسة و تساويهم في الرتب غالباً عند العامة لا ينجذب بعضهم الى بعض ولا يصير احدهم لصقا للآخر ولا يقع بينهم تأثير الجذب وتأثر الانجذاب حتى تتحقق هيئة وحدانية وقوة جامعة يمكن بهادفع الشروصيانة الحوزة . كل يدور على محورة ، و كل يردع الزور وهو في مركزه ، (هذا هو سبب الضعف عن المقاومة وهذا هو سبب قوة المنكر والبغى) . وانت وحدك ايها الحجة بما اوتيت من الدرجة السامية والمنزلة الرفيعة علة فعالة في نفوسهم ، وقوة جامعة لقلوبهم ،

وبك تنضم القوى المتفرقة الشاردة ، وتلتئم القدر الممتشقة الشاذة ، وان كلمة منك تاتي بوحداية تامة يحق لها ان تدفع الشر المحقق بالبلاد ، وتحفظ حوزة الدين وتصور بيضة الاسلام . . . فالكل منك وبك واليك . . وانت المسئول عن الكل عند الله وعند الناس .

ثم اقول ان العلماء والصلحاء في دفاعهم فرادى عن الدين وحوزته وقد قاسوا من ذاك العتل شدائد ماسبق منذ قرون لها مثل ، وتحملوا الصيانة بلاد المسلمين عن الضياع و حفظ حقوقهم عن التلف كل هوان وكل صغار وكل فضيحة .

ولاشك ان حبر الامة قد سمع ما فعله ادلاء الكفر واعوان الشرك بالعالم الفاضل الصالح الواعظ الحاج الملا فيض الله الدربندي وستسمع قريبا ما صنعه الجفافة الطغاة بالعالم المجتهد النقي البار الحاج السيد علي اكبر الشيرازي وستحيط علما بما فعله بحماة الملة والامة من قتل وضرب وكى وحبس . ومن جملتهم الشاب الصالح الميرزا محمد رضا الكرماني الذي قتله ذلك المرتد في الحبس . والفاضل الكامل البار حاج سياح والفاضل الاديب الميرزا فروغى والارباب النجيب الميرزا محمد عليخان والفاضل المتقن اعتماد السلطنة وغيرهم .

واما قصتي ، وما فعله ذاك الكنوذ الظلوم معي ، فمما يفتت اكباد اهل الايمان ، ويقطع قلوب ذوالايقان . ويقضى بالدهشة على اهل الكفر وعباد الاوثان ، ان ذاك اللثم امر بسجني وانا متحصن بحضرة عبدالمعظم م في شدة المرض على الثلج الى دار الحكومة بهوان وصغار وفضيحة لا يمكن ان يتصور دونها في الشناعة (هذا كله بعد النهب والغارة) (انالله وانا اليه راجعون) .

ثم حملني زبانيته الاوغاد وانا مريض على برذون مسلسلا في فصل الشتاء وتراكم الثلوج والرياح الزمهريرية وساقنتني جحفة من الفرسان الى خانقين وصحبني جمع من الشرط . . . ولقد كانت الوالي من قبل والتمس منه ان يعيدني الى البصرة علما منه انه لو تركني ونفسي لاتيكت ايها الجبر وتثبت لك شأنه وشان الامة وشرحاتك ماحاق ببلاد الاسلام من شر هذا الزنديق ، ودعوتك ايها الحق الى عون الدين ، وحملتك على اغاثة المسلمين . . . وكان على يقين اني لو اجتمعت بك لا يمكنه ان يبقى على دست وزارته المؤسسة على خراب البلاد وهلاك العباد . واعلاء كلمة الكفر . . . ومما زاده لؤما على لومه ودنائه على دنائه انه دفعا لثورة العامة وتسكيننا لهياج الناس نسب تلك العصاة التي ساقتها غيرة الدين وحمية الوطن الى المدافعة عن حوزة الاسلام ، وحقوق الاهالي (بقدر الطاقة والامكان) الى الطائفة البابية . . كما اشاع بين الناس اولا (قطع الله لسانه) اني كنت محتون (واسلاماه) ماهذا الضعف ؟ ماهذا الوهن ؟ كيف امكن ان صعلوكا ذي النسب ، ووغدا خسيس الحسب ، قد ران يبيع المسلمين وبلادهم بثمن بخس دراهم معدودة ويزدرى بالعلماء ويهين السلالة المصطفوية ويهت السادة المرتضوية البهتان العظيم ، ولا يد قدرة نستاصل هذا الجذر الخبيث شفاء لغيظ المؤمنين ، وانتقام لال سيد المرسلين عليه واله الصلوة والسلام .

ثم لما رايت نفسي بعيدا عن تلك الحضرة العالية امسكت عن بث الشكوى . . . ولما قدم العالم المجتهد القدوة الحاج سيد علي اكبر الى البصرة طلب مني ان اكتب الى الجبر الاعظم كتابا ابث فيه هذا الغوائل والحوادث والكوارث فبادرت اليه امتثالا ، وعلمت ان الله تعالى سيحدث بيدك امرا ، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

(جمال الدين الحسيني)

مكتوب سيد جمال الدين بعلماء ايران

بسم الله الرحمن الرحيم - حملة القرآن ، وحفظة الايمان ، ظهراء الدين المتين ، و نصراء الشرع المبين ، جنود الله الغالبة في العالم ، حبيبة الدائمة لضلال الامم ، جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازي ، جناب الحاج الميرزا حبيب الله الرشتي ، و جناب الحاج الميرزا ابي القاسم الكر بلائي ، و جناب الحاج الميرزا جواد الآقا التبريزي ، و جناب الحاج السيد علي اكبر الشيرازي ، و جناب الحاج الشيخ هادي النجم آبادي ، و جناب الميرزا احسن الآشتياني ، و جناب السيد الطاهر الزكي صدر العلماء ، و جناب الحاج آقا محسن العراقي ، و جناب الحاج الشيخ محمد تقي الاصفهاني ، و جناب الحاج الملا محمد تقي البيجنودي ، و ساير هداة الامة و نواب الائمة ، من الاجابر العظام ، و العلماء الكرام ، اعز الله بهم الاسلام و المسلمين و ارغم انوف الزنادقة المتجبرين ، آمين .

طالما تافت الامم الافرنجية الى الاستيلاء على البلاد الايرانية حرصاً منها و شرها . و لكم سولت لها امانيتها خدعا تمكنها من المولوج في ارجائها و تمهد فيها سلطانها على عرة من اهلها تحاشياً من المقارعة التي تورث الضغائن فتبعث النفوس على الثورة كلما سنحت لها الفرص و قضت بها الفطرات . و لكنها علمت ان بلوغ الادب و العلماء في عز سلطانهم ضرب من المحال لان القلوب تهوى اليهم طرا ، و الناس جميعاً طوع يدهم ياتمرون كيفما امروا ، و يقومون حيثما قاموا ، لا مرد لقضائهم ، و لا دافع لحكمهم ، و انهم لا يزنون يدابون في حفظ حوزة الاسلام لا تاخذهم فيه غفلة ، و لا تعروهم عزة و لا تميدهم شهوة ، فغنست و هي تربص بهم الدوائر ، و تتربص بالحوادث ، ايم الله انها قد اصابته فيمارات ، لان العامة لو لا العلماء و عظيم مكائتهم في النفوس لالتجأت بطيب النفس الى الكفر و استطلت بلوائه خلاصا من هذه الدول الذليلة الجائرة الخرقى التي قد عدمت القوة و فقدت النصفة و انفت المجاملة ، فلاحازت منها شرفا ، و لاصانت بها نفسها حقاً ، و لا انشرح منها صدورها فرعا .

ولذا اكلم ضعفت قوة العلماء في دولة من الدول الاسلامية و ثبت عليها طائفة من الافرنج و محت اسمها ، و طمست رسمها .

ان سلاطين الهند و امراء ما وراء النهر جدت في اذلال علماء الدين فعاد الوبال عليهم سنة الله في خلقه . . . و ان الافغانين ما صانوا بلادهم عن اطماع الاجانب و مادفعوه هجمات الانكليز مرة بعد اخرى الابقوة العلماء و قد كانت في نصايها .

ولما تولى هذا الشاه (الحارثية الطاغية) الملك طفق يستلب حقوق العلماء تدريجاً و يخفض شانهم و يقلل نفوذ كلمتهم حبا بالا متبداً بباطل او امره و نواهي ، و حرصاً على توسيع دائرة ظلمه و جوره ، فطر دجماً من البلاد بهوان و نهنة فرقة عن اقامة الشرع بصغار ، و جلب طائفة من اوطانها الى دار الجور و الخرق (طهران) و قهرها على الإقامة فيها بذل فخلاله الجوف قهر العباد و اباد البلاد و تقلب في اطوار الفضائع و تجاهر بانواع الشنائع و صرف في اهوائه الدنية و ملاذذ البهيمية مامصه من دماء الفقراء و المساكين عصراً و نزح من دموع اليتام قهراً (يا لاسلام)

فاذا اشتد جنونه بجميع فنونه فاستوزر و غدا خسيساً ليس له دين يردعه و لا عقل يزجره و لا شرف

نفس يمنعه ، وهذا المارق ما قعد على دسسته الاوقام باادة الدين ومعادات المسلمين وساقته دنائه الارومته ونزالة الجبرنومة الى بيع البلاد الاسلامية بقيم زهيدة .

فحسبت الافرنج ان الوقت قدحان لاستملاك الاقطار الايرانية بلا كفاح ولاقتال وزعمت ان العلماء الدين كانوا يذبون عن حوزة الاسلام قد زالت شوكتهم ونقد نفوذهم فهرع كل فاغرافاه يبغي ان يسطر قطعة من تلك المملكة . فغار الحق وقضب على الباطل قدمته فغاب سعاد وذل كل جبار عنيد .

اقول الحق انكم يا ايها القادة قد عظمت الاسلام بعزيزتكم واعليتكم كلمته وملثتم القلوب من الرهبة والهيبة . وعلمت الاجانب طراً ان لكم سلطاناً لا يقاوم وقوة لا تدفع وكلمة لا ترد وانكم سياج البلاد وييدكم ازمة العباد ولكن قد عظم الخطب الآن وجلت الرزية لان الشياطين قد تالت جبر اللكر وحرصاً على الوصول الى الغاية وازمعت على اغراء ذاك المارق الاتيم على طرد العلماء كافة من البلاد . وابانت له ان انفاذ الاوامر انما هو باقتياد قواد الجيوش وان القواد لا يعصون للعلماء امراً ولا يرضون بهم شراً فيجب لاستتباب الحكومة استبدالهم بقواد الافرنج . وارت لذلك البلبد الخائن رياسة الشرطة وقيادة فوج القزاق نموذجاً (كنت واضربه) وان ذاك الزنديق وزملاءه في الاتحاد يجدون الآن في جلب قواد من الاجانب . والشاه لجنونه المطبق قد استحسن هذا واهتز به طرباً . لعمر الله لقد تحالف الجنون والزندقة وتعاهد العتة والشره على محق الدين واضمحلال الشريعة وتسليم دار الاسلام الى الاجانب بالامقارة ولا مناقرة .

يا هداة الامة انكم لو اهتمتم هذا الفرعون الذليل ونسسه وامهلتموه على سريو جنونه وما اسرعتم بخلعه عن كرسي غيه لقضى الامر قسراً العلاج وتعذر التدارك .

انتم نصراء الله في الارض . ولقد تمحصت بالشرعية الالهية نفوسكم عن اهواء دنية تبعث على الشقاق وتدعو الى النفاق ويشس الشيطان بقذافات الحق عن تفريق كلمتكم . فانتم جميعاً يدواحدة ينود بها الله عن صياصي دينه الحصينة وينب بقوتها القاهرة جنود الشرك واعوان الزندقة . وان الناس كافة (الا من قضى الله عليه بالخيبة والخسران) طوع امركم . فلوا علمتم خلع هذا (الحارية) لاطاعكم الامير والحقيروادغن لحكمكم الغني والفقيير (ولقد شاهدتم في هذه الازمان عياناً فلا اقيم برهاناً) خصوصاً وان الصدور قد حرجت وان القلوب قد تنفطرت من هذه السلطة القاسية الحمقى التي ما سدت ثغورها ولا جندت جنودها ولا عمرت بلادها ولا نشرت علومها ولا اعزت كلمة الاسلام ولا اراحت يوماً ماقلوب الانام بل دمرت واقوت وافقرت واذلت ثم بعد ضلت وارتدت وانها سحقته عظام المسلمين وعجنتها بدمائهم فعلت منها للبنات بنت بها قصور الشهواتها الدنية . هذه آثارها في هذه المدة المديدة والسنين العديدة تمسأ لها وتبت يداها .

واذا وقع الخلع (وتكفيه كلمة واحدة ينصب بها لسان الحق غيرة على دينه) فلارب ان الذي يخلف هذا (الطاغية) لا يمكنه الحيدان عن اوامر كم الالهية ولا يسهه الا الخضوع بعتبتكم عتبة الشريعة المحمدية كيف لا وهو يرى عياناً مالكم من القوة الربانية التي تغلبون بها الطغاة عن كرسي غيها . وان العامة متى سعدت بالعدل تحت سلطان الشرع ازدادت بكم ولماً وحامت حولكم هياماً وصارت جميعاً جند الله وحزباً لا ولاءه العلماء .

ولقدوهم من ظن ان خلع هذا (الحارية) لا يمكن الا بهجمات العساكرو طلقات المدافع والقناير . ليس الامر كذلك . لان عقيدة ايمانية قد رسخت في العقول ، وتمكنت من النفوس ، وهي ان الراد على-

العلماء راد علی الله (هذا هو الحق وعليه المذهب) فاذا اعلنتم (يا حملة القرآن) حکم الله فی هذا العاصب الحائر واسم امره تم فی حرمة اطاعته لاي بعض الناس من حوله فوقع الطلع بلا حدال ولا قتال .

ولقد اراکم الله فی هذه الايام اتماما لحنجه ما اولاکم من القوة التامة) والقدرة الکاملة ، وکان الدین فی قلوبهم ریع فی ریب منها من قل احبعت العوس بکلمة منکم علی ارقام هذا العرعون الدلیل و هامانه الرد ل (مسئلة البدک) فصحت الامم من فوة هذه الکلمة وسرعة مودها وبهت الدی کمر فوه اممها الله علیکم لصاۃ الدین وحفظ حوره الاسلام فهل یحور منکم اهلها وهل یسوع العریط فیها؟
حاشا م حاشا

فدان الوقت لاحیاء مراسم الدین ، واعزاز المسلمین ، فاحلوا هذا (الطاعة) فلان یتککم ، ویهتک اعراضکم ، وسلم ساح دیکم لیس علیکم الا ان یعلنوا علی رؤس الاشهاد حرمة اطاعته فاذا یری نفسه دلیلا فربدا بمرمه بطنه وبسرمره حاشنه وینده العسا کرو برحه الاصاغر

انکم ایها العلماء والدین قاموا معکم لئلا تدلن بعد الوم فی خطر عظیم فندسرم فون فرعون عصا الحق وحدعم انب الحارثیة مسبق الشرع فهو سرصر فرصا ساعده علی الا مقام شعاع لمعطه ومرصاة لطبعته الی فطرب علی الحق والحقاح فلا مهلوه ایاما ولا حکوه ان بعض رماما اعلوا حلته قبل اعمال حره

وحاشاکم ایها الراشحون فی العلم ان راوا فی حلیج رحل سلطاه عصب وافعاله فسق واوامره حور وانه بعد ان مص دماء المسلمین وبهش عطاء المساکین و رک الناس عراه حفاة لا یملکون سنثا حکمه علیه حیوه ان یملک الاحابث بالاراکات للاسلام عرا وللدن الدین حررا وسافیه سورده السعه الی اعلا کلمه الکفر والاسطلال بلواء السرك

م افول ان الورراء والامراء وعامة الاهالی وکافه العسا کروا ما هذا الطاعنه یضطرون منکم جمعا (وفدفع صرهم ومد حلدیم) کلمة واحدة حتی یحللوا هذا العرعون الدلیل و رجوا العباد من صره و یحبوا حوره الدین من سره فل ان یحل بهم العار ولا یحس من اس والاسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
حالی الدن الحسنی

احوالان میرزا رضا کرمانی

میرزا رضا سر ملاحسن عقدائست و عقدا دهنت از واقع یرد حون میرزا رضا در کرمایه مولد سده و برینش بر در کرمان ود لدا کرمانی محسوب مشود و در اوائل س و حواش سرری بتهران کرد و کسالت و حورده در طهران وصف مود و خدمت مرحوم سید جمال الدن رسیده و محدوب سند شد پس از بعد اولی سند ار طهران میرزا رضا در محالس بد ار شاه مگب مرحوه آفا سید عبدالرحیم معین البخاراصفهای که در کرمان موطن بوده و آن امام آمده بود بتهران میرزا رضا را در طهران بکرمان عودت داده رمان مراحت بکرمان همان وضع پانجب حرکت منکرده می منکم میسد بکلمایکه احدی از اهل کرمان حرثت حکم آن کلام را نداش می میگف چرا فون صدم می کنند و حرا بدون حجه مال و عرس خود را اردست می دهید جمع شوید و نگذارید حاکم شما را سوار

شود نگذارند اموالشان را عارت کنند دیگر میگویند در طهران که یا محب است مردم میگویند منشوند
 با شاه ملاقات می کنند پادشاه اسبابست مثل شما بعرایس مظلومان رسیدگی میکند دیوانه خانه عدله
 دارد و آنچه حکومت یا احراء او بخواهند مال مردم را ببرد حق ندارند حاکم باید مالیات بکشد
 و بظلم مملکت را بدهد حاکم حق ندارد دحبران رعیت را برور ببرد و صنایع مدعی مرحوم حاج آقا
 ابوجعفر هم شد که ملک شورو که وقف بر جمعیتست بازاره بدر من وده و باید در صرف من باشد آن
 مدارات و اس ادعا با محب و بطلید از سند همان الدین باعث شد که میرزا رضا را گرفته و چندی او را
 در حبس داشتند تا اسکه علماء کرمان او را وسط کرده و او را از حبس عتاج دادند این دفعه میرزا رضا
 بعنوان صلح روانه طهران شده و در طهران آنچه ظلم خود کسی نداده و رسد بلکه با السلطانه

کامران میرزا بر حسب خواهش آقاخان احمد معین نظام که آن او احوال و کمال الدوله و بالاخره سردار احمد
 سده بود میرزا رضا را بحسب اداحت آقاخان احمد معین نظام برای حوس آمد اصرار الدوله حاکم کرمان
 که میرزا رضا را او هم سگی بود این بخاره را عقه میکرد تا اسکه آن او احوال او را بحسب فرو
 فرساده احباب حاج ساح و حاج میرزا احمد کرمانی و دیگر و مدت بست و دو ماه در زندان
 فروس و چندی هم در اسراهای با نهایت سجنی عیوس و دند و در سر سوم مرحوم سید جمال الدین ،
 ارادی بهر اراول تا مرحوم ندا کرد و پس از می سید جمال الدین و رفیق او اسلامول میرزا رضا هم
 که از حبس رها شد رفت با اسلامول و چون خدمت سند رسید طلبات خود را بطریق عجز و لایه اظهار داشت

مرحوم سید در جوابش گفت می‌بایست که قبول ظلم نکنی اینکلام در میرزا رضا مؤثر افتاد و عرض کرد همین قدر رفع کسالت‌م بشود انتقام خود را میکشم و پس از رفع خستگی مراجعت کرد بطهران و در حضرت عبدالعظیم در بالاخانه که میان صحن و مدرسه است منزل گرفته و بشغل جراحی خود را معرفی نموده و ضمناً امنیت خواستن را بهانه خویش نموده بهر یک از بزرگان که میرسید اظهار مینمود که توسط کنید و تحصیل امنیت بر ایم بنمائید بکروزی بنده نگارنده با مرحوم وکیل الممالک کرمانی او را ملاقات نموده از حال او چیزی استنباط نکردیم تا اینکه در روز جمعه ۱۷ ذی‌القعدة سنه (۱۳۱۳) ناصرالدین‌شاه را که تازه میخواست شروع بحش قرن پنجاه ساله خود نماید بیک گلوله تیر شش‌لوا کشت بنده نگارنده با جناب آقا سید محمد کرمانی اتفاقاً در آنروز زیارت حضرت عبدالعظیم رفته بودیم جناب آقا سید محمد اصرار کرد که در بودن ناصرالدین‌شاه در حرم مطهر داخل بقعه مقدسه شویم که سلوک شاه را با مردم و رفتارش را در مقام عبادت ملاحظه کنیم بنده نگارنده گفت با این بُعد مسافت و طی طریق را با پای پیاده سزاوار نیست که عمل خود را معشوش نائیم و با زیارت امری دیگر را توأم کنیم و نیت خود را خراب کرده خسار الدنیا و الآخرة باینجهت رقتیم در مدرسه نشستیم و منتظر رقتن شاه شدیم که یک دفعه دیدیم درها را می‌بندند و میگویند شاه را تیر زده‌اند چون تا یک اندازه احتمال صدور این امر را از میرزا رضا می‌دادیم رقتیم دم منزل او که استعلامی کنیم شخصی فراموش آنجا ایستاده گفت آقایان زود بروید و در اینجا نمانید که برایتان خطر دارد باری فوراً از دور سلامی بحضرت عبدالعظیم داده و روانه شهر شدیم در بین راه کالسکه شاهی را دیدیم که با سوار زیادی بشهر می‌آوردند بفاصله بانصد قدم میرزا رضا را در درشکه سوار کرده متجاوز از بانصد نفر سوار اطراف او را گرفته می‌آوردند بشهر و میرزا رضا با نهایت قوت قلب و یک اطمینانی که از جنبه بیگناهان مشهود میشد با اطراف خود مینگریست و نظاره مردم را میکرد گویا بلسان حال میگفت ای اهل ایران من بتکلیف خود عمل نمودم و درس خود را بشما تعلیم کردم بزودی فراگیر بد آنرا در الواح صدور تکرار کنید تا در مقام امتحان درست امتحان بدهید.

باری ناصرالدین شاه در همانروز که روز جمعه ۱۷ ماه ذی‌القعدة سال (۱۳۱۳) بود از این دارفانی بسرای جاوید شتافت.

مرحوم مظفرالدین شاه خیال کشتن میرزا رضا و قصاص آنرا نداشت کراراً گفته بود قصاص و کشتن میرزا رضا تشفی قلب من نیست من اگر بخواهم انتقام بکشم باید تمام اهل کرمان را از دم تیغ انتقام بگذرانم نوکرهای شاه از اینکلام بی‌بردند باینکه مظفرالدین‌شاه از اهل کرمان متنفر است و باین جهت مدتی اهالی کرمان در انتظار ذلیل و خوار بودند حتی آنکه بنده نگارنده در چند مجلس خود را خراسانی الاصل معرفی کردم.

از مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار طهران شنیدم که میگفت من باعلیحضرت مظفرالدین‌شاه گفتم چرا در کشتن میرزا رضا مسامحه دارید و کشتن او را چرأ بتأخیر انداختید مظفرالدین‌شاه فرمود این شخص قابل کشتن نیست من جواب دادم اعلیحضرت از حق خود گذشتند و ما رعایا که فرزندان شاه سعید شهید هستیم تا قاتل پدر خود را بداد نینیم چشمان گریان خواهد بود مستدعی هستیم که میرزا رضا

را بملت بدهید تا مردم گوشت بدن او را با دست و دندان بکنند مرحوم مظفرالدینشاه فرمود که آیا این طور کشتن موافق با شرعست و آیا قانون اسلام اجازه میدهد که اینطور کسی را بقتل رسانند جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد برادرزاده شیخ مرحوم گفت این طور کشتن را قانون اسلام اجازه نداده است و انگهی باینطور و اینجور، چه در بین ورثه شاه سعید جمعی صغیر و غایب می باشند و انگهی عفوعلیه حضرت و تأخیر در قصاص را شاید همه کس بیسند چون مقصود مظفرالدین شاه طفره از کشتن بود جناب آقا شیخ محمد رضا ملتفت شده با شاه همراهی کرد ولی مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار یا ملتفت نشده یا بغرضی دیگر اصرار بر کشتن میرزا رضا میکرد تا شاه متغیر شده رو کبد با تائبك میرزا علی اصغر خان امین السلطان و فرمود فردا بدهید سر این پسر را ببرند باری میرزا رضای کرمانی گمان میکرد شاید کسی پیدا شود و او را نجات دهد دیگر نمی دانست که تا مدتی او را مورد لعن و طعن مردم خواهند داد که حتی بسر و زن و خواهرش مدتی در رنج و صدمه و مورد اذیت و طعن و زخم زبان الدوله که رئیس نظمیه بود و صورت استنطاق را بعد از مدتی نشر داد خیلی مطالب دست می آید فلذا صورت استنطاق میرزا رضا را در این مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان درج مینمائیم و هذا صورته .

صورت استنطاق میرزا رضا کرمانی پسر ملاحسین عقدائی

که عجالتاً بدون صدمه و اذیت با زبان خوش تا اینقدر

تقریرات کرده است و مسلم است بعد از صلوات لازمه

ممکن است مکاتبات ضمیر خود را بروز بدهد

سؤال - شما از اسلامبول چه وقت حرکت کردید .

جواب - روز بیست و ششم ماه رجب ۱۳۱۳ حرکت کردم .

س - بحضرت عبدالعظیم کی وارد شدید .

ج - روز دوم شوال ۱۳۱۳

س - در راه کجاها توقف کردید .

ج - در بارفروش در کاروانسرای حاج سید حسین چهل و یک روز بواسطه بند بودن راه توقف کردم .

س - از اسلامبول چند نفر بودید که حرکت کردید .

ج - من بودم و شیخ ابوالقاسم .

س - شیخ ابوالقاسم کیست .

ج - برادر شیخ احمد روحی اهز کرمان سنس هیجده شغلش خیاطیست .

س - او با شما بجه خیال حرکت کرد .

ج - برای اینکه برود کرمان بعد از آنکه برادرش را با دونفر دیگر میرزا آقاخان و حاج

میرزا حسنخان هستند در اسلامبول گرفته بایران بیاورند در طرابزون توقف دادند حالا نمیدانم آنجا هستند یا نه .

س - بعد از گرفتن برادرش او وحشت کرد آمد .

ج - خیر برادرش را که گرفتند بنیال برادر دیگرش که وطنش آنجا است بسمت وطنش حرکت کرد برادرش شیخ مهدی یس - آخوند ملا محمد جعفر (ته باغ لله) ایست .

س - آن سه نفر را شما در اسلامبول که بودید بچه جرم و بچه نسبت گرفتند .

ج - علاء الملک سفیر از قرار معلوم غرضی با این سه نفر داشت بجهت اینکه بساو اعتنائی نمیکردند چون اینها دونفرشان مدرس هستند چهار زبان میدانند در خانه مسلمان وارمنی و فرنگی برای معلمی مراده میکنند . هر کس بخواهد تحصیل کند اینها بخانه او میروند گفتند اینها خبرچینی میکنند و در ایران مفسد بودند . باینجهات آنها را متهم کردند و گرفتند این تقدیر ایندو نفر بود ولی حاج میرزا حسنخان بواسطه کاغذهایی که گفتند بملاهای نجف و کاظمین نوشته است . و همچو گفتند که اینکاغذها بدست صدر اعظم آمده بود که آنها را بمقام خلافت جلب نموده بود بتوسط آقا سید جمال الدین و دستور العمل ایشان . غرض سفیر ایران این بوده که سبب شد حجت کفرتاری آنها .

س - اینجا بعضی اطلاعات رسید که شما در موقع حرکت غیر از شیخ ابوالقاسم همسفر دیگر هم داشتید و بعضی دستور العملها هم از طرف آقا سید جمال الدین بشما داده شده بود تفصیل آن چه چیز است .

ج - غیر از شیخ ابوالقاسم کسی با من نبوده است شاهد براینمطلب غلام رضا آدم کاشف - السلطنه است در قهوه خانه حاج محمد رضا که در باطومست و جمعی ایرانیها آنجا هستند غلام رضا قبل از آمدن ما تقریباً ۲۰ الی ۲۵ روز کمتر یا بیشتر از اسلامبول حرکت کرد چون در راه باطوم نا باد کوبه جندیل خراب شده بود در قهوه خانه توقف کرده و مشغول خیاطی بود که ما رسیدیم و در بین راه از تفلیس باین طرف جوانی از رومیه برادری دارد صاحب منصب سوار بود و اسم خودش امیر خااست . میگفت برادرم درب خانه علاء الدوله منزل دارد در راه آهن بما برخورد باهم بودیم نا باد کوبه سنج ابوالقاسم با کشتی (دشنوای) از سمت (ازون آده) آورده رفت که بعشق آباد و از خراسان بکمرمان برود و من و غلام رضا و آندونفر ایرانی دیگر که امیرخان ویرادرش باشند از باد کوبه بمشهد سر واز آنجا بیار فروش وارد شدیم بعد از رسیدن توی کاروانسرا و گرفتن بار غلام رضا منزل انتظام الدوله رفت و مراجعت کرده اسبابش را برداشت و رفت بیباغ شاه منزل انتظام الدوله سه چهار روز بعد آمد در حالتی که لباس سفرشرا یوشیده با من مصافحه کرده روانه طهران شد و من در کاروانسرای حاج سید حسین منزل کردم و امیرخان هم بفاصله یکشب در بار فروش ماند و روانه طهران شد والسلام .

س - دستور العملی که میگویند از آنجا داشتید نگفتید .

ج - دستور العمل مخصوصی نداشتم الا اینکه حال سید واضحت که ازجه قبیل گفتگو میکند پروائی ندارد . میگوید ظالم هستند از اینقبیل حرفها میزنند .

س - پس شما از کجا بخیال قتل شاه شهید افتادید .

ج - از کجا نمیخواهد . از کندها و بندها که بناحق کشیدم ، و چوپها که خوردم و شکم خود را پاره کردم از مصیبتها که در خانه نایب السلطنه و در امپریه و در قزوین و در انبار و باز در انبار بسرم آمد چهار سال و چهار ماه در زنجیر و کند بودم و حال آنکه بخیال خودم خیر دولت و ملت را خواستم خدمت کردم . قبل از وقوع شورش تنباکو نه اینکه فضولی کرده بودم اطلاعات خودم را دادم بعد از آنکه احضارم کردند .

س - کسیکه باشما غرض و عداوت

شخصی نداشت در صورتیکه این طور میگوئید خدمت کرده باشید و از شما آنوقت علامت فساد و فتنه جوئی دیده نشده باشد جهتی نداشت که در ازاء خدمت شما آنطور صدمات زده باشند پس معلومست که در همانوقت هم در شما آثار بعضی فتنه و فساد دیده بودند .

ج - الحال هم حاضریم و بعد از اینمدت

که طرف مقابل حاضر شده آدم بیغرضی تحقیق نماید که من عرایض صادقانه خودم را محض حب وطن و ملت و دولت بعرض رساندم و از باب غرض محض حسن خدمت و تحصیل مناصب و درجات و مواجب و نشان و تمایل و غیره و و و . بعکس بعرض رساندند الحال هم حاضریم برای تحقیق .

س - این از باب غرض کیها بودند .

ج - شخص سست و نازیب و بی اصل

رذل غیر لایق که قابل میچیک از اینمرا تب نبود آقای آقا بالاخان و کیل الدوله ، و کثرت محبت حضرت والا آقای نایب السلطنه باو .

میرزا رضا کرمانی

س - و کیل الدوله میگوید همان وقت با اسناد و کاغذجات مفسدانه که بر همه کس معلوم شد شما را گرفته است و اگر آنوقت شما را نگرفته بود بموجب استنطاقی که همانوقت بعمل آوردند این خیال را از همانوقت شما داشتید شاید همانوقت شما این کار را کرده بودید .

ج - پس در حضور و کیل الدوله معلوم خواهد شد .

س - پس در صورتیکه شما اقرار میکنید که تمام اینصدمات را و کیل الدوله برای تحصیل

شئونات و نایب السلطنه برای حب باو بشما وارد آورده‌اند شاه شهید چه تقصیر داشت منتها مطلب را اینطور حالی ایشان کردند شما بایستی تلافی و انتقام را از آنها بکنید که سبب ابتلاء شما شده بودند و یک مملکتی را یتیم نمیکردید .

ج - پادشاهی که پنجاه سال سلطنت کرده باشد هنوز امور را باشتباه کاری بعرض او برسانند و تحقیق نفرمایند و بعد از چندین سال سلطنت ثمر آن درخت و کیل الدوله ، آقای عزیزالسلطان ، امین خاقان و این اراذل و اوباش بی‌پدر و مادرهاییکه ثمره این شجره شده‌اند و بالای جان عموم مسلمین گشته باشند چنین شجر را باید قطع کرد که دیگر این نوع ثمر ندهد . (ماهی از سر کنده گردد نی ز دم) اگر ظلمی میشد از بالا میشد .

سی - در صورتیکه بقول شما این طور هم باشد در ماده شخص شما و کیل الدوله و نایب السلطنه تقصیرشان بیشتر بود شاه شهید که معصوم نبود و از معتبات هم خبر نداشت . یک آدمی مثل نایب السلطنه که هم پسر شاه و هم نوکر بزرگ دولت مطلبی را بعرض میرساند خاصه با اسنادیکه از شما بدست آورده و بنظر شاه رسانده بودند برای شاه تردیدی باقی نماند آنها که اسباب بودند بایستی طرف انتقام شما واقع شوند این دلیل صحیح نبود که ذکر کردید شما مرد منطقی حکیم مشرب هستید حواب را با برهان باید ادا کنید .

ج - اسناد من بدست نیامد الا اینکه درخانه و کیل الدوله باسه بابه و داغی در حضور دونفر دیگر یکی والی و یکی هم سیدی که یکوقت محض تعرض بصدر اعظم عمامه خود را برداشته بود و آنجا آنشب افطار مهمان بود و شاهد واقعه آنشب است که سند را بقهر و جبر قلمدان آوردند و از من گرفتند شب قبل هم مرا یش نایب السلطنه بردند .

سی - شما که آدم عاقلی هستید و میدانستید نباید همچو سندی داد بچه عنوان از شما سند گرفتند و چه گفتند .

ج - عنوان سند این بود . بعد از آنکه من بآنها اطلاع دادم که در میان تمام طبقات مردم حرف و همه است بلوا و شورش خواهند کرد برای مسئله تنباکو قبل از وقت علاج بکنید . بنایب السلطنه هم گفتم تو دلسوز پادشاهی ، تو پسر پادشاهی ، تو وارث پادشاهی کشتی دولت بسنک خواهد خورد و این سقف پسر تو پائین خواهد آمد . دور نیست خطری بسلطنت چندین هزار ساله ایران وارد شود یک دفعه این آفت اسلامی از میان خواهد رفت آنوقت قسم خورد که من غرضی ندارم مقصود من اصلاح است تو یک کاغذ باینمضمون بنویس :

که ای مؤمنین و ای مسلمین امتیاز تنباکو داده شد بانك (تراموه) در مقابل مسلمین براه خواهد افتاد ، امتیاز راه اهواز داده شد ، معادن داده شد ، قند سازی و کبریت سازی داده شد ، شراب سازی داده شد . ما مسلمانها بدست اجنبی خواهیم افتاد . رفته رفته دین از میان خواهد رفت . جالا که شاه ما بفکر ما نیست خودتان غیرت کنید و اتحاد نمائید همت کنید در صدد مدافعه بآئید . تقریباً مضمون کاغذ همین است بمن دستور العمل داد و گفت همین مطالب را بنویس ما بشاه نشان خواهیم داد و میگوئیم در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم تا در صدد اصلاح برآئیم . و نایب السلطنه هم

قسم خورد که از نوشتن این کاغذ برای تو خطری نیست بلکه فرض دولتست که در حق تو مواجب برقرار نماید و التفات کند. آنوقت از حضور نایب السلطنه که رفتم بخانه و کیل الدوله آنجا نوشته را بازهم بقهر و جبر و تهدید نوشتم و قتیکه نوشته را از من گرفتند مثل این بود که دنیا را خدا بایشان داده است.

قلمدان را جمع کردند اسباب داغ و شکنجه بمیان آوردند سه یابۀ سربازی حاضر کردند که مرا لخت کنند سه یابۀ بیندند که رفقایت را بگو مجلس تان کجا است رفقایت کیست. هر چه گفتم چه مجلس چه رفیق من با همه مردم راه دارم از همه افواهی شنیدم حالا کدام مسلمانرا گیر بدم مجبورم کردند من دیدم حالا دیگر وقت جانبازیست و موقعست که جانم را ندای عرض و ناموس و جان مسلمانان بکنم چاقو و مقراض را که از شدت خوشی فراموش کرده بودند که توی قلمدان بگذارند در میان اطلاق افتاده بود نگاه بچاقو کردم رجبعلیخان ملتفت شد چاقو را برداشت مقراض پای بخاری افتاده بود والی که روی بقبله نشسته دعا میخواند گفتم شمارا بحق این قبله و بحق این دعائیکه میخوانید غرضتان چه چیز است در آن پنهم کاغذی از نایب السلطنه بآنها رسیده بود کاغذ را خواندند و بشت رو گذاشتند والی گفت در این کاغذ نوشته که حکم شاه است که مجلس و رفقای خودتانرا حکماً بگوئید و الا این داغ و درفش حاضر است و تازیانه موجود است. من چون مقراض را پای بخاری دیدم بقصد اینکه خودم را بمقراض برسانم گفتم بفرمائید روی نخسده تا تفصیل را بشما عرض کنم داغ و درفش لازم نیست دست والی را گرفتم کشیدم بطرف بخاری خودم را بمقراض رساندم و شکم خود را یاره کردم خون سرازیر شد مابین جریان خون بنای فحاشی را گذاشتم پس از آن مضطرب شدند بنای معالجه مرا گذاشتند زخم را بخیه زدند دنباله همان مجلس ست که چهار سال ونیم من بیچاره بیگناه را که بخیال خودم بدولت خدمت کرده ام از این محبس بآن محبس از طهران بقزوین از قزوین بانبار در زیر زنجیر مبتلا بودم در این دو سال و نیم دو سه مرتبه مرخص شدم ولی از همه جهت در ظرف این مدت بیشتر از چهل روز آزاد نبودم من (نوروز علیخان قلعه محمودی) ، سبزه علیخان مبدان قلعه ، خ. ل. نایب السلطنه و آقابالاخان شده بودم.

س. - نوروز علیخان قلعه محمودی که بوده.

ج. - محمد اسمعیل خان و کیل الملك حاکم کرمان هر روزی برای خرج تراشی و اضافه مواجب و منصب یک پادشاه و یک نفر یاغی بدولت جعل میکرد و مدتها هم باسم نوروز علیخان قلعه محمودی دولت را مشغول کرده بود. هر وقت نایب السلطنه هم یک امتیاز نگرفته داشت مرا میگرفت هر وقت و کیل الدوله اضافه مواجب و منصب میخواست مرا میگرفت ، عیالم طلاق گرفت ، پسر هشت ساله ام خانه شاگردی رفت ، بچه شیرخواره ام بسر راه افتاد. دفعۀ اول بعد از دو سال حبس که از قزوین ما را مراجعت دادند ده نفر ما را مرخص کردند و نفر از آن میان که بابی بودند یکی حاج ملا علی اکبر شمرزادی بود و دیگری حاج امین قرار شد بانبار بیرند چون یکی از آن بابیها مایه دار بود پولی خدمت حضرت والا تقدیم کرد او را مرخص کردند و مرا بجای او بانبار فرستادند. واضحست انسان از جان سیر میشد بعد از گذشتن از جان هر چه میخواست میکند و قتیکه باسلامبول رفتم در مجمع انسانهای

عالم در حضور مردمان شرح حال خود را که گفتم بمن ملامت کردند که با وجود اینهمه ظلم و بی اعتدالی چرا باید من دست از جان نشسته و دنیا را از شر ظالمین خلاص نکرده باشم.

سی - تمام این تفصیلات را که شما میگوئید سؤال اول من قوت میدهد از خود شما انصاف میخواهم اگر شما بجای شاه شهید بودید نایب السلطنه و وکیل الدوله نوشته بآن ترتیب پیش شما میآوردند و آن تفصیلات را بشما میگفتند جز اینکه باور کنید چاره داشتید یا خیر در این صورت مقصر این دونفر بودند و بقتل اولویت داشتند چه شد که بخیال آنها نیفتادید و دست باینکار بزرگ زدید.

ج - تکلیف بیغرضی شاه این بود که يك محقق ثالث بیغرضی بفرستند میان من و آنها حقیقت مسئله را کشف کند چون نکرد او مقصر بود سالها است که سیلاب ظلم برعامه رعیت جاریست مگر این سید جمال الدین این ذریه رسول صم این مرد بزرگوار چه کرده بود که با آن افتضاح او را از حرم حضرت عبدالمعظم م کشیدند زیر جامه اش را پاره پاره کردند، آنهمه افتضاح پسرش آوردند او غیر از حرف حق چه میگفت. آن آخوند چولاق شیرازی که از جانب سیدعلی اکبر فال اسیری قوام فلان فلان شده را تکفیر کرد چه قابل بود که بیابند توی انبار اول خفته اش کنند بعد سرش را ببرند من خود آنوقت در انبار بودم دیدم با او چه کردند. آیا خدا اینها را برمیدارد، اینها ظلم نیست، اینها تعدی نیست. اگر دیده بصیرت باز باشد ملتفت میشود که در همان نقطه که سید را کشیدند در همان نقطه گلوله بشاه خورد مگر این مردم بیچاره و این يك مشت اهالی ایران و دایع خدا نیستند. قدری یایتانرا از خاک ایران بیرون بگذارید در عراق عرب و بلاد قفقاز و عشق آباد و اوایل خاک روسیه هزار هزار رعیت بیچاره ایرانی ببینید که از وطن عزیز خود از دست تعدی و ظلم فرار کرده کثیف ترین کسب و شغلها را از ناچاری پیش گرفته اند هرچه جمال و کناس و الاغی و مزدور در آن نقاط می بینید همه ایرانی هستند. آخر این گله های گوسفند شما مرتع لازم دارند که چرا کنند شیرشان زیاد شود که هم بیچه های خود بدهند هم شما بدوشید نه اینکه متصل تا شیر دارند بدوشید شیر که ندارد گوشت تنشان را بکلاشید گوسفندهای شما همه رقتند متفرق شدند نتیجه ظلم همین است که می بینید ظلم و تعدی بیحد و حساب چیست و کدام است و از این بالاتر چه میشود گوشت بدن رعیت را میکنند بخورد چند جره باز شکاری میدهند صد هزار تومان از فلان یسروند میکینند قبالة ملکیت جان و مال و عرض و ناموس يك شهر و یا يك ملکیتی را بدست او میدهند رعیت فقیر و اسیر و بیچاره را در زیر بار تعدیات مجبور میکنند که يك مرد زن منحصر بفرد خود را از اضطراب طلاق بدهد و خودشان صد تا صد تا زن بگیرند و سالی يك کروار پول که باین خونخواری و بیرحمی از مردم بگیرند خرج عزیز السلطان که نه برای دولت مصرف دارد و نه برای ملت و نه برای حفظ نفس شخصی و غیره و غیره آن چیزهایی که همه اهل این شهر میدانند و جرئت نمیکند بلند بگویند. حالا که این اتفاق بزرگ بحکم قضا و قدر بدست من جاری شد يك بارسنگینی از تمام قلوب برداشته شد مردم سبک شدند دلها همه منتظرند که پادشاه حالیه حضرت ولیعهد چه خواهند کرد بعدل و رأفت و درستی جبر قلوب شکسته خواهند کرد یا خیر اگر ایشان چنانچه مردم منتظرند يك آسایش و گشایش بمردم عنایت فرمایند اسباب رفاه رعیت میشود و بنای سلطنت را بر عدل و انصاف قرار بدهند البته

تمام خلق فدائی ایشان میشوند و سلطنتشان قوام خواهد گرفت و نام نیکشان در صفحه روزگار خواهد بود . و اسباب طول عمر و صحت مزاج خواهد شد . و اما اگر ایشانهم همان مسلک و شیوه را پیش بگیرند این بار کج بمنزل نرسد . حالا وقتی است که بمحض تشریف آوردن بفرمایند و اعلان کنند که ای مردم حقیقه در این مدت بشما پد گذشته است و کار بشما سخت بوده است آن اوضاع برچیده شد حالا بساط عدل گسترده است و بنای ما بر معدلت است و رعیت متفرقه را جمع کنند و امیدواری بدهند و قرار صحیحی برای وصول مالیات باطلاع ریش سفیدان از رعایا بدهند که رعیت تکلیف خود را بداند و در موعد مخصوص مالیات خودش را بیاورد بدهد . هی محصل بی محصل نرود که يك تومان اصل را ده تومان فرع بگیرند و غیره و غیره و . . .

بی - در صورتیکه واقعاً خیال شما خیر عامه بوده و برای رفع ظلم از تمام ملت اینکار را کردید پس باید تصدیق بکنید باینکه اگر این مقاصد بدون خونریزی بعمل بیاید و این مقصود حاصل شود البته بهتر است . حالا ما می خواهیم بعد از این در صدد اصلاح این مفاسد بر آئیم باید خیال ما از بعضی جهات آسوده باشد که از روی اطمینان مشغول ترتیب تازه بشویم در این صورت باید بدانیم اشخاصی که با شما متفق هستند کی هستند و حالشان چیست و این را هم شما بدانید که غیر از شخص شما که مرتکب این جنایت هستید یا کشته میشوید یا شاید چون خیالتان خیر عامه بوده است نجات یابید امروز دولت متعرض احدی نخواهد شد برای اینکه صلاح دولت نیست فقط می خواهیم بشناسیم اشخاصی که با شما هم عقیده هستند که در اصلاح امورات شاید یکوقت بمشاوره آنها محتاج بشویم .

ج - صحیح نکته میفرمائید من چنانچه بشما قول دادم بشرف و ناموس و انسانیت خودم قسم است که بشما دروغ نخواهم گفت هم عقیده من در این شهر و مملکت بسیار هستند در میان علماء بسیار و در میان وزراء بسیار و در میان امراء بسیار و در میان تجار و کسبه بسیار و در جمیع طبقات بسیار هستند شما میدانید و قتیکه (سید جمال الدین) در این شهر آمد تمام مردم از هر دسته و هر طبقه چه در طهران چه در حضرت عبدالعظیم بزیارت و ملاقات او رفتند و مقالات او را شنیدند چون هر چه میگفت لله و محض خیر عامه مردم بود همه کس مستفید و شیفته مقالات او شدند و تخم این خیالات بلند را در مزارع قلوب یاشید مردم بیدار بودند هوشیار شدند حالا همه کس با من هم عقیده است ولی بغدادی قادر متعال که خالق سید جمال الدین و همه مردم است قسم از این خیال من و نیت کشتن شاه احدی غیر از خودم وسید اطلاع نداشت سید هم در اسلامبول است هر کاری باو میتوانید بکنید . دلیلش هم واضح است که اگر همچو خیال بزرگی را من با احدی میگفتم حکماً منتشر میگردد و مقصود باطل میشد و انگهی تجربه کرده بودم که این مردم چه قدر سست عنصر و حب جاه و حیات دارند و در آن اوقاتیکه گفتگوی تنباکو و غیره در میان بود که مقصود فقط اصلاح اوضاع بود و ابداً خیال کشتن شاه و کسی در میان نبود چقدر از این ملکها و دولتها و سلطنتها که با قلم و قدم و درم هم عهد شده بودند و میگفتند تا همه جا حاضریم همین که دیدند برای ما گرفتاری پیدا شد همه خود را کنار کشیدند منم با آنهمه گرفتاری اسم احدی را نگفتم چنانچه بجهت همین کتمان سر اگر بعد از خلاصی يك دور میزد مبالغی میتوانستم از آنها پول بگیرم ولی دیدم نامرد هستند گرسنگی خوردم و ذلت کشیدم

دست پیش احدی دراز نکردم .

س - در میان اشخاصی که دفعه اول باسم همخیالی و همدستی شما بودند گویا حاج سیاح از همه پرماده تر باشد .

ج - خیر حاج سیاح مرد مذهب خودپرستی است ابداً بمقصود ما کمک و خدمتی نکرد و او ضمناً آب گل میکرد که برای ظل السلطان ماهی بگیرد و خیالش این بود که بلکه ظل السلطان شاه بشود و امین الدوله صدراعظم و خودش مکتبی پیدا کند ، چنانچه حالا قریب شانزده هزار تومان در محلات املاک دارد همان اوقات سه هزار تومان از ظل السلطان باسم سید جمال الدین گرفت نه صد تومان بسید داد باقی را خودش خورد .

س - شما قبل از اینکه اقدام باینکار بکنید ممکن بود بعد از خلاصی دسترس داشتید خودتانرا بیک ثالثی بیندید مثل صدراعظم چنانچه معمول به اهل ایران ما است که در وقت تعدی به پست میروند و متحصن میشوند و حرف حسابی خود را عاقبت میگویند و رفع تعدی از خود میکنند شما هم میخواستید اینکار را بکنید اگر از این اقدامات شما نتیجه حاصل نمیشد آنوقت دست باینکار میزدید کشتن یک پادشاه بزرگی که کارشوخی نیست .

ج - بلی انصاف نیست از برای گوینده این کلام بتوهم اینکه در دفعه نانی من رفته بوده عرضحال خود را بصدارت عظمی بکنم باز نایب السلطنه مرا گرفت و گفت چرا بمنزل صدراعظم رفتی و آنکهی شما همه میدانید همینکه پای نایب السلطنه در یک مسئله بیان میآمد صدراعظم و دیگران ملاحظه میکردند و جرئت نمیکردند حرف بزنند اگر هم میزدند شاه اعتنا نمیکرد .

س - این طیانچه ششول بود که داشتی .

ج - خیر پنج لول روسی بود .

س - از کجا تحصیل کردید .

ج - در بارفروش از شخص میوه خریکه برای باد کوبه میوه حمل میکرد در سه تومان و دوهزار با انضمام پنج فشنگ خریدم .

س - آنوقت که خریدید بهمین نیت خریدید .

ج - خیر برای مدافعه خریدم بخیال نایب السلطنه بودم .

س - در اسلامبول آنوقتی که در خدمت سید شرح حال خودتانرا میکفتید ایشان چه جواب میفرمودند .

ج - جواب میفرمودند با این ظلمها که تو نقل میکنی که بنو وارد شده است خوب بود نایب السلطنه را کشته باشی چه جان سخت بودی و حب حیات داشتی باین درجه ظالمی که ضایع کند کشتنی است .

س - با وجود این امر مصرح سید پس چرا او را نکشتید و شاه را شهید کردید .

ج - همچو خیال کردم که اگر او را بکشم ناصرالدین شاه با این قدر هزاران نفر را خواهد کشت پس باید قطع اصل شجر ظلم را کرد نه شاخ و برگ را اینست که بتصور آمد اعدا کرده .

س - من شنیدم که گفته بودی که در شب چراغانی شهر که هنگام جشن شاه شهید خواهد بود و شاه بگردش میآمده است اینکار را میخواستی بکنی .

ج - خیر من هیچو اراده نداشتم و این حرف من نیست و نمیدانستم که شاه بگردش شهر خواهد رفت و این قوه را هم درخودم نمیدیدم . روز پنجشنبه شنیدم که شاه بحضرت عبدالعظیم میآید در خیال دادن عریضه بصدارت عظمی بودم که امنیت بخوام عریضه را هم نوشته در بغل داشتم و رفتم در بازار منتظر صدراعظم بودم از خیال دادن عریضه منصرف شدم و یکمرتبه باین خیال افتادم و رفتم منزل طیانچه را برداشتم آمدم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم قبل از آمدن شاه تا اینکه شاه وارد شد آمد حرم زیارتنامه مختصری خوانده بطرف امامزاده حمزه خواست بیاید دم در یکقدم مانده بود که داخل حرم امامزاده حمزه بشود طیانچه را آتش دادم .

س - شاه شهید بطرف شما مستقبل میآمد و شما را میدید یا خیر .

ج - بلی مرا دید و تکانی هم خورد که طیانچه خالی شد دیگر نفهمیدم .

س - حقیقه اطلاع ندارید که طیانچه چه شد میگویند در آن میان زنی بود طیانچه را او

ربود و برد .

ج - خیر زنی در آن میان نبود و اینها مزخرفاتست پس ایران ما یکباره نهلیست شده‌اند که میان آنها آنطور زنهای شیردل پیدا شود .

س - من شنیدم و شهرتی دارد که همان وقتیکه سید شما را مأمور باینکار کرد زیارتنامه برای شما انشاء کرده و بشما گفت که شما شهید خواهید شد و مزار و مرقد شما زیارتگاه رندان جهان خواهد بود .

ج - سید اصلاً پرستش مصنوعات را کفر میداند و میگوید صنایع را باید پرستید و سجده بصانع باید نمود نه بمصنوعات طلا و نقره نمودن مزار و مرقد را معتقد نیست و جان آدم را برای کار خیر حقیقه چیزی نمیداند و وقری نمیگذارد با اینکه آن همه بلیات و صدهات را برای او کشیدم صدای چوبها را که بمن میزدند میشنید و هر وقت من حرف میزدم و ذکر مصائب خودم را میکردم میگفت خفه شو روضه خوانی مکن مگر یدرت روضه خوان بود چرا عبوسی میکنی با کمال بشاشت و شرافت حکایت کن چنانچه فرنگیها بلیاتی که برای راه خیر میکشند همین طور با کمال بشاشت ذکر میکنند .

س - در حضرت عبدالعظیم که بودید شیخ محمد اندرمانی مثل آن سفر سابق پیش شما میآمد شما را میدید و با شما حرف میزد یا خیر .

ج - نه والله بلکه حضراتیکه آنجا بودند او را مذمت میکردند که نه بمن سلام کرد و نه آشنائی داد و همچنین سایر اهالی حضرت عبدالعظیم نه اظهار آشنائی با من میکردند و نه حرفی زدند .

س - شیخ حسین پسر دائی شیخ محمد خودش میگفت دو مجلس در ضمن با شما صحبت کرده بود .

ج - بلی راست است .

پی - ملاحسین پسر میرزا محمدعلی برای شما چه قسم خدمات کرده بود چون خودش میگفت مدتی برای او خدمت کردم چیزی بمن نداد .

ج - خدمتی نکرده بود سه عریضه و دو اعلان که برای جراحی خودم نوشته بودم برای من نوشت دوائی که سالک و کچلی را علاج میکند میدانستم اعلان کرده بودم .

پی - آنروزی که همین شیخ با شما بتفرج آمده بود کاهو و سرکه شیر خورده بودید درضمن صحبت شما چه گفته بودید که او این شعر را خوانده بود . (دنیا نیرزد آنکه پریشان کنی دلی) .

ج - خیلی عجب است من بیک همچو ضعیف العقلی بعضی صحبتها بکنم که او بمناسبت یک شعری خوانده باشد .

پی - همانروز بعد از خوردن سرکه شیر و کاهو که مراجعت کردید او میگفت سه نفر بشما رسیدند یک سید و یک آخوند و یک مکلا با شما کنار کشیدند بقدر سه ربع ساعت نجوی میکردید بعد آنها رفتند و شما بمنزلتان آمدید . حاج سید جعفر هم میگفت من دربخانه نشسته بودم دیدم که آنها میآیند برخواستم رفتم تو آن سه نفر کیها بودند .

ج - حاج میرزا احمد کرمانی با یک سیدی که هیچ نمیشناختم با صد دینار که توی عمامه اش گذاشته بود سفر کردند رفتند (۱) .

پی - کجا رفتند شما اطلاع دارید میگویند بطرف همدان رفتند .

ج - خیر والله من هیچ نمیدانم بکدام سمت رفته اند همینقدر میدانم سر دو راه استخاره کردند که بکدام طرف بروند استخاره ایشان بطرف بالای کهریزک حرکت کردن راه داد و رفتند .

پی - از این حرکت متوکلآ علی الله آنها همچو معلوم میشود که از قصد شما چیزی دانسته اند و برای اینکه با شنائی شما مسبوق بوده اند و از ترس اینکه مبادا شما حرکتی بکنید و آنها گرفتار بشوند رفته اند .

(۱) مقصود مرحوم میرزا رضا از سیدی که میگوید نمیشناختم آقا سید حسن خواهرزاده مشیرالسلطنه است که مشهور و معروف بسید حسن صاحب الزمانیست و آقا سید حسن از فضلا است و الیوم در طهران است این سید فاضل با حاج میرزا احمد کرمانی قبل از قتل ناصرالدین شاه بطرف همدان مسافرت کردند زمانیکه خبر قتل ناصرالدین شاه بآنها رسید شوری بسر آنها افتاد و مردم را دعوت کردند بجمهوریت لذا آنها را گرفته آوردند بطهران در انبار شاهی محبوس شدند تا آنکه مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی از آنها توسط کرد مظفرالدین شاه گفت اگر این دونفر را رها کنم تخم قاجاریه را از روی زمین برمیدارند چون جناب حاج شیخ هادی در استخلاص آنها اصرار کرد آقا سید حسن را رها کردند ولی حاج میرزا احمد بیچاره در همان محبس مرحوم شد و عالمی بود مانند نداشت در علوم عقلیه و نقلیه تکمیل و سرآمد امثال و اقربان بود عیبی که آن مرحوم داشت بی انداره ضابط ریاست بود و همین باعث شد که نامش از زمره احرار محو گردید و با آنهمه خدمات و زحمات امروز نمیتوانیم او را از شهداء راه وطن حساب کنیم .

ج - شبهه نباشد حاج میرزا احمد را من آدم سفیهی میدانم مثل من آدمی که همچو حرکت بزرگی را میخواهد بکند بمثل حاج میرزا احمد آدمی نیت خود را بروز نمیدهد .
 پس - شنیدم شما مکرر ببعضی از دوستان خودتان گفته بودید که من صدراعظم را خواهم کشت با صدراعظم چه عداوت داشتید .

ج - خیر این مقالات دروغ است بلی در اوایل امر که سید را اذیت و نفی بلد کردند خدشه برایش حاصل شده بود که او سبب ابتلا وافتضاح ونفی او شد ولی بعد در اسلامبول متواتر برای او ثابت شد که صدراعظم دخیل این کار نبوده و نایب السلطنه سبب شده بود من هم بخیال کشتن ایشان نبودم .
 پس - در این مدت که شما از اسلامبول آمده در حضرت عبدالعظیم منزل کردید هیچ بشهر نیامدید .

ج - چرا يك مرتبه مستقیماً بمنزل حاج شیخ هادی نجم آبادی رفتم دو شب هم مهمان ایشان بودم از من پذیرائی کردند یکتومان هم خرجی از ایشان گرفته مجدداً همانطوریکه مخفی بشهر آمده بودم بحضرت عبدالعظیم مراجعت کردم .

پس - دیگر بشهر نیامدید و با کسی ملاقات نکردید .

ج - خیر ابدأ بشهر نیامدم .

پس - پس پسر را کجا ملاقات کردی .

ج - پیغام فرستادم پسر را آوردند بحضرت عبدالعظیم چند شب او را نگاه داشتم .

پس - همراه پسر کی آمد بحضرت عبدالعظیم .

ج - مادرش که مدتیست مطأقه است پسر را آورد و مراجعت کرد بعد از چندروزی باز آمد و پسر را برگردانید .

پس - شما از کجا در تمام این شهر حاج شیخ هادی را انتخاب کردید و بمنزل او آمدید مگر سابقه و آشنائی اختصاصی باو داشتید .

ج - اگر سابقه اختصاصی نداشتم که از من مهمانداری نمیکرد . حاج شیخ هادی که باحدی اعتنائی ندارد تمام مردم را در کوچه روی خاک پذیرائی میکند .

پس - مگر شیخ هادی با شما هم عقیده و همخیالست .

ج - اگر هم عقیده و همخیال نبود بمنزلش نمیرفتم .

پس - پس یقین است از نیت خود در شهادت شاه بایشانهم اظهاری کردی .

ج - خیر لازم نبود که بایشان اظهاری بکنم .

پس - از طرف سید جمال الدین برای ایشان پیغام و مکتوبی داشتی .

ج - مگر پستخانه و وسایل دیگر قحط است که بتوسط من که همه جانتهم و معروف هستم مکتوب برای کسی برسد وانگهی شما چه میگوئید مگر حاجی شیخ هادی تنها است که با من همخیال باشد عرض کردم که اغلب مردم با من همخیال هستند مردم انسان شده اند چشم و گوششان باز شده است .
 پس - اگر مردم همه با شما همخیال هستند پس چرا آحاد و افراد مردم از بزرگ و کوچک زن

و مرد در این واقعه مثل آدم فرزند مرده گریه میکنند در خانه نیست که عزای بیا نباشد.

ج - این ترتیبات عزاداری ناچار مؤثر است اسباب رقت میشود اما برآید در بیرونها حالت فلاکت رعیت را تماشا کنید حالا واقعاً بمن بگوئید بینم بعد از این واقعه بی نظمی در مملکت پیدا نشده است. طرق و شوارع معشوش نیست بجهة اینکه این فقره خیلی اسباب غصه و اندوه من است که در انظار فرنگیها و خارجه بوحشیکری معروف نشویم و نگویند هنوز ایرانیها وحشی هستند.

س - شما که این قدر غصه مملکت را میخورید و در خیال حفظ آبروی مملکت هستید اول چرا این خیال را نکردید مگر نمی دانستید کار باین بزرگی البته اسباب بی نظمی و اغتشاش میشود اگر حالا نشده باشد خواست خدا و اقبال پادشاهست.

ج - بلی راستست اما بتواریخ قرنك نگاه کنید برای اجرای مقصد بزرگ تاخونریزها نشده است مقصود بعمل نیامده.

س - آنروزیکه آقای امام جمعه بحضرت عبدالعظیم آمده بودند تورفتی و دستش را بوسیدی و چه گفتی بایشان و ایشان بتوجه گفتند.

ج - امام جمعه با پسر هاشان و معتمد الشریعة آمدند من در توی صحن رفتم دستش را بوسیدم بمن اظهار لطف و مهر بانی کردند (گفتند کی آمدی، آمدی چکنی) گفتم آمدم که بلکه یک طوری امنیت پیدا کنم بروم شهر مخصوصاً از ایشان خواهش کردم خدمت صدر اعظم توسط کنند کار مرا اصلاح نمایند که من از شر نایب السلطنه و وکیل الدوله آسوده شوم. ولی پسرهای امام بمن گفتند شهر آمدن ندارد اینروزها شهر بواسطه نان و گوشت و پول سیاه بهم خواهد خورد و بلوائی میشود خود امام هم بمن امیدواری و اطمینان داد.

س - با معتمد الشریعة چه میگفتی و چه نجوی میکردی.

ج - همین را میگفتم که خدمت آقای امام شرح حال مرا بگوئید و آقا را وادارید که از من توسط کند.

س - ملا صادق کوسه محرراً آقا سید علی اکبر بتوجه کار داشت شنیدم چند مرتبه در حضرت عبدالعظیم منزل تو آمده بود.

ج - خود آقا سید علی اکبر هم آمده بود حضرت عبدالعظیم بقدر تمساعت با ایشان حرف زده التماس کردم که یک طوری برای من تحصیل امنیت کنند که از شر حضرات آقایان در امان باشم بیایم شهر، آقا سید علی اکبر گفت من باینکارها کاری ندارم ملا صادق محرراًش هم یکی دومرتبه آمد همین مقوله صحبت کردیم از آقای حاج شیخ هادی هم آنشب که رفتم منزلشان همین خواهش را کرده گفتند این مردم قابل این نیستند که من از آنها خواهش کنم ابداً از آنها خواهش نمیکنم.

س - جطور شد که تو با اینهمه وحشت که از آمدن بشهر داشتی و هیچ جا هم غیر از منزل آقای حاج شیخ هادی نرفتی واقعاً راست بگو شاید کاغذ و بیغامی برای ایشان داشتی.

ج - خیر کاغذ و بیغامی نداشتم مگر اینکه آقای حاج شیخ هادی را از سایر مرده انسانتر

میدانم با او میشود دو کلمه صحبت کرد .

پی - مثلاً از چه قبیل صحبت کردی .

ج - مشرب آقای حاج شیخ هادی معلومست که چه قسم صحبت میکنند . امروز که کنار خیابان روی خاکها نشسته است متصل مشغول آدم سازيست و تا بحال اقلاً بیست هزار آدم درست کرده است و پرده از پیش چشمشان برداشته است و همه بیدار شده مطلب را فهمیده اند .

پی - با سید جمال الدین هم خصوصیت و ارسال و مرسولی دارد .

ج - چه عرض کنم درست نمیدانم ارسال و مرسولی دارد اما از معتقدین سید است و او را مرد بزرگی میدانند . هر کس که اندک بصیرتی داشته باشد میداند که سید دخلی بمردم این روزگار ندارد . حقایق اشیاء جمیعاً پیش سید میکشوفست تمام فیلسوفهای فرنك و حکماء بزرگ ایشان و همه روی زمین در خدمت سید گرد نشان کج است . و هیچ از دانشمندان روزگار قابل نوکری و شاگردی سید نیست و اضحست حاج شیخ هادی هم شعور دارد مثل بعضی از آخوندهای پیشور نیست () هر کسیکه باینعلامات و آثار پیدا شد () خودش است . دولت ایران قدر سید را نشناخت و نتوانست از وجود محترم او فواید و منافع ببرد . بآن خفت و افتضاح او را نفی بلد کردند بروید حالا ببینید سلطان عثمانی چطور قدر او را میدانند . وقتی که سید از ایران بلند رفت سلطان عثمانی چندین تلگراف باو کرد که حیف از وجود مبارك تست که دور از حوزه اسلامیت بسربری و مسلمین از وجود تو منتفع نشوند بیا در جمیع اسلام اذان مسلمانان بگوش بخورد و باهم زندگی کنیم . ابتداء سید قبول نمیکرد آخر پرنس ملکم خان و بعضیها باو گفتند همچو پادشاهی آتقدر بتواصرار میکند البته صلاح در رفتن است سید آمد باسلامبول سلطان فوراً خانه عالی باوداد ، ماهی دویست لیره مخارج برای او معین کرد ، شام و نهار از مطبخ خاصه سلطانی برای او میرسید ، اسب و کالسکه سلطانی متصل در حکم و اراده اش هستند . در آن روزیکه سلطان او را در قصر یلدوز دعوت کرد و در کشتی بخار که در توی دریاچه با غش کار میکنند نشسته صورت سید را بوسید و در آنجا بعضی صحبتها کردند . سید تعهد کرد که عنقریب تمام دول اسلامی را متحد کند و همه را بطرف خلافت جلب نماید و سلطان را امیر المؤمنین کل مسلمین قرار بدهد این بود که بتمام علماء شیعه کربلا و نجف و تمام بلاد ایران باب مکاتبه باز کرد و بوعد و نوید و استدالات عقلیه بر آنها مدلل کرد که ملل اسلامی اگر متحد بشوند تمام دول روی زمین نمیتوانند بآنها دست بیابند . اختلاف لفظ علی و عمر را باید کنار گذاشت و بطرف خلافت نظر افکند ، و چنین کرد و چنان کرد . در همان اوقات فتنه سامره و نزاع بستگان مرحوم میرزای شیرازی طاب ثراه با اهل سامره و سنیها برپا شد سلطان تصور کرد که این فتنه را مخصوصاً پادشاه ایران محرك شده است که بلاد عثمانی را مغشوش کند با سید در این خصوص مذاکرات و مشورتها کرد و گفته بود ناصر الدین شاه بواسطه طول مدت و سلطنت و شیخوخت يك اقتدار ورعی پیدا کرده است که فقط بواسطه صلابت و علماء شیعه و اهل ایران حرکت نمیکند که با خیال ما همراهی کنند و مقاصد ما بعمل نخواهد آمد در باره شخص او باید فکری کرد و بسید گفت تودر باره او هر چه بتوانی بکن و از هیچ چیز اندیشه مدار .

س - تو که در مجلس سلطان وسید حاضر نبودی این تفصیلات را از کجا میدانی .

ج - سید از من محرمانه داشت چیزی از من پنهان نمیکرد من در اسلامبول که بودم از بسکه سید بمن احترام می کرد در انظار تمام مردم تالی خود سید بقلم رفته بودم بعد از خود سید هیچ کس با احترام من نبود تمام اینها را خود سید برای من نقل کرد و خیلی صحبتها از این قبیل سید برای من نقل کرد ولی در خاطر من نیست سید وقتی که بنطق میافتاد مثل ساعتی که فنرش در رفته باشد مسلسل میگفت مگر میشد همه را حفظ کرد ؟

س - در صورتیکه شما در اسلامبول بآن احترام بودید دیگر بایران آمدید چه کنید که اینقدر باین و آن التماس کنی که برای تو امنیت حاصل کنند .

ج - مقدار این بود که بیایم و این کاربردست من جاری شود . خیال داشتم که آمدم تحصیل امنیت هم برای اجرای خیال خودم میخواستم بکنم .

س - خوب از مطلب دور افتادیم بعد چه شد سید بعلمای شیعه و ایران کاغذهائی که نوشته بود اثری هم کرد .

ج - بلی تمام جواب نوشته و اظهار عبودیت کردند بعضی آخوندها و ملاهای لاش خور را مگر نمیشناسید و عده پول و امتیازات بشنوند دیگر آرام میگیرند . خلاصه بعد از اینکه تدبیرات کل کرد و بنای نتیجه بخشیدن را گذاشت چند نفر از نزدیکان سلطان و منبذین منافع که دور و بر سلطان بودند مثل ابوالهدی و غیره در میان افتاده خواستند خدمات سید را باسم خودشان جلوه بدهند سلطان را در حق سید بدگمان کردند بواسطه ملاقاتیکه سید از خدیو مصر کرده بود ذهنی سلطان کردند که سید از توأمایوس شده است میخواهد خدیو را خلیفه بکند سلطان هم مالیخولیا و جنون دارد متصل خیال میکند که الان زنهاش میآیند و میکشندش . لهذا بسوء ظن افتاده بولیسهای مخفیه بسید کماش است و کالسه هم که باختیار سید بود از او منع کرد سید هم رنجش حاصل کرده گفت و اصرار کرد که میخواهم بروم لندن . این بود که دوباره اصلاح کردند و پولیسها را از دور او برداشتند و اسب و کالسه اش را دادند بعد از اصلاح سید میگفت حیف که این مرد یعنی سلطان دیوانه است و مالیخولیا دارد والا تمام مثل اسلامیه را برای او مسلم می کردم ولی چون اسم او در اذهان بزرگست باید باسم او اینکار را کرد . هر کس سید را دیده میداند که او چه شوری در سر دارد و ابدآ در خیال خودش نیست نه طالب یور است نه طالب شئون است نه طالب امتیاز است زاهدترین مردمست فقط میخواهد اسلام را بزرگ کند حالاهم اعلی حضرت مظفر الدین شاه باین نکته ملهم بشود سید را بخواهد استمات کند اینکار را بنام نامی ایشان خواهد کرد .

س - یعنی سید بعد از این تفصیلات که ذکر کردید مضمّن میشود بایران بیاید .

ج - من سید را میشناسم همین قدر که یکی ازدول خارجه را ضامن بدهد که جان او در امان باشد او دیگر در بند هیچ چیز نیست خواهد آمد که شاید خدمتی باسلامیت بکند و انگهی اویقین میداند که خون او کار آسانی نیست و تا قیامت خشک نخواهد شد .

سواد نگارش میرزا ابوترابخان نظم الدوله که در آخر استنطاق نوشته و مهر کرده است

هوالمعلم - این کتابچه سؤال و جواب و استنطاقیست که در مجالس عدیده در حضور این غلام خانزاد ابوتراب و جناب حاج حسینعلی خان رئیس قراولان عمارات مبارکه همایونی عجالتاً بطور ملایمت و زبان خوش از میرزا محمدرضا بعمل آمد لیکن مسلم است در زیر شکنجه و صدمات لازمه استنطاق بهتر از این مضالب و مکنونات بروز خواهد داد .

اما عجالتاً از این چند مجلس سؤال و جواب که این غلام خانزاد کرده است چیزی که باین غلام معلوم شده اینست که او خودش در همه جا میگوید ابداً در خیال و صلاح خیر عامه نبوده و تمام این مهملات و منخرافات را از سید جمال الدین شنیده و فقط از شدت نادانی شیفته و فدائی سید شده و محض تلافی صدماتی که بسید وارد آمده بود بدستور العمل سید آمده اینکار را کرده است حالا اگر سید خیالش بجای دیگر مربوط باشد مسئله علیحده است و در خصوص آن مهملات که مبنی بر خیرخواهی عامه اظهار میکنند دور نیست در میان مردم بعضی هم عقیده داشته باشد . اما در این خیال شومی که داشت گویا همدستی نداشته باشد و اگر قبل از وقت از خیال خود کسی را مطلع کرده باشد این فقره در زیر شکنجه و صدمات دیگر (۱) معلوم خواهد شد . (غلام خانزاد ابوتراب) محل مهر نظم الدوله

صورت تقریرات میرزا محمدرضا

که عصر روز سه شنبه غره ربیع الاول هزار و سیصد و چهارده در باغ گلستان
با حضور فرمانفرما و مخبر الدوله و وزیر علوم و مشیر الدوله
وزیر عدلیه و تجارت و سردار کل و نظم الدوله و امین همایون
و حاج حسین علیخان امیر قومان کرده است

پدر من ملا حسین عقدانیست و معروف بود بملا حسین پدر . من خودم در اوائل کار از تعذیات محمد اسمعیلخان وکیل الملک که ملک مرا گرفت و بملا ابوجعفر داد از کرمان بیزد رفته مدتی طلبه

(۱) گویا مراد از صدمات دیگر غیر از شکنجه باشد مانند آنکه طفل او را بیاورند و داغ آتش کنند بلکه پدرش بیطافت شود و مطالب را بروز بدهد چنانچه در باب وصول پول سرشماری سابقاً در دهات کرمان معمول بوده که طفل را در حضور پدر و مادر مینشانند و آتش حاضر کرده انبر را در آتش میگذارند همین که انبر آهن سرخ میشد بدست ویای طفل دوسه ساله میگذارند آنوقت پدر یا مادر لابد شده بول و تعارف مأمور دیوانی را میدادند چنانکه همین کار را بامر امیر بهادر در باغ شاه در باره پسر ده ساله و هفت ساله مرحوم سید جمال الدین واعظ کردند که بروز بدهد پدرش که جارفته است طفل بیچاره آنچه قسم میخورد والله بچدم قسم ما نمیدانیم آن پیرحمها دست بر نمی داشتند تا طفل را غشوه دست داد و افتاد .

بودم و تحصیل میکردم بعد بطهران آمدم پس از چندی پشگل دست فروشی مشغول بودم پنج شش سال قبل از آن گرفتاری اول قریب هزار و صد تومان شال و خز نایب السلطنه از من خرید مدتها اذ برای پولش دویدم آخر رفتم بنای قضاحی گذاردم قریب سیصد تومان از پولم کم کرد بعد از كتك و پشت گردنی زیاد که خوردم پولم را گرفتم دیگر پیش او رفتم تا پنج شش سال که همه رژی در میان مردم افتاد و کیل الدوله فرستاد عقب من که بیا حضرت والا میخواهد ترا ملاقات کند رفتم اول ارمن پرسید من شاه میشوم یا نه گفتم اگر جذب قلوب بکنی شاه میشوی گفت وزرای خارجه اینجا هستند قبول نمیکنند گفتم وقتی که ملت کاریرا کرد خارجه چه میتواند بگویند .

س - پس شنیدم تو باقا وعده سلطنت داده بودی و گفته بودی اگر تو جلو بیفتی من هفتاد هزار نفر دور تو جمع میکنم شاه میشوی .

ج - آخر و کیل الدوله بمن گفت آقا این تالار بزرگ را برای صف سلام ساخته است خیال سلطنت دارد از این حرفها بزن خوشش میآید من هم گفتم . بعد آقا گفت شنیدم تو بعضی اطلاعات داری خدمت بدولتست و بملت من گفتم بلی در میان طبقات مردم ازوزراء ، ملاها ، تجار و غیره این گفتگو هست باید فکری کرد جلوگیری کرد بعد از وعده و قسمهای زیاد که حضرت والا مرا مطمئن کردند و بردند خانه و کیل الدوله عبدالله خان والی در آنجا بود با آن سیدی که یکوقتی بصدر اعظم تعرض کرده بود عمامه اش را برداشته بودند بمن گفتند تو يك کاغذی بنویس باین مضمون که (ای مؤمنین ، ای مسلمین امتیاز تنباکو رفت قند سازی رفت ، راه اهواز رفت . بانگ آمد ، راه تراموه آمد . و مملکت بدست اجنبی افتاد حالا که شاه در فکر نیست خودمان چاره کنیم) .

س - اینها همه که اسباب ترقی بود شناها اگر طالب ترقی ملت هستید چه جزو جای شکایت بود .
ج - بلی اگر بدست خودمان میشد اسباب ترقی بود نه بدست خارجه خلاصه گفتند این نوشته را بنویس ما میدهیم بشاه میگویی در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم آنوقت اصلاحی خواهند کرد . من نمینوشتم اصرار کردند منم نوشتم تمام هم نکرده بودم که ازدست من گرفته مثل اینکه گنج پیدا کردند قلمدانرا زود جمع کردند از شدت خوشحالی چاقو و مقراض را فراموش کرده بعد بنای تهدیدات را گذاردند که رفقای را بگوداغی آوردند هر چه گفتم رفقای من کسی نیستند میان همه مردم این حرفها هست من حالا کی را گیر بدهم هر بیچاره که یک روزی بمن مراده داشته حالا گیر بدهم نشد . من دیدم حالا وقت جان فدا کردنست بچاقو نظر انداختم رجب علیخان ملتفت شد چاقو را برداشت نگاه کردم مقراض را پای بخاری دیدم بعد الله خان گفتم ترا باین قبله که بطرف آن نشسته مقصود چیست گفت مقصود اینست رفقای را بگوئی گفتم تشریف بیاورید تا بشما بگویم او را کشیدم بطرف بخاری آنوقت مقراض را برداشته شکم خود را پاره کردم خون سرازیر شد که آمدند جراح آوردند بخیه کردند من ابدأ در جمع آن اشخاص که کاغذ نویسی و کاغذ پرانی میکردند نبودم . آقا سید جمال الدین که اینجا آمده بود بعضیها تقریرات او را میشنیدند مثل میرزا عبدالله طیب میرزا نصر الله خان و میرزا رج الله خان گرم میشدند میرفتند بعضی کاغذها مینوشتند بولایات میفرستادند که از خارج تبر پست

میخورد بر میگشت بجمع آنها را میرزا حسنخان نواده صاحب دیوان کرم نگاه میداشت بجهت اینکه سید را دیده کلماتش را شنیده بود. بعضی اذرقاشان هم مشغول کلاه درست کردن بودند مثل حاج سیاح که میخواست ظل السلطان را شاه کند و یکی دیگر را صدر اعظم. خلاصه بعد که اینها را گرفتند یکروز آمدند گفتند شما بیائید امیریه آقا شما را میخواهد به بیند ما را گذاردند توی کالسکه بردند

نایب السلطنه (کامران میرزا)

امیریه دیدیم سربازهای گارت وارد شدند بیک حالتی که همه ماها متوحش شدیم میرزا نصر الله خان میرزا فرج الله خان بنا کردند هم دیگر را وداع کردن یک اوضاعی بریاشد بعد ما را نشانندند توی کالسکه با سوار و دستگاه بردند قزوین در نه ساعت بقزوین رسانندند آنجا سعد السلطنه اگرچه خیلی سخت بود ولی

ترتیب زندگی ما فراهم بود. در آمدنی که ما آنجا بودیم شورش (رزی) برپا شد بعد از شانزده ماه آمدند مژده دادند که مرخص شدید خیاط آمد باندازه قد هر يك از ما لباسی دوختند ما را فرستادند طهران یكراست رقتیم امیریه در آنجا بعضی که پول داشتند برای آقا چیزی از آنها گرفتند و نقره‌هم بآبی میان ما بودند یکی از آنها هم پول داشت داد و مرخص شد سائرین هم مرخص شدند باز من بدبخت را بردند با يك نفر بآبی دیگر بانبار چهارده ماه در انبار بودم یكروز توی انبار بنای داد و فریاد گذاشتم که اگر کشتنی هستم بکشند اگر بخشیدنی هستم ببخشند این چه مسلمانست حاجب الدوله با يك دسته میرغضب آمدند عوض استمالت ما را بچوب بستند يك چوب کاملی بمن زدند تا اینکه از انبار خلاص شدم (۱) هر چه فکر کردم عظم باینجا رسید که بروم خود را بامام جمعه بیندم او هم رئیس ملتست هم اجزای دولت، در همانجا در منزل آقای امام خدمت صدر اعظم رسیدم عریضه دادم بعد از چند روز دیدم نایب محمود فرستاد پیش فراشبازی بامام جمعه گفت میرزا محمد رضا را بگوئید آقا میخواهد پولش بدهد من تعاشی کردم از رفتن، امام گفت برو ضرری ندارد آمدم خدمت آقا اول بمن گفت تو بمنزل صدراعظم چرا رفتی گفتم نرفتم بعد نایب محمود گفت بیا دم صندوق خانه پول بگیر رفتم آنجا دیدم حسینخان صندوقدار يك چیزی بگوش نایب محمودخان گفت او هم گفت بیا برویم کاروانسرای وزیر نظام حواله کنم از تاجر بگیر ما رقتیم دیدم باز مرا بردند انبار خلاصه چهار سال و نیم بیجهت و تقصیر گاهی در انبار گاهی در قزوین زیر کند و زنجیر بودم چه صدمات کشیدم دیگر زندگی را انسان برای چه میخواهد ایندفعه آخر بعد از مرخصی از انبار آقا ده تومان دادند یانزده تومان هم و کیل الدوله داد رفتم بطرف اسلامبول آنجا که سید شرح حالت مرا شنید گفت چقدر جان سخت بودی چرا نمردی در مراجعت آمدم بارفروش در کاروانسرای حاج سید حسین از يك میوه فروش يك طپانچه پنجلول روسی با پنج فشنگ خریدم سه تومان و دوهزار و بیخیال نایب السلطنه بودم تا دوروز قبل از تحویل بحضرت عبدالعظیم آمدم در اینمدت هم غیر از دوشب که شهر آمده منزل حاج شیخ هادی ماندم و از ایشان سفارش نامه خواستم و گفتم شنیده‌ام امین همایون مرد است از من نگاهداری خواهد کرد سفارشنامه باو بنویسد حاج شیخ هادی گفت من اطمینان ندارم و نمینویسم دوباره مراجعت کردم دیگر ابداً بجائی نرفتم. رفتن بسر خه حصار و زرگنده دم باغ نصر السلطنه همه دروغست در حضرت عبدالعظیم هم بودم بهمه آقایان ملتجی شدم بآقای امام جمعه بآقا سیدعلی اکبر و دیگران ملتجی شدم که برای من تحصیل امنیت کنند هیچ کدام اعتنائی بحرف من نکردند یكروز هم صدراعظم آمد بصقائیه عریضه عرض کرده بودم که بدهم بحضرت عبدالعظیم نیامدند.

(۱) باعث خلاصی میرزا رضا از انبار شاهی جناب آقا سید عبدالرحیم اصفهانی نایب ظهیر الدوله شد چه مدتی که میرزا رضا در انبار محبوس بود احدی از او معاونتی نکرد جز این سید بزرگوار که بعض اوقات پول برای او بمفرستاد و مخارج عیال او هم میرسانید و بواسطه برانگیختن وسایط و زحمات بسیار اسباب مرخصی او را فراهم می‌آورد و چنانکه در شرح حالات این سید بزرگوار در تاریخ مذکور خواهد آمد.

در اینجا سؤال شد راستست که این کلفتهای اندرون با تو متحد بودند و بتو خبر میدادند .
جواب گفت اینجا چه حرفیست آنها چه قابل هستند که بمن خبری بدهند روز پنجشنبه در حضرت
عبدالمعظم شهرت کرد که فردا شاه بزیارت خواهد آمد آب و جاروب میکردند من هم شنیدم صدراعظم
قبل از شاه تشریف میآوردند عریضه نوشته بودم آمدم توی بازار که عریضه بدهم نمیدانم چه طور شد
آنجا باینخیال افتادم گفتم میرزا محمد رضا برگردد شاید امروز اصل مقصود دست دهد رفتم طیانچه را
برداشتم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم ایستادم تا شاه وارد شد که وقع ما وقع خدمت بزرگی
کردم بایران و ایرانیان .

من قدری هستم و مؤمن بقدر و معتقد که بی حکم قدر برك اذ درخت نمیافتد حالا هم بخیال خودم
يك خدمتی بشام خلایق کرده و ملت و دولت را بیدار کرده ام و این تخم را من آبیاری کردم و سبزشد
هم خواب بودند بیدار شدند یکدرخت خشک بی ثمری را که زیرش همه قسم حیوانات موزی درنده
جمع شده بودند از بیخ انداختم و آن جانورها را متفرق کردم حالا از پهلوی آن درخت يك جوانه بالا
زده است مثل مظفرالدینشاه سبزوخرم و شاداب امید همه قسم ثمر باو میرود . حالا شما هم فکر رعیتشان
باشید همه رفتند همه تمام شدند من قدری از خارجه را دیده ام . ببینید دیگران چه کردند شما هم
بکنید لازم هم نیست حالا قانون بنویسید چه قانون اسلام همه را کافیت برای دیوان هم قانون قلمی
لازم نیست چه قانون نویسی حالا در ایران مثل اینست که يك لقمه نان و کباب بخلق طفل تازه متولد
شده بطیانند البته خفه میشود ولی بارعیت مشورت کنید مثلاً کدخدای فلان ده را بگوئید بچه قسم
از تو مالیات گرفته شود و با تو رفتار کنند راضی خواهید بود هر طور که او بگوید با او رفتار کنید
هم کارتان منظم میشود و هم ظلم از میان میرود .

در اینجا سؤال شد تو قدری هستی باید بدانی حکم قدر نیست که هنوز این کارها در این جا
واقع شود .

جواب گفت پس شماها خانه خود را جاروب نکنید که حکم قدر نشده است .

در اینجا سؤال شد در این مدت هیچ بخیال کشتن صدر اعظم هم بودید .

جواب گفت در این خیال نبودم حالا که من این کار را کرده ام امید حیات هم ندارم بجهت
اینکه يك بزرگی لازم است مثل بزرگی خدا يك یرده پائین تر که مرا عفو کند .

در خصوص دستور العمل سید جمال الدین و صحبتهای سلطان با سید سؤال شد .

جواب گفت وقتی که فتنه سامره برپا شد و میان شیعه های اتباع مرحوم میرزای شیرازی و اهل
سامره گفتگو و جنگ بمیان آمده بود سلطان همه را از تحریکات شاه میدانست بسید گفته بود در حق
ناصرالدینشاه هر چه از دست میآید بکن و خاطر جمع باش وقتی که من شرح مصیبتها و صدمه ها و حبسها
و عذابهای خود را برای سید میگفتم بمن گفت که تو چه قدر بی غیرت بودی و حب حیات داشتی ظالم
را بایست کشت حرا نکشتی و ظالم در این میان غیر از شاه و نایب السلطنه کسی دیگر نبود اگر چه
در خیال نایب السلطنه هم بودم دیگر آنروز خیالم در باره شاه مصمم شد گفتم شجر ظلم را از بیخ

باید انداخت شاخ وبرك بالطبع خشك میشوند .

سؤال شد روز سیزده عید اعتمادالسلطنه را در حضرت عبدالعظیم ملاقات کردی یاخیر .

جواب گفت بلی با شمس العلماء او را دیدم ولی حرف نزدم او آدم مزوری بود بسید خیلی اظهار ارادت میکرد ولی سید میگفت آدم بدذاتیست از او نباید ایمن بود .

سؤال شد کس و کار چه داری .

جواب گفت یکزن دارم که همشیره خواهر میرزااست بادو طفل و یکخواهر پیری دارم در کرمان

که پسر او را که مشهدی محمدعلی نام دارد پیش حاج سید خلف گذاردهام .

سؤال شد جهت مناسبت و آشنائی تو با سید جمال الدین چه بوده .

جواب گفت من پیش حاج محمدحسن بودم وقتیکه سید آمد بطهران و در منزل حاجی منزل

کرد من مهماندار او بودم و از آنجا آشنا شدم .

سؤال شد مشهور است که تو یک خواهرت را در کرمان کشتی .

جواب گفت خدا کشت اما مرا متهم کردند و گفتند تو کشتی . **انتهی** .

صورت استنطاق و تقریرات مرحوم میرزا رضا حون حاوی باره مطالب بود لذا هر دو را

درج نموده .

میرزا رضا مسلمان و متدین بدین اسلام بود و در فتوت و مردانگی مسلم و متفق علیه است چه در

جس آنچه کردند یکنفر از آشنایان و دوستان خود را گیر نداد و نام نیک خود را در صفحه روزگار

باقی گذارد .

از مزاح و شوخی و لغویات برهیز مینمود جز آنکه از قرار مذکور در جس آخری که انعام خود

را یقین میداشت گاه گاهی مزاح مینمود و صورت بشاشت ظاهر میساخت گویند روزی حاج ملک النجار

متقبل شد که او را استنطاق نماید و همدستان او را استکشاف کند در جس اورفت و با او بطریق مهربانی

و ملایمت رفتار و ضمناً از او پرسید در قتل ناصر الدین شاه تنها بودی و یا معاون داشتی در جواب گفت پنج

کس با من همراه بودند حاج ملک التجار از این جواب خوشحال و خرم گردید و گفت اسامی آنها را بمن

بگو که من محل اسرار میرزا رضا پس از آب و تاب زیاد گفت خودم بودم و سایه ام . . . بود و دو خایه ام

حاج ملک از این جواب خجل و شرمسار گردیده و از نزد او بیرون رفت و نیز حکایت خواجه و ترسانیدن

میرزا رضا او را که بحالت ترس افتاد و غشوه عارض او شد معروفست ولی ما از مأخذ صحیح چیزی

دست نیاوردیم .

باری میرزا رضا در صبح روز پنجشنبه دوم ماه ربیع الاول در میدان مشق طهران بحلق آویخته

مردم بتماشای او میرفتند چون شب او را در قزاقخانه نگاه داشته بودند لذا صبح زود او را از قزاقخانه

بیرون و بای دارش آوردند قبل از طلوع آفتاب در حالتیکه اطرافش را شجاع السلطنه بسر سردار کل

داماد اناپک و بستگان اتابک براکنده و صدای موزیک بلند بود او را بدار کشیدند گویند میرزا

رضا اعتمادی بمیرزا علی اصغر خان داشت که احتمال قصاص بر خود نمیداد وقتی که نظرش بدار افتاد

کرمانی از نتایج این مجلس بود اقدام امین الدوله بافتتاح مدرسه رشديه و ترویج معارف و تکثیر مدارس و مکاتب .
چون حالات قاتل را نوشتیم مناسب اینست که حالات مقتول را نیز متعقب بر آن درج نماییم .

فصل

در بیان حالات ناصرالدینشاه

چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران

تاریخ حالات و وقایع زمان ناصرالدینشاه قاجار را برای اینکه ترقی ایران در این اواخر و یا خرابی دربار ایران از این تاریخ شروع شده است ناچار باید بطریق فهرست اشاره بآن بکنیم و چون فاضل معاصر مؤید الاسلام مدیر روزنامه حبل المتین بطریق ایجاز چند سطر در باره این پادشاه نوشته است لذا ما عین عبارت اورا نقل و معلومات خود را ضمیمه آن میداریم و همچنین در حالات مظفرالدینشاه هم عبارت اورا که از روی بیغرضی نوشته است نقل میکنیم و آنچه خود میدانیم ضمیمه آن میسازیم اما در شان چهارمین پادشاه چنین مینویسد .

«در سال (۱۲۶۴) بعد از پدیرتاج سلطنت بر سر نهاد قبل از ورود موکب شاهانه بطهران سیف الملوك میرزا پسر ظل السلطان بدعوی سلطنت برخاسته پس از چند روزی زبون گردید در آغاز سلطنت سرجنابان غالب بلاد هم سری جنبانند از آن بعد آشوب خراسان و فتنه سالار برخواست و در سال ۱۲۶۶ بقتل سالار و پسر و بزارش خاتمه پذیرفت سپس فتنه باب بالا گرفت و بقتل شاه برخاسته در مازندران و زنجان و تبریز پیش از سایر بلاد جویهای خون بیگناهان از حرکات نابکارانه جاری و چند سال امتداد یافت . در سال (۱۲۷۳) بسر داری شاهزاده حسام السلطنه عم پادشاه ، هرات مستخر شد .

مجدد دولت انگلیس لشکر بحری و جهازات جنگی بخلیج فارس فرستاده و همان بهانه اولیه خود را پیش نمود . از نکبت بی علمی دربار و خودخواهی میرزا آقاخان صدر اعظم معاهده ملعونه یاریس بین ایران و انگلیس بسته آمد - و رسماً حق حاکمیت ایران از افغانستان سر تفع و حصه از خاک خراسان هم ضمیمه افغانستان گردید - یکی از مورخین در این موضوع چنین مینویسد . (در یک قرن ایرانیان دوسهو بزرگ کردند که تلافیش آنرا محالست - اول ترک معاهده سوق عسکری با نالیون - دوم چشم پوشی از حقوق خود در افغان - آنهم در بجهوه بلوای هند که انگلیسها بتسلیم حدود نادری بایران حاضر بودند . در اواسط سلطنت يك اردوی بزرگ ایران بسر داری شاهزاده حمزه میرزا عم پادشاه زبون و اسیر ترکمان گردید - این پادشاه در عیاشی و کامرانی گوی مسابقت را از جد خود ربود - و خزائن معموره ایرانرا که در تمام عالم ضرب المثل بود بعیاشی صرف نمود - آنچه محقق است از آغاز تا انجام يك صد و هشتاد و سه زن اختیار کرد - و بعد از رحلت شاهانه شش پسر و چهارده دختر بیادگار گذارد - و پنج سفر رسمی و چند مسافرت غیر رسمی کرد - و اضافه بر یکصد کر و خزانه ایران صرف این مسافرتهای ببعنی شد

یکی از مورخین این پادشاه را (عالم بی عمل) مینویسد - در پنجاه سال سلطنت آنچه تصدیق شده هشتاد و سه مقاولات تجارتی و سیاسی و سرحدی و امتیازی بادل و اتباع خارجه بست در جمیع آنها ایران مغبون گردید سی و پنج از آن مقاولات و امتیازنامه‌ها بقوت رشوت و اخذ بیشکش چشم بسته بصره رسید که منجمه امتیازرزی و بانك شاهنشاهی انگلیس و روسی و اجازه تعمیر راه آهن و شوشه که مضارش بر هر ذی حسی پوشیده نیست - ممالکی که در عهد سلطنت این پادشاه رسماً از ایران موضوع شد از اینقرار است : افغانستان تمام ، نصف از خاک خراسان ، سیستان ، قائنات ، مرو ، سرخس ، مسقط و عمانات و ترکمان تمام ، صد و هفتاد و سه قطعه از جزائر و سواحل خلیج فارس و دوئلت از بلوچستان و نیز بصر حدات آذربایجان و گیلان و مازندران و استرآباد و کردستان هم از همسایگان خیلی تجاوز شده است .
در ایام سلطنت این پادشاه ، اعظم خساراتی که بایران وارد آمده شهادت میرزا تقی خان امیر نظام اتابك اعظم است که باتفاق سیاسون تالی مدحت پاشا و بسمارك و كلالستون بود و گناهی جز جلوگیری از حرکات بچه گانه پادشاه و خیرخواهی مملکت و سلطنت نداشت .

چنانچه اصلاحات مدت قبله صدارت آن مرحوم در جمیع ادارات این نکته را بخوبی روشن میدارد و بقول (لاردهیو) اگر پیروی از خیالات عالیه این وزیر بی نظیر شده بود امروز ایران تالی آلمان بود .

چند جنگهای داخلی و خارجی مختصر در عصر این پادشاه شد که من جمله جنگ بندر عباسی و (صدسوینی) امام مسقط و شیخ عبدالله کرد و غیره میباشد که همه را ایران فتح نمود .

کم کم شروع خرابی در اداره نظامی شد و گرفتن رشوه و فروختن نشان و لقب نظامی بهر طفل امرد و مردمان ناقابل شیوع یافت - امتیاز نشان و لقب و اعتبار فرمان و دستخط سلطنت در عهد این پادشاه در خارج و داخل از میان رفت .

رعیت کشی ملك فروشی و علاینه رشوه گرفتن و گروه گروه مهاجرت ایرانیان از ظلم و ستم بخارجه در عهد این پادشاه خیلی بالا گرفت .

در پنجاه سال سلطنت یکقدم بجانب اصلاحات برنداشت و برای اسكات ملت در سالی چند بصدور يك فرمان دروغین مردم را بخواب غفلت انداخت و پنجاه سال بهترین اوقات مغتتم ایران را برایگان ازدست داد هر کس را که استشمام ترقی در او مینمود بقتل میرسانید چنانچه نماند در ایران سرجنبانی که سرش را با سنك استبداد نكوفت - هر يك از وزرایش که اندك قوت میگرفت فوراً او را ضعیف میساخت - الغاء ضدیت بین وزراء و درباریان شعار پلتیکی شاهانه بود و خود را وارث اعظم جمیع متمولین ایران خاصه درباریان که میشناخت بود .

بسا خاندان بزرگ که از ابواب سلطانی بنان شب محتاج گردیدند مسافرت های اروپا باندازه این پادشاه را مرعوب ساخت که هر خواهش نامشروعی را ادنی دول اروپا مینمود باسم صلح پسندی تسلیم میکرد - از همه بیشتر مرعوب روسها بود بلکه در باطن خود را تحت حمایت آنها می پنداشت - حتی در مسئله و لبعدهی هم آنچه روسها خواستند مجری شد .

بسی میرزا حسین خان مشیرالدوله در ایام سبها لاری که مشاق از اطرش آورد نزدیک بود

اداره نظامی ایران منظم شود. با اشاره روسها اطرشها را جواب داده آن اداره عالی تبدیل با اداره قزاق شد.

این پادشاه را خودنمایی و تلون مزاج بدرجه کمال بود. و بهرکاری اقدام کرد ناتمام گذارد. اداره پولیس دائر کرد برخی کارخانجات دولتی آورد صحبت از بعضی اصلاحات هم نمود ولی هیچ يك را باتمام نرسانید فرومایگان را عزیز میخواست و برومندان را ذلیل. ابراهیم آبدار و علی اصغر خان صاحب جمع را که گرچی زاده بودند بر جمیع شرفا و عظمای ایران برتری داد. بلکه بر کردن همه حتی پسران خود سوار کرد.

در ایران همه گونه مناهای و ملاهی در عهد این پادشاه آشکار شد دشمن تعلیم و معارف و آزادی قلم و افکار بود همه خواست ایران غلاف اصلاح پیوشد بدون اینکه حقیقتی در او پیدا شود. شمر نیکو میفرمود. پای بند بنماز هم بود. مجالس تعزیه را دوست میداشت برخلاف پدر دماغش از خرافات صوفیه پاك بود. از مدایح خود خیلی مسرور میشد. خویش را دیپلمات جلوه میداد، از تاریخ بی اطلاع نبود. عربی فارسی و ترکی و فرانسوی میدانست. در سلسله قاجاریه پادشاهی باین کمال برنخواست. چهار مسافرت نامه با قلم خود نوشته. غالب در سیر و شکار بود. و نیکو تیر میانداخت. خطی شیرین داشت. به پلتیک در سلب قوت علماء خیلی کوشید ولی مسئله رژی رشته اش را پنه کرد. خوش ظاهر و بد باطن بود. هزاران نفوس بیگناه را فدای نفس و شهوت رانی خود ساخت. خدمات صادقانه را اصلاً منظور نمیداشت. مخلص کسی بود که راه مدخول اعم از مشروع و غیر مشروع به او مینمود. الحق والانصاف ایران بهرجهت برباد کرده او است.

این پادشاه باندازه استبداد دوست بود که اگر عزیزترین فرزندانش سخنی در اصلاحات میراند از نظرش میانداخت و بتخاک تیره اش مینشانند. چنانچه در حق شاهزاده سلطان مسعود میرزا ظل السلطان فرمود. هر کس را که راعب بطرف اصلاحات دید با خاکش یکسان ساخت مانند میرزا حسینخان مشیرالدوله و حاجی میرزا علیخان امین الدوله و پرنس ملکم خان و سیدالحکماء سید جمال الدین که مدعوا بایران آمده بود و...

در سال (۱۳۱۳) در زاویه حضرت عبدالعظیم در حالتیکه تدارک جشن سال پنجاهم شاهانه دیده شده بود میرزارضای کرمانی که از ستمدیدگان دربار بود به فتوای فیلسوف اعظم اسلام (سید جمال الدین) اسد آبادی الهمدانی که اولین خیرخواه باسیاست اسلام بود با طیانچه از پایش در آورد رحمه الله علیه (۱).

(ناصرالدین شاه) در شب سه شنبه (۶ ماه صفر سنه ۱۲۴۷) هجری متولد شده در ذی القعدة سال (۱۲۶۴) در طهران بتخت سلطنت نشست و در ذی القعدة سال (۱۳۱۳) بدرود زندگانی گفت آثار خیریه که در سلطنت او بشهود رسید ایجاد مدرسه دارالفنون در طهران، نشر علوم عالیه، ایجاد مریضخانه و دواخانه، تذهیب گنبد مطهر سرمن رای، ایوان طلای مشهد مقدس، تذهب گنبد حضرت عبدالعظیم، ایجاد تلگراف خانه، ایجاد ضراب خانه یا چرخ خانه، ایجاد چراغ گاز، ایجاد (۱) یعنی خدا رحمت کند میرزا رضا را.

پست خانه ، چرخ بخار در قورخانه ، کارخانه توپ ریزی ، باروت کوب خانه با چرخ بخار ، کارخانه فشنگ سازی ، کارخانه چاشنی سازی ، ایجاد دایره پولس ، سربازخانه ها در شهرها ، نظم عساکر و ترتیب آنها ، بنای قلعه جات درسرحدات ، بنای مجمع الصنائع ، ترقی درتسج حریر وغیره ، ترقی در شال کرمان ، بنای ابنیه متعدده در بلاد و شوارع عام بجهت رفاهیت عابرین ، ساختن راهها در اغلب بلاد که غالباً مسالك صعبیه را سهل کرده ، انکشاف بعضی از معادن ، ایجاد مجلس شورای دولتی ، تعیین وزارتخانه های مرتب و دارالطباعة و ایجاد روزنامه در ایران .

فصل

در بیان حالات مظفرالدین شاه قاجار

پنجمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران رضوان آرامگاه مظفرالدین شاه رحمه الله تعالی علیه و اولین پادشاهی که در ایران اساس مشروطیت را نهاد .

در سنه (۱۲۶۹) متولد و در سال (۱۳۱۳) براریکه جهانبانی تکیه نمود شش پسر وشانزده دختر یادگار گذارد و قریب یکقرن بسمت ولیعهدی وفرمانفرمائی آذربایجان شناخته می شد ، روسها حسب العاده دیرینه رسوخ و نفوذ خود را از ایام ولیعهدی سخت در قلب این پادشاه جای دادند در ایام ولیعهدی دعوی اصلاح خواهی و حریت پسندی میفرمود ، اخبار ناصری هم در تبریز به تشویق شاهانه اشاعت یافت و قانون که ممنوع از دخول بایران بود در لف پاکت بایشان میرسید دانشمندان بملاحظه بی کفایتی ذاتی و عدم جودت طبیعی خصوصاً بعد از طغیان شیخ عبدالله وبروز آن درجه جبنیت امید خوشبختی بسلطنت ایشان نداشتند .

در آغاز جلوس سخنان دل خوش کن یوک که دال بر توجهات ملوکانه باصلاحات ملکی ونظام ادارات دولتی خاصه نظامی بود میفرمود از این رو تا درجه توجه عامه را مینول بغود نمود خصوصاً در سال (۱۳۱۵) که میرزا علی اصغرخان مطرود ومیرزا علیخان امین الدوله بوزیراعظمی انتخاب شد . اصلاح خواهان را تا اندازه امیدوار ساخت افتتاح مدارس بوضع جدید و اشاعه چند اخبار در داخله قدری از نا امیدیاها را کاست طول نکشید که در سال (۱۳۱۶) گرسنگان دربار وضع امین الدوله را منافی با منافع شخصی دیده دوباره امین السلطان را بروی کار آوردند و امین الدوله بدوا از طهران سپس از ایران مهجور شد در حالیکه پسر و عروسش که دختر شاه بود همراه او بودند .

بعد از ورود امین السلطان بطهران در سال (۱۳۱۷) اولین استقراض بدلالی میرزا رضاخان ارفع الدوله با شرائط مشثومه استقلال بر بادکن از روس شد چندی طول نکشید یعنی در اوائل سال (۱۳۱۸) بار مسافرت باروپا بسته آمد وجوه استقراض تمام صرف ملاهی وملاعب شد . مردم ایران خصوصاً طهران از این حرکات برآشفته با اینکه ایران برجال دربار سپرده بود درغیاب پادشاه اهالی طهران در ظاهر بر آصف الدوله حکمران و درباطن برخلاف دولت شوریدند .

پادشاه در عودت بطهران بیش از پیش تهی دست ماند همان سفر در پاریس یکی از مجنوبین

عوامل مدنیت بشاه شلیک کرد تیرش اصابت نمود - مجدداً استقراض ثانوی در سال (۱۳۱۹) از روس شد و معاهده تجارتی تر کمان جایی که بحال تجارت و صناعت امروزه ایران خیلی نافع بود باطل و عهدنامه جدید بسنه آمد و سالی ملیونها ضرر تجارتی و صنعتی بایران وارد آورد - گمرکات در مقابل قروض روس مرهون و بر حسب ایامی روس بریاست بلژیکیان اداره گردید و گویا تجارت ایران کاملاً بقبضه روس درآمد و چه استقراض ثانوی هم در مسافرت نانی اروپا در سال (۱۳۲۰) تمام شد و در غیاب موکب همایونی شاهزاده شناع السلطنه نایب السلطنه بود (بطلمع ولایت عهد بدسلوک نمود) .

این حرکات ناموس شکنانه درباریان طشت ازبام افشاده شد و ملت را در غیاب همایونی و حضور شاهانه بهیجان آورد - خصوصاً بعد از قتل میرزا محمود خان حکیم الملک در رشت که علماء هم بمسدا آمده بودند تمام مقاصد را از میرزا علی اصغر خان دانسته - در جمادی الثانی (۱۳۲۱) بارتدادش فنوی صادر و عزل او را از پادشاه خواستند و فوراً مهزول و از ایران مهاجرت نمود و شاهزاده عین الدواه بجای او وزیر اعظم مقرر شد و روزنامه حبل المتین را همانوقت بایران طلب نمود این شاهزاده اول خوب پر کرد و آخر بد خیالی نمود .

در سال (۱۳۲۳) باز ندارک سفر سوم اروپا دیده شد - و این مسافرت در بجهت چنگ اقصای شرق و شکستهای بی دربی روس از ژاپون بود و استقراض سوم هم گویا در چنین موقع نازگی بطریق خفیه از روس شد - در این سفر والا حضرت محمد علی میرزا که در آنزمان ولیعهد بود بفائمه مقامی سلطنت انتخاب شد .

با این همه در این سفر بیش از پیش آثار هیجان در مردم بلاد و اهالی دربار نمایان گردید - از آغاز جلوس همایونی هر وقت دربار دست ننگ شد بقیه خالصه جات و جواهرات نادری و غیره هم بفروش رسید و از این مبلغ هنگفت و پنجاه و اندک کرور قرض یکشاهی بصرف ملک و ملت ودوات نرسید - علاوه نیز سالی چند کرور از کمرک و مالیات و عوارض نازه بر رعایا نجمیل شد .

سال (۱۳۲۴) در صدد استقراض چهارم از روس و انگلیس بودند خون در آن ایام شوری منعقد بود و کلاه ملی ابا و امتناع نمودند - در همان سال ملت از بی اعدالی دربار و بی انتظامی مملکت بسنوه آمده بدوا ببیشوائی حجة الاسلام السیدین السندین آقاسید عبدالله مجاهد بهبهانی و آقامیرزا سید محمد مجتهد طباطبائی مدظلهما بحضرت عبدالعظیم مسحون و سس در مسجد جامع طهران و پس از قتل دو نفر بیگانه علماء بمعصومه قم رفته و عامه ملت بسفارتخانه انگلیس پناهنده بر آمدند - ناپینکه در چهاردهم جمادی الثانی (۱۳۲۴) پس از عزل عین الدوله فرمان مشروطیت صادر و در ۱۸ شعبان همان سال رسماً دارالشورای ملی انعقاد و دولت ایران بجمع دول مشروطه معرفی شد .

در ذی القعدة همان سال اولین قانون اساسی را در مرض موب شاه ، مرحوم میرزا نصرالله خان مشیرالدواه که بسمت رئیس الوزرائی شناخته شده بود بامضای شاهانه رسانیده با هیئت وزرا و درباریان بدارالشورای ملی آورد .

این اداشته زاید الوصف ساده لوح ، سهل القبول ، منلون المزاج ، مسخره و مضحکه ، بسند بدخلوت و باشرم حضور بود - امور سلطنت بامیل عمه جات خلوت با وزراء خود غرض اداره می شد .

خلوتیان پادشاه گویا از پست فطرتان و پست نژادان و بی تربیت و بد اخلاقان انتخاب شده بود . و از اینرو وضع دربار ملاحظه بود ، پادشاه شخصاً با آن همه تعلیم و تربیت دارای هیچ علم نبود و از اطلاعات سیاسی و تاریخی و غیره که لازمه جهانداریت بی بهره بود . و از این رومآل بینی و عاقبت اندیشی

مشیرالدوله (نصرالله خان)

بی مهارت نبود ، اگرچه مانند جدش (محمدشاه) موهوم ترست نبود ، ولی دماغش مانند پدر از خرافات صاف و پاک نبودی ، شوق بسیار بگریه داشت و حکایات غریبه در این باب ذکر مینمایند . این پادشاه خیلی بدآل و منتها درجه جهان بود ، از اغتصاب اموال رجال و متمولین مملکت و قتل نفس برخلاف پدر اجتناب مینمود . جنبیت پادشاه عاقبت بحال ایران مفید واقع گردید که بیک جنبش ملی مشروطیة سلطنت را تسلیم نمود . این پادشاه عاقبت بخیر شد و در آخر عمر حلب نام نیک کرد و محبوب القلوب رعایای خویش بلکه عامه نوع خواهان عالم گردید ، از نام اجداد خود معارف دوست تر بود ، بترقی مملکت هم مایل تر بود ولو اندکی هم از اقتدارات او کاسه میشد حرفی نداست مشروط بر اینکه بدخلخواه هرگونه تصرف در خزینة بخواهد بنماید . در عهد این پادشاه آنچه رسماً از ایران کاسته شد (فیضان رود) هیرمند بود که در تصفیه سرحدی ساکنان و افغان قطع گردید و عثمانی هم بدعوی

حتی برای خود و اخلاف خویش هم بخاطرش خطور نمیکرد . چون این پادشاه را شخصاً قوه متصرفه درهمام امور جمهور نبود اگر وزیری کاردان کافی او را دچار میشد و خلوت او را صاف و پاک میکرد رسنه امور باین قسمها از هم نمیکسیخت . در عهد این پادشاه در هیچ شعبه از شعبات دولتی و ملکی اصلاحی نشده بلکه نسبت پیام پدرش تمام رابتر گردید حکومت علاینه حراج و القاب و نیاشین و فرامین بدست کهنه فروشان داخله و خارجه آشکارا بمعرض بیع میرسید ، اعتبار دستخط و فرامین دولتی یک دفعه زایل گردید . یکی از مورخین در توصیف این پادشاه چنین نویسد : (آنچه را بزبان میگفت کله اش خبر نمیشد) . خیلی مایل بتقلید از پدر بود ولی آن ماده وجودت را نداشت ، یک مسافرت نامه هم نوشت ، بتعزیه داری راغب معلوم میشد ، در فن بویحیگری

سرحدی بظاک ایران قدری تجاوز نمود ، بحرین علنا خودسر یا زیر بار انگلیس رفت ، چند بندر و جزیره کوچک هم در خلیج فارس و برخی مقامات نیز در بلوچستان از ایران موضوع شد ، امتیازات بسیار مضر بخارجه داد منجمله تجدید امتیاز راه آهن پروس ، بانک آلمان ، حفر شوش کهنه برای

مظفرالدین شاه

آثار عبقه بفرانس ، معادن نفت قصر بانگلنس و غبره . اگرچه گفتگوی بعضی از این امتیازات در زمان ناصرالدینشاه شد ولی اتمام و اجرایش در عهد این پادشاه بود . هرگاه چتم از همه اینها هم پوشیده شود قبول شرایط استعراض که بنجه روس را بهجسم ایران جای داد در اضمحلال این سلطنت کافی بود . در سال (۱۳۲۴) بانیکنامی تمام این پادشاه صافی درون خوس عقبت نرك جان وجهان فرمود (انتهی)

چون جزئیات وقایع این پادشاه را در اصل تاریخ درج نموده لذا در این مقام از شرح چشم پوشیده و بهمین چند سطرفوق اکتفا نمودیم الا آنکه گوئیم عمده هیجان و شورش رعایا و بیداری ایرانیان را پسران مظفرالدین شاه و سلسله شاهزادگان اینطایفه باعث شدند چه مرحوم مظفرالدین شاه حکومت ایران را بین برادرهای خود و طایفه قاجاریه قسمت فرمود. صدارت ایران را که تا زمان این پادشاه شاهزادگان نمیدادند و اگذار بشاهزاده عین الدوله نمود وزارت جنگ و سه سالاری را برادر خود کامران میرزا تفویض داشت حکومت آذربایجان را به و اعهد خود محمد علی میرزا داد حکومت فارس و شیراز و بنادر را بسر دیگرش شعاع السلطنه بخشود، حکومت گیلانات را بسر دیگرش عضد السلطان داده، حکومت لرستان بسر دیگرش سالارالدوله داد ایالت کرمان هم در واقع با اداره ناصرالدین میرزا درآمد سایر بلدان را بسایر شاهزادگان نزدیک خود عطا فرمود. این پسرهای جاهل و ساهزاده های متکبر با نهایت غرور بر احدی ابقا نکرده اموال و نفوس و اعراض و نوامیس رعایا را از خود میدانستند، دخترهای رعایا را بقتل و غلبه منصرف میشدند، آتش ظلم و بیداد در تمام ایران مشتعل گردید. شاهزاده عین الدوله هم بعزور شاهزادگی و منصب صدارت مغرور بود وقتی هم که ملتفت شد اعمال و افعال شاهزادگان عما قریب دولت را منقرض خواهد نمود خواست معالجت کند و دست ابناء سلطان را از تعدی بازدارد هر يك را بوعده ولایت عهد و تغییر آن داده لکن شاهزادگان ملتفت شده باذیال علماء اعلام تمسک نموده مخفی و محرمانه با علماء اعلام همراه شده و از بعض مخارج مضایقه نکردند و همان بول خودشان خرج اضمحلال ایشان گردید جملاً حکومت ایران بین پسرها و دخترهای مظفرالدین شاه قسمت شد سرها و دامادها بر مردم مسلط شدند آتشی در ایران روشن شد که دودش غبار چشم رعایا را بر طرف نمود و رعیت از خواب غفلت بیدار شد دیدگان دیوانیان کور همه بنخود مشغول و بر بودن حصص و تقسیم باقیمانده خزانه قانع و در ضمن عقلا و دانشمندان مقتضی را موجود و مانع را مقفود دیده شروع بکار کردند تا اینکه پیش آمد وقایعی که تاریخ بیداری ایرانیان حاوی آنست.

شرح حال میرزا حسین خان سپهسالار

یکی از اشخاص بزرگ که نرقبات ایران را در نظر داشت و بیک اندازه اری در این عالم گذارد مرحوم میرزا حسین خان سپهسالار و بانی مدرسه ناصریه و عمارت بهارستان است که این عمارت عالی و این بنای شاخه که امروز ملجأ و مرجع انام است از آثار خیریه مرحوم سپهسالار است.

حاج میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار فرزند میرزا نبی خان امیر دیوان قزوینی است از اولاد عابدین بیک معروفست میرزا نبی خان شخصی زیرک بود چون آثار فطانت در ناصیه پسرش مشاهده نمود او را بحصول واداشت بعد از تحصیل علوم معموله بمدرسه دارالفنون داخل شده زبان فرانسه و علوم ریاضیه را فراگرفت در سنه (۱۲۵۵) بسمت منسی گری سرده بمیرزا باقر ملک الکتاب شد بعد از چند سال در وزارت خارجه مستخدم گردید بعد از مدتی بهرنال قونسولگری بمبئی مأمور و بعد نرنال قونسول تقلیس شد بواسطه خدمات شایان طرف توجه او ایای امور آمده در سال (۱۲۷۹) بلقب

مشیرالدوله ملقب گردید پس از چند سال سفیر کبیر دولت ایران در اسلامبول و چند سال در عثمانی خدمات نمایان کرد.

ودرفن دیپلوماسی اول شخص ایران بود در سال (۱۲۸۷) که ناصرالدین شاه بعثت عالیات مشرف شد مشیرالدوله برای پذیرائی از اسلامبول بیفداد آمد در سال (۱۲۸۸) بطهران احضار شد نخست بوزارت عدلیه اعظم سربلند و مفتخر گردید قوانین جدید در آن وزارت خانه برقرار داشت سبک الافرنکی را در ایران اومؤسس بود خیلی میل داشت در اداره اونا سخ و منسوخ صادر نشود و همیشه پیرو قانون بود.

سبس وزارت اوقاف و وظایف را ضمیمه وزارت عدلیه نمودند چون بخوبی از عهده مشاغل خود برآمد ابتداءً او را سه سالار اعظم و بعد صدراعظم نمودند اگر چه ابتداءً صدارت او مقارن با گرانی و قحطی سال (۱۲۸۸) شد و این فقره شکستی بکار او وارد آورد مع ذلک کفایت و قابلیت خود را ظاهر ساخت چون مقصود او ترویج معارف و وضع قانون بود و بدون همراهی شاه صورت ننگرفت خواست چشم و گوش ناصرالدین شاه را باز کند و ترقی دول مشروطه را برای العین ببیند او را بسیر و سیاحت اروپا برد در غباب او درباریان علماء عظام طهران را ترسانیدند که مشیرالدوله میخواهد وضع فرنگستان را در ایران جاری کند و امتیاز خط آهن را بانگلسها داده است لذا مرحوم حاجی ملا علی و آفاسبد صالح عرب وعده دیگری از علماء و غیرهم حکم بکفر مشیرالدوله نمودند زمانیکه ناصرالدین شاه سرحد ایران معاودت نمود در رشت لایحه علماء باورسید که مشیرالدوله نباید بایران بیاید و اگر بخواهید او را بطهران بیاورید ما شمارا بسمت پادشاهی نمیشناسیم. ناصرالدین شاه از آوردن مشیرالدوله خائف شده او را معزول نموده و در رشت بعنوان حکومت گذارده و خود بطهران آمد.

و در سال (۱۲۹۱) از رشت بطهران احضار شد و او را وزیر دول خارجه بعد از آن سه سالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند. اما مشیرالدوله دانست که حفظ مقام و مسند او به همراهی با جماعت است لذا در مقام جلب قلوب و جذب میل خواص برآمد نکارنده از مرحوم حاجی سنج هادی نجم آبادی شنید که در یکی از لیالی محرم که در خانه مشیرالدوله ذکر مصیبت و روضه بود مرحوم حاجی سبذ صالح عرب شیشه گلاب را بدست گرفته و بمسئعین گلاب می داد و بمشیرالدوله میگفت ما باید در این مجلس خدمت کنیم که منظور نظر امام زمان است.

بجمل آنهاییکه مشیرالدوله را نکفر بمنمودند همه برگشتند بعضی هم او را تعدیل کردند جز مرحوم حاجی ملا علی که این شخص بزرگ از حکم خود نکول نکرد و آنچه مشیرالدوله اصرار کرد يك مجلس با مرحوم حاجی ملاقات کند رضای شد و اذن نداد حتی آنکه مشیرالدوله برای مرحوم حاجی ملا علی بغام داد که اذن بدهید در حمام خدمت شما برسم آن مرحوم اذن نداد و با مشیرالدوله ازنده بود ملاقات نکرد.

باری ابساد کی مرحوم حاجی ملا علی باعث شد که باز مشیرالدوله را از کار معزول نموده و بقزوین فرستادند در آن سال طغان سیخ عبدالله در نواحی آذربایجان شروع شد و خسارت بسیاری بایران وارد آمد

ناچار مشیرالدوله را پیشکار مملکت آذربایجان و بدفع شیخ عبیدالله مأمور نمودند و بخوبی این مأموریت را انجام داد و بطهران مراجعت نمود در اینوقت (الکساندر سوم) پادشاه روسیه وفات کرده بود مشیرالدوله برای تسلیت و تهنیت جانشین او با هیئتی مأمور بطرسبورغ گردید در سال (۱۲۹۵) برغیب مشیرالدوله ناصرالدین شاه باردیگر بفرنگ رفت لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه ماند.

اگرچه مشیرالدوله در زمان ریاست خود میرزا ملکم خان را بایران عودت داده مجلس فراموشخانه ترتیب داده لکن موانع و اغراض شخصی مانع آمد و میرزا ملکم خان بعنوان سفارت بلندن رفت چنانکه شرح حالات او خواهد آمد.

مادر این مقام استشهد

میاوریم بنقل چند سطر
از تاریخ معاصر خود میرزا
محمد حسین ذکاء الملک فروغی
و نیز نقل چند سطر از
روزنامه ایران تا مقام مشیر-
الدوله و منظور او برای
خواننده این تاریخ مجهول
نماند.

اگرچه مرحوم ذکاء-

الملک در زمان مظفرالدین
شاه تاریخ خود را نوشت و
در آن وقت آزادی نداشت.
باری ذکاء الملک چنین
می‌نویسد:

در سال (۱۲۸۷)

شاهنشاه شهید (ناصرالدین
شاه) سفری برای زیارت
اثمه عراق بآن حدود کرد
حاجی مرزا حسینخان مشیر-

میرزا حسین خان سپهسالار

الدواه فزونی که در پایتخت عثمانی سفير کبير بود و از دير گاهی قابلیت خود را ظاهر مینمود در اینموقع بعراق عرب آمد و شاهنشاه او را بطهران آورده نخست وزارت عدليه و وظائف و اوعاف را باو دادند آن مرد کافی الحق عدالت را بدرجه کمال رسانید نه تنها مردم پایتخت بلکه اهالی سایر ولایات را نیز مشغول عدل و انصاف گردانید و شاه شهید که یقیناً از واقعه میرزا تقی خان

امیر کبیر نادم و متأسف بودند وجود حاجی میرزا حسینخان را مغتنم دانسته ابتداء او را سپهسالار اعظم و بعد صدر اعظم نمودند اگر چه ابتداء صدارت مشیرالدوله مقارن و مصادف شد با گرانی بلکه قحطی سال (۱۲۸۸) و این فقره شکستی بکار او آورد مع ذلک کفایت و قابلیت عجیبی ظاهر ساخت و مخصوصاً به قحطی زده گان از هر جهت کمکی بقاعده کرد. اما در امور دولتی درباری با عظمت و هیئت وزارت خانه بسبب فرنگستان تشکیل داد و مواجب و مستمریات را که ترتیب وقاعده نداشت در تحت نظمی صحیح گذاشت و اسباب وصول و نظم آنها را فراهم آورد و در دفع تعدی حکام ولایات و عمال دیوانی و بستن دست ظلم و جور آنها زیاده از حد سعی شد و کار را بیش برد و راستی که صاحبان اعمال بینهایت از او ملاحظه و ترس داشتند و جرئت خلاف و تخلف نمیکردند رشوه و تعارف و طمع و توقع بکلی از میان رفت مشیرالدوله میخواست کارهای فرنگ را در ایران معمول و متداول کند و نتایج عدل و داد یعنی آبادی و ترقیات حاصله از این راه را بشاهنشاه شهید نماید برآی العین ببینند و بدانند که عدل و نظم درست در امور بلاد و رفاه عباد چه می کند و مملکت را بکجا می رساند پس بنابراین قصد و نیت استحکام روابط دولت ایران با دول متحابه متمدنه و مزید اتحاد با ملل کاردان ترقی کرده اسباب سفر اروپا را فراهم آورد و شهریار سعید ناصرالدین شاه را در سال هزار و دویست و نود بفرنگ برد و بنابراین مساعی دولت ایران جزء دول میشد و کار بالا میگرفت و نزدیک بود جبر سانه امیر نظام بشود اما اتفاقاً یا عادتاً این دفعه هم همان موانع بیش آمد یعنی در مراجعت از فرنگ اشخاصیکه ملتفت محسنات کار مشیرالدوله نبودند جداً عزل او را درخواست نمودند شاهنشاه را مجبور کردند که حاجی میرزا حسین خان را با کمال بی میلی از صدارت بپندارد شاهنشاه شهید نورالله مضجعه بمیل ایشان عمل کرده و رفع گفتگو شد.

و اگر چه باز بزودی مشیرالدوله را وزارت امور خارجه دادند و بعد از آن سپهسالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند و در تقویت او همت گماشتند اما حاج میرزا حسین خان دانست حفظ مقام و مسند او بهمراهی با جماعت است و از خیالات بلندی که در باره مملکت داشت افتاد و شاید قصد او این بود که بعمرور کاری بسازد چنانکه در سنه (۱۲۹۵) باز بترغیب او شاهنشاه سعیدانارالله برهانه بار دیگر بفرنگ رفتند لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه و حاصل ماند و علت این وقایع غرض یا بی خبری هر چه باشد ما در عالم توقف ماندیم و از کیاست و فراست و اطلاعات آن مرد کاردان بهره درستی نبردیم (انتهی).

در روزنامه ایران مورخه شنبه ۴ ذی القعدة الحرام (۱۲۸۹) چنین مینگارد :

دربار همایون

بارها بوسایل مختلفه باطلاع مطالعه کنندگان روزنامه (ایران) رسانیده ایم که جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم از روزیکه بمقام جلیل صدارت عظمی نائل گشته همت خود را بالانحصار مصروف داشته اند بر اینکه اساس محکمی بر کلیه امور دوات قرار دهند و قوانین ممدوحه که معمول دول متمدنه و موجب ترقیات عظیمه است در دولت ایران وضع نمایند و نظر باین نیت حسنه که ناشی از کمال

دولت خواهی و پادشاه پرستی ایشانست تأسی و اقتداء بصدور سابق را که جز خود نمیدیدند و جز خود نمیخواستند یکسو نهاده در جمیع موارد اتحاد آراء و اجتماع عقول را که مسلم حکماء و عقلا و سرمایه ترقی ملل سایره است پیشنهاد نموده و برخلاف اسلاف خود که شخص خود را مرجع امور جزئی و کلیه قرار داده و برای سایر وزراء جز اسمی بیرسم باقی نگذاشته بودند . نیت صدراعظم ۴۴ اینست که هر امری در مرکز قرار گیرد و هر یک از وزرای فخام باندازه مقام در اداره دوائر متعلقه مستقل باشند و نظر بهمین خیالات عالی و عقاید پسندیده است که این اوقات بصراقت این افتادند که چنانکه در جمیع دول متمدنه صورت کلیه و هیأتی نابت و برقرار است از فرقا اقبال و یمن همت اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی خلدالله ملکه در دولت علیه ایران نیز رسم و صفت هیئت دولت که باصطلاح فرانسها کابینه میگویند دائر و برقرار شود و بعبارة اخری وزارت های متعدده مستقلة و مجلس مشورت خاصی که مرکب از وزراء فخام باشد مرتب و این هیئت بدربار اعظم موسوم گردد تا دولت را صورت کلیه و هیئتی که نظیر آن در تمامی دول منتظم موجود است حاصل گردد و کارها در میزان مشورتی قرار گرفته و اجرای آن بتصدیق و امضای اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی که شخص دولت را بمنزله روحست موقوف و منوط باشد بنابر مراتب مسطورہ جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم در دوازدهم شهر شعبان لایحه را که در ترتیب وزارتخانه ها و تعیین تکالیف و حقوق ادارات دولتی نوشته بودند بخای همایون اقدس اعلی عرضه داشته و این تدبیر خجسته و ترتیب مبارک که باعث احیای دولت و ملت است بلانهایه مقبول خاطر خطیر شاهانه افتاده و بامضای اعلیحضرت همایونی مزین و موشح گردیده و این هیئت فرخنده آغاز سعادت انجام بدربار اعظم نامیده شده بود جناب مستطاب تا روز چهارشنبه دوم شوال المکرم هزار و دویست و هشتاد و نه هجری که روز اول افتتاح مجلس و اجتماع وزراء در دربار اعظم بود جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم مقدمات نیت خود را بفصاحتی هرچه تمامتر در محضر وزراء تقریر و لایحه مزبوره را قرائت کردند و همه وزراء با دل های صادق و نیات موافق رأی صائب جناب مستطاب معظم را تحسین و تمجید فرمودند برای مزید استقلال دولت و بقاء سلطنت اعلیحضرت قویشوکت شاهی را دعا کردند و بعد از ختم مجلس در ملازمت خدمت جناب مستطاب صدر اعظم شرف اندوز حضور مبارک همایون گشته صورت مجلس را عرض کردند و از طرف قرین الشرف همایون بعد از ظهور مراحم مخصوصه نسبت بصدر اعظم بهمه وزراء فخام تأکید بلیغ شد که تشکیل این هیئت و حفظ این اسلوب را فریضه ذمه خود دانسته از فقرات آن انحراف نورزند و از همان روز این قاعده محکم و این قانون مبارک بموقع اجراء گذارده شد و اکنون روزنامه نگار صورت راپورت و لایحه جناب مستطاب صدر اعظم را که متضمن اصل و اساس این امر است با مضمون دستخط همایون شاهانه بدین تفصیل در روزنامه ایران درج مینماید .

سواد لایحه مبارکه

محسّنات تشکیل دربار اعظم را مکرر بندگان اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه و دولته بیان و تصدیق فرموده اند بافتضای همان فرمایشات ملوکانه این دولت ابد مدت باید حکمایک هیئت

رسمی داشته باشد فواید چنان هیئت رسمی با منظورات جدید شاهانه از برای دولت علیه ایران محسوس است بخصوص از برای این عهد که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم مسافرت فرنگستان هستند در غیاب همایون زیاده از حد لازمست که دولت ایران يك هیئت رسمی و يك صورت با عظم با شکوهی داشته باشد .

خلاصه اصول دربار اعظم را عرض کرده ام چون این معانی در این صفحات چندان بروز و ظهوری نداشته اند بنظر خیلی ساده و سهل و بی نتیجه خواهد آمد همین قدر عرض میکنم که انتظام کل امور دولت بسته باین چند فقره مطالب ساده است نتایج این مطالب را باید در امتحانات سایر دول مشاهده کرد امیدوارم که ازین تربیت و تقویت همت شاهنشاهی بر این اساس ساده يك بنائی ساخته شود که نامی شاهنشاهی را تا انقراض تواریخ مایه تشکرملت ایران و موجب تمجید کل آیندگان سازد .

سواد دستخط مبارک صدر لایحه

جناب صدراعظم - این تفصیل وزراء و دربار که نوشته اید بسیار بسیار پسندیدم و انشاء الله قرارش را بزودی بدهید و معمول بدارید که هر قدر بتعویق افتد باعث ضرر دولت است تحریر فی ۲۰ شعبان سنه ۱۲۸۹ .

تشکیل دربار اعظم

سرکار عالی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی کل امور دولت را در میان نه وزارت و يك صدارت تقسیم خواهند فرمود .

اسامی نه وزارت از این قرار است :

وزارت داخله - وزارت خارجه - وزارت جنگ - وزارت مالیات - وزارت عدلیه - وزارت علوم - وزارت قواید - وزارت تجارت و زراعت - وزارت دربار - صدارت عظمی .
اجرای جمیع اوامیر پادشاهی و اداره کل امور دولت ایران بر عهده این نه وزارتست اداره این نه وزارت محول به صدارت عظمی است دربار اعظم عبارتست از هیئت اجتماع این ده وزارت صدارت عظمی شخصی اول دولت و رئیس دربار اعظم است .

عزل و نصب صدراعظم منحصرأ موقوف باراده اقدس همایون شاهنشاهی است .
عزل و نصب سایر وزراء بحکم اقدس همایون شاهنشاهی موقوف بتعین صدراعظم است .

در باب مجلس وزراء

کلیات امور دولت راجع بمجلس وزراء و حضور صدراعظم است .
صدراعظم شخصی اول دولت و رئیس مجلس وزراء است .

مسئولیت کل ادارات دولتی بر عهده صدراعظم است (باین معنی که ارجاع خدمات و صدور فرمایشات علیه بلا واسطه بشخص صدراعظم خواهد شد و صدراعظم هر امری که منوط بهر اداره است راجع بآن اداره خواهد داشت) .

سایر وزراء هر کدامی مخصوصاً در محضر صدارت عظمی مشغول وزارت خود میباشند .
 هر وزیری در امور وزارت خود کاملاً مسلط است .
 هیچ وزیری عملاً حق مداخله با امور وزارت دیگر ندارد اما کل وزراء در شور کلیه امورات دولتی
 شریک اعمال همدیگر و عموماً مشغول امور دولت هستند .

در باب شرایط مشورت وزراء

عموم وزراء هر روز یکشنبه و پنجشنبه در يك اداره در جنب اداره صدارت عظمی چهار ساعت بظهور
 مانده جمع خواهند شد .
 مطالب مشورت قبل از انعقاد مجلس معین خواهد بود (که در آن روز از چه قبیل گفتگو و چه مواد
 موقع مذاکره خواهد شد) .
 محل مشورت در يك محل مخصوص همیشه ثابت خواهد بود خارج از آن دایره مشورت جایز
 نخواهد بود در دایره مشورت بجز امور مشورت بهیچ کاری اقدام نخواهد شد .
 بجز وزراء هیچکس داخل دایره مشورت نخواهد شد .
 در دایره مشورت مشغولیت خارجی بهیچوجه جایز نخواهد بود .

در باب اصول ترتیب وزارتخانهها

هر وزارت باید يك وزارتخانه مخصوص داشته باشد .
 اجزاء هر يك از وزارتات از روی راهبورت آن وزیر بصدارت عظمی و بتصدیق صدراعظم و بامضای
 اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی خواهد بود .
 عدد و مواجب و مناصب و تکالیف جمیع عمال وزارتخانهها بحکم مشورت وزراء معین خواهد بود .
 هیچ وزیری مأذون نیست که عدد اجزاء وزارت خود را بدون اجازه صدراعظم در مجلس مشورت
 زیاده و کم نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند بدون اجازه مجلس منصب تازه اختراع نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند مواجب و مناصب را تغییر بدهد .
 هیچ وزیر نمیتواند بدون اجازه صدر اعظم یکی از اجزاء وزارت خود را از نوکری
 اخراج نماید .
 مواجب مربوط و مخصوص منصب است هیچ ربطی باشخاص نخواهد داشت .
 مواجب حق و اجرت تکالیف نو کریست و باصل منصب مخصوص است .
 وجود اشخاص بمواجب و حقوق دولتی ارتباط و بستگی ندارد تنها اجرت خدمتی است که باشخاص
 رجوع شده است .

ترقی مناصب اجزاء از روی يك قاعده معین خواهد بود .
 اسم و رسم مواجب از هم جدا نیست و هر چه بازای هر منصب داده میشود بی زیاده و نقصان
 همان میرسد .

مواجهی که حق شخصی اجزای وزارتخانه‌هاست بعد از این اسم موجب ندارد مستمری و مقرری گفته میشود .

عطای این نوع مستمری موافق يك قاعده مخصوص خواهد بود .
مستمری هرگز با موجب مخلوط نخواهد شد .

درباب ترتیب وزارتخانه‌ها

بجهت ترتیب هریک از این نه وزارتخانه يك قاعده جداگانه وضع خواهد شد .
چون وضع این قواعد موقوف بمشورت وزراء است باید اول مشورت وزراء را برقرار کرد
روح دربار اعظم همین مجلس مشورت وزراء است .
هروقت مجلس وزراء موافق این اصولی که وضع شده قرار یافت دربار اعظم نیز برقرار
شده است .
این اساس اصلی هرگاه درست منتظم بشود سایر امور دولت بالطبع بتدریج انتظام
خواهد یافت .

چیزی که حال بر ما واجب است این است که این اصول موضوعه را که هیئت اجتماع آنرا دربار
اعظم میگوئیم درست و محکم نگاه بداریم و آنهم موقوف بعزم همایون شاهنشاهی است که اطاعت
و محافظت این اصول را برعهده جمیع وزراء مؤکدا واجب بسازد .

صدراعظم باید مسئول کل باشد در حضور مبارک همایونی و جمیع وزراء در شعبات سپرده بخودشان
مسئولند در نزد صدراعظم واسطه مرادوات امور دولت در خاکبای مبارک شخص صدراعظم است باین
معنی که سایر وزراء مطالب و مستدعیات و راپورت کارهای وزارتخانه خودشانرا باید بصدراعظم اظهار
نمایند و صدراعظم امورات لازمه را بخاکبای مبارک عرضه داشته تحصیل جواب نموده بهریک از وزراء
که تعلق دارد مکتوباً اخبار نماید .

این است قاعده هیئت وزراء که به اصطلاح قرنگیها کابینه مینامند حالا رد یا قبول کل یا بعضی
از فقرات معروضه موقوف برآی صواب‌نمای سرکار اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداء است .

الامر الاقدس الاعلی مطاع معروضه دوازدهم شهر شعبان المعظم ۱۲۸۹ (صدراعظم)

آقا شیخ عطاءالله پسر جناب بحر العلوم کرمانی نقل کرد که روزی وارد شدم بر ظل السلطان در
حالتی که شیخ الممالک قمی و مجد الاسلام کرمانی در نزد او بودند مذاکره ازمرحوم سیهسالار بمیان آمد
ظل السلطان گفت من با میرزا حسینخان سیهسالار خوب نبودم و در تاریخ مسعودی او را بینی یاد نموده‌ام
لکن پیش‌بینی و مآل اندیشی سیهسالار باعث شد که من او را بعد از این به نیکی و زیرکی معرفی کنم چه
پس از معزولی او روزی که عازم بر مسافرت بخراسان بود بدیدن او رفتم مشغول بنماز بود من باعه خود
صحبت میداشتم و آنها را از جهت بی‌لطفی شاه بابایم تسلیت میدادم که میرزا حسینخان از نماز فارغ شد
ورو کرد بعه من و گفت برادر تو خانه و عمارت مرا از دستم گرفت و من امیدوارم که روزی آید و همین

خانه و عمارت من پارلمان و مکان جلوس مبعوثین گردد که همان پارلمان ریشه استبداد فاجاریه را از بیخ بر کند .

و این گفتار میرزا حسینخان همیشه در تذکار و خاطر من بود تا اینکه خانه او را دیدم که مجلس مبعوثین و محل اجتماع و کلاء ملت گردید .

بعضی دیگر از موثقین نقل کنند که کراراً از او شنیده بودند که من این عمارت و مدرسه را بنا میکنم که شاید وقتی و کلاء ملت در آن جلوس نمایند .

حاج میرزا حسینخان مرد ولکن نام او بواسطه این عمارت مقدس و مدرسه مقرر نس باقی ماند .

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق ثبت است بر جریده عالم دوام ما

خلاصه مرحوم حاج میرزا حسینخان سپهسالار از کار خلع و بحکومت خراسان برقرار گردید پس از یک سال حکومت و تمام شدن مقبره او بمرض مفاجه در گذشت و یا آنکه به امر ناصرالدین شاه او را معدوم نمودند در او خرنزدگانی خود اصرار و عجله زیادی داشت در اتمام و سرعت شدن مقبره اش همان روزیکه تعمیر مقبره او در دارالسیاده ارض اقدس بآخر رسید در گذشت .

ناصرالدین شاه در ماده تاریخ اورباعی انشاء کرده است که حروف مصرع آخر را که جمع کننده ۱۲۹۸ خواهد شد و آن این است .

سپهسالار صدحیف از کمان رفت	چه تیری کو نیاید از جهان رفت
پی تاریخ فوتش گفت ناصر	سپهسالار صدحیف از جهان رفت

فصل

در حالات میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه را بعضی از معاصرین در زمره اشخاص بزرگ شمرده اند ما هم تبعیت نموده (صرفین چنان کردند ما هم چنین میکنیم) بلکه چند سطر هم علاوه نموده معلومات خود را ضمیمه آن میکنیم چنین مینویسد :

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه نسب بخواجه عبدالله انصاری معروف میرساند در سال ۱۲۳۳ هجری متولد شد بعد از فرا گرفتن علوم ادبیات را بطور اکمال درس خوانده سالگی در جزو اداره حکومتی تبریز مستخدم شد پس از آن در جزو کارگذاری مهام خارجه آذربایجان درآمد پس از آن با امیر نظام بطهران آمد و مشغول تحریرات و اسرار اداره رساغل شد در شصت و پنج نیابت وزارت خارجه را نایل در آن سال بشغل دبیر مهمانی از وزارت خارجه منصوب در شصت و هفت که جوهر ذاتیش مشهود اولیای دولت شد بقلب مؤتمن الملک و وزارت امور خارجه سر بلند گردید خدمات بزرگ بدولت ایران نموده و حدود سفراء را معین نمود و در مجلس فراماسنری سرسپرد و از جمله خدماتش بعالم تمدن یکی این بود که ناصرالدین شاه میخواست آن اشخاص را صدمه بزند و بقتل

برساند مانع شد پس از چندی از وزارت خارجه معزول و دروند بمنصب تولیت آستانه مقدسه رضویه سر بلند گردید آثار خوب بجای گذاشته و در نود و هشت احضار بطهران و دوباره بشغل وزارت خارجه خرسند شد و در هزار و سیصد هجری رحلت کرده است رحمه الله علیه .

از جمله آثارش سه جلد قانون ناصری است که در کتابخانه دولتی میباشد کتاب گلستان شیخ سعدی را عربی نموده خطوط آن مرحوم دست بدست میرود در فن سیاسی و حقوق بین الملل یگانه عصر خود بود . **انتهی .**

اگرچه میرزا سعیدخان بانی و مسبب تألیف قانون ناصری بود لکن مؤلف و جمع کننده قانون ناصری مرحوم آقا شیخ علی شریعتمدار بود که هم آن مرحوم تفنک ته پر را در ایران اخراج کرد و نیز ساعت معروف را مخترع بود و ما در این مقام از برای شرح حالات آن مرحوم فصلی علیحده ذکر میکنیم چه آن مرحوم را حتی بزرگ بر من بنده ثابت است و در این مقام همین قدر گوئیم مرحوم میرزا سعیدخان بناصرالدین شاه گفت سلاطین صفویه که ترقی و دوامی کردند نبود مگر باتفاق و اتحاد با ملت و عمل کردن بقانون شاه اگر اذن دهد یکی از علماء بزرگ را متکفل شویم بخارج و تهیه اسباب او را تا قانونی بنویسد که تکلیف افراد مسلمین را حاوی باشد از شاه و رعیت حاکم و محکوم و غیره ناصرالدین شاه گفت بسیار خوب چه بهتر از این آنوقت مرحوم میرزا سعیدخان آن مرحوم را احضار کرده و قانون ناصری را تألیف نمود هنوز تمام نشده که میرزا سعیدخان بدرود زندگانی را گفت و خائنین دولت مانع شدند از اجراء قانون والیوم آن کتاب آن کتابخانه دولتی موجود است و ما متعقب بر این فصل قدری از حالات مرحوم آقا شیخ علی را در فصلی علیحده مینویسیم و بطور فهرست ذکری از کارهای آن مرحوم مینمائیم و آن این است :

فصل

در حالات آقا شیخ علی مؤلف قانون ناصری و مخترع تفنک ته پر

مرحوم مغفور مبرور آقا شیخ علی بن الحاج مولی محمد جعفر الاسترآبادی اعلی الله مقامه درسته هزار و دویست و چهل و دو در بیست و دوم ماه شعبان در قزوین متولد شد انمقاد نطفه او در زمان رقتن مرحوم والدش بچنک روس بود و او را ملقب بقلب سیف الدین که اسم جدش بود نمودند خاقان مغفور اظهار میل و شفقت نسبت باو بسیار مینمود حتی آنکه یکی از دخترهای خود را مخطوبه ایشان فرموده بود .

در حدت ذهن و هوش برتبه بود که در سن دوازده سالگی بعضی از مصنفات در علم عربیت از ایشان بروز کرده در سن بیست سالگی پدرش فوت نمود و در این مدت خدمت آن مرحوم تلذذ مینمود و مکرر در حق ایشان میفرمود که شیخ علی مجتهد یاقرب الاجتهاد است بعد از فوت پدرش ریاست مسندی که امروز بین آقا زاده ها معمول است برایش مهیا و حاضر بود چه هم نوکر داشت و هم محرر و

هم موقوفه زیاد و هم خانه پدری که ملجأ و مرجع دولت و ملت بود کراراً محمد شاه آمد بخانه مرحوم حاج ملا محمد جعفر و آن مرحوم در اندرونی مشغول مطالعه بود و شاه در بیرونی مینشست تا آقا از اندرون خارج میشد با این ریاست موروثی آماده مرحوم آقا شیخ علی پشت با آن زده و مشرف شد بمعتقدات عالیات و در حوزة درس صاحب جواهر الکلام وارد شد تا فارغ التحصیل گردید و اجازه مبسوطی از آن مرحوم و بعضی دیگر از علماء آن عصر داشت و بعد از فوت مرحوم صاحب جواهر الکلام زمانی در حوزة درس مرحوم حاج شیخ مرتضی حاضر میشد تا در سنه ۱۲۷۲ نیز از آن مرحوم مجاز شده و بطهران معاودت نمود از آنجائیکه اغلب اوقات مشغول تصنیف و تألیف بود حتی آنکه قرب هشتاد مجلد از مصنفات و مؤلفات آن مرحوم فعلاً در دست است با مردم کمتر مراد و میگردند و با اولیاء دولت و ابناء سلطنت آمد و شدی نداشت و چون در آن دوره امر ریاست و سهولت معیشت گویا منحصر بمراد و بود لهذا در کمال انزوا و عسرت گذران میفرمود و بجزئی مستمری که از دیوان برایش مقرر بود گذران میکرد تا آنکه جمعیت و خیال زیاد شد بخیال کسب افتاد اختراع تفنگ ته پر و ساعتی که با سم شب کوک بود کرد که هر کس آن اسم را بداند بی خطر بگردد و الا بچنگ ساعت گرفتار شود آن ساعت را در قریه دزاشیب شیران ساخت که همه رجال دولت مشاهده کردند تفنگ ته پر را وقتی که داد به ناصرالدین شاه پادشاه اول ملتفت نشد خود آن مرحوم گرفت و فشنگ را گذارد و خالی کرد پادشاه از خوشحالی از جای برخاسته و گفت این آقا از ابوعلی سینا گذرانیده است ناصرالدین شاه تفنگ را گرفته و بخارجه فرستاد پس از یکسال دو تفنگ مثل آن از خارجه آوردند ناصرالدین شاه یکی را برای آن مرحوم فرستاد که الحال نزد فرزند ارجمند آن مرحوم جناب آقا شیخ محمد رضای شریعتمدار موجود است چشم آن مرحوم که به تفنگ افتاد دنیا در نظرش تیره و تار شد و از روی تأسف و تحسر دست بردست زد و بگریه افتاد که ایوای من خواستم خدمتی به اسلام کنم حالا معلوم شد چوب بدست دشمن دادم ناصرالدین شاه ملتفت شد که بد کرده است در مقام اعتذار برآمد آن مرحوم گفت میتوانم کالسکه اختراع کنم که او را کوک کنند يك فرسخ راه را طی کند آنوقت چند دقیقه بایستد از چهار طرف درهای آن باز شود از هر طرفی چند گلوله توپ خالی شود آنوقت درهای آن بسته شود و بمکان خود برگردد لکن اظهار این صنعت وقتی خواهد بود که پادشاه تهیه قشون خود را دیده و متقبل شود که با یکی از دول دشمن جنگ کند لااقل شهرهای ایران را پس بگیرد ناصرالدین شاه گفت ما جز بارعیت خود دیگر با کسی جنگ نداریم و باندازه آنها هم توپ داریم لذا دماغ آن مرحوم سوخته و رفت در مازندران و در آنجا مشغول رعیتی و زراعت شد و در خیال بود که بعضی اسبابها و آلات برای زراعت اختراع کند که مرحوم میرزا سعید خان وزیر امور خارجه شاه را بخیال قانون انداخت چنانکه سابقاً ذکر شد و بشاه عرض کرد که ترقی سلاطین صفویه برای این بود که با ملت همراه بودند اگر پادشاه با علماء متفق شود قانونی از آنها بخواهد که اهالی ایران از آن قانون تخطی ننمایند هر آینه سلطنت و مملکت ترقی فوق العاده میکند محسنات این امر را مرحوم وزیر بشاه رسانید تا شاه کمال اشتیاق را حاصل نمود و امر نمود که البته بزودی باید يك عالم با علم و عمل و صاحب هوش و فراست قانونی در اسلام بنویسد که تمام بلاد از روی آن عمل نمایند وزیر بعرض رسانید

که چنین کسی که اعلیحضرت میخواستید امروز آقا شیخ علی است که مازندران رفته و خیال توقف در آن سامان را دارد باری باصرار و امر شاه آنرحوم را آوردند بطهران و در نزدیکی خانه وزیر خانه و مایحتاجی فراهم کردند کتابی در قانون اسلام از عبادات و سیاسیات و عادات و معاملات جمع کردند حتی تکالیف جمیع اصناف و طبقات خلایق را از نو کر و سرباز و رئیس و سلطان و حکام و قشون نوشتند که درین اثناء مرحوم میرزا سعیدخان بر حمت ایزدی پیوست پادشاه مطالبه کتاب را کرد بعد از ملاحظه امر بطبیع و اجرای آن فرمود و بسر وزیر را مأمور این کار کرد که امین السلطان بشاه رسانید این کتاب استقلال دولت و سلطنت را منافی است و امر بدست ملت می افتد دیگر پادشاه تصرف در امور نمیتواند بکند مگر مواجبی بگیرد و شکاری بکند سلطنت قاهره که ودیعه الهی است و نعمت خداداد است و دسترنج اجداد است از میان خواهد رفت باین جهت ناصرالدین شاه خائف شد و آن کتاب را در کتابخانه دولتی ضبط کردند و آکی الا آن موجود است بعد از مدتی باز ناصرالدین شاه پیغام داد برای آقا شیخ علی که آن کتاب را بآخر برسانید مرحوم آقا شیخ علی جواب داد آنکه کتاب را مؤسس بود وزیر بود که مرحوم شد مرا دیگر آن توانائی نیست .

باری آقا شیخ علی دریائی بود از علم و هنر نگارنده در سال آخر عمر ایشان گاه کاهی خدمت آن مرحوم میرسیدم و بعضی اشتباهات را از ایشان پرسیده یس از قدری تأمل آنرا حل میفرمود از نصایح آنرحوم باین بنده یکی آن بود که هیچوقت در فضولات عیش و نسیه و قرض مکن مثلاً اگر استطاعت داری غلیان بکش چای صرف کن پلاو بخور و بپردازم بده اما اگر نداری قرض و نسیه مکن بلکه باصول زندگانی قناعت کن خلاصه آنرحوم در سال ۱۳۱۸ بدرود زندگانی فرمود .

در زمانیکه آقا جمال بروجرودی بابی آمد بطهران و از طرف دولت مجلسی رسمی تشکیل یافت که علماء با آقا جمال مباحثه کنند از مرحوم آقا شیخ علی خواستند که کسیرا معین فرماید تا با آقا جمال مباحثه نماید آن مرحوم برادر کهنتر خود آقا شیخ محمد حسن شریعتمداز را انتخاب نمود مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمداز با حضور چند نفر از علماء طهران در آن مجلس حاضر شده و مذاکره آن مجلس بمسئله هر و بر اختتام یافت قبیله الدی که باری از مخترعات آنرحوم تفنگ ته پر و ساعت دزد بگیر و کالسکه خودرو جنگی و قبله نمای معروف که هم قطب و قبله را نشان میداد و هم ظهور و درجات را معین مینمود و هم خواص دیگر داشت .

دیگر تختی بود که وصیت کرد روی همان تخت او را غسل دهند این تخت هم تخت خواب و هم درشکه خانگی و هم ذخیره و صندوق و هم محل مأکول و مشروب و هم در گرما و سرما آدمی را حفظ مینمود دیگر آنکه مدعی شد اگر از او همراهی کنند اسبابی اختراع کند که آب طهران را بکوه توجال برساند و یخ آنرا بشهر طهران بیاورد بعضی بخیال افتادند که ایشان را ببرند بخارج از ترس آنکه شاید از لابی راضی شود آنوقت مخترعات ایشان بدست خارجه افتد روانه عتبات عالیات شد در آنجا بازمحرک ایشان شدند و پولی هم بقدر شصت تومان بایشان دادند که بروند به اسلامبول وعده دادند که بیایند طهران و از طهران بروند . یس از آنکه آمدند بطهران مرض و یا تمارض مانع ایشان گردید

و بحال فقرو پیریشانی از دنیا رحلت فرمود و راضی نشد که اعمالش بدست خارجه افتد .
گویند ناصرالدین شاه پس از آنکه ساعت معروف و نمونه کالسکه را دید برای اینکه دماغ
آن مرحوم را بسوزاند گفت حیف صد حیف که فکر شما در مقام صنعت صرف شود شما باید این هوش
خدا داده را مصروف دین و علم و مذهب بفرمائید .

از آن مرحوم شنیدم که گفت بنابرالدین شاه گفتیم اگر بخارج يك مدرسه را بدهید من يك
مدرسه تشکیل میدهم که در هر اطاقی از آن مدرسه يك علم صنعتی تدریس شود و پس از زمانی قهراً
صنایع ایران در تحت علمیت خواهد آمد و نظر آن مرحوم بمدرسه دارالفنون بوده ولی ناصرالدین شاه
چون دید این مدرسه اگر منعقد گردد اصلاح اهالی ایران را منتج خواهد گردید لذا جواب داد حیف
است که فکر شما در جزئیات خراب شود بهر جهت دماغ آن مرحوم سوخت چنانکه دماغ دیگران سوخته
گردید . رحمه الله علیه

فصل

در حالات اکفی الکفاة احمی الحماة بیدار کننده ایرانیان

مرحوم میرزا ملکم خان

ادیب کامل و ارباب فاضل جامع محاسن بیان و معانی بیت العتیق دانش و بینش را بانی میرزا ملکم
خان اصفهانی شرح خدمات لایقات آن مرحوم در جنبش خفتگان و بیداری ایرانیان دفتری علیحده را
درخواست میتوان گفت اول کسی است که تخم قانون در این سرزمین کاشت چنانکه میرزا ملکم خان
قانونی معروف گشت .

این شخص نجیب در سال ۱۲۴۹ هجری در اصفهان متولد شده پدرش میرزا یعقوب خان
ارمنی بود مسلمان شد اسباب تحصیل پسرش ملکم را از همان طفولیت بخوبی فراهم نمود علوم مقدمات
را بمراقبت و شوقی تمام دوسه سال تحصیل نموده در سن ده سالگی بپاریس رفته و در مدارس پاریس
بتحصيل انواع علوم و تعلم فنون علوم پرداخته بيم استعداد در علوم ریاضی و حقوق و فنون ادبیه
و روابط و تنظیمات دول ماهر و متبحر و مورد تحسین و تمجید علماء و اساتید فن گردیده وقتی مراجعت
بایران نمود بشرف مترجمی مخصوص حضور همایونی نایل و در اندک زمانی طرف اعتماد دربار ایران
و دخیل مسائل مهمه دولتی شد و در سفارت مرحوم فرخ خان امین الدوله بسمت مستشاری مأمور فرنگستان
گردیده وبا عموم دول فرنگ و امریکا از طرف دولت علیه عهدنامه دوستی و تجارتی بسته در سنه ۱۲۷۶
وقتی که بدربار ایران معاودت نمود محرم و محل اعتماد اولیای دولت علیه و مؤسس بعضی قواعد جدید
و رسوم مفیده شد .

اغلب از صنایع و بدایع عصر جدید را از فرنگستان بایران او جلب نمود بخصوص تلگراف را
که او در این مملکت دایر نمود در قواعد تنظیمات دولت کتابچه های متعدد نوشت در امور وزارت خارجه

رسم تحریر را با سلوپی تازه درآورد پس از چندی اقامت و تقلد خدمات در دربار ایران بسمت سفارت و کارپردازی مأمور مصر شد تا زمان صدارت مرحوم میرزا حسین خان مشیرالدوله احضار بدر بار و بمستشاری صدارت عظمی منصوب و در جلال امور ملک و معظمتا مهمام دولت دخیل و مشاور و هنگام مسافرت ناصرالدین شاه بفرنگستان که مبادی سال ۱۲۹۰ بود بسفارت فوق العاده مأمور دربار دول اروپا گردید بعد از مراجعت شاه بایران بسمت سفیر و وزیر مختاری مأمور باقامت در دربار لندن و وینه و برلن شد و درسفر ثانی ناصرالدین شاه بفرنگستان جنابش بسمت وکالت مختاری دولت علیه که اعظم مناصب دولتی است مأمور کنگره برلن گردیده در محل توقیر کامل و باجرای مقصود دولت علیه بر وجه کامل موفق و نایل آمد و چون خوب از عهده مأموریت خود برآمد بمنصب جلیل سفارت کبری ورتبه والای پرنسی و خطاب نبیل جناب اشرف که مرادف با آلتسی است فایز و مفتخر گردید.

ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود گوید میرزا ملکم خان پسر میرزا یعقوب خان معلم زبان فرانسه من است که ارمنی بوده و مسلمان شده و نیز گوید این شخص از نجای ایران است خانواده ملکما در ایران مشهور و معروف هستند این شخص فیلسوف و معلم اول است خالی از اغراق بعقیده من مثل ارسطاطالیس و افلاطون است بلکه از علماتی که امروز هست و آنروز نبوده در هر دوهزار سه هزار سال قبل بر آنها برتری دارد بسیار با کمال در حدین زبان خارجه معلم است حقیقه من زبان فرانسه و انگلیس و غیره و قوه نطّاقی او را کمتر کسی دارد و اگر هم دارا باشد بر او برتری ندارند . در تمام عمر بوطن عزیزش و به پادشاهش جز با کبازی و خدمت و حق گوئی و حق شناسی کاری نکرد لکن چون دنیا همیشه با پاکان و نیکان برخلاف است الخ .

در فضل آن مرحوم شبهه نیست و حرفی است که جلگی برآند لکن فضیلت دادن شاهزاده مزبور او را بر افلاطون و ارسطو خالی از اغراق و اطراء نیست و برتری دادن او را بر همه معاصرین نیز از محسنات شعری است .

جزئی که ما را وادار میکند بمدح او فقط سبقت اوست در انتشار لفظ قانون و جد و جهد او و آثار او از مکتوبات و مرپاهای او و از سعادت او بود که نمرود دید مقصود خود را و دروید کشته خویش را .

در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه مشارالیه مجلسی در طهران تشکیل داد و نام آنرا فراموشخانه نهاد خواست بتوسط این مجلس اتحاد کاملی بین ارباب حل و عقد اندازد و نفاقی را که میان ملت و دولت و بین درباریان بود مرتفع سازد بلکه باین بهانه شروع در اصلاحات نماید لکن افسوس که خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود . منافقین درباری و دشمنان ترقی او را بد خواه دولت قلم داده مجلس و فراموشخانه اش را بطاق نسیان و عدم گذاردند اگر چه بر بعضی امر مشبهه است که میگویند میرزا ملکم خان خواست مجمع فراماسون را تشکیل دهد لکن دانشمندان و خرده بینان بخوبی میدانند که مقصود ملکم خان تشکیل مجلسی بود موسوم به فراموشخانه نه مجمع فراماسون چه افتتاح فراماسون در شهری یا مملکتی منوط و بسنه با اجتماع عده از اعضاء و صاحبان مناصب عالی مجلس عالی است و در آن زمان در طهران بلکه در ایران آن عده معهود موجود نبود و شرایط افتتاحش معدوم و نیز

از تأسیس فراموشخانه فقط اتحاد ایرانیان بلکه در باریان ایران بود و معلوم است که مقاصد اجزاء فراماسون راجع باتحاد نوع بشروانجمن انسانیت است .
 در تاریخ مسعودی نوشته است این میرزا ملکم خان مترجم و جزو اعظم و نایب اول و مستشار فرخ خان امین الدوله بود و در سفر سفارت کبرای پاریس خدمات بزرگ در بستن عهد نامه میان دولت

میرزا ملکم خان

ایران و انگلیس کرد در مراجعت از برای اینکه شاید این تخم نفاق و شقاق که در ایران روئیده و

بقسمی ریشه دوانیده که ریشه خانواده چهار هزار ساله را کنده از میان بردارد مجلس فراموشخانه قرار داد که شاید مردم برادر و برابر و خیرخواه یکدیگر بشوند بیچاره ندانست که :

بدبخت اگر مسجد آدینه (۱) بسازد یا سقف فرود آید و یا قبله کج آید .

ایرانیهای مبعض بدبخت حقیقی این بیچاره یا کباز را بکشتن دادند خدا نخواست نوعی به اعلیحضرت پادشاه خدمات و یا کبازی او را خیانت قلم دادند که مجبوراً وطن عزیزش را که واقعاً بسیار دوست میداشت و ولینعمت تاجدارش را زیاد تر از وطنش میخواست ترك داد و وداع گفته بغرب رفت **انتهی** .

از علم سیمیا و شعبده بی اطلاع نبود یکی از دوستانش گفت میرزا ملکم خان ناصرالدین شاه را که طفلی بود مایل باین بازی ها دید خواست او را مشغول سازد باین امور عجیبه و غریبه و ضمناً مقاصد خود را اجراء دارد که دست طبیعت بسینه او زد و او را بمالك بعیده انداخت .

میرزا ملکم خان زمانی که در طهران بود از مرحوم آقا سید صادق طباطبائی وقت ملاقات خواست و آن مرحوم وقت نمیداد و بمساحه میگذاشتند و شاید ملاقات و مجالست میرزا ملکم خان را بر خود حرام میدانست .

تا اینکه در روزیکه مرحوم آقا سید صادق بشمیرانات رفتند در دربند بخانه آقا سید علی در بندی ورود فرموده بود پیشخدمت خبر داد که میرزا ملکم خان حاضر و ربع ساعت وقت برای ملاقات حضرت آقا میخواهد در این هنگام خود میرزا ملکم خان در روی مهتابی در مقابل حضرتش دیده شد که حضرت آقا از پذیرائی ناگزیر گردیده مشارالیه با حضرت حجة الاسلامی خلوت نمود و در را بروی اغیار بستند ربع ساعت وقت منجر به پنج شش ساعت گردید در این اثناء کرازا میرزا ملکم خان عازه رفتن میشد و حضرت آقا او را مانع میگردید مذاکرات آن دو را کسی ندانست لکن از آنروز حالات حجة الاسلام طهران بکلی تغییر نموده و در راه و مقصود میرزا ملکم خان هم خود را داد و هم پسرش را از این رو گویند مرحوم آقا سید صادق و خلف عالی مقامش آقا میرزا سید محمد را نسبتی بود بفراماسون چنانچه از حالات و اقدامات حضرت آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی میتوان استنباط نمود که این رئیس بزرگ اسلام را چه مسلکی و چه مقصودی در نظر است .

باری میرزا ملکم خان از خوب راهی وارد شد و منظور خود را بوجه اتم و اکمل جاری ساخت چه منقلب کردن رئیس اسلام را با رسیدن بمقصد توأم دید و آن مقدمات را نتیجه این است که مشهود میگردد .

ودیعہ میرزا ملکم خان از مرحوم آقا سید صادق به ارث رسید بجانب آقا میرزا سید محمد و از ایشان بجانب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس چنانکه در شرح حالات جناب آقا میرزا محمد صادق ذکر خواهد شد میرزا ملکم خان در خیال بود چند نفر از علماء و رؤسای مت را هم منقلب

(۱) معروف آدینه با دال است و این غلط مشهور است چه مسجد جمعه غلط است و مسجد جامع است جز آنکه آدینه با ذال خوانده شود یعنی محکم و مرتفع بعضی هم آگینه با کاف فارسی خوانده اند .

نماید دیگر وقت و دشمن فرصت نداد و بهمان يك نفر قناعت نمود .

دروقتی که ملک‌خان دریای تخت ایتالیا مقیم بود پدرش میرزا یعقوب‌خان در اسلامبول بدرود زندگانی گفت او را در مقبره آرامنه دفن کردند پس از اطلاع میرزا ملکم خان از فوت پدر به اسلامبول رفته و بنش قبر پدرش را کرده او را بمقبره مسلمانان نقل داد .

یکی از معاصرین چنین نوشته است : مقام پرنس ملک‌خان در ایران همان مقام ولتر و ژان ژاک و لرد ویکتو و گو است در ملت فرانسه و همان قسم که ملت فرانسه بآن دانشمندان افتخار دارد ملت ایران هم باین یگانه دانشمند مینازد و شاهد مدعی ما همان کلمات حکیمانه او است که از او بیادگار مانده است و قرضاً بعد از اینهم هزار نفر امثال او در وطن عزیز ما پیدا شود باز بمقتضای الفضل للمتقدم فضیلت اولیت او را ثابت است چرا که در وقتی ساز تمدن آغاز نمود که از هزار نفر یک نفر باین مراتب آشنا نبود و کلمات او اثری شایان در قلوب ایرانیان نمود و تا همین اواخر با ضعف مزاج و غلبه شیخوخت از انجام مأموریت خود از خدمت بعالم تربیت و تشیید مبانی آدمیت خودداری نکرد و مرد درحالی که نام گرامی او تا ابد زنده و آثارش تاقیامت پاینده است و ثبت است بر جریده عالم دوام او . روزنامه قانون و سایر نوشتجات میرزا ملکم خان اقوی شاهدیست بر فضل و دانش و وطن دوستی و ملت پرستی او (۱) .

در سال (۱۳۲۶) در رم پایتخت ایتالیا پس از آنکه وصیت نمود که مرا بر حسب آئین مسلمانان کفن و دفن کنید بدرود زندگانی گفت و از این دارفانی بدار باقی شتافت رحمة الله علیه .
نام نیکو گر بماند ز آدمی به کزو ماند سرای زرنگار

يك پسر مسمی به فریدون و سه دختر از او بجا ماند پسرش جوانی دانشمند و از ارث پدر بی بهره نیست لکن اولاد روحانی آن مرحوم در ایران متعددنوشتهجات میرزا ملکم خان لا تعد ولا تحصى است چون اکثر آنها طبع شده است لذا ما از درج آنها در این موقع صرف نظر نمودیم .

روزنامه شرف در نمره ۴۶ مورخه ۱۳۰۳ مینویسد جناب اشرف پرنس میرزا ملکم خان ناظم الدوله سفیر کبیر دولت علیه ایران مقیم دربار دولت فخریه انگلیس .

و از این القاب مستفاد میشود که در بیست و شش سال قبل از این میرزا ملکم خان دارای مقامی بس عالی بوده و خدماتش منظور دولت بوده است .

شمس الکفاة بدرالثقات بیدارکننده ایرانیان

مرحوم حاجی میرزا علیخان امین الدوله

که دولت ایران را رکنی رکنین و ملت را سرپرستی بزرگ بود

درسنة ۱۲۶۰ در طهران متولد شده پدرش مرحوم میرزا محمدخان مجدالملک از خانواده‌های نجیب قدیم ایران که همیشه در خدمت دولت بوده اند .

(۱) این لفظ ملت پرست در بین ایرانیان معمول است مثل لفظ شاه پرست و مراد از آن مبالغه در دوستی است والا هیچ زمانی اهالی ایران ملت پرست و پادشاه پرست نبوده اند .

درمبادی عمر بقدر میسورت تحصیلات معمولی و متداولی مملکت را نموده بعلاوه بواسطه فرط میل ترقی و تمدن اسروزی بتحصیل زبان فرانسه و معلومات عصر جدید پرداخت از نوشتهجات حکما و ادبا وفلاسفه آن سرزمین حفظ وافق و توشه کامل برداشت این آدم درسلیقه و تتبع دردوره خویش مقدم هم بوده وضع رفتارش خیلی سالم وبامثانت واغلب معایب و ایراداتی که در همگنان خویش میدید بطور کنایه ادا مینمود در وقت محاوره اغلب متبسم وبقدری خوش مشرب بود که اگر روزهای متمادی کسی با وی مجلس وانیس بودی خستگی و کسالت احساس نمینمودی این مرد دانشور بقوت قلم و رشاقت کلام ممتاز ومعروف وصاحب رسایل عدیده در مسائل پلتیک وسیاست است منجمله رساله مجدیه که در آن وضع مملکت ایران را در مستقبل شرح میدهد وفی الحقیقه آنچه در این چند رساله مشهود میگردد همه را پیش بینی وپیشگویی نموده است با عباراتی شیرین و بیاناتی مطبوع و دلکش که خواننده وشنونده را بوجد می آورد .

گویند تألیف کتاب حاج بابا را آن مرحوم باعث شد .

بهر جهت درین ارباب ترسل وانشاء وصاحبان قلم مرتبه بلند ومقامی ارجند دارد .

درمبادی عمر که بدایت عهد ناصرالدین شاه بود باقتضای لیاقت فطری ووفور عقل وهوش طبیعی ودانش کسبی که سرآمد مقامات عالیّه انسانی است سزاوارعنایت ودرخور الطاف مخصوصه خسروانی آمده سالها درخلوت خاص سلطنت مشغول خدمت ومنشی مخصوص حضورهایونی بود وضمنّا از سلک وسلیقه وسرائر مکنونات خاطر خطیر پادشاهی واسرارملکی وسیاسی ومصالح مملکت خبرت و بصیرتی بسزا حاصل نمود واکثرایام تا ساعت پنج وشش از شب درخلوت هایونی بسر میرد .

درسال ۱۲۹۰ حسب الاستحقاق بلقب امین الملکی ومنصب وزارت رسائل نایل شد .

اداره پست که از بدو تشکیل دولت ایران جز زمان امیرنظام هیچگاه مرتب ومنظم نبودواکثر موجب تحمیلات بر رعایا واهالی قری ودهات وسط راه میشد درهمان اوقات بعهدۀ کفایت وکلاردانی معظم له مفوض وواگذار شد دراندک مدتی ازین همت وحسن سیاست اوچون اداره پست یکی از ممالک فرانک مرتب ومنظم ویکی از ادارات بزرگ دولتی محسوب شد خود ودولت را بمنافع بسیار رسانید و رعایا را از جور و تعدی آسوده نمود تجار را که بدون پست تجارتشان بی رونق بود رونق بخشود و وسیله آگاهی واطلاع را فراهم نمود .

این بنده نگارنده دوا سرراجع به پستخانه را از آن مرحوم دید که دیگر در خواب هم نخواهم دید یکی آنکه پست کرمان بطهران وازطهران بکرمان هفت الی هشت روز میرسد کاغذی یا امانتی که از کرمان بطهران میفرستادند پانزده روزه جوابش میرسد بعد از آن زمان هشت روزه بیست روز وپانزده روزه چهل وپنجاه روز رسید والی اکنون همینطور است .

دیگر آنکه اشخاصی که در پستخانه موظف بودند ومواجبی داشتند پس از مردن آنها بورئه او میدادند وقطع نمیکردند واگروارثی قابل داشت بجای موروث برقرار میفرمودند و روز بروز دخل پستخانه زیادترو دولت را از این راه فایده معتدبه حاصل میگشت .

درسال هزار ودویست ونود وپنج (۱۲۹۵) (ویکتور امانوئل) پادشاه ایتالیا وفات نمود

واعلی حضرت (هومبرت) بجای پدر بر سر سلطنت جلوس نمود آن مرحوم از طرف دولت ایران بسمت سفارت مخصوص برای ابلاغ تعزیت از فوت ویکتور امانوئل و تهنیت جلوس هومبرت مأمور دربار ایتالیا گردیده این خدمت عمده را چنانکه باید و شاید انجام داد پس از مراجعت زیاده مورد اشفاق و الطاف ناصرالدین شاه شد.

اداره دارالشورای دولتی و وساطت تبلیغ او امر سلطنت بمجلس شوری نیز بعهده امانت و لیاقت او مقوض آمد.

وزارت وظایف و اوقاف بمالك محروسه نیز در سال هزار و دو بیست و نود و هفت (۱۲۹۷) ارتا و استحقاقاً ضمیمه سایر مشاغل و اعمال او گردید.

در سال هزار و دو بیست و نود و نه (۱۲۹۹) که مراتب دانائی و کاردانا ئیش گوشزد خاص و عام و باتفاق دانشمندان خیر نمره اول سیاسی عصر خود گردید بلقب جلیل امین الدوله ملقب گردید و یوماً فیوماً صیت و آوازه عقل و درایتش افزون شد تا آنکه در سال (۱۳۰۴) بریاست مجلس وزراء و دارالشورای کبری که اعظم مناصب دولتی بود منتخب گردید.

در اسفار ناصرالدین شاه بفرنگستان ملتزم رکاب و در دربار سلاطین و مجالس بزرگ رسمی بخوبی و شرف پذیرفته شد و روز بروز در ترقی بود تا آنکه کوکب نحوست ایرانیان از افق شرارت و تغلب طلوع کرد و روزگار بنای کج رفتاری نهاد زمام امور جمهور بدست فرومایگان افتاد شارلاتانی رواجی وسیع یافت حیل و دسیسه و ایذاء مردمان بزرگ مرسوم و معمول گشت هر کس و نا کس تکیه بر جای بوذرجمهر و خواجه نظام الملک زد کار مملکت از نظم و ترتیب افتاد این مرد معظم که مستقبل حال و و خامت مآل را مشاهده نمود از امور افسرده و ملول گشته مداخله در مهم امور کمتر میفرمود و جز در مواقع لازمه چندان بدر بار نمیرفت و بحال ملک و ملت افسوس میخورد چندی بعد مسئله دخانیات و انقلاب آن ایام واقع شد که نتیجه طمع خود غرضان بود و احداث اختلاف بین ملت و دولت شد دانست که مباشرت اینگونه پست نژادان چه نتیجه خواهد داد ناچار صبر و شکیبائی پیشه کرد و نظری بتکالیف و فرائض لازمه وطنیه از قبیل احداث راه آهن و کارخانه قند سازی و حفر چاه آرتیژان و غیره نفس را مشغولیتی خواست بدهد ولی دشمن دولت و ملت ایران بهر حیل که دانست و هر وسیله که توانست موانع فراهم نمود و اینگونه کارها را که موجب ازدیاد صنایع و ثروت وطن بود نخل گردید.

ناصرالدین شاه که از عهد وزارت حاج میرزا حسین خان سپهسالار عازم و جازم بر اجراء قوانین اساسیه بود امر نمود که معزی الیه کتابچه راجع بمواد قانون نوشته تا در موقع اجراء گذارده شود آن مرحوم کتابچه را بوجهی مرتب نمود که دشمن و دوست بر علو مقام نویسنده و براعت و طول ید و وسعت افکار او مقروم و معترف شدند در نزد اولیای امور پادشاه مورد الطاف و اشفاق گردید امر حتمی صادر شد که موادش در مقام اجرا آید. آنکس که همواره مانع ترقی وطن بود باغراض نفسانی و خیالات شیطانی انواع افاتک و اکاذیب و اقسام مکروتدویر بکار برد تا این کار را برهم زد و بنیان این اساس مقدس را به تیشه ییاد خراب نمود.

و نیز در همان اواخر ترتیب صحیحی برای نوشتجات شرعی و عرفی و تجارتی مقرر نموده بعضی

رسانیدند دستخط شاه صادر شد که بریاست معظم له اداره تشکیل یابد که مرجع نوشتجات بوده موافق دول متدنه تمر زده دردقاتر متعدده ثبت وضبط شود وچنان شالوده این عمل محکم بود که معزی الیه صریحاً فرموده بود که اگر مطابق این قانون رفتار شود تا پنج سال دیگر مطلق دعاوی درممالك ایران از جهت اموال و املاک موقوف و متروک خواهد شد بازعدو عالم انسانیت سنگهای عظیم در جلو پرخ کالسکه تمدن انداخته این را هم مانعت نموده از موقع اجراء انداخت .

خلاصه اگر يك عقده و گرهی را از قلب ملت و دولت میگذرد دیگری هزار گره محکتر میزد هر چه میگشاد آن می بست دانست هر چه زحمت بکشد تمام بیهوده خواهد شد پس بالکلیه از امور کناره جست وزارت وظایف و اوقاف را بیرادروالا گهر خود (مجد الملك) و وزارت پست را بعهده پسرش معین الملك تفویض نمود و بکلی از همه مشاغل دوری جست مع ذلک ناصر الدین شاه همواره وجود آن مرحوم را مغتنم میشناخت و در معظمات امور صوابدیدش را بر رأی دیگران مقدم و ترجیح میداد . در اواسط سال بیحی ثیل ۱۳۱۳ بوزارت ویشکاری آذربایجان منصوب و از عهده نظم و اداره آن مملکت بخوبی برآمد این سفر برای او حکم تبعید را داشت چرا که امین السلطان مصدر امورات دولت بود و امین الدوله را منافی خیالات فاسد خیانت آمیز خود میدید .

باری قدوم میمونش آن صفحه را حون باد بهاری پراز گل وریحان نمود تا آن ایام اهالی آن سامان از تمدن و تربیت و وطن پرستی و ترقی و تقدم سخنی نشنیده بودند و از این عوالم بکلی بی خبر بودند در اندک مدتی بذر تمدن را کاشته چنانکه امروز وطن پرستی و تمدن خواهی اهالی آذربایجان ضرب المثل است و فتوت و جوانمردی آنها صحایف تواریخ و صفحات عالم را فرا گرفت .

در یازدهم ذی القمده ۱۳۱۴ که سال دویم سلطنت مظفر الدین شاه بود بطهران احضار و بریاست وزراء و بعد بوزارت اعظم و سپس در رجب ۱۳۱۵ بمسند صدارت عظمی متمکن آمد امر اکید از طرف مظفر الدین شاه صادر شد که بروفق نقشه جاتی که سابقاً در عهد ناصر الدین شاه کشیده بود باصلاح امور ملک و ملت پردازد نخست بجهت انتشار معارف و علوم انجمن معارف را تشکیل و مدرسه رشديه را تأسیس فرموده دوازده هزار تومان از کیسه همت خود بدوا صرف نمود و تا کنون آن مدرسه دائر است .

جرايد را زیاد نمود و تأمین بصاحبان جرايد داد (وماهی الالصحّه و تنقیب) بجهت اصلاح عمل گمرک که تا آن هنگام احاره و کرایه بود چنده نفر مأمور از دولت بلزیک کترات نمود از تغلب مسنوفیان و ارباب دفتر رشید را جلو گیری کرد . ناصر الملك را که بااطلاع از علوم جدید و قوانین دول و ملل و فتون اقتصادیه و سیاسیه و اداریه وحید و طاق است بوزارت مالیه انتخاب نمود در مدتی اندک چهار صد هزار تومان وجه تغلبات اهالی دفتر پیدا شد دست تعدی حکام را بواسطه مراقبت و نظارت شدید کوتاه نمود حون اراده از لیه هنوز بطلوع بر اقبال ایرانیان بعلق نگرفته بود و مقتدرشان بود که حندی دیگر حال ملک و مدت آشفته تر گرداندا بدخواهان ملت و دولت و دشمنان تمدن و تدین و خود سندان باغرض و بدبغسان پیرمض که وجود این شخص معظم مانع منافع غیر مشروء و تغلبات و دسیاسشان بود از هر طرف حون شیطان مار د

بنای اغوا نهادند و بحمل اکاذیب و افاتک عوام و خواص ملت را برضد این اصلاحات که همه نفع و بهره خودشان بود دعوت کردند مقربان حضرت و اجزاء خلوت همایونی جمعی بواسطه بر نیاوردن مقاصد و منویات فاسده از قبیل اضافه مواجب و انعام و تیول و غیره کینه دردل داشتند و پاره دیگر نیز فریب وعده

و وعید خائن دولت و ملت و برهمزن حوزه جمعیت را خوردند در نزد مظفر الدین شاه آنچه توانستند بهر اسم و هر عنوان بی شرمانه عرضه داشتند و از خدا و سلطان آزرم ننمودند اغراض شخصی و هوا جس نفسانی را بر ترقی دولت علیه و آسایش رعایا که هموطنان آنها بودند مقدم داشتند.

مرحوم حاج شیخ محسن خان مشیرالدوله بواسطه عداونی که داشت بمظفر الدین شاه عرض کرد که اگر امین الدوله یکماه دیگر بر مسند صدارت دائم و متمکن باشد دولت فاجاریه را منقرض خواهد نمود و این ادعا مصادف شد با رسیدن لایحه امین الدوله

مرحوم امین الدوله

بشاه که در آن نوشته بود اول باید مواجب شاه معلوم و معین باشد تا سایر تکالیف معلوم گردد در این هنگام اجزاء خلوت بشاه عرض کردند که یادشاه ایران همه وقت مواجب میداده است و رعایا از سفره و عطایای او منتعم بودند حال باید ملت مواجب به یادشاه بدهد و یادشاه مواجب خور ملت گردد این نیست جز اینکه امین الدوله در خیال است استقلال سلطنت را مضمحل نماید.

آن اظهار حاج شیخ محسن خان و این سعایت مقارن شد با ضدیت و کدورت بعض علماء و اظهار عداوت از طرفین.

دیگر آنکه مرحوم امین الدوله يك زمانی بمرحوم مظفرالدین شاه اظهار داشته بود که صلاح دولت ایران است که با دولت عثمانی متحد گردد و سلطان عثمانی را بمست امیرالمؤمنین و خلیفه اسلام بشناسد این مکتون هم در ضمیر مظفرالدین شاه طوری دیگر جلوه کرد .
از دحام این اسباب باعث شد که امین خائن و خائن امین بقلم رفت .
خلاصه امین الدوله از طهران به (لشت نشاء) که چهار فرسخی رشت است مهاجرت نمود .
در این مدت اوقات خود را مشغول زراعت و تألیفات سیاسی نموده در اواخر رجب ۱۳۲۲ بدرود زندگانی گفت .

از آثار باقیه این شخص ایجاد مدارس ، اشاعه و تعمیم معارف است .
از مرحوم ذکا الملک تشویق نمود که روزنامه تربیت را یومیه طبع کند .
بیشتر توجه خیال او در امور دولت راجع بدو فقره بوده یکی تعیین خرج و دخل دولت یعنی ترتیب يك بودجه منظم که ایران را از این پریشانی و فلاکت که روز سعادت این خاک را مبدل بشب تار نموده برهاند و حدی برای مواجب و مقرری و مستمری بگذارد . دیگر برانداختن رشوه از ادارات دولت و ترتیب عدلیه و قضات در مملکت بوده و برای نیل باین مقصد بزرگ جهت اسناد و قبایجات و احکام تمر ترتیب داده و تا اینجا رسانید که تمرها را چاپ کرده حاضر نمودند و برای ولایات و مرکز هم اداره این کار تأسیس شد لکن درباریان از شخص سلطنت نسخ این کار را درخواست نمودند .
دیگر ترتیب پستخانه ایران بود چنانچه از پیش مرقوم افتاد .
دیگر ایجاد کارخانه قند و کبریت در کهریزک و خرازمین اگرچه اساساً خیال صحیحی بود اما بواسطه راه نبودن اسباب کار و عدم اقتضای موقع و مکان بهره و نتیجه جز ضرر عاید نشد .
زمانی که اداره امور مملکت بدست او آمد شروع به اصلاحات نموده خرابی بیشتر بمالیه بود برای مردم دانا و هوشیار اقدامات او در عمل اصلاح فتح بابی گشته طالب و خواهان اساس جدید گشته و امیدواری پیدا کرد که میتوان برای آتیه مملکت فکری متین نمود و پایه آنرا که از دیر زمانی منزلزل و دستخوش هواهای نفسانی و اغراض شخصی است روی اساس محکمی قرارداد روشنائی ضعیفی که از زمان امیر کبیر مردم را بسوی تمدن و تجدد امروزی هدایت مینمود قوت گرفت و نوشتجات ملکم و پندیات سید جمال الدین مجدداً محرک خوبی برای بیداری عموم شد و از آنوقت کم کم مردم محرمانه با امین السلطان شروع با اعتراضات نمودند .

این آدم نکته سنج بسی چیزها که حال مردم فهمیده اند و پی برده اند در آن اوان بی خبری میدانسته ارتباط کامل و دوستی ایشان با سید جمال الدین و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی و آقای طباطبائی سلیقه و خیالات ایشان را معرف خوبی است قسمت او آخر دوره ناصر الدین شاه و تمام مدت سلطنت مظفر الدین شاه در دربار دولت غیر از کشمکش این شخص با امین السلطان و سایر درباریان خائن چیز دیگر نبوده عداوت آنها سر همین اختلاف مسلک و عقیده بوده است و آنها تقلید ادارات اموردولتی یعنی عمومی را برای این میخواستند که دزدی و غارت نمایند برخلاف امین الدوله که صداقت و امانت و اداره و اجرای يك قانون ظلم براندازی را آرزو مینموده .

درباریان آن زمان تنها عیبی که از این شخص می گرفتند این بوده که قوهٔ فعالیه و مجریه ندارد . برخلاف امین السلطان که ولو غلط کاری را به يك نحو میگذرانیده البته عقلا میدانند که آدم . مال اندیش و بیش بین نسنجیده و تفهیمیده اقدام بامری نخواهد نمود و البته این تعمق و بیش بینی محتاج بوقت است و موجب تأخیر آتی امور .

مرحوم امین الدوله خط را خیلی خوب مینوشت و سبک مخصوصی در تحریر طبعاً ایجاد نموده بود که امروز خیلی اشخاص آن شیوه را اتخاذ نموده و بآن سبک مینویسند ولی مطلب نویسی و رویهٔ انشاء آن مرحوم اهمیتش بیشتر از اسلوب خط او است .

مطلب را خیلی مختصر و زبان دار و خوش مضمون بمداول خیر الکلام قل و دلّ با کنایات و واضحترا از بیان تحریر میفرمود .

اگر شخص ادیبی بنوشتجات او غرور و رسیدگی نماید صنایع جدیدیه بدیعیه کشف و پیدا خواهد نمود باری امین الدوله در سال ۱۲۶۰ متولد و در سنه ۱۳۲۲ از دنیا رحلت فرمود يك پسر و دودختر . بیاد کار گذارد پسرش امین الدوله حالیه حاوی مسائل تاریخی است که در جلد پنجم این تاریخ خواهد آمد انشاء الله تعالی .

فصل

یادداشت جلد اول

درايران همیشه معمول و مرسوم بوده که ارباب حل و عقد و صاحبان مسند نسبت بصدر اعظم و شخص اول مملکت دو قسمت میشدند (فرقهٔ لَه و فرقهٔ علیه) جمعی با او دوست و باب مراده رامفتوح رای پیشرفت مقاصد شخصیه هم خود را صرف تملق گفتن از شخص صدارت مینمودند . برخی دیگر ازین مجاز گوئی و تمجیدات بیموقع فارغ بوده تملق بیجا از صدارت نمیکفتند بلکه معایب و مفاسد کار او را هم در مواقع مقتضیه اظهار میداشتند .

هنگامی که نوبت صدارت بمیرزا علی اصغر خان امین السلطان رسید این مسئله را ملتفت شده خواست تا محبوب القلوب عامه گردد و جذب و جلب نفوس همه را بطرف خود نماید با همه کس بطور تدلیس اظهار دوستی و هم مشرب میگرد در نزد متصوّفه اظهار درویشی مینمود با طبعی دهری بود یا علماء تدلیس میکرد و حسن عقیدت بخرج میداد متملقین را هم اطراف خود داشت لقمه نانسی هم نزد آنها می انداخت تا آنکه در دورهٔ سلطنت مظفر الدین شاه از صدارت مستعفی و در بلدهٔ قم مقیم گردید .

صدارت ايران چندی در بالای سر فرمانفرما و مخبر الدوله و امین الدوله در گردش بود لیکن شاهزادهٔ فرمانفرما که قابلیت این شغل را داشت بعشق سپهسالاری و اسباب دیگر که بعد از این خواهد آمد آنرا از خود دور کرد مخبر الدوله از عهدهٔ این منصب بزرگ و شغل سترک بر نیامده امین الدوله هم خواست مقاصد خود را یکباره بظهور رساند که صدا ها بلند شد بمظفر الدین شاه عرضه داشتند که امین الدوله طالب و مایل به جمهوریت است بالاخره امین الدوله از صدارت ايران معزول و دیگر باره

امین‌السلطان از قم احضار و برمسند صدارتش برقرار کردند اگرچه شاهزاده فرمانفرما نهایت سعی را در خصوص امین‌السلطان کرده بود اعمال و نیت او را مسجل کرد و غالب علما هم نوشتند جز مرحوم حاج شیخ هادی و آقای طباطبائی دیگرهنگی رقم صفر او را کشیدند لکن آقای طباطبائی فرمود من چون با امین‌الدوله دوستم و امین‌السلطان دشمن لذا چیزی در این باب ننویسم وانگهی تا جناب میرزای آشتیانی چیزی مرقوم نفرمایند من نخواهم نوشت شاهزاده فرمانفرما نوشته جناب میرزا را هم صادر کرد و با مبلغ ششصد تومان بروایتی با هزار و ششصد تومان مجدداً وارد بر آقای طباطبائی شده حضرتش بکلی از نوشتن امتناع فرموده و پول را هم رد نمود از جنابش شنیدم که شاهزاده فرمانفرما گفته بود حالا که ننویسید ننویسید دیگر پول را چرا رد میفرماید جواب داد که این پول سحت و نجس است این جور پول را نمیخواهم عجب این است که با اینکه آقای طباطبائی این همراهی را از امین‌السلطان کرد و محمدحسین بیگ آدم او را که از طرف امین‌الملک برادر میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان کاغذی برده بود دم اندرون مظفرالدین شاه داده بود که اگر امین‌الدوله را عزل نکنی تو را میکشیم و او را شناخته بودند پناه بهر کس برده بود او را پناه ندادند تا اینکه آمد بغانه آقای طباطبائی پناه آورد آن جناب او را پناه داد و با اینکه مظفرالدین شاه دستخط سخت صادر کرده بود او را نفی کنند از او نگهداری کرد و تا آمدن امین‌السلطان از قم او را داشت و او را با خود برد و به امین‌السلطان سپرد و فرمود اگر این شخص گیر افتاده بود خانواده تو و برادرت را تمام میگردند امین‌السلطان نه از آقای طباطبائی همراهی کرد و نه از آن بیچاره محمد حسین بیگ بلی فقط ماهی ده تومان موجب به محمد حسین بیگ میداد و او را از خود مطرود نمود (من اعان ظالماً سلطه الله علیه).

یکی از موثقین گوید که شبی از شب‌ها در نیاوران در جادر شاهزاده موثق الدوله خوابیده بودم که شاهزاده فرمانفرما با یک نفر نوکر وارد چادر شد آدمش بقچه بردوش داشت زمین گذارده و در آن بقچه ده هزار تومان اسکناس و پول طلا بود که برای موثق الدوله آورده بود که قول از او بگیرد در مسئله نفی امین‌السلطان و اجرای حکم علماء لکن موثق الدوله پول را قبول نکرد و رد نمود ولی قول داد که اقدام برضد هم نکنند و این مسئله هم محرمانه بماند پس از آنکه از او مأیوس شد و از آنکه آن جا خوابیده بود مطمئن گردید از جادر خارج شد.

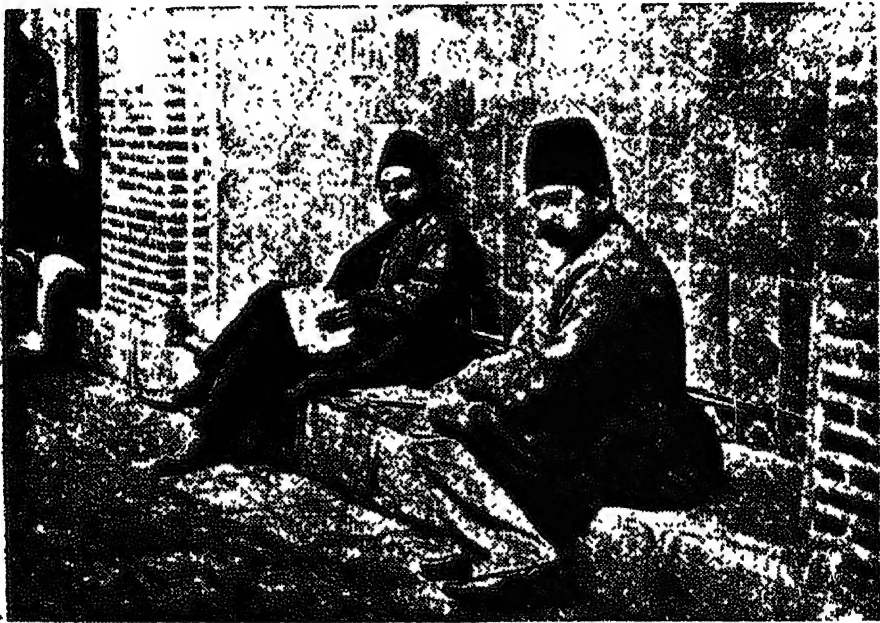
سر خدا که عارف سالک بکس نگفت در حیرتم که باده فروش از کجا شنید

کما تبطنه تظهره الایام

اگر چه نگارنده را عقیده این است که شاهزاده فرمانفرما خوب اقدامی کرد و شاهزاده موثق الدوله بد کرد که همراهی از این عمل نیک نکرد لیکن چون موثق الدوله در آن زمان امین و معتمد مظفرالدین شاه اگر این پول را قبول کرده بود هر آینه خیانتی بود که بآقای خود کرده بود و من نگارنده با اینکه موثق الدوله را کاملاً نمی‌شناسم و با او محالست نکرده لکن او را ازین جهت تبریک میگویم راستی کارهای خوب از این شاهزاده شنیده‌ام که در تاریخ نوشته‌ام و خواهد آمد. باری زحمات و مقدمات شاهزاده فرمانفرما که اصلاح دربار را منتهی بود منم و مفید نیفتاد اگر چه بیفایده هم نبود

رونق نخستین را شکست و آن عظمت میرزا علی اصغر خان رخت پرست و فی الجمله خرق موهومات شد از آن جله و همی در دماغ ها بود که همواره کزورها و مبالغ بیشمار در خزانه موجود است و نقدی ناصرالدین شاه را هیچ پادشاهی ندارد از خورد کردن فرمانفرما صندلی های طلا و اوانی ذهب و فضه را این پرده موهوم پاره و این سحر باطل و طلسم شکسته شد و دیگر کارها که در موقع خود خواهد

خلاصه امین السلطان باز برمسند صدارت ایران متمکن و این دفعه چون دربار ایران را بخود محتاج دید و دانست که از رجال درباری کسی نیست که بتواند تقلد امور جهور را بنماید لذا مغرورانه

امین السلطان و امین خلوت

با عامه علمای اعلام و رجال گرام و شاهزادگان عظام و اشراف و کسبه بنای بدسلوکی را گذارده اشخاصی هم که همیشه حاشیه نشین مجلس او بودند در خلوت و جلوت خودشانرا محرم میدانستند و امور معیشتشان از عطایای او میگذشت دیدند در مزاج صدراعظم تغیر کلی پیدا شد آن سبب شکست و آن پیمانه ریخت لذا در هر مجلس و محفلی بنای بد گوئی را گذاردند در این اناء اسباب مسافرت مظفرالدین شاه را بفرنگستان فراهم آورد و بهانه بدست رنود افناد به آقایان علماء اعلام رسانیدند که امین السلطان دولت را مقروض کرد و شاه را بفرنگ برد از یک طرف متوالاً نوشنجات برای علمای عنیات فرستادند از یک سمت محرك علمای طهران شدند بالاخره ورقه نکبر امین السلطان در اسلامبول عکس انداخته باطراف فرستاده شد اگرچه بعضی غلطها در آن وره اسرار بر فضلا مشتبه کرد لکن نوبین بزرگی و اطمنه سخنی بر امین السلطان وارد آمد.

در طهران آقا سیدعلی اکبر مجتهد تفرشی و آقای طباطبائی و امام جمعه و آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و چند نفر دیگر از علماء و عده از رجال دولت مجلسی تشکیل داده همگی متحد و متفق شدند و بر طبق اتحاد خود لایحه نوشتند و قسم یاد کردند که هر کدامی در عزل امین السلطان بقدر میسر اقدام کنند و او را از صدر بنیل آورند بعد از مراجعت امین السلطان از فرنگستان اقبال الدوله کاشانی که قبل از وقت عکسی از روی آن ورقه برداشته بود و آن عکس را بامین السلطان ارائه داد در نزد آقایان متعذر شده که کیف نوشتجات خود را در راه حضرت عبدالعظیم (ع) مفقود کرده شخصی آنرا یافته پس از چند روزی بمن رد کرد و در این چند روز عکس آن ورقه را برداشته اند. خلاصه امین السلطان فوراً بانصد تومان برای آقا سیدعلی اکبر تفرشی فرستاد و او را با خود دوست و همراه نمود میانه سایرین هم نفاق انداخت رجال دربارهم که با آقایان همراه بودند هر یک را بطرفی تبعید و نفی کرد بیچاره حکیم الملک را که طیب و ندیم و وزیر دربار و حمله الملک بود بحکومت رشت مجبور نمود پس از ورود برشت چیزی نگذشت که غفله بمرک مفاجاة ویا اثرسم از دنیا در گذشت یکی از نوکرهای خاص او و یکی از دوستان او که لقب مستشاری داشت نیز در همان ایام مردن حکیم الملک بهمان مرض و همان علائم و آثار از دنیا در گذشتند از این رو میتوان گفت حکیم الملک مسموم گردید این شد که متحدین و متفقین از ترس یا با امین السلطان دوست و همراه شدند و یا از خوف اظهار مخالفت نمیکردند فقط آقای طباطبائی پادار و بر عهد خویش استوار ماند.

گرسرم می رود از عهد تو سر باز نه بیچم تا بگویند پس از من که بسر برد وفا را
جناب معظم در هر مجلس و محفل علناً از امین السلطان بدگوئی میفرمود تا اینکه شیخ فضل الله نوری از سفر مکه معظمه معاودت بطهران نمود چون در این سفر مکه تغییر مسلک داده و بطریق اعیانیت سلوک کرده بود با قرض گزافی وارد شده مبلغ دوازده هزار تومان برای اداء دیونش از امین السلطان درخواست نمود او هم از دادن این مبلغ امتناع نمود پیغام داد که ادای این مبلغ این ایام در قوه من نیست در مجلس خود هم گفت بیک نفر آخوند مازندرانی دوازده هزار تومان دادن از طریق اقتصاد خارج است حاج شیخ فضل الله که این سلوک صدراعظم را باخود تازه دید دانست که امین السلطان تغییر مسلک و عادت داده است و ملاحظه بیش را ندارد لذا با آقای طباطبائی متحد گشت و مجالسی تشکیل داد هر هفته در یک شب در خانه یکی از آقایان اجتماعی داشتند.

شاهزاده ابن الدوله حاکم طهران و اقبال الدوله و سلطان علی خان وزیر افخم و چند نفر دیگر هم از رجال دولت را باخود همراه نمودند باز نوشتجات بعلماء و عتبات و سایر بلاد ایران نوشتند و بتوسط رسائل مدد خواستند نگذشت مدتی که از عتبات و سایر بلدان عرایض و اوایح متوالیه بمظفرالدین شاه رسید که میرزا علی اصغر خان امین السلطان خائن دولت و دشمن ملت است امین السلطان یک دفعه ملتفت شد که عنقریب رشته کارش از هم کسیخته و شبرازه زند کانبش قطع خواهد شد لذا بحکام ولایات و دوستانش که در شهرهای ایران بودند اشاره کرد که از آقایان و علمای حوزه حکومت خود رضایت نامه گرفته و بفرستند حاکم فارس از جناب آقامیرزا ابراهیم مجتهد شیراز خواهنش نمود که شرحی از رفتار حکومت و رضایت از صدراعظم و دیانت او و رضاهندی اها!

مشارالیه در انجام امور عامه و.و.و. بنویسد آقا میرزا ابراهیم جواب داد که علمای عتبات و طهران او را بد دانسته و بر علیه او اقدام کرده‌اند من چگونه برخلاف آنها چیزی بنویسم بالاخره بین حاکم و علماء فارس برای این مسئله کدورت واقع شد دراصفهان آقای نجفی همین جواب را به ظل السلطان داد و همان نتیجه را حاصل بخشید تا منجر شد به آمدن حاج آقا نورالله برادر آقای نجفی بطهران و رود حاج آقا نورالله بطهران مستمسکی بدست آفایان آمد و اجتماعاتشان علنی شد حکومت تبریز هم همین جواب را از علمای تبریز شنید و نتیجه جز کدورت نبخشید چندی نگذشت که عموم علمای ایران سرا و چهارا با امین السلطان عداوت ورزیده دشمنی خود را اعلام دادند رفته رفته عرایض را بشاه رسانیدند اعلیحضرت مظفرالدین شاه در این خصوص با رجال دربار خود مشاورت نمود و فرمود من از عزل امین السلطان امتناعی ندارم جز اینکه گمان میکنم این عزل باعث انقلاب و اختلال ادارات گردد شاهزاده عین الدوله و برادرش سپهسالار قول و اطمینان و بر طبقش نوشته دادند که ادارات را بخوبی نگاه دارند .

بالاخره میرزا علی اصغر خان معزول و عین الدوله بوزارت عظمی منصوب و طولی نکشید که صدراعظم بلکه اتابک اعظم گردید .

(در ایران شغل صدراعظمی بهترین مشاغل و لقب اتابک اعظمی بالاترین القاب است) .

عین الدوله در ابتدای امر هواخواهان حریت را امیدواری داد . روزنامه حبل المتین را که تا آن زمان ورودش بخاک ایران ممنوع بود اجازه ورود داد میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام را که در محبس مبارک آباد بود مرخص نمود شیخ یحیی کاشانی که امروز نویسنده روزنامه مجلس است و آنروز بگناه مقالات روزنامه حبل المتین مأخوذ شده بود و در اردبیل محبوس بود از حبس خلاصی یافت لکن در همان اردبیل متوقف بود چه استطاعت آمدن بطهران در او نبود و گناهی جز بیداری ایرانیان و ترویج از معارف نداشت و ما حالات این اشخاص محترم را در اصل تاریخ مشروحاً درج نموده ایم .

باری عین الدوله صندوق مالیه را ترتیب داد و خرابی دربار را خواست اصلاح کند لکن جهالت و اسنبداد و تکبر این شاهزاده کار را خرابتر نمود با حاج شیخ فضل الله متحد گردیده امورات شرعی و عرفی بلکه مملکتی را راجع بمحکمه شیخ نوری کرد تا آنکه کار شیخ بالا گرفت و کارهای عمده را صورت و انجام میداد . حکومت بعضی از ولایات عمده بر حسب مشورت و تصویب شیخ نوری معین و برقرار میشد مانند شوکت الملک حاکم قاینات که شیخ نوری سی هزار تومان از او تعارف گرفت و از عین الدوله خواهش نمود که حکومت قاینات و ازبیه برادرش مرحوم شوکت الملک را باو واگذار و تقویض نماید فوراً تمنای او باجابت مقرون شد شیخ نوری شوکت الملک جدید را بخانه خود دعوت نمود بیهانه آنکه او را از عزای برادرش بیرون آورد او را با خود بحمام سرخانه برده او را سر و کیسه کرده و حنائی بدستش مالید او هم حواله سی هزار تومان در مسلخ حمام تقدیم شیخ نمود چه بابت فروش قاینات و چه بابت ازبیه برادرش و چه بابت حق الحکومه و بهمین میزان تقدیمی هم برای عین الدوله گرفته شد اگرچه از بول حشمت الملک ناسخ بزودی صادر شد لکن عین الدوله پاسخ نداد .

اما آقای طباطبائی مسلک خود را که همه وقت با صدور ایران داشت تجدید و تغییر ننمود و با عین الدوله هم مراده نکرد و از کسی نزد او توسط و شفاعتی نمیکرد آقای بهبهانی بواسطه دوستی با امین السلطان باطناً از صدارت عین الدوله راضی نبود ولی علانیه مخالفت هم ننموند تا اینکه در واقعه از وقایع بر حسب لزوم آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام داماد آقای بهبهانی رفت نزد عین الدوله و خواست که با او بطریق نجوی مذاکره نماید عین الدوله گفت هر مطلبی که دارید آشکارا مذاکره کنید من با احدی بطریق نجوی صحبت نمیکنم. اعتماد الاسلام که اینگونه سلوک را دید خدمت آقای بهبهانی شکایت برد و آنقدر گفت تا آقای بهبهانی جدا اظهار رنجش نمود.

در این اثنا هواخواهان امین السلطان که همه وقت در مقام مستمسکی بودند که اختلالی در مملکت اندازند بتحریر بعضی احداث نفاقی کردند بین طلاب مدرسه صدر و طلاب مدرسه محمدیه. طلاب مدرسه محمدیه واقع در بازار طهران مستظهر به آقا سید علی اکبر تفرشی و آقا زاده ایشان بودند که آقا زاده طالب بود مدرسه محمدیه را به اداره پدرش در آورد. طلاب مدرسه صدر معتمد به امام جمعه بودند چه امام جمعه رئیس آن مدرسه شیخ زین الدین را تسخیر کرده و در اداره خود آورده بود (نزاع برای مدرسه محمدیه راجع بموقوفه آن بود چه مدرسه بدون موقوفه حزیاست بر طلاب آن دیگر فایده ندارد).

رفته رفته کار تشاجر و تنازع بالا گرفت یک زد و خورد مختصری بین طلاب واقع شد خون اول ریاست عین الدوله بود و مشاغل عمده در پیش داشت اعتنائی باین واقعه نکرد لکن مؤسسين فتنه ساکت نشده آتش فتنه را دامن میزدند. سادات قمی از یک طرف حمایت میکردند امیرخان (۱) سردار و احتشام الدوله پسر حسام الملک هم از طرف مقابل تقویت مینمودند. از طرف سالار الدوله و شعاع السلطنه هم باطناً از آقایان همراهی میشد، رکن الدوله هم برای آقایان بحرث پولی میفرستاد، هواخواهان امین السدضان هم که در کار بودند تا آنکه طلاب مدرسه صدر بتحریر شمع زین الدین زنجان و امام جمعه مغاصه ریختند به مدرسه آصفیه که واقعه در نزدیکی مدرسه صدر بود برای اینکه طلاب آن مدرسه را خارج کرده و آن مدرسه را بتصرف خود در آورند، طلاب مدرسه محمدیه به همراهی حناب معتمد الاسلام (۲) رسانی و عده از دوسنان مشارالیه در مقام حمایت از طلاب مدرسه آصفیه برآمده و نزاع مفصلی احداث شد عده زخمی و جمعی سرو پای شکسته بزمین افتادند با اینکه سادات قمی بحمايت طلاب مدرسه صدر رسیدند عاقبت غلبه حزب حناب معتمد الاسلام را نصیب شده طلاب مدرسه صدر و سادات قمی بهزیمت رفتند آنچه از آنها در ممر که ماند همان افتاده ها و زخمیها بود که قوه فرار در آنها نبود.

(۱) مراد امیر اعظم است چون این حواصرد را با عقلا و اصلاح خواهان متحد بود از اول با آخر در خدمت بوطن و ملت و استقلال مملکت ساعی و حاهد لذا ما شرح زندگانی ایشان را در آخر این مقدمه درج خواهیم نمود که معلوم شود این رادمرد از اقربان و امثال احسان الدوله نیست.

(۲) حناب معتمد الاسلام از مجاهدین و اشخاص باعتم و ملت دوست و از اول با آخر در این مقصود معتمد است و در و احوال و مقاصد ایشان در اینج خواهد آمد.

حکومت طهران در مقام گرفتاری طرفین برآمد جناب معتمد الاسلام با جمعی دیگر پناه بخانه آقای بهبهانی آورد، آقای بهبهانی از معتمد الاسلام نگهداری و سایرین را جواب داد، آقا شیخ علی اصغر سیستانی که از همه جا بیچاره ماند پناه بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) برد ولی بیچاره را در همانجا حبس کردند و خدام آستانه حضرتی هم بملاحظه عین الدوله از اودستگیری نکردند.

باری طلاب مدرسه چون دیدند آقای بهبهانی از معتمد الاسلام همراهی فرمود لذا از آقا مکدر شده امام جمعه هم که مدتها در فکر بود انتقام پدرش را از آقای بهبهانی بگیرد چنانچه در تاریخ مذکور است محرک طلاب شده که اگر آقای بهبهانی را بزنید شاهزاده عین الدوله در باره شما لطف خواهد فرمود و هریک از شما صاحب صد الی دویست تومان مستمری خواهد شد.

این بود که در یکی از لیالی که آقای بهبهانی از خانه شیخ فضل الله مراجعت مینمود جوانان طلاب از مدرسه بیرون ریخته و دم بازار محاذی مدرسه دارالشفا دست بحوب و قداره بطرف آقای بهبهانی حمله آوردند اگرچه بشخص آقا خسارتی نشد لیکن قاطر آقا دیوانه وار بحرکت درآمد و آقا را فوراً بخانه رسانید فردای

شیخ فضل الله انوری و آقا سید عبدالله بهبهانی

آتشب واقعه را به عین الدوله را بورت دادند با اینکه خسارتی بزرگ و خسارتی سترگ وارد آمده بود عین الدوله بروی خود نیاورده بمسامحه و ماطله گذاراند تا اینکه از طرف آقای آقا سید علی اکبر تفرشی وبستگان آقا رسماً شکایت کردند و مجازات مقصرین را درخواست نمودند عین الدوله پس از گرفتن عهد و نوشته که آقایان شفاعت و توسط نکنند حکم بگرفتاری مقصرین داد چهارده نفر از طلاب را مأخوذ داشتند که اسامی ایشان از قرار ذیل است :

اسامی مأخوذین

(آقا شیخ احمد خراسانی) (آقا شیخ علی اکبر اشتهاوردی) (آقا شیخ بابا اشتهاوردی) (آقا شیخ اسمعیل رشتی) (حاج میرزا آقا همدانی) (آقا شیخ عبدالحسین همدانی) (آقا شیخ جعفر تنکابنی) (آقا سید حسین قمی) (آقا یدالله قمی) (آقا سید تقی قمی) (آقا شیخ علی خمی رشتی) (آقا

سید عزیزالله روضه‌خوان قمی) (آقا سیدعلی قمی برادر حاج آقا جعفر) (آقا شیخ ابوطالب قمی).
(خفنی نماند که عدۀ مأخوذین سیزده نفر بود چون این عدد نحس بود لذا يك نفر هم از اشخاص
بی گناه گرفته و بآنها ضمیمه کردند که عدد میمون باشد).

حضرات مزبور را شب شنبه یازدهم ماه رجب ۱۳۲۱ گرفتار و در اداره نظمیه در زیر زنجیر و گند
محبوس داشتند. روز سه شنبه ۱۴ رجب ۱۳۲۱ دو ساعت بغروب مانده حضرات را در کاری ریخته یا نصد
سوار از سوارهای کشیکخانه باشمشرهای برنده و تفنگهای زننده اطراف کاری را احاطه کرده بانهایت
خفت و خواری در حالتی که تقریباً بیست هزار نفر تماشاچی اطراف خیابانها نظاره میکردند آنها را از
خیابان جلیل آباد و خیابان ناصری از جلو عمارت بهارستان از دروازه خارج و در اردوی امیر بهادر که
پشت دروازه طهران تشکیل یافته بود وارد نمودند شب چهارشنبه یازدهم آنها را در آنجا نگاه
داشتند چه امیر بهادر بسالار اعظم گفته بود که شب چهارشنبه وانگهی شب نیمه رجب میمون نیست
که با سید طرف شوند و در میان این مقصرین بعضی از سادات میباشند.

(در این مقام رشته تاریخ را قطع نموده بجملة معترضه پس از آن شروع می کنیم بجائی که سخن
را از آنجا قطع نموده). پس از آنکه جناب آقا سید عبدالله بهبهانی ملتفت شد که راستی طلاب را
نفی بلد کردند لذا در مقام شفاعت برآمده برای عین الدوله پیغام فرستاد که من از لطف حضرت والا
متشکر شدم ولی خواهش دارم حضرات طلاب را مریض فرمائید چه من آنها را معفو داشته و بیش
از این راضی بصدمة آنها نمیباشم. عین الدوله جواب داد که من نه برای خاطر آقا این جماعت را تبعید
کرده تا جنابش از من ممنون و متشکر باشد بلکه سیاست ملکی و نظم مملکتی مقتضی گردید که این
جماعت را مأخوذ دارند بعد از اینهم اگر طلاب خلافتی را مرتکب شوند گرفتار خواهند شد دیگر
آنکه حکومت از طرف جناب آقا منصوب نشده است که مطیع میل آقا باشد هر کس را بخواهند
گرفتار و هروقت خلاصی آنانرا بخواهند آزاد باشند این پیغام هم بر کدورت باطنی آقا افزود.

باری در شب پنجشنبه ۱۶ دورشته رنجیر آوردند با چهارده قاطر هفت نفر از طلاب را در يك زنجیر
سوار هفت قاطر و هفت نفر دیگر را در يك زنجیر سوار هفت قاطر نمودند، چهل نفر از سوارهای کشیکخانه
را مأمور کردند که حضرات را ببرند تا اردبیل چون حضرات را میبایست بدروازه قزوین برسانند
که از آنجا بخط مستقیم و شارع عام میرسند.

دم دروازه بهجت آباد که رسیدند بیست نفر از سوارها برگشته رفتند نزد سالار که اگر این
مقصرین مسلمان میباشند که با ما هم مذهب اند و نمیتوان اینطور سلوک کردن و اگر مسلمان نیستند که
آنها را در همین جا بکشید که اینطور بردن آنها تا در يك فرسخی تلف میشوند سالار اعظم گفت
شما مأمور دولت میباشید به مأموریت خود رفتار کنید هر جا که افتادند آنها را زیر خاک بفران کنید.
بدین منوال آنها را بردند بمهر آباد يك فرسنگی طهران از آنجا حضرات را از راه مبررند
که موجب هیچان عامه نشود.

در هر منزلی که آنها را وارد میکردند باباخان قرجه داغی که رئیس سوارها بود کدخدای ده را
احضار میکرد و میگفت این زنجیر دولت و این مقصرین دولتی است ما را بدهید سیورسات بدهید کدخدا

هم پولی بمنوان تعارف بر عده نفوس هر ده تقسیم میکرد و میگرفت قدری را خود بر میداشت قدری هم بر رئیس سواران میداد (۱)

مردم می گفتند این جماعت از سادات و ارباب عامیم میباشد این نوع سلوک با آنها خدا را خوش نیاید جواب می گفتند اینها از طایفه بایته و ارامنه میباشد که باین لباس در آمده اند (۲) بجملاً

(۱) شاید در مأخوذی و دفتر آن ده هم مرسوم شده و هر سال بگیرند چنانچه در دهات کرمان هنوز پول چوب حاکم و پول بی ادبی که در چند سال قبل اتفاق افتاده است میگیرند اگر چه علاء الملك در زمان حکومت خود پول چوب را موقوف کرد چنانچه نقل کنند زمانی که علاء الملك بطرف بلوچستان مسافرت کرد در منزل اول که ماهان است حاکم ماهان عرض کرد قبض پول چوب را مرحمت فرمائید پول هم حاضر است علاء الملك استعلام از کیفیت کرد مذکور داشت در سابق که حاکم میرفت به بلوچستان آنچه چوب برای سیاست و زدن مقصر لازم بوده است از ماهان میگرفت و مال هم که آنها را حمل کند نیز بمردم حواله میدادند یکی از حکام برای سهولت و همراهی از رعایا این چوب را تبدیل و تسعیر نموده در سال دوست تومان مثلاً پول چوب را میگرفت و قبض میداد حاکم هم از خود میداد بعد پیرور ایام بر رعایای ماهان توزیع مینمود حالاً هم من پول را حاضر کرده ام قبض بدهید تا پول را داده بعد از رعایا میگیرم علاء الملك این بدعت را موقوف و نسخ نمود .

اما پول بی ادبی آن بود که روزی يك نفر از کدخدایان یکی از دهات در نزد حاکم نشسته بود غفلةً بادی از او صادر شده است حاکم حکم کرده بود که ریش سفید کدخدا را ببرند کدخدا ریش خود را بمبلغ هفتاد یا هشتاد تومان خریده پس از آن سال در سال دیگر این مبلغ را از رعایای ده گرفته و این مبلغ با اسم پول بی ادبی هر سال از آن ده گرفته میشود یعنی تحمیل بر رعایا میشود اگر کسی دفتر تا دو سال سابق کرمان را ملاحظه نماید بسیاری از این امور را خواهد دید این است که صد و خورده مالیات کرمان امروز از چهار صد هزار تجاوز کرده است یعنی حاکم کرمان بچهار صد قانع نخواهد شد مگر آنکه خداوند توفیق باولیا امور عنایت فرماید و زودتر تعدیل مالیات را بفرمایند تا فقراء راحت و آسوده شوند و نیز مخفی نباشد که تمام صدقات و تحمیلات بر فقراء و زارعین و کسبه است اغنیاء و علماء و خوانین و ملاکین راحت و آسوده اند ضرر بر بیچاره ها و عیضه ها است .

(۲) در ایران همه وقت معمول بوده است که هر گاه شخصی مبعوض دولت میشد و پادشاه از ملامت خاصه و هیجان عامه میاندیشید که او را تلف نماید او را نسبت میدادند بدین و مذهبی که منفور نزد سلطان آن زمان بوده مثلاً قبل از صفویه مبعوض را نسبت بتشیع میدادند در زمان صفویه برعکس یا منسوب بملاحده میدانستند در زمان فتحعلیشاه بسیاری از مردم و مسلمانان را بگناه تصوف تلف نمودند در زمان محمد شاه و ناصر الدین شاه و مظفر الدین شاه نسبت بیابیت میدادند در زمان محمدعلیشاه مردم را بگناه مشروطه خواهی میگرفتند زمانی هم بگناه استبداد مأخوذ میشوند امیدوارم که چشم ما بظهور حق و دایر شدن قانون روشن گردد که دیگر اتهام و اغراض شخصی به احدی صدمه نزند . آه از اتهام و جهالت که چه بسیار خونهاى مقدس را ریخت و بچه اندازه اطفال را یتیم و خانه ها را خراب نمود در واقع اسلام و مسلمانان را ضعیف نکرد جز همین افعال و اغراض شخصی و تخلف از عقاید و قوانین اسلامیه .

سه ساعت بغروب روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۱ خبر ورود آنها بزنجان رسید اهالی زنجان به هیجان آمده دکان و سراها را بستند که طلاب و سادات را از چنگ دیوانیان خلاصی دهند لذا مأمورین آنها طلاب را بشهر وارد نکردند در کاروانسرای خرابه که در خارج شهر بود آنها را جا دادند .

بابا خان رئیس قرا سوران چون وضع را قسمی دیگر دید شبانه مقصرین را حرکت داد و کمال عجله و شتاب در حرکت سرعت دادند .

حاج میرزا آقا و سید تقی فمی در آن شب سه دفعه از قاطر زمین خورده دست و سرشان شکست تا ظهر روز چهارشنبه ۲۹ دو منزل از زنجان دور شدند و همه جا از بیراهه ناختمند و بدین منوال وارد نازین قلعه که در جنب اردبیل است شده پلها را کشیدند و از دو خندق آنها را گذرانیده وارد قلعه کردند و در زندان آنها را جا دادند .

حکمی که عین الدوله به سعد السلطنه حاکم آنجا نوشته بود قریب باین مضمون بود چون ابن جماعت لامذهب و مزدکی میباشد نهایت سختگیری و مراقبت را از آنها داشته باشد . این حکم را بابا خان داد به سعد السلطنه و قبض رسید از او گرفت زنجیرهای دولتی را برداشت و مراجعت نمود سعد السلطنه حاکم اردبیل حضرات را سرد به نایب عبدالله زندانبان اوهم حضرات را در بک زنجیری بست که هر حلقه از آن یکمن بود .

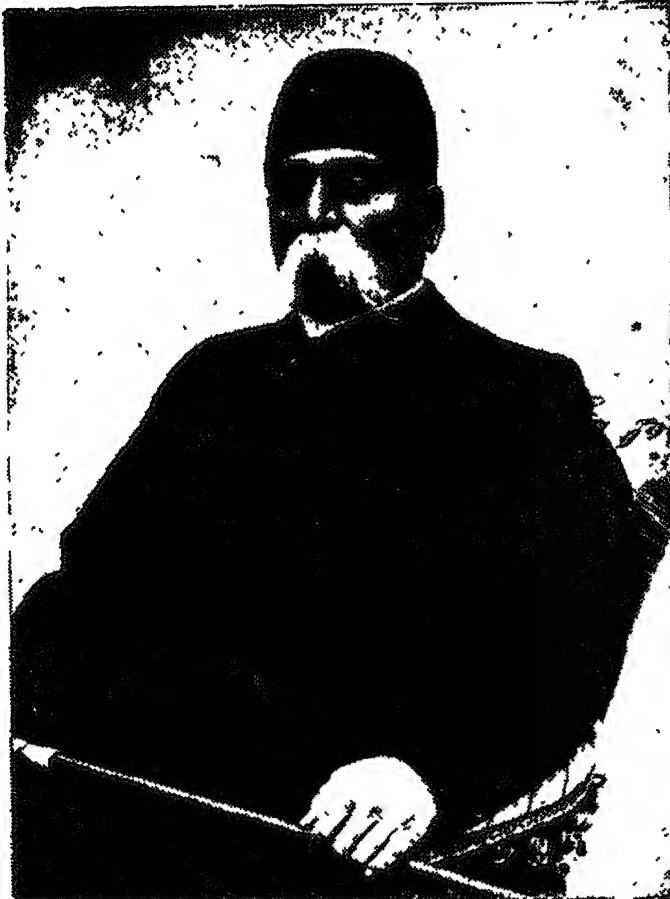
محبس عبارت بود از یک اطاق که طول آن تقریباً پنجاه ذرع و عرض آن پنج ذرع خوبی تار یک و نمناک و عفن و کثیف بود شب اول که سه ساعت ارسب گذشت نایب عبدالله مزبور بسر وقت آنها آمده و یکمن نان و دوسیر بنیر برای چهارده نفر آورد و گفت هفت نفر یک طرف و هفت نفر دیگر طرف مقابل بنشینید که روبروی هم واقع شوید آقایان گمان کردند که به سوری رسبند بکدفعه دیدند خلبلی را که گسند باشد آورده در وسط گذارد باهای حضرات را در گسند کرده سمخ آنرا کشید و آنرا قفل کرد دو عدد لولبن هم بآنها داد یکی برای آشامیدن آب و دیگری برای ادرار .

اول صبح عبدالله آمد و در زندان را باز کرده باهای آنها را از گسند در آورد مقداری خاک تیمم خواستند برای نماز در جواب گفت مأمورین شما بما گفتند که شما لامذهب هستید پس چگونه میخواهید نماز بخوانید در جواب گفتند خداوند عالم است حالا ما اسیر تو و خود را مسلمان میدانیم . مشارالیه قدری گریه کرد و رفت نزدیک ظهر هم مقداری نان و بنیر برای آنها آورد .

عبدالله سبجان به سعد السلطنه گفت محبوسین لحاف و لباس ندارند در جواب گفت عمامه ها را زیر سر و عباها را روانداز کنند .

درب زندان کو حاك بود که در وقت داخل شدن میبایست خم شوند و داخل شوند بالای در بنحرة آهنین نصب کرده بودند بعض اوقات رها بای خارحه و ارامنه بتمانای آنها می آمدند و بر حال آنها گریه میکردند نان و بول بآنها میدادند بدین حال تا دو ماه برآنها میگذشت بعض اوقات حنا ب آقا شیخ یحیی کاشانی که در اردبیل محبوس بود ولی در زندان نبود نزد آنها می آمد و معرفی آنان

را نزد مردم مینمود و بآنها احسان میکرد (۱) بواسطه مکاتیب آقا شیخ یحیی و اصلاح خواهان عالم اهالی زنجان بر حاکم زنجان وزیر همایون هجوم آورده که این جماعت طلاب و سادات را که دو ماه قبل از این جا عبور دادند بی تقصیر بودند جناب آقا سید عبدالله آنان را معفو داشته آقای نجفی سفارش آنها را نوشته از دولت خواهش کنید آنها را رها کنند و یا محبس آنها را در زنجان قرار دهند که ما از جهت لباس و غذا از آنها معاونتی کنیم وزیر همایون از آنها توسط نمود در طهران هم از آنها شفاعت کردند سه تلگراف

از شاه و عین الدوله بتوسط وزیر همایون مغایره شده که آنها را روانه زنجان نمایند سعد السلطنه اعتنا نکرد و آنها را از دست نداد تا اینکه چهار نفر سوار قرا سوران بایک تلگراف از طرف وزیر همایون وارد اردبیل شده و حالت محبوسین را دیده بر حال آنها رقت کرده حکم وزیر همایون و تلگراف عین الدوله را ارائه دادند سعد السلطنه گفت تا قبض رسید مرا رد نکنند من محبوسین را رها نکنم در دفعه سوم بیست نفر سوار بریاست جوادیک یاور از زنجان حرکت و وارد اردبیل شدند لدی الوردود رقتند به محبس از پشت

عین الدوله

پنجره تماشا کرده صدای ضجه و گریه آنها بلند شد مردم هم ازدحام کرده فریاد یا علی از آنها

(۱) آقا شیخ یحیی کاشانی امروز نویسنده روزنامه مجلس است در مقام بیداری ایرانیان صدمات و زحمات را بر خود هوار کرد تا اینکه بسبب عداوت امین السلطان او را به اردبیل فرستادند حالات ایشان در تاریخ مشروحاً مذکور است.

بلند شد محبوسین که در زیر گند و زنجیر بودند بخیال افتادند که شاید میخواهند ایشان را بکشند. که آقا شیخ یحیی کاشانی ملتفت این نکته شده فوراً خود را رسانید به پشت پنجره مزبور و بمحبوسین گفت این جماعت از زنجان آمده اند برای استخلاص شما حالت شما را که دیده اند بی طاقت شده بر مظلومیت شما گریه میکنند و اینک خبر بحکومت رسیده فراشبازی خود را فرستاده است که شما را از زندان خلاص نمایند که در این اثناء فراشبازی رسیده یکی به یکی را تحویل جوادیك یاور داد و قبض رسید از او گرفت لکن لباس و عبا و عمامه را از آنها گرفتند که رسم و عادت بر این قرار گرفته است که در وقت رها کردن محبوس باید لباس و اسباب او را داد بزندانیان چه جای آنکه این لباس از اهل علم و سادات است برای تبرک و استشفاء لازم میشود خلاصه اسامی آنها را نوشته و آنها را لخت و برهنه تحویل مأمورین جدید دادند و آنها را بردند بشهر خانه سلطان العلماء اردبیل منزل داده سلطان العلماء دوشب از آنها بخوبی پذیرائی نمود از لباس و پول و اعانه جمع کردن برای ایشان کوتاهی نکرد بعد از آن سوارهای زنجان چهارده مال برای آقایان کرایه کرده بنهایت عزت و احترام آنها را حرکت دادند منزل اول که کورین قلعه باشد استقبال از واردین کردند شب را مجلس روضه مفصلی برپا نمودند جهت را استفسار کردند گفتند و قتیکه شمارا از این جا گذردادند بما گفتند که شما لامذهب میباشید ما چون سادات و اهل علم را در میان شما دیدیم با خدای خود عهد کردیم که اگر شما لامذهب باشید که ما دیگر روی شما را نه بنیم و اگر بی گناه و مسلمانید آن روزی را که خلاص شدید و بر ما وارد ، ما مجلس روضه را برپا داریم اینک بعهده خود وفا کردیم بهمین قسم در همه منازل از ایشان استقبال و احترام کردند تا دوفرسخی زنجان که از آنجا خبر بحکومت دادند دویست نفر سوار با هشت عدد درشکه از طرف حکومت به استقبال آنها رفت مردم زنجان دکانین را بستند علما و طلاب از آنها استقبال نموده بانهایت احترام و اعزاز ورود بر حکومت نمودند خود وزیر همایون تا دم دروازه از آنها استقبال کرد اعتبارالدوله پنج گوسفند در جلو آنها قربانی کرد باین حال وارد دارالحکومه شدند شیرینی و شربت صرف شد مقدم مهمانان را بخوبی تلقی نمودند . در شب اول وزیر همایون آنها را مخیر کرد بین ماندن در دارالحکومه یا رفتن در خانه رشیدالدوله رئیس قشون زنجان بجهاتی چند توقف در نزد حکومت را صلاح ندیدند و رفتند منزل رشیدالدوله علماء و سایر اصناف از ایشان دیدن کرده بعد از چند روز حکومت اعیان شهر را حاضر کرده و گفت این جماعت از طلاب میباشند صلاح نیست در منزل دیوانیان باشند اگر صلاح دانید من وجهی میدهم و شما در شهر منزلی برای ایشان بگیریید هفت نفر از اعیان زنجان متقبل شدند که هر يك دوفنر از آقایان را ببرند منزل خودشان و ایشان را بین خود تقسیم کردند .

پنج ماه بهمین منوال در منزل اعیان بودند وزیر همایون نظر باینکه زودتر ایشان را آسوده و اعیان را از پذیرائی راحت کند متوالیاً با عین الدوله مکاتبه و مخایره مینمود و عین الدوله اجازه خروج آنها را از زنجان نمیداد تا اینکه در غره ماه صفر (۱۳۲۲) وزیر همایون هزار عدد پنجهزاری زرد حاضر نمود و روانه داشت در نزد عین الدوله و نوشت محض سلامتی اعلیحضرت این جماعت را تصدق

فرمانید که بروند به اوطان خود نزد اهل و عیالشان .

جواب وزیر همایون قریب باین مضمون از طرف عین الدوله مخبره شد .

جناب وزیر همایون - محاضرات طلاب را مرخص نمودیم بشرط آنکه همه علمای زنجان بنویسند و التزام دهند که حضرات پس از حرکت از زنجان بروند با اوطان اصلیه خودشان که دیگر بدار الخلافه طهران نیایند و از خود آنها هم التزام بگیریید بهمین مضمون چه پدر من بمن وصیت کرده است که هروقت باین طایفه دست یافتی این نوع را از خود دور کن و حتی المقدور آنها را بخود راه مده .

وزیر همایون از حضرات التزام نامه را گرفت و آنها را اجازه حرکت داد حضرات همگی رفتند با اوطان اصلیه خود جز شیخ احمد خراسانی که وطنش دور بود و عیال و اولادش در طهران بودند او هم بطور مخفی ورود بطهران نمود و لدی الورد رفت بخانه عین الدوله و در آبدارخانه متحصن شد و گفت یا مخارج راه مرا بدهید که دست اهل و عیال خود را گرفته بروم بخراسان و یا اجازه توقف بدهید عین الدوله از او التزام گرفت که هیچوقت پیرامون فساد نگردد بلکه در مدرسه هم منزل ننکند و او را ملقب نمود به اردبیل الشریعه و یکمندی پنجهزاری زرد هم باو انعام داد و قتیکه از آبدارخانه عین الدوله خارج شد پنجهزاری را هم تعارف داد به آدم اعظام الممالک .

عجب است که همه علمای طهران و بعضی علمای اصفهان در این مدت از حضرات طلاب توسط و شفاعت کردند جز امام جمعه که محرک ایشان بود که بهیچوجه زبان و قلم شفاعت را حرکت نداد و یک کلمه در باره آنها نگفت و معاونتی از آنها ننمود . خلاصه برگردیم به آنجائیکه رشته سخن را قطع کردیم .

عین الدوله وقایع امین السلطان را فراموش کرده مصمم گردید که سطوت و هیبت اهل علم را از میان ببرد لذا طریق بدرقتاری را با علماء پیشنهاد خاطر کرد . دوستان و هواخواهان امین السلطان از قبیل اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک و معین حضور و غیره فرصت را غنیمت دانسته با اجزای آقایان باب مراده را بطور محرمانه مفتوح کرده و اظهار اتحاد و دوستی کردند و پیوسته اجزاء آقایان را محرک بودند لیکن بهانه و مستمسکی در دست نداشتند تا آنکه اجزاء انجمن مخفی بجناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی رسانیدند که یک صفحه عکس مسیونوز رئیس گمرک در اطاق امین السلطان است که مسیونوز در مجلس بال عکس برداشته در حالتیکه عمامه بسر و ردا بدوش انداخته اگر این صفحه عکس بدست افتد مستمسکی بدست خواهد افتاد . جناب آقامیرزا مصطفی فوراً محمد تقیخان پیشکار امین السلطان را دیده صفحه عکس را بدست آورد و آنرا کپی کرده صفحات عدیده از آن برداشته و در میان مردم منتشر ساخت بهانه و مستمسک بدست آقایان افتاد آقای بهبهانی در بالای منبر و در مجلس درس شایعه را عنوان فرمود طلاب علوم اطراف آقا را گرفته بنای داد و فریاد را گذاردند که این لباس مذهبی ما است اهانت بلباس مذهبی در هیچ مذهب روا نیست بالجمله این مسئله در مجالس مطرح مذاکره گردید لکن از رؤساء و علما معدودی با آقای بهبهانی همراهی نکردند . عین الدوله سرگرمی مظفرالدین شاه را بمسافرت قرننگ دیده . لذا شاه را حرکت داده بهانه معالجه به آب معدنی و چند ماهی مشغول سپرو گشت فرنگستان

بودند آقایان هم بملاحظه نبودن شاه در مملکت مدتی ساکت شده تا اینکه شاه وارد شد. عین الدوله در خیال بود دماغ اعداء خود را بخاک مالیده و تلافی زمان سابق را نماید هم علما را بترساند و هم سزای تجار را که با نوز طرف بودند بدهد که واقعه کرمان و اهانت شاهزاده زلفر السلطنه بجانب حاج میرزا محمد رضای کرمانی و اهانت وزیر اکرم به آقای آقا سید جمال الدین قزوینی و اهانت حاکم سبزوار به یکی از اهل علم پیش آمد حضرت آقای طباطبائی در مسئله کرمان بهیچان آمده در بالای منبر ذکری فرمود آقای بهبهانی و آقای صدر العلماء و سایرین با هم متفق شده در ماه رمضان (۱۳۲۳) عقد اتحاد بین آقایان محکم گردید.

در اواخر ماه مبارک سال مزبور واقعه خرابی عمارت بانک بامر جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی اتفاق افتاد. طوفان انقلاب وزیدن گرفت روز ۳ شنبه ۱۴ ماه شوال (۱۳۲۳) علاء الدوله حاکم تهران چند نفر از تجار و آفاسید هاشم قندی را بیهانه گرانی قند چوب زد روز چهارشنبه پانزدهم واقعه مسجد شاه روی داد روز پنجشنبه شانزدهم (۱۳۲۳) مهاجرت اولیه آقایان بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام پیش آمده روز جمعه شانزدهم ذی القعدة (۱۳۲۳) متحصنین زایوه مقدسه تا صدور دستخط انعقاد عدالتخانه بطهران معاودت نموده در این اثناء واقعه مشهد و گلوله زدن به گنبد معجز رضوی علیه الصلوة والسلام و اغتشاش شیراز واقع شد از تمام بلدان و ولایات ایران صدا بلند شد عین الدوله هم بر بی اعتنائی افزود و سخت گیری بیشتر شده در مقام نفی و تمیید آقایان برآمد چنانچه در اصل تاریخ مرقوم شده است. این بود فهرست جلد اول تاریخ.

اشخاصی که باعث بیداری ایرانیان شدند شرح حالات آنان در تاریخ مشروح مذکور شده است پس ما بر حسب وعده که سابقاً دادیم این مقدمه تاریخ را ختم میکنیم به اشعار مرحوم میرزا آقا خان کرمانی که شاهزاده فرمانفرما برای عدم مناسبت در زمان سابق از تاریخ سالاریه موضوع نمود و چون در آن اشعار بیان میکند مناسبات زمان ناصر الدین شاه را و از تاریخ نظمی آن مرحوم هم برداشته شده بود و در محبس طرا بزون هم وصیت کرده بود بطبع این اشعار لذا ما آنچه را که دست آورده در این آخر مقدمه در فصلی علیحده آنها را درج مینمائیم پس از آن بعون و توفیق خداوندی شروع بضع و نشر اصل تاریخ میکنیم لکن معذرت خود را بمقاله نثری آن مرحوم که در آخر تاریخ خود نوشته است که این مقاله را هم از آن کتاب برداشته اند تقدیم خوانندگان گرام میداریم (وهذا صوره)

فصل

مقاله مفیده در خاتمه کتاب

بمناسبت اینکه این مختصر تاریخ را حقیر از روی آثار عتیقه و خطوط قدیمه و مکاشفات حوهری مورخین این عصر نگاشته بودم آخر کتاب را نیز بر طرز وترتیب شعرای فرنگستان بیهشت نتیجه ادبیکی نهایت دادم شاید بعضی از ارباب کمال و ادبای فرخنده فال ایران بنده را مورد بحث قرار داده در مقام اعتراض بگویند که این چه اسلوب سخن سرائی و چه طرز شعر و شاعریست که برخلاف چهار شعرای ایران

از دایره ادب و معقولیتی که لازمه کاسه لیسان مبتضیع است خارج شده طریق مستقیم سلامت را که مدهانه و چالپوسی باشد کنار نهاده این طور راست و جدی سخن میگوئی (ره چنان رو که ره روان رفتند) جواب عرض میکنم باید درختان را از میوه ها شناخت و امور را از نتایج تمیز داد.

در تأثیر و خلافت کلام فصحاء و بلغاء متقدمین ایران سخنی نیست و در آبداری و لطف اشعار ایشان حرفی نمیرود شوخ و شنگی اشعار متأخرین هم (قولی است که جلگی برآند) ولی باید ملاحظه نمود که تا کنون از آثار ادباء و شعرای ما چه نوع تأثیر بعرضه ظهور رسیده و نهالی که در باغ سخنوری نشاندند چه ثمر بخشیده و تخمی که کشته اند چگونه نتیجه داده است. آنچه مبالغه و اغراق گفته اند نتیجه آن مرکوز ساختن دروغ در طبایع ساده مردم بوده است. آنچه مدح و مدهانه کرده اند نتیجه آن تشویق وزراء و ملوک به انواع رذایل و سفاهت شده است. آنچه عرفان و تصوف سروده اند ثمری جز تبلی و کسالت حیوانی و تولید گدا و قلندر نداده است. آنچه تغزل گل و بلبل ساخته اند نتیجه جز فساد اخلاق جوانان و سوق ایشان بساده و باده نبخشوده است. آنچه هزل و مطایبه پرداخته اند فایده جز شیوع فسق و فجور و رواج فحشاء و منکر نکرده است. اگر ما در تاریخ شعرای اسلام و ممدوحین ایشان نظر کنیم خواهیم گفت اشعار و مدایح ابی نواس و امثال او بود که خلفای عباسیه را ببطالت شرب قهوات و نوم ضحوات و مفاصد دیگر انداخت. قصاید عنصری ورود کی و فرخی و امثال آنها بود که سامانیان و غزنویان را تبه و منقرض ساخت. عرفان و تصوفات لاهوتی شیخ عراقی و مغربی و امثال ایشان بود که اینهمه گدای لاابالی و تنبل بیعار تولید نمود. مدهانتانوری و ظهیر و رشید و کمال بود که چنان سلاطین ستمکاره نابکار مغرور پدید آورد. آیات عاشقانه سعدی و همای و امثال ایشان بود که بکلی اخلاق جوانان ایران را فاسد ساخت. هزلیات و مطایبات سوزنی و سنائی و دیگران بود که فسق و فجور را باین درجه رواج داد. اغلاقات منفور خاقانی و امثال او بود که میرزا مهدی خان و صاحب و صاف را بتعسفات بیهوده افکند. نفس درازبهای صبا و نازک و بندبهای شهاب و کلامه جلی علیقلی های قآنی است که امروز بکلی حب فضایل و بغض رذایل را از طبایع بزرگان ایران محو ساخته و ایشان را بدلتها و دنائتهای فوق العاده انداخت (والشعراء یتبعهم الغاوان) شعرای قرن گستان انواع این شعرها را گفته و میگویند ولی چنان شعرشاعری را در تحت ترتیبات صحیح آورده اند و چنان اشعار خود را مطابق منطق ساخته اند که جز تنویر افکار و رفع خرافات و بصیر ساختن خواطر و تنبیه غافلین و تربیت سفهاء و تأدیب جاهلین و تشویق نفوس بفضایل و ردع و زجر قلوب از رذایل و عبرت و غیرت و حب وطن و ملت تأثیری دیگر بر اشعار ایشان مترتب نیست. این است معنی ان من الشعر لحکمة بلی نتیجه حقیقی شعر هیجان قلوب و ترقیق نفوس و تشویق عقول و خواطر مردم است اما باید ایشانرا سائق بفضایل و تقوی و اعتدال باشد نه بقبایح و شنائع و رذایل و امثال آن تنها کسی را که ادبای فرنگ میستایند همان فردوسی طوسی است که اشعار شاهنامه او اگر چه بعضی جاها خالی از مبالغه نیست ولی حب ملیت و جنسیت و شهامت و شجاعت را تا یکدرجه در طبایع مردم ایران القا میکند و باره جاها به اصلاح اخلاق نیز میکوشد امیدوارم نتیجه اشعار ناچیزانه بنده حقیر هم عنقریب

درعالم انسانیت معلوم ومشهود افتد و ارباب فصاحت و بلاغت را بعد ازاین از برای اقتضای بشمرای
فرنگستان نمونه واسطوره بدست آید و بدانند آن شعری که در تحت فایده ونتیجه فلسفی نیست از قبیل
لفویات و در شمار خرافات و شمسات خواهد بود ، والسلام .

در تأسف بر اوضاع حالیه گوید

همه جای اهریمنان گشته است
دل خود بخون کسان کرده شاد
جگرهای مردم همه خون شده
رعیت ز جورند در پیچ و تاب
که شد خاک ایران زمرده تهی
گریزند در هند و قفقاز و روم
همی بگذرانند خار و ذلیل
نه هرگز روا می شود کامشان
قناعت نموده ز دنیا بقوت
همه پایمالند در رهگذار
ندارند آن پینوایان امان
برین بیگسان هیچ مأوا نبود
بسرشان یکی اختر شوم کشت
که بخت بد از شهر خویشش نراند
که آواره کیهای اینان ز حیست
که بینی یکی هیبت افزا مزار
نه بینی بکی روح زنده بجای
بمانند گور و بیمارسان
پدیدار از چهره ها سوک و درد
همه ییکران زار و بگداخته
مگر آبروی همه ریخته
تو گوئی یکی را بتن نیست خون
ز سیما بدیدار سوز و کداز
بویرانه بگرییده جا همچو بوم
فسرده همه خونشان در بدن

مگر حال آن ملک برگشته است
گروهی همه بد دل و بد نهاد
مگر جور و پیداد افزون شده
مگر شه گدا گشت و کشور خراب
همانا که شه نیستش آگاهی
همه مردم از دست پیداد شوم
در آنجا بهر کار پست و رذیل
نه کس می پرسد همی نامشان
همه لک (۱) و بیچاره ولات ولوت
فتاده بغربت درون خار و زار
بیت هم از جور شهبدران
مگر خود در ایران زمین جان بود
که پرکنده گشتند در کوه و دشت
بایران یکی نامداری نماند
الا گر بدانی بخواهی گریست
یکی ره گذر کن بایران دیار
در آن ظلمت آباد وحشت سرای
بهر جا که بینی یکی شارسان
همه رنگها رفته و روی زرد
همه زهره ها کنده و باخته
همه چشمها کود و بگسیخته
کتف کوز و گردن شده سرنگون
فرورفته چشمان و بینی دراز
همه مرغ ماتم همه فال شوم
حنو مرده گانند در گور تن

(۱) لَرک بمعنی فقیر و بیچاره .

نه آگه ز آزادی و زندگی
مگر گشته ز آباء علوی حقوق
شعادت ابر مردن یکدگر
شب و روز بر حال خود سو گوار
نداندند فریاد رس را که کیست
تنی مانده بر پا و جانی بجای
یکی را بناخن درون کرده نی
بریده شده چون تن بی روان
که هر کو به بیند بسوزد زخشم
که هر کس بدید آن بر آرد خروش
از این خستگان هر کسی در شکفت
یکی را کشیده به تنگ قجر
که کس با ددو دام زاینسان نکرد
جو بر آتش تیز بریان شوی
که در آفرینش ز یک گوهرند
دگر عضوها را نماند قرار
ن شاید که نامت نهند آدمی

همه در اسارات و در بندگی
بحرمان جاوید از هر حقوق
ز لذات گیتی ندیده مگر
همه زرد و بیجان و زار و نزار
کسی مالک مال و ناموس نیست
بریده یکی را دودست و دو پای
یکی را بخنجر بریده بی
یکی را دودست و دو پای زبان
یکی را بمسمارکننده دو چشم
یکی را ز سردور کرده دو گوش
یکی را بسفته بتن هر دو کتف
یکی را بریده است دژخیم سر
دل و جان انسان بیاید بدرد
سزد گر بر این حال گریان شوی
بنی آدم اعضای یکدیگرند
چه عضوی بدرد آورد روزگار
تو کز محنت دیگران بیغمی

یاد ایام نیکبختی و سعادت روزگار پیشین

همیشه ز تو دور دست بدی
که روم و فرنگ از توجستی امان
که بودت بهرسوی لشگر کشی
که استنبولت بود جای شکار
همه ترکنازات بیونان و روم
که میتاختی تا ختا و ختن
تورا آمد از مصر و از کار تاج
نباشند نام تورا بر نگین
که استخر تو بود باغ بهشت
که زرنوشت آباد بودی بشوش
که بودی عروس جهان شهرراز
خرامان بهر سوی بودی بتان

ایا ملک ایران انوشه بزی
خوشا روزگاران فرخ زمان
بسی خرم آن روزگار خوشی
همی یاد بادا از آن روزگار
همه ایلغار ت به آباد و بوم
خوشا آنچنان روزگار کهن
زهی عصر و فرخ زمانی که باج
خجسته زمانی که در هندو چین
جه خوش بودی آنروز فرخ سرشت
خوش آن عصر رخشان باناز و نوش
مبارک بد آنعهد فرخنده باز
خوشا روزگاری که در اکینان

خنك روز خرم چنوروزگار
خوش آنروز فرخنده دلستان
كنم یاد آنروز بادر و برد
خوشا آنچنان روز باگیرو دار
نبد هیچکس را همی تاب تو
خوش آنروز گاران سور و سرور
چه خرم بد آنروز بیدرد ورنج
سیاه تو بودی همه کوچ کوچ
ز پنجاب بودی بسودان سیاه
قزونت سواران نیزه گذار
خوش آندم که خسرو ز ایران زمین
خوش آنروز خرم که کاوس کی
خوش آنروز گاران که اسبندیار
شکسته شد از وی ده و نه سباه
خوش آنروز میمون که فرخ زریز
همه ملك یونانیان کرد بست
خوش آنعصر فرخ که شاه اردشیر
کنونت بتن هیچ نیرو نماند
از آن بهلوانان واسب و سلیح
دلیرانت امروز نازك بدن
وزیران کشور مایچك نهاد
امیران جنگی بزخم درشت

که در بلخ بر یا بدی نوبهار
که چون گلستان بود زابلستان
که شایور طرح نشاپور کرد
که کشتی بدریات بودی هزار
نشسته بهر جای ستراب تو
که بد مردم تو دوره صد کرور
که آکنده بودی زمینت بگنج
ز افغان و لاجین و گرد و بلوچ
مدی داشت مکدونیا را نگاه
کمان آورانت برون از شمار
همی تاخت تا پیش دریای چین
بسودان و مصراندر افکند بی
بر آورد از قوم سیستا دمار
بیند گران بست ده بادشاه
سر شاه اسرته آورد زیر
بآئینه بگزید جای نشست
همه مردم آتنه کرد اسیر
تو گوئی که در دشت آهو نماند
نمانده بجا جز فسون و سزایح
نبرد آورانت همه سبمتن
دیران لشکر بت و حور زاد
بیزم و برزم آوریدند دشت

توزیت و سوگواری ایام گذشته

کجات آنهمه رسم و آئین و راه
کجات آنهمه دانش و زور دست
کجات آن نبرده یلان دلیر
کجات آنسواران زرین ستام
کجات آنهمه مردی و زور فر
کجات آن بزرگی و آندستگاه
کجات افسر کاویانی درفش
کجات آن برزم اندران فرو نام

کجات افسر و گنج و ملك و ساه
کجات آن بزرگان خسرو و رست
که شیر ریان آوریدند زیر
که دشمن بدی تیغشانرا نیام
که کیتی همه داشتی زیر بر
که سر بر کشیدی ز ماهی بمنام
کجات آنهمه تیغهای بنفش
کجات آن بیزماندران کاه و جام

کجات آن دلیران روز نبرد
 کجات آن کمین و کمان و کمند
 کجات آن فرونی گنج و سپاه
 کجات آنسواران و میدان و گوی
 کجات آن دلیران و مردانگی
 کجات آن هنرهای بیش از شمار
 کجا شد دل و هوش و آئین تو
 کجا شد برزم آن نکوساز تو
 کجا رفت آن جام گیتی نمای
 کجا رفت آن اختر کاویان
 که اکنون بیستی نیاز آمدت
 که بنشانند این شمع افروخته
 دریغ آن بلند اختر و رای تو
 دریغ آن یلان و کیان جهان
 دریغ آن بزرگان والا گهر
 دریغ آن امیران والا بشان
 از ایشان نه بینم یکی را بجای
 ابا چند تن از مهمان گزین
 شده آدمیت از ایشان پدید
 همه سالشان بخت و پیروز باد
 نگهدارشان باد ز روان پاک

کجات آن بزرگان بادار و برد
 که کردی همه دیو و جادو بیند
 کجات افسر و تخت و فر و کلاه
 که ز آنها بگیتی بدی گفتگوی
 هش و رای و فرهنگ و فرزانیگی
 که علم و هنر از تو شد یادگار
 توانائی و اختر و دین تو
 کجا شد بیزم آن خوش آواز تو
 کجات آنهمه خسرو پاک رای
 کجا رفت اورنگ فر کیان
 چنین اختر بد فراز آمدت
 کزو شد همه مردمان سوخته
 دریغ آن سر عرش فرسای تو
 که بودی پناه کهان و مهان
 بمردی ز شاهان بر آورده سر
 کز ایشان بگیتی نمانده نشان
 بجز نصره الدوله (۱) پاک رای
 که از آسمانشان رسد آفرین
 همه گنجهای وفا را کاید
 همه روزشان روز نیروز باد
 بود یارشان هرمن تابناک

خطاب باورنگ کیان

تو ای گاه و دیهیم شاهنشاهی
 خنک روز کاندلر تو بُد جمشید
 خنک روز کاندلر تو بُد زرد هشت

که بی تو مبادا مهی و بهی
 که آورد بس نیکو بها پدید
 که اهریمن بد کنش را بکشت

(۱) مراد از نصره الدوله فرمانفرما عبدالحسین میرزا است چون سوء سلوک ناصر الدوله عبدالحمید میرزا سبب آوارگی میرزا آقاخان از کرمان شد و فرمانفرما در حکومت کرمان جبران اعمال برادر را نمود و نسبت به میرزا آقاخان و کسان او محبت کرد و در مکاتیب خود اظهار هم مشرب میگرد این بود که میرزا آقاخان دو جلد تاریخ خود را از محبس طرابزون نزد فرمانفرما فرستاد که اکنون آن کتب بخط مؤلف نزد فرمانفرما موجود است و همه کس میدانند که در آن زمان این قدر اقدام و اظهار از حکام مایه بسی تمجید و امیدواری بود.

خوش آن روزگار کیو مرث شاه
 خجسته بُدی گاه او کشته (۱)
 بگاه فریدون همایون بُدی
 همایون بُدی گاه ارباس گرد
 خجسته بماندی پس از کیقباد
 بهنگام کی آرش نامور
 بدوران اکمین کرکس نژاد
 همایون بُدی گاه کاووس کی
 چومهری که بیرون بیاید زمیغ
 مبارک بُدی وقت اسیند یار
 که روی زمینت همه بنده بود
 خجسته بهنگام شاه اردشیر
 بوقت جهانجوی ساسان نژاد
 همان گاه شاپور فرخنده رای
 همایون بُدی گاه بهرام گور
 در ایام فرخ قباد گزین
 بهنگام نوشیروان بزرگ
 در فرّهی بر تو اکنون بیست
 شد آن تخمه ویران و ایران همان
 گزند آمد از یاسبان بزرگ
 مگر روز بدبختیت شد پدید
 که نفرین بر این بخت ناخوب باد

کزو شد پدیدار دیهیم و گاه
 که تازه شد ازوی جهان یکسره
 زمان منوچهر میمون بُدی
 که او کرد بر نینوا دست بُرد
 همان در که طوس نوزد نژاد
 گرفتگی همه خاور و باختر
 همه خاک شامات دادی بیاد
 همان وقت کیخسرو نیک پی
 گرفتگی همه روی گیتی به تیغ
 همان گاه فرخ زریر سواد
 فرمان و رایت سرافکنده بود
 همان گاه داراب ارزاس پسر
 چهارا نمودی پر از مهر و داد
 ابر تارک قیصرت بود پای
 بوقت ذوالاکناف با فرو زور
 پر از دانش و داد کردی زمین
 یکی کردی آبشخور میش و گورک
 که آن فرد بُرز (۲) مهین گشت پست
 بر آمد همه کامه بد گمان
 شبان شد بجای رمه همچو کرک
 سیه گشت ازین روز بخت سبید
 سزدگر نباشیم از آن هیچ شاد

خطاب به ابنای وطن گرامی

کنون ای مرا ملت هوشمند
 بر آئید و بینید کار شکفت
 ولی تا شناسید از خیر و شر
 که تا خود بدانید ز آئین و راه
 اگر آگهی تان رسد کم و بیش

(۱) او کشته بمعنی کسی است که اصلاح باغ و بستان کند و نام فریدون زیرا که اصلاح دین آذر هوشنگ را نمود.

(۲) بُرز بروزن قفل بر آمدگی و بلندی از زمین را گویند مقابل آن جُئراست که بمعنی پست باشد.

همه نیکبختی و بیچارگی
چرائید در چاه غفلت اسیر
چرا چنبری گشت پشت یلی
کجایند آن نامداران راد (۱)
کجا شد فریدون باداد ودین
کجا رفت آن کاوه نیک نام
بر انداخت آئین ضحاک را
کجایند آن پهلوانان نیو
بزرگی ایران چرا شد بسر
فریدون فرخ فرشته نبود
ز اژدر گشتی یافت او فرهی
منالید چندان ز شاه و وزیر
بویژه که چونین شه باهنر
همش رای فرخ همش روز هنک
فراوان هنرها و رایش نکو
شهنشاه ما ناصرالدین بود
دو صد حیف کاین نوجوان بیکس است
دریغا اگر مردم نیک رای
اگر بود او را چه بوذرجمهر
و گر ملتی داشتی باخبر

بدست شما هست یکبارگی
کجایند آن مردم شیر گیر
چرا گسند شد خنجر کابلی
همان ملت آسمانی نژاد
که پرداخت از ماردوشان (۲) زمین
که در کشور انداخت بلوای عام
چنان ازدها دوش ناپاک را
چوشیدوس و کستم و گودرز و گویو
چرائید نومید از دادگر
ز مشک و ز عنبر سرشته نبود
تو رو ازدها گش فریدون توئی
جوانست دستور و شاه است پیر
نبسته است بر تخت ایران کمر
بخشگی یلنک و بدریا نهنگ
سزد گر نگیری به بد یاد او
طرفدار قانون و آئین بود
فریداست و بی یار و بی مونس است
بیودند بر پیش تختش بیای
ز نوشیروان بر گذشتی بمهر
گذشتی ز اسکندر نامور

در خطاب زمین بوس باعلیه حضرت شاهنشاه ایران

بترس ای جهانجوی ایران خدای
بنالند از دست جور و ستم
که ایزدهمی تا جهان آفرید
که جز کشتن و بستن و درد رنج
ندانست و آزر دم کس را نداشت
نه جان سپاهی ازو شاد گشت
نماند ایچ در ملک جائی درست

که بعد از تو خیزند مردم بیای
بگویند با ناله زیر و بسم
کسی زین نشان شهریاری ندید
گرفتن هم از کهران مال و گنج
همی این بر آن آن برین برگماشت
نه یک ذره زو کشور آباد گشت
همه کار کشور ازو گشت سست

(۱) راد بمعنی عاقل است .

(۲) ماردوش همان مرداس است که معرب شده بمناسبت اینکه کلدانیان شکل مار را بر دوشهای خود علامت قرار داده بودند .

بکار رعیت نپرداخت هیچ
درین مدت سال پنجاه باز
همه جان مردم ازو شد غمی
خزینہ تہی گشت و ملت گدا
سه نوبت شتاید سوی فرنك
چو مست شکار است و محو خوشی
نخواهیم بر تخت ازین تخمه کس
کزین شه ستمکار تر کس ندید
همه ملك ایران ازو شد بیاد
خدایا روانش به آتش بسوز
و کر دادگر باشی ای شهریار
به نیکی گذارند نام تو را
تن غویش را شاه بیدادگر
اگر چند بد کردن آسان بود
الا ای شه نامدار كههن
نه در بند آسایش خویش باش
نیاساید اندر دیار تو کس
زمن بشنو این نکته شاهد درست
تورا هست فرهنگ و رای و هنر
که بیدادگری ز بیچارگیست
ز بیدادگر کیست بدبخت تر

پرستید که گربه. گاهی منیج
که بر تخت میزیست با عزّ و ناز
بهر شعبه از ملك آمد کمی
ز بیداد او دستها بر خدا
نیغزود او را بدل هزار و ننگ
کجا داند آئین لشکر کشی
ز خاکش بیزدان پناهیم و بس
نه از نامداران پیدین شنید
بخاك آمد آن افسر کیقباد
دل بنده مستحق بر فروز
بمانی و نامت بود یادگار
پرستند مردم نژاد تو را
جز از گور و نفرین نیارد بسر
بفرجام زو دل هراسان بسود
سزد گر ز سعدی پذیری سخن
که خاطر نکهدار درویش باش
چو آسایش خویش خواهی و بس
نباید شهی چون تو بیداد جست
ندارد هنر شاه بیدادگر
به بیدادگر بر بیاید گریست
که بیدادش آید بخود سخت تر

درم تمام شرح حال گوید

تو تا باشی ای خسرو نامور
بویژه که باشد ز روشن دلی
یکی نامداری ز ایران منم
قلم دارم و علم و فرهنگ و رای
بگاهی که آمد تمیزم یدید
ز گیتی نجستم بجز راستی
همه خیر اسلامیان خواستم
همی خواستم تا که اسلامیان
همه دوستی با هم افزون کنند

مرنجان کسیرا که دارد هنر
بیجان دوستدار نبی و علی
که خو کرده در جنگ شیران تنم
نژاد بزرگان و فرزهای
روانم بدانش همی بُد کلید
نگشتم بگرد کم و کاستی
دلم را به نیکی پیاراستم
بوحدت ببندند یکسر میان
ز دل کین دیرینه بیرون کنند

ما، اسلامیانرا فزاید شرف
در اسلام آید بفرّ حمید
شود تُرك ایران و ایران چو تُرك
همان نیز دانندگان عراق
ز دلها زدایند این کینه زود
وزان پس بگیرند کیتی بزور
ابا چند آزاده مرد گزین
روانه نمودیم سوی عراق
به نیروی دادار جان آفرین
ببخشید حسن اثر نامه ها
سپاسم ز یزدان پیروزگر
نوشتند ز ایران و هم از عراق
همه جان فدای شریعت کنیم
گذاریم قانون بیگانگی
ازین پس همه کفر سازیم پست
کسی از سلاطین اسلامیان
ز سامانی و غزنوی و دیلمی
ز صدر سلف تابگاه خلف
مگر اندرین عصر کامد پدید
گرت زین بد آمد گناه من است
برین زاده ام هم برین بگذرم
اگر شاه را بود حسی نهان
و کر از مسلمانیش بود بهر
چو درخون او جوهر شُرك بود
پشیزی به از شهر یاری چنین
مرا بیم دادی که در اردبیل
ز کشتن نترسم که آزاده ام
کسی بی زمانه بگیتی نه مرد
نمیرم ازین پس که من زنده ام
بگوش از سروشم بسی مزدهاست
پس از مردنم هست یابندگی
نصیب من آباد تحسین بود

نفاق و جدّی شود بر طرف
یکی اتحاد سیاسی پدید
نماند دوئی در شهان سترک
بسلطان اعظم کنند اتفاق
نگویند سنی و شیعی که بود
ز جان مخالف بر آرند شور
نبشتیم بس نامه های متین
که بر خیزد از عالم دین نفاق
همه بر نهادند امضا برین
که خام و نیخته نبند خامه ها
که این نخل امید شد بارور
که از دل بشستیم گرد نفاق
بسلطان اسلام بیعت کنیم
بگیریم آئین فرزاندگی
بیاریم کیتی سراسر بدست
ز عباسیان تا بعثمانیان
ز سلجوق و خوارزمی و فاطمی
موفق نگردید بر این شرف
چنین طرح محکم ز رای سدید
که این شیوه آئین و راه من است
وزین فخر بر چرخ سایه سرم
مرا ساختی بی نیاز از جهان
به نیکی مرا شهره کردی بدهر
ز توحید اسلام خشمش فرود
که نه کیش دارد نه آئین و دین
تم را بزنجیر بندی چو پیل
ز مادر همی مرگ را زاده ام
بمرد آنکه نام بزرگی نه برد
که این طرح توحید افکنده ام
دلم گنج گوهر قلم ازدهاست
که جاوید باشد مرا زندگی
تورا بهره همواره نفرین بود

سرایند با یکدیگر مهتران
 همه دادِ مردی و دانش بداد
 نمودار کرد او ره ائتلاف
 به پیچید از کزی و جادویی
 که بودم فداکار دین مبین
 هم از آسمانم فشانند نسور
 همت لعنت آید ز پیر و جوان
 به نیکی نیارند نام تو یاد
 از او کرم گردید بازار کفر
 بدین مقصد قدس بر خواستند
 بگیتی بجز نام زشتی نخوانند
 بخیره همی نام خود بد مکن
 همه دودمانت بر آرم ز پای
 بسنم کهر های ناسفتنی
 چکونه بشام آوریدند سر
 ز شام از برای چه بگریختند
 بقوت فروتنتر ز توب گروب
 که بیخ و تبارت پریشان شود
 ز کینه فراموش سازی مرا

پس از من بگویند نام آوران
 که کرمانی راد پاکی نهاد
 پس از سیزده قرن پر اختلاف
 بتوحید دعوت نمود از دوئی
 مرا آید از مشتری آفرین
 درودم ز مینورسانند حسود
 بدوزخ بمانی تو تیره روان
 نشینند و گویند مردان راد
 که شه ناصرالدین بُدی یار کفر
 کسانی که توحید دین خواستند
 بیازرد و افسرد و از خود براند
 توای شه چنین راه دین سد مکن
 که ناگه بر آری دلم راز جای
 بگویم سخنها نا گفتنی
 که چون بود بیخ و تبار قجر
 بتاتار بهر چه آمیختند
 مرا هست تاریخی اندر اروپ
 مبادا که آن نامه افشان شود
 همان به که خاموش سازی مرا

اقتضاییه در مقام تحدیث نعمت گوید

نیندیشی از کلک خونریز من
 بدوزم بلند آسمان بر زمین
 شرار افکنم در دل بد نشان
 که نوکش بکافد دل کوه قاف
 زبانم بسوزد دل آفتاب
 که آوای او بکندرد از آید
 به البرز کوه اندر آرم شکست
 مرا هست بازوی نامرد کوب
 بارزانم آن دستگاه جلال
 چو موسی کنه غرقه فرعونین
 فشانند فروغ و رسالت

ندیدی تو این خامه تیز من
 که من از ستان قلم روز کین
 هم از نیروی کلک آتش فشان
 مرا خامه هست خارا شکاف
 همان از سخنها با آب و تاب
 مرا هست کلک سیاسی صریر
 چو آرم سوی خامه تیز دست
 مرا هست آنار آفاق شوب
 چو من نیزه خامه سازم شلال
 فرازم اگر ازدهای بنان
 مرا هست طبعی چو چرخ بلند

من آنم که هنگام نطق و خطاب
 بیغروزم از خامه يك لكتر يك
 یکی شعله از كلك افروختم
 من از اژدهای قلم آن کنم
 منم کوه آتش فشان سخن
 شهابی جهانم اگر از بنان
 من این شاعرانرا نگیرم بچیز
 که تاب و توان از سخن برده اند
 گر این چاپلوسان نبودی بدهر
 تو كلك سیاسی کجا دیده
 به بینی کنون كلك پیسار کی
 مرا از شمار دگر کس مگیر
 ابا چرب گویان نباشم بهم
 نترسم من از بانك باد و بروت
 چو بر باره نثر گردم سوار
 فروغ بیانم فروزد جهان
 نباشد سخنهاى من رعد و برق
 مبادا که اذرب کشیب دلم
 سراسر جهانرا بهم برزند
 ازین گفتم این شعرهای بلند
 دگر مردمانرا نیازارد او
 کسیرا که باشد فداکار دین
 نگر تا چه گوید سخنگوی بلخ
 هر آنکس که آهوی شاهان بگفت
 همیدون بجانست او را خطر
 من از بهر ترویج آئین خود
 از آن روی دادم سر خود بیاد

کنم کوه آهن چو دریای آب
 که در جان شه افکند تاك وتيك
 تن ناصر الدوله را سوختم
 که بر تو دل چرخ بریان کنم
 بمن تازه شد داستان کهن
 بسوزم همه جان اهریمنان
 نیرزد بمن شعرشان يك پیشیز
 یکی سفره چرب گسترده اند
 نمیگشت شیرین بکام تو زهر
 که بانك چنان خامه نشنیده
 همان دبسکور کلی آر کی
 تو سبعر غرا همچو کرکس مگیر
 که من کوه آهن بسوزم بدم
 ز جا برکنم ریشه دیسبوت
 بر آرم من از جان ناظم (۱) دمار
 صریر بنانم بسوزد نهان
 که سیل دمان آورم سوی شرق
 دمد از دم اژدهای قلم
 همه پیخ نامردمان بر کند
 که تا شاه گیرد ازین نامه پند
 هم آئین شاهی نگهدارد او
 نیازارد از خویشتن اینچنین
 که باشد سخن گفتن راست تلخ
 همه راستیها گشاد از نهفت
 مگر شاه باشد بسی دادگر
 فدا کرده ام جان شیرین خود
 که تا خود نباشم به ییگانه شاد

درستایش پادشاهان و فواید طبیعی ایشان

که کشور به بیگانگان اوقند

بایران مباد آنچنان روز بد

(۱) گویا مرادش ناظم السلطنه است چه از ناظم الدوله در تاریخ تشریش تمجید نوشته است و آن تاریخ بهمت جناب علاء الملك بطبع رسیده است خواننده میتواند رجوع بان نماید .

ولی شوی اوزشتغوی و ترش
 بیفتد بزیر جوانان روس
 شود همسر لردی از انگلیس
 به از آنکه فرزند گردد یتیم
 ولیکن بسان پدر از خودی
 ولی بس جفاجوی و ناسازگار
 ولی نیست ییگانه بر من امیر
 که روشن روانم بود شاد و شن
 از آن به که مامم رود در بدر
 بیرهان حکمت چنین گفته اند
 بود حال آن ملت ازین تباه
 دیگر چون پدید آید ازوی توان
 سر آید بر ایشان همه افتخار
 نه بینند روز بزرگی دیگر
 بیازارگانی سر آرند روز
 نه یک اختراعی ز کار جدید
 نه شاعر نه یک مرد تاریخ نوی
 نه ذوقی نه مرد ستاره شناس
 ز رفتار کار سر آید بیان
 نخیزد از ایشان یکی نامور
 کز ایشان نباشد بگیتی خروش

همه کشور ما عروسی است خوش
 نخواهم زمانی که این نو عروس
 بگیتی مباد آنکه این حور دیس
 پدر گرچه باشد خسیس و لثیم
 تو هر چند نامهربان و بدی
 پدر هستی ای مهتر نامدار
 اگر چند امروز هستم اسپر
 اسارت مرا هست لیکن بتن
 مرا گر بود وحشیانه پسدر
 بزرگان که این رازها سفته اند
 که هر ملت از خود ندارد شاه (۱)
 کسیرا که در تن نباشد روان
 بیاشند در پیش ییگانه خوار
 همه پست باشند و افکنده سر
 نخیزد از ایشان یکی دلفروز
 دیگر نامداری نیاید پدید
 نه سردار جنگی نه یک ناججوی
 نه یک فیلسوف مبارک اساس
 چنان چونکه این حال باشد عیان
 که در ذلت و خواری آرند سر
 همان قوم کلدان و آتور (۲) کوش

در مقام اندرز و نصیحت ملوک

گزینی تو رسم و ره مهتری
 بر آئی همی از پی نام و ننک
 به پیرانه سر نو جوانی کنی
 تو در بیکر مرده آری حیات
 جهان را کنی از نکو گو

سزد کرا زین حال عبرت بری
 بجنبی زجا با کمر بند تنگ
 چونو شیروان حکمرانی کنی
 مسیحا صفت با دم معجزات
 پدیدار سازی هم آئین داد

- (۱) مرادش پادشاه عادل است چه مسلک ناظم معنوم است سلطان ظلوم خیر من امد خطوه مؤول
 است و یا قعول بمعنی فعیل است یعنی پادشاه مظلوم بهتر است از شیر درهم شکننده و پوشیده نیست
 که پادشاه ظالم مملکت و رعیت را خراب خواهد نمود مانند گرگی که در کوه کوه ...
 (۲) آشور

نوازش کنی هرچه دانشور است
نگه داری ارباب سیف و قلم
همه کشور آباد سازی بداد
ستمکاره را بیخ و بن بر کنی
زداد آوری رسم و آئین پدید
بهر جای بر پا کنی داد که (۱)
بدریا پدیدار سازی تو ناد
کشاورز (۲) را نیک داری بسی
نوازی همی مرد بازارگان
نرنجانی از خویش مرد کریم
که دانا بسختی بگویدت پند
مبادا ز دونان بگیری فریب
که نفرین تو را آید از آسمان
درین گیتیت درد و سختی بود
بگفتیم ما آنچه بایست گفت
ز جان دست شستیم و گفتیم راست
سخنهای بگفتم همه خوب و نغز
خردمند ازین گفته شادان شود
چه هر جای آمد ترقی پدید
طیبان روحانند این گروه
ولی خستگان را شفائی دهند
امیدم که دارای ایران زمین
که تا روشنانش ز چرخ کبود
بگیتی شود نام او جاودان
و گر شاه از پند من بگذرد

بدست آوری هر کجا مهتر است
فرازی چو خورشید خاور علم
براندازی از بن بد و بدنهاد
یکی طرح نیکوز نو افکنی
بسازی دبستان و راه حدید
همه داورها بآئین و ره
زخشگی بآئین ستانی تو ساد
که بروی نباید ستم از کسی
بسازی همه کار آوارگان (۳)
برای ز خود چالپوس و لثیم
فرومایه سازد تو را ریشخند
سر مرد داندنه آری بشیب
هم آخر تبه سازدت بدگمان
چوزین بگذری شوربختی بود
بدینگونه کس "در" معنی نسفت
که ایزد جز از راست ازمانخواست
ولیکن بد آید بر تیز مغز
که گیتی بدینگونه بادران شود
بند از سایه اعتراض شدید
ز دارو کنند ارچه جانها ستوه
بدلهای پاکان صلائی زنند
برین نامه من کند آفرین
فرستند هواره نور و درود
ستایند او را همی بخردان
مرورا به یک جو نسجد خرد

استدلال

در مقدمه کتاب در ضمن شرح گرفتاری شهدای وطن روایتی که شخصی نقل از جناب وزیر اکرم میرزا صالح خان کرد نگاشته آمد. آن جزو که بنظر ایشان رسیده ایضاً شرح مرقومه ذیل را مرقوم داشته و درجش را خواسته بودند چون علاوه بر آنچه متعلق بشهداء است حاکی از حالات خودشان است درج شد اگرچه شرح حال و خدمات ایشان درجای خود خواهد آمد.

(۱) عدالتخانه (۲) کشاورز (۳) بیچارگان

جناب ناظم الاسلام در باب مرحوم حاجی شیخ احمد کرمانی و مرحوم حاجی میرزا حسنخان و مرحوم میرزا آقاخان که در تبریز محبوس و در آنجا شهید شدند از قول بنده چنین مینویسد :

از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بودند نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس وزهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذائیت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها در اطاق محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن او میدادند و اغلب گریه میکردند چون تاریخ باید صحیح باشد این است که این بنده میرزا صالح خان اصل مآوقع را مینویسم :

اولا این بنده بعد از حرکت مرحوم مظفرالدین شاه بطهران نایب الحکومه رسمی آذربایجان بودم نه از اجزای جزو يك روز محمدعلی میرزا که آن ایام تازه ولیعهد شده بود بنده را خواسته تلگرافی از مرحوم میرزا علی اصغر خان امین السلطان نمود که سه نفر مقصر از اسلامبول می آورند سی نفر سوار بفرستید در آواجیق چالدران که سرحد ایران و عثمانی است مقصرین را تحویل گرفته به تبریز بیاورند بنده هم رستم خان قراجه داغی را با سی سوار روانه نموده رستم خان قریب یکماه در سرحد معطل شده از حضرات خبری نشد مشارالیه بدون اجازه به تبریز مراجعت نمود محمدعلی میرزا تلگرافی بطهران کرد که رستم خان یکماه در سرحد معطل و چون از حضرات خبری نشده مراجعت به تبریز کرده است . از طهران جواب دادند که مقصرین این روزها بسرحد وارد میشوند معجلاً رستم خان را بسرحد مراجعت دهید مجدداً رستم خان را روانه کردیم بنده هم نمیدانستم که این مقصرین کجها هستند و تقصیرشان چیست دوسه دفعه هم از محمدعلی میرزا تحقیق کردم گفت منبهم نمیدانم ولی محققاً میدانسته چون از بنده ظنین بود نمیخواست بگوید و از اینجا سوءظن او که حسن ظن بوده معلوم میشود حضرات را که وارد شدند و منزلی تبریز ننودند محض احتیاط که مبادا اسباب فراری استخلاص آنها فراهم بیاید اسکندر خان فتح السلطان کشیکچی باشی خود را هم با جمعی سوار برند فرستاد که در معیت رستم خان با هم باشند .

همچنین چون بنده نایب الحکومه بودم و اختیار محبوسین انبار دولتی را داشتم حضرات را بمن نداد خود محمدعلی میرزا خانه در محله ششکلان داشت بجهت ناتمامی تعمیرات عمارت دواتی در همان عمارت و خانه مخصوص خود می نشست شبانه بدون اطلاع بنده حضرات را وارد نموده و در خانه اختصاصی خود حبس نمود که بنده هم نتوانستم آنها را ملاقات و از وضع آن بیچاره ها مطلع شوم در این بین از پاره جاها لازمه تحقیقات را محرمانه نموده و در صدد استخلاص آنها برآمدم حتی یکی از قراولها ده تومان داده قلمدان و کاغذی بحضرات رساندم که از محبس بمرحوم میرزا آقای مجتهد پسر مرحوم حاجی میرزا جواد آقا و سایر علماء کاغذ التجا نوشته و استخلاص خود را بخواهند آنها هم بعماء کاغذ نوشته بتوسط همان قراول کاغذها بعلما رسید . بنده هم خیلی طالب و مایل بودم که با حضرات ملاقاتی کنم يك روز وقت غروب نمیدانم برای چه کاری از دار الحکومه بخانه محمدعلی میرزا رفته دیدم تنها در اطاق کتابی میخواند به بنده هم اجازه جلوس داده گفت این کتاب را یکی از این سه نفر محبوس که اسمش میرزا حسنخان است برای ایران قانون نوشته کتاب را داد دست بنده من هم چند سطر از خوانده بعد

گفت شما این محبوسین را ندیده‌اید جان من امشب بمحبس رفته آنها را استنطاق کنید گفتم باین شرط میروم که یکنفر هم با من بیاید خودتان هم در پشت درایستاده هر چه صحبت میکنیم بشنوید ، قبول کرد، محمدعلی میرزا و بنده واسکندر خان فتح السلطان و میرزا قهرمان خان نیرالسلطان رفتم به محبس خودش پشت درایستاد ما سه نفر وارد محبس شدیم . دیدم این بیچاره‌ها تازه از نماز فارغ و هنوز خلیلی را بیایشان نگذاشته و سه نفری صحبت می کنند فتح السلطان و میرزا قهرمان خان روبروی آنها نشسته بنده هم محض اینکه نمیخواستم محمد علی میرزا حال ملالت مرا به بیند گوشه محبس نشسته محمدعلی میرزا هم از سوراخ در نگاه میکرد فتح السلطان و میرزا قهرمان خان با حضرات بنای صحبت گذاشتند بعد از ربع ساعت گفتم من هم میخواهم با شما قدری صحبت کنم گفتند شما میرزا محمود (۱) خان حکیم فرمانفرما هستید گفتم نه می بینید که لهجه من ترکی و یکی از نو کرهای ولیعهد قوطی سیگار خود را درآورده بهر یک یک سیگار تعارف نموده خود هم سیگاری دست گرفته مشغول صحبت شدیم با ایما و اشاراتی که لازم بود حضرات جنس بنده را شناختند صحبت از مرحوم آقاسید جمال الدین انداختیم که در کجا با او آشنا شدید گفتند در اسلامبول برای اتحاد اسلام مجلسی تشکیل شده بود ایشان رئیس بودند ما هم از اعضای مجلس در آنجا آشنا شده ایم بنده صحبت را کشیدم بفواید اتحاد اسلام و نتیجه آن که برای ایران حاصل میشود خیلی در این خصوص صحبت کردم حضرات بنده را خوب شناختند دیدم این بیچاره‌ها دور نیست بعضی صحبتها کنند که مضر حال آنها باشد بنده مخصوصاً صحبت را پرت نموده نمیخواستم صحبت دیگری بیان بیاید در آخر گفتم که ناصرالدین شاه را برای چه کشتند شیخ احمد گفت بسکه نوشتند دادند دستش و قبول نکرد کشتند بنده یاشدم شیخ احمد گفت خواهش داریم بقدر نیم ساعتی هم تشریف داشته باشید که صحبت نمائیم بیچاره‌ها نمیدانستند که محمد علی میرزا پشت در ایستاده و من طفره میزنم گفتم چون من روماتیسم دارم و هوای زیر زمین رطوبی است نمیتوانم زیادتر از این بنشینم گفتند از ولیعهد خواهش میکنیم که فردا شب یا پس فردا شب اطاق خشکی قرار دهند شما هم تشریف بیاورید قدری صحبت نمائیم گفتم چه عیب دارد اگر ولیعهد اجازه بدهد حاضرم همینکه یاشدم شیخ احمد گفت میدانی این چه زنجیر است که گردن ما زده اند اگر میدانستید این زنجیر را از طلا درست نموده روزی یکمرتبه بزیارت آن می آمدید من هم واقعاً خون ب سرم زده از حال طبیعی خارج شده بودم گفتم من میدانم اگر بعضی ها هم بدانند همین حرف تاملتی که در تبریز بودم بکلی محمدعلی میرزا از من سلب اطمینان نموده و مرا دوچار چه صدماتی نمود . بعد از اینکه از محبس بیرون آمدم محمد علی میرزا گفت که استنطاق شما همه از اتحاد مسلمین دنیا و علمی بود گفتم بلی در اول استنطاق

(۱) مقصود حاج میرزا محمود خان دکتر خلف مرحوم میرزا عبدالکریم معتمدالحکماء است که بد کتر فرمانفرما معروفست و از یگانه دانشمندان این عصر بشمار میرود و از منادیان آزادی محسوب و در عداد بیدار کنندگان اولین و از بدایت عمر هرجا بوده تلویحاً و تصریحاً آنچه امروز شنیده میشود گوشزد مردم میکرد و با مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی در پاریس و جاهای دیگر مجالست نموده و با مرحوم میرزا آقاخان خصوصیت غایبانه و مکاتبه داشت و در موقع حالات این دانشمند بیاید .

باید به یختگی حرف زد که طرف مقابل از خود دانسته در استنطاق دویم و سیم هر چه در دل دارند بگویند .

بنده با نهایت افسردگی رفته منزل و همراه در تدارك چاره استخلاص و فكر نجات آنها را می‌کردم یکی دو مجلس هم با مرحوم میرزا آقای امام جمعه و مرحوم حاجی میرزا موسی ثقة الاسلام در باب حضرات مذاکراتی بمیان گذاشتیم که روزاربعین مردم را وادار به استخلاص و توسط آنها بطهران نمایم چند روز از این مقدمه گذشت صبح زود بمن خبر آوردند که حضرات را شب تلف کردند فوراً بی اختیار رفته نزد محمدعلی میرزا قبل از اینکه بنده عنوان کنم گفت که شب حسین قلیخان عمو زاده امیر بهادر مأموراً با دستخط شاه از طهران رسید که حضرات را تلف و سر آنها را بطهران بفرستم منم مجبور باطاعت بودم . گفتم بنده که نایب الحکومه هستم اقلاً می‌خواستید به بنده هم بفرمائید گفت - اازه نداشتم که قبل از وقت بکسی بگویم باری دوازده شب رفته در خانه اختصاصی خودش زیر درخت نسترن یکی یکی بیچاره‌ها را آورده سر بریده در صورتیکه خودش هم در بالاخانه نشسته تماشا می‌کرده سر هر سره را بریده بعد پوست سر آنها را کنده پرازگاه نموده همان شب بتوسط حسینقلی خان بطهران فرستاده بود سرها را هم فرستاده بود توی رودخانه که در وسط شهر می‌گذرد زیر ریگها پنهان کرده بودند .

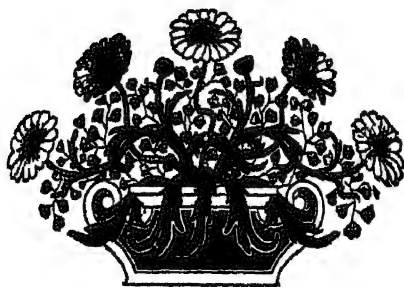
فردای همان شب که بچه‌ها توی رودخانه بازی می‌کردند سرهای بی پوست از زیر ريك در آمده به بنده اطلاع دادند فوراً فرستادم سرها را در جایی دفن نموده در صدد پیدا کردن نعش آن شهدا افتادم معلوم شد که نعشها را همانشب برده در داغ یولی زیر دیوار گذاشته و دیوار را هم روی نعشها خراب کرده‌اند شب دویم نایب عبدالله آدم خود را با چند نفر محرمانه فرستادم نعشها را در آورده و سرها را هم بردند غسل داده و کفن نموده در قبرستان همان محله دفن کردند حالا به بیند محمدعی میرزا چه خوابی برای من دیده وجه تیشة بریشه خانواده من می‌خواهد بزند .

همان شبی که بنده را بمجلس برد صبح همان شب تلگراف رمزی بمرحوم مظفرالدین شاه می‌کند که هر چه خواستم چیزی از این سه نفر بفهم نشد خیال کردم یکی را پیدا کنم که جنس خود را به باشد پیدا نکردم مگر فلانکس او را برای استنطاق فرستادم بمجلس خودم هم محرمانه رفته از رشت در گوش میدادم هر مذاکره که فلانی میکرد تمام بر علیه سلطنت قاجاریه و اعلیحضرت همایونی بود بنده هم غافل از اینکه مرا این خطر انداخته گاهی بتوسط صدق الدواہ عریضه بشاه مینوشتم هم صدق الدواہ و هم سایر رفقا بمن نوشتند که نمیدانیم چه کرده‌اید که شاه پشت سر شما خیلی بد می‌گوید حتی عریضه هم نوشته بودم نخوانده باکت را پاره کرده بود هر چه فکر کردم که از من چه خطائی سر زده و یا چه خلافی کرده‌ام چیزی بخیر نرسید و هر کاری کردم که علت کم التفاتی شاه را بفهم نتوانستم معصوم کنم تا اینکه بنده را از ییگلربیکی گری معزول و بعد از مدتی که مقدمه غارت خانه‌های مرحوم نظام العلماء و مرحوم و کبیل‌الملک و جناب علاء‌الملک در تبریز بمیان آمد محمد علی میرزا باز مرا بطهران تلگراف کرده بود که تمام این مقدمات را فلانی تحریک کرده و حال اینکه خدای من شاهد است که بنده بکلی بی اطلاع و همه را خودش تحریک کرده بود بنده را احضار بطهران

مرحوم مظفرالدین شاه با حضور مرحوم حکیم الملك ومقتدر السلطنه در صاحبقرانیه به بنده فرمودند که دراستنطاق آن سه نفر وایعهده بارسر بمن اینطور تلگراف کرده بود که شما در محبس به علیه من و سلطنت بعضی حرفه زده اید بنده هم حکایت را من البدو الی الغتم بمرحوم مظفرالدین شاه عرض کردم و آنوقت ملتفت شدم که کم التفاتی شاه از چه جهت بوده .

از انتقام خدائی نباید غفلت نمود . در این دو سال اخیر و بعد از انهدام مجلس مقدس شورای ملی و توب بستن بمنزل بنده بچه صدماتی بنده را دوچار نمود در لایحه علیحده خواهم نوشت . (صالح)

(راجع به صفحه ۱۲۸) شاهزاده فرمانفرما در زمان مظفرالدین شاه در دو خط کار میکرده است یکی اعدام امین السلطان و دیگر انداختن مرحوم امین الدوله را . در اولی از آقای طباطبائی مایوس شد و در دومی از موثق الدوله . پس نگارنده شاهزاده موثق الدوله را تقدیس میکنم و شاهزاده فرمانفرما را در اقدام اولی تبریک میگویم چون در اینجا گنجایش بیش از این نیست و در تاریخ هم خواهد آمد لذا مقدمه را ختم نمودم .

جلد اول

محتوی بر وقایع مشروطیت ایران

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

(اصطلاح)

بدلیل خبر ذیل کسی را که در راه مشروطیت کشته باشند شهید میدانیم و در باره اوشهید مینویسیم
فی البعار عن ابی جعفر علیه السلام کأنی بقوم قد خرجوا بالمشرق یطلبون الحق فلا یعطونه ثم یطلبونه فلا
یعطونه فاذا راوا ذلك وضعوا سیوفهم علی عواتقهم فیعطون ما سألوا فلا یقبلونه حتی یقوموا ولا یدفعونها
الآلی صاحبکم قتلاهم شهداء اما ائی لو ادرکت ذلك لابقیت نفسی لصاحب هذا الامر .

در جلد سیزدهم بحار مطبوعه امین الضرب صفحه ۱۶۵ خبر فوق را نقل میکند خلاصه مضمون
آن بفارسی این است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود گویا می بینم طایفه را که خروج کرده اند
در مشرق زمین (مراد ایران است بقرینه قتلاهم شهداء) که طلب میکنند حق را پس بآنها نمیدهند
حق را باز در مقام مطالبه حق بر آیند و طلب کنند آن حق را باز بآنها نمیدهند حق را پس هر گاه
چنین به بینند میگذارند اسلحه خود را بر دوشهای خود پس آنچه را که خواستند بآنها میدهند لکن
آنها قبول نمیکند آنرا تا اینکه خودشان قائم بحق شوند یا آنکه آنانرا از مکان خود دور کنند و دیگر
از دست نخواهند داد آنرا مگر بصاحبان کشته های آن جماعت و مقتولین در آن راه شهیدان باشند
آگاه باش اگر من در آن زمان میبودم خود را نگاه میداشتم برای صاحب الامر علیه السلام . مصداق این خبر
مشروطه خواهان میباشند که دو سال گذشته در دفعه در مقام مطالبه حق بر آمدند در دفعه سوم که بآنها
داده شد قبول نکردند تا آنکه خودشان قائم بحق خود شدند و یا آنکه ظالمین از جای خود قیام
نمودند و رفتند .

جلد اول تاریخ بیداری

از سال هزار و سیصد و بیست و دو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گر بماند نام نیکی ز آدمی به که زوماند سبای زرنگار

شب سه شنبه دویم ماه ذی الحجة الحرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری و هفتم فوریه ماه فرانسه سال ۱۹۰۵ میلادی نگارنده این تاریخ میرزا محمد ناظم الاسلام کرمانی وارد شد بر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی در حالتی که تنها نشسته و کتابی در پیش گذارده با نهایت حزن و اندوه سربجیب فکرت و گریبان حیرت فرو برده پس از ادای سلام و استماع جواب عرض کردم این ایام اهالی طهران با افتتاح مکاتب و تأسیس مدارس شوقی وافق و ذوقی کافی دارند اگر باینطور زمانی بگذرد هر آینه بزودی ابناء وطن را عالم و دانشمند خواهیم دید جنابش نخست اظهار مسرت فرمود سپس گفت افسوس که هشت سال است در پیشرفت ترقی این مملکت خیالات مینمایم چنانچه نهایت جد و جهد و کوشش را در امر مدارس و مکاتب ملیه جهت تربیت نوباوگان وطن نموده و با معاندین طرف مباحثه و معارضه واقع شده و آنها را نایک اندازه مجاب و ساکت کرده با اینکه رساله ها در رد مدارس و حرمت ایجاد و افتتاح مکاتب نوشتند از تشویق مکاتب و مدارس و ترویج جراید و رسایل مفیده و تقویت معارف و موجبات بیداری ملت غفلت و تسامح نکرده عزل امین السلطان را از صدارت که مانع پیشرفت معارف مینمود با هزاران صدمه و برانگیختن وسایل از اعلیحضرت پادشاه (مظفرالدین شاه) استدعا نمود لیکن عین الدوله که شخص مستبد خود رأی خود سربلای علمی است بجای او منصوب گردید و او هم مانند صدور سابق بلکه از جهاتی بدتر و نادان تر است. نگارنده عرض کرد عزل این صدراعظم را نیز از پادشاه درخواست کنید فرمود بالفرض این وزیر هم معزول شود دیگر کدام شخص عالم هافل کامل بصیر را

شرح زندگانی امیر اعظم

صاحب سیف و قلم . ماحی جور و ستم . ناعی استبداد . داعی عدل و داد نصر الله خان امیر اعظم خلف مرحوم و حیه الله میرزا سپهسالار اعظم نواده خاقان مغفور طاب ثراه در سال ۱۲۹۷ متولد گردیده در عنفوان شباب عمر خود را بتحصول علوم صرف نموده از علوم غریبه قدیمه و جدیده و زبان فرانسه و تاریخ و جغرافیا و غیره بهره وافق برده و در فنون نظامی از اقران و امثال پیشی گرفته و بر آنان تقدم جسته تا آنکه در مدرسه نظام طهران صاحب دیپلم شده و در تمام مسافرتها و ماموریتهای اخیر سپهسالار مستخدم بوده اول مأموریت او در زمان استبداد تبعد علما از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم عفاً بطرف

دارند که شایسته مسند صدارت باشد و بتواند خرابیهای چندین ساله این مملکت را آباد و نواقص را اصلاح نماید عرض کردم پس هلاج از چه راه است فرمود باید سعی کرد افراد ملت عالم شوند چه پس از آنکه عموم ملت عالم شدند آنوقت حقوق ملی خود را میدانند حقوق دولت را بر خود و ملت و حقوق ملت را بر خود و دولت که آگاه شدند دیگر هرگز زیر بار ظلم و جور و استبداد نخواهند رفت آنوقت کارها را جامع بصاحبان کفایت و درایت خواهد شد پس بر شما باد به اصلاح معارف و تأسیس و تکثیر مکاتب و احداث مدارس ابتدائیه و علمیه و صناعیه و غیره. عرض کردم اگر صلاح بدانید مدرسه‌ای برای دخترها و دوشیزگان مفتوح نمائیم و در تربیت بنات و دوشیزگان وطن بکوشیم و بآنها لباس علم و هنر بیوشیم چه تا دخترها عالم نشوند پسرها بخوبی تربیت نخواهند شد در این گفتگو و مذاکره بودیم که فرزند آنجناب آقا میرزا سید محمد صادق رئیس مدرسه اسلام وارد شد و در باب مدرسه دوشیزگان اینطور فرمود: چیزیکه مانع ایجاد و احداث مکاتب دخترهاست نبودن اداره نظمی و نداشتن پلیس مرتب و مصادف شدن دخترها با اشرار در هنگام ذهاب و ایاب و ممانعت معاندین و تهیه نکردن زنان معلمه با اخلاق و تربیات صحیحه و کتب کلاسی و عدم امنیت و اجرای مجازات الواد بر فرض اسم حضرت حجة الاسلام منع معاندین را بردارد با جوانان جاهل و اشخاص عصب و بی لجام چکنیم اگر یکنفر از اشرار بایکی از دخترها طرف شد و اسباب زحمت را فراهم آورد کی مانعت میکند و که مجازات میدهد اگر دختری راه خود را کج کرده عوض رفتن بمکتب رفت بخانه یکی از دوستان خود پدر و مادر آن دختر چگونه مطلع میشوند و بطور دختر خود را در خانه غیر بیابند استطاعت آنکه در هر مدرسه فراش متعدد بیاوریم که نداریم پس باید نخست اداره پلیس و نظمی را مرتب کنند سپس موجبات تأسیس مدارس دخترها را فراهم نمایند که اقلًا اگر هنگامی یکنفر خواست راهزن دختری شود پلیس فوراً او را دستگیر نماید و مجازات او را در نظمی بدهند و از احدی هم ملاحظه نمایند دیگر آنکه معلم مدانه که نمیتوان برای دخترها آورد پس باید در فکر معده زنانه باشیم تا در وقت و موقع آنها را بکار واداریم چه احتجاب و مستور بودن زنان کار و تکلیف آنانرا مشکل و سخت نموده است (مذاکره و نظر کردن بصورت و دست زن در نزد حجة و ضرورت به اجماع مسلمین جایز است مانند معامله و نشان دادن بطیب و جراح و یا در مقام شهادت و یا در موقع تعلم احکام شرعیه و در غیر ضرورت اختلاف است از عامه شافعی و از خاصه معدودی جایز نمیدانند مرحوم شیخ رضی انصاری بس از عتبات بود که بالعکس آنها را مقضی المرام عودت داد و دستخط انقصاد عدالنخاه را که در واقع پیش قراول و مقدمه مشروطیت و تأسیس کعبه مقصود آزادی طلبان بود باعث شد و مهاجرین را اسی الورود بحضور مظفر الدین شاه برد و بجای خدماتش در سده سلطنت مشهود گردید که مرحوم مظفر الدین شاه در حضور آقایان علماء انگشتی الماس خود را از انگشت خود در آورده و بانگشت او کرد خدمات در آن واقعه چنانکه در تاریخ خواهد آمد بجای این جوانمرد را در نزد دوات و مدت محبوب القلوب نمود که موجب رشک و حسد در باریان گردید.

در حالت نزاع مظفر الدین شاه که حال استرآباد بآن درجه مغشوش بود و همسایگان در شرف نخطی و برای ورود خودشان بجهت تسویه امورات تابع خود یادداشت رسمی بوزارت خارجه فرستاده بودند این

حکم بجواز فرموده است احوط منع است در صورت جواز مشروط بشرایطی است مثل آنکه موی سر داخل نباشد و نظر بشهوت و خوف فتنه نباشد و غیر آن).

باری چون آقا زاده این تقریر را فرمود جناب حجة الاسلام فرمودند تا دولت ایران مشروطه و دارای قوانین اساسی نگردد و این استبداد برداشته نشود هرگز متوقع اصلاح و منتظر انتظام نباید بود و انگهی اگر با این وضع حالیه بماند چندی نگذرد که مملکت اسلامی از دست خواهد رفت و ما بدست خارجه خواهیم افتاد باید تا زودتر است اقدامی کرد که این مشیت مسلمان یایمال خارجه نگردد.

نگارنده عرض کرد کی وجه وقت دولت مشروطه خواهد شد فرمود وقتی که افراد ملت عالم و از خواب گران غفلت بیدار و معنی ملیت و قومیت را بدانند و بر نفع و ضرر ملکی که مابیه الاشتراک عمومی اهالی مملکت است واقف شوند و یا عده عالم بر جاهل غلبه نماید و یا لاقول عالم و جاهل در عدد مساوی باشند و اقلاً بدانند اینقدر نباید متحمل بار ظلم شد و بدانند رفع ظلم بدست خودشان است کلاویانی صفت ریشه مار دوشانرا از ایران برکنند نگارنده عرض کرد هشت سال است که ظاهرأ در این امر مهم مقدس اقدام فرموده چنانکه مدرسه اسلام را خودتان مفتوح نمودید و سایر مکاتب و مدارس را اجازه و تشویق در افتتاح و ازجراید و معارف ترویج کردید کما اینکه مکرر واداشتید در قهوه خانه ها و معابر و منابر برای عوام الناس روزنامه بخوانند و آنها را بیدار و آگاه سازند و چه قدر اوقات شریف خودتان را صرف امتحانات شاگردان مدارس فرمودید چه نتیجه داد وجه فایده بخشید فرمود این اقدامات و مقدمات در موقع نتایج خود را خواهد داشت عجلاله باید در انعقاد مجالس و انجمنها اقدام کنید و درخفیه و آشکار با اشخاص عالم و متمدن بنشینید و در امر وطن عزیز و اصلاح خرابیها سخن رانید و شاگردان مدارس و طلاب علوم بلکه عموم وطن دوستان را باین خرابی و نواقص آگاه و هوشیار سازید و خون غیرت و حمیت ملی را بجوش آرید و ب مردم بفهمانید که وقت بسیار تنگ و مملکت در حالت شدت مرض یل مریض محتضری است و باهم متحد و متفق شوید و برادرانه و غیر تمندانانه در مقام مجاهده و خدمت باسلام و وطن بر آئید و این کتاب ابراهیم بیك که سیاحت نامه یکنفر ایرانی است و ورود او را بپاک ایران منع کرده اند گرفته و بخوانید این همان کتابی بود که در نزد ایشان بود و به بنده دادند و بعضی نصایح محرمانه و مواعظ مشفقانه که راجع بخدومت باسلام و وطن بود فرمودند و

شخص داوطلبانه این خدمت را متعهد شد و از بنل جان و مال مضایقه نکرد پس از اعاده انتظامات آنجا بر حسب استدعای خودش بطهران آمد و این وقتی بود که مستبدین برضد آزادی این مخلوق بیچاره یار تبهها و انجمنها تشکیل داده و هریك از اشخاصیكه سالها در بالش خود پرستی غنوده بودند عرصه را بر خود تنگ دیده دست به ترانه های خانمان سوز زده بودند این جوان جوانبخت بدست یاری بعضی از دوستان خود مانند سردار منصور و علاءالدوله هیئت امرا را جمع کرده و بهر ترتیب بود از سوء رفتار ماضی مقننه و بوخامت نتایج مستقبل تهدید نمود و همگی را بقرآن برای وفای بااساس مشروطیت قسم داد و آن عریضه مشروطه را که در تاریخ خواهد آمد به محمد علی میرزای بدبخت نوشت و برای التزام رفقای خود به هر و امضای همه رسانیده و پس از ختم آن چون هیچ کس جرئت این رسالت را نکرد

طرق ترقی و تمدن را اراده نمودند فرمایشات آن بزرگوار که از روی غیرتمندی و وطن‌خواهی بود درمن اثری نام نمود که دیگر حالت نشستن برایم نماند. از شب هم تقریباً هفت ساعت گذشته بود لذا برخاسته و رفتم جنابش بافرزند خویش مشغول بقیه همین گفتگو بود.

تشکیل انجمن مخفی

نتیجه مذاکرات مجلس شب گذشته این شد که فردای آنشب رقعہ جات دعوت برای بعضی دوستان و آشنایان فرستاده دو روز دیگر انجمن مخفی تشکیل یافت و این انجمن در امکنه مختلفه مخفیانه سایر بود صورت مذاکرات و مقالات بعضی مجالس را عیناً مینویسم تا اشخاصی که در این مقصود مقدس سخنی رانده و اقدامی کرده‌اند ذکر خیرشان شده باشد و اسم سامی و نام‌نامی ایشان در صفحات تاریخ بماند و اخلاف وطن‌آنان را به نیکی یاد نمایند و ما هم به یک اندازه ادای شکر اقدامات خیرخواهان عالم انسانیت و اسلامیت را کرده باشیم.

روز پنجشنبه هیجدهم ماه ذی‌الحجه الحرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری که عید غدیر بود در منزل بنده نگارنده جمعی از فضلا و دانشمندان حضور بهم رسانیده یکی دوشمعه مطرح و مذاکره شد بنده نگارنده عنوان سخن را اینگونه نمود:

ای آقایان وای دانشمندان وای وطن دوستان وای اسلام‌خواهان و اصلاح‌طلبان وای غیرتمندان آیا خواهید یا بیدار آیا غیرت وطنی و شرف نوعی و حس ملی و مذهبی و دولت دوسنی و ملت پرستی و معارف خواهی در شما هست یا نه.

آیا شما خود را در عداد انسان میشمارید یا نه اگر حس انسانیت دارید چرا فکری بحال زار خود و هموطنان و هم کیشان خود نمیفرمائید و چرا در اوضاع عالم مشاهده نمینمائید این مملکت زابون برادر شرقی و آسیائی شماست که می‌بینید چگونه باوج ترقی صعود نموده و چه حرکات بحیرالمقور و خارق عادت نموده و مینماید.

این ملت روسیه است که می‌بینید چگونه بخیمال حریت و آزادی افتاده و مقام افسری و سروری نوعی خود را دریافته و درجه خیالاتی هستند و برای ادراک مقامات منبعه شرف و آزادی تحمل چه زحمات مینمایند و چگونه از مال و جان میگذرند.

لذا خودش حامل آن شده و بعضی مطالب شفاهی به محمدعلی میرزا گفت که خیالات او را بتأخیر انداخت یعنی وخامت عدم همراهی و مساعدت با ملت را با و مدلل و مبرهن داشت درباریان حون این حوان را مخرب خیالات و مانع استبداد خود دیدند او را بعنوان حکومت گیلان تبعید کرده و برشت فرستادند و پس از انفصال او واقعه میدان توپخانه را پیش آوردند بعد از واقعه میدان این شخص وطن دوست خود را خواهی نخواهی بطهران رسانید و در واقعه ناگوار مجلس صدق نیت و شور وطن پرستی او مسموم مت‌شد تا اینکه او را بفرنگ تبعید کردند معظم‌له به پروکسل رفته در (انستیتور) Institut Robert مشغول تکمیل تحصیلات خود شد پس از استماع مژده فتح قشون ملی و سرداران جنگجو بطهران آمد و چون شخص حساس نمیتواند خود را از زحمت وطن‌مألوف معاف به بیندازد و نه جان‌سوز برادران استرآبادی

و این اهالی هندوستان میباشند که بخیال آزادی و استرداد استقلال خود افتاده و عقاقریب افکار غالب آنها نتایج حسنه داده و بمنتهای آمال خود نایل خواهند شد و این امارت افغانستان است که یکی از قطعات و حکومتهای ایران بود و خود را بچه مقامی می بیند و چه سودائی در سر دارد . ما اهالی ایران چه تقصیر کرده و چه گناهی را مرتکب شدیم که باید در نهایت ذلت و خواری و مسکنت و خاکساری بوده در جزه و حشیها و بی تربیتها محسوب باشیم و مبتلای هزاران دردهای بیدرمان از خارج و داخل گردیم . این است امر نان و گوشت و روغن و سایر مأكولات ، آن است حال آب و هوا و سایر مشروبات ، گاهی بتعدیات حکام ظالم ، و زمانی گرفتار ظلم دیوانیان ، وقتی بستم و هوای میل و نفس کسبه گرفتاریم ، کوجه و خیابانها کثیف ، حمامها و آبها بدبو و نجس ، نه راه آهنی داریم و نه کارخانه و روزنامه آزادی ، نه اخبار یومیه و نه آثار عیشیه ، دوسه روزنامه در داخله داریم آنهم جز تملق و دروغ و چاپلوسی و مهملات دیگر چیزی نینویسند .

احدی نیست که بخیال ترقی این ملت نجیب و اصیل و ضعیف افتد ، حکام برشوه و تعارف خو گرفته اند ، و زرای خائن وطن عزیز را بیجائی کم و نمئی بخش به اجانب از هر جانب میفرورسند ، رؤساء گرفتار اغراض شخصی میباشند ، نه کشتی و دریا داریم نه بندری و لنگرگاه ، نه لشکر داریم نه دفتر ، نه بلدیة داریم نه نظمیة ، نه مالیه داریم نه عدلیه ، نه مدارس داریم نه مجالس ، نه معارف نه بحارف ، نه فلاحت نه زراعت ، نه علم عسکری نه ترتیب لشکری ، نه آسایش نه آرامش ، نه حال نه مال ، نه شب نه روز ، نه ربّ نه ربّ ، نه و نه ، نه و نه باینکه پادشاهی داریم مانند این پادشاه (مظفرالدین شاه) رؤف و مهربان متدین و مسلمان نسبت بسلاطین قاجاریه از همه بهتر است با اینکه جمعی مفسد بد منش دور او را گرفته اند باز مایل بمعارف و علوم است چنانکه در مدت هشت سال سلطنت این پادشاه چه قدر مدارس و مکاتب ایجاد و احداث شده است و بچه اندازه مردم بیدار و هوشیار . در اغلب امور خیریه اول این پادشاه پول مینهد و بهر اندازه که بعرض او برسانند در امور مقدسه اعانت میفرماید مانع ترقی نیست و عائق تمدن نه ، بلکه اگر وزرای خائن بگذارند در اعلی مرتبه همراهی است و در ترقیات این ملت و مملکت به یک درجه ساعی (۱) و از حسن تصادف و اتفاق در این عصر و زمان عالم و رئیس روحانی هم مانند جناب آقا میرزا سید محمد مجتهد طباطبائی داریم که تا کنون عالمی باین خوبی و آگاهی و صحت (۱) آنچه از مدایح این پادشاه گفتیم بمقتضای آن عصر بود که غیر از این ممکن نبود گفته شود .

خود تاب نیاورد با کمال بی اسبابی به طرف استرآباد در سپارش و چون حضرت وزیر داخله و سایر اولیای امور حس ملیت و قوه بازوی این جوان را میدانستند حکومت سمنان و دامغان و شاهرود و بسطام و فرماندهی قشون مازندران و کلیه نقاط حکومتی مشارالیه را بعهد خود اوباز گذاشتند لدی الورد ابواب سعادت بر مردم نجیب استرآباد باز شد متجاوز از بیست نفر از اسرار که در استبداد صغیر گرفتار چنگ و حشیان ترا که شده بودند مستخلص کرد و وعده توپ دولت را که در زمان فطرت بدست یاقیان ایل افتاده بود مسترد داشت و کیل ترا که که معلوم است چه قدر بذل سعی و جهد میخواهد منتخب و بطهران اعزام داد مابین یموت و ولایت را اصلاح کرد و سران ترا که را بانجمن ملی حاضر نموده بمخدمت این حکومت مشروطه قسم داد سالارین مستبد وطن فروش را روانه اسفل السافین داشت تا .

و انصاف ندیدیم ، سیاسی میدانده خطوط خارجه را میخواند ، به حقوق ملل عارف ، بقوانین ممالك ودول واقف ، ملت دوست ، معارف خواه ، وطن شناس ، دولتمخواه ، بمواقف و مقتضیات عصر آگاه ، بادانش ودوربین ، موشکاف ونکتهچین ، بمعضلات اموریینا ، خرده بین و خرده گیر و خرده دان ودانا ، غیرتمند وجوانمرد ، با ذوق واهل درد ، برای وطن شب وروز درچاره جوئی وخیر گوئی ، درامور خیریه ساعی وجاهد ودرترقی ملیه مجاهد ، مخصوصاً برای اصلاح معارف ایران سری یرشوردارد ودقیقه آرام ندارد مشوق مدارس ومکاتب ، مروج جراید ومکاسب ، چنانچه خود مدرسه اسلام را درطهران افتتاح نمود وازسایرمدارس ومکاتب ملیه تشویق نمود وحق این است با موانعی که درپیش بود لولا وجود ایشان واقداماتشان کارمدارس ومکاتب نضجی نمیگرفت واغلب جرأت اقدام یابنگونه امورنداشتند همه میدانید که درابتدای افتتاح مدارس بعضی ازمعرضین بعوام الناس مشتبه کرده بودند که مباشرین مکاتب واجزاء مدارس کافرونجس اند وبعردم گفته بودند که این مدارس اطفال مسلمانانرا بی دین وخارج از مذهب میکنند نزدیک بود که رشته مکاتب ازهم گسیخته گردد که جناب حجة الاسلام مدرسه اسلام را تأسیس نمود آنوقت مردم دانستند که مدرسه وعلم منافاتی با دین داری ندارد و این وجود محترم در ترویج مذهب اسلام ودر تقویت واجرای قوانین خیرالانام مراقبتی تام دارد کما اینکه مجلسی هم برای شبهات مذهبی منعقد فرمود ومعارف را حتی المقدور در این مملکت دایر وتشویق نمود . آثار خیریه و اقدامات بریه ایشانرا همه میدانید .

حالا با دااستن پادشاهی چنان ورئیس روحانی چنین تاییداندازه مقتضی موجود وموانع مقفود واین ایام لیل وظلمانی برای ما ایرانیان وخیرخواهان اسعد زمان معتمم ومسمود . وقت را غنیمت دانید وفرصت را مغتنم شمارید بیائید جنبش وحرکتی نمائید ودرموجبات ترقی مملکت و تربیت افراد ملت وابناء وطن عزیز کوشش وجوشش نمائید شاید بالاخره بتوانید اهالی مملکت را ازقید عبودیت واسارت رهایی داده آزاد سازید ومقام منبع شرف وملیت وقومیت وافتخار را درك نمائید وخود را بمقام عزت وسربلندی برسانید وآبهای رفته را بزور بازوی غیرت وحمت بجوی باز آرید (خوانندگان میدانند هنگام نطق وخطابه نظربه تنه وهیجان خاطر مخاطب وبیداری قلوب است وباید اغراق ومبالغه درنطق باشد تا سائق غیرت شود) جناب ذوالریاستین آقامیرزا احمد کرمانی که حاضر در آن مجلس بود وشنش قریب بچهل سال شخص فاضل باعلم ودارای اخلاق حمیده وصفات محموده مت خواه و وطن دوست

مدرسه امیریه را که تمام اساسیه ولباس وهمه چیز آن از کیسه خود این جوانمرد راد است نمود بدیده ونظمیه را تشکیل کرده اموال واسلحه را که در این مدت بنهب وغارت رفته بود اسیر داد فرمود واثیوم مشغول تشکیل اردوی نظامی است تا از این کارجه نتیجه بگیرد .

خداوند امثال این جوانان عالم وطن خواه را که جامع شرایط خدمتگذاری مدت هسند در این مملکت زیاد کند که یار شاطر ندنه بار خاطر امیدواریم که امیراعظم از زحمات خود خسته نشود و عنقریب استرآباد را نمونه از شهرهای نظامی قرنک که بچشم خود دیده نماید . باری ما درین تاریخ خود زحمات وصدمات امیراعظم را در هر مقامی مشروحاً ذکر نموده ایم در اینمقام چند اس را حاضر نشان خواننده تاریخ میداریم .

(مؤلف صرف صالحی) از سابق مسبوق بمقصود بود کلام بنده را قطع نموده و چنین گفت امیدواریم که در چنین ایام و از برکت حقیقت اسلام بتوانیم تخم علوم و معارف و تربیت و بیداری را در قلوب افراد بکاریم و چند دیگر حاصل و ثمر را برداریم و یاتحی را که پیشینیان کاشته اند ما آبیاری کنیم و ثمر را برگیریم زیرا که تاکنون بطوری که باید و شاید کسی نگفت و بتخیال بیداری مردم که افتادند بآخر نرسانیدند و قدمهای مردانه مجدّانه آنرا قطع کردند و دشمنان تمدن آنها را بزوایای محبسه‌های تنگ و تاریک انداختند لکن امروز که ما بتقویت و همراهی جناب حجة الاسلام اتفاق کنیم و اتحاد و وفاق نمائیم و معایب و خرابیها را به اهالی ارثه دهیم قهراً و طبعاً خود اهالی رفته رفته در مقام اصلاح برمی آیند بعد از آنی که در مقام اصلاح برآمدند البته بجائی میرسند.

بنده نگارنده گفت هر گاه اجازه بدهید قدری از کتاب ابراهیم یک را که بیان میکند حالت ایران و ایرانی را بخوانم حاضرین که بعضی از آنها مسبوق بمقصود بودند فرمودند البته بخوانید زیرا که انعقاد این مجلس برای اینگونه مذاکرات است نگارنده فوراً کتاب را باز کرده صفحه (۶۶) را که خطاب بوزیر داخله است خواندم سبب خواندن کتاب ابراهیم یک چند امر بود.

اول آنکه همه اهالی آن مجلس جرئت استماع اینگونه مذاکرات را نداشتند و از ترس آنکه شاید خبر به عین الدوازه برسد در شرف حرکت کردن و رفتن بودند ولی کتاب خواندن چندان نقلی و ترسی نداشت.

دویم آنکه ایرانیان مطالبی را که در کتاب باشد بهتر اهمیت بآن میدهند و خوب حاضر و مهای استماع میشوند.

سیم آنکه هر کس متکلم باین کلمات میشد فوراً باو می بستند که بابی و لامذهب است لکن در خواندن کتاب محذوری نبود.

چهارم آنکه کتاب ابراهیم یک تازه شایع شده بود هر کس نسخه آنرا نداشت و مایل بشنیدن و خواندن مطالب آن بودند.

این جواب را هم نگارنده با بعضی مهیا کرده بودیم که اگر گرفتار شویم و یکی از ملاها بر ما ایراد وارد سازد که این کتاب از کتب ضالّه است چرا میخواندید باو بگوئیم ما برای اینکه ردی بر آن بنویسیم و بعض مطالب آنرا نقض کنیم آنرا میخواندیم خلاصه کتاب را در دست گرفته چنین خواندم.

اول آنکه امیراعظم از اشخاصی است که از اول مشروطیت ایران الی کنون یکقدم مخالف این اساس بر نداشته است و از اول تا بآخر همراه بوده و مباشر بسیاری از امور.

دوم آنکه اگر ما ده نفر مانند این جوانمرد در این مملکت داشتیم هر آینه امروز این مملکت با ممالک متمدنه برابری بلکه بیش هم بوده.

سوم آنکه امیراعظم یک شرافتی از برای اهالی استرآباد ثابت نمود که تأقیام قیامت صحایف تاریخ نام آنان را بخوبی ذکر مینماید چه در این مدت قلیل انجمن ولایتی و عدایه و نظمیه و بلدیه و مدرسه بلکه معارف آنجا را برپا و تأسیس نمود که وکیل ترا که مسّی بادینه محمد خان است با همان لباس ایلیت و یک عالم شرف و افتخار در مجلس مقدس با علما و بزرگان وزراء همسر و هم مشرب

خطاب بوزیر داخله

حالا بفرمائید به بینم در کدامین شهر از شهر های این مملکت وسیع بیمارخانه بنا نهاده‌اید و یادار العجزه مسکن ایتمای ساخته و برای تربیت اطفال بی کس ملت دارالصنایمی پرداخته‌اید و در کدامین قصبه از قصبات وطن برای تسهیل نقلیات راههای شوسه درست کرده‌اید و اسباب ترقی و تسهیل زراعت و فلاح را که مایه حیات ملک و ملت است فراهم آورده‌اید در باب ترقی تجارت مملکت که دولتهای بزرگ دقیقه از آن غفلت نکرده بلکه ملیونها پول در راه توسعه آن خرج نموده‌اند و در موقع اقتضا برای حصول آن مقصود خونریزیها کرده‌اند چه اقدامات مجدانه از شما سر زده است آیا هیچ خبر دارید که سالیانه از امتعه ایران چه قدر بخارج حمل و نقل میشود یا چه قدر مال التجاره از خارج داخل این مملکت میشود عجباً هیچ بخاطر مبارك عالي خطور کرده است تدبیری بکار برده باشید که مقدار امتعه و محصولات داخلیه که بخارج میرود بیش از آن باشد که از خارج به مملکت داخل میشود تا دخل وطن را برخرج آن غلبه روی داده رعیت را بدان وسیله توانائی حاصل آید و خزانه دولت آباد گردد چرا باید رعیت ایران تاجزئیات لوازم زندگانی محتاج خارجه باشد آیا شمع آوری را خدای تعالی نصیب کامله خود اختصاص داده یا کار بشر است مگر قند از آسمان میبارد عجباً خاک ایران استعداد رویانیدن چغندر و یا نیشکر را ندارد مگر بیه گاو و گوسفند ایران مانند بیه مواشی و دواب ملل خارجه قابل تصفیه نیست یا للعجب مگر اینهمه ینیه ایران که بکرورها بخارج میبرند نهایت ملبوس اهالی را نمیکند جناب وزیر از مقدار نفوس و جمعیت ایران هیچ خبر دارید ؟ از مقدار تولد و تناسل که مایه بقا و دوام قومیت و ملیت ما است آگاه هستید ؟ آیا تاکنون اسباب مهاجرت اینهمه ایرانی را که بممالك روس و عثمانی و هند پراکنده میشوند تحقیق فرموده تدبیری برای منع این کار پاره‌ایده ؟ چرا اقدامات بکار نمیرید که برای رفع احتیاج ملت اقلاً در بعضی ولایتهای مناسب فایز بکمی محسوس بنام سرکار ساخته و پرداخته گردد خواهید فرمود که ساختن (فابریک) و خزانه و تحایف من نسبت به لکن تدبیر احداث آن و تشویق نمودن ملت و ضامن شدن بحفظ حقوق رعیت تاز وزیر به کفایت و خردمند با انصاف است بخدا در ممالك خارجه اینها را که یکان یکان شمرده همه از این کیف و زر داخل است باید رشته اینگونه نیک بختیها را او از هر جانب پیدا کرده بدست رعیت رساند و هر گاه کند معاف و جلیس و جلوس مینماید .

چه افتخاری بهتر و برتر که وکیل یک شهری و یک اهلی از خود آید باشد خلاصه او را اعظم راضی نشد که دست تقلب در انتخاب و کلاه استرآباد افند (ایکاس یک نفر مانده را اعظم هم دروین عزیز نگارنده بود که مانع میشد از اینکه یک افتخار بزرگی از اهالی کرمان سبب شود) و در این مقام چند فقره از تلگرافات و نوشتجات راجع باسترآباد را درج میکنم اگر چه در راجع مشروح ذکر شده است لکن مقدم بر آن یک دو سطر می نویسیم و آن اینست که امیر اعظم به آن رست و بزرگی و آن شأن مقامی را که حایز و حاوی است پس از آنکه مدرسه امیریه را در آن نمود و معلم از طهران تقاضا نمود چند روزی را خودش در مدرسه درس می‌آف

و مسئول است چرا اسباب پریشانی و پراکندگی ملت را نمیرسید که سبب چیست سالیانه چندین هزار رعیت ایران ترك دار و دیار خود گفته بھاك عثمانی و روس و هند میریزند و در ممالك غربت در پیش دوست و ییگانه بدان ذلت و خواری و پریشان روزگاری بسر میرند آیا هنوز زمان آن نرسیده که وزرای ایران رعیت را بحکم و حکام را به پیشکار و پیشکار را به ییگلریکی و داروغه و آنان به کدخدایان و ایشانهم بفراشباشی و نایب نفروشد.

در کدماين مملکت دیده شده است که داروغه کی شهر را با جاره بدهند و انگهی به اراذل و ادانی ناس. آخر انصاف باید کرد این مأموریت گرامی را در ممالك متعدده دایره پلیس مینماید آیارواست که پلیس مردمان بی سروپا و بی سواد باشند و علاوه بر همه عدم لیاقت تجار زادگان محترم را به اسباب چینیهای گوناگون بانواع کارهای نامناسب متهم ساخته آبرو و اعتبارشان را برای پنج تومان پایمال سازند و از جوان با حیا و نجیبی برای شرم از پدر و مادر و برادر بی هیچ تقصیری چهل پنجاه تومان یا زیاده تر بنام جریمه بگیرند آیا از وضع ناگوار این گمر کخانه های بی تعرفه که موجب هزار گونه شامت دوست و دشمن است خبر ندارید که از يك چور متاع داخله و یا خارجه از یکی دو تومان و از دیگری يك تومان و از یکی دیگر که گویا پدرش سرباز یا برادرش توپچی است پنجهزار میگیرند. اصلاح اینهم که محتاج بیول و آدم یا تدبیر آسمانی نیست تا چند در دست حکام ظالم در باب رفتار آنان با رعیت و اخذ مالیات کتابچه و دستور العمل مانندی نخواهد شد تا کی حال این ودایع گرانبهای خداداده را که رعیتش نام است رعایت نخواهید فرمود آنانرا بهوای نفس حکام بی مرؤت سپرده ناگزیر از تبعیت خواهشهای رذیلانه آن فرومایگان خواهید داشت آیا دولت سه هزار ساله ایران مقتدر نیست که در هر يك از شهرهای معظم خود اداره صحتیه برپا نموده سه چهار نفر طبیب موظف بدانجاها بگمارد که مردمان آن شهر را از اجل معالقی که اتر چهل و نادانی متطببین (۱) است برهاند چرا بجهت معالجه جذام و برص که در دوره اول معالجه آنها خیلی آسانست بیمارخانه نباشد که در هر شهر مسافر در اول ورود بجماعتی ازین بدبختان دوجار نشود که از آسیب این مرض کفیف لب و دماغشان ریخته و چشم و دهانشان را اعوجاج روی داده کف گدائی به پیش خودی و بیگانه دراز کرده خودشان هم (۱) متطبب در زبان عرب کسی را گویند که خیلی طب بداند و در فارسی کسی را گویند که علم طب را بخود بیند و در واقع نداند.

حاکم يك ولايتی اوهم مثل امیر اعظم شخصی خودش را برای ترقی ابناء وطن معلم قرارداد و این زحمت را بر خود هموار نماید بلی عقلا و دانشمندان و خورده بینان همه وقت از بزرگان و رجال مملکت این گونه سلوك را متوقع و منتظر بوده اند.

باری انجمن ولایتی استرآباد که اجزاء و اعضاء آن از علماء و بزرگان استرآباد میباشند مکتوب ذیل را بآن رادمرد می نویسند و هذا صورته.

مانند وحوش دریابان زیست کنند و از دار و دیار مطرود و در نظر اهل و عیال منفور باشند بخدای که از برای مرد وطن دوست غیرتمند مرك از دیدن حالت آن بدبختان سهل و آسانتر است من یکبار آنان را دیدم و هنوز دلم در تب و تاب است شما همه روزه می بینید و هیچ کردی بدامن کبریای شما نمی نشیند مگر نه اینان ابنای وطن شما و برادران دینی شما نیستند دیگران برای حفظ حیات يك تن از ابنای وطن و بنی نوع خودشان چه زحمتهای بر خود هموار نموده چه پولهای خرج میکنند اصلاح این کارها که در انظار خارجه موجب ننگ دولت و ملت و اسباب هزار گونه سرزنش خودی و بیگانه است محتاج چندان مخارج گزاف نیست که دولت و ملت از تدارك آن عاجز باشند بوجدانیت خدا قسم از خود ملت وجه اصلاح اینگونه معایب را که سبب کاهش شئون دولت در انظار بیگانگانست بسهل ترین وجهی میتوان گرفت که از آن روی در ظرف بیست و سی سال اولاد و اقارب و بستگان يك مرد فقیهی که خود بوساطت چندین نفر از دولت تنها سالیانه شصت تومان وظیفه دعا گوئی داشت اکنون صاحب پنج کرور ثروت و سامان بشوند اما برای اصلاح نقایص جزئیة وطن نمیشود به اعانت عمومیه رجوع نمود و همچنان کار مقدسی را از پیش برد در این باب آنچه لازم است تنها حس نیت و تدبیر و درستی و بی طمعی است در صورتیکه ملت خود را از دولت و دولت خود را از ملت دانست و فهمید که ایران لازم غیر مفارق و تنها در لفظ دو اما در معنی واحدند همه کارهای سخت ساخته و پرداخته میشود از دولت و میامن اتفاق این دو عنصر گرایی وطن هیچگونه مشکلاتی در مقابل پایداری نتواند نمود . دولت همه زاتفاق خیزد - بی دولتی از اتفاق خیزد . بدستکاری عداوت و مساوات بر همه سخنها غلبه روان نموده در اثنای این مسافرت که قسمت قبیلی از ممالك ایران را دیدم دلم خون شده همه جا دولت پریشان تجارت پریشان خیال پریشان عقاید پریشان شهر پریشان شهر پریشان خدایا این همه پریشانی است تعجب دارم که با اینهمه پریشانی دیگر این جمیت وزرا چه لازم است عرض بنده همین بود که از شما به رسم سبب این همه پریشانی چیست اگر رسول خدا از شما پرسد که ای وزیر ایران و ای رؤسای ملت کجاست شریعت من ، کجاست جهاد شما ، کجاست مجاهدین شما ، کجاست ایمان شما که من حب وطن را ردیف آن قرار داده ام چه جواب عرض خواهید کرد و چه عذر خواهید آورد هر که یث دوست و یا دشمنی از شما پرسد که آیا چه مانع شد که در مدت این پنجاه شصت سال سلطنت که

مکتوب انجمن استرآباد بایالت جلیله

نمره ۳۹ مورخه پنجشنبه ۹ ذی الحجة الحرام ۱۳۲۷

حضور مبارك حضرت مستطاب اشرف ارفع اسعد والا ایالت جلیله استرآباد دامت شرف
در باب علت تعطیل ادارات حکومتی که مرقوم فرموده هر سواد آرتیکلی که در روزنامه شرق
مندرج شده ملاحظه و اسباب حیرت شد که چرا باید خاطر مبارك از يك همچو آرتیکلی که فصول مزده
در آن به هیچوجه مناسبتی با ترتیبات حاضره آنوجود مقدس ندارد مگذر شود زحماتی و خطراتی که
آن وجود مقدس برای اعاده انتظامات این مملکت استرآباد تحمل میکند از خود صریحاً نخواهد

می‌منازهٔ خارجه در نهایت استقلال و راحتی حکم میرانید نتوانستید از این بیست و پنج کرور (۱) جمعیت ایران بیست و پنج نفر را تربیت کنید که بتوانند بطور لایق از عهدۀ ادارهٔ گمرکات مملکت بر آیند تا محتاج نشوید که از فرنگستان ملل خارجه را بمواجب گزاف کرایه کرده بگمرک خانه‌های خودتان بگذارید چه جواب خواهید گفت .

اگر بیگانه از شما بیرسد که چه مانع پیش آمد که شما در مدت شصت سال نتوانستید بمالیات این مملکت وسیع حاصل خیز يك ملیون تومان بیفزائید که خرج تزئید اسباب مدافعهٔ وطن شود چه جواب مُسکت بر او خواهید داد و حال آنکه در ظرف این مدت شصت سال بمالیات سایر مملکت های دور و نزدیک چند مقابل اول افزوده‌اند و همان مقدار نیز آبادی و جمعیت آنها زیاد شده است اگر ناموس خودتان از شما بیرسد چه صرفه دیدید که مداخل مملکت را فقط منحصر باخذ رشوه و تعارف و جریمه داشتید و از فراهم آوردن اسباب تزئید مالیات و توسیع دایرۀ تجارت و زراعت وطن غفلت ورزیدید چه پاسخ خواهید داد که موجب رفع سرافکندگی شما گردد آیا می‌ت رسید که از اصلاح جنگلهای مملکت و کار فرمودن معادن می‌صاحب و فراهم آوردن اسباب نقلیات وطن کمتر از تاخت و تاز رعیت منافع حاصل آید آیا نمیدانید که رعیت بمثابهٔ دست و پای دولت است و پریشانی امروزۀ آنان پنج روز دیگر سبب خواری و پریشانی خود شما است انتهی .

تا اینجای کتاب خوانده شد و تا يك اندازه مقصود بعمل آمد چه اکثر از حاضرین مسبوق و مهیا و مستعد بودند اشخاصی هم که مسبوق نبودند اگر چه پس از اظهار حرارت به بروود دائمی برگشتند لکن بکلی مأیوس نشدیم .

نگارنده گفت آقایان بسیاری از اشخاص قبل از این شروع بابتکار کرده‌اند اما مدعی به راخیلی بزرگ وانمود کردند و مانند ناصرالدین شاهی برای آنان مانع وعائق بود و علما هم همراهی نکردند باین جهت بمقصود خود نایل نشده‌اند لکن ما ادعا و مقصود را منحصر می‌کنیم بتقاضای اجرای قرآن طرف هم مظفرالدین شاه است که حالش معلوم است آقای طباطبائی هم باما همراه است آقایان دیگر هم (۱) نمیدانم این عدد بیست و پنج کرور را که در بین ایرانیان انداخته است که از مسلمات و بدیهیات اولیه شده است و حال آنکه جمعیت ایران تا کنون تعداد نشده است و بطور تخمین هم از پنجاه کرور متجاوز است .

شد و انشاء الله تعالی از ناحیۀ مقدسۀ حجة عصر و امام زمان ارواح العالمین له الفداء توجه مخصوص بتمام درستکاران و وطن پرستان که سبب رفع کدورت ناشی از این قسم آرتیکل شود خواهد شد فوراً تلگرافی حضور مبارک وزارت جلیلهٔ داخله عرض شده که درصدد رفع این عویصه شرف سوز بر آیند و علی‌العجله عرض عموم اعضاء انجمن ولایتی و تجار محترم و وطن پرستان و خیر خواهان ملت استرآباد بحضور مرحمت ماسور آنست که از تعطیل ادارات صرف نظر فرموده و امر بتحصیل فرمایند و از زحمات و خدعاتی که در راه این ملت و این مملکت کشیده‌اید حقیقتان بیاید و اگر خدای نخواسته درصدد امر تحصيل بر نیائید قهر آمر منجر بتعطیل انجمن ولایتی خواهد گردید . ادام الله تعالی ایام اجلالکم (محل مهر انجمن ولایتی استرآباد) و نیز دو فقره از تلگرافاتی که بین امیر اعظم و وزارت داخله مخابره شده است در این موقع درج میکنیم

چون مقصود ما را که اجرای قرآن است بدانند البته همراهی خواهند فرمود شیخ محمد فیلسوف شیرازی که از حاضرین بود گفت این شیخ فضل الله و شیخ عبدالنبی و بعض دیگر را که من می بینم اگر العیاذ بالله خدا با آنها طرف شود و بخلاف ریاست آنها رفتار نماید هر آینه او را تکذیب مینمایند چه جای کلام خدا دیگری گفت باید از طریق خودشان وارد شد و جلب ریاست بطرف آنها نمایم تا حاضر شوند نگارنده گفت آقایان مقتضیات زمان را اگر بخواهید بدانید این عرض و حکایت مرا گوش دهید.

در چند سال قبل به ناصرالدین شاه راپورت دادند که شب ها جمعی در محله سنگنج در یک خانه اجتماع کرده و در امر مملکت و اصلاح مذاکره می کنند پادشاه جمعی را فرستاد شش هفت نفر از اصلاح خواهان که دورهم نشسته بودند مأخوذ و شبانه آنها را بحضور پادشاه بردند حامی که در اندرون حفر کرده بودند که برف در آن میریختند و یا برای همین جور کارها مهیا بود سنک سر آن را به داشته مأخوذین را در آن چاه انداختند آنوقت خود پادشاه تفنگ را بدست گرفته متجاوز از سی فشنگ از پی آنان فرستاد که باعتقاد خود زودتر آنها را به اسفل السافلین رساند و حاضرین را هر کدامی يك اشرفی انعام داد برای شکرانه موفقیت بر قتل آنها لکن مظفرالدین شاه از قتل يك نفر بهرزا رضای کرمانی نادم است و از مرحوم شدن حاج میرزا احمد کرمانی در انبار بوحشت دیگر آنکه مقصود ما اجراء قرآن است و بس.

امروز از هزار نفر اهل این شهر يك نفر را ما با خود همراه کنیم بمقصود خواهیم رسید برهان خلخالی که حاضر در آن مجلس بود گفت در هر مملکتی که تمدن و ترقی و قانون فزاینده شده است از غیر پایتخت شروع شده است و از جماعت فقراء و کسبه افداء شده است شما میخواهید در پایتخت که اهالی آن همه پرورده نعمتهای شاه و هوا خواهان سلطنت اند این مقصود را بش پیرید و اندکاهی به اطینان رؤساء و صاحبان مسند بفرض که ما مقصود را پیش بردیم فردا همین آذربایجان که شما بقوه ایشان مستظفرید بر مردم مسلط خواهند شد منتها تغییر موضوع را سبب شدید. - اب ذوال باطن کرمانی گفت مقصود ما بیداری مردم است از راه اجراء قرآن اگر ما امدام نگیریم دیوان افداء خواهند کرد پس خوب است ما بمقاد کنتیم خیرامه اخرجت للناس تا برون با معروف و نهیون عن المنکر. دامن همت و عزم را بکمر زده و لا اقل تکلیف خود را که بیداری مردم باشد بجا و مابقی را راجع بتاریخ میدانیم.

تلگراف

مقام منبع وزارت جلیله داخله دوز قبل تلگرافی در فرستادن به برسد انده خن س با رده در عرض شد الساعه بطوریکه از مأمورین تلگراف خبر رسید بواسطه عادی که بتربیک داشت و به و بود در تاش دارقانی را وداع کرده با اینکه فیلسوفهای این ولایت عقیدشان بر این بود که به حضرت دستگیری اوترا که اغتشاش فوق العاده خواهند کرد و برای عقد اتحادیه فیمابین سلاز و حفدا بسته شده بود در این مورد از شرارت ذره فروگذار نخواهند نمود فدوی پس از اعلام سلاز به حضور تمام سران وقضاة و رؤسای طوایف را بشهر احضار کردم و امر وزواری بشهر شدند و به جمع رفیق

اتحاد و اتفاق برآمده و باهم معاهده نمودند که تا آخرین قوای خود را در بیداری اهل وطن مصروف دارند و از لازمه سعی و کوشش کوتاهی نکنند و در تزئید اجزاء انجمن بدقت بذل جهد فرمایند و چیز را عائق و مانع از برای این مقصود مقدس ندانند و از هیچگونه فداکاری در این مشروع مهم مضایقه ننمایند و ترك جان و مال و خانمان و عیال را سهل ترین اقدام بشمارند تا باین وسیله و واسطه گوی سعاد و جوانمردی را از میدان بر بایند . جناب آقا شیخ حسینعلی ادیب بهبهانی که نیز حاضر بود گفت اما من تا جایی که مزاحمت با تکلیف شرعی من نداشته باشد حاضر م . جواب گفته شد شما از دایره امر بمعروف و نهی از منکر خارج نشوید .

نگارنده بیان کرد اگر ای اتحاد بمانیم پنج سال دیگر این مملکت اسلامی بدست خارجه خواهد افتاد پس مسئله حفظ بیضه اسلام ما را مکلف کرده است بر حرکت اگر چه حرکت مذبوح هم باشد . مجلس باینجا ختم و اجزاء متفرق شدند .

روز جمعه بیست و ششم ذی الحجه هزار و سیصد و بیست و دو که مطابق بود با سوم مارس ماه فرانسه ۱۹۰۵ در خانه جناب ذوالریاستین کرمانی انجمن منعقد گردید سر بازان راه صلاح و فلاح وطن در حالتی که از همه چیز جز حب وطن و ارسته و کمر غیرتمندی و مردانگی برای نجات ملت اسلامی و هموطنان عزیز خود محکم بسته بادلی پر خون و سری پر شور اجتماع فرمودند بعد از صرف غذا و غلبان میزبان محترم چنین فرمود :

آقایان و برادران عزیز بدانید که تا افراد ملت عالم نشوند حقوق خود را نخواهند دانست و تا عموم مردم حقوق خود را ندانند امید اصلاح نداشته باشید ملاحظه فرمائید در هیچ مملکتی از ماکولات و مشروبات عمومی بهیچ اسم دیناری نمیگیرند و این مملکت ما برعکس است آنچه فشار می آورند بفقراء و ضعفاست و هر چه اخذ مینمایند از حقوق فقراء میباشد ناصرالدین شاه لعنت نامه نوشته و فرمان با صحنه چاپ کرده و منتشر نمودند و سنك لغت نامه را بدیوار مسجد شاه طهران نصب نموده اند که از نان و گوشت که غذای عمومی است مالیات بگیرند این ایام عین الدوله صدراعظم ایران روزی هزار تومان با سم تعارف از خبازخانه و قصابخانه طهران میگردد که نان و گوشت را بهر قیمتی که بخواهند بفروشد میگویند اعلیحضرت مظفرالدین شاه گمرک داخله را بخشیده لکن حاکم حق الحکومه میخواهد دم دروازه از هر چه وارد شود با سم حق الحکومه و تعارف و رشوه بستختی مطالبه می کنند بلکه با ساسی

و تمام آنها بکلام الله مجید در همراهی با اساس مشروطیت و میانی عدل و داد قسم یاد نمودند و قبل از ورود بانجمن هم خبر فوت سالار منتشر شد ابد آسمان بر زمین نیامد بفضل الهی عجله که هیچ کس قدرت اقدامی ندارد و در موقع رفتن بصحرا هم دوعراة توپ که سابق از آق قلعه برده و در اردوی خود برای شلیک نگاه داشته بودند عتفا گرفتیم و در باب تعیین و کیل هم از ترا که اقدامات نمودم و تا چند روز دیگر انتخاب کرده بطهران می فرستند باینکه فدوی هیچوقت بر جز خوانی عادت نکرده ام در این موقع عرضه میدارم که سالارین مستبد خائن وطن فروش بدرک رفتند و اغتشاشات این ولایت مرتفع و اموال مسروقه و اسرا را گرفتیم و دوعراة توپ دولت را مسترد و وکیل طوایف را معین و اصلاح بین ولایت و بیوت را نمودم و اعاده و انتظامات را دادم و با کمال جرئت بتاج و تخت کیانی و بسمبارک حضرت اشرف

مختلفه وعناوین متفرقه تا باسم حق الحکومه و یا بنام حق الصداده و یا بعنوان حق کدخدای و یا باسم قیام - داری یکجادم دروازه و یکجا میدان و سراها بهراسم و رسم که بتوانند از مردم بگیرند مگر آنکه صاحب مال یکی از رؤساء و علماء و رجال دولت باشد و یا بستگی بآنها و یا از آنها نوشته در دست داشته باشد اگر صدراعظمی هم عمل خیری نماید و تحقیقی صادر کند صدراعظم بعد از او آنرا نسخ مینماید و قبول این ظلمها بواسطه جهالت ما میباشد .

نگارنده گفت چند روز قبل از این آقا سید مرتضی باسمه چی مدعی شد که کارخانه صابون پزی دایر کند و صابون بعمل آورد که مثل صابون خارجه باشد و ارزانتر از صابون متعارفی هم بفروشد امتیاز هم نمیخواست فقط اذنی میخواست که صابون پزها مانع او نشوند مالیات دیوان را هم میداد نمونه صابون را هم بانواع مختلفه بمن داد من هم صابون آنرا خدمت آقای طباطبائی ارائه دادم جناب معظم فرمود عریضه کند بمین الدوله چون اینعمل خدمتی است بمملکت و رفع احتیاج داخله را از خارجه میکند لذا من از او معاونت میکنم . نگارنده پیغام آقای طباطبائی را به آقا سید مرتضی گفته و او را تشویق نموده او هم عریضه کرد به صدراعظم آقای طباطبائی هم در اینخصوص چیزی نوشت کاغذ آقای طباطبائی و عریضه آقا سید مرتضی را بمین الدوله رسانیده اجازه نامه صادر شد سید بیچاره به اطمینان کامل شروع بعملیات نمود صابون پزها به نضاء الملک راپورت دادند نضاء الملک در مقدمه نامه ت برآمده که مالیات صابون را ناصرالدین شاه بیدرم داده است و او هم وقف نموده است که باید بود پنجف اشرف و صرف روشنائی مقبره پدرم گردد آقا سید مرتضی آنچه گفت من مالیات را هم دادم جواب دادند که صابون تو که باین خوبی در آید سایر صابونها را میشکند و آهوه ت روشنی بیدرم کم میشود سید بیچاره گفت من امتیاز نخواستم بسایرین هم یادخواهم داد بخیر بج نرفت مخارج زیاد که سید کرده بود دماغش را سوزانید اباسهای نگارنده هم که البته با صابون مجاری خوب شده بهمان حالت کسافت باقی مانده است برای اینکه در سر مقبره مرحوم نضاء الملک - - - - - را سازد روشن گردد حالاشما آقایان این بدبختی را جز از نکبت جهل میدانید پس باری بکنند که من چون در مملکت تدوین و اجرا شود پس از تدوین قانون معارف هم تکمیل خواهد شد .

دیگری گفت من منکر لزوم قانون نیستم ولی عرض میکنم اگر همه نباشد دیوان که دیوان نمیشود سهل است که هیچ چیز اصلاح نخواهد شد ملاحظه کنید مرحوم امین الدوله کارخانه بپزایی

قسم میخورم که دیگر در این ولایت کاری نیست که فدوی بتعهدات خود و یا نموده حالا مودع موعود حضرت اشرف است که آنشب در دولت منزل فرمودید بقیه را موکول بجس درانه حضرت اشرف می نمایم (امیراعظم)

جوابی که از طرف وزارت داخله مخابره شده است

حکومت جلیله استرآباد ، سمنان ، دامغان ، شاهرود ، بسطام ، دوقیله ، آمل ، - - - - - حضرت اشرف والا شرف وصول داد درخصوص سالارین و رفیع اغشاش ولایات و استرآباد و - - - - - و گرفتن دوعرابه توپ و اصلاح ولایت یموت و انتخاب وکیل و ازاضهارای که فرموده اند جمیع سده هریک ازین خدمات شهدالله شایان مرحمت مخصوص دولت و پرواضحه رحمت الله بهمی حرف داده

آورد و در کهریزك كارخانه قند سازی احداث نمود و کلی خرج کرد هم کبریت اورا دیدیم و هم قند آنرا خوردیم در محله دروازه قزوین کارخانه بلور سازی راه انداختند صنایع الدوله کارخانه نخبافی آورد شیشه و نخ هر دورا دیدید چه شد که همه خراب و بایر ماند این خرابی جز از بی علمی بود .

جواب گفته شد اینهمه از نبودن قانون بود چه این کارخانهها را امین السلطان بواسطه عداوتی که با امین الدوله داشت بایر و خراب خواست زیرا که این کارخانهها بدخالت امین الدوله داغر شده بود و در زمان صدارت او اگر قوه امین السلطان تمام نشده بود از مدارس هم امروز خبری و اثری نبود چنانکه نهایت سعی را در انهدام مدارس نمود لکن خدا نخواست و سه قوه در مقابل قوه امین السلطان ایستادگی نمود یکی قوه روحانی آقای طباطبائی دیگر فطانت وزیر کی حاج میرزا یحیی دولت آبادی (۱) سیم اشاعه و تکثیر مدارس والا مؤسسين مدارس نزدیک بود مضطرب و معذور شوند چنانچه مفتاح الملك (۲) در عین ترقی مدرسه افتتاحیه که عدد شاگردش از سیصد تجاوز کرده بود و اسمش آفاق را گرفته بود يك دفعه از کار و ریاست مدرسه کناره جست و آنهمه خسارترا متحمل گردید و همچنین میرزا علی اکبر خان ناظم الاطباء (۳) که از اساتید دارالخلافه بشمار میرفت و در تاسیس مدارس عزمی راسخ و جهدی کامل داشت یکدفعه از کار عقب نشست و آنهمه مسامی و مجاهدتش بهدر رفت و يك عالم حرارت و شوقش به بی میلی امین السلطان منتفی و خاموش شد و کذا سایرین حالا اگر ما مجبور بودیم که در تحت قانونی باشیم که شاه و صدراعظم از آن نتوانند مخالفت نمایند این اشخاص بزرگ هر گز دست از مقصد خود برنمیداشتند .

باری چون قانون جاری نیست اگر امروز مردم بکاری اقدام کنند فردا کسی دیگر آن کار را خراب خواهد باین جهت مردم امنیت و اطمینان ندارند . آیا نظر نمیکنید بحال شرکت عمومی که ملك التجار کتابچه نوشت بلیطی چاپ نمود اعلیحضرت شاهنشاه (مظفرالدین شاه) بصله مبارك آنرا (۱) جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی حاوی وقایع تاریخی است شرح حال ایشان عما قریب خواهد آمد .

(۲) جناب مفتاح الملك از اشخاص وطن دوست و عالم است شرح حال ایشان نیز میآید .

(۳) جناب ناظم الاطباء کرمانی صاحب تألیفات بسیار و مدون لغت فارسی است شرح حالات ایشان انشاء الله می آید .

منضم به وجود محترم خود تانست و حقاً و انصافاً دولتخواهی خود را بپایه قرارداد داده اید که فضای تحسین و تمجید را گنجایش ادای حق آن نیست معذک بنده چه در حضور وزراء و چه در محضر ائمه ملت هیچوقت از شرح و بسط اقدامات غیر تمندانه سرکار والا غفلت نکرده و نخواهم کرد شرحی را که در روزنامه نوشته بود هنوز ندیده ام اولاً تلگراف سرکار را درج درج خواهم کرد تا همه بدانند خادم و خائن کیست و مقام سرکار والا با آحاد و افراد اهل این مملکت معلوم باشد .

ثانیاً در جلوگیری اینگونه نکات هر اندازه که قانون معین کند ایستادگی کرده رضای مثل سرکار والا نوکر رشید دولت را که جان در راه خدمت ملت و دولت بر کف دست گرفته اید از دست نخواهم داد و ابداً منتظر نیستم برای این نوع نوشتجات بی مأخذ اسم استعفا بزبان جاری فرمایند امروز روزی

موشح و امین السلطان آنرا مهر نمود هفده نفر یابیشتر از تجار معتبر پشت بلیطها را مهر و ذیل بلیطها را امضاء نمودند باین بهانه چند کروور پول جمع نمودند حال صاحبان بلیط آنچه مطالبه پول و یا منافع شرکت عمومی را مینمایند جوابی نمیشنوند خیلی که سخت میگیرند ملك التجار میگویند در وسط سرای امیر و یا باغ قصر در شیران عمارت بنا کرده ام و فلان قدر خرج شده است آنچه شرکاء میگویند ما پول دادیم که امتعه ایرانرا دایر و ترویج و تجارت کنی نه عمارت بنائمانی فحش و تفریط جواب میدهد اگر باز سخت تر بر او بگیرند خواهد گفت بلیط هارا بر عیت خارجه خواهم فروخت چند روز دیگر هم شاید مفلس نامه تمام و بخانه یکی از آقایان و یا یکی از سفارتخانهها متحصن خواهد گردید حالا اگر قانون بود و مجازات و مکافات میدادند و نمیگذاشتند پول مردم تفریط شود چه قدر شرکتهای و انجمنهای تجارتی تشکیل می یافت البته سدها و زیسته و خط آهن هم کشیده میشد ملت صاحب ثروت و مملکت آباد میبود.

خلاصه مذاکرات بطول انجامید بعضی معتقد باینکه اول باید قانون اجراء شود تا از بی اثری قانون معارف تکمیل گردد بعضی را عقیده این بود که اول باید معارف را تکمیل نمود چه تا علم نباشد قانون تدوین نخواهد شد. ذوالریاستین که پی بهانه میکشت که کتاب خوانی کنند فرمود ما وزارت خارجه را می بینم که يك اندازه مردمان عالم را جمع کرده است و نسبت بادارات دیگر بهتر است آیا هیچ اثری بوجود آنها مترتب است و آیا اگر يك عهدنامه و یا يك نوشته را که راجع بخارجه باشد از وزیر آن اداره بخواهند میتواند آنرا دست آورد و یا اگر تاریخ يك واقعه از وفایع را از نائب وزیر استیضاح خواهند از عهده بر خواهد آمد و یا اگر باو بگویند مأمور شما در سجد سیستان چه قدر از سرحد را بسته است میداند آن مأمور کیست و چه کرده است و بالغرض که بداند بخواهد بدون اذن و اجازه صدر اعظم آنرا عزل و مأمور امینی بجایش نصب کند میتواند و یا توانائی آنکه امر را که راجع بر عایای ایرانست راجع بسفیر اسلامبول و یا مأمور مصر نماید دارد یا نه. بالاخره آیا این وزیر امور خارجه فضایل اعمال و افعال وزراء سابق را دانسته یا نه بر فرض دانستن آیا عمل بر طبق علمش میکند یا نه.

کلام که باینجا منجر شد کتاب را یکی برداشته و چنین خواند :

است که يك قسمت معظم مملکت که دارای همه قسم اهمیت مادی و معنوی است بجهت کفایت سرکار معظم و اولیاء دولت و ملت آسوده باشند ممکن نیست قدر خدمت را بقرض مجهول گذارند سر تا سر و الا حتماً به نتیجه این جان فشانیهای صادقانه خواهید رسید بکفایت و کاردانی مثال مجسم خواهید بود تکرار حضور را صبح عرض کردم اگر فرمایشی باشد و خیلی مهم فوری است بفرمائید با همه فرط مشغله که دارم حاضر شوم و الا تلگرافاً مرقوم فرمائید جواب فوری عرض خواهم کرد. (وزیر داخله) در حقیقه از روی انصاف وقتی ملاحظه شود وزیر داخله از روی عقل و انصاف اینهمه تمجید فرموده اند زیرا که همه ساله با چندین هزار قشون و دویست سیصد هزار تومان خرج تراشی حکام این سرحد را با آن بی نظمیها از عهده بر نمی آمدند در هر چوزمانی با آنهمه اغتشاش و انقلاب که در استر آباد

خطاب یوزیر خارجه

جناب وزیر از شما سئوال می‌کند یکنفر غریب و متعصبی از ملت ایران .

سبب فضااحتی که در ممالک خارجه قونسولهای شما میکنند آیا خبر دارید یا نه . تا چند این تذکره‌های دولت که نمایندهٔ تابعیت ملت ایران درانظار خارجه است مانند کاغذ دوایچی عطاران بی قدرویی اعتبار خواهد شد تا کی این بروات شرف ملی مامثل کاغذ کنجفه درحالاً متعدد بفروش خواهد رسید آنهم بقیمتهای متفاوت مثلاً درطهران پنجقران در تبریز یکتومان در کنارارس یکتومان ونیم در قفقاز چهار منات ونیم در خاک عثمانی هفتادوپنج فروش و گذشته از اینها مأمورین شما در همه جا بهر دزد و دغل و بیسروپائی از تبعهٔ خارجه که چند فروش بدهد این تذکره‌ها را خواهند فروخت که در تمام ممالک عثمانی و روس حتی در فرنگستان بنام تبعهٔ ایران دزدی و انواع فضااحتها را مرتکب شده مارا در میان هفتاد و دو ملت رسوا نمایند در بعض جاها که بدست حکومتها افتادند پس از تحقیقات معلوم شود که آن دزد وجیب‌بر یا از ارامنه و یا گرجی قفقاز بوده یا از راهزنان و چپاولان عثمانی که قونسولهای ما آن تذکره را بایشان فروخته‌اند آیا با این حال عظمی برای آن قونسول و یا اعتباری برای آن تذکره که دارای نشان و علامت دولتی و ملتی ماست باقی خواهد ماند . آیا رواست که بعضی سفرای شما هم دانسته و فهمیده در مقابل چند لیرای مردار و متعفن از مقام بلند خودشان خجالت نکشیده مرتکب این فضااحت بزرگ شوند این رشوت مششوم تا چند از مأمورین شما مانع هر گونه مؤاخذة و مسئولیت خواهد بود عجباً هنوز وقت آن نرسیده است که جلو این رسوائیها گرفته شود و دولت و ملت از زیر بار گران بدنامی و ننگ رهایی یابد تا چند قونسولهای دول خارجه بسبب این بی‌نظمیها در وطن ما فعال ما یرید بوده و بالعکس قونسولهای شما در ممالک روم و روس چون دست نشاندۀ ولایة و حکام از آنان تملق و چاپلوسی خواهند نمود .

سفرای شما محض یرده پوشی بسیئات اعمال خودشان این زیاده روی و تعدیات قونسولهای خارجه را حل بعدم اقتدار دولت ایران خواهند کرد و شما نخواهید دانست که این معنی غلط است زیرا که در عالم دولتهای ضعیف خیلی هستند هر گاه بنابر این باشد که اقویاً ضعفا را بایمال کنند امور دنیا مهمل میماند .

بود و هیچ يك از رجال و امرای ایران زیر بار حکومت و سرداری آنجا نرفته‌اند لکن امیر اعظم بادست خالی و چند نفری معدود از اتباع خود این خدمت بزرگ را قبول نموده و بطوری هم از عهده برآمده است که موجب تحسین عموم ایرانیان شده حتی آنکه وکلای ملت و مبعوثین پارلمان در چند مجلس اظهار تشکر نموده‌اند چنانچه نمرات روزنامهٔ مجلس و سایر جراید مصدق این ادعا است در نمره (۷۱) روزنامهٔ مجلس سال سوم مورخه ۲۷ محرم سنه ۱۳۲۸ در ذیل نطق شاهزاده اسدالله میرزا چنین می‌نویسد :
بعلاوه لازم میدانم از طرف مجلس مقدس از شاهزاده امیر اعظم اظهار رضایت و امتنانی بشود زیرا که در این موقع خدمت نموده الی آخره
چند سطر بعد این عبارت مرقوم شده است - رئیس . اظهار امتنان از امیر اعظم صحیح است الخ .

بلی هر دولتی که قانون معین و مدون ندارد به او همه طور رفتار میکنند و دیگری هم مانع نمیشود حالا جنرال قونسول انگلیس یا قرانسه یا روس هر گاه هنر دارند در بلغارستان که حکومتی تازه و جمعیتش زیاده بر سه ملیون نیست بکاری مداخله نمایند و یا اینکه ییکی از تبعه بلغار بگویند که از اینجا برخیزو در آنجا بنشین همانروز نعلهاشانرا میکنند چنانچه تا کنون چندین بار کنده اند بلکه سفراء و قونسولهای خارجه این زیاده روی را که در ایران میکنند خود از سفراء و مأمورین ایران سرمشق گرفته اند درحالتیکه آنان حافظ حقوق رعیتند خود علی ملاءالناس آنانرا بچاپیدن از مأمورین خارجه چه توقع توان داشت در صورتیکه خودمان قانون و عدالت نداریم بچه زبان بابشان توان گفت که باما بعدالت رفتار نمائید بخدا یناه میبریم از این وضع ناگوار که هر جاقدم نهی پراست از دلسوختگان که دود آهشان روی سپهر راتیره و تاریک می کند از تعدیات داخله میگریزند در خارجه بظلمهای بدتر از آن گرفتار میشوند بهر جا و هر ده که در مالک روم و روس میرسی خواهی دید که جمعی بیعار و بیکار بنام فراش دوریکیرا گرفته اسمشرا قونسول گذارده اند و به اتفاق او کمر بتاراج و غارت این بیچارگان آواره از وطن بسته اند که نه در دفتر دولتی اسمی از آنان هست و نه رسمی .

اولا چرا در داخله ابواب ظلم را بر روی ایشان نبست که ترك وطن گویند .
ثانیاً قونسولها چرا از هر يك از این بیچارگان سالی پنج منات بعنوان بول تذکره بگیرند و بکیسه خودشان برود .

هر گاه بفرمائید که آنها را در مقابل مواجب بابشان میدهم بخدای بسیار مغبون هستید در صورتیکه این پول از رعیت گرفته میشود هر گاه دولت بگیرد و بدین بی سرو تان بی شرم مواجب بدهد سالیانه مبالغ زیاد منفعت خزانه دولت خواهد بود و امثال این رسوائیهائیز تایید کرد چه از میان خواهد برخواست . امروز در مالک روم و روس هر ایرانی از هر طبقه که باشد وقتی بمیرد اولین وارث اوسفیر و قونسول است هر گاه وارث و طلب کار او قدرتی داشته باشند ایشان نیز حصه توانند برد والا فلا و همچنین است مسئله بشپرت . درست حساب شده در ایاب و ذهاب يك نفر ایرانی بزبارت مكه معظمه از هر سرحدی که حرکت کرده چهل و پنج تومان تا بازگشت بدان نقطه پول تذکره و قول باید بدهد و اقلا همه ساله چهار هزار ایرانی بمکه می رود وجه تذکره اینان سالیانه زیاده بر یکصد و شصت هزار تومانست و اگر

در تاریخ انشاء الله خواهد آمد تلگرافاتی که از طرف متحصنین زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و متحصنین سفارتخانه عثمانی بتوسط انجمن سعادت اسلامبول با امیر اعظم مخبره شده است لکن این چند سطر را که بیان میکند شرح حالات و زندگانی این شاهزاده بزرگوار برای این جلوانداخته ایم که سایر شاهزادگان و بزرگان پیروی باقدا مات این جوان غیور نمایند و بدانند صحایف تاریخ چگونه ثبت می نماید افعال نیک و بد را و الاحالات امیر اعظم را دفتری علیحده و کتابی مستقل لازم است و ما آنچه را که خود دیده و یا از تلگرافات و اسناد معتبره و اشخاص موثق شنیده و بدست آورده در مجلدات تاریخ نوشته و انشاء الله خواهد آمد .

درسالی ده هزار نفر مشرف شوند تقریباً به يك كرور تومان میرسد كه با این مبلغ در تمام نقاط مهمه ومقتضیه ممالك روس و عثمانی قونسولهای با مواجب وتعلیمات مخصوصه توان گذاشت كه در حین وقوع شكوه وشكایتی طرف مؤاخذة وعتاب هم بشوند .

در بند رجده كه دروازه قبله ما وطرف توجه عموم اسلامیان است چرا باید كار برد از نجیب و با ادب ومتدین پادشاه شناس از خانواده معروف صاحب علم و سواد نباشد و همه ساله در بیع من ترید كار بردازی آنجا را بدست هر سقله بی پدر و فرمایه وبی سواد در مقابل یکی دوهزار لیرا بسپارند و او را بر جان ومال حجاج كه رعایت خاطر وحفظ حقوقشان بر ذمت دوات واجب است صاحب اختیار سازند و او از هر تندر كه زیاده از يك تومان ما نگیرد بی شرفانه وبی باكانه نیم لیرا كه معادل دو تومان و نیم است گرفته وباز دست بر ندارد با جمال وحمال نیز در تاخت وتاز آنان شريك شود و برای كرایه شتر والافی كه از جده بمكه سایرین یعنی مسافرین خاك عثمانی ومصرف جزایر و هوند و هند و قفقاز سی فروش میدهند از ایرانی دو بیست فروش كه شش برابر آنهاست پول بگیرند و همه ساله همه این تفصیل را در روزنامهها بنویسند وفریاد تظلم حجاج با آسمان برسد کسی گوش ندهد مرتكبین بی آزر م ابدأ مؤاخذة نشوند تنها آنچه در جده از حجاج ایرانی قونسولهای موقتی سه ماهه میگیرند برای مواجب سفیری كافی است اگر اینها را كه عرض كردم میدانید وطرف توجه واعتنا ننیشمارید زهی بی انصافی است اگر خبر ندارید و نمیدانید در آن صورت همه حق دارند كه شما را غافل یندارند و سزاوار این عنوان بلند شمارند والسلام .

كلام كه باینجا رسید اهالی انجمن وفدائیان وطن بعضی بحال تباکی وبعضی از كبرت حزن وغم از خود رفته وحالت بهت بآنها دست داده تاچندی حالت يك كلمه سخن گفتن باقی نبود هم وغم غریبی عارض هريك كرده باوضاع غریبه مملكت و گرفتاریهای عجیبه این ملت سربگریان تعجب وحیرت وسرافكندگی وفكرت فرو برده بعد از ساعتی بحال طبیعی عود نمودند ومجدداً هم قسم ومعاهد شدند كه تا جان در بدن دارند در خدمت بملت ووطن عزیز خود داری ننمایند وبهر وسیله كه دست آید مردم را از خواب گران غفلت بیدار و از سكرات نادانی وجهالت هوشیار سازند كه جمعی را متفق نموده تقاضای عدالتخانه ومجلسی از دولت نمایند كه بكارهای مملكت رسیدگی نمایند و پیش از این ذلت ونكبت را باین ملت ومملكت بیچاره روا ندارند پس از مذاكرات دیگر اجزاء انجمن متفرق شدند .

مستشار الدوله

معرفی مرحوم میرزا یوسف خان مستشار الدوله طاب ثراه را كتاب يك كلمه و رمز یوسفی وتعلیم الاطفال و كتاب حساب و چندین جلد كتاب دیگر كه از تألیفات آن مرحوم وطن پرست و حقایق شناس است كافی خواهد بود لیكن چون در این تاریخ نام نامی آن مرحوم ذكر شده است ونوشتجات آن مرحوم برای اجزاء انجمن مخفی سرمشقی وافی بود ودرواقع دستور العملی بود كه از آن قرار رفتار شد لذا نخست مختصری از زندگانی آن مرحوم را ذكر می نمایم سپس بعضی از نوشتجات را كه هم امروز مفلور و مجبوریم بر طبق آن رفتار نمایم .

مرحوم میرزا یوسف خان مستشار الدوله یسرحاجی كاظم آقای تاجر تبریزی از اهالی آذربایجان

این مجلس اگرچه نسبت بمجلس اول بهتر و خوبتر بود ولی بواسطه عدم وثوق و اطمینان کامل هنوز وقت اظهار مقصود نرسیده است و باید در دوسه جلسه دیگر باز کتاب خوانی کرد تا غیرت و حرارت وطن در همگی بروز و ظهور نماید و الا هنوز حبس و قتل امریقین است و راپورت دادن بعین الدوله را نسبت ببعضی از اجزاء احتمال میدهم راپورت این دو مجلس را کمای خدمت حضرت حجة الاسلام داده فرمود امیدوارم که اقدامات خیر خواهانه و اهتمامات مجدانه غیرتمندانه امثال شما اثری بخشد و دست غیبی نیز مددی فرماید و چون غرض اصلی نجات این ملت از این روزگار سیاهی است که فعلا چون شب دیجور تمام را فرو گرفته است لذا مطمئن باشید که اقدامات بیغرضانه اثرات خود را خواهد بخشید و چیزی که مکنون خاطر خیر خواهان عالم اسلامیت و انسانیت است از پس پرده غیب بیرون خواهد آمد ترغیب و تشجیع زیادی در اقدام باین مشروع مقدس فرمود و امیدواری و قوت قلبی خود را در این امور خیریه اظهار داشت .

روز دوشنبه بیست ونهم ذی الحجة الحرام سال ۱۳۲۲ هجری در مدرسه ناصری معروف بمدرسه سپهسالار جدید در حجره جناب آقا شیخ محمد شیرازی مشهور به فیلسوف انجمن تشکیل یافت جناب فیلسوف که میزبان امروز ما بود سنش قریب به چهل سال در علوم عقلیه و سیاسیه باربط و در حب وطن و بیداری اهالی مجد و ساعی بود این فیلسوف با حرارت شروع بتکلم نمود و گفت من اکثر از مطالب کتاب سیاحتنامه ابراهیم بیک را از حفظ دارم در ضمن برای شما نقل میکنم هر کدام هم که آنرا بخواید میدهم همراه خود ببرید در خانه های خود هر قدر مایل باشید بخوانید بلکه از آن کتاب لازم تر خواندن روزنامه جبل المتین است در هر جلسه تا اجزاء همگی حاضر شوند از برای شما روزنامه خواندن الزم است یکی از اجزاء گفت ما امروز لازم داریم که اشخاص عاقل را بسایر بلدان روانه کنیم بلکه در ایالات و دهات هم داعی گسیل داریم که مردم سایر شهرها را بیدار کنند و نگذارند آنها قبول ظلم کنند فیلسوف مذکور جواب داد شما مردم پایتخت را بیدار کنید قهراً سرایت بسایر بلدان هم خواهد نمود شما از بدبختی خود مذاکره کنید شما نظر بهمین پایتخت اندازید به بینید چگونه هرج و مرج زیاد است هر کس قوتی دارد بر ضعیف مسلط خانمان بلکه هستی او را نابود میکند فقط نظر خود را محدود و مشخص نمائید و اندکی در امر آب ملاحظه کنید که تمام ممالک متمدنه و غیر متمدنه از جهت آب از حیث پاکیزگی و محفوظیت راحت و آسوده میباشند ما ایرانیها باید اینگونه آبهای کثیف و ملو از نجاسات را باین ذلت و خواری بیاشامیم آنهم محدود و ممنوع . صدراعظم

است در عنفوان سن علوم ادبیه عربی را تحصیل نموده و قدری از علوم شرعیه را نیز آموخت در قونسول گری انگلیس بسمت منشی گری برقرار و در آنجا نکات سیاسیه را فرا گرفت و از اوضاع تمدن آگاهی یافت خواست که خدمتی بدولت و ملت خود نماید از مستخدمی انگلیسها استعفا داده و در اداره وزارت خارجه درآمد در سال (۱۲۷۰) بموجب فرمان ناصرالدین شاه بکاربردازی حاجی ترخان (قونسولی) مأمور شد مدت هشت سال در آنجا اقامت کرده در تاریخ (۱۲۷۸) بطهران احضار شده پس از هفت ماه توقف در طهران حسب الامر اولیای دولت ثانیاً بحاجی ترخان مأمور گردید بعد از سه ماه بعزم سیاحت از حاجی ترخان بمسکو و از آنجا به پترزبورگ وارد شده شش ماه در پترزبورگ درجای وزیر مختار دولت علیه بسمت شارژدافری توقف فرمود پس از آن در تاریخ ۱۲۸۰ بقونسول ژنرالی تقلیس منصوب

ایران شنیده است درمالك خارجه مشروبات محدود است دیگر ندانسته است مراد از مشروب آب نیست بلکه مسكرات است آنهم محدود است نه ممنوع بیچاره عین الدوله خواسته است مشروبات را محدود کند آمده است امتیازات را داده است بیکنفر سید و او هم جمعی از ارازل و اوپاش را با خود همدست نموده آبهای این شهر را از صاحبانش اجاره کرده واسم اداره اش را اداره میاه گذارده در هر فصل و هر روزی به يك بهانه و يك اسم مطالبه يك مالیاتی از مردم و خانه ها و حمامها و کاروانسراها می کند در زمستان باسم مخارج خرابی نهر در تابستان باسم میرابی در پائیز باسم پول آب در بهار بنام تنقیه قنات بعد از آنکه پول را گرفت آبر را در خارج شهر به صاحبان باغ و زراعت می فروشد تا کسی بخواهد دو کلمه حرفی بگوید میگویند حضرت والا نایب السلطنه حضرت والا شعاع السلطنه حضرت والا عین الدوله حضرت والا حضرت والا حضرت بالا حضرت اشرف حضرت اقدس در این شرکت دخالت دارند . مردم هم بشنیدن اسم مضاف بدولت و سلطنت میترسند خصوص اگر مضاف و مضاف الیه شعاع السلطنه و عضد السلطان و سالار الدوله پسرهای شاه باشند و یا نایب السلطنه برادر شاه باشد آه از جور آه از استبداد باین آب کثیف هم عادی و قانع بودیم دارند از دستان میگیرند دیگر این آبهای کثیف را که حیوانات از شرب آن کراحت دارند ما باید بقیمت گراف بخریم و بخریم .

یکی از حاضرین گفت آه از جهالت تمام این خرابیها از جهل است چرا مردم اجتماع نمی کنند که دفع ظلم را از خود بنمایند چرا ساکت می نشینند . نگارنده گفت آقایان دو کلمه بعرض من گوش دهید این جناب ذوالریاستین حاضر این جناب آقا سید محمد حجت کرمانی که از عدول است شاهد اهالی کرمان در این بایتخت بسیارند از هر کدام سؤال کنید مطلع اند و جواب خواهند داد در چند سال قبل در کرمان یک نفر در وقت نزد آصف الدوله که در آنوقت شهاب الملک لقب داشت و حاکم کرمان بود عرض کرد آقای حاکم هیچوقت در کرمان قیمت ماست از يك من پنجشاهی زیادتیر نبوده در حکومت شما قیمت يك چارك که ربع یکمن است به پنج شاهی رسیده است فوراً میرغضب خواست و حکم داد سر بیچاره عارض را برینند که چرا فضولی کرده و در امر تسعیر که شأن حاکم است چون و چرا کرده است و نیز در حکومت دیگری يك طفل چهارده ساله می رود دکان خیازی که نان بخرد جمعیت مشتریان زیاد بوده طفل خرد سال میگوید استاد نانوا دیشب نان گیر ما نیامد من و مادرم بی شام خوابیدیم یکمده نان زودتر بمن بده که مادرم منتظر و گرسنه است فراشی آنجا ایستاده بود آن طفل

چهار سال در تغلیس مانده در مدت اقامت در مملکت من بوره پیوسته بدوستان خود میگفت که کی باشد انتظام و اقتدار لشکر و آسایش و آبادی کشور و تمدن خود را میدیدم وجه می شد که در وطن عزیزم نظم و آسایش و آبادی حاصل میگردد .

در اواخر سال ۱۲۸۳ بموجب فرمان پادشاهی بشارژدافری پاریس نایل آمد از راه اسلامبول عازم مقصد گردیده اکسپورسیون یعنی بازار و بساط عمومی ۱۸۶۷ میلادی را که مطابق با ۱۲۸۳ بود مشاهده نمود و در مدت سه سال اقامت در پاریس چهار دفعه بعزم سیاحت بلندن رفت و با مرحوم میرزا ملکم خان هم مسلک و دوست و مجالست سری و علنی داشت انتظام لشکری و آبادی کشوری و ثروت اهالی و کثرت هنر و معارف و آسایش و آزادی عامه آنجا ها را که دیده برشور و حرارت قلبی و آرزویش

را گرفته چون پول نانش را بفراش نداد لذا او را بطرف دارالحکومه برد از اتفاقات شاهزاده حاکم سوار بوده و عزم گردش و رفتن خارج شهر را داشته است در میدان باغ فراش را می بیند که دست آن طفل معصوم را گرفته و او را بعنف میبرد از فراش استفسار مینماید سبب را فراش میگوید این طفل با بعضی دیگر سنک بدکان نانوائی زده و فریاد کشیده که چرانان کم و گرانست شاهزاده حکمران فوراً حکم داده میرغضب سر آن طفل را برید و نعش آن جوان مادر منتظر را در میدان انداختند . باز در حکومت آصف الدوله از طهران مؤاخذه کردند و بلوائی در کرمان برای آن عمل زشت شد در حکومت این شاهزاده حاکم احدی جرئت نکرد يك کلمه بگوید چرا برای آنکه آن حاکم ماهی دوهزار تومان خرج قهوه خانه امین السلطان را میداد برای آنکه مقتول طفل بود برای آنکه يك مادری داشت فقیر برای آنکه کرمان در تبول حضرت والاها بود برای آنکه روز بعد از آنروز هم شش نفر گرسنه دیگر روی میدان سر بریدند بجهت آنکه گفته بودند این طفل بی گناه بود و خلاقی نکرده دیگر برای چه برای آنکه چندی بعد از آن دونفر را دهنه توپ گذاردند و اجزاء ایشان در هوا طعمه و کباب سرغها شده بود دیگر برای چه برای آنکه یکنفر سید محترم را چوب زدودر آب حوض انداختند در حالتی که برف هم می آمد و یای او را فراشها گرفته بخاک کشیدند تا آوردند بخانه اش دیگر برای چه برای اینکه دو گوش وریش يك استاد سلمانی مسلمانی را ازییخ بریدند و دو هزار چوب بهمان حالت باوزدند و چهل تومان جرم از او گرفتند بجهت اینکه بدون اذن حضرت والا یکنفر جدید الاسلام را ختنه کرده بود که الیوم آن جدید الاسلام از تجار معتبر کرمان و اسمش میرزا علی است و همیشه میگوید از مسلمانی خود ندامت ندارم جز آنکه حاج محمد تقی سلمانی برای خاطر من مضروب و مقطوع اللحیه و الاذنین و مفلوک و بالاخره مرحوم شد دیگر برای چه برای خیلی از ظلمها باینجهت دیگر احدی جرئت نمیکند حرف بزند چون مردم دیده اند این امور را میترسند باید کلیات را درست کرد جزئیات قهراً اصلاح خواهد شد من راضیم که مملکت کرمان برای ایرانی بماند اگر چه روزی ده نفر را بکشند .

لکن اینوضع حالیه و اینخواب غفلت که ما را گرفته است عما قریب ما را معدوم و مملکت اسلامی را بدست خارجه خواهد انداخت جز آنکه ملت بیدار و حقوق خود را بدانند .

باری ناطق امروز فیلسوف گفت دیگر از بدبختیها آنکه این درباریهای خائن سالی یکبار

نسبت بایران افزوده گردید سبب ترقیات فرانسه و تنزلات ایران را از مرحوم میرزا ملکم خان پرسیده جوابش چنین داد که بنیان و اصول نظم فرانسه يك کلمه است و هر گونه ترقیات و خوینها که در اینجا دیده میشود نتیجه همان يك کلمه است و اهل مملکت شما از اصول مطلب دور افتاده اند پرسید چگونه است این جواب داد که بعضی از شما نظم و ترقی فرانسه را از فروعات بر قرار میدانید و برخی از علوم و صنایع تصور مینمایند .

مانند تلگراف و کشتیها و عراده های بخار و آلات حربیه که اینها از نتایج است نه مقدمات و فقط به نظریات ساده قصد نظر می کنند و اگر می خواهید در ایران اسباب ترقی و مدنیت راه بیندازید در بدو کارها از تعیین کلمه واحده غفلت مینمائید بالاخره در معنی يك کلمه گفت يك کلمه که جمیع انتظامات

پادشاه را بجهانه استعلاج میبهرند بخارجه و در باطن خود بفکر عیش و مداخل هستند کلی پول ملت را در فرنگستان خرج خانهای فرنك میکنند و یا عوض برای ماسك كوچك و موش بزرگ می آورند خاك گلدانها را باید از خارجه بیاورند برای آنكه اگر يكوقتى يكي از خانهای تازه رسیده را مهمان كنند باو بگویند خاك این گلخانه را از وطن تو آوردیم تا خاطر عزیز آن عزیز خورسند شود . (از يكي از موثقین شنیدم كه زمانی سردار نصرت میرزا حسینخان كرماني قونسول روس را ضیافت کرده بود در مجلس ضیافت اسباب سبك و شمعچه انگلیسی گذارده بود قونسول سبك و كبریت خود را آتش میزد و است میزبان میگوید با این سبك اعلی و شمعچه معطر چرا كبریت بدبورا آتش میزند قونسول در جواب میگوید این كبریت را كه آتش میزنم كبریت مملكت خودم است و لكن آن شمعچه از مملكت انگلیس است در آتش زدن آن خدمتی است به انگلیس و در آتش زدن كبریت خود خدمتی است بوطن خود لکن افسوس كه بزرگان و شاهزادگان وطن ما افتخار میكنند به استعمال اتمعه دیگران) پادشاه را ترسانیده اند كه مرض اعلی حضرت علاج نمیشود مگر بآب معدنی كه در خارجه میباشد مالیات ایران بعلاوه قرضهائی كه از خارجه میكنند خرج سفرو فدای هوا و هوس چند نفر دزد درباری میشود و حال آنكه این پول مالیات را باید خرج قشون و نظام كنند و سرباز و مستحفظین مملكت را نان و لباس دهند تا حدود و ثغور را مستحكم نمایند كشتیهای جنگی در دریا اندازند اسلحه را تكمیل نمایند اگر يكوقتى يك عاقلی در دربار ایران پیدا شود و كسی این حرف را باو بگوید در جواب میگوید ایلات ایران جواب خارجه را لدی الحاجة خواهند داد دیگر نمیدانند ایلات خود را فدای شهوت چند نفر شاهزاده نفس پرست نمیکند ایل وقتى حاضر است كه از هم نپاشیده باشند ولی این حرکات و اعمال درباریان عمأ قریب ایلات را هم پراكنده و متفرق خواهد نمود مگر ناصرالدین شاه یكنفر از سران و بزرگان ایلات را باقی گذارده است آتش ظلم در ایلات روشن تر و افروخته تر است آخر نظر كنید و به بینید وزیر جنگ ما كه حضرت والا نایب السلطنه است شغلش چیست و اطرافش کیست همه جوانان خوشگل و ظریف شب و روز همتش این است كه يك جوان خوش صورتی بدام آورد و او را سرهنگ و سرتیپ یا امیر تومان و امیرنویان كند این سرداران حالیه مناصبشان از زمان طفولیت تحصیل شده است از برای مشق نظام کدام مشق و تعلیم را دادند .

این از سربازهای ما كه بهیزم شكنی و فعلكى مشغولند این از تویخانه و توبیچی كه یا بدادن

و ترقیات فرانسه در آن مندرج است كتاب قانون است كه جمیع شرایط و انتظامات معمول بها بامور دنیویه تعلق دارد در آن محررومسطور است و دولت و ملت معاكفیل اجرای آن است و در هیچ كاری كه متعلق بامور حاكمه مرافعه و سیاسیات و امثال آن باشد بهوای نفس خود عمل نمیتواند كرد شاه و گدا و رعیت و لشكری در آن مقیده هستند و احدی قدرت مخالفت بكتاب قانون ندارد باری شرح این مذاكره در كتاب يك كلمه نوشته است خواننده می تواند بآن رجوع كند .

مرحوم مستشارالدوله با حاج میرزا حسین خان سپهسالار دوست و هم مسلك بود در زمان ریاست مشارالیه كدورتی بین آنها حادث شد سبب آن این بود كه مستشارالدوله با میرزا محمودخان ناصرالملك (جده ناصرالملك حالیه) دوست و معاهد بود ناصرالملك هم بامر حوم سپهسالار صفائی نداشت و از هم مكدر

پول مردم و گرفتن تنزیل درب خانه‌های حکام شرع مشغول مرافعه و نزاع می‌باشند آن از نداشتن سواره و پیاده نظام. عوض سرباز و سوار سرتیب و سرهنگ و امیرتومان و میرینج داریم. آخرین سرتیب کدام سرباز را دارد و فوج او کجا مأمور است این میرینج بر کدام تابین ریاست دارد. وضع دولت ایران ازدوشق خالی نیست اگر با همه همسایگان بر سر صلح است و خاطر جمعی دارد که جنگی واقع نخواهد شد در آن صورت این همه سرتیب، میرینجه، امیرتومان، سردارا کرم، سردار افخم سردار اعظم و و لازم نیست. برای محافظت ارك تنها يك فوج كفايت ميكند و هر شهر را نیز به يك حاکم میسارند با سی چهل نفر فراش بی مواجب ترك و عراقی محافظت می کنند زیرا که رعیت ایران مطیع اوامر پادشاه می‌باشند. آمدم بشق ثانی هر گاه احتمال می‌رود که دولت ایران را ممکن است دشمنی پیش آید که ناچار از جنگ بشود پس لشکر آزموده دولت که باقتضای زمان مشق دیده باشد کو و مهمات جنگ و آذوقه و اسباب دفاع دشمن از توپ و تفنگ کجاست انبار اسلحه و البسه لشکریان کو. اردوهای سرحدی چند فوج است و در کدامین نقاط مهمه سرحد اقامت دارند. بیمارخانه‌های لشکری کجاست اطبا و جراحان این اردوها را در کجا معین کرده‌اند.

برای زخم‌داران و شهدای وطن در کدامین نقاط مملکت سربازخانه‌ها ساخته‌اند و برای جلوگیری یورش و مهاجمات دشمن در کجا قلاع متین و باستیانهای حصین پرداخته‌اند که هنگام ضرورت بکار آید آیا با سربازان شصت ساله و سرتیبان بیست ساله جلوا این همه دشمنان را که از چهار جانب چشم بوطن ما دوخته‌اند توان گرفت این همه سرتیبان بیست ساله کدامین خدمت نمایان بملت و دولت کرده‌اند که سزاوار شمشیر و حمایل سرتیبی شده‌اند.

کلام باینجا ختم شد در این جلسه بهانه کتاب خواندن بود اما از حفظ خوانده شد که بعض مطالب نیز آداء گردد. رؤساء و اجزاء انجمن بعضی صحبت‌های محرمانه داشتند دستور العمل لازم داده شد و تجدید معاهده سابق نیز شد.

روز پنجشنبه دویم محرم ۱۳۲۳ مطابق نهم ماه مارس فرانسه انجمن مخفی در خانه ادیب بهبهانی تشکیل یافت پس از تقدیم مراسم ضیافت میزبان محترم ما لب بتکلم و نطق گشود و گفت امروز اصلاح مملکت به اجراء قانون است تا ما صاحب قانون نباشیم و تا در مملکت ما قانون اجراء نشود ظلم و تعدی برداشته نمی‌شود بدبختی ما از بی قانونی است همه ممالك و عموم ملل روی زمین حتی وحشیان افریقا

بودند تا اینکه يك روز مرحوم سبسالار به مستشار الدوله گفت یادوستی با ناصر الملك را ترك كن و با ازدوستی من چشم پیوش مشارالیه گفت من با هر دو دوستم و بدون جهت و سبب ترك دوستی ناصر الملك را نگویم سبسالار از او رنجیده و در ضمن هم معترضین از اوسعایت مینمودند.

بالاخره در سال (۱۲۹۰) تبعید به خراسان شد در ارض اقدس و مشهد مقدس لازمه خدمت بملت را از دست نمداد و کتابچه راه آهن از طهران بخراسان را نوشت و منافع آنرا نمود علما هم تصدیق نمودند چیزی نگذشت که کار گذار خراسان شده پس از آن بطهران عودت نمود خدمات نمایان در آنجا مرعی داشت بعد از سالی بدار الخلافه احضار گردید در این وقت وزارت عدلیه به عهد یحیی خان مشیر الدوله قزوینی بود چون یحیی خان لنت آزادی را در خارجه جشیده بود لذا مستشار الدوله را بعدلیه جلب

برطبق قانونی که دارند رفتارمینمایند جز ما که گویا ملتزم شده ایم بر خلاف قانون خود رفتار نماییم بیائید فکرتانرا منحصر باجراء قانون اسلام کنید اغلب آنچه دیگران دارند از قانون اسلام اتخاذ واقتباس نموده اند و (زما دزدیده و بر ما فروشند) پس باید کاری کرد که قانون اسلام در بین ما جاری گردد و از برای دولت هم قانونی که عقلا و دانشمندان بنویسند لازم است وزراء باید تکلیفشان معلوم باشد حکام باید حدودشان محدود گردد رعایا و تبعه خارجه در ایران باید حدودشان محفوظ باشد .

در تاریخ نظری اندازید به بینید چه بودید و چه شدید ماها در جزء موحدین محسوب میشویم لکن در عین شرك واقعیم .

نظر کنید در کتاب نهج البلاغه که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام در مقام مکالمه با فرزند خود امام حسن علیه السلام میفرماید یا بنی لاتکن عبداً لغيرک وقد جعلک الله حراً یعنی ای پسر من مباش بنده غیر خود چه خداوند تو را آزاد قرار داده است و نیز فرموده اند ان الله بعث محمد صلی الله علیه و آله لیخرج عباده عن عبادة عباده یعنی خدای برانگیخت محمد را برای اینکه بیرون آورد بندگان را از بندگی بندگان مردم را از قید عبودیت خارج و بعالم حریت و آزادی داخل نماید تا کی مایبچارگان در بندگی پادشاه و حکام و وزراء مقید باشیم آیه مبارکه «ارباب متفرقون خیر» ام الله الواحد القهار مشعر است که ما واقعیم در محل شرك که باید بنده شاه و وزیر و حاکم و دیوانیان باشیم اگر تأمل کنیم در اخبار بخوبی می فهمیم که پیغمبر ما چگونه حریت بما داده است و ما ملتفت نیستیم .

در کتاب اثنی عشریه روایت می کند که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله از خانه خود بیرون آمد صاحب که در خارج خانه دور هم نشسته بودند برای تواضع و احترام آنحضرت برخاستند و ایستادند حضرت از مشاهده این سلوک متغیر شده فرمود لا تقوموا کما تقوم الاعاجم یعنی نه ایستید چنانچه عجمها می ایستند . و نیز در اخبار وارد است که چند نفر بدون حساب داخل آتش میشوند فلان و فلان و آنکه سوار شود و در جلو خود مردم را پیاده ببرد در خبر دیگر کسی که او را خوش آید از صدای کفشها که در عقب او راه بروند و در خبر دیگر ملعون من ترا پس یعنی ملعونست کسی که بخواهد ریاست کند و ریاست بخود ببندد .

مفاد این اخبار این است که عبودیت و بندگی مخلوق منافی بادیان اسلام است حریت و آزادی

نمود و فرمان لقب مستشار الدوله و معاونت عدلیه برای اوصاد کرد مشارالیه گفت یاس شرط این خدمت را مقبل میشوم که صدور و اجراء احکام عدلیه از روی قرآن و برطبق قانون باشد چون در آن زمان رشوه گرفتن و ناسخ و منسوخ دادن دایر و از عادات و رسوم شده بود لذا مستشار الدوله تاب و توان در عدلیه را در خود ندیده از کار کناره جست در این انا روزنامه اختر معایب عدلیه ایران را طبع و نشر نموده مغرضین بناصر الدین شاه اظهار داشتند که محرک این کار مستشار الدوله است لذا با ناصر الدین شاه محمد حسن خان حاجب الدوله او را گرفته و چوب زده در انبار دولتی او را پنجماء حبس کردند و جریمه کامل از او گرفتند تا اینکه بشفاعت و توسط بعضی او را از حبس خارج و خانه نشین کردند بعد از چندی او را بعنوان کار گذاری آذربایجان انتخاب کردند در آنجا خدمات نمایان کرد تا اینکه باز مغرضین درباره

با آن مستلزم . حالا انصاف دهید آیا اهالی ممالک خارجه واشخاصی که ما ایشانرا مسلمان نمیدانیم بهتر بفرمایشات پیغمبر ما عمل میکنند یا ما .

آیا آنها بقانون اسلام پیروی میکنند یا ما پس بیائید بحال خود و مردم بیچاره فکری کنیم و از برای این خرابیها علاجی کاوه صفت درفش کاویانی و علم اسلام را بلند نماییم و این بتها را که ما پرستش میکنیم با تیشه تمدن و قانون ازهم متلاشی سازیم .

بعض از اهالی انجمن گفتند جز اینکه علمارا با خود کنیم و ایشان اقدامی کنند و نواقص را اصلاح کنند دیگر ترتیبی و علاجی برای پیشرفت مقصود نداریم .

نگارنده بیان کرد آقای طباطبائی جداً با مقصود ما همراه است باید قدر بدانیم محاطه و مسامحه در این امر را روا ندارید بخدا که مملکت در خطر است اجانب از اطراف ما را احاطه کرده اند چنانچه يك استقراض دیگر برای دولت پیش آید دیگر باید فاتحه مملکت را خواند . نمیدانم چه کسالت و خوابی است که ما را گرفته است پس از تهیه مقدمات در سوم ماه گذشته این انجمن را تأسیس و در هیجدهم رسماً منعقد کردیم تا کنون چه اقدامی کردید و کدام قدم را برداشتید یکنفر از اعضاء گفت اینقدر اظهار یأس نکنید در اینمدت قلیل ما جمعی را با خود همدست و هم قول کرده ایم که هر يك مشغول کار و مأموریت خود میباشند و لازم نیست که آنها حاضر باشند این است راپورتهای آنها گرفته بخوانید . بعضی راپورتهای را اظهار داشته و در انجمن قرائت شد خلاصه یکی از آنها از اینقرار است :

خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی اعلام میشود .

بر حسب دستور العمل برادران محترم جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی را که از اشخاص با کفایت و درایت است با خود متحد نموده و قول همه گونه همراهی را داده است يك عنوان خاص و بهانه مخصوص جناب حجة الاسلام آقا سید عبدالله بهبهانی را ملاقات نموده عمأ قریب صدایش بلند و گوشزد اخوان معترم خواهد گردید .

چه جناب معظم با عین الدوله صفائی ندارد بهانه که بدست آمده منتج مقصود خواهد بود (الی آخره) .

بعد از قرائت راپورت و بعض مذاکرات دیگر مجدداً بر دعوت نوع و تکثیر و تزئید اشخاص اصلاح خواه انجمن از رسمیت افتاد .

او سعایت کرده نوشتجات و لوائج او را بدست آورده با کتاب يك کاهه آنرا بناصر الدین شاه ارائه دادند لذا حکم گرفتاری او صادر و او را مغلولاً بقزوین آوردند و در آنجا مدتی محبوس بود خانه اش را غارت و مواجیش را قطع کردند قریب سیصد هزار تومان ارثیه پدر را در راه آزادی و مقصود خود از دست داده تا اینکه از حبس نجات و بطهران آمده در سال ۱۳۰۹ باز مأخوذ و بقزوین تبعید شد با کمال پریشانی در نهایت جدوراستی مشغول خدمت بملت و نوشتن لوائج مفیده بود یکی از مکاتیب او که در زمان مرض موتش بتوسط حسنعلیخان امیر نظام بمرحوم مظفر الدین شاه که در آن وقت ولیعهد بود نوشته است و ما بدست آورده ذیلاً درج مینمائیم که خواننده تاریخ بداند که عقلا و دانشمندان مملکت چگونه در مقام دست آوردن آزادی و حریت زحمت کشیده و متحمل مشاق و صدمات شده اند باری از

روز سه شنبه هفتم محرم الحرام ۱۳۲۴ در مدرسه ناصری در حجره آقا سید برهان الدین خلخالی، رؤساء انجمن دعوت داشته پس از حضور آنها شروع بمذاکره شد.

میزبان مزبور گفت آقایان مگر عزل امین السلطان که صدر اعظم سابق بود در نظر شما نمیباشد مگر سبب آنرا نمیدانید جواب گفته شد عزل او از صدارت بواسطه اتفاق علماء اعلام بود که عده از درباریان را با خود همدست کرده و بر ضد امین السلطان اقدامات سری کرده تا او را از کار انداختند حتی آنکه روز قبل از عزل او اعلیحضرت مظفر الدین شاه در پارک او مهمان بوده و در آن روز نهایت مرحمت و عنایت را درباره او فرموده (سبب عزل امین السلطان در مقدمه تاریخ ذکر شده است چنانکه در مقدمه تاریخ اشاره بآن نمودیم) لکن باعث اتفاق علماء پیش آمد خرابی مملکت و مخاطره وطن بود چه پس از استقرار چهل کرور و تقسیم آن بین چند نفر درباریان خائن بازیخیال استقراضی دیگر افتادند.

لذا وطن خواهان و اشخاص بصیر و دانا خواهی نخواهی علما را با هم متفق نموده درباریان هم دوطایفه شده بودند جمعی که از آذربایجان آمده بودند عزیشان مصروف جمع مال و عده دیگر همشان جلب قلب شاه و انداختن مدعیها بود.

دانشمندان هم وقت را غنیمت دانسته متابعت علما را نموده بمساعی ایشان يك دفعه قلوب اهالی ایران از امین السلطان برگشت اگر چه باز بر حسب ظاهر دنیا پرستان بطرف او می رفتند و پروانه وار دورش میگشتند حتی آنکه چند روزی اطراف آقای طباطبائی احدی نمی آمد و بخانه اش یا نمی گذاردند برای آنکه آقای طباطبائی با اتابک مراوده نداشت.

يك شب را در خانه آقای طباطبائی بودم که پسر بزرگ ایشان جناب آقامیرزا ابوالقاسم برادران وفامیل خود را تسلی میداد و میگفت از فوائد اتفاق و عزم راسخ مایوس مباشید عمّا قریب این مجلسی را که تشکیل دادیم تار و پود امین السلطان را از هم گسیخته و صدر اعظمی عالم و امین و درستکاری جایش خواهیم دید از کمی انصار و دوستان خائف مباشید.

برای آنها مثلی ذکر نمود و فرمود آیا ملتفت شده اید در آب جاری که گاهی يك شاخه درختی جلو آب می ایستد باینطور که چوبی بدیوار و یا اطراف نهر بند میشود آنوقت يك شاخه علفی بجوب می جسد بعد از آن شاخه دیگر و کذا شاخ و برگ درختان میرسند و بآن چوب ضم میشوند پس از مدتی يك سد بزرگی در جلو آب حادث میشود و مانع میگردد از جریان آب حالا امروز پدر من با

صدمات و لطمات ایام استبداد چشم آن مرحوم آب آورده شیخ محسن خان مشیرالدوله برای او هزار تومان از دولت مخارج گرفت در سال (۱۳۱۳) روحش بشاخصار جنان پرواز کرد از قراریکه از جناب آقامیرزا عباسقلیخان مدیر آدمیت که از موثقین و اشخاص درست قول است شنیدم مرحوم مستشارالدله در مرض فوت بدوستان خود وصیت کرد که هر گاه بپذیرید میخوام پس از ارتحال من با خف و جوه تا مدفن من مرا بروی خاک با ریسمان کشیده حل دهید زیرا بسوی کسی میروم که کبریای احدی از آفریدگان کاینات در جنب عظمت و کبریائی حضرت اوعظمی ندارد شاید برخاکساری بنده خود ترحم فرموده روح مرا مستغرق بحار رحمت خود فرماید هر آینه رضا بآن طور حمل جنازه من نشوید وصیت میکنم نش مرا بدوش همال گذارده در صحن شرقی قبر آقا دفن نمائید لهذا بر حسب وصیت آن مرحوم

اتابک حلف است عده موافق و معدودی متناقض با او اظهار همراهی می کنند امیدوارم روزی آید که بمقصد خود نایل شده باشیم چنانچه جنابش حدس زده همانطور پیش آمد (چنانکه در مقدمه ذکر شد) .
جناب ذوالریاستین گفت آنروز در بین وزراء و درباریان بودند اشخاصی که عرایض علما را بشاه می رسانیدند اما امروز عین الدوله بعدی طرق دسترس بشاه را سد نموده است که ممکن نیست عرضی و خبری بشاه برسد .

آقاسید برهان گفت باید چند کاغذ بنویسیم یکی باسم عین الدوله و دیگری بشاه و همچنین بعموم وزراء و معایب و مقاصد را برای آنها مدلل سازیم و راه اصلاح را باندازه بنمایانیم بلکه بادارات جراید هم لوايح و مكاتيب متوالیه بنویسیم مقصود اصلاح است چه ضرر دارد بتوسط خود عین الدوله کارها اصلاح گردد چه این صدراعظم از آن صدراعظم بمراتب بهتر است . عین الدوله ناسخ نمیدهد . امتیاز بخارجیه نداده است . وضع مالییه را تا يك اندازه اصلاح نموده . باز صندوقی برای مالییه برپا کرده است . شهرها را منظم کرده . راهها را امن . پس بالنسبه عین الدوله از امین السلطان بهتر است و اگر بنا را بگذاریم بر نوشتن لوايح البته با و اثر خواهد کرد . نگارنده گفت هر کاری وقتی دارد . الامور مرهونه باوقاتها . امروز باید مردم را بیدار کنیم که نه ظلم کنند و نه قبول ظلم .

خداوند در قرآن در وصف مؤمنین فرموده است لا یظلمون ولا یظلمون قبول کننده ظلم با ظالم مساویست چنانکه ما باید مظلومین را بیدار کنیم که قبول ظلم نکنند همچنین باید ظالم را نیز آگاه کنیم که ظلم نکنند و این هر دو حاصل گردد باجاء قانون . امروز بعض راپورتها قرائت شد که انفاس قدسیه خیر خواهان و اصلاح طلبان را بهیجان آورده و خیلی مؤثر افتاده است جماعتی از اهل علم و هنر و معدودی از واعظین و اهل منبر قبول دعوت نموده و متقبل شده اند که در مناظر و مجالس به بیداری قوم سعی باشند و این مجلس خبر از امیدواری و مسرت داد . قرار شد این چند روزه ایام عاشورا انجمن تعطیل باشد و هریک بتوانیم نوشتجات ملکم خان و مرحوم مستشار الدوله را بخوانیم بلکه هر گاه ممکن شود کتاب يك كلمه مستشار الدوله را نانیا طبع کرده و در بین مردم منتشر سازیم .

روز دوازدهم محرم الحرام ۱۳۲۳ رؤساء انجمن در خانه نگارنده حاضر شده راپورت کارهای خود و اصلاح خواهانرا مذاکره کردند و قایع این ایام از این قرار است :

جناب آقاسید عبدالله بهبهانی در خانه خودش بمنبر صعود نموده و پس از حمد خدا و ثنای بر رسول

طالب ثراه جمعی از دوستان او چند نفر حمال آورده تا نعش آن مرحوم را بقضای شرقی محوطه قبرستان معروف بقبر آقا که در جنوبی طهران واقع است دفن نموده انالله وانا الیه راجعون .

صورت مکتوب مرحوم مستشار الدوله صاحب کتاب يك كلمه

بمرحوم مظفر الدین شاه در زمان ولایت عهد آن مرحوم سنه ۱۳۰۶

که بتوسط حسنعلیخان امیر نظام نوشته است

قربان خاکای اقدس شوم - از زندگی پیر غلام زیاده از سه چهار روز گویا باقی مانده در دولتخواهی و خانه زادی از تکالیف واجبه خود میداند که افکار و اسپین خود را که در این نفس آخرین بخاکای .

واولاد آنحضرت صلی الله علیه وعلیهما اجمعین فرمود ای مردم در چندی قبل تجار اطراف متظلم و شاکی بودند که پادشاه ما علیه حضرت مظفر الدین شاه گمرک را واگذار فرمود به مسیونوز مستخدم بلژیکی اوهم تعرفه بر گمرک بست و کتابچه طبع کرده و نشر داد که گمرک اجناس را از صادر و وارد بر طبق آن کتابچه بگیرند لیکن در این مدت بر طبق آن کتابچه احدی از عمال او عمل ننموده اند هر کس هر چه توانسته است از مردم و مال التجاره گرفته اند حتی آنکه از یک نفر که بر حسب تعرفه گمرک یکقران میبایست بگیرند دو تومان و پنجهزار گرفته اند و در سرحدات خیلی مسلمانان را اذیت می کنند از آنجمله زوار حضرت سید الشهداء علیه السلام را در سرحدات خصوص سرحد کرمانشاه گرفتار و سرگردان داشته اند حتی آنکه زیر چادرها و شلوارهای زنان را تفحص کرده اند لکن این ایام امری تازه اتفاق افتاده است که کمر اسلام و مسلمانان را شکسته است و مسلمین را خواری و ضعیف نموده است و آن این است که عکسی از نوز منتشر شده است و در حالتی عکس برداشته است که لباس مذهبی یا رسمی ما را پوشیده است یعنی عمامه بسر گذارده و عبا بدوش افکنده است با این توهین و این کارهای دیگر هم نموده است مثل آنکه در گمرک و پستخانه و اداره صندوق مسلمانانی را که در این ادارات مشغول خدمت و زحمت بودند و سالها از این طریق معاش خود را تحصیل مینمودند خارج نموده و بجای آنها رعیت خارجه و یهود را منصوب داشته باید از اعلی حضرت یادشاه استدعا نمائیم که نوز را بواسطه این اهانتی که وارد آورده است و این خیانت هائی که کرده و میکند از کار خلع بلکه او را اخراج نمایند .

طلاب و سایرین و سادات و حاضرین در مجلس بواسطه استماع فرمایشات و ملاحظه نتایج و خیمه صدا را بگریه و زاری بلند کردند طلاب که مهیا و مستعد بودند عمامه ها را از سر انداخته و بقه پیراهن ها را یاره نموده هیاهوی غریبی در شهر افتاد بعضی از آقایان از قبیل جناب صدر العلماء و جناب حاج شیخ مرتضی و جناب آقا سید احمد طباطبائی و جناب آقا شیخ محمد رضای قمی و بعضی دیگر از علماء و ائمه ساجد با جناب آقا سید عبدالله همراهی نموده لکن جمعی دیگر از آقایان همراهی ننموده گفتند کافر لباس مسلمان را بیوشد کاشف از اهانت و قصد توهین نیست بر فرض اینکه قصدش توهین باشد بر کفرش که افزوده نخواهد گردید . دیگر آنکه یهود و مجوس هم ردا میپوشند و هم عمامه بسر میگذارند بواسطه این اختلاف شاهزاده عین الدوله که صدراعظم و داماد شاه هم بود بر استبدادش افزوده اعتنائی باین هیاهو نکرد بلکه بر اعتبارات و استقلال نوز افزود و گفت چون نوز را مبرز علی اصغر خان امین السلطان که

اقدسست تقدیم نماید چون این عریضه در موقعی بلحاظ مبارک اجازه تشریف حاصل مینماید که پیر غلام عالم فانی را وداع نموده است یقین دارم باعتبار تمام بعراض بی غرضانه و صادقانه خانه زادی که هرگز نسبت بیادشاه خود و وطن خود خیانت را شعار خود نکرده ملاحظه و امعان نظر خواهند فرمود محل تردید و انکار نیست صدائی که از بعد بیرون آید از روی صداقت و حقیقت و راستی است حضرت اقدس امجد اعظم روحنا فداه را خداوند عالمیان بر تبه و مقام بلند و عالی انتخاب و نایل فرموده ولی در ضمن بمسئولیت خیلی مهم و بزرگی دعوت فرموده که حق تفکرها و وقت حزن انگیز را سزاوار خواهد بود .

ممالك وسیعہ ایران که وطن اصلی و خانه واقعی شاهنشاه اسلام است بعقیده کافه سیاسیون در محل خوف و خطر است زیرا ترقیات شدید السرعہ همسایگان و افعال و اغفال خود سرانه و بی باکانه درباریان

صدر اعظم سابق بود بر سر اینکار گذاشته بود خیال داشتیم او را از کار خلع نمایم حال که ملاها از او عقب کرده اند من باید برخلاف آنها از او همراهی کنم .

پس از قرائت این راپورتها و مذاکرات دیگر اهالی انجمن مذکور داشتند این اقدام آقای آقا سید عبدالله اگر سبب آن شخصی نبود و نوعیت داشت خوب بود برای مقاصد اصلاح خواهان . نگارنده گفت در چند روز قبل از این راپورتی بانجمن رسید که مقدماتی فراهم آمده است ولی طریق آن طولانی است شاید این اقدام آقا نتیجه آن مقدمات باشد .

آقا سید برهان گفت این مسئله چه ربطی بمقصد ما دارد بر فرض که نوز را عزل کنند دیگر صدها خاموش میشود و دردهای بیدرمانی که مملکت را احاطه کرده اصلاح و علاج نخواهد شد . ذوالریاستین گفت امروز که نوز عزل شد فردا عین الدوله از صدارت معزول خواهد شد . ادیب بهبهانی گفت بر فرض که عین الدوله هم معزول شد آیا کسی دیگر را دارند که بجای او منصوب کنند .

فیلسوف گفت من شنیدم بعضی از هواخواهان امین السلطان این اسبابها را فراهم آورده و تمهید مقدمات مینمایند بلکه شاه لابد شود از آوردن امین السلطان را بایران .

نگارنده گفت این خیالی است باطل چه اکثر از آقایان بر ضد امین السلطان هم قسم شده اند محال است بگذارند که او بمسند صدارت قدم بگذارد امروز امین السلطان در فرنگستانست ما را با او کاری نیست اگر یکوقتی بایران آمد و بر این مسند نشست آنوقت باید خیالش را کرد پس بهتر این است اولاً ما اطراف جناب آقا سید عبدالله را بیدار کرده و مقتضیات زمان را حالی آنها نمائیم بلکه کاری بکنیم جنابش با آقای طباطبائی متحد و متفق شوند ثانیاً بلکه سعی کنیم گفتگوی ایشان نوعیت پیدا کند و غرض شخصی مبدل باغراض نوعی گردد آنوقت بمقصد خود نایل خواهیم گردید . اهالی انجمن با کمال میل وجدیت تصدیق نموده قرار بر این شد چند نفر از اهالی انجمن اطراف و اصحاب آقای بهبهانی را داشته باشند و مواظب باشند که این رشته اتحاد و اتفاق را بین سیدین سندیین محکم نمایند . نگارنده متقبل شد که آقا سید محمد تقی را که یکی از محارم آقای آقا سید عبدالله است ملاقات نمایم پس از قرارداد بازنطقی مبنی بر تأکید و تسدید اتفاق و بیداری ملت و خدمت بمملکت شده و قرار شد که هر فرد از افراد انجمن بکاری که از عهده او ساخته است مشغول بوده تکامل و تسامح را روا قوای چندین هزار ساله دولت ایران را بطوری از هم متلاشی و دچار ضعف و ناتوانی صعب نموده که علاج آن از قوه و قدرت متوطنین این مرز و بوم بکلی خارج است ولی عقیده حکما و سیاسيون جمهور ملل متمدن بر این است .

رفع خطرات و جاره اشکالات ایران را بهمین دو کلمه میتوان اصلاح کرد که باید از اعمال گذشته چشم پوشید و شروع بتأسیس قوانین تازه نمود ازین راه میتوان احترام و اعتبار سابقه دولت و ملت قدیم ایران را در انظار اقوام خارجه و ملل متمدنه و همسایگان مجددا جلب کرد و این مطلب را در نظر خردمندان مستقیم الادراک چنان واضح و آشکار است که محتاج بهیچ دلیل و برهان نیست . محتمل است بدین وسیله آثار و اسبابی که نیک بختی مملکت را امنیت تواند داد بدست آید که بعدها مأمورین

ندارند و نیز قرار شد که عده انجمن هر گاه به سی نفر برسد آنوقت هریک از اجزاء مأمور و مأذون باشند که انجمنی تشکیل دهند هر وقت عده اجزاء آن انجمنها بسی نفر برسد باز اجزاء آن مکلف باشند به انعقاد انجمنی دیگر لکن این انجمنها مجالس یکدیگر را ندانند فقط مرشد و هادی یکدیگر را بشناسند . یکی از اجزاء گفت رسم طایفه پایه این است که هر کس را که گرفتار محاکمه و مرافعه در بختانه‌های مالاها باشد او را دیده و بطرف خود مایل مینمایند لامحاله از متخاصمین یکی محکوم شده است او را دعوت بدین خود مینمایند حالا خوبست ماملتفت این نکته باشیم ملاحظه کنیم هر کس که ستم دیده ظلم دیوانیان باشد او را دیده و بمقصود خود او را جذب و جلب نمائیم دیگری گفت بنابراین امروز در بین اهل ایران کمتر کسی است که ستم و ظلم دیوانیان را ندیده باشد همه کس مایل باین مقصود است ولی مایاید در بیداری اهالی اختصاص ندهیم هر کس را که بیدار ندیده بیدار کنیم ولی در جلب بانجمن هم مسلك شخصی را منظور داریم که یادرد دین داشته باشد و یادوستی وطن مرکوز ذهن او باشد یقین بدانید اگر تعجیل و مسابقت و مسارعت نکنید مملکت سهل است که دین هم از دست خواهد رفت مملکت در خطر اسلام در خطر ناموس در خطر با نهایت تعجیل شروع کنید در بیداری .

روز چهارشنبه پانزدهم محرم سال ۱۳۲۳ که روز بعد از عید نوروز بود در خانه آقا سید احمد ناصر الشریعه کرمانی انجمن بعنوان مجلس ضیافت مخصوص منعقد گردید جمعی از اهالی انجمن و غیر انجمن حاضر (مقصود از این ضیافت امتحان بعضی بود در حضور اجزاء انجمن) پس از صرف نهار جناب آقا سید محمد تقی را که در مجلس سابق وعده داده بودم ملاقات نمایم و بهانه ضیافت او را حاضر نموده پس از تمهید مقدمات نگارنده گفت : امروز شما باید کاری کنید که این زحمت و اقدام جناب آقا سید عبدالله بی نتیجه نماند مسیونوز عمامه بگذارد و یا اصلاً نباشد کاری نکرده‌اید باید این فرمایش آقا نوعیت داشته باشد عوض عزل نوز عدالت بخواهید رفع ظلم راباعت شوید احکام قرآن و قانون اسلام را تقاضای اجراء نمائید حال همه مردم نمیدانند فایده عزل نوز را امروز که شما اقدام مینمائید و زحمتی میکشید خوبست مطلب بزرگی و اهتبی را که راجع بنوع باشد عنوان کنید که برای عموم مردم و اهالی مملکت مفید باشد و موجب نیکنامی و شرف گردد .

آقا سید محمد تقی گفت عزل نوز مقصود نیست این بهانه است امروز که نوز از کار عزل شد فردا مستبدین و ظالمین از ریاست مسلمانان خلع خواهند شد بلکه بعزل نوز اکتفاء نمی کنند مقصود عزل عین الدوله است .

دوائر دولتی که از عالی و دانی و بزرگ و کوچک در اعمال و افعالی که درخور درجه مأموریت ایشان است خود را بانقیاد و اطاعت مواد و احکام قانونیه مکلف بدانند و مساوات حقوقیه بعموم اهالی وزیرستان از هر صنف و طایفه داده شود و برای حصول صلاح حال آنها هر گونه تدبیری که لازم است بکار برند .

والا باین حال با شتاب وزراء و درباریان دولت از حیث امکان و قدرت انسان بطور یقین خارج است که بتوان عظمت و اقتدار سلطنت قدیمه ایران را در این دور زمان مجدداً بوسایل نیاکان خود در خارجه و داخله مملکت نگاهداری و حفظ نمود .

بغا کیای اقدست قسم که ما ایرانیان را توتیای چشم است آنانکه عرض و جسارت مینمایند که

جناب ذوالریاستین گفت میترسم این هیاهوی بزودی خاموش شود .
آقا سید یوسف سیرجانی گفت من یقین دارم مقصود جناب آقا سید عبدالله منحصر بمزل نوز نیست .

ناظم الشریعه گفت مقصود چه عزل نوز باشد و چه عزل عین الدوله چون غرض آقا رفاهیت مردم است منتج نتایج حسنه خواهد بود که بعد از این ظاهر خواهد شد دانشمندان وطن کار خود را خواهند نمود .
خدا را بر آن بنده بخشایش است که خلق از وجودش در آسایش است و اما ماینفع الناس فیمک فی الارض .

آقا سید محمد تقی گفت عیب کار این است که جناب آقا پول ندارد که خرج طلاب کند و تالاب را یول ندهند جمع نخواهند شد حتی آنکه چند شب قبل پول برای جای و غلیان مجلس طلاب نداشتند .
آقا سید احمد گفت غصه پول را نخورید عمّا قریب جناب آقا صاحب یول خواهد شد آنکه باید برساند خواهد رسانید .

مجد الاسلام مدبر روزنامه ادب گفت طلابی که اطراف جناب آقا میباشند چون قصدشان ترویج اسلام است و نجات دادن ایران محتاج بیول و مخارج گزاف نمیباشند باندازه مخارج جزئی هم ملت حاضر است و میرسانند .

آقا سید محمد تقی گفت چند نفر از هواخواهان اسلامیت حاضر شده اند که پول بدهند تا ده هزار تومان هم متقبل شده و آوردند لکن جناب آقا قبول نکرد و میفرمایند من جز رفاهیت و آسودگی مردم مقصودی ندارم گرفتن پول منافی است با این غرض مشروع و مقدس .
ناظم الشریعه گفت من شنیدم هواخواهان امین السلطان محرك آقا شدند .

آقا سید محمد تقی گفت نه احدی محرك آقا نیست اطراف جناب آقا احدی از هواخواهان امین السلطان نیست محرك آقا ظلم و ستمی است که از بعض رجال دولت و درباریان دیده میشود حالا ضمناً حضرت آقا در ضمن این مقصود مقدس انتقام خود را از عین الدوله بگیرد و یا دوستان خود را بجای دشمنان خود منصوب کند چه ضرر دارد چه عیب دارد که ایشان خدمتی بملت و وطن و اسلام بفرمایند و فوایدی هم بالاتباع ببرند البته اگر این مقصود را نایل آیند هم رئیس خواهند شد و هم از دوستان خود دستگیری و هم از دشمنان خویش انتقام خواهند کشید .

اداره وزارتخانه های حالیه ابداء عیب و نقص ندارد و محتاج بتغییرات نیست حرفی است بیمغز زلالی است تلخ و قولی است نامسموع .

این ناقص فهمان از طفولیت تا امروز بچاول نمودن اهالی بیچاره ایران معتاد شده اند و بهمینطورها شرف و مکت ملت را گرفته بخورده طلا داده اند و باین حرفها که علما خیر خواه دولت و پادشاه است و ولایت نظم و رعیت آسوده و نو کردعا گو و قشون حاضر خود را مادام العمر از مسئولیت دوات خارج می دانند .

اگر دوات وضع قانون و تنظیمات در مملکت مقرر فرماید معلوم خواهد شد که این الفاظ مزخرف در هیچیک از درباریان و ادارات ممالك دول کنستی و سبون وزن و قیمتی ندارد الا در نزد دول آسیا

مجدد الاسلام گفت امروز در روی زمین و کره مسکون بدبخت ترو جاهل ترا زما احدی نیست سایرین تا یکدرجه حقوق بشریت را دارا میباشند و روز بروز میلشان بترقی و وطن است و ملی ایرانیان مظلوم هر روز سخت تر از روز قبل برایشان پیش می آید هر گاه بگوئیم خداوند اینگونه خواسته است که ماذلیل و منکوب باشیم و توسی خور هر آینه این نسبت را بخداوند دادن قبیح است اگر بگوئیم جادو و طلسم افتاده ایم اینهم اعتقاد است باطل پس باید بگوئیم سبب این خرابی همانا کیفر کردارهای ناشایست خودمان و نتایج مششومه تنبلی و غفلت و بی اطلاعی و جهالت است .

بعد از مدتی که جناب آقا سید عبدالله اقدامی فرموده میفرمایند ما مسیو نوز را نمیخواهیم بر ما و شما واجب و لازم است که مرد مرا بیدار و هوشیار کنیم یقین بدانید که دو روز دیگر صداها خاموش و حرارتها بیروت مبدل خواهد گردید سال گذشته چه اندازه زحمت کشیدیم برای آقای نجفی و چه استقبالی برایش فراهم آوردند آخرش دیدید که یک حلقه انگشتی الماس که در روز قتل حضرت امام حسن علیه السلام از اعلی حضرت شاه بعنوان خلعت گرفت چگونه رفت که با آقایان و علمایم خدا حافظی نگفت حالاهم یک کالسکه و یا یک درشکه و یک دیدن صدر اعظم این هیاهو را ساکت خواهد نمود . نگارنده گفت آقایان اولاً بدانید که خداوند عالم با ما است نه عین الدوله آدمی است که پول خرج کند و نه مظفر الدین شاه کسی است که سادات را ذلیل بخواهد ثانیاً جناب آقا سید عبدالله در کار خود محکم است آقایانی که با ایشان میباشند همگی از ایشان قول گرفته اند و محکم ایستاده اند به صد هزار تومان هم خاموش نخواهند شد ثالثاً فتوت و مردانگی آقای بهبهانی را همه میدانید مراداتی را که بعضی با ایشان دارند جز و اسرار است و در این مجلس نمیتوانم عرض کنم همینقدر برای اطمینان شما عرض میکنم این اقدام جناب آقا عمأ قریب نتیجه اش ظاهر خواهد شد باز عرض کنم هر گاه آقای بهبهانی از قولش برگشت فوراً ایشانرا معدوم و دیگر را بجایش منصوب خواهیم نمود . آقا سید احمد گفت اگر بین دو حجة الاسلام آقای بهبهانی و آقای طباطبائی عقد اتحاد و اتفاقی بسته میشد و این دو نفر رئیس بزرگ دست بدست یکدیگر میدادند هر آینه کاری از پیش میرفت . ذوالرباستین گفت از این جهت مطمئن باشید جمعی در این خیال میباشند و عما قریب نتیجه اش ظاهر خواهد شد .

نگارنده گفت چند روز قبل ازین جناب معتمد الاسلام رشتی از طرف آقای بهبهانی آمد خدمت

اگر دولتهای همسایه مبنای کارشان از روی دستور العمل های وزراء و حکام و مأمورین یلتیکی و سیاسی دولت ایران بود چه تمناها که دولت علیه از آنها نمی کرد و قبول نمیشد . و کدام امتیاز بود که خواهشاً بر عایای مملکت ایران نمیدادند که مواد آن صرفه ایرانیان نبود . چگونه بی اطلاع مأمورین یولنیکای ایران رابطه سیاسی و تجارتی در مملکت خود حرمت داشتند یا می توانستند با دیگران مبادله نمایند .

چون دستور العمل آنها قانون است که گاهی باقتضاء وقت مواد آنرا تغییر میدهند و در هر سال طبع و در میان آحاد و افراد ملت حتی دهقانان و برزگران و عملجات بتوسط اوراق اخبار منتشر میشود باینجهت تکالیف و حدود عموم اهالی محدود است و اتصالاً جلو میروند . دستور العمل ایرانیان

آقای طباطبائی که قول همراهی را از ایشان بشنود جنبش دراول اورا میوس فرمودولی در آخر فرمود اگر جناب آقا سید عبدالله مقصود را تبدیل کنند و غرض شخصی در کار نباشد من همراه خواهم بود از آنجا رفت منزل حاج شیخ فضل الله از آنجا بکلی میوس گردید بلکه شیخ معتمد الاسلام را ترسانید که تورا چه با این رسالت بر فرض عین الدوله متعرض سید نشود ولی تورا تمام و معدوم خواهد نمود . از آنجا رفت منزل حاج میرزا ابوطالب زنجانى اوهم دراول امر معتمد الاسلام را ترسانید ولی در آخر قول داد که بی طرف باشد نه همراهی کند و نه مخالفت نماید پس از آن حاج شیخ عبدالنبی را ملاقات نمود مشارالیه گفت من باید خودم با جناب آقا سید عبدالله ملاقات نمایم معتمد الاسلام گفت مکان و زمان ملاقات را معین نمائید جواب داد من که بغائنه آقا سید عبدالله نخواهم آمد ایشان هم اگر بخواهند منزل من بیایند خبر عین الدوله میرسد و از من خواهد رنجید بالاخره قرار بر این شد که در خارج طهران در این بابویه از یکدیگر ملاقات نمایند پس از اطلاع جناب آقا سید عبدالله فرموده بود همان آقای طباطبائی با من باشد مرا کافی است شیخ عبدالنبی که قابل و داخل آدمی نیست حاج میرزا ابوطالب هم اگر مخالفت نکند مرا بس است اما حاج شیخ فضل الله این ایام گرم عین الدوله است چند روز دیگر اوهم میوس خواهد شد باری مقصود این است که جناب آقا سید عبدالله ارباب حل و عقد را با خود کرده است فقط ما باید ایشان را با آقای طباطبائی متحد و دوست نمائیم و مرادات بین آنها را علنی و آشکار داریم . ناظم الشریعه گفت آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از واعظین معتبر و از دوستان مخصوص آقای بهبهانی است ایشان را باید ملاقات نمائیم و با و حال کنیم مقتضیات امروز را بلکه اورا در کار داخل کنیم که در موقع مقتضیات را القاء نماید .

نگارنده گفت جناب سلطان المتکلمین ملتفت و بیدار و همراه است لکن باید اورا با جناب حاج شیخ محمد (۱) سلطان المحققین و اعظم اصفهانی که از واعظین معتبر است جز و انجمن کنیم چه حاج شیخ محمد در نزد عامه مقبولیتی فوق العاده دارد و کلامش را انری خاص باشد اینگونه اشخاص را باید داخل کنیم تا در موقع اثرات خود را ظاهر سازند و نیز باید در دوستی بین دو حجة الاسلام آقای بهبهانی و آقای طباطبائی نهایت سعی را بجا آوریم که این دونفر اگر با هم متفق شوند بمقصود زودتر خواهیم رسید مجد الاسلام گفت اگر چه خیال آقای طباطبائی جمهوریت دولت ایران است لکن با مقصود ما منافاتی ندارد (۱) شرح حالات حاج شیخ محمد واعظ عمّا قریب ذکر میشود .

ضمیر منیر در باربان است که هر چه بمقتضای اراده و میل ایشان باشد صحیح است و الا اجوف . این است که همه روزه عقب می نشینند و حقوق حقه خود را مجبورا در کمال فروتنی و انکسار با خواهش و تمنا با آنها فیصل بدهند . در افواه منتشر است دولت ایران در خیال نظم و ترتیب دوائر دولتی است .

عقلا می گویند بدون توضیح قوانین این حرکت مذبوح است . سیاسیون و حکمای عصر با آواز بلند فریاد مینند چون اهالی ایران از امیر و فقیر قانون را تقلید بارویا گیان میدانند ورشته تغییر و تبدیل مأمورین دولت از زمان قدیم در ید اقتدار شخص اول دولت است و اقدامات دولتیان در اصلاح حال اهالی وزیرستان بدون قانون با ترقیات محیر العقول این زمانه مطابقت نداشته و ندارد دوام و بقای سلطنت

چه ما اجزاء قانون اسلام و تنظیم اداره دولت را خواهانیم و این درضمن جمهوریت و مشروطیت هر دو حاصل است (جمهوریت از افراد مشروطیت است) مقصود ما رفع ظلم و استبداد است خواه بعنوان جمهوریت باشد خواه بعنوان مشروطیت.

روزه شنبه ۲۱ محرم الحرام سال هزار و سیصد و بیست و سه هجری انجمن مخفی درخانه جناب ذوالریاستین منعقد گردید بعضی راپورتها قرائت شد از آنجمله امروز ولیمهد از شهر تبریز بطرف طهران حرکت نموده است علی الظاهر اعلیحضرت مظفرالدین شاه خیال مسافرت فرنگستان را دارد محمد علی میرزای ولیمهد را احضار فرموده است که در مدت غیاب اعلیحضرت در مرکز خلافت و مقرر سلطنت اقامت و بنیابت پادشاه بمقام امور سلطنتی اشتغال ورزد و نیز امروز نظام السلطنه برای پیشکاری آذربایجان روانه گردید.

از حالات ولیمهد قدری مذاکره شد و چون ما در این تاریخ خود خیلی با این ولیمهد طرف خواهیم بود و کراراً اسم او و کارهای او از قلم نگارنده بروی کاغذ خواهد آمد پس مناسب دیدم که بعضی حالات او را در فصلی علیحده در همین مقام در متن تاریخ بنویسم اگرچه حالات سایرین را بعنوان حاشیه در ذیل صحایف مینویسم اما حالات این ولیمهد را که مسائل تاریخیه مبتنی بر آنست ناگزیر و لابد کرد نگارنده را که در همین مقام بنویسم فلذا رشته تاریخ را بذکر این فصل قطع نموده و گوئیم.

فصل

در حالات محمد علی میرزا

ششمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران

که بمقاد کل سادسین مقتول او مخلوع از سلطنت خلع و در خارجه

بکیفر اعمال خود گرفتار گردید

محمد علی میرزا در چهاردهم ربیع الثانی سنه ۱۲۸۹ هجری در تبریز متولد شد.

بمقاد الولد للفراس پدرش مظفرالدین شاه و مادرش ام الخاقان دختر میرزا تقی خان امیر نظام

ایران را تنها تشویق برگزشتگان کافی نمی دانند وزراء و خیر خواهان دولت نظر بتکالیف واجبه خود دودست دیگر نیز از صاحبان علم و افکار عاریه نموده شروع بتأسیس قوانین و تنظیمات نمایند. چون قانون را مضرب حال خود میدانند تا جان در تن دارند اقدام باین امر نخواهند کرد در این صورت باید با همسایگان در یکدرجه کم سلوک و رفتار نمود زیرا این دایکان مهربان تراز مادر و این گرگان مرغابی صفت و این خیر اندیشان خانمان بر انداز تا دولت مقننه نشود چشم از منافع خود نبوشیده و برای جنبش موشی گریهای چند میرقصانند و بجهت تشویق در امر سیاست و تجارت به یکدیگر بازبهای رنگارنگ بروی کار می آورند و لو آنکه بقدر ممکن انگلیسها در خانه دوات لیره موجود باشد و بقدر صنعت گران فرانسویها ارباب صنایع در کارخانه جات و بقدر اهالی چین قشون آزموده و حاضر رکاب و بقدر دول امریکا سفاین

اتابیک بود که مظفرالدین شاه اورا بیدی اعمال و افعال زشتش مطلقه نمود در سال ۱۲۹۲ که طفلی سه ساله بود با مادر مطلقه خود بطهران آمد یعنی مادرش اورا با خود آورد.

دو سال در نزد ام الخاقان مادر خود بود بعد شکوه السلطنه دختر شعاع السلطنه مرحوم که والده مظفرالدین شاه بود حضانت اورا متقبل گردیده اورا برد باندرون ناصرالدین شاه نگاه داشت.

در سال ۱۳۰۱ که جوانی دوازده ساله بود مظفرالدین شاه اورا به تبریز عودت داد و در نزد خود اورا نگاهداشت. در سال ۱۳۰۶ که هفده ساله بود فوج امپریه را که قراول مخصوص اراک حکومتی تبریز بوده به اوسپرد چون آتزمان پیشکار و مربی صحیحی نداشت خود بشخصه به امورات فوج رسیدگی میکرد و در کارها فعال مایشاء بود و چون در زمان استبداد هر فوجی و حکومتی بکسی میدادند برای نان خانه او بود باینجهت هم* وعزم محمدعلی میرزا مصروف دخل و جمع پول بود و از مجالست اختیار و ابرار منصرف و از تحصیل علوم و کمالات منحرف، با اشخاص رذل جلس، با ناکسان انیس، مردمان پست و شریر و او باش والواد را طرف وثوق و اعتماد خویش قرار داد، بکارهای زشت عادی شد، مثلاً از سر بازی دو قران و سه قران میگرفت و اورا از سر خدمت مرخص خانه میکرد. در آتزمان مرسوم بود که اشرار و قطاع الطریق برای فرار از مالیات دیوانی و یا برای فرار از مجازات و اینکه هر چه بخواهند بر عیت بیچاره صدمه وارد آورند و بزور ملک و اموال آنها را بگیرند می آمدند سر باز میشدند بلکه دستی هم بصاحب منصب میدادند که آنها را بسر بازی قبول کنند در سال یکدوسه ماهی هم سر خدمت حاضر میشدند بعد تعارفی داده بقیه سال را مرخص و بخانه خود میرفتند اگر بالفرض در میان ایشان مردمانی خوب بود که کلاه خود را نگاه داشته و الا مشغول چاییدن و غارت رعیت بیچاره میبودند باینجهت محمد علی میرزا رشوه و تعارف میگرفت و از سر بازی حمایت میکرد و چون این فوج از اهالی بلوک الان بر آغوش بودند حکومت آنجا را هم ضمیمه شغل خویش کرده در این ضمن چند نفر از یاورها و سلطانهای فوج را که مردمان پست فطرت و جزو قطاع الطریق محسوب میشدند با اشخاصی که در جزو نوکرهای ست خود از قبیل تفنگدار و قهوجی و فراش و غیره داشت منظور نظر خود قرار داد و ساعی در ترقی دادن ایشان شد و اشخاص نجیب و خانواده که مظفرالدین شاه برای نوکری و تربیت اومعین کرده بود آنها را خارج نموده و یا بخود راه نمیداد اشخاص جدید و نوکرهای تازه برای ترقی و بیسرفتی کار خودشان در مقام خدمت باو برآمده در (الان بر آغوش) آنچه ممکن بود املاک مردم و رعیت بیچاره را یا بزور و یا

زهر پوش ... پس بعهده مأمورین سیاسی و ملکی است همیشه بر وفق مقتضای عصر و احتیاج زمان رفتار نموده هفنه یکروز بمقاد آیه کریمه و شاور هم فی الامر. بانفاق یکدیگر از روی حقیقت در تصفیه امور دولت و ملت شور نمایند. زیرا از بدیهیات است احکام خداوندی در هر دین واضح و آشکار است و حق آفتابی است علی السویه عالم را روشن و نورانی میکند و پوشیدن آن در میان هم ملت ممکن نیست و بیرغلام شاید بقدر کفایت از احکام قرآن مجید و احادیث نبوی صم اطلاع داشته باشد و شریعت مطهره اسلام ابداً منافق قوانین عادلانه نیست و خیالانهم هنوز جمع است و آنقدر شعور داریم که قباحیت خیانت را نسبت بوجود مقدس بادشاه و ولی نعمت زاده خود و دین و مذهب خود و وطن و ابناء و وطن خود درک نمایم و بفهمم خصوصاً در این حال که از این جهان بجهان دیگر باید بروم و در دیوان عدل آفریننده کاینات خواهم ایستاد. پس بقوت قلب

به اسباب چینی نمدانك و يك دانك از برای محمدعلی میرزا تصرف میگردند مقربترین نوکرهایش

کسی بود که چیزی

باو عاید میداشت باین

طریق اکثردهات رعیت

آنجا را چه ببو

بزور از دست صا

گرفت از خار

بنا کردند بملك خریدن

از برایش و گندم وجو

را بهر قسم بود در اول

خرمن احتکار و انبار

میگرد و در آخر سال

ان میفروخت

و این سب شد که

بعضی از ملاکین

آذربایجان هم تاسی

باو کرده از قبیل حاج

میرزا حسن مجتهد و

حاج میرزا کریم آقا

امام جمعه و ساعد الملك

و غیره که بمقادیر الناس علی

دین ملو کهم آنچه

توانستند در ظرف

دوازده سال بجا آوردند

محمدعلی شاه

بخداوند صاحب عظمت و جبروت قسم یاد مینمایم و خاطر مقدس بندگان اقدس امجد اسعد و الا روحانفاده را از بیش آمد امور روزگار مطلع می نمایم که با این ترقبات فوق العاده اروپائیان جندی نخواهد گذشت موقع حال اهالی ایران مقتضی آن خواهد شد که لابد و لاعلاج دولت ایران در سخت ترین روزگار در عداد دول کنسی نویسون برمی آید .

و باقتضای ملك و مملکت و مناسبت وضع و طبایع مواد قانون را مجری مبنماید و نتیجه معتنا به حاصل میکند این ممالك وسیعه و اهالی و ملل مطبوعه را در اجرای قانون بیک اسم و بیک چشم در تحت بیرق وطن پرستی می آورد و احکام عادلانه حریت افکار و مساوات حقوقه را جاری نموده دیگر گوش به سخندهای واهی نمیدهد چون بیش آمد کار از آینده خبر میدهد لهذا به شخص حضرت اعظم والا روحنا

تا آنکه صاحب کوره‌ها شدند چون اهالی آذربایجان اعمال و افعال آنها را دیده بودند لذا با کمال غیرت و شجاعت ایستادگی کرده حقوق خود و ملت ایران را پس گرفتند دیگر آنکه از اول جوانی محمدعلی میرزا همان اشخاص که دور او را گرفته بودند او را تحریص و ترغیب بقتل و غارت میکردند که خودشان فایده ببرند یا بجهت چندین نفر از قبیل خسروخان اردبیلی و هاشم خان قزاقچه‌دافی و جعفر آقا و غیره و غیره که در سرحادات ایران مشغول خدمت بودند آنها را تلف و معدوم کرد و اگر هم خلائی از آنها سر میزد بواسطه تعدیات محمدعلی میرزا نسبت بآنها بود که تحمل نمیکردند وزیر بار ظلم نمیکردند و الا یاغی دولت نبودند. ازقراری که مشهور است اکثرشها باچند نفری از مخصوصان خود سوار میشده میرفتند بخارج شهر تبریز برای شکار رعیت بیچاره چه در ایران مرسوم و معمولست که دهاتیها و رعایای نزدیک هر شهری جنس فروش خود را از قبیل شیروماست و تخم مرغ و هیزم و ذغال و یامتاعی دیگر حمل نموده و میاورند بشهر فروخته و وجه آنها را یا بعینه و یا بعد از تبدیل بجنس دیگر میبرند و با اهل و عیال خود گذران مینمایند این پادشاهزاده با چند نفر از خواص خود نصف شب از دارالحکومه حرکت میکرد و در بین راه یکی دو تا یا زیاد تر از رعیت بیچاره را که از آن شهر مراجعت میکردند گرفته اگر جنسی و پولی همراه داشت آنها را میگرفتند و الا الاغ او را گرفته میفرستادند بدهات خود یا جاهای دور دست که در آنجاها بفروش میرسید بعض اوقات که خواص او میخواستند او را خورسند نمایند تقسیم او را از غنیمت بیشتر میدادند گاه گاهی هم باو میگفتند که فایده اینکار از شکار بهتر است چه شکار اگر بخت مدد کند یا یک آهو یا یک بز کوهیست که قیمت هر یک از یکتومان کمتر است لکن این شکار در هر شبی بیش از یکتومان سهم حضرت اقدس ولایت عهد است مجعلا بواسطه مجالست با اینگونه اشخاص رذل و پست فطرت که مؤثر است این شاهزاده بزرگ بقتل و نهب اموال و رشوه و غیره که از اخلاق مذمومه است عادت داده بعضی از اشخاص هم در ضمن پیدا شدند و اطراف او را گرفته و گفتند که اگر شما عمل جادو را بکنید و لیعهد میشوید شاه میشوید اینمذاکرات اتفاقاً با خیالات او گاهی مصادف می افتاد مثلاً دکانویس چند کلمه برایش مینوشت که اگر این نوشته را با خود داشته باشید بر دشمن مظفر و غالب میشوید چند ساعت بعد از آن تلگراف اعدام یک بیچاره باو میرسید. و یا آنکه اگر این عمل را بجای آوری بمقصود نائل میشوی در شب آن روز در شکاری یکبار ذغال بهره او میگردید این بود که اعتقاد غریبی برای اعمال سحر و جادو بهم رسانیده بود. بعض اعمال که عادات زنان حالیه ایرانست از او و از عباس ملک جهان صادر میگردد منجمله در نزدیکی رحلت مرحوم مظفرالدین شاه از خراسان

فداه واجب و متحتم است که قلب مبارک شاهنشاه اسلام را بعبایض صادقانه از اشتباهات مزورانه درباریان آگاه نمایند که جدوجهد ایشان برای متافع دو روزه خودشان است نه از برای قوام سلطنت دولت ایران. این فقره از و اضحات است که بعدها هیچیک از اقوام و ملل مسلم و غیر مسلم بدون قانون زندگی نمیتوانند بکنند و هرگاه خودشان اقدام به نشر قانون ننمایند بطوریکه در ماده صربستان و غیره دیگران دولت عثمانی را با آن قدرتی که داشت مجبور کردند مارا نیز آسوده نخواهند گذاشت و مجبور خواهند کرد.

و باز قسم به ذات يك احدیت یاد میکنم که وضع قانون هرگز منافی مذهب حق اسلام نیست و خلل و نقصی بدین و اسلامیان نمیرساند بلکه بواسطه اجرای قانون اسلام و اسلامیان بفواید غیر مترقبه

شخصی را که خیلی اعتقاد باو داشت چا پاری بتبریز احضار کرد که چرا مرض مظفرالدین شاه اینقدرها طول کشیده و کاری بکن که مرا زودتر بطهران برسانی اتفاقاً چند روز بعد او را بطهران احضار کردند. بعد از رحلت پدرو جلوس باریکه سلطنت باز این اشخاص خاطر جمعی باو میدادند که تو بسمت غالب خواهی شد و مشروطه ایران فنا و نابود میشود در واقع ۸ تا ۱۶ ذی القعدة ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد در یک عمارت بزرگ جمعی از علماء و ارباب عظام نشسته فتوای قتل و کلاه مجلس را میدادند در میدان توپخانه و ارك دولتی سر باز و سوار و قزاق و چهار عراده توپ حاضر و مهیا و مستعد حمله بمجلس، لکن این پادشاه بهیچیک از این اسباب اعتماد نداشت تمام اعتماد و وثوق و نقطه توجش يك مكاني بود که چند نفر مسلمان و یهودی در آنجا مشغول جادو بودند و در بین آنها يك نفر دعا نویس بود که نسبت بسایرین با هوش و از استعداد ملت با اطلاع بود او خبر خوشی بشاه نمیداد و میگفت شاه قران دارد و صلاح او در صلاح است و نیز در وقتیکه بتبریز و قزوین قشون میفرستاد بعضی طلسمها و خاک مرده که معمول این اشخاص موهوم پرست است بسردارهای خود میداد که در فلان طرف قشون مشروطه خواه در زمین چال کنی و فلان خاک را در فلان زمین بطرف دشمن بپاشی که شکست بخورند و در باغ شاه از موم یا از چیز دیگر صورت آدم میساختند و بعضی عزایم با آنها میخواندند و بهر کدام از آن صورتها اسمی میگذاشتند و میگفتند این ستارخان سردار ملی و این باقر خان سالار ملیست این فلان و این فلانست آنوقت با جاقوسر آنها را میبردند و می گفتند الان دز تبریز آنها را کشتند چند ساعت بعد از آن خبر کشتن آنها را منتشر میکردند و بر طبق این عمل بعضی تلگرافات و کاغذهای جعلی نیز نشر میدادند این بود که هر روز خبر کشته شدن سرداران ملی در طهران منتشر میشد حتی آنکه صورتهای مومی آنها را شقه و بدر و اژه های مصنوعی آویزان مینمودند و می گفتند الان دز تبریز سرداران را شقه و بدر و اژه ها آویخته خواهند نمود . باری مأخذ این اخبار همان اعمال جادوانه بود که باعث وثوق و اعتماد نزد پادشاه بود و واقعاً نوکرهای مخصوص او که طرف وثوق و اطمینان او واقع میشدند و فایده از او میبردند این قسم اشخاص بودند که او را وادار باینکارهای زشت میکردند .

در سال ۱۳۱۱ بریاست قشون آذربایجان با لقب سردار کلی برقرار گردید و در سنه ۱۳۱۳ به ولیعهدی دولت علیه ایران و فرمانفرمائی آذربایجان منتخب و برقرار گردید نائل شدن باین منصب بواسطه طرفداری امین السلطان و حکیم الملک از او بود که در آن زمان بر ضد عین الدوله بودند و مشارالیه میخواست

نائل میشوند و از دستبرد اجانب خلاص و آسوده شده در انظار اهل عالم بعظمت و بزرگی زندگی مینمایند .

در این حال که بکلی از زندگانی خود یاس دارد ناگزیر است که برای اطلاع کار گذاران آستان مبارک عرایض چند در خصوص علاقه دولت ایران با دولت خارجه اطلاعاً بعرض برساند . وضع دول فرنگ و طریقه که در این جزء از زمان بیش گرفته اند لایق آنست که در این باب قدری دقت شود .

پیش از جنگ (۱۸۷۲) مسیحی قیما بین دولتین روس و عثمانی اعتقاد همه ملت های متمدنه بر این بود که هیئت دول اروپا همه در خیال این هستند که روز بروز اوضاع آسایش ابناء بشر و رفاه

شعاع السلطنه را که مادرش از شاهزادگان و سلسله قاجاریه بوده ولیعهد نماید .

در ایام ولیعهدی در تبریز ادارهٔ راپورتچی و خفیه نویس تشکیل داده و سالی مبلغی مخارج آن اداره میکرد و همه جا راپورتچی میگذاشت که مردم با دوست و آشنای خود نمیتوانستند صحبت از وضع رفتار و ظلم او و کسانش نمایند حتی کسی نزدیکال و اولاد خود هم جرئت مذاکره اعمال ولیعهد را نداشت با اینکه در ولایت عهد او بمردم سخت گذشت باز مردم امید داشتند که آتی ایران خوب خواهد شد و حسن ظن مردم او را به شجاعت و انتظام ملکی و حسن اداره و قبض ید ظاهر میساخت او هم در جلب قلوب رعیت پایتخت و علماء طهران سعی بود در آخرین مناقشهٔ ملت با دولت و مخالفت عین الدوله با علماء تلگرافاً توصیه بیدرتاجدار خود در اصلاح ذات البین و قبول خواهش های ملت استدعا نمود پس از صدور فرمان مشروطیت که اهالی آذربایجان بسمت ولیعهدی امضای او را خواسته اند کی تعلل دیده ناچار به گونسلخانهٔ انگلیس پناهند . پادشاه مرحوم هم تأکید در اقبال آن فرموده امضاء نمود .

همینکه شاه مرحوم را مرض شدید شده بطهران احضار گردید و در امضای قانون اساسی اول هم پس از هیاهوی بسیار برانر صحنهٔ پدر امضاء نمود بعد از رحلت پدر و قیام بر تخت سلطنت آنچه توانست بر علیه مشروطیت اقدام نمود . از بدو جلوس در برهم زدن این اساس از درباریان همه گونه اقدام دیده شد بدبختانه نتیجه بعکس بخشید .

اولین بروز مخالفت طلب نمودن امین السلطان بود که در عشر اول ربیع الاول ۱۳۲۵ بقوت سلطنت ورود او را بایران و دخالت ویرا در کارهای دولت بملت قبول نداشتند و عاقبت بمراد نرسیده در ماه رجب ۱۳۲۵ بتیر دویم فدائی ایران عباس آقای تبریزی به قتل رسید .

در او اخر ماه جمادی الثانی ۱۳۲۵ شاهزاده سالار الدوله برادر کهنتر او در لرستان علناً سر بیافیکری گذاشته جمعی بیگانه را کشت و بسیاری را بیخانمان ساخت و خیلی اموال بیچارگان را بغارت برد عاقبت دستگیر کرده بطهرانش آوردند .

تا وقتی که امین السلطان کشته نشده بود ملت تمام مفاسد را اعم از حرکات پسر رحیم خان و قتل و غارت اقبال السلطنه درما کو و خوی و ظلم و ستمهای رشید الملک و وقعهٔ حضرت عبدالعظیم و ناامنی طرق و اغتشاس بلاد و تجاوزات سرحدی ایران و عثمانی و غیره را تمام نسبت باو میدادند همینکه مشارالیه بقتل رسید باز همان آس را در کاسه دیدند دانستند که این همه آوازه اش بود از این رو عامه را روی خاطر

جهانیان را رونق داده آئین عدالت و حریت و حقانیت را در جهان عمومی کنند . در این اعتقاد قوی داشتیم بر آنکه مدار زندگی و نظم بلاد و آسایش عباد بسته بر کزهای سیاسی دربار های دول اروپا است اهالی فرنگستان بعضی اطوار و آداب دول مشرقیان را یوحشی گیری و نادانی و بی علمی نسبت میدهند و وضع دول اروپا را به تربیت و مدنیت و انسانیت می شمارند . اگر انصاف را بدقت همراه کنیم خواهیم دید وضع حالیهٔ اروپائیان با حالت وحشیان افریقا فرقی ندارد زیرا که از یک طرف وحشیگری نسبت بسابق کم بلکه معدوم شده .

لکن از طرف دیگر وحشیگری بسیار وحشت ناکی در میان دول اروپا شایع و ظاهر

از شاه برگشت خصوصاً در واقعه ۸ تا ۱۶ ذی القعدة ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد و چهارنوبت تخلف نمود و خیلی سخنان نشنیده شنید .

در ۲۹ شعبان ۱۳۲۵ متمم قانون اساسی پس از هیاهوی بسیار امضاء شد و در عشاء اول شوال ۱۳۲۵ پادشاه شخصاً در پارلمان آمده در حضور و کلاه تجدید قسم نمود قولاً با مجلس و مشروطیت همراه اظهار همراهی داشته ولی عملاً قدمی همراهی نکرد کار بجائی کشید که اطمینان آحاد ملت یکدفعه از او منسوب شد .

محمد علی میرزا نیز مانند اجداد خود از ایام ولیعهدی مرعوب روسها شد جمیع عقلاء مخالفهای او را با مجلس و مشروطیت بدستور العمل روس میبنداشتند . از یکی از محارم اوشنیدم که در زمان ولايتعهد او روسها باو قول دادند که در وقت احتیاج بسی هزار قشون و چهارده کرور تومان باو امداد کنند این بود که چند دفعه در مقام اطمینان بدوستانش میگفت (هر وقت اشاره بکنم سی هزار قشون با بول برابم حاضر خواهد شد) . و بهمین وثوق و اعتماد بود که بسفارتخانه روس پناهنده شد و هر ساعت انتظار قشون میکشید و شاید اگر مجاهدین دوسه روز مسامحه و ملاحظه کرده بودند و ورودشان را بشهر طهران بتأخیر میانداختند هر آینه قشون اجنبی وارد طهران شده بود بهر جهت محمد علی میرزا وثوقی بروسها داشت چه باو قول همراهی داده بودند .

در ۲۵ محرم ۱۳۲۶ یکی از مجذوبین عوالم آدمیت بقصد هلاك او برخواست و بمب بکالسکه او انداخت ولی محمد علی میرزا مصون ماند و مرتکب معلوم نگردید برخی را عقیده اینست که این مسئله هم باغراض پلتیکی ساختگی بود که شاید بتواند اعضاء مجلس شورایی را متهم سازند .

در اواخر ماه ربیع الثانی ۱۳۲۶ ملت که آثار مخالفت را از پادشاه دیدند و منویات او را دانستند در مقام تبعید مفسدین اطراف او برآمده در حالتیکه قول داد شش نفر را از اطراف تخت سلطنت دور کند که مسئله منعکس گردیده او خواست از مجلس که هشت نفر از ناطقین بزرگ و و کلاه را تبعید نمایند .

روز پنجشنبه ۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶ در مقام مخالفت برآمده از شهر طهران وارك دولتی بیاغ شاه که خارج دروازه طهران بود نقل و انتقال داده روز سه شنبه ۹ جمادی الاولی ۱۳۲۶ علاء الدوله

اگر بحقوق خودشان راضی هستند . و مقصودشان رفاه حال عمومی است پس چرا این قدرها بقوت جنگ و قهر و استیلاى خود می افزایند . و نام آنها حقوق میگذازند و کرور کرور مخلوق خدا را بی جهت و بواسطه بیروی و تأسیس بخیالات نفسانیه خود فدا می کنند . دولت ایران نیز لازم است در حفظ حقوق خود مسامحی جمیل بکار برد و برای خود از دولت خارجه دوستان و یاران معین نماید دولتین روس و انگلیس حق همسایگی با ایران دارند و لسی حقد و حسد ایشان به یکدیگر دولت ایران را به سخت ترین حالتی افکنده که بجهت حفظ حقوق مجبور به تکلفات مالا یطاق شده است .

اولاً با دولت عثمانی و امارت افغانستان بطوریکه برادر شریعت و هم مذهب و همسایه هستیم

وجلال الدوله و سردار منصور (۱) را که هواخواه مشروطیت بودند مغلولاً تبعید نمود .
 روز دوشنبه ۱۵ جمادی الاولی میرزا سلیمان خان مدیر انجمن برادران دروازه قزوین را گرفتار و محبوس نمود . (در تاریخ مشروحاً خواهد آمد)
 روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ مجلس را بتوپ بسته و سیدین سندین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را با عده دیگری از علما و سادات گرفتار نموده در باغ شاه حبس نمود .
 روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ملک المتکلمین را که از ناطقین بزرگ بود با میرزا جهانگیرخان مدیر روزنامه (صور اسرافیل) بقتل رسانید . این پادشاه جاهل تا ماه جمادی الثانیه ۱۳۲۷ با ملت خود در جنگ و نزاع بود از قتل نفوس و نهب اموال چیزی فروگذار نکرد چنانچه در تاریخ بیداری خواهد آمد .

روز جمعه ۲۷ جمادی الثانیه ۱۳۲۷ پس از آنکه محمدعلیشاه از باغ شاه نقل مکان کرده بود به سلطنت آباد و چند روز در آنجا سنگربندی کرده و با ملت در جنگ و نزاع بود چشم از ملت و مملکت پوشیده به سفارتخانه روس پناهیده و از سلطنت مستعفی شده روز پنجشنبه ۲۳ شعبان ۱۳۲۷ با عده از دوستان و بستگانش بطرف روسیه حرکت کرد . این پادشاه در بدو امر در تمام کره ارض زاید الوصف نیکنام بود ولی اعمالش بعدی او را مفتضح و رسوا نمود که دوستانش هم بیدبختی او تصدیق داشتند .
 وضع اخلاق محمدعلی میرزا از اعمالش بخوبی آشکار و هویدا است (تاریخ بیداری) حاوی آنست لکن بطور اجمال بعض اخلاق او را ذکر میکنیم .

محمدعلی میرزا خست و لثامت و سفاقت و قساوت قلب و بیرحمی را بمنتهای درجه رسانیده بود ، خیلی راحت طلب بود و تن پرور ، بهیچ وجه ملاحظه و رعایت زیر دست را نداشت ، تمام خدام و رعیت را فدای خود میخواست چنان تصور میکرد گویا خداوند این مخلوق را برای راحت وجود او خلق کرده است . بهر کس احتیاج پیدا میکرد با او بکمال ملایمت و مهربانی رفتار مینمود بعد از رفع احتیاجش مثل این بود که او را هیچ نمیشناسد ، همیشه با اشخاص نانجیب و بست و قطاع الطریق که اسباب صدمه

(۱) سردار منصور در این واقعه نسبت بسایرین صدماتش بیشتر بود چه قرابتی با محمدعلی میرزا نداشت و در امر مشروطیت برآستی و جدی اقدام مینمود حالات تاریخیه او موجب افتخار اخلاف است و انشاء الله خواهد آمد .

باید متحد القول باشیم و یگانگی مسلمین را غنیمت بشماریم هر چند دشمنان مذهب اسلام تا امروز نگذاشته اند و باین واسطه اغلب ممالک اسلام را تصاحب نموده اند و تا جان دارند منتهای مواظبت و اهتمام را در تفرقه انداختن مابین مسلمین بعمل خواهند آورد و رسوخ ظاهریه و باطنیه و معنویه خود را در منع حصول سرعت اسلامیان به مقصود بکار خواهند برد .

افسوس که اسلامیان هنوز در خواب غفلت غنوده اند . خود اسلامیان باید ملتفت نکات شده تعصب و تعند را کنار گذاشته زیاده از این منگوب و مضمحل و مخدول نشوند .

نایباً - با دولت فرانسه که بعد از امریکا تنها و انگلیس هامتولترین دول روی زمین است و مضرتی بحال ایران ندارد عهدنامه تجارتي و سیاسی مبادله نمایند . کشیدن خطوط راههای آهن و ساختن

وخانه خرابی مردم بودند وثوق پیدا میکرد و تمام مشورت خود را در کارها با آن اشخاص مینمود ، در دنیا عشق و محبت با حدی نورزید ، جز بول بهیج چیز دیگر علاقه نداشت . دیده شد که از قبیل جواهر و شال و قالیچه های قیمتی و اسباب آنتیک میبخشید اما یکقران پول نقد با حدی نمیداد ، مستبد برآی بود اگر هم در کاری با کسی مشاورت مینمود عمل برآی خود را مقدم میداشت ، هر کس با میل و اراده او رفتار می کرد او را محرم اسرار خود قرار میداد اگر چه بر ضررش هم بود و هر کس صلاح و خیر او را میگفت اگر منافعی با اراده اش بود از او متنفر و منزجر میشد ، اعتقاد پاشخاص رمال و فالگیر و جادوگر داشت ، اظهار تدبیر میکرد اما مقید بدینش نبود ، خود را مسلمان میدانست بمسجد و معبد توپ بست ، معتقد بقرآن بود لکن قرآن را سوزاند ، نسبت بسادات اظهار اخلاص میکرد لکن سید را میکشت چنانچه مرحوم سید جمال الدین اصفهانی را حکم قتل داد و بی احترامی بآقای بهبهانی و آقای طباطبائی کرد ، نسبت بحضرت سیدالشهداء امام حسین ارواحنا فداه اظهار ارادت و عقیدت میکرد چنانچه در روز عاشورا قمه و قداره بسرمیزد و خون سرش را بروی و صورتش میمالید و در شب عاشورا هزار و یک عدد شمع در اطافش روشن میکرد و شمع چهل منبر را روشن میکرد اما احترام ماه محرم را منظور نداشت و در ایام عاشورا بود که تلگراف حمله بتبریز را بخابره کرد و حکم داد که اهل تبریز را در حالتیکه مشغول عزاداری بودند قتل و غارت نمایند . در روز عاشورا آنقدر خون از سر خود جاری میکرد که بحالت غشوه میافتاد امداد شب چندان مسکرات و الکلیات می آشامید که مست و لایشر میشد باطفال امر می داشت چنانکه بزنان خوشگل مایل بود . زمانیکه خبر پاو دادند در تبریز رعیت از گرسنگی تلف میشوند و بواسطه محصوریت علف میخورند . و در اصفهان اقبال الدوله بمسجد توپ بسته است بشکرانه این خبر آنروز را با یکی از فامیل خود که جوانی چهارده ساله بود مشغول عیش و عشرت گردید ، خود را ناموس پرست وانمود میکرد در حالتیکه با محارم خود همان رفتار را مینمود که با اجنبی روا میداشت ، با علماء موافق خود همان عقیده را اظهار میداشت که با علماء مخالف خود داشت کرا را از اوشنیده بودند که در غیاب حاجی شیخ فضل الله گفته بود (ایشخص بهیج چیز باید ارنیست و جز بول بهیج کس و هیج چیز معتقد نیست) .

بجلا محمد علی میرزا دو چیز برای ایرانیان باقی گذارد که میتوان او را باین دو چیز مدح گفت و از آن دو یکی وجود اعلی حضرت حایه ایران **سلطان احمد شاه** خلد الله ملکه است و دیگری حضرت والا

کارخانه جات در داخله مملکت را بآنها واگذار نمایند . غلو همت ملت غیور فرانسه شباهت تامه به اهالی ایران دارد باهر دولتی که طرف شده اند طالب نیکنامی بوده اند نه تقلب و بدنامی . نزدیکست بواسطه افتتاح بانک در ایران مسکوکات ایران از طلا و نقره بکلی در عوض مال التجاره های قلب و مصنوعی فرنگستان از میان برود . چندی نمیگذرد بواسطه زیادی خرج و کمی دخل دولت محتاج باولین قرض از اروپائیان خواهد شد .

اگر دولتیان امتیازاتی که بخارجه میدهند بفرانسه بدهند ممکن است در سود صد صد و سه و چهار بهلترین وجهی مبلغ معتناوبه از آنها گرفته بمصرف دائر نمودن کارخانجات و کشف معادن برسانند . و فرع وجهیکه گرفته میشود از محل عایدی کارخانجات و معادن بدهد .

ولیعهد دامت ولایت الکبری که این دو وجود مقدس از دختر کامران میرزا بیادگار ماندند . پسری دیگر بیادگار گذارد که از حیث سن بزرگتر است و او چون مادرش شاهزاده نیست از سلطنت محروم ماند . این بود بجلی از حالات محمدعلی میرزا و چون در تاریخ بیداری حالاتش مشروحاً ذکر شده است لذا ما بر میگردیم برشته تاریخ خود و مذاکرات انجمن مخفی که از آنجا باینجمله معترضه پرداختیم . جناب ذوالریاستین گفت دیشب ادیب بهبهانی مرا ملاقات نموده و مذکور داشت این خیالات و اقداماتی که شادرنظر گرفته اید عملاً قریب باعث در بدری جمعی خواهد شد بالفرض ناظم الاسلام بواسطه بستگی با آقای طباطبائی محفوظ بماند و کسی متعرض او نشود لکن ماها با یک مشت عیال چه بکنیم اگر فردا ما را سر به نیست کردند کیست که از حال ما خبر بگیرد و کیست که بفریاد ما واهل و عیال ما برسد ، کیست که ضامن حفظ جان و مال ما بشود با این مردم منافق و این نادانی عامه مشکست که ما بمقصود برسیم جز آنکه جمعی را تلف و برخی را در پدر و آواره کنید .

میرزا ملکم خان خواست که شروع باینکار کند اورا بجائی انداختند که دیگر روی وطنش را ندید .

امین الدوله با آن کمال وزیر کی و آن قدرت دیدید که در گوشه دهی غصه مرگ شد مگر مدیر روزنامه پرورش میرزا علی محمد خان را در خاطر ندارید که چگونه در غربت جان داد .

مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی را بهمین قصد از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم با آنحال فطیخ و بی احترامی اخراج و تبعید و بالاخره مسمومش نمودند .

میرزا آقاخان کرمانی ، شیخ احمد روحی و میرزا حسنخان خبیرالملک را در خاطر دارید که در تبریز سرازتن جدا کردند .

میرزا محمد علی خان نوه مؤتمن لشکر را برای همین گناه ازبام خانه اش بزر انداخته و اورا دگر

میرزا رضای کرمانی را که دیدید چگونه به دار آویخته و هلاکش نمودند .

حاج میرزا احمد کرمانی را دیدید که در انبارشاهی جان داد .

حاج سیاح را که بخوبی یاد دارید چند ماه در زیر زنجیر و کند محبوس داشتند .

مرحوم مستشار الدوله را که شنیدید چگونه حبس و اموالش را غارت کردند .

افسوس درباریان با این وضع که دیده میشود این قرض را از همسایگان به سخت ترین شروط میگیرند بطوریکه لکه آن تا انقراض عالم از روی اهالی ایران به هیچ آب و تاب پاک نمی شود بعد از این استقراض ایرانیان را زود لازمست که در مقابل همسایگان خود را حفظ و حراست نمایند کافی نیست که تنها بحقوق خودشان متمسک بشوند .

و بگویند زور است بلکه زور تازه و زوریکه همیشه باعث نصرت و فیروزی ابدی تواند بود ، زوری که امروزه سبب اقتدار و شوکت دول اروپا است و وجهه ترقی ایشان شده است .

این فقره ممکن نمیشود مگر آنکه تلاش نموده طوایف مختلفه را که در ایران سکنی دارند در خیر و شروطن عموماً باهم شریک و سهیم باشند .

آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام مدیر روزنامه حبل المتین را که همین ایام دو سال حبس کردند برای اینکه برادرش بیدار کننده ایرانیان و خدمت کننده باسلام است .
آقاشیخ یحیی کاشانی را دیدید که چگونه او را به محبس اردبیل انداختند . میرزا علی آقا مدیر روزنامه مظفری را در بوشهر بگناه روزنامه نویسی چه بلاها بر سرش در آوردند و چه صدمه ها بروی زدند که هنوز گرفتار و اسیر آن صدمات است .
مدیر روزنامه کمال را مگر در تبریز بچوب نیستند . مگر این انبارشاهی و این چاههای ارک نیست که هزاران محبوس و مظلوم در آنها جان دادند .

پس حالا که چنین است بیائید از اینکار پر خوف و خطر در گذرید و مردم را بیجهت در خطر و صدمه نیندازید و باعث اتلاف نفوس نشوید چه این مقصود با قوت استبداد کنونی کار کوچک و سرسری نیست و امید نیست که طالع ایرانیان باین زودی رو باقبال کند که با موانع موجوده کثیره همچو امری بزرگ صورت پذیرد .

باری من بایشان قول دادم که امروز جواب ایشان را بگویم حالا باین تفصیل و این مخاطراتی که در پیش است چه میفرمائید باید حرف ایشانرا شنید و از این مقصود صرف نظر کنیم و مانند سابق راحت طلب شده و هر چه دیدیم دم نزنیم یا آنکه در این مقصود ایستادگی کرده و بفکر دولت و ملت و وطن باشیم . در این مقام اختلاف کلمه زیاد شد بالاخره اکثر از هواخواهان حریت مذکور داشتند (که ما در چند مجلس قسم یاد کرده ایم که از این مقصود منصرف نشویم از بدل مال و جان مضایقه نکنیم حالا که اندکی کاری پیشرفته است و جناب آقا سید عبدالله بهبهانی شروع بجای مقصود ما کرده است چگونه دست برداریم نهایت بی شرفیست که باین زودی ما سرد شویم باید کوشید و جان داد البته در اینکار حبس و نفی و نقص اموال و انفس محدود است لیکن صدای مظلومین و مقتولین را بشنوید که میگویند (ای ایرانیان خون ما را به در ندهید یا بمقصود رسیده نوع خود را آزاد کنید و یا خودتان را بما برسانید) (حضرت سیدالشهداء (ع) میفرماید یا شیعة ای سفیان ان لم یکن لکم دینا کولا تخافون المعاد فکونوا احرار الدنیا کم) .

اگر ما برای اسلام هم کار نکنیم پس برای حفظ دنیای خود بکوشیم این چه دنیائی است که ما داریم خدا میداند اگر تا کنون بنده رؤسا و شاهزادگان بودیم بعد از این بنده روس و انگلیس

شریک و سهمیم نمیشوند مگر آنکه قلم آزادی بدهند و در نشر معارف و تأسیس مدارس جدید جد بلیغ نمایند و برای بار آوری درخت مساوات بیشتر از همه چیز واجب است دیوان خانه های دوائر عدلیه و ملکیه و محلیه نظم درست داده شود که بر طبق قوانین عادلانه مال و مکنت جمیع تبعه بالاتفاوت و بدون توفیر و ملاحظه مصون از تعرض داخله و خارجه باشد .

آنوقت خود دولت در دائر نمودن بانک و ایجاد کارخانجات و کشیدن خطوط راههای آهن از مکنت و ثروت اهالی وطن محتاج بدیگران نخواهد شد .

این مسائل از مقتضیاتی است که جد و جهد های بلا تأخیر لازم دارد .
یقین دارد اکثری بروح پیرغلام لعنت خواهند فرستاد که دشمن اسلام و اسلامیان بوده ام این

خواهیم بود عمارت این دودولت ما را ذلیل و منکوب بلکه معدوم خواهند کرد . ما اگر لذت آردی را چشیده بودیم اندک تسامح را در این مقصود مقدس روا نمی داشتیم .

فیلسوف گفت از آزادی حرقی نزنید ملت جاهل باید عبد باشد بر فرض مملکت ما قانونی و یا مشروطه و یا بالاتر جمهوری گردید آیا باز همین مستبدین و همین ظلمه نمیشاند آنوقت بلباس قانون طلبی در می آیند و پدرمارا میسوزانند همین عین الدوله بقوه پول یازید و عمرو که امروز جان مرد مرا میگیرند فردا که مملکت قانونی شد باز رئیس و سرکار خواهند بود همین شخص که امروز در جلوعین الدوله نشست است و بقوت قلم خون مردم را میخورد فردا بهمین قلم رئیس یک کابینه و یا بالفرض لقب را تغییر و شغل را هم تغییر خواهد داد .

و کذا فلان الدوله امروز در جل و وزیر دفتر مینشیند فردا وزیر مالیه شده و یا در روی صندلی برابر وزیر مالیه می نشیند . منتها امروز فلان عزب دفتر سالی بیست تومان یا دویست تومان بعنوان دزدی میبرد . فردا که مملکت قانونی شده امی چهار صد تومان بعنوان ریاست اطلاق حساب خواهد برد . امروز وزیر امور خارجه سالی به ده هزار تومان قناعت دارد ولی فردا پسرش روی کار و سالی صد هزار تومان خواهد برد . لامحاله اسم قانونی هم بالای اطلاق میگذازد .

من شبهه را قوی میگیرم میگویم امروز ما صاحب مجلس و یا پارلمان بشویم جز آنکه همین آقا زاده ها که امروز پدر مردم را در می آورند فردا وکیل پارلمان و در ادارت تصرف در کار میکنند تا کسی بخواهد حرف بزند میگویند این پسر آقای فلان است این پسر وزیر . . . است . والله باز پول شیرینست پول صاحب قوتی بزرگ است ، پول دهان همه کسرا مانند ترشی کند می کند . مگر مثل معروف را نشنیده اید که میگویند دهان هر کس را ترشی کند می کند و دهن رؤساء را شیرینی .

پول منصب می دهد ، پول ریاست می آورد ، پول گناهان را می بخشاند ، پول ، پول ، پول ، همه کار میکند .

پس کاری بکنید ملت عالم شود ، کاری بکنید ملت معنی شرافت را بداند ، آنوقت اگر یک محاسبی را که ماهی ده تومان حق او است اگر دیدند صاحب یارک و کالسکه شد فوراً میدانند این بارک

غلام بهیچوجه از آنها شکایت ندارد ایران و ایرانیان را بآنها گذاشتم و گذشتم چون عرایض را نمی فهمند و خیالاتم را درک نمیکنند آنچه میخواهند بگویند .

اعقاب و اخلاف ماها در زمان آینده خواهند فهمید که ایشان مسلمان بوده اند یامن که در ترقی ابنای وطن مثل شهداء فی سبیل الله مادام العمر جهاد میکردم که اقتدار و عظمت اسلام و اسلامیان را بدین وسایط نگذارم پامال شود . حال از آستان اقدست مسألت مینمایم بعرایض بیغرضانه این بر غلام عطف نظر بنمایند نزدیک است روح خود را تقدیم در گاه احدیت نموده به فرمان (یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك) سرافراز آمده از این عالم فانی بدون تأسف و ندامت اعمال ناشایسته در گذرد (۱۳۰۶) نام نیک مرحوم مستشار الدوله بواسطه این مکتوب تا ابد باقیست .

و کالسه که را از چه ممر تحصیل کرده است اگر بدزدی تحصیل کرده باشد اورا مجازات میدهند . اگر ملت عالم شد بر پادشاهی که پول ملت را بيمصرف و مسرفانه خرج میکند ایراد وارد میآورد مثلا میگوید پول سرشماری که از دهات کرمان و شیراز از هر پیرزنی در سال یکتومان بجبر گرفته شود سزاوار نیست يك دفعه ماهی صدتومان دربارهٔ فلان آقا و یا فلان خانم برقرار کنید البته مانع میشود ، البته نمیکندارد . آنوقت این پولها صرف مملکت خواهد شد نه صرف جنده بازی آقا زاده .

اگر ملت جاهل شد در مملکت جمهوری هم باشد هر بلائیکه صاحبان نفوذ بتوانند بسرمردم وارد میآورند . این را بگیر اورا بکش دیگری را حبس کن احدی نمیتواند دم بزند .

اما اگر مملکت قانونی و ملت عالم شد دیگر احدی نمیتواند اعمال غرض دربارهٔ کسی بکند . دیگر بدون جهت احدی را حبس نمیکند چه جای کشتن پس خوب است ملت را آگاه و بیدار و عالم کنیم .

نگارنده گفت آقایان این عمارتیکه در او نشسته اید اگر بخواهید عمارتی باشد که شما را در زمستان و تابستان از سرما و گرما نگاه دارد باید آنرا خراب کنید و بعد از روی قوانین هندسه آنرا بنا کنید .

امروزمی بیند این عمارت ایران مخروبه شده است سلاطین قاجاریه چیزی از آنرا باقی نگذاشته اند و اگر شما آنرا بکلی خراب نکنید و پس از آن خرابی تعمیر و آباد ننمائید دیگران می آیند آنرا برای خودشان تعمیر و آباد میکنند .

تا انقلاب در مملکت نینید اصلاح نتوانید کرد طالب باشید انقلاب را که بیداری در انقلاب است جوینده باشید انقلاب را که باصلاح خواهید رسید سعی کنید در انقلاب تا عدالت طلبان بیدار شوند گویا حدیث و قول معصوم باشد که میفرماید نَحْبُ الْأَنْقِلَابَ وَلَوْ عَلَيْنَا .

اما اینکه میفرمائید پس از اصلاح باز اشخاص ظالم و مستبد روی کار می آیند اینهم نقلی نیست پس از آنکه مردم آزاد شدند دیگر ظالم و مستبد را در کار نخواهند گذارد منتها چند صباحی اشتباه کاری میکنند ولی ملت بیدار همان مشتبه کننده را مجازات می دهند . امیدواریم که اولاد مستبدین را بسزای بدرهايشان برسانیم خداوند بموسی میفرماید ای موسی به بنی اسرائیل بگو ظلم نکنند که تلاقی ظلم و انتقام ظالم را از اولاد آنها بگیریم اگر چه هفت پشت و یا چهل پشت بر آنها بگذرد . در اخبار

مدیر روزنامه مجلس

ناصر ملت مؤسس مشروطیت حامی عدالت هوا خواه حریت آقا میرزا سید محمد صادق مدیر روزنامه مجلس وکیل و نماینده مجلس شورای ملی منتخب اهالی خراسان دومین فرزند حضرت آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی در سال ۱۲۹۷ در شهر طهران متولد شده در سنه ۱۳۰۰ بابتگان و والده ماجده اش بعتبات عالیات مشرف شده مدت ده سال در سامره در حجر پدر بزرگوارش تربیت شده در سنه ۱۳۱۱ با پدر و مادر بطهران معاودت نمود مقدمات و علوم ادبیه را در سامره تحصیل فرمود . علم حساب و هندسه و جغرافیا را بخوبی در مدرسهٔ اسلام تجدید نظر فرمود ، قدری از فقه و

داریم که امام زمان (ع) انتقام خون جدش را از بنی امیه میگیرد و حال آنکه در زمان ظهور امام (ع) بنی امیه هزار سال قبل موجود نیست مراد اینست از اولاد آنها اعمال اجدادشان را بازخواست می کند حالا ما امیدواریم که نگذاریم اولاد ظلمه و غاصبین در دنیا باشند چه جای آنکه خودشان آنهم در کار و مصدر شغل باشند .

ذوالریاستین مذکور داشت که ما اولاً انجمنی تأسیس کردیم بطور خفیه و باید در این انجمن حق بگوئیم و حق ظاهر کنیم و مطابق آنچه میگوئیم عمل نمائیم و مقاصد ظلم را اظهار کنیم و خدمت بملت و وطن و عالم اسلامیت کنیم بدیهیست خالی از زحمت و مشقت و خطر نخواهد بود و باید اول قبول تحمل مصائب و خطرات عظیمی که محتملست بلکه یقین است یا کمال شرف و مردانگی نمود و هیچ چیز را مانع و عایق ندانیم و مرگ را اسهل چیزی در این مشروع مقدس دانست .

نهایتاً آنکه این اقدامات ماخلاف شرع انور نیست زیرا که مقصود ما اجراء احکام قرآن و قانون اسلام است همه مسلمانان با ما همراه خواهند بود .

پادشاه مسلمان و دین دار است مانع این مقصود مقدس نخواهد بود فاماً دورهم نشستن و تأسیس انجمن مخفی و دعوت خلق و بیداری آنان که دستوری است از شرع اسلام بما داده شده است چه اول کسیکه انجمن را تأسیس نمود در اسلام و مردم را امر بدعوت و احقاق حق فرمود مقنن قوانین عدالت و مؤسس آزادی و حریت دویمین فرزند پیغمبر و سومین امام ما حسین بن علی (ع) بود .

آن حضرت اول کسی بود که برای پیشرفت مقصود در انجام تکلیف الهی انجمن مخفی را تأسیس نمود ، اول کسی بود که داعی باطراف فرستاد ، و اول کسی بود که قبول ظلم و ذلت ننمود . اگر آن حضرت تأسیس انجمن مخفی نفرموده بود اسلام بالمره از بین رفته بود و امروز از اسلام اسمی و از شریعت و طریقت رسمی نبود .

ادیب بهبهانی گفت اینمطلب را از کجا میگوئید اگر برطبق آنچه گفتید سند اظهار داشتید دیگر مرا هیچ چیز مانع نخواهد بود .

چه من از کشتن و حبس چندان نمیترسم ولیکن از اینکه مرا نسبت بکفر و خارج از مذهب بدهند خیلی میترسم زیرا که کشته شدنی که اولاد و اخلاف انسانی مفتخر باشند بهتر و خوشتر مرد نیست اما برخلاف اولاد و اخلاف شخص خجل و شرمسار باشند خیلی بد است .

اصول را خدمت پدر بزرگوار خود و سایر اساتید طهران تلمذ نمود ، در جودت ذهن و شوق به تحصیل مقامی را داشت که در کمتر کسی دیده شده . در اول تأسیس مدرسه اسلام يك دوره جغرافیا تألیف کرد که معلم مدرسه تا دو سال همانرا تدریس مینمود .

مرحوم حاج نجم الدوله کراراً میفرمود (این آقا زاده اگر چندی نزد من بماند از اساتید بزرگ محسوب خواهد شد) و بسیاری از مسائل علمی از آن مرحوم اخذ و اقتباس نمود ، پیوسته در امور سیاسی و تمدنی مذاکره و در مجالس و محافل علناً معایب حکومت استبدادیه را متذکر بود بعض اوقات دوستان ساده ایشان در مقام تحذیر و تخویف او بر میآمدند لیکن جنابش را انصراف و انحراف از مقصود ممکن نبود ، زبان فرانسه را بطور مخفی آموخت از زبان ترکی هم بی اطلاع نبود ، زبان

جناب ذوالریاستین تشریف برد در کتابخانه خود کتاب احتجاج شیخ طبرسی رحمه الله را آورد و باز کرد صفحه (۱۵۴) را این قسم نشان داد . ترجمه این حدیث در کتاب جلاء العیون هم مسطور است (فائزات الحسن بن علی (ع) اذا دالبلاء والفتنة فلم یبق لله ولی الا الخائف علی نفسه ومقتول او طرید او شریدفلاً کان قبل موت معاویة بسنتین حج الحسین (ع) بن علی (ع) و عبدالله بن جعفر و عبدالله بن عباس معه وقد جمع الحسین بن علی (ع) بنی هاشم رجالهم ونسائهم وموالیهم وشیعته من حج منهم ومن لم یحج ومن الانصار ممن یعرفونه واهل بیته ثم لم یدع احداً من اصحاب رسول الله ومن ابنائهم والتابعین ومن الانصار المعروفین بالصلاح والنسک الا جمعهم فاجتمع الیهم بمنی اکثر من الف رجل والحسین (ع) فی سراقة عامتهم التابعون وابناء الصحابة فقام الحسین (ع) فیهم خطیباً فحمد الله واننی علیه ثم قال اما بعد فان هذه الطاغیة قد صنع نبا وبشیعنا ما قد علمتم ورایتهم وشهدتم وبلغکم انی اریدان استلکم عن اشیاء فان صدقت فصدقونی وان کذبت فکذبونی اسمعوا مقالتی واکتوبوا قولی ثم ارجعوا الی امصارکم وقبائلکم من امنتکم وثقتم به فادعوهم الی ما تعلمون فانی اخاف ان یندرس هذا الحق ینذهب والله متم نوره ولو کره الکافرون فما ترک الحسین (ع) شیئاً انزل الله فیهم من القرآن الا قاله وفسره ولا شیئاً قاله الرسول فی ایه واهل بیته الارواح فکل ذلك یقول الصحابة اللهم نعم قد سمعناه وشهدناه ویقول التابعون اللهم قد حدثناه من نصیقه وفاتمه حتی لم یتک شیئاً الا قال تم قال انشدکم الله الا رجعتم وحدتکم به من تتقون به من نزل و تصرف الناس علی ذلك .

خلاصه ترجمه خبر این است که بعد از رحلت امام حسن (ع) بلا وقتی بر شیعیان و دوستان آل محمد ص از هر جهه فراهم شد بعضی را قتل و برخی را از دیار خود میراندند چه بسیار اشخاص را که بتهمت دوستی علی بن ابیطالب بقتل رسانیدند حق را بصورت باطل و باطل را بصورت حق دروغ را راست و راست را دروغ مینمودند کار بجائی رسید که اگر شیعیان میخواستند هم دیگر را ملاقات کنند از زن و خاده ایمن نبودند . تا اینکه دو سال قبل از مردن معاویه حضرت سید الشهداء حسین بن علی (ع) اراده حج فرمود و به عموم دوستان و تابعین و صدیقین اعلام فرمود که در آن سفر حاضر باشند . خواه حج کرده باشند خواه نکرده باشند . این بود که حسب الامر تمام تابعین و دوستان و بنی هاشم بعد از فراغت از اعمال حج در زمین منی جمع شدند خیمه و بارگاه برپا کردند و جمیع آنها در آن روز از هزار متجاوز بود .

سریانی و قدری عبری هم نزد فخر الاسلام آموخت در سال ۱۳۱۷ محرک بدر بزرگوارش گردید که مدرسه اسلام را تأسیس فرمود هشت سال هم بر ریاست مدرسه اسلام و تحمل صدمات و مشاق و مخارج گراف گرفتار بود در مدت ریاست مدرسه اسلام از سایر مدارس هم همراهی و تقویت میفرمود ، در سال ۱۳۱۸ کارخانه قالی بافی و عبا بافی را بطرز قالی کرمان در طهران تأسیس فرمود در سال ۱۳۱۹ شرکت منسوجات وطنی را در طهران دائر و تأسیس نمود که الیوم هر دوسه کارخانه دائر است و قالیچه های خوب و ملبوسات وطنی اعلی و بسیار ممتاز رائج و متعارف است .

و نیز در سال ۱۳۱۹ مجلس از احة شبهات دینیّه تأسیس نمود که ایام جمعه جناب فخر الاسلام و جمعی از علماء را در خانه خود با حضور بدر بزرگوارش احضار میفرمود . و مذاکراتشان جواب از

بعضی هم این قسم نقل میکنند که حضرت امام حسین (ع) دیده بان وجاسوس معین فرمود و قدغن کرد خارجی و منافق و ناشناس را بآن انجمن قدس راه ندهند و آن انجمن بطریق خفیہ منعقد گردید آنوقت حضرت برخواست و شروع فرمود بحمد خدا و ثناء رسول پس فرمود شما همگی آگاهید که معاویه با دوستان ما که هواخواه عدل و دادند چه کرده و چه میکنند و هم دیدید و شنیدید و بشما رسیده است آنچه که بدوستان ما وارد میآید و من اراده دارم از شما بعضی سؤالات کنم اگر راست گفتم تصدیق کنید و اگر دروغ گفتم مرا تکذیب نمائید آنچه میگویم بشنوید و هر چه شنیدید پنهان کنید (در این مقام معلوم میشود که آنحضرت خیلی از امور را بآنها فرمود لکن بطریق سر و محرمانه که آنان را امر فرموده است بکتمان آن).

بازی میفرماید بر گردید شهرهای خود اقوام و طوائف خود هر کس را که امین و ثقة دانستید بخوانید او را بسوی آنکس که حقانیت او را می دانید .
 زیرا که من میترسم که این حق مندرس شود و از میان برود لکن خدا دین خود را تمام میکند اگر چه کفار کراحت داشته باشند .

خلاصه حضرت چیز را فروگذار نکرد مگر آنکه آنرا بیان کرد و تفسیر فرمود و در هر کلمه از سؤالات آنحضرت حاضرین عرض میکردند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم آنچه را که حسین بن علی فرمود و از جد بزرگوارش نقل کرد و تابعین میگفتند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم از اشخاص راستگو آنچه را که حسین بن علی (ع) گفت آنرا .

بعد از گرفتن این عهد باز آنها را قسم داد که هر یک بولایت و شهر خویش مراجعت کنید و آنچه را که گفتیم عمل نمائید پس از آن از کرسی فرود آمد و مردم متفرق شده و بنای دعوت را باتحاد و اتفاق و اعلاء دین مبین اسلام گذاردند . و مردم را بسوی آن حضرت دعوت کرده و از آنها بیعت گرفتند .

حالا از معنی این خبر دانسته میشود که حضرت باقر (ع) میفرماید که سیصد هزار نفر با جدیم بیعت کردند اما یاریش نکردند مگر سیصد نفر .

نگارنده گفت از این خبر چند چیز دیگر بعلاوه آنچه ذکر شد مستفاد میشود یکی آنکه اول کسی که در اسلام انجمن مخفی تأسیس نمود حسین بن علی بود .

ایرادات صاحب الهدایه که بر رد دین اسلام نوشته است بود .

این مجلس مجلسی بود که مرحوم سید جمال الدین اصفهانی بارها می گفت مقصود و منظور ما از این مجلس بروز و ظهور خواهد نمود ، کرا را علماء نصاری و یهود در این مجلس حاضر شده و مبهوت میشدند ، چندی هم عازم شدند که از این مجلس دعا باطراف کسبیل دارند که صدراعظم عین الدوله جدا مانع گردید و بیهانه اینکه اعلیحضرت شاه باید اذن بدهد اجازه نداد .

باری کتابهای متعدد در این مجلس تألیف و طبع شد .

در سال ۱۳۲۳ با پدر بزرگوارش بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم مهاجرت نمود و مدتی در آنجا متحصن و پناهنده بودند تا دستخط عدالتخانه را از مرحوم مظفر الدین شاه صادر نمودند در سال

دیگر آنکه اول کسیکه دعا باطراف فرستاد و بطریق خفیه مردم را دعوت نمودند آن حضرت بود .

دیگر آنکه نطق را در حال قیام ادا فرمود چه درخبر بود (فام الحسین) یعنی ایستاد حسین . ذوالریاستین گفت بلکه مستفاد میشود که حضرت روی کرسی و یا صندلی ایستاد زیرا که در آخر خبر است (فتزل و تفرق الناس)

نگارنده گفت ازاینکه حضرت فرمود اگر دروغ گفتم تکذیبم کنید و اگر راست گفتم تصدیقم نمائید مستفاد میگردد که آن حضرت مایل با کثرت آراء و حامی حریت افکار بود نه استبداد . حالا دیگر تکلیف خود را بهتر میدانید که در این مشروع مقدس یعنی خدمت بملت و وطن بلکه اسلام اقدام بفرمائید یا نفرمائید .

آقا سید برهان گفت خوب است قرآنی حاضر کنید که باحضور این آقایان جدیدالورود تجدید عهد خود را بنمائیم .

قرآن حاضر شد و همگی قسم یاد نمودند که تا زنده باشند در بیداری مردم و اهالی وطن کوتاهی نفرمایند .

جناب ذوالریاستین فرمودند من يك نظامنامه برای این انجمن نوشته و حاضر دارم اگر اذن میدهید بخوانم .

اعزاء انجمن اجازه داده شروع بقرائت نظامنامه شد .

(چون این نظامنامه اول نظامنامه ایست که در ایران برای طالبین حریت نوشته شده است لذا ما در این تاریخ بعض فصول و مواد آنرا درج میکنیم و هذا صورته) .

بسم الله الرحمن الرحيم

این نظامنامه محتویست بر چند ماده .

ماده اول - انعقاد این انجمن فقط برای بیداری برادران وطنی و ابناء وطن و آگاهی آنها بحقوق خود و رفع ظلم و جارجوئی برای اصلاح مفاسد مملکتی است .

ماده دوم - در این انجمن از بیروان چهارمذهب پذیرفته میشود . اول اسخاصیکه در تحت کلمه جامعه لا اله الا الله محمد رسول الله میباشند . دوم طایفه زردشتیان ، سوم یهود ، چهارم نصاری . بشرط

۱۳۲۴ نیز باید بر بزرگوارش ببلند قلم مهاجرت فرمود .

نوشتجات و مکاتیب دولتی و سیاسی که از طرف علماء اعلام بدوات ایران فرستاده میشد بخط و املاء جنابش بود .

تبدیل مسئله مسیو نوز و مستدعیات علماء بغواستن عدالتخانه باشاره ایشان بود یکی از سفراء آقایان در نزد مظفرالدینشاه مرحوم جنابش بود .

درس ۱۳۲۵ روزنامه مجلس را تأسیس نمود . اول کسیکه نطایق و کمر بند روزنامه را موقوف و متروک نمود و رسانیدن روزنامه را بوضع حالیه و دادن روزنامه را باطفال که در کوچه و بازار بفروشد جنابش بود ، ایجاد روزنامه یومیه در زمان مشروطیت از آثار ایشانست .

آنکه ایرانی الاصل و ایرانی نژاد باشند .

ماده سوم - هر کس وارد این انجمن میشود اول باید شهادت بذات باری تعالی و رسالت پیغمبر خود بدهد و بکتاب آسمانی بهر کدام که معتقد است قسم یاد کند که تا دم مرگ از این انجمن غرضی جز نوع پرستی نداشته باشد و هم خود را مصروف بخدمت نوع و وطن نماید .

ماده چهارم - چون اشخاصیکه در این انجمن پذیرفته میشوند از این چهار مذهب همه بظهور حضرت مهدی عجل الله فرجه در آخر الزمان قائلند از این جهت این انجمن در تحت اسم مبارک آنحضرت است و لذا اسم ریاست در این انجمن بر کسی گذارده نمیشود و تمام افراد در حکم شخص واحد است .

ماده پنجم - در هر جا که این انجمن منعقد شود در آخر مجلس قبل از تفرق اشخاص باید يك نفر روضه بخواند یعنی مصائبی را که پیشوایان مذهب ما برای بسط و نشر عدالت متحمل شده اند تذکر دهد و مجلس بنام مجلس روضه ختم شود .

ماده ششم - اهل انجمن باید رعایت حال یکدیگر را در هر حال داشته باشند لکن تکالیف شاقه بر یکدیگر نکنند .

ماده هفتم - تکالیف رکبکه و مجادله و سخت گوئی و مزاح و بدخلقی و کذب و بهتان بکلی ممنوعست .

ماده هشتم - مذاکرات انجمن باید راجع بتربیت و بیداری نوع و خیر خلائق و اظهار ظلم ظالمین و چاره جوئی و استخلاص برای مظلومین باشد .

ماده نهم - توقیر علماء هر طایفه فریضه ذمه انجمن است پس بر هر يك از طبقات لازم است که علماء را محترم بدارند و آنها را بر خطرات اهالی وطن آگاه نمایند و مخدورات دنیوی را بآنها بنمایند و آنانرا عند الله و عند المخلوق مسئول قرار دهند .

نتیجه این ماده اینست که نه تنها فقهاء اسلام در مقام حفظ وطن و مملکت خود سعی خواهند بود بلکه علماء مطلقا چه عالم بعلم فقه و چه غیر آن چه علماء اسلام چه علماء غیر اسلام که موطن خود را خاک ایران می دانند در این عقیده و مقصود با علماء اسلام همدست و متفق خواهند شد .

ماده دهم تا یازدهم متعلق بر موزات و اسرار انجمن است که بر حسب قسم از اظهار آن ممنوعم

در سال ۱۳۲۶ در روز بمب باردمان در مجلس شورای ملی طرف صدمه جیش محمد علی شاه واقع شد و بایدر بزرگوارش و سایر علماء و ذریه رسول صم ماخوذ و دستگیر شده چند ساعتی در زیر زنجیر و کتفهای بسته و در مرئی و مسمع پدر پیرش ایشانرا باشلاق و ته تفنگ میزدند تا اینکه بامر محمد علی شاه از ایران منفی و مبعّد گردید بین او و پدرش رایکسال تفریق کردند با اینکه پدربزرگوارش نهایت محبت و الفت را با ایشان داشت يك سال در مالک خارجه بسر برد مدتی هم در انجمن سعادت اسلامبول وارد شد خدماتیکه در خارجه از ایشان یدید آمد کمتر از خدمات داخله نبود تا اینکه در سال ۱۳۲۷ که اوضاع جدید پدید آمد و محمد علی شاه از سلطنت خلع گردید بطرف ایران معاودت نموده و پیدر و مادر و برادرهای خویش ملحق شده بایدر بزرگوارش رهسپار طهران گردیدند .

این چند سطر را که نوشتم برای اینست که خواننده تاریخ بداند چه اندازه اهالی ایران در فشار ظلم بودند که از اجتماع و دورهم نشستن هم ممنوع بودند.

پس از قرائت عهدنامه قرار بر این شد که دوهفته انجمن تعطیل باشد و هر يك از اجزاء بعض مقالات و لوايح به ادارات جرايد بنويسند يعنى مقالات را در اين دوهفته حاضر کرده در مجلس قرائت کنند پس از امضاء انجمن به ادارات جرايد ارسال دارند که در آنها درج شود و گوشزد مردم گردد و بعضی الفاظ اذهان مسبوق گردد.

روز دوشنبه ۱۲ صفر ۱۳۲۳ - انجمن در خانه نگارنده تشکیل یافت راپورتهای چند روزه تعطیل قرائت شد که از آن جمله بود محمد علی میرزا ولیعهد وارد طهران شده است و نیز بعضی تلگرافات جعلی از طرف علماء نجف منتشر شده است که تعریف و توصیف از عین الدوله بوده و مرد مرا توصیه باظهار تشکر از عین الدوله کرده اند.

و اینکه ما حرکات جناب آقا سيد عبدالله را که بر ضد شاهزاده عین الدوله است صحیح نمیدانیم الی آخره.

صورت های متعدد از این تلگرافات برای هر يك از آقایان فرستاده اند. ادیب بهبهانی گفت من یقین دارم که این تلگرافات جعلی است زیرا که تلگرافخانه در دست خودشان است آنچه بخواهند مینویسند لکن عوام را باید قهمانید و ملتفت نمود.

فیلسوف گفت معصوم به دستور العمل میدهد که هر گاه اخبار ما که بشما میرسد موافق با کتاب خدا است بگیریید و اگر مخالف با قرآن است آنها را واگذارید بلکه در بعض اخبار است فاضل بوها علی الجدار یعنی اخبار مخالف قرآن را بزنید بدیوار حالا ما تلگرافات علما را اگر مخالف با مقصود ما است دور می اندازیم.

ذوالریاستین گفت علماء اعلام نجف هرگز ترویج از ظالم نمی کنند و انگهی ما باید بتکلیف خود عمل نماییم لوايحي که بنا بود نوشته شود اگر حاضر است قرائت کنید.

نگارنده گفت آقایان این مختصر عرض مرا بشنوید آنوقت شروع در قرائت لوايح نائید. من بنده دیروز تلگرافات را دیده بلکه آنها را یکی از آقا زاده ها بمن داد و گفت فردا بیائید در خانه آقای آقا سيد احمد که در آنجا مجلس روضه است و آنها را برای مردم بخوانید چون من دیدم که

پس از آمدن بطهران از طرف اهالی خراسان بسمت وکالت و نمایندگی ملت منصوب و معرف گردید

از سال ۱۳۲۶ با اعضاء منتسبین به فراماسون مراد و معاشرت داشته که چون سر است بطریق حدس و ظن و مقام (يعرف المرء باقرانه) میتوان گفت که در آن بجمع انسانیت داخل شده و در مسافرت بخارجه هم دلیلیست بر این احتمال تغییر اخلاق و تبدیل افکار یعنی تکمیل هر دو مؤید این حسن ظن خواهد بود در زهد و ورع و تقوی و قدس و حسن سلوک و خوبی رفتار بحدیث که مسلم عندالکل و قولی است که جلگی بر آندند.

در عقل و هوش و ذکاوت و فطانت از اقران و امثال خود برتری دارد.

مضمون آنها با مقصود ما مخالفست لذا گفتیم اینکار از عهده من خارج است چه اولاً من روضه خوان نیستم که در مجلس روضه بتوانم تلگرافات را بخوانم ثانیاً آنکه در خانه جناب آقا سید احمد هواخواهان و دوستان آقای بهبهانی حاضرند و همگی بامن بدخواهند شد بهر طور بود معذرت خواستم حالاً لازمست که زودتر جلو گیری کنید و نگذارید مابین آقایان نفاق و خلافتی پدید آید که اگر آفاسید عبدالله ذلیل و منکوب شود مقصود ما خیلی بتأخیر خواهد افتاد .

آقایان گفتند مقدمات کار بخوبی تهیه شده است احدی اعتنا باین تلگرافات نمی کند عمأقرب ناسخ آنها میرسد هواخواهان حریت در کارند بالفرض چند روزی امر بمردم مشتبه خواهد بود بعدها امر واضح و آشکار خواهد شد .

فیلسوف گفت من لایحه نوشته ام اگر امضاء کنید بیکمی از جراید فارسی ارسال داریم لایحه را از او گرفته چنین خوانند (چند سطر از آن لایحه را در این تاریخ درج کنیم)

پس از چند سطر - استبداد ملت را جاهل ، کور ، ترسو ، چنان ، ضعیف ، منکوب ، ذلیل ، خوار و بی غیرت میکند . بالعکس مشروطیت آنان را عالم ، پینا ، شجاع ، با جرئت ، با قوت ، با غیرت سر بلند و بیدار مینماید . شجاعت و شهامت فوق العاده با اتحاد ملت و افراد لشگری میبخشد چه تاریخ بیا نشان میدهد که از بدو تشکیل سلطنت الی یومنا هذا دولت مستبد مغلوب دولت مشروطه و ملت ظالمانه ذلیل دست عادلانه بوده ، ملتیکه ذلیل و منکوب پنجه استبداد رجال دولت باشد يك وحشت و جبن طبیعی ابدی بقلوب آنها راسخ گردد و انزجار و تنفر قلبی از حوزه و هیئت دولت ابدأ در خویش احساس کند ، علم و صنعت ، عدل و مساوات و تدین و انسانیت مستلزم مشروطیت است . جهل و خرابی و ظلم بیکاری لازمه استبداد .

از وقتی که نور عدل و مساوات و نور علم و مواسات دین مقدس اسلام قلوب اقوام و اعراب و طوایف بادیه نشین را منور ساخت از قوت (امرهم شوری بینهم) سلاح پوشیدند و از جام حیات بخشای (وشاورهم فی الارض) جرعه نوشیدند و از ندای (اتما المؤمنون اخوة) بیدار شدند و از برکت (یدالله مع الجماعة) قوت و توانائی یافتند جمیع افراد عرب از رئیس و سرئوس و شاه و کدا مابین خود فرقی ندیدند همگی خود را حامی اسلام ، کفیل اسلام ، صاحب اسلام ، بدر اسلام ، پسر اسلام و مکلف ب حفظ آن دیدند ، تن خود را جوشن اسلام کردند ، اولاد خویش را در مقام ثبات و بقای اسلام دادند .

بنده نگارنده که متجاوز از پانزده سال است با حضراتش معاشرت و مخالطت دارد ابدأ خلاف انسانیته از ایشان مشاهده ننموده است شرح زحمات و خدماتشرا در این (تاریخ بیداری) در هرجا درج و ثبت نموده ام با اینکه از روز شروع به نشر و طبع روزنامه مجلس و دایر کردن مطبعه مخصوصه برای روزنامه (مجلس) متجاوز از ده هزار تومان متضرر و مقروض شده است يك دینار وجه اعانه از احدی درخواست ننمود مقالات روزنامه مجلس ناشف از صدق و درستی ایشانست .

ناظم الاطباء کرمانی

بیدار کننده ایرانیان ، مهین مؤلف فارسی زبانان ، دانشمند مغفم آقا میرزا علی اکبر - غسان

آنوقت خزائن پرویز را تاراج توانستندی و قیاصره و سلاطین را از تخت و تاج مستعفی داشتندی . پس قانون عقلانی دول همیشه مقتضی است که ملت را معتاد استبداد نکنند . در حقوق و حدود وطن اورا شریک نمایند تا قسمی شود که دوستی وطن در دل ملت جای گیر شود و در نگهداری هر یک خود را مکلف دانند و باید شیرینی و حلالت و مزه و شرافت عدل و مساوات و اساس مشروطیت را با حاد ملت چشایند و آنانرا از تلخی و مرارت و خیانت و نجاست استبداد رهانید بعضی گویند باید افراد ملت عالم شوند و علم مقدمه بیداری ملت است .

من بنده عرض میکنم تا اساس مقدس مشروطیت فراهم نیاید نور علم پرتو افکن ساحت ایران نخواهد شد و تعلیم اجباری که باعث تأسیس مدارس و مکاتب عمومیست وقتی خواهد بود که دولت ایران مشروطه گردد والا تا استبداد داریم چهل مصادف آنست اگر علم فی الجمله را کافی دانید که باین اندازه اهالی ایران عالم خواهند بود و علم اجمالی بحقوق خودشان که دارند مؤید عرضم آنکه ملت روسیه تا یک اندازه عالم بحقوق خویش بودند لیکن بواسطه استبداد و نفاق داخله دیدید چگونه مغلوب دولت و ملت معتدله ژاپون گردیدند . الخ .

ادیب گفت فرمایشات شما صحیح است لیکن امروز ما نمیتوانیم این کلمه مشروطیت را بر زبان آریم چه جای آنکه در این صراط قدم گذاریم چه این کلمه مقدسی است که اگر در السنه و افواه جاری گردید متعقب بر آن نفی و حبس و قتل است (زبان سرخ سر سبزی دهد برباد) برای این کلمه است در هر مملکتی که این لفظ وارد شد صد هزاران نفوس تلف شدند . ما باید دست اندازیم به دامن علم و اجرای قانون اسلام .

فیلسوف گفت چرا ضعف قلب دارید مگر ما قول ندادیم و عهد نکردیم که خود را فدای ملت نمائیم مگر ما حاضر نشدیم برای نجات وطن باید اقدام کرد اگر کشته شدیم در راه وطن شهید شدیم . ذوالریاستین گفت فرق است بین فدائی و ما . ما کی گفتیم فدائی ملت هستیم . ما گفتیم که متحد و متفق باشیم برای بیدار کردن مردم را بحقوق خودشان از اینکه خود را فدائی قرار دهیم نکول داریم . آقا سید برهان گفت آقایان خداوند درباره ما فرموده است (کنتم خیرامة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر) .

(ناظم الاطباء) کرمانی از اولین اشخاصی است که در تأسیس مدارس و مکاتب جدیده سعی بلیغ فرموده شاگردانش در اطراف و بلدان ایران هر یک شمع روشن و چراغی با فروغست . مؤلفاتش عموم داناانرا مفید و درکار است . شرح زندگانی حضرتش از این قرار است :

میرزا علی اکبر خان ناظم الاطباء خلف مرحوم آقا میرزا حسن طبیب کرمانیست در عنفوان شباب در کرمان تحصیلات خود را با آخر رسانیده قدری از علمیات و عملیات طب را در نزد پدر خود و سایر اطبا فرا گرفته .

در اواخر سال ۱۲۸۲ بر حسب امر مرحوم محمد اسمعیل خان وکیل الملک اول که در آن زمان حاکم کرمان بود از کرمان بطرف طهران مهاجرت نمود و در مدرسه دارالفنون مشغول تحصیل علوم

ما مکلف می‌باشیم بامر بمعروف ونهی از منکر . آیا تقاضای اجراء احکام قرآن از معروف نیست ، آیا اجراء احکام و حدود اسلام بر عهده ما مسلمانان نمی‌باشد ، امروز که پادشاه ما مسلمان و معتقد بقرآن است و مایست باجراء احکام آن چه سبب دارد که از پادشاه خود نخواهیم اجراء قوانین اسلام را .

نگارنده گفت آقایان مثلی ما مثلی جماعتیست که بعمارت آنها آتشی افتاده است عوض آنکه متفق شوند آتش را خاموش کنند و حریق را نجات دهند دورهم نشسته و مباحثه و مذاکره میکنند (آیا حریق با حاء خطی است و یا با هاء هوز و آیا آتش بفتح شین است و یا بکسر آن) . آیا لفظ مشروطه را مصداق رسیده است یا نه ، آیا باید اجراء احکام قرآن را تقاضا کرد یا قانونیت دولت را . بخدا قرآن را ازدست شما گرفتند عمّا قریب عنوان مسیونوزا میمان خواهددرفت دیگر مانند آقا سید عبدالله کسیرا نداریم که طرف با دولت شود این چه مذاکراتی است که می‌کنید .

مشروطیت و مشروعیت دولت با اجراء قانون اسلام و با عدل و مساوات یا علم و تمدن همه را نتیجه یکبست نتیجه حریت است آنرا دست آورید امروز زنهای و اطفال و خواجهرایان قاجاریه شما را عبد خود می‌دانند می‌خرند ، می‌فروشند ، می‌کشند و می‌بخشند . اقلاً بآنها بگوئید خداوند ما را آزاد آفریده است اگر بآنها نمی‌گوئید اقلاً خودمان بدانیم که ما حیوانی آزاد می‌باشیم . بکوشید ، بکشید و جان بدهید امروز نتیجه ندهد ده سال دیگر نتیجه خواهدداد ما نمر را نه بریم اولاد و اخلاف ما نمر را خواهند برد .

یکی از اعضاء گفت شما گفتید آقامیرزا سیدحسن کاشانی برادر مؤید الاسلام را با آقا شیخ یحیی کاشانی و صحاف‌باشی و مجد الاسلام کرمانی و شجاع‌لشگر و معین‌حضور را دعوت کردید باین انجمن پس چرا حاضر نشدند .

نگارنده گفت حاضر شدن باین مجلس شرط دعوت نبود دیگر آنکه بنده زحمت کشیده همه را در دوسه مجلس دعوت کرده قبول هم کردند یکروز مخصوص بعضی را برای ناهار دعوت کردم بعدی ترسیدند که برای ناهار هم حاضر نشدند جز معدودی تقصیر هم ندارند چه صدماتیکه آقامیرزا سیدحسن و آقا شیخ یحیی در راه ملت متحمل شده‌اند فوق‌الطاقه آنرا مرعوب نموده ما باید آنها را بسمت عضویت انجمن بشناسیم خدمت خود را خواهند کرد چه حاضر بشوند و چه حاضر نشوند .

جدیده گشته و پس از یکسال تحصیل وزیر علوم شاگردان مرتبه دوم طب را بمعلمی ایشان سپرده و در اطلاق اول طب هم معاون معلم شده و علم تشریح را بآنان آموخته و در اوایل سال ۱۲۸۴ از جانب مرحوم شاهزاده علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه وزیر علوم مشغول طبابت فوج مهندس شده و در سال ۱۲۸۸ که فقط و غلا همه ایران را فرا گرفته بود در مریم‌بخانه فقراء چهار ماه مشغول خدمت بود و در سال ۱۲۸۹ اجازه فارغ‌التحصیلی از وزارت علوم صادر کرده و در سال ۱۲۹۰ بریاست مریم‌بخانه دولتی و خطاب حکیم باشی از طرف دولت مفتخر گردیده و در تأسیس آن مریم‌بخانه بسیک بیمارستانهای فرنک کوشیده و آنرا مرتب نموده و در سال ۱۲۹۸ به منصب سرهنگی و نشان و حمایل آن با خطاب خانی مفتخر آمده و در سال ۱۲۹۸ پس از مرحوم اعتضاد السلطنه و تفویض وزارت علوم

فاما صحاف‌باشی میگوید من باید بروم به هندوستان و یکی از بزرگان آنجا را بطرف ایران جلب کنم که از آن راه بلکه این ملت خفته بیدار گردد .

دیگر آنکه میگوید من در صورتی عضویت انجمن را قبول میکنم که اهالی انجمن مادام‌العمر لباس سیاه بپوشند زیرا که مادر ما وطن در حال احتضار است و تا او را بهبودی حاصل نشود ما باید سیاه‌پوش و بحالت عزاباشیم اگر این شرط را قبول می‌کنید که فردا حاضر خواهید شد و اما معین‌حضور و شجاع لشکر قبول کردند و هر دو حاضر خواهند شد . اما مجدالاسلام را که اذن ندادید اسرار انجمن را با و بگوئیم باید او را امتحان کنید .

ناظم الشریعة گفت ای‌وای که اسرار انجمن فاش شد . نگارنده گفت من اسرار انجمن را تماماً بآنها نگفتم و بهر کدام اندکی گفتم آنرا هم اطمینان دارم بلکه يك خدمت بزرگی هم کرده‌ام و آن اینست که شجاع لشکر عازم بود بواسطهٔ صدور حکم مطلقه بودن زنش آقای بهبهانی را بکشد من بواسطهٔ این انجمن او را از این خیال منصرف کرده و گفتم آقای بهبهانی امروز برای ملت کاری کند به او کار داریم . توهم بر فرض صحت ادعای زنت را فدای ملت بکن و آنکهی چه ربطی به آقای بهبهانی دارد ملایده را بکش که اصل حکم را داده دیگر آنکه قول و نوشته از او گرفتم که لدی‌الحاجة پانصد نفر سوار دم دروازهٔ طهران حاضر کند .

معین‌حضور هم قول داده است ملك سی‌هزار تومانى خود را بفروشد و در این راه صرف کنند و حاضر شده است که اگر انجمن مأموریت بدهد عین‌الدوله را بکشد وجود اینگونه اشخاص برای مقصود ما خیلی نافع است .

ادیب گفت آقا میرزا سید حسن با عین‌الدوله مراد دارد ، مجدالاسلام با دبیر حضور منشی عین‌الدوله دوست است .

نگارنده گفت من جمیع اسرار را بآنها نگفتم فقط گفتم اشخاصی حاضر شده‌اند برای خدمت بملت و بشرف انسانیت قسم خورده‌اند که خدمت کنند بملت .

دیگر زیادتر چیزی بآنها اظهار نکردم ، دیگر آنکه صدمه و زحمتی که از طرف عین‌الدوله نسبت به آقا میرزا سید حسن وارد آمده است که ممکن نیست دیگر با عین‌الدوله خوب شود .

در باب مجدالاسلام که با دبیر حضور دوست است اولاً آنکه دبیر حضور اطمینان به اقوال

به علیقلیخان مخبرالدوله از ریاست مریضخانه دولتی استعفا خواسته و با مرحوم حاجی میرزا حسینخان سپهسالار اعظم بغراسان رفته و پس از نشر باستان مبارکه رضوی دارالشفاى آن استان مقدس را بر حسب امر سپهسالار که جز اسم چیزی از آن باقی نمانده بود تأسیس و مرمت نموده و آنرا مانند مریضخانه‌های دولتمدنه در تحت نظم و ترتیب آورده و در این سفر از جانب اولیای دولت قاهره بمنصب و نشان و حمایل سرتیپی مفتخر آمده و پس از فوت مرحوم سپهسالار بطهران آمده چند سالی مشغول خدمات عامه و اشاعهٔ معارف بوده و در سال ۱۳۰۳ بر حسب امر شاهزاده ظل‌السلطان باصفهان رفته و در آن شهر مینو نشان دو سال توقف کرده سپس بطهران مراجعت نموده و اوقات خود را بتدریس و تألیف کتب و ترجمه از زبان فرانسه و طبابت عامه میگذرانیده تا در سال ۱۳۱۰ در خدمات ناصرالدین‌شاه

مجدالاسلام ندارد .

اگر اطلاع دبیر حضور مضرب باشد که جناب ذوالریاستین بتوسط آقامیرزا سیدعلی شیرازی برادرش وثوق الدوله را دعوت کرده و مطلب را به او رسانیده است .

در جواب گفتند وثوق الدوله ربطی بدبیر حضور ندارد .

نگارنده گفت وثوق الدوله برادر دبیر حضور است و هر دو شاخ يك درخت و از يك جوی آب خورده اند .

بعضی گفتند وثوق الدوله باطناً با برادرش دبیر حضور خوب نیست و چون برادر کوچکتر را در مقام ترقی و تقرب بعین الدوله می بیند لذا مایل است که عین الدوله بلکه این بساط بر جیده شود شاید او هم پیش افتد .

جناب ذوالریاستین گفت بهر جهت من وثوق الدوله و آقامیرزا محمد کلیایگانی و حاج ملاعباسعلی واعظ را از همه جهة شایسته می دانم .

اجزاء انجمن از جهة آقامیرزا محمد کلیایگانی و حاج ملاعباسعلی نهایت مسرت را حاصل نمودند . نگارنده گفت آن روزی را که حاج ملاعباسعلی واعظ در منزل جناب ذوالریاستین مدعو بود من هم حاضر بودم قول داد که در منبر شروع سیاسی کند و در بیداری مردم کوتاهی نکند .

آقا میرزا محمد کلیایگانی هم از قراری که شنیدم آدم صحیحی است و عاشق مقصود ما . اما وثوق الدوله را نمیشناسم ولی این جور اشخاص را ما باید داشته باشیم و آنها را آلت کار خود قرار دهیم . (اعمال خوب و بد این دو برادر در موقع خواهد آمد)

ذوالریاستین گفت ما امروز خیلی اشخاص را با خود همراه کردیم و بخوبی مشغول کار میباشند خواه حاضر شوند و خواه حاضر نشوند .

آقا برهان گفت مقصود خدمت بوطن و سعی در بیداری اهالی وطن است . من پاره از خیالات خود را به بسیاری از رجال دولت گفته ام و همه مرا تصدیق کرده اند .

ادیب گفت قرار بر این بود که در هر اجتماعی يك لایحه خوانده شود و پس از امضاء به ادارات جراید خارجه و یا جراید بوشهر و کلکته و مصر ارسال شود . و ادارات جراید را هم باید با خود متفق نمائیم که آنها هم شروع در این مقصود نمایند حالا چند لایحه حاضر است اذن بدهید که ارسال شود .

منسلک گشته و در سفر و حضر علاوه بر خدمت و پرستاری شخص پادشاه آنی نیاسوده و از خدمت بنوع دمی فراغت نداشته و از جانب آن پادشاه مورد عواطف ملوکانه بوده و در آن مدت بخطاب جنابی وجه ترمه و شمشیر مرصع و عصای مرصع و تمثال همابونی سرافراز گردیده و پس از قتل ناصرالدینشاه به تیر اولین فدائی ایران مرحوم میرزا رضا منصب طبابت مخصوصه اعلیحضرت مرحوم مظفرالدینشاه بایشان تفویض گردید سفر او و حضراً در خدمت آن پادشاه ذیجاه بسر میبرد و در سال ۱۳۱۹ بنشان و حایل درجه اول خارجه مفتخر گشته و در سال ۱۳۲۲ بنشان مرصع از درجه اول نیز نایل آمده از کارهای محیر العقول ناظم الاطبا آنکه در زمانیکه مرحوم مظفرالدین شاه دستخط مشروطیت ایران را صادر فرمود لیکن هنوز امر مشروطیت ناتمام بود و شاید باندك سستی از بین رفته بود که طیب مخصوص

راپورت چند روزه از این قرار است که جناب آقای صدرالعلماء که از رؤسای روحانین است در بالای منبر همان رشته سخن آقای بهبهانی را تعقیب فرموده اند .

جناب آقا سید احمد طباطبائی نیز در بالای منبر همان رشته را گرفته و صریح در بالای منبر فرموده است : (ما مقصودی جز عزل این وزیر خائن یعنی عین الدوله از صدارت و عزل نوز نداریم . چه این صدراعظم حایل و مانع است بین شاه و رعیت و نمی گذارد عرایض ما بشاه برسد .)
نگارنده گفت آقایان بارها عرض کردم مقصود آقای بهبهانی عزل مسیونوز نیست بلکه مسیونوز را بهانه کرده اند . حالا که علماء طرف شده اند با عین الدوله خوب است تجار را بیدار کنیم اگر سلسله تجار با علماء متفق شوند آنوقت زودتر بمقصود میرسیم .

بعضی ذکر نمودند که تجار را هم مستعد می بینیم چه سابقاً اظهار حیاتی کردند و از اطراف شکایات آنها رسید این ایام هم بعضی در کارند .

نگارنده گفت آقا میرزا محمود اصفهانی را با اینکه مریض است ملاقات کرده او را واداریم شروع در این کار چه مقدمات آنها هم تهیه شده است روز ۲۲ صقر ۱۳۲۳ انجمن در خانه آقا سید برهان تشکیل و انعقاد یافت یک راپورت خوانده شد که جمعی از تجار پناه برده اند بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم و میگویند مسیونوز بلژیکی که رئیس گمرک ایران و مستخدم سلطانت زیاده از آنچه تعرفه گمرکی قرارداد داده است از مال التجاره اخذ میکند و عمالش در سرحدات اجحافات فوق الطاقه و خلاف قانونی وارد می آورند عین الدوله هم بصرافت و لجاجت با علماء و ملاحظه یولی که از نوز میگیرد جوابی بتجار نمیدهد تا آنکه آخرین عریضه که تجار بتوسط سعدالدوله در خصوص شکایت از نوز دادند عین الدوله نخوانده جواب داد که این لوطی بازیها چیست که تجار میکنند تمامشان را دهنه توپ میگذارم این حرف بروزیر تجار که سعدالدوله است گران آمده گفته است پس خوب است مجلسی در دربار تشکیل دهید و بعرایض تجار رسیدگی کنید عین الدوله خواهی نخواهی بتشکیل مجلسی اذن داده مجلس در دربار منعقد گردید هفت نفر از تجار حاضر شدند از رجال درباری هم چند نفری از قبیل وزیر مخصوص (صاحب اختیار حالیه) و علاء الملک و دبیر حضور و جمعی دیگر حاضر بودند مسیونوز را حاضر کردند یک نفر از تجار چند قطعه پارچه بعنوان مستوره و نمونه در دست گرفته آن نقطه و محلی را که رئیس گمرک سرحد مهر کرده و تعیین گمرک آن پارچه را نوشته بزر دست خود گرفته طرف

سهواً و یا کس دیگر عمداً دواى عوضی بمظفرالدینشاه داده و آن مرحوم را گمان این بود که او را مسموم نموده اند نزدیک بود خیالات مالتولیائی بسر آن مرحوم افتد که فوراً ناظم الاطباء رسیده اطباء حضور رومات و متعیر و شاه را مبهوت و مرعوب دیده بقیه دوار که در فتنجان نگاه داشته بودند و اگر طبیب آلمانی دیده بود علناً میگفت این دوا سم است یا مضر . ناظم الاطباء ملتفت شده که هم بعضی در خطر است و هم خیالات موهوم شاه را تلف میکند فوراً بقیه دوارا لاجره بسر کشیده و تفتنجانرا با آب خالص شسته و نیز آشامیده و گفت نقلی ندارد دوامضر نیست .

بعد از آن بمعالجه شاه و خود پرداخته تا چندی دیگر شاه را نگاه داشت تا امر مشروطیت مستحکم گردید .

دیگر آن پارچه را به نوز نشان داده و گفت گمرك این پارچه چه قدر است نوز نگاهی بآن کرده و نظر بکتابچه نموده و گفت این پارچه مثلاً سی شاهبست پارچه دیگری را نشان داده گمرك آن را دو هزار و هکذا چند پارچه را که نشان دادند بحدی معین جواب داد تجار مهر و خط رئیس محل را ارائه دادند که خیلی تفاوت داشت کتابچه با مأخوذه مثلاً دو هزار را بیست و پنج هزار وسی شاهی را دو تومان و هفت هزار را هفت تومان بانواع مختلفه گمرك گرفته بودند از آن قرار خسارت تجار از چند کروار تجاوز کرده بود پس از تحقیقات و صدق ادعای تجار نوز حالش دگرگون شده چند کلمه مهمل تکلم نمود حاضرین همگی ملتفت شده اما چیزی نگفتند اهل مجلس برخاسته بعضی رفتند و بعضی ماندند باز تجار تجدید سخن نمودند .

در این اثنا کلمه ریکی از دهان نوز بیرون آمد که در این مملکت بآن فحش میگویند و آن را بد میدانند دیگر باعتقاد نوز چه بوده است خود داند و آن عبارت (بدسوخته ها) بود چه اگر نوز این عبارت را تجزیه و تفسیر میکرد هرآینه عبارتی راست و صحیح بود چه قاجاریه پدر ما را سوختند که سهل است همه چیز ما را سوختند لکن علی الظاهر این لفظ مرکب که از دهان نجس او درآمد يك لفظ بسیطی بود که عبارت از فحش بود نه مرکب خبری . بالجمله علاء الملك که در آن وقت از رجال دولت و وزیر علوم و از سادات طباطبائی و مقرب در نزد مظفرالدین شاه بود رو کرد بسعدالدوله و گفت هنوز هم ملاحظه می کنید .

سعدالدوله وزیر تجارت جواب داد چه بگویم این مردك عین الدوله خودش شنید . علاء الملك گفت شاید نشنیده باشد وزیر مخصوص هم بی میل نبود که در این مجلس اهانتی از مسیونوز بشود . لذا در مقام تأیید کلام علاء الملك برآمده و گفت گویا عین الدوله نشنیده باشد . سعدالدوله مجبور گردید که بعین الدوله اظهار کند لذا رو کرد بعین الدوله و گفت نوز حق ندارد که بتجار محترم مسلمان فحش بدهد . عین الدوله از شدت حرص بیول و طمع بمساحه و بی اعتنائی گذرانیده اهل مجلس متفرق شدند .

تجار که حقانیت خود را مدلل نموده و کسی بعراض و تظلمات آنها گوش نداد عازم شدند بروند و ملتجی بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم بشوند روز بعد از آن را برای اتمام حجت و گرفتن دستورالعمل و تحریک اجزاء انجمن مخفی رفتند منزل آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش را

عجب در اینست که ناظم الاطباء با اینکه چندین دفعه خطاهای اطباء را ملتفت شده و جبران هم نمود لکن الی کنون قنوت کرده به احدی این راز را نگفت و راضی نشد که طیب نادان از نان خوردن بازماند . دیگر آنکه پیوسته در خلوت مضار استبداد و منافع مشروطیت را به مرحوم مظفرالدین شاه میرسانید . مجلاً ناظم الاطباء در تمام عمر خود از تربیت محصلین طب و خدمت بنوع کوتاهی نکرد چنانچه اکنون زیاده از صد نفر شاگردان ایشان در شهرهای ایران پراکنده و مشغول طبابت میباشند و علاوه بر خدمات مذکوره برحسب امر مرحوم میرزا علیخان امین الدوله صدراعظم در انجمن معارف داخل شده و از اندام آن مجلس محترم بشمار آمده و در خدمت بمعارف از هیچ گونه مشقت کوتاهی نفرموده و در تأسیس مدارس رنجها برده و یژه دو تأسیس مدرسه شرف و تربیت کودکان بی بضاعت از بند مال و

مسبق و مطلع برواقعه نمودند و از عزم خود آگاه ساخته .

سعدالدوله از این قصد تجار با خبر شده يك مجلد كلام الله برای آنها فرستاده و آنها را قسم داد که یکروز دیگر باو مهلت دهند .

بلکه در اینخصوص طریق اصلاحی دست آرد و خودش بدربار رفت که شاید بعین الدوله بگوید که در دفع این غائله چاره نماید .

قریب چهار ساعت منتظر جواب شد که شاید جوابی کافی بشنود . عین الدوله بسامحه و ماطله گذرانیده واقعه را اهمیت نداد و وقعی بر آن ننهاد .

تحصن تجار بزائیه مقدسه

تجار که از همه جا مایوس شده روز سه شنبه نوزدهم ماه صفر ۱۳۲۳ بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهند .

سعدالدوله وزیر تجارت برای اسکات و آوردن تجار بشهر چنددفعه خودش و چندین مرتبه واسطه اش نزد تجار رفت که بلکه تجار را عودت دهد که این خبر بسایر شهرهای ایران منتشر نشود و باعث هیجان عامه نگردد . چه تجار سایر بلدان چندین مرتبه در مقام تشکی و تظلم برآمده بودند و مواد همه مستعد بود که باندک بهانه مشتمل میشدند خصوصاً در این ایام که صدای آقای بهبهانی عالم را فرا گرفته بود و شاه عازم بود برمسافرت بفرنک .

لکن تجار متقاعد نشده و جواب دادند که جز رسیدگی بمحاسبات نوز و احقاق حق ما و رفع ضرر ما دیگر علاجی نیست . تا اینکه ولیعهد محمدعلی میرزا چند نفر از رؤساء تجار را خواست و گفت که اعلیحضرت شاهنشاه پدر تاجدارم خیال مسافرت بفرنک را دارند امروز نمیتوان دست بکار نوز بزیم . لکن من قول میدهم تا چند ماه دیگر عزل نوز را از شاه استدعا نمائیم و حتماً برایش و تظلمات شما رسیدگی مینمایم .

تجار هم محض ضمانت ولایت عهد و خواهش وزیر تجارت از زائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم مراجعت بشهر طهران نمودند .

فیلسوف گفت این امید ماهم قطع شد پس از آنکه تجار بریسمان پوسیده ولیعهد بچاه افتادند جان دریغ و مضایقه نکرد .

اگر ساعات شبانه روزی ناظم الاطباء را تقسیم بر عیادت مرضی و حق الزحمه که بایشان میدادند بکنیم هر ساعتی پنج تومان پول ایران میشود باوجود این دخل لا اقل دیده شد که در بیست و چهار ساعت شبانه روزی ۱۶ ساعت اوقات خود را مصروف مدارس و انجمن معارف مینمود یعنی حضور در مدرسه و رسیدگی باطفال یتیم و امور انجمن معارف را مقدم میداشت بر حضور مجالس پادشاه و ابناء آن . و نیز دیده شد که از صد تومان حق الزحمه و حق القدم عیادت مریض گذشت برای رفتن بمدرسه شرف و رسیدگی کردن باطفال یتیم .

بجلا مبلغی هنگفت از کیسه فتوت خرج ایتم و اطفال فقراء نمود و عزمی راسخ بر ترویج

آقای بهبهانی هم شاید فردا ساکت شود.

نگارنده گفت آقایان اظهار یأس نکنید سکوت تجار بیشتر موجب هیجان اهل علم خواهد شد. عین الدوله بر طبق ضمانت و قول و لیه عمل نخواهد کرد و همین باعث کدورت و نفاق بین عین الدوله و ولیعهد خواهد شد بگذارید شاه برود میدان ما وسیع و مانع در جلو ما نخواهد بود در این دو سه ماهه غیبت شاه ما میتوانیم تمام ایران را بیدار و با خود کنیم آقای بهبهانی هم روز بروز جنودش زیادتر و بیشتر خواهد بود.

در این اثناء یکی از حاضرین گفت راپورتی بانجمن رسیده است که جناب ذوالریاستین در بالای منبر بعض مذاکرات را کرده و عملاً قریب باعث گرفتاری ما خواهد شد خوب است در این راپورت تأملی شود.

راپورت ملاحظه شد خلاصه آن از این قرار است:

دیروز که روز ۷ ماه صفر بود جناب ذوالریاستین در خانه جناب عندلیب السادات واقعه در محله شاه آباد کوچه آفاسید هاشم در بالای منبر بعض مذاکرات نموده است و حرفهای نگفتنی را گفته است در حالتی که در آن محضر جمعی از رجال دولت از قبیل حاجی امین السلطنه و امین هایون و بعض دیگر حضور داشته است مناسب اینست که اعضاء انجمن ذوالریاستین را چندی از رفیقان منبر منع نمایند بلکه او را مخفی دارند که مراده با مردم را هم ترك نماید.

حاضرین مضطرب شده واقعه را از جناب ذوالریاستین مستسفر و جداً خواهش نمودند که صورت موعظه را بیان نماید.

ذوالریاستین این طور موعظه را بیان فرمود.

خلاصه موعظه

آنچه را که ما از ملاحظه سیر و تواریخ و شرح حال علماء متقدمین و متأخرین بدست آورده ایم این است که متقدمین از علماء را درباره امام عقیده مخصوصی بوده مثلاً تازمان قمین عقیده علماء درباره امام این بود که امام شخصی است عابد عالم و زاهد و مستجاب الدعوه و اگر کسی زاید بر این درباره امام (ع) قائل میشد او را نسبت بغلو میدادند و غالی میخواندند و از این جهت بود که شخصی مثل

معارف و ترقی ابناء وطن داشت که اگر امین السلطان عدو ایرانی و ایران در مقابل نبود امروز در ایران دشمنی برای علم و عالم دیده نمیشد.

بالجمله در اشاعه معارف آنچه ممکن بود و در قوه داشت به فعل آورد و کوتاهی نکرد و علوم جندی از زبان فرانسه بزبان فارسی ترجمه نمود و منتشر ساخت از قبیل علم فیزیک و شیمی و تشریح و یاتولیزی و جراحی و کحالی و روادی علاوه بر اینها کتب چند از تصنیفات و تألیفات ایشان امروز در بین مردم طبع و منتشر است از قبیل کتاب زبان آموز فارسی که در حقیقت ایشان اول کسی میباشد که این باب را مفتوح کرده و زبان فارسی را احیاء نموده.

و نیز از تألیفات ایشانست رساله تعلیمات ابتدائی که برای کودکان نو آموز دبستانها نوشته است

معلی ابن خنیس و شیخ رجب بُرسی را غالی میدانستند و اخباریکه از ایشان روایت شده بود همه را طرح میکردند تا زمانی که دوره علمیه به میر داماد و ملا صدرا و شیخ احمد احسائی رسید این بزرگواران زحمتهای کشیدند رساله‌ها نوشتند ولایت را با امامت مستلزم دانستند و مدلل نمودند که آنچه را که قمین طرح کرده بودند و منکر شده بودند از قبیل معجزات و کرامات و خوارق عادات و اخبار از منبئات همه صحیح بوده پس امروزه يك بابی از علم بر روی مامفوح شده که میتوانیم همه قسم از آن استفاده کنیم. مثلاً در مسئله شیخ رجب بُرسی و خطبه‌هایی که از امیر المؤمنین (ع) روایت کرده و ما امروز منطبق میکنیم آنها را با زمان خودمان می‌بینیم که تمام آنها از مصدر ولایت صادر شده است از آنجمله خطبه زوراء است و در آن خطبه شرح حال امروزه مصریها و تصرفات انگلیس در مملکت مصر و ظهور متمدنی سودانی را که ما حقه بیان میفرماید صورت این خطبه در کتابخانه حاج میرزا ابوطالب زنجانى بخط قدیم موجود است هر کس بخواهد میتواند بآنجا رجوع نماید.

و دیگری خطبه طنبیخه است که بعض فقرات آن راجع بایران است مثلاً در آخر این خطبه میفرماید: (حتى اذا طالت الشدائد فى دولة الخصيان و ملكة الصبيان والنسوان فعند ذلك ترج الاقطار بالدعاة الى كل باطل الاويل لمدائنتكم و امصاركم من طغاة يظهرون فيثرون و يبدلون فعند ذلك توقعوا حلول الفرج الاعظم).

ماحصل معنی آنست که چه بسیار رنجها و سختیها از دولت خواجه بشما روی دهد (مراد از خصیان خواجه است و آن منطبق است بر آقا محمد خان که تشکیل سلطنت قاجاریه را کرد) در زمان پادشاهی که این دو علامت (۱) در او باشد، در این هنگام وای بحال شما، وای بجزر شهرهای شما از طغیانی که ظاهر میشوند تغییرها بدهند تبدیلیها بکنند پس در این هنگام فرج بزرگ را منتظر باشید و بدانید که زمان ذات شما بسر آمده و روز کار خوشبختی رسیده است.

حالا تصور کنید ببینید آیا روزگاری بدتر از این میشود، آیا زمانی سخت‌تر از این میشود، کدام بدبختی است که امروزه ما نداریم، این وضع ناست که می‌بینید روزی هزار تومان از ناخواسته‌ها میگیرند و در عوض نان مخلوط بخا که نجاری بما مینهند و میگویند آرد حاج ترخان است نانی که (۱) مراد از این دو علامت آنست که هم باصفال سرکار داشته باشد هم با نسوان.

و تا کنون چندین دفعه بطبع رسیده است. و نیز از تألیفات آن یگانه هنرمند است کتاب پزشکی نامه در علم تراوتیک و علم الایمپیکال که آنهم بطبع رسیده و اطباء لازم و واجب است.

و از کارهای بزرگ و تألیفات سترک آن دانشمند است که اکنون قریب ده سال است که در تدوین و ترتیب لغات فارسی مشغول و اکثر اوقات خود را مصروف این خدمت نموده است که در واقع میتوان گفت مجلس آکادومی صحیح خانه ناظم الاطباء است و تمام لغات فارسی و غیر فارسی را که امروز بین ایرانیان مستعمل است بترتیب حروف تهجی مرتب و جمع و در چهار جلد مندرج کرده که هر جلد زیاده از هشتاد هزار بیت کتابت دارد سه جلد آن تمام و مجلد چهارم نزدیک باتمام است.

در سابق یکمن دوعباسی منتها سه عباسی بود حالا باید یکمن سه هزار بخریم و این وضع گوشت ما که باید روزی کلی حکومت نفع از آن ببرد.

بیچاره پادشاه صد هزار تومان برای تفاوت جنس داد یکشاهی بمصرف فقراء نرسید همه را از وجه استقراضی از شاهنشاه گرفتند و رجال دولت بین خودشان قسمت کردند بعلاوه روزی هزار تومان هم از خبازخانه میگیرند.

من نمیگویم که شما از حال خودتان خبردارید یا نه هیچ میدانید که امروزه هریک از افراد ما و شما را در مبلغ سه تومان گرو روسها گذارده اند هیچ میدانید که ما و شما را بنده و کنیز اجانب قرار داده اند.

هیچ میدانید که ما را تا هفتاد سال دیگر یا کمتر یا زیاد تر بنده کفار قرارداده اند. هیچ اطلاع دارید که اختیارات مطلقه شمارا محدود کرده اند لیکن من میگویم که بمقادین خبر باید در زمان این پادشاه فرج بزرگرا متوقع و منتظر بود. کلام ذوالریاستین که باینجا رسید بعضی از اعضاء نتوانستند خود داری کنند شروع کردند بیرخاش کردن بنوالریاستین چه یقین کردیم که این وعده مشارالیه ما را بمخاطره خواهد انداخت نزدیک بود مطلب بمشاجره و منازعه منجر شود.

لیکن مشارالیه اذعان و اعتراف نمود که تجاوز کرده و اقرار نمود بخطایش و گفت وقتیکه از از منبر یائین آدم آقا سلطان الداکرین آقا میرزا ابوالفتح مرا کنار کشیده و گفت من سؤال نمیکنم ملا فیض الله خودش کجاست ولی سؤال میکنم که قبرش در کجا است.

(ملا فیض الله یکنفر از واعظین معروف ایران بود که بواسطه اظهار بعض کلمات در بالای منبر در زمان ناصر الدین شاه نیست و نابود گردید و ما تاکنون شرح حال آن بیچاره را و کیفیت اعدام او را بدست نیاورده ایم).

فیلسوف گفت من این موعظه را بسندیدم باید همین طور مردم را بیدار کرد. نگارنده گفت دوجیز ما را نگه دار خواهد بود و هیچ امری اتفاق نخواهد افتاد اولاً آنکه بغرضی ذوالریاستین را همه کس میداند و قصد قربت او همه را حفظ خواهد نمود. ثانیاً آنکه مستمعین

و این خدمت را دانشمندان و عقلا بزرگترین خدمات بمعارف ایران بلکه بمعارف اسلامی میدانند و با اینکه نهایت سعی و کوشش را در اختصار و ایجاز آن کتاب فرموده باز متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد که اگر بعضی الفاظ و عبارات را بر سر ننوشته بودند هرآینه از یک کروریت متجاوز شده بود و ما برای وضوح این ادعاء چند سطر و چند لغت از آن کتاب شریف را در اینمقام نقل میکنیم. مینویسد:

قائم = اخوذ از تازی ایستاده و افرشته و بریا داشته و عمود و استوار و نابت و برقرار و پایدار و باقی و دایم و جاویدان و واقف و سخت و بنهان الی آخره.

اقی هسفر = ماخوذ از یونانی مرکب از دو کلمه یکی (اتمس) یعنی بخار دیگری (ایفر)

در مجلس اشخاصی بودند که باعین الدوله مراده ندارند بلکه با او دشمن میباشند .

بالاخره اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که تا یکسال دیگر جناب ذوالریاستین منبر نرود الا در وقتی که اجزاء انجمن بالصراحه ایشان را اجازه دهند و نطق ایشانرا محدود نمایند .

روز دوشنبه ۳ ربیع الاول (۱۳۲۳) انجمن در خانه جناب ادیب بهبهانی منعقد گردید . فیلسوف گفت دیروز موکب مظفرالدینشاه بسمت فرنگستان حرکت نمود آخر عین الدوله صدراعظم شاه را گول زد که مرض شاه علاج نمیشود مگر بسفر فرنگستان و کار خود را محکم و حرف خویش را پیش برد .

زحمات چندین ساله حریت خواهان و مقدمات آقای بهبهانی بی نتیجه ماند تجار را بوعده وعید عودت دادند فکری در این باب بفرمائید .

نگارنده گفت از تفضلات خدا مایوس نباید شد کار و تکلیف ما بیداری مردم است تاچند ماه دیگر شاه مراجعت نماید ماکار و تکلیف خود را انجام خواهیم داد .

اما در باب سکوت آقای بهبهانی ، ولیعهد رفت منزل ایشان و قول داد که نوز را چندماه دیگر معزول فرمایند . تجار هم قول ولیعهد را مطمئن شده ، ولی بر شما واضعست که باین قول و معاهده وفا نمی کنند امر از دوشق خارج نیست یا وفا بقول ولیعهد میکنند یا نمی کنند اگر وفا کردند که همین باعث تشویق و رشک سایر ملاهای طهران میشود آنوقت ما یکی دیگر را دیده میگوئیم دیدید که آقا سید عبدالله چگونه رئیس شد و غالب حالا مثلاً شما هم یک حرکتی بکنید تا جلو افتید و اگر وفا بهعهد نکردند که همین موجب تجرّی و اقدام جدی آقای بهبهانی خواهد شد . از رفتن شاه بفرنگ هم مایوس نباشید چه سوغاتی که برای ما خواهند آورد یکی لقب کراندوکی برای عین الدوله و دیگر غذا خوردن وزراء از روی ساعت و ایستاده شاشیدن رجال دولت نتیجه این سفر بغض ملت و بیدارشدن آنها است بگذارید چشم ملت باز شود دشمن خود را بشناسند .

یکی از اعضاء گفت در این سفر علاوه بر اینکه پول ملت ایران خرج خانهای فرنگ خواهد شد حقوق ملت را هم خواهند فروخت فردا است که امتیازات خواهند داد ، معاهدات خواهند بست تا مردم را بیدار کنیم کار از کار گذشته و آب از سر در رفته است .

آقا سید برهان گفت من شنیدم که خلعت نیابت سلطنت از روسیه برای محمد علیرزا ولیعهد

یعنی کره و عبارت است از طبقه بخاری شکلی محیط بر کره زمین و مرکب از دوسیاله مرتجله یکی هوای خالص که بخار اکسیژن و دیگری بخار ازت و هر قدر از سطح زمین بالا رویم و دور شویم وزن مخصوص اتومسفر کمتر میگردد زیرا طبقات یست از طبقات فوق خود منضغط و متراکم میشود از هر طبقه از هوا که بالاتر بود کمتر فشرده شده و متراکم گشته و یا بالعلازمه سبکتر خواهد بود و وزن مخصوصش کمتر و درباب ارتفاع اتومسفر عقاید حکماء مختلف است (لاهیر) از روی انعکاس اشعه آفتاب ارتفاع اتومسفر را (۶۰۰۰) متر میداند و (لایلاس) که از دانشمندان معروف است اتومسفر را شبیه به کره تصور کرده که نسبت به شبه کره زمین تسطیحتش بیشتر است و نسبت دو محورش مثل نسبت دو بسه میباشد .

می‌آورند اگر این خبر صحیح باشد دیگر کار ما یکسره خواهد شد ولی فعلا باید کاری بکنیم که اتفاقی نیفتد فردا ملت ایران مورد ملامت خارجه نشوند که ایرانیان در غیاب پادشاه خویش شورش کردند .

ذوالریاستین گفت البته باید این ملاحظه را بنمائیم عین‌الدوله هم این مسئله را میدانست که زود شاه را حرکت داد لکن ما باید انجمن خود را تعطیل نکنیم و سعی نمائیم در بیداری مردم از فرستادن لوایح ومقالات باادارات جراید مصری و غیره کوتاهی نکنیم .

آقا سید برهان گفت يك لایحه حاضر شده است اگر اجازه میدهید خواننده و چند نسخه هم از آن استنساخ شود و باسم هریک از رجال دولت که با شاه رفته اند یکی بفرستیم بلکه یکی هم باسم خود شاه و یکی هم باسم عین‌الدوله و برای ادارات جراید هم ارسال داریم بفرض که بشاه نرسد بدست مردم می‌افتد و گوشها باین مطالب آشنا خواهند شد .

ناظم‌الشریعة گفت بسیار خوبست بخوانید . صورت یکی از لوایح قرائت شد اجزاء پسندیده چندپاكت باسم هریک از جراید و رجال دولت نوشته و آنصورت را باژلاتین متعدد نموده يك نسخه از آن را با اداره روزنامهٔ جبل‌المتین کلکته و دیگری با ادارهٔ مظفری بوشهر و چند نسخه بمصر فرستاده شد روزنامه مقدس جبل‌المتین در شمارهٔ (۲۴) از سال ۱۳ آنرا درج ومنتشر کرد .

روزنامهٔ مظفری پس از مدتی مدید آنرا درج کرد چه مقارن رسیدن لایحه به بوشهر روزنامهٔ مظفری بحکم عین‌الدوله توقیف شده بود پس از رفع توقیف در شمارهٔ (۳) سال ششم باندك تغییر و تصرفی در آن مندرج کردید . صورت لایحه از اینقرار است

صورت لایحهٔ انجمن مخفی

که باادارات جراید ووزراء نوشته شد

اگر کسی امروزه مطالب و معایب ملت و دولت را که درقهوه‌خانه‌های ایران و مهمانخانه‌های فرنگ مطرح‌مذاکره است بسمع مبارک شاهزاده اتابك اعظم نرساند و علاج نخواهد هرآینه خیانت بزرگی بوطن خود کرده لذا باکمال ادب شاهزاده اتابك اعظم را مخاطب ساخته عرض مینمائیم که ای مقوی اعصاب ملیه چرادرحق فرزندان مجازی پادشاه فکری نمیفرمائید چرا عاقبت ملت را منظورنمیدارید ،

واتومسفر وزین وقابل سنجیدن است زیرا که هم هوا و هم سایر هوای مادی شکل که با آن مختلطند تماما صاحب وزن میباشند و وزن آنرا باین نسبت میتوان بیان کرد . وزن یکستون از این سیاله برابر است با وزن يك ستون هفتاد و شش سانتیمطارزیق یا یکستون ده متر ونود و هفت سانتی متر آب در صورتیکه درجهٔ حرارت را دوازده و فعلى هرستون را متساوی قرار دهیم الی آخره . بعضی از رموز آن کتاب شریف را هم نقل کنیم که کشف از اسلوب آن خواهد بود .

بعض رموز کتاب

(۱۰) علامت (۱) علامت اسم (۱ -) علامت اسم و صفت (ج) علامت جمع (ج ج) علامت

چرا بشکرانه نعمت خداوندی مملکت را از ورطه خطر و گرداب هلاکت نجات نپدید . مگر نشنیدید که دولت و ثروت و قدرت و حرمت ملی از دست رفته و از یکصد و شصت کروزر جمعیت مشتی چند باقی مانده و اراضی آباد ما مخروب شده و افکار آزاد ما معیوب گشته . حقوق ما را تصاحب کرده اند و حدود ما را تصاحب نموده کلیه بلاد فاسد و بازار تجارت کاسد است .

مگر نمی شنوید فریاد مظلومان را از دست حکام ظالم ، مگر نمی دانید امسال یا نصیب نفر دختر ایرانی بتر کمان فروخته شده ، مگر خبر ندارید که هر ساله کرورها مردم ایران بروسه و عثمانی و هند میروند و رعیت خارجه میشوند مگر اطلاع ندارید که پول ماتزل کرده ، مگر ندیدید که سر باز دولت از گرسنگی حمالی و هیزم شکنی میکنند ، مگر مطلع نیستید که عقلاء مملکت و دانشمندان ملت و اشخاص با تربیت بیکار و معطل در گوشه فقر خزیده و خاکساری ورزیده اند و مردمان جاهل و عوام دخیل امور و متصدی مهماتند و علم را مسخره می کنند و جهالت را اسباب شرافت و شرارت را مایه شهادت می دانند ، مگر بعرض نرسیده که این مملکت کیان است و این سلسله جلیله جانشین ایشان ، مگر عرض نکرده اند که سرحد مملکت ما پنجاب بود تا بوغاز قسطنطنیه مگر نخوانده اید که در زمان بهمن پنج کروزر لشکر مسلح بطرف یونان از ایران حرکت نمود ، مگر در جرّاید فرنک ننوشته اند که حکومت ایران اینک اضعف حکومتها است از حیث ثروت و قوای حریه ، مگر ملاحظه نفرموده اید که اشخاص بیکار و بی علم از خان و ملا و مستوفی و رقا و کسبه و اصناف بازاری بدون استعطاق حقوق دیوانی میبرند و سایر مردم هم باین خیال ترك کسب نموده و در پی تحصیل مواجب و مستمیری اند ، مگر نمی دانید که دست خارجه در اغلب دوایر دولتی بند شده و هر جا دست آنها بند شد دست دیگران را از بند قطع می کنند ، آیا اینها نیستند آنهاست که سلام خالی را حقوق میدانند و باین بهانه اثبات حقوق لازمه کرده و می بلعند مملکتی را دولت انگلیس را بر مالک هند و دولت فرانسه را بر مراکش چه حقوق بود غیر از سلام عليك و معامله غیر رسمی . آیا دیدید آخر بکجا کشید اگر گفته شود ملت با دولت همراهی ندارد جواب میدهم که هیچ رعیتی در روی زمین مثل ایرانیها مطیع و شاه پرست و دولتخواه نیست و اگر ایراد شود اجزاء در بار بار ای من شریک نبوده و موافقت ندارند تصدیق کرده عرض مینمائیم تمام کارها چه خوب و چه بد از شخص شخص صدارت شناخته میشود اگر فلان حاکم در اقصى بلاد ایران بی اعتدالی نماید در حقیقت از شخص صدارت آن تعدی را میندازند .

جمع الجمع (ج ۲) علامت حاصل مصدر (ص) علامت صفت (ر) بجای مرور نمائید (ك) علامت کنایه (م) علامت مصدر (ف ل) علامت فعل لازم (ف م) علامت فعل متعدی (ا ف) علامت اسم فاعل (ا م) علامت اسم مفعول از اینعلامات معلوم میشود که نهایت سعی را در ایجاز و اختصار آن کتاب شریف ملحوظ داشته اند باوجود این متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد و ما میترسیم طبع این کتاب هم نصیب خارجه گردد و چه اگر دانشمندان خارجه که همواره هواخواه معارف و دوست علوم شرق میباشند مطلع بر این کتاب شریف گردند هر آینه مبادرت بطبع آن خواهند فرمود مؤلف محترم را هم مقصودی جز طبع و نشر این کتاب نخواهد بود چه میدانند که فایده این کتاب شامل عموم خواهد گردید .

جمالا ناظم الاطباء در ۱۷ ربیع الثانی سنه ۱۲۶۳ در شهر کرمان که آنرا کواشیر نام است

چرا مراتب اجزاء دربار محدود نباشد که فلان خواجه یا پیشخدمت یا دلاک همایونی مداخله در امور دولتی نماید.

هر گاه گفته شود که ملاها نمیگذارند، با کمال ادب عرض خواهد شد که تقصیر با دولت است چرا دولت حقیقت امور را واضح نمیکند که عموم ملت بدانند که در اینکار فایده عمومیت و فلان ملا بملاحظه غرض شخصی خود مانع از اجراء آن میگردد.

اگر گفته شود که اگر این تظلمات صحیح است چرا عموم ملت در یک نقطه جمع نمیشوند و بدولت منتظم نمیگردند. این سؤال بزرگ است و حضرت اتابک می دانند آنچه عوام است در این عوالم نیست و آنچه خواص است از قبیل وزراء و حکام و ملاها هستند صلاح آنها ابداً در این نیست که قانون و مسئولیتی در کار باشد و آنچه دانشمندان مملکتند مطرود و مردود شده تا نتوانند حرف قانون بزیان آرند.

اگر ملا اسم قانون بشنود تکفیر میکند، اگر دولتیان بشنوند فوراً ده نفر قزاق یا غلام کشیکخانه حاضر و آن بیچاره را سر برهنه و کتف بسته تسلیم حاکم اردبیل نموده قبض وصول گرفته برمیگردند.

شک نیست که دولتیان ایران مختار کل و فعال مایریند و صلاح مملکت را بخیال خود بهتر میدانند و ما هم تسلیم داریم فقط مقصود دونگته است اول بقای دولت دویم رفاهیت ملت که جز در سایه قانون حاصل نمیشود رفاهیت و امنیت تامه و عدالت مطلقه هیچ دولت پایدار نمانده مگر با قانون ملک با کفر باقی میماند و با ظلم باقی نمیماند مقصود ما این است و بس.

در هیچ مملکت ملت بالطبع متبدن نشده مگر بقوه جبریه تا دولت همراهی با ملت ننماید ملت نائل به هیچ مقصودی نتواند شد بعلاوه اینکه ما امنیت نداریم و مردم بمال خود مسلط نیستند تا بخواهیم امروز کارخانه دائر نمایم فردا فلان دولت همسایه همان متاع را بقیمت مناسب تر وارد کرده کارخانه ما را میخواستند ولو بضر موقتی باشد در اینصورت باید ملاحظه اطراف مسئله را نمود گمرک گزافی بآن جنس مخصوص خارجه بسته تا مال داخله بفروش برسد. در این دوره یریشانی ملت از همه ادوار ینش است.

آن یار کهای عالی که دیده میشود هر یک قیمت ده هزار خانه رعیت است که خراب شده، آن

متولد شده و پنجاه سال فواید عمرش را صرف ابناء وطن خود کرد. ایشان را پنج پسر و دو دختر یادگار است که بهترین و بزرگترین اولادش میرزا علی اصغر خان مؤدب الدوله است که نگارنده ندید پدر و پسر را که متناسب هم باشند جز این پدر و پسر را که در واقع مؤدب الدوله پسر جسمانی و روحانی ناظم الاطباءست که در مریضخانه های خارجه بر تبه اسبستانی نائل آمده و صاحب دیلمهای متعدده است که ما در موقع خود شرح حال ایشان را نیز درج و گوشزد خوانندگان تاریخ میداریم.

شرابه‌ای رنگین که در آن پارکها بمصرف میرسد خون دل مظلومان میباشد . خوب است شاهزاده اتابک اعظم يك سفری در سایر بلاد و قری فرمایند خانه‌های رعیتی را ببینند که ده خانوار محتاج يك دیکنند .

می‌دانیم که چون حقوق وموابع را خواستند اصلاح نمایند اینهمه تعرضات پدید آمد ولی باید دانست بغیر از باب نظام و خدمت دیگرانرا چه حقی است از بیت المال مسلمین که باید بمصرف لازمه و حفظ ثغور و شعائر اسلامی برسد البته در اینصورت اغلو طه از تقی و نقی اگر کسر شود بر علی افزوده شود جای اعتراض است نباید خیال نمود که چرا وزرای سابق اقدام در اصلاح این امور نکرده‌اند . اول آنکه هیچ يك از آنها خانواده سلطنت نبودند و ثانیاً دلسوزی حضرت را نداشتند چشم داشتی که بحضرت اشرف است هرگز بدیگران نبود اسلاف بواسطه غفلت در کارهای دولت و ملت بجزای خود رسیدند و یا خواهند رسید .

البته اولاد و احفادشان برأی العین خواهند دید که ملت غیور ایران هر سال در روز معین مجسمه آنها را ساخته در تمام دهات و ایلات آتش زده و خواهند گفت که این مجسمه آنکسانی است که دولت را پایمال نموده و ثروت ما را برباد داده و عزت ما را بدل بذلت کرده‌اند .

از آنطرف نام نیک اتابک مرحوم (امیر نظام) و (امین الدوله) مغفور باقی خواهند ماند مقصود نام نیک و ذکرجیل است .

اینکه بعضی خیال میکنند که اگر قانون باشد و مردم متمدن و متمول گردند خدا نکرده از اقتدارات و احترامات سلطنتی کاسته میشود حرفی است مهمل که قابل هیچ اعتنا نیست احترام سلطنت در دولت قانونی است و قانون حکم عمومی پادشاه است به بزرگ و کوچک و وزیر و امیر ، فقیر و غنی بطور تساوی و همین است حکم خداوند بر بندگان خود که بتوسط انبیاء گرام مقنن و فرستاده شده است سلطنت بی قانون چه شرف دارد بر ممالك بر بری وسط افریقا که با آن همه جمعیت جمع دولتی نیستند و در

آقامیرزا محمود اصفهانی

دیگر از اشخاص وطن دوست که از آغاز مشروطیت ایران از بدل مال و جان در این مشروع مقدس دریغ نفرمود و در مجامع سری و علنی در مقام بیداری ایرانیان و بسط بساط معدلت بدل جهد فرمود جناب آقا میرزا محمود اصفهانیست که در تاریخ مشروطیت ایران در هر موقع نام نامی و اسم سامی او مذکور است و زحمات و اقداماتش ثبت تواریخ و تا ابد ذکر خیرش در مجامع انسانیت به خوبی مذکور است و ما در این مقام بطور فهرست اشاره بشرح زندگانی این فدائی وطن مینماییم تا در موقع خود اعمالش نیز مشروحاً بیاید .

آقامیرزا محمود اصفهانی خلف مرحوم آقامیرزا احمد اصفهانی در ماه ذی القعدة سال ۱۲۷۴ متولد گردید دو سال که بر او گذشت پدرش مرحوم شد ۱۲۷۶ جد و جدیه پرستاری و حضانت او را نمودند تا در سال ۱۲۸۱ جدش نیز مرحوم گردید حضانت و پرستاری او منحصر به جد هاش گردید در سن ده سالگی او را بمکتب بردند چون صباحت منظر و وجاهت را دارا بود و حال مکاتیب

مجمع بشریت و انجمن انسانیت نامی ندارند عجباً هر وقت اقتدار آلمان و انگلیس و فرانسه از قانون کم شود مال ما هم کم خواهد شد.

هر گاه شاهزاده اتابك محض رضای رحمانی و اقتضای مسلمانی و تقاضای دولتخواهی فنوت و سروتی فرمایند و جمعی از دانشمندان آگاه و عقلای دولتخواه و علمای بیغرض و فیلسوفان بی مرض را گرد آورده علاج خواهند که تکلیف چیست و چه باید کرد که دولت و ملت متحد شوند و سلطنت ایران تا وقت نشور و نفثه صورت و دوا م گیرد مملکت آباد و خیالات آزاد و اهالی شاد و اصلاحات جدید اجرا شود بدون اینکه کسی از من ملاحظه کند یقیناً جواب داده میشود که با مر خداوند معین و تأکیدات انبیاء مرسلین و اصرارات ائمه دین و باذن ملائکه آسمان هفتمین و با اتفاق عقلای روی زمین و باجماع مسلمین و نص قرآن مبین قانون است قانون است قانون.

قانون ابداً ضروری بدستگاه دولت ندارد، قانون دخالتی بمندهب ندارد. باز تصریح می کنیم که قانون حکم عمومی پادشاه است و بس البته اگر آن قانون بمشاورت دانشمندان ملت و وزراء عاقل و عالم باشد و بامضای پادشاه برسد نور علی نور است و قتی که مجلسی برای وضع قانون منعقد شد فقط دوازده فصل مطرح مذاکره آید کافیست.

اول - قانون عدل و ایجاد عدالتخانه. دوم - مساحت اراضی و تعیین ملاک بموجب دفتر دولتی. سوم - تعدیل مالیات بر وجه صحیح. چهارم - نظم قشون. پنجم - اصول انتخاب حکومت و تعیین حق حاکم و محکوم. ششم - اصلاح و ترویج تجارت داخله. هفتم - تصفیه عمل گمرک. هشتم - تصحیح عمل ارزاق و اجناس. نهم - اصول کلیه در تأسیس مدارس علمی و تشکیل کارخانجات و معادن. دهم - تکلیف وزارت خارجه. یازدهم - اصلاح عمل مواجب و مستمریهای دولتی. دوازدهم - محدود نمودن حدود وزراء و وزارتخانهها و ملاها بقانون شرع. اگر همین فصول دوازده گانه مرتب و بموقع اجرا آید دولت ایران در عرض بیست سال از ژاپون میگذرد. (والسلام علی من اتبع الهدی و خالف الهوی).

و مدارس سابقه نیز مغشوش بود لذا تحصیلات را بآخر نرسانیده بداره تجارت وارد گردید. در سال ۱۲۹۰ جده او نیز فوت شده لذا برای ضرورت متاهل گردید در آن زمان ظل السلطان از فارس معزول و بحکومت اصفهان منصوب گردید.

چون در حکومت او احدی مالک جان و مال و ناموس نبود بهمان ملاحظه که از تحصیل منصرف گردید از توطن اصفهان نیز منصرف شده یعنی پس از اطلاع بر حکومت ظل السلطان و قبل از ورودش باصفهان مشارالیه برای خویش و ناموسش از اصفهان مرعوباً بتبریز فرار نموده و در تبریز از سال ۱۲۹۱ مشغول تجارت اسلامبول و داخله ایران بود تا در سال ۱۳۰۶ در تبریز باکمال اعتبار و معروفیت به تجارت عمده و بزرگ اشتغال داشته و باندازه هم که در آن زمان معتنا به بود نروت معتدبه بهم بست.

در سال ۱۳۰۶ قطع علاقه از تبریز نموده بدار الخلافه طهران رو آورده در سال ۱۳۱۱ مسافرت بطرف روسیه نموده یا اینکه روسیه نسبت بارویا و اهالیش وحشی بودند ولی نسبت بایران مملکتی قانونی بود و اهالیش تایک اندازه بیدار و تمدن خواه این بود که مشارالیه

روزدوشنبه ۱۵ ربیع الاول انجمن اصلاح‌خواهان در منزل نگارنده منعقد گردید .

ذوالریاستین گفت در این مدت مسافرت شاه باید تشکیل انجمن بطریق خاص باشد یعنی خاص الخواص و اصحاب سر جمع شوند و مذاکرات انجمن هم نوشته نشود . مأموریت اجزاء صرف دعوت و بیداری اهالی وطن و نوشتن لوایح باشد . بسایر بلاد ایران یا مخصوص بهر شهری یکنفر داعی گسیل داریم . پس از مذاکرات بسیار قرار شد که هریک از اجزاء بعنوان خاص در هریک از شهرهای ایران شخصی را معرفی کنند و متوالیاً باو و بدیگران بتوسط او لوایح و اعلانات بفرستند . باین جهت در چند جلسه انجمن مشغول این کار بود . مذاکرات انجمن تا ماه رمضان ۱۳۲۳ نوشته نشد .

(بنده نگارنده وقایع و مقدمات مشروطیت را تا ۱۸ ماه جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ بطریق اجمال مطابق نوشتجات انجمن و مکاتیبی که از بلدان بانجمن رسیده نوشته است و هرچاهم که مذاکره در انجمن شده باشد که وقایع تاریخیه ایران منوط بآن باشد نیز مینویسم و از روز هجدهم ماه مزبور وقایع را روز بروز الی کنون که زمان طبع این تاریخست (۱۳۲۸) نوشته و بعد از این هم اگر خدایم توفیق دهد مینویسم) .

در مدت مسافرت مظفرالدین شاه امر مهمی که ربطی بمشروطیت داشته باشد اتفاق نیفتاد جز واقعه کرمان و هیجان اهالی فارس از جهت خریدن شعاع السلطنه املاک و خالصه جات فارس را که درواقع همان فشار ظلم شعاع السلطنه ، شعاعی از نور بیداری بقلب مردم فارس انداخت والا لوایح انجمن علت تامه نبود .

در طهران هم آقای بهبهانی مشغول دسته‌بندی و ازدیاد یک‌قوه مذاقعه برای آمدن عین‌الدوله بود . آقا میرزا مصطفی آشتیانی این مجامع مخفی آقایان علما را بشکل مهمانی دوره درآورده . نظام‌الملک رئیس دیوانخانه عدلیه هم گاه‌گاهی با اشاره درباریان احکام آقایان مخالف عین‌الدوله را

بعزم خدمت بوطن پس از ملاقات جمعی از هوا خواهان عدالت که منجمله مرحوم آقاسید جمال‌الدین اسدآبادی بود بایران معاودت نمود در طهران قدیری توقف فرموده تاب و توان دیدن بعض چیزها را در خود ندید خصوص تمهید مقدمات ناصرالدین شاه برای حشن قرن خود خبر از امور موحشه میداد و مشارالیه مسبوق بود که حریت خواهان عوالم انسانیت و مجذوبین حریت و آزادی نخواهند گذارد که قرن ناصرالدین شاه برحسب میلش انجام گیرد لذا از طهران بقزوبین مهاجرت نمود و در آنجا صدای تیراول فدائی ایران مرحوم میرزا رضا راشنید مجددا بطهران آمده و چون عقیم و بلاعقب بود چند نفر از اولاد یتیم را بفرزند قبول و متحمل مخارج تربیت آنان گردیده در این اننا مریض شده و بحکم طبیب امامزاده قاسم را که یکی از دهات بیلاقی شیران بود برای توقف موقتی اختیار نمود و در آنجا خوشبختانه بمعاشرت و مودت مرحوم آقامیرزا حسین مدعو و متخلص به قطب که مردی فاضل و عالم و حکیم و فقیه و سالک بود موفق آمده و برای بیداری هموطنان و ضرق بیداری هموطنان نقشه‌ها می کشیدند و دروس سید جمال‌الدین را مذاکره مینمودند پس از آنکه بشهر طهران معاودت نمود واقعه تجار و مسیونوز پیش آمد باینکه مشارالیه مریض بود باتجار مساعدت

مردود داشته گاهی هم اظهار دوستی بآنها و همراهی مینمود لیکن چه عدلیه معلومت عدلیه بی قانون ، عدلیه که جمعی جاهل و دزد دست بدست هم داده تقی را بگیر تقی را بگیر ، احمد علینقی را بگیر از آن رشوه بگیر از این تعارف بگیر . امروز حکم مینوشتند فردایش ناسخ را مینوشتند بعض اوقات اتفاق می افتاد که ناسخ را احتیاطاً باحکم مینوشتند که در وقت دادن بمدعی علیه معطلی نداشته باشند و گاهی هم باصطلاح کاسه از آتش گرم تر بود . مثلاً مدعی چهار هزار تومان برزید ادعا میکرد عدلیه حکم چهل هزار تومانی میداد . هم مدعی حاضر داشتند هم ملا که حکم بدهد اکثر مراقعات عمده را راجع میکردند بمحکمه ملائی که با اجزاء عدلیه مناسبت تامه داشت .

از آن جمله شخصی از رعایای خارجه مدعی گردید برزن يك نفر رعیت داخله و مدعایه تقریباً پنج هزار تومان بود لیکن رئیس عدلیه هفتاد هزار تومان املاك شوهر زن را بتصرف مدعی داد که نزدیک بود این حکم يك نزاعی در مملکت پدید آورد که بتدایر وزیر مخصوص و ملاحظه آقای طباطبائی از غیاب شاه در بوته اجمال ماند و املاك بیچاره رعیت داخله را پس از خسارات بسیار باو مسترد داشتند و نیز در این مدت زن موقر السلطنه را که دختر مظفرالدین شاه بود بحکم ولیعهد و مأموریت سعید السلطنه رئیس نظمیّه در محضر حاج شیخ فضل الله مطلقه نمودند و برای اینکه این بدنامی را اصلاح کنند چهل هزار تومان به موقر السلطنه دادند و آن زن را که همه علماء طهران طلاقش را صحیح نمی دانستند در حالتی که شوهرش و خودش راضی بطلاق نبودند پس از چند ماهی امام جمعه طهران بعقد خود درآورد و چون احدی نبود که عقد او را برای امام جمعه اجرا نماید خود حاج شیخ فضل الله او را معقوده امام جمعه نمود در مقابل خدمتی که از امام جمعه صادر گردید چنانچه خواهد آمد .

دیگر از اتفاقات که درغیاب شاه اتفاق افتاد این بود اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که یکی دو نفر از درباریها را مستعد نمایند از برای صدارت ایران و از برای این شغل ومنصب وزیر مخصوص نموده بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده گردید در بین تجار فقط مشارالیه و حاج محمد علی شال فروش و یکی دیگر از آنها نتیجه را مسبوق بودند و میدانستند که مسئله گمرک و نوز بهانه است ولی سایرین کور کورانه حرکت میکردند .

مجملاً نزدیک بود که مقاصد سرتی خود را پیش ببرند و درس خود را تکمیل کنند که حاج محمد اسمعیل مغازه مخالفت و مناقضت نمود .

و سعدالدوله وزیر تجارت هم از طرف محمد علی میرزا ولیعهد که در آن وقت بعزم نیابت سلطنت در طهران بود تجار را بشهر آورده و در آن هنگام مسافرت مظفرالدین شاه به فرنگستان پیش آمد تا آنکه واقعه قند و وجوب خوردن آقاسید هاشم قندی روی داد در شب آنروز جناب آقامیرزا محمود باعده از تجار و چند نفری از اجزاء انجمن مخفی تاصبح در گردش و برای حرکت دادن آقایان در تلاش بودند تا بالاخره آقایان را بحضرت عبدالعظیم چپانیده و در آنجا آنانرا متحصن وانمود کردند .

حاج محمد تقی معروف به بنگدار و یا معروف بسفارتی بایرادر خود حاج محمد حسن از طرف تجار وکیل خرج آقایان بودند تا دستخط انعقاد عدالتخانه را صادر کردند .

را با شاهزاده ظفر السلطنه مناسب دیدند لذا حل این مسئله را در دست آقای طباطبائی دیدند و ایشان مطلب را رسانیدند .

آقای طباطبائی فرمودند من تا يك اندازه ظفر السلطنه و نیرالدوله را برای وزارت جنگ و صدارت مهیا نموده‌ام اگرچه نیرالدوله منافق است لیکن ظفر السلطنه شخصی است ساده و با قول در بین شاهزادگان اخلاق این شاهزاده خوب است امیدوارم که از دست او گره‌ها حل شود . فاما وزیر مخصوص باید در چند مجلس او را دید و باین خیالش انداخت لذا در روزی که وزیر مخصوص آمده بود منزل آقای طباطبائی نگارنده خود را رسانیده و یادآوری آقای طباطبائی نموده درین مذاکرات که وزیر مخصوص گفت اگر عین‌الدوله را از این مسند بردارید کرا دارید که بجایش منصوب کنید باز عین‌الدوله ربطی بسایرین ندارد .

آقای طباطبائی در جواب فرمود خودت هیچ نسبت بعین‌الدوله نداری صدارت را قبول کنی دیگران چه دارند که در شما نیست پاین جهت وزیر مخصوص که امروز ریاست نظام با او است مایل بطرف ملت است عین‌الدوله امور لشکری و کشوری را درغیاب شاه راجع بچند نفر نموده است وزارت خارجه و امور کشوری را راجع بمشیرالدوله و امور لشکری را راجع بوزیر مخصوص و نظم شهر را راجع به امیرخان سردار نموده است . اموریات سلطنت را در ظاهر با محمد علی میرزا قرار داده است لیکن باطلاع ظفر السلطنه .

این اشخاص مذکور هر يك را بطرف ملت و برضد عین‌الدوله مایل نمودیم جز امیرخان سردار را که بملاحظه عمویش عین‌الدوله باو اظهاری نشد لیکن مقدمات تمایل او را از وضع خرابی دربار مهیا کردند اما سایر شهرهای ایران و حکومت‌های بلدان مشغول ظلم و غارت و چاییدن رعیت صدای مظلومین مانند طنین زنبور مبدل بیک دودی ظلمانی میشود و باآسمان صعود میکند تا چه وقت این دودها محترق و يك صاعقه سوزاننده بطرف ظالمین هبوط نماید وضع حاکم های بلدان ایران در محل

از آن وقت شخص شخیص آقامیرزا محمود بانجمنهای مخفی متعدده وارد گردید در چند انجمن باشخص نگارنده معاهد و متحد وهم قسم بود خدمات نمایان در آن انجمنها نمود . درواقع مسجد جامع که آقایان ییلده قم مهاجرت نموده و علی‌الظاهر عین‌الدوله غالب و ملت مغلوب اول کسیکه قد مردانگی را راست و علم نموده مقدمات تحصن بسفارت خانه انگلیس را فراهم کرد مشارالیه بود باچند نفری وحاج محمد تقی بنکدار .

وحاج محمد تقی بنکدار در تمام این زحمات هیچ مقصودی نداشت جز قانونیت و مشروطیت و حریت نوع خود و از بدل مال بهیچ وجه مضایقه نکرد تا اینکه به مقصود نایل آمده و باسلسله جلیله تجار ایستادگی نمود تادستخط مشروطیت را صادر نموده و مهاجرین قم را وارد کردند .

و از طرف تجاریول معتد به جمع‌آوری نموده مخارج گزاف مدت تحصن را که حاج محمد تقی متحمل شده بود تا دینار آخر دادند و مخارج مهاجرین را نیز دادند بلکه تا يك اندازه اجرت المثل زحمات بعضی را دادند که بعد از این آنها بر ملت امتنانی وارد نیآورند و از اینجهت خاطر ملت را آسوده داشتند .

مأموریت خود براتب‌شتی‌ازپادشاه بالاتر و بی‌اندازه مسلط بر مردم بیچاره، در وقت حرکت از طهران و رفتن بمحل مأموریت خود چه یکسال در آن محل توقف نمایند چه بیشتر بوضعی ملوکانه حرکت میکنند که نگارنده یکی از آنها را در این تاریخ شرح میدهم و پاره‌ای از حالات آن را ذکر مینمایم دیگر خواننده میتواند سایرین را قیاس بآن نماید مابین پسرهای مظفرالدین‌شاه نجیب‌تر و معقول‌تر و درویش‌تر از شعاع السلطنه کسی را سراغ نداریم در سال گذشته حکومت فارس را به او تفویض نمودند آنچه که از این حاکم در فارس دیده شده است در موقع خواهد آمد لیکن در زمان حرکتش که در خارج دروازه طهران چادر زده و نقل مکان کرده بود عده همراهانش از چهار هزار نفر متجاوز بود. صد و بیست هزار تومان پول کرایه حمل اسباب و احوال و بنه او شده بود بعلاوه قاطرهای شخصی و مال‌های بستگانش.

بهمان استعدادی که نادر شاه افشار بطرف هندوستان رفت حضرت والا بطرف فارس روانه شد الا آنکه نادری‌ها در بین مسافرت و حرکت احدی را از عابرین متعرض نمیشدند اجزاء حضرت والا همه گرسنه و حمله‌کننده بعابرین، لشکر نادر شاه بچنگ دشمن میرفت همراهان حضرت والا برای غارت دوست سفر میکردند.

دیگر آنکه نادر شاه سوار اسب و با لباسهای خشن و شاید دو روز و سه روز چکمه‌های پارا از پا بیرون نمی‌آورد ولی حضرت والا مثل آنکه به حجله عروس تشریف می‌برند لباسهای ظریف میپوشند مناسب هر روزی یک رنگ را. مثلاً روز شنبه را لباس سفید و روز یکشنبه را لباس زرد و روز دوشنبه را لباس قرمز و کذا سایر ایام را و برای هر لباسی یک کالسکه شش‌اسبه مناسب آن لباس مثلاً هر وقت که حضرت والا لباس سفید میپوشید میبایست یک کالسکه سفید با آلات نقره و شش اسب سفید بآن بسته و یک جوان خوشگل و سفید در جلو کالسکه نشسته باشد و هر وقت لباس زرد پوشد باید یک دستگاه کالسکه زرد بشش اسب زرد بسته باشند که اسباب و آلات آن همه طلا باشد و هر زمان لباس

زمانیکه شروع بانتخاب و کلای مجلس شده برای دادن تعرفه و گرفتن رأی و نظارت انتخاب بی‌وسه مشغول خدمت بود و آنی راحت نبود.

در این اثناء از طرف تجار بنمایندگی ملت و وکالت مجلس مقدس شورای ملی منتخب و برقرار گردیدند.

در مدت وکالت چه بسار صدمات برایشان وارد آمد که تاریخ بیداری حاوی آنست در آن وقت انجمنهای علنی که بالغ بر صد و بیست انجمن بود در طهران تشکیل یافت که اکثر آنها بتحریر مستبدین و محمد علی میرزا دایر و معتقد گردید و همگی تیشه بریشه خود و مملکت میزدند الا معدودی از آنها که خدمتشان خالص و منزه و یا ساده و صرف تقلید بود.

از جمله انجمنهای معتبر انجمن اصفهان بود که بدوا باهتمام و مساعی جناب حاجی میرزا یحیی دوات آبادی منعقد و دایر گردید و بعد از چند ماهی جناب آقامیرزا محمود به مدیریت آن منتخب گردید که با شغل وکالت مجلس و عضویت در مجامع سری او را مجبور به قبول کردن مدیریت آن کرده بودند و مکان این انجمن رانیز در خانه مسکونی ایشان قرار دادند. در جشن مولود محمد علی میرزا چون اندک

سیاه پوشیده باشد باید يك دستگاه كالسكه سیاه با سب‌های سیاه بسته حاضر باشد بایك غلام سیاه در جلو . بهمین نسبت درشكه بهمین نسبت سایر اشیاء وای بر آن روزی كه حضرت والا لباس قرمز می‌پوشد كه آن روز روز غضب است آن روز روزیست كه باید يك بیچاره از این عالم برود آن روز روزیست كه باید اطفال یتیم شوند ، آن روز روزی است كه باید زنها می‌شوهر شوند .

نتیجه این حرکت و سلوك را نگارنده باید در فارس و شیراز ارائه دهد لیكن برای تشریح و توضیح و برای آنكه خواننده تاریخ اندكی در این مقام تأمل نماید و علت فقر اهالی ایران را بداند يك دوسطر مختصر نتیجه را در كرمان می‌آوریم و بهمان قیاس حالت اهالی فارس و سایر بلدان معلوم میشود و نیز مدلل داریم كه اگر مظلومی با اهالی فارس شود ضررش بسایر بلدان هم خواهد رسید بطور تخمین محقق و معلوم است سالی دو كرور تومان پول خارجه وارد كرمان میشود برای خرید شال و قالیچه و یسته و حنا و رنگ و كتیرا (جناب آقا یحیی و کیل كرمان كه از موثقین و اهل خبره است نقل كرد كه در يكسال من از آقا محمد اسمعیل تاجر مقیم در فسنجان پرسیدم كه امسال صد هزار تومان كتیرا در كرمان و فسنجان خریده شده است یانه مشارالیه جواب داد امسال بتوسط شخص من دویست هزار تومان كتیرا خریده شد) . پس چه علت دارد كه ده‌خانه در كرمان استطاعت چراغ روشن كردن را ندارند با اینکه چراغ در كرمان در شب كه از اول شب تا صبح روشن باشد صد دینار است (صد دینار قیمت عشر يك مثقال نقره است) .

و باز چه علت دارد كه مأمور حكومت دردهات كرمان كه میخواهد يكتومان یول خری (۱) از رعیت بگیرد رعیت ندارد او را بدرخت می‌بندند و آنقدر شلاق باومیزند كه عابرین يکشاهی يکشاهی بدهند پس از يك دوروز يك تومان جمع میشود برای مأمور حكومه و باز چه سبب دارد كه رعیت دختر (۱) یول خری قسمی از مالیات است غیر از سرشماری چه این پول را از كسی میگیرند كه صاحب يك خمر یا يك گاو باشد پس از يكتنفر ممكن است سه پول بگیرند اول از ملك ، دوم از حیوان ، سوم از خود او گاهی هم بعنوان عوارض و بقیه را بعنوان جرم .

همراهی از اوظاهر شد عقلا چنین صلاح دیدند كه از طرف ملت هم با حسن وجهی تلافی شود . لذا از طرف مجلس مقدس تاكید شد كه انجمنها جشن را شایان و عالی بگیرند از آنجمله انجمن اصفهان محض امتثال و اطاعت از اوامر مجلس مقدس دوشب راجشني پس عالی گرفتند كه زیاده از دوهزار تومان مخارج آن دوشب را جناب آقامیرزا محمود متحمل شد فقط دویست تومان از طرف اعضاء انجمن همراهی شد .

پس از اینکه با مر محمد علی میرزا مجلس و مسجد و معبد مسلمانان را به توب بستند و كردند آنچه كردند . همان روزی كه خانه جناب ظهیرالدوله را به توب بستند و متجاوز از بیست هزار تومان انانیه اش را بغارت بردند محمد علی میرزا حكم كرد انجمن اصفهان و بعض انجمنهای دیگر را نیز به نوب خراب كنند و مشارالیه را نیز گرفتار نمایند كه اقبال الدوله بخواص حاج عبدالمجود بانكی كه منتهای دوستی را با او داشت توسط و شفاعت نمود لذا محمد علی میرزا او را معفو داشته تا مدت سه چهارماه آقامیرزا محمود در مجامع سری كار می‌كرد با اینکه نهایت دقت را در كتمان و اخفاء داشتند و سعی بودند كه كسی واقف نشود باز به محمد علی میرزا راپورت دادند حكم بدستگیری و چوب زدن و تبعید او نمود .

خود را در مقابل پنج هزار و یا يك تومان میدهد بمأمور حکومت .

چه سبب دارد وقتیکه میآیند دختر سه ساله را از آغوش مادرش جدا کنند مادر التماس و گریه میکند اینقدر مهلت بدهید که طفل خواب برود در حالت خواب او را ببرید آیا این پدر و مادر طفل خود را نمیخواهند یا سببی دیگر دارد چه شده است که زنهای دهاتی برای حفظ اولاد خود با پلنگ و گرگ طرف شده اند و با شیر و بیر جنگیده وغالب آمده اند ولی در مقام دادن يك تومان و یا نذر هزار بمأموردیوان راضی میشوند دخترش را بکنیزی بدهد که بولایات خارجه ببرند و مانند حیوانات بفروشدند و اگر پول ندارند پس این دو کرور مال التجاره که وارد کرمان میشود بکیسه کسی می رود باینکه مال التجاره را همین بیچاره پدر و مادر بعمل آورده اند کتیرا را آنها در بیابان جمع میکنند ، حنا را رعیت زراعت میکند ، قالی را زنهای نساجی میکنند الخ .

دیگر آنکه رعیت که از اول سال تا آخر سال زحمت میکشد گندم زراعت میکند چه علت دارد که خود و عیالش باید نان جو و ارزن و ذرة بخورد . آیا این از گندم و نان آن بدش میآید . دیگر آنکه اگر کسی بکرمان برود و در دهات کرمان گردشی بکند می بیند اطفال کرمان و زن و مردشان را که چشمهای آنها بگودی فرو رفته است و کمرهای آنان از بار ستم خم شده و استخوانهای اضلاع شان بطوری بیرون آمده که بخوبی شمرده میشود .

شاید در این مقام خواننده تاریخ گمان کند که نگارنده اغراق نوشته است و یا اهل کرمان مردمانی بیکار و بیعارند که مشغول کسب نمیشوند از احتمال دویم جواب میدهم اطفال کسبه کرمان قبل از طلوع صبح صادق میروند سرکار و شغل خویش دو ساعت از شب گذشته از کارخانه مراجعت میکنند بخانه خود این بیچاره ها آفتاب را نمی بینند مگر در عصرهای روز جمعه که تعطیل شان است . فاما فقر و گرسنگی آنها از وضع بشره و صورت آنها معلوم است آنهاائی که مشغول زراعت و بیابان کردی میباشند همه سیاه و سوخته ، آنهائیکه در کارخانه ها کار میکنند زرد و پوسیده اند

به مأموریت مفاخر الملک که رئیس تجارت بود در این موقع حاج محمد اسمعیل مغازه بملاحظه نوعیت توسط نموده و رفع شرو صدمه از او کرد یعنی ضمانت کرد که آقا میرزا محمود در هیچ مجمعی پا نگذارد .

(بنده نگارنده را هم با آنکه مرحوم نظام السلطنه و جناب حشمت الدوله از من توسط کرده و دستخط عفو خصوصی صادر نمودند . برای همین انجمن مخفی که جناب آقا میرزا محمود را مقصر کرد مأخوذ داشته لیکن از آنجائیکه عدو شود سبب خیرا اگر خدا خواهد شیخ حسن سنگلجی به محمد علی میرزا گفت ناظم الاسلام در کوکب درّی نوشته است (امام موهوم بدرد نمیخورد) و این عبارت کفر است باید او را باینجهت بقتل رسانید محمد علی میرزا هم مستمسک کرد این عبارت موهوم را ، نگارنده در جواب آنها گفت اگر این عبارت در کوکب درّی باشد خون من هدر است لذا حکم شد که روزنامه کوکب درّی را از اول تا باخر بخوانند سه شبانه روز شیخ مزبور با ملاحظه آملی و اجزاء حاج شیخ فضل الله در مقام فحص بر آمده چیزی ندیدند شیخ الممالک قمی بآنها گفته بود این عبارت در روزنامه کلید سعادت است نه کوکب درّی و نویسنده

اینکه بعضی از علماء جغرافی نوشته اند کرمان گرمسیر است اشتباه بزرگی کرده اند و از صورت و اندام اهالی کرمان این حکم را کرده اند و الا کرمان زمستانش مثل طهران سرد و یخ فراوان میگیرند و برف بسیار میبارد . علت سیاه چردگی اهالیش همان فقر و فاقه است که استطاعت خوردن اغذیه لذیذه و میوه جات و دسومات برای آنها باقی نمانده است . پس چه میشود مال التجاره آنها و زراعت آنها و حاصل دست رنج آنها همان وضع سلوک حکومت همان وضع حرکت حضرت والا باز خواننده تاریخ نگوید حرکت و حال حضرت والا چه ربطی بکرمان دارد زیرا که جواب میدهم وقتی که پسر شاه آن طور سلوک نماید و رعیت را غارت خواهد سایرین بطریق اولی خواهند خورد خون رعیت را .

دیگر آنکه وقتی رعیت فارس و ایل بهارلو ویا لشنی را غارت کردند و آنچه داشتند از دستشان گرفتند البته آنها هم حمله بکرمان میآورند و تا پشت دروازه کرمان را بنهب و غارت میبرند . بالاخره حاصل دسترنج رعیت و بهای اولادشان در طهران که پایتخت است جمع میشود در یکشب قصر قیصر را بیک رقاص مطرب می بخشد و یا چهارده کرور انعام یک نفر سید و بالاخره خرج سفر فرنگ و خانهای آنجا خواهد شد .

این است که بارها گفته ام و بار دگر میگویم که اهالی پایتخت و اغنیاء آن هیچ وقت راضی بعدالت و مشروطیت نخواهند شد این است که حاکم مشروطه خواه بفارس میفرستند همان اعمال استبدادیه از او صادر میشود .

پسر شاه زاده . . . محالست راضی بعدالت بشود پسر . . . وزیر . . . ممکن نیست معارف ایرانرا تکمیل نماید . کسیکه سالها خون رعیت را خورده و اعصاب و عروقتش با آن خون پرورش یافته محالست راضی بعدالت و تجدید بشود .

کسیکه مثل گوسفند در زمان استبداد در فارس و کرمان آدم کشته است محالست راضی شود

و مدیر آن شخص افغانی است که در مقام اجتهاد در اصول دین میگوید خدا و رسول و ولی را باید از روی دلیل و یقین بشناسند نه از طریق و هم « کلنا میزنموه باوها کم فیهو مخلوق مردود البکم » بهر جهت چون دیدند مستمسکی ندارد جز ورود باجتماعات و مجامع لذا پس از گرفتن التزام و توسط بعضی از تقصیرم گذشتند) .

بجملای ضمانت و توسط حاج محمد اسمعیل قبول شد مشارالیه از این مهلکه رهائی جست و با مفاخر الملك ظاهر سازی نموده غالبایام در مجلس محاکمات تجارتی حاضر می شده و با آقامیرزا کریم خان علی آبادی خلف مرحوم میرزا محمد حسین وزیر در محاکمات خیلی بدر میخوردند و مشروطه خواهان که بچنگال مفاخر الملك می افتادند بتداییر عملیه رفع شر او را از آنها مینمودند . شها هر دو به کار و مسلک قدیم خود مشغول بودند یعنی هم مسلکان خود را جلب و برای نجات وطن و رفع استبداد و قوت مشروطه و چاره جوئی بود و ما خدمات آقا میرزا کریم خان را در موقع خود شرح داده و انشاء الله خواهد آمد .

باری رفته رفته اجتماعات فراهم و جمیعت هم مسلکان مشارالیه در مدت قلیل بالغ بر هزار نفر گردید

که این بنای عدالت برپا شود، کسیکه خانه های رعیت را خراب کرده است محالست راضی شود که بنای تجدد برپا شود، کسیکه در سالی بصد هزار تومان قانع نبود چگونه بسالی هزار تومان قانع است. شاهزاده که در شب ده هزار تومان خرج اسافل اعضایش میشده است چگونه راضی خواهد شد که در عدالتخانه بشری در مقابل يك بیچاره مظلوم جواب بدهد پس ما باید اصلاح را از فقرا بخواهیم بنای عدالت را فقرا وعامه محکم کنند و یا اشخاص عاقل که طالب نام و ننگ باشند و بدانند ده سال دیگر ملت ایران خائن را از خاک بیرون کشیده و آتش خواهند زد و بدانند از اولاد و احفادشان انتقام خواهند کشید و بدانند نام آنها موجب ننگ اخلاف خواهد بود و بترسند که اعمالشان را تاریخ ظاهر خواهد ساخت.

باری (این زمان بگذار تا وقت دیگر) برویم برشته تاریخ خود.

دیگر از وقایع آنکه دویم ماه رجب ۱۳۲۳ پادشاه ایران مظفرالدین شاه وارد سرحد روسیه گردید و پنجشنبه ۱۴ رجب پنج ساعت بغروب مانده وارد بندر آستارا و شب شانزدهم رجب چراغانی و ورود شاه بسرحد ایران اتفاق افتاد در همین روزاول مکتوبیکه بتوسط پست برای عین الدوله صدراعظم و بعض رجال دولت آوردند لایحه سابق بود که ذکر شد و قریب بهمان مضمون چند پاکت هم بتوسط سایر رجال دولت بعین الدوله داده شد لیکن هیچک را حضور شاه نرسانیدند جز یکی از اجزاء انجمن که در دربار مرتبتی عالی داشت که یکی از پاکت را که حاوی لایحه مزبور بود در خلوت بشاه رسانید از این جهت در هفتم شعبان که سلام عید بود اعلیحضرت پادشاه به نظام الملک فرمود باید دیوانخانه عدلیه منظم گردد و قانون عدلیه مثل عدالتخانه های خارجه مجری گردد و نیز باجزاء خلوت فرمود اگر دولت ایران مانند سایر دول مشروطه گردد هم من آسوده و راحت خواهم گردید و هم رعیت. امیر بهادر جنک حاضر بود و عرض کرد اگر شاه این فرمایش را یکدفعه دیگر بفرماید من شکم

که چهارصد نفر از وجوه علماء و تجار و کسبه معاهد و متفق الرأی شدند که در ۲ ذی الحجه ۱۳۲۶ بدو نقطه دومکان تحصن بجویند و حقوق ملت را تقاضا نمایند حزب دولتیها خبردار شده عزم کردند که جناب صدراعظم را تلف و یا بطرفی منفی و مبعّد دارند لذا مقصود را پیش انداخته در ۲۷ ذی القعدة دو پست و پنجاه نفر به سفارتخانه عثمانی و یکصد و پنجاه نفر بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم متحصن و پناهنده شدند که در تاریخ بیداری مشروحاً اعمال و افعال همگی آنها مذکور اگر چه صدمات و زحمات فوق الطاقه بر متحصنین وارد آوردند از قتل و تخویف و بستن آب و نان بروی آنان و شبها به قتل آنان اقدام نمودن لیکن به حدی این تحصن مفید افتاد که ما فوق آن متصور نیست کمر محمد علی میرزا را این تحصن شکست آذربایجانیها را این تحصن قوت داد بلکه نجات اهالی ایران را این تحصن بیدار کرد سیه دار و سردار اسعد را این تحصن بطهران آورد.

مجملاً نجات ایران را این تحصن باعث شد چه بسیار از نکات سیاسی و پولتیکی در تحت این کلمه تحصن مستتر است.

بعضی از سیاسون واقف به پولتیک روس و انگلیس و آلمان و عثمانی میگویند خدمات جنابان

خود را پاره کرده و خود را میکشم .

باین جهت شاه مظلوم ساکت گردید . از قرار مذکور یکی از حاضرین این شعر را خوانده بود :

شاه ترکان سخن مدعیان میشوند شرمی از مظلومه خون سیاوشش باد

اعلیحضرت در جواب فرمود ساکت باش عین الدوله ترا نفی خواهد نمود امیدوارم که بتوجهات

امام زمان عجل الله فرجه مقاصد قلبیه من در اجراء قانون اسلام بزودی ظاهر و آشکار گردد .

بعضی گویند خواننده شعر مزبور امیرخان سردار و بعضی بر آنند نظام السلطان بود اگرچه

ممکن است در وقت این فرمایش را فرموده و این شعر را شنیده باشد همین شعر باعث شد

که پس از مدتی هر دو منضوب صدر اعظم شدند چه نظام السلطان منفی و مبتد از دربار گردید

چنانچه در تاریخ خواهد آمد امیرخان سردار هم با آن خدماتیکه در غیاب شاه در نظم شهر نمود

بحدی مورد بی لطفی عمومی گردید که اجر خداهش را ندادند بلکه چند ماهی بیخانه رسیدگی باملاکش

از طهران خارج گردید .

شروع بانقلاب

واقعه کرمان در سال ۱۳۲۳ - از محرم که بدو سال شمسی و قمری بود در اینسال

حکومت کرمان باشاهزاده رکن الدوله بود بواسطه علل چندضعفی درقوای حکومت پدید آمد - نخست

ازاول ورودش که ربیع الاول ۱۳۲۲ بود باهیچیک از طبقات مردم کرمان آمیزش نکرد وبر سبک

شاهزاده گان بزرگ قدیم سلوک مینمود و همواره تنها در اطلاق مینشست و جز معدودی از علما را

نمی نشاند و در سخن گفتن اقتصار مینمود و بیکاریش هر چند روز با کسی بود دویم سخت گیری

اجزاء صندوق بود که اقساط مالیات را در وقت معین بصندوق برسانند سوء سلوک و تکبر رکن الدوله

وعدم اعتبار و اطمینان نوکرهای او سبب جسارت و سخت گیری رئیس صندوق شد که مکرر خفتهها

صدرالعلماء وامام جمعه باسلام و ایران بیش از همه است چه این دونفرو آنانیکه بسفارتخانه عثمانی پناهنده

شدند اولاً يك اتحاد اسلامی را باعث شدند که سالها عقلاً منتظر آن بودند و ثانیاً جلب نمودند يك قوه

بزرگه و يك رقیب سیاسی را بطرف ایران بهر جهت فواید و منافع این دوتحصن را احدی منکر نیست .

چه پس از توبستن بمجلس دوا مبعث اعاده مشروطیت گردید . یکی قیام برادران آذربایجانی و دیگر

تحصن بسفارتخانه دولت عثمانی و زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم که این دوسبب شد از برای آنچه بعد

بظهور رسید و سبب این تحصن جناب آقا میرزا محمود و چند نفر از اقربان و امثال ایشان بودند که اس"اساس

آنها اشخاصی هستند که اسامی آنها از اینقرار است .

صدرالعلماء ، امامزاده ، حاج شیخ عبدالحسین کنی ، آقا سید مهدی طباطبائی ، حاج سید محمد

صراف ، حاج علی شالفرش ، حاج ندیم باشی تربتی ، حاج میرزا حسن کاشانی ، آقا میرزا ابوالقاسم

خان ، آقا میرزا محمد ارباب ، حاج وکیل الرعایا همدانی ، آقا میرزا محمود اصفهانی .

زحمات متحصنین سفارتخانه و حل و عقد امور باین جماعت بود و زحمات عمده و مخاطرات یقینیه برای

قوه عامله این کمیسیون که چهار نفر بودند بود .

باو وارد می آورد. در بدو این سال که محرم و صفر ۱۳۲۳ باشد، جناب امیرالامراء که یکی از اجزاء رکن الدوله بود متقبل شد که مقرری مالیات را در وقت معلوم و مشخص بصندوق برسانند مشروط بر آنکه رکن الدوله را بهیچ وجه مداخله در کار حکومت از کلی و جزئی نباشد پیمان مؤکد شد. امیرالامراء از طایفه خوانین کرمان و از سلسله ابراهیم خان ظهیرالدوله است.

مشارالیه اقوام و کسان خود را دعوت کرده انجمنی تشکیل داد و شرح ماجری را اظهار داشت بالاخره قرار شد اداره حکومت کرمان کمپانی باشد. چند نفر معین شد از خوانین ابراهیمه و برای هر یک شغلی معین و جعی مقرر شد مثلاً مختارالملک کلانتری شهر وفلان مبلغ رقعة السلطنه حکومت رفسنجان وفلان مبلغ مستعان الملک را زرند وفلان مبلغ وهکذا وهکذا عمل مالیات معلوم شد و هر یک سهم خود را چیزی نقد داد قسطهای آتیه را ضامن های معتبر داد از تجار مسلمان و زردشتی که بصندوق برسانند. عمل ختم شد و اسباب آسودگی حضرت و آلا فراهم آمد خوانین و کیل الملک که عده آنها کمتر است لکن همیشه مشغول خدمات بزرگ دولتی هستند و از جهت منصب پیش مثل عدل السلطنه (سردار نصرت) که از سنه ۱۳۱۰ جلّة الملک و نایب الحکومه و رئیس نظام و سرتیپ توپخانه بلکه همه امور لشکری و کشوری با او است و عمویش ولی خان که اغلب ضابطی بلوکات بزرگ با او است و درستم خان برادر عدل السلطنه به همچنین میرزا حسن خان پسر عدل السلطنه ضابطی دوبلوك را داشت دیدند از این خرمن خوشه نبردند و از این نمد بکلاهی نرسیدند درصدد برآمدند که این شالوده را بهم بزنند از هردی که خواستند داخل شوند، راه ندیدند حسن اتفاق یا سوء قضاء در این حیص و بیص شیخ شمشیری برینی ظاهر شد این خلقت عجیب و هیکل غریب جوانی بود بسن بیست و پنج الی سی بقدی بلند و عمامه بسیار بزرگ که چپش بزرگی بسرانداخته با چشمهای ریز و ریش بغایت کوسه شمشیری حمایل و عصای بلند در دست شباهت صوری او بترکمانها میماند (یحسبه الجاهل ما یعلما شیخا علی کرسیه معما) این مرد از طرف خراسان وارد کرمان شد. گاهی از کبر وهنود بدمیگفت و آنها

و آن چهار نفر مستعان الملک و حاج ندیم باشی و آقامیرزا محمود و آقا میرزا ابوالقاسم خان بودند و از کار خسته نشدند تا بمقاصد ملیّه خود نایل آمدند پس از آنکه محمد علی میرزا از سلطنت خلع شد و مجلس عالی عضدالملک را بنیابت سلطنت منصوب نمودند. جناب آقامیرزا محمود اصفهانی از کار کناره نکرد با عده از هوخواهان ترقی به این خیال افتادند که يك بلای بزرگیکه همه وقت مانع ترقی نوع بشر است و در بین ایرانیان شایع ازین مردم بردارند و این مانع مسئله تریاک بود لذا در مقام منع و تحدید تریاک برآمده و باین تدبیر دولّت از اهل ایران را که مبتلای این مرض بودند جداً مانع شده نظمیه هم بخوبی این مسئله را تعقیب نمود و نزدیک بود خیال تریاک از سر گرفتاران باین مرض بیرون رود که مسئله تغییر کرد و باز تریاک اندازه فرق کلی حاصل شد. یعنی بر حسب تخمین از عده مردمی که گرفتار کشیدن تریاک بودند دولّت ترك اینعمل را کردند.

پس از آن مشارالیه شرکت متفقه را تأسیس و امروز از این راه خدمت بزرگی بمشروطیت نمود چه بواسطه کمی نان مستبدین و مفسدین را بهانه دست آمد عوام کالانعام را محرک شده که کمی نان برای مشروطیت است یکدفعه قلوب عوام از مشروطیت منصرف شده عده از اشخاص باغرض یابی علم که در ادارات

را کافر حربی میدانست و مالشان را حلال و خونشان را مباح می‌دانست . گاهی از رباخواران و سودگیران سخن میراند . اغلب اوقات در منبر و موعظه در کمال وقاحت و زشتی از مذهب و طریقه شیخیه بد می‌گفت و آنها را ضال و مضل و مبیدع و در دین میخواند ، رؤسا و مشایخ آنها را سب و لعن و تکفیر میکرد حتی آنکه عقد نکاح زنانی را که علمای شیخیه بسته بودند تجدید میکرد . چون مواعظ او بنظر مردم عوام سودمند آمد دورش جمع شده و در کوی و برزن از پیش و پس هزاران زن و بی‌زن روان بودند و بخدمتش دوان و مقدمه فتنه آشکار شد لذا کارگذاران حکومت شبانه فرستاده و او را گرفته به (راور) که سی فرسنگی کرمان است فرستادند که از آنجا بطرف خراسان تبعیدش نمایند (از همانجا که آمد آنجا میرود) شهر بهم خورد، مردم بلوا کردند اشخاصی که در این موقع دست‌آویزی میخواستند اسباب خوبی بدست آوردند و مجبور کردند حکومت را در برگردانیدن شیخ برینی در مراجعت شیخ وارد شد بر جناب آقامیرزا علی محمد فرزند آقاباقر چون آقاباقر شخص اول کرمان و در سن نود و هالمی بود که در کرمان نظیر نداشت لذا توقف شیخ در آن خانه باعث اعتبار او گردید بعد از چندی باز در مسجد ملک بموعظه خلق و رفتن بالای منبر شروع نمود این دفعه موعظه خود را منحصر به بدگوئی از طایفه شیخیه قرارداد و مردم را بداشت از اجتناب از این طایفه این نکته را هم باید دانست که حضرات شیخیه در این اواخر از جاده خود تخطی کرده و بر شئون خود افزوده بودند اگرچه عنوان مذهبی در میان نبود و اسم شیخی و بالاسری گفته نمیشد لکن از هرجهت چیزهایی که اسباب حسد بعضی و فشار بر طبیعت بعضی فراهم می آمد در ایشان جمع شده بود مثلاً مرحوم حاج محمد خان مقتدای شیخیه و شخص اول از هرجهت رئیس مسلم شده بود .

اولاً اسم شیخی را از خود برداشته و بزبانهای خوش بر علمای کرمان تفوق می‌جست . ثانیاً مالیه و ملک زیادی بر او گرد آمده بود چه ابتیاعی و چه از خالصه چه وقفی و چه تقدیمی و بهر یک از خوانین و اگذار شده و بواسطه غلای اجناس کرمان در این سنوات ثروت و دولت کلی عاید مشارالیه

وارد شده‌اند چشم از وخامت بعض اعمال پوشیده اقدام بحرکاتی کردند که این خیال عوام را تقویت و تأیید کرد تا بجائی کشیده و منجر گردید که دفعه عموم را از مشروطیت مأیوس و نتایج مشروطیت را که چندی دیگر منتظر بودند آنی متوقع گردیدند پرده بالا رفت بحران کابینه وزراء هم يك اندازه فرصتی بدست عوام و زنان داد در بین این اتفاقات شرکت متفقه بکار خویش مشغول بود از يك طرف کابینه اصلاح از طرف دیگر امرنان بسردار محبی معزالسلطان تفویض شد و از يك طرف و کلاء ملت ملتفت شده در مقام جلوگیری بر آمده شرکت متفقه هم کار خود را منحصر به ورود جنس نمود تا اینکه بهانه که دست دشمن افتاده بود بی‌اصل گردید .

درواقع میتوان این خدمت اندك شرکت متفقه را که جزئی خدمتی است به ملت از خدمات بزرگ تصور کرد . چه مردمان جاهل را مقصودی از مشروطیت جز فراغت حال و آسودگی شکم شان نخواهد بود و نتایج مشروطیت را گویا منحصر بارزانی و فراوانی نان و گوشت میدانند که بحمد الله باین منظورشان هم رسیده و نان شانرا تهیه کردند .

پس ما وجود اشخاص کافی بیغرض را همه وقت باید مغتنم دانیم . و چون اقدامات وزهات جناب

شده بود. گرانی و ارزانی جنس را از آنها می دانستند و چنانچه رسم قفرا است که آنان را با اغنیاء عداوتی است متفق شده بود. در این موقع که اداره های حکومتی با آنها شده و همه بزرگان از کار افتاده و لابد همه باید زیر بار آنها بروند يك دفعه بهیجان آمده فرمایشات شیخ برینی را وحی مثل من السماء دانستند. در سرها شوری پیدا شد در ربیع الاول ۱۳۲۳ جناب حاجی میرزا محمد رضا که چهارده سال بود زحمت غربت را بر خود گذارده در اصفهان و عتبات مشغول تحصیل بود و از علماء اعلام خاصه از جناب آخوند ملا کاظم خراسانی مد ظله العالی مجاز شنبه و بکرمان مراجعت و معاودت کرده بود.

در روز ورودش هنگامه غریبی برپا شد در شهر کرمان از زیر سالخورده و جوان خوردن سال کسی نماند که باستقبال او نرفت حتی المخدرات فی الحال و چند روز دکا کین بسته و در زیارت آقا هنگامه غریبی بود.

فتنه جویان مستفسر عقیده آقا در ماده شیخیه شدند و موافق میل خود یافتند استفتاء نوشتند. آقا جواب را مرقوم نفرمود جناب آقا سیدعلی پسر مرحوم آقا سیدعباس که اوهم چندی در عتبات تحصیل نموده و از جناب آقا سید کاظم یزدی مجاز شده بود بآمدن بکرمان بالصراحه نجاست شیخیه را گفت و نوشت این گفته و نوشته استظهاری از شیخ شد خوانین و کیلی با جماعتی از سادات میرزا حسین خانی و غیره را محرك شده درب خانه حاج میرزا محمد رضا متحصن شدند که غیر ممکن است ما بگذاریم کفار بر مسلمانان سلطنت کنند داد و فریاد کردند و شبها که جناب حاج میرزا محمد رضا بمسجد میرقت این جماعت در مسجد جامع جمع شده و فریاد میزدند.

شیخ شمشیری هم بمنبر رفته آتش فتنه را دامن میزد و مهیج عوام میشد در این موقع چون جناب آقا باقر که حامی شیخ برینی بود دید این شیخ مقصودی جز فساد و اتلاف مسلمانان ندارد این مسئله بدگفتن از شیخیه را بهانه مقصود خود قرار داده است لذا فرزند خود آقا میرزا علی محمد را

آقا میرزا محمود اصفهانی در هر موقعی در تاریخ مضبوط و ثبت است. لذا در این موقع بهمین قدر اکتفاء نموده و نیز گوئیم مشارالیه در واقع بلاعقب نماند و خداوند بهتر از اولاد که بقاء نام نیک است برای ایشان پاینده و باقی گذارد.

(نام نیکو گر بماند ز آدمی به کروماند سرای زرنگار)

خلاق المعانی سلطان المحققین

حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی

دیگر از اشخاص بزرگ که در تأسیس اساس مشروطیت مجاهدت فرموده بلکه اولین مؤسس این اساس است و از بدل مال و جان در این مقصود مقدس دریغ و خودداری نفرمود جناب مستطاب ثقة الاسلام خلاق المعانی سلطان المحققین حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی است که یکی از ناطقین بزرگ و واعظین سترک بشمار است. و ما شرح خدمات این عالم بصیرادر هر موردی از تاریخ بیداری مشروحاً

منع نمود از حمایت کردن از شیخ و نتیجه مقصود شیخ را باو حالی کرد .
 آقامیرزا علی محمد هم فرمایش پدر خود را اطاعت نمود و دست از حمایت او برداشت شیخ هم شبانه
 نقل مکان نمود از خانه جناب آقا باقر بخانه جناب حاج میرزا محمد رضا و بر جناب معظم ورود نمود با مقدمات
 سابقه و خیالات خوانین و کیلی جناب حاج میرزا محمد رضا حمایت شیخ را فریضه ذمه خود دانست و جداً
 ذکر کرده ایم لیکن در این مقام که حالات رجالی را درج مینمائیم فهرست حالات این واعظ علیم را

مرحوم حاج شیخ محمد سلطان المحققین

از آقا زاده ایشان جناب مستطاب شریعت دار آقا شیخ محمد علی سلمه الله تقاضا نموده تا اینکه بر من نگارند

در مقام نگهداری شیخ برآمده از طرف دیگر جناب امان‌الله‌خان شهاب‌المالک که نایب‌الحکومه کرمان و پیشکار رکن‌الدوله بود و از اول ورود رکن‌الدوله تا یکسال پیشکاریش با امان‌الله‌خان که مردی کافی و واقفست بود.

بواسطه ریاست امیرالامراء و معزولی او از شغل خود ریاست باطایفه و کیلی همراه شده هر روز تلگرافات متعدده متوالیه بطهران مخابره مینمود و لبعهد محمدعلی میرزا هم بملاحظه مسافرت شاه بمساحت می گذرانید تا اینکه دوسه تلگراف از عموم علماء کرمان رسید که شکایت از یکفایتی رکن‌الدوله کرده بودند بعنوان جناب آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش هم تلگرافات را بتوسط شاهزاده ظفرالسلطنه فرستاد نزد ولعهد لذا تلگرافات عزل امیرالامراء از ریاست از طرف ولعهد مخابره شد. (تا با مرز اهالی کرمان نمیدانستند ممکن است تظلمات خود را بتوسط تلگراف عرض کنند گمانشان بود عارض از حکومت باید رنج مسافرت را بر خود هموار کند و بر مرکز حاضر شود).

شهاب‌المالک دومسئله را یاد داد بآنها یکی آنکه ممکن است تلگراف برضد حاکم مخابره کنند دیگر آنکه ممکنست ظالم را از کار خلع کرد بدون اجتماع و هیاهو و نوشتن يك صورت تلگراف و بطور مخفی و محرمانه آنرا با مضاء علماء رسانیدن و بطهران مخابره کردن مقصود را منتج خواهد بود. خلاصه امیرالامراء از نایب‌الحکومگی که بان معزول گردید این عزل علی‌الظاهر غلبه طایفه متشرعه رامینمود عوام هم که دیدند امیرالامراء معزول شد بر جرئت آنها افزوده گردید روز بروز قوت و قدرت آنها در ازدیاد بود.

طایفه شیخیه هم بر حسب نجابت فطری که در آنها است بمسامحه و تحمل مشاق میگذرانیدند تا آنکه یکنفر از طایفه شیخیه که بازوجه خویش نزاع کرده بود و در ماهان کرمان زنش از ضرب کتک و یاسیبی دیگر بر رحمت ایزدی پیوست طایفه زنان بلوا نمودند که این مرد بعداوت بامتشرعه زن خویش را که از سادات متشرعه بوده است به قتل رسانیده چند روزی این گفتگودر بین بود و مردم هیاهو و شورشی منت گذاشته مجملی از حالات والد ماجدشان را روی کاغذ آورده و چون آنچه مرقوم فرموده است مطابق و موافق با معلومات نگارنده است لذا تیمناً و تبرکاً کما زیب صحایف تاریخ خود نموده و بدون تصرف در انشاء آن بدرج آن یرداخته آنچه را که خود علاوه دانیم یا ضمیمه آن ساخته یا بد کرد در متن تاریخ اکتفا و آن مجمل را مبین خواهیم داشت. در جواب نگارنده مرقوم داشته.

بسم الله الرحمن الرحيم

خدمت ذی شرافت نگارنده تاریخ بیداری ایران مصباح‌الظلام ملاذالانام ناظم‌الاسلام دامت افضاله العالی زحمت عرض میدهم در خصوص یادداشت مجملی از حالات و مختصری از خدمات بندگان آقای خدایگانی والد ماجد مد ظله العالی دستوری خواسته بودید اینک بطریق اختصار اظهار میداریم.

جد داعی العالم النبیل والمجتهد الجلیل محمد اسمعیل بن عبدالعظیم بن محمد باقر رحمهم الله تعالی است مولد و مسکن آن طهران (کان رجلاً عابداً ورعاً عالماً عاملاً مجتهداً) در عنوان شباب از اکثر علوم کامیاب بود ویس از تکمیل مقدمات علمیه در مقام تحصیل علوم عالییه برآمده و بقدر الطافه والقوة البشریه در حل غوامض مسائل حلال و حرام و معضلات حکمت و کلام کوشیده و مدتی از تحقیقات کافی و

داشتند . در این اثناء واقعه مسجد بازار شاه پیش آمد مختصر از مفصل آن این است . مسجدی در محله بازار شاه کرمان بود که سالها در دست و تصرف طایفه شیخی بود بواسطه جزئی موقوفه آن مشتری زیاد داشت و همه کس طالب امامت آنجا بود این ایام که ضعف و فتوری در طایفه شیخی پدید آمد جناب حاج محمد رضا امامت مسجد را واگذار نمود بجناب آقا شیخ محمد صادق پسر عمه خویش که تازه از عتبات عالیات وارد شده بود .

جناب آقا شیخ محمد صادق هم بزم نماز در آن مسجد و امامت آن مکان قدس باجمیت زیادی روانه مسجد گردید .

این خبر که بطایفه شیخی رسید در مقام مدافعه برآمده زد و خوردی واقع شد فراشان و اجزاء حکومت هم که برای رفع فساد حاضر شده بودند مردم را ممانعت نموده عوام که بدون اسلحه و استعداد و همه وقت آلت اجراء خیالات رؤساء می باشند چون دیدند واقعاً چوب و تفنگ و ضرب و کتک در کار است بنای فرار را گذارده در وقت فرار بطرف خانه حاج محمدخان رسیده آدمهای او که صدای مردم را شنیده گمان کردند مردم بزم خرابی خانه اومی آیند در مقام مدافعه برآمده چند تیری خالی شد قریب چهل نفر مجروح و چند نفری بقتل رسیدند لکن اکثر مقتولین از اطفال و جوانان نورس بودند که هیچ قصدی نداشتند جز فرار از صدمه اجزاء حکومت .

باری این اخبار هم تلگرافاً بطهران رسید و ابیعه مجبور شده رکن الدوله را معزول و ظفر السلطنه را بجای او منصوب کردند .

چون شاهزاده ظفر السلطنه چند سال قبل در کرمان حکومت کرده بود و با مردم بطور خوبی سلوک نموده لذا برسیدن خبر بکرمان بلوا و شورش برطرف شد خوانین و کیلی که خود را مظفر و منصور و غاب دیده در نظم شهر و اعاده امنیت نهایت سعی و کوشش را نمودند گفتگوی شیخی و متشرعه از بین مرتفع گردید (کاسب) کرمانی گوید :

سخن در سر کار مذهب نبود حکایت بغیر از ریاست نبود

تدقیقات شافیه افتخارالمجتهدین مرحوم آقا سید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط الاصول درک فیوضات کامله نموده و به اقصی مرتبه قوه مستنبطه اجتهادیه در کمال قدس نائل گردید و بعد از مراجعت بطهران در مدرسه صدر روزها اشتغال بتدریس احکام شرعیه و کتب فقهیه داشته و حوزه علمیه در آن ازمنه از انافاس قدسیه اش فوائد کثیره و نتایج وفیره بهر مند میگرددند تا در سنه (۱۲۷۷) بواسطه مرض عام و با داعی حق را لیلیک گفته و در ایوان شمالی سربق آقا مدفون گردید رحمه الله علیه ولی شجره وجودش را چهار ثمره طویه بود . ثمره اولی ثقه المحذین و قبله المسلمین الحاج ملا محمد باقر الواعظ اعلى الله مقامه میباشد که در سنه (۱۲۵۵) در دار الخلافه طهران متولد گردید . و شخصاً کریم النفس حسن الصحبه طلیق اللسان فصیح البیان بود و تمام عمر خود را در ترویج احکام و تشیید اسلام صرف کرده لیلاً و نهاراً سرا و چهاراً سقراً و حضراً قلماً و قدماً در تفسیر آیات الهیه و تعبیر کلمات نبویه کوشیده بعلاوه کتب عدیده تألیف و تصنیف فرموده (منها) (جنة النعیم) فی احوال سیدنا عبد العظيم . منها (خصایص الفاطمیه)

و در سنه ۱۳۱۳ در مشهد سلطان سریر ارتضا علی بن موسی الرضا (ع) بمرض استسقاء از دارفانی

خلاصه رکن الدوله یاغ ناصریه که جزء ارك و متصل بدیوار حصار خارج شهر است نقل مکان کرده منتظر ورود حکومت جدید و دادن بقیه مالیات و تفریغ حساب بود شاهزاده ظفر السلطنه هم عازم بحرکت که چپاری خود را بکرمان برساند یکرروز بقصد خدا حافظی خدمت آقای طباطبائی رسید پس از مذاکرات محرمانه آقای طباطبائی فرمود من وشما شاهزاده نیرالدوله باهم معاهده کردیم که در خدمت بملت کوتاهی نکنیم وشما قسم قرآن یاد کردید و قرآن را بین خود شاهد قرار دادیم اینک شاهزاده نیرالدوله با شاه رفته است بفرنك حالش معلوم نیست شما هم که میروید بحکومت کرمان پس من از شما متوقعم که در همانجا بکار خویش مشغول باشید طریق ظلم و استبداد را مسلوک ندارید و بر رعایای کرمان که مردمان فقیر و بیچاره میباشند ترحم کنید و از راه عدل و انصاف انحراف نورزید و با علماء اعلام عموماً و جناب حاج میرزا محمد رضا خصوصاً بطریق دوستی رفتار نمائید چه ضرر دارد شما در کرمان شروع بمقصود کنید و مقصود ما از کرمان بروز نماید .

من هم بجناب حاج میرزا محمد رضا مینویسم که جانب شما را مراعات کند و اقدامیکه مضر حال شما باشد نفرماید .

این فرمایشات حضرت آقای طباطبائی در شاهزاده ظفر السلطنه اثر نمود یا ننمود نمیدانیم لکن تجدید عهد کرد و قول داد که برخلاف سایرین در کرمان سلوک نماید و در اواخر ماه رجب ۱۳۲۳ بطرف کرمان چپاری حرکت نمود .

حاج ندیمباشی که از بستگان رکن الدوله بود گوید رکن الدوله با من مشاوره نمود که اگر ظفر السلطنه از من دستور العمل رفتار و سلوک باین دوطایفه را بخواهد من چه باو گویم گفتم آنچه بگوئید برخلاف آن رفتار خواهد کرد پس خیر آنرا باو بگوئید که هم در مشورت خیانت نکرده باشید و هم بمقصود خود رسیده باشند .

دیگری از موثقین گوید چند روز مانده بود بورود شاهزاده ظفر السلطنه يك روز جناب

بسرای باقی شتافت . و در بقیه شیخ مشیخه اثنی عشریه شیخ بهائی قدس سرّه مدفون گردید .
نمره ثانیه - ذخرا الشریعة و فخر الشیعة العلم الازهر الشیخ محمد جعفر علیه الرحمة الله الاکبر میباشد که در سنه ۱۲۵۷ متولد شده و صاحب مقامات عالیّه و درجات سامیه در علوم عقلیه و نقلیه بوده است چنانچه در کتاب عرجه الاحمدیه الی حضره الاحدیه که از مؤلفات آن مرحوم است از مراتب علمیه و شئونات عملیه اش حکایت مینماید و در سنه ۱۲۹۴ بمرض سل در طهران روح پرفتوحش بجنان واصل و در جوار اقدس امیر مؤمنان مدفون گردید .

نمره ثالثه - ملاذالمحدثین الحاج شیخ آقا بزرگ نظام الواعظین دام بقاه میباشد که در سنه ۱۲۶۹ در طهران متولد گردیده در تخلق باخلاق نبویه معروف و در تأدب بآداب شرعیه موصوف است .

نمره رابعه - جناب مروج الاحکام و مشید الاسلام و مؤسس المشروطه بین الانام ملاذالمتکلمین خلاق المعانی الوالد الاوحد الحاج شیخ محمد سلطان المحققین دامت افاضاته میباشد که در طهران در سنه ۱۲۷۱ متولد شده و جوهر وجود شریف خود را در اول جوانی از تحصیل علوم ادبیت و عربیت فلسفه و حکمت بسرحد کمال رسانیده و در مدت شش سال در دار الولاية نجف اشرف علی مشرفها الف سلام و تحف

حاج میرزا محمد رضا با شاهزاده رکن الدوله خلوت کرد و معاهداتی مابین ایشان برقرار شد از آنجمله رکن الدوله خواهش کرده بود که معظم له قسمی سلوک نماید که ظفر السلطنه هم نتواند حکومت کند و گفته بود من قصدی جز توهین بطایفه شیخی ندارم حالا که من بروم و از کرمان صدائی بلند نشود دولت محل بر بیکفایتی من خواهد کرد الخ .

باری پس از ورود ظفر السلطنه از طرف حاج میرزا محمد رضا اقدامی بر خلاف حکومت نشد جز اینکه یکشب را بعد از آمدن از مسجد میروید بخانه یکی از کسبه کرمان که مجلس روضه بوده است در ورود بآن خانه جنابش چنانچه این شیوه را اتخاذ کرده بود در صحن حیاط در صف قراء می نشیند یکی از مردم بازاری میآید خدمت آقا که در همسایگی من شخصی شراب فروشی میکند استدعا دارم او را منع و موعظه فرمائید جناب آقا شخص شراب فروش را احضار کرده بطور نصیحت و پند میفرماید خواهش دارم از این عمل نامشروع کناره گیری و این کسب حرام را ترک نمائی . چون قصد آقا قربت بود پندش در شخص تخر اثر کرده از عمل خود نادم و جداً تائب شد و مال التجاره خود را که سرمایه سرور جمعی بوالهوسان بود بذاك ریخت مجلس تمام شد و آقا بخانه خود رفت اشخاصیکه همواره طالب فتنه و فساد و جالب کینه و عناد بودند و این چند روزه که فتنه شیخی و متشرعه از میان رفته بغایت حزين بودند و تجدید مطلع میخواستند سر رشته بدستشان افتاد روز چهارشنبه که آقا در خانه خود در خواب بود محرك چند نفر شده بخانه یهودیها رفته چند ظرف شراب آنها را شکستند که حکم آقا است و بتحقیق بیچاره آقا از این حکم بیخبر بود .

عصر چهارشنبه شاهزاده ظفر السلطنه جناب عدل السلطنه و معتضد دیوان را فرستاد نزد جناب حاج میرزا محمد رضا که این چه واقعه ایست و مرتکبین اینعمل باید تنبیه بشوند . جنابش فرمود شما میدانید من نوکر شخصی ندارم و نمیدانم مرتکب اینعمل کی بوده است و ملاحظه کنید از آن اشخاصی که میگوئید در خانه من کسی نیست احياناً اگر کسی هست او را ببرید و هرچه میخواهید بکنید .

بتحصيل فقه و اصول مشغول بوده و در سنه ۱۲۹۷ در شیراز به منصب وعظ و موعظت نصبح و نصیحت سرافراز گشته و در مدت هفت سال تمام بترویج اسلام و تکمیل نفوس ناقصه انام قیام فرموده تا تبریز اقران و سرآمد اهل زمان آن سامان گردید و بعد از تشرف بآستان ملايك پاسبان سلطان سریر ارتضا اعلی حضرت علی بن موسی الرضا (ع) علیهما السلام علماء اعلام اصفهان مقدم شریفش را مغتنم شمرده و اسباب توطن را فراهم آوردند مدت نه سال در اغلب مساجد جامعه و مجامع عامه لیل و نهاراً اشتغال بترویج اسلام و تشیید احکام و تشویق خواص و عوام برآمده با وجود کثرت دعا و واعظین رغبت فوق العاده مکلفین بمواعظ و نصایح آن برهان المتکلمین بود و در سنه ۱۳۰۴ خلاق عالم و مصوّر بنی آدم این بنده محمد علی الملقب به بیان المحققین را باین پدرمهربان مرحمت فرموده و در سنه ۱۳۱۲ ایضاً بعد از تشرف بزيارت عتبة سنيه و بقعه رضویه علی ساکنها الف سلام و تحية برحسب امر مطلع عم اکرم الحاج ملا محمد باقر الواعظ طاب نراه رحل اقامت در مسقط الرأس خود که دار الخلافه است انداخته و آیه (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد) را نصب عین نموده بلی (حب الوطن من الایمان) اگر چه (این وطن مصر و عراق و شام نیست - این وطن شهر یست کورا نام نیست) در این مدت شانزده سال

تا شب جمعه مشغول مذاکره و در این سؤال و جواب بودند شب جمعه عزم جزم کرد از شهر کرمان بارض اقدس مشهد مقدس مهاجرت کند این خبر در شهر منتشر گردید صبح جمعه از هر محله مردم گروه گروه مجتمع شدند و قصدشان این بود که مانع از رفتن و مهاجرت آقا بشوند چنانکه مدتی قبل از ورود ظفر السلطنه در ایام ایالت رکن الدوله بهمین اندیشه تا خارج شهر رفتند مردم کرمان از مرد وزن بزرگ عاقل و باقل عالم و جاهل جمع شده که جنابش را از رفتن منصرف نمایند پس از اصرار فرمود من صبحی در زیارت جامعه که توجهم بحضرت ثامن الائمه بود باین فقره زیارت که رسیدم : (من آتیکم فقد نجی ومن لم یأتکم فقد هلك) بدلم اثر کرده که اگر بظاهر هم نروم هلاکتی برای من است آخر الامر بنا را بر استخاره گذارده و بکلام الله المجید تغال زدند این آیه مبارکه آمد (من اعرض عن ذکرى فان له معیسه ضنکا) عزم جزم بر تشریف شد لذا بعنوان نقل مکان سوار شده که بخارج دروازه نقل مکان کند که يك دفعه این عوام کرمان که افزون از ده هزار بودند بهیجان آمده سرکار آقا را روی دست بطرف شهر برگردانیدند .

باری ازدحام امروز بهمین جهة ونیت بود مقصدین نزد ظفر السلطنه جلوه دادند که این جمعیت و ازدحام برای جنگ و فرار دادن شما است و محرك اینکار رکن الدوله است که جمعی را در این شهر دستور العمل داده که فتنه کنند و شمارا نیز فراری نماید تا تنها بدنامی خود نبرده باشد و شریک داشته باشد از آنجمله ناظم التجار است که چند روز قبل که روز قبل از این واقعه از بدرقه رکن الدوله مراجعت کرده (گویا بی حقیقت هم نبود چون سابقاً در مقام مشاورت رکن الدوله باو گفته بود که اگر میخواهید حکومت کنید باحاج میرزا محمد رضا بخوبی سلوک نمائید) .

این اخبار مهیج ظفر السلطنه شد لکن حوصله میکرد و دست بکار نمیزد اعدل الدوله و عین الملك برادران رکن الدوله ساعی بودند (که سرباز و سوار بفرست بگیرند و ببنده عنقریب است که باید باسب

توطن طهران جوهر نفس قدسی خود را بذل در ابلاغ از احکام دین حضرت سید المرسلین و تنبیه قافلین و تحریص مسلمین به پوشیدن لباس و منسوجات ایرانیین و در معابد و مساجد معظمه و محافل مکرمه در کمال آزادی و حریت از امر بمعروف و نهی از منکر تغافل نورزیده و بطوری محبوبیت بین خواص و عوام پیدا نموده که اندر او ابشار ویند و اندر زو امرونی و آنچه از آن ناحیه صادر می شد معمول و مطاغ در موقع اجرا میگذاشتند چنانچه اگر توجه قلوب ملت را بخواهند به میزان بسنجید از این فقره معلوم میگردد که در او آخر شهر رمضان هزار و سیصد و بیست و سه بر منبر مسجد مرحوم حجة الاسلام و المسلمین الحاج میرزا محمد حسن آشتیانی طالب راه بجهت قرب جوار فرمودند کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانک استقراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضییف داخله و اعانت باثم و نصرت کفر باین رسم و اسم بیان نمودند باوجودیکه طریق ممانعت آن عمارت را بعرض عریضه حضور اعلیحضرت مرحوم مظفر الدین شاه زیدقفرانه موکول داشته و ضمناً اصلاح این امر خطیر را از حضرتش استدعا نمایند و ملت بخودی خود اقدام در انهدام آن بنا ننمایند تا تشکیل فساد و تولید فتنه و افساد نشود

خود سوار شده و فرار نمائی (ظفر السلطنه اعتنائی بگفته آنها نیکرد و همی خواست اینکار بصلح بگذرد و بتدبیر آتش فتنه فرو نشیند میرزا علی خان گماشته خود را فرستاد و پیغام بحاج میرزا محمد رضا داد مردم هرزه گو و فتنه جو نگذاشتند که رسول باقا رسیده و ابلاغ رسالت نماید و میخواست بلکه جناب آقا یحیی عموی آقا را ببرد باریک شاید آتش فتنه را فرو نشاند نیز مردم نگذاشتند یکی از موثقین نقل کرد که پس از آنکه میرزا علیخان را از دست مردم نجات داده و بنزد آقا رسانیده از ترس نتوانست تکلم نماید میخواست بگوید غلط کردم که قبول رسالت کردم گفت ظفر السلطنه عرض کرده است غلط کردم که قبول حکومت کرمان را کردم این وضع و سلوک مأمور حکومت بر تجری مردم افزوده از آنطرف این اخبار که بظفر السلطنه رسید دو شاهزاده مزبور اعدل الدوله و عین الملک بهانه بدست آورده بر سعایت خود افزودند چه که آنها شریک خیالات برادر خود بودند و میخواستند فتنه را بزرگ کنند که ظفر السلطنه را جای اقامت نماند .

علی الجملة ظفر السلطنه گفت من حکم بقتل و نهب نمیکنم و راضی نمیشوم هتك احترام کسی شود . امروز حکومت را بشما تفویض کردم و بخلوت نستر نادر شد و در را بروی خود بست این دو شاهزاده مغرض جمعی سرباز و تفنگچی و عده غلام را رو بخانه حاج محمد رضا فرستادند و این لشکر دو قسمت شد يك قسمت از بالای پشت بامها یکی از بازارها و کوجهها حرکت کردند شیپور و موزيك و طبل میزدند و تیر می انداختند که دو نفر از تماشاچیان که بالای بام بودند کشته شدند که هنوز بحد رشد و بلوغ نرسیده بودند و این دو نفر بتیر تفنگ شاهزاده حسین میرزا کشته شدند .

عجب آنکه سربازها و غلامها گریه میکردند و تیر می انداختند مردم شهر که برای نزاع و جدال حاضر نشده بودند و اسلحه باخود نداشتند چون حال را چنان دیدند فرار کردند الا زنها که ماندند تا جمعیت جنگی داخل خانه شدند سرتیپ آنها عبدال مظفر خان چون زن تکلی در خارج گریه

و منجر بزحمت نکرد چون از منبر بزرآمدند مستمعین و مستمعات در مدت دو ساعت بقسمی در اقدام انعدام آن آثار مشغوم برآمدند و تمام آجرها و آلات بنائی را بیغما برده گویا هیچوقت در آن مکان بنائی نشده بود اگرچه روز جمعه قبل حضرت حجة الاسلام آقای حاجی شیخ مرتضی مدظله العالی در منبر مسجد مزبور مذاکره از حرمت این عمارت بانك استقراض مسطور فرمودند لیکن ظهور هیجان مسلمانان در خرابی آن بنیان از بیان سحر اقتران این یدر و میربان گردیده و این محبوبیت در قلوب امت اسباب زحمت و تأسیس عداوت فروشنده گان آن زمین و حامیان حوزه مستبدین خصوصاً شخص عین الدوله گردید زیرا که آن سلطان عادل و ملك باذل مرحوم مظفرالدین شاه بعد از تفتیش و غوررسی بر حقانیت ملت حکم فرمودند عین الدوله خسارات رعیت خارجه که مدیر این بانك بود از طرف دولت متحمل گردد و شخص عین الدوله به واسطه این خسارت در مقام اذیت بود اما انتظار وقت میکشید تا زمانیکه حجج اسلام و علماء اعلام طهران کثر الله امثالهم به واسطه تعدیات مسیونوز بلژیکی وزیر اداره گمرکات و تحکیمات ظالمانه فوق العاده عین الدوله و اذیتهای دل بخواهانه و مستبدانه علاء الدوله پناهنده بحضرت شاهزاده عبدالعظیم علیه السلام و التکریم شدند و شخصی که ناحیه حجج المسلمین و

میکرد. معتضد دیوان چون در نزد ظفر السلطنه متهم بود کاری باو راجع نبود بانو کرهای شخصی خود همراه جماعت بود وساعی که خدمتی نماید و تقریبی بحکومت بجوید نو کرهایش چند نفر زنها مجروح نمودند هر زنیکه زینتی داشت برپودند.

این خبر در کتابخانه باقا رسید بیرون آمده گفت چرا مزاحم بیچاره زنها میشوید اگر من مقصرم که حاضر این زنهای بیچاره تقصیری ندارند مریدان آقا هر کدام بطرفی فرار کردند شریعتمدار در تنور مخفی شده دیگری در بین زنها پنهان شده یکی به بیت الخلوۃ پناه برد دوسه نفرهم که ماندند آنها را گرفته بودند که ببرند به ارك اسفندیار خان پچاقچی کفشهای آقارا بدست گرفته وهمی گفت (بیوربیور) سرکار آقا روانه شد سرباز و غلام اطراف ایشان پرّه زدند آقا شیخ محمد صادق مجتهد که عمه زاده آقا بود با شریعتمدار راین را گرفته نصیر الاسلام را که از پیش بردند شیخ جواد که از طلاب بود آن را هم کت بسته همراه داشتند آقایان مزبور را بعالتی بسیار فضیع و شنیع میبردند در جلو آنها موزیک و بالابان میزدند زنها در بالای بام گریه میکردند و خاک بسر میریختند.

واحسین گویان بحال آنها تضرع و زاری مینمودند لدی الورود به ارك به گفته اعدل الدوله و عین الملك که حکم وامر ظفر السلطنه است پاهای آقا را به فلك بستند چند چوب که زدند محمدخان سرتیپ داماد آقا باقر خود را روی پای آقا انداخت بعد از آن آقا شیخ محمد صادق را بفلك بستند پس از خوردن چند شلاق سران سپاه مانع شدند که اگر بنای اهانت باشد ماها از شغل و کار دولتی استعفا میکنیم.

جنابان حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بردند باطاق سپس شریعتمدار راین و شیخ جواد را چوب مفصلی زدند در این مقام چند سطر علاوه میکنیم که با اینکه جناب حاج میرزا محمد رضا خودش و پدرش و جدش سالها باهل کرمان خدمت کرده و برمسند شرع متمکن بودند و احدی یاد نمی دهد که در اینطایفه یکنفر رشوه خور بوده است چه جای ایشان و همه وقت مانع

حوزه مظلومین را معمور نمود و جلب جمعیت فرمود و قریب چهل روز متوالیا در بقعه و صحن و مسجد حضرت عبدالعظیم منبر رفت و به مقتضای وقت در هر روز آیه کریمه عنوان کرد و ذم ظلم و نفاق و فساد و جور و استبداد و مدح عدل و داد و اتفاق اقتصاد میکرد بلکه معنی مشروطیت را گوشزد عباد و منتشر در بلاد نمود و جمعیت مستمعین و متحصنین زاویه مقدسه را روز بروز زیاد کرد بطوریکه نبود خانه در طهران و مضافات آن مگر اقلاً یکنفر بجهت حمایت خود را جزو آن جمعیت قرار میدادند و بقسمی بیانات مضجمه و کلمات موجهه از ایحاءات الهیه تقریر میکرد که ذکور و اناث به صدای واحد وضیعه واحده از ناله و ندبه جوهرای دارالخلافه را مشحون و هرچه مستبدین محض خیالات مستبدانه فاسده بر قوای حریه تغریب کریاس عدالت و اساس سیاست می افزودند این ناطق ملیح و متکلم وحده فصیح جز اظهار مظلومیت بقانون شریعه و استغاثه و اغاثه صحبتی نمیداشت و جواهر بیانات خویش را آلوده به کدورات دشنام و غیره نمینمود و در اواخر ایام تحصن علماء عاملین بطوری برهان الناطقین صحبت داشت که حضرات حجة الاسلام والمسلمین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و سایر علماء ربانی مدظالمهم العالی متحد القول از جانب سنی الجوانب و لسی عصر و حجة دهر امام زمان علیه سلام الله المنان لقب خلاق

ظلم بوده اند چه شد که اینطور مظلوم اقتاد واحدی از ایشان همراهی نکرد با اینکه خوانین و کیلی که از هواخواهان ایشان بودند اگر از ایشان یاری کرده بودند کفایت بود بلکه اگر سردار نصرت خود را بظفر السلطنه رسانیده بود و عظمت امر را گفته بود کار باینجا نمیکشید و شخصی مانند حاج میرزا محمد رضا را که رئیس ملت کرمان بود يك نفر مانند ظفر السلطنه که در جنب او هیچی نبود بفلك بیند که اگر زنهای کرمان در مقام حمایت و نصرت آن مظلوم برآمده بودند هر آینه ظالم را معدوم کرده بودند .

چند سبب از برای این مسئله تصور میشود اول که سبب طبیعی است مکافات دهر است چه رئیس طایفه شیخیه از خفت و خواری که از جناب حاج میرزا محمد رضا دیده بود از این دار فانی به دار باقی رحلت نمود در این مقام استشهدا می آوریم بچند بیت از ابیات کاسب کرمانی که در تاریخ خود گوید :

رئیس کریمی ز بس غصه خورد	بلنگر برفت و از این غصه مرد
پس از مردن خصم شادی مکن	بعر خودت اعتمادی مکن
مکافات کرد او پس از چند سال	ولی زود دادش قضا گوشمال
ازین مرحله جان سلامت ببرد	بحق زد ولی بین چه ناحق بخورد
سوار بپاچی سرش تاختند	در آنروز بس کارها ساختند
مجازات او گشت چوب و فلك	از آن درد شد ناله اش بر فلك

سبب دیگر آنکه نفاقیکه بین آقایان کرمان بود از هیجان و بلوای مردم جلوگیری کرد ، و بعضی هم در خانه نشسته منتظر صاعقه آسمانی بودند امام جمعه کرمان هم که رسید در باغ بدیدن این واقعه غشوه عارض او شد و افتاد .

اول کسیکه از این خانواده از خانه خود بیرون آمده دو عم " آقا بودند جناب حاج شیخ علی

المعانی بسلطان المحققین مرحمت کردند بطوری بیان سحر اقتران جلب قلوب نمود و خاطر مبارك پادشاه را عطف گردانید که رجال دولت در کمال منت اسباب راحت رعیت را فراهم آورده بر طبق مسئول و متمنیات نافعه ملیه دستخط انجم نقطه عز صدور یافته مقضی المرام محترماً معززاً باو طمان مألوفه مراجعت نمودند . و چون هر روز خفیه نویسه در حضرت عبدالعظیم علیه السلام در جمع مستمعین مطالب منبریّه آن قبله الواعظین را به مرکز اطلاع میدادند و تزیید اجتماعات فوق العاده را در اوقات موعظه اخبار میکردند و معتقد مستبدین گردید که عمده اسباب آن جماعات کثیره بکلمات بلیغه این هادی ملت است بر عداوت سابقه افزودند و مترصد وقت اذیت بودند تا آنکه بصواب دید بعضی خائنین رجال دولت و ملت برای انصراف عموم رعیت و توهین و اخافه نواب عام حضرت حجت علیه السلام رأی چنین دادند که ازهر اداره و صنف و طبقه شخصی که مشارالیه است ماخوذ شده و تبعید گردد تا دیگران عبرت گرفته در زاویه خود تواری پذیرند و دست از خیالات عاقلانه و عادلانه بردارند و ظلمت و ظلمت را بحال خود گذارند و اهل وطن عزیز را بیدار و هوشیار بحقوق خود نگردانند . لهذا بمرور ایام ازهر صنف فردی را جلب و تبعید نمودند و اما بجهت اسکات حجج اسلامیه و اخافه علماء وفقها و حوزه علمیه که

که میر و رئیس قوم بود و جناب آقا یحیی که بیهشانه ملاحظه هیچ غاطره نکرده و صدای گلوله تفنگ که از اطراف بلند بود زوزه مگس میپنداشتند و گلوله‌ها که از مستحفظین قراولها باطراف میریخت گل وهل میانگاشتند با این حال میدان ارك رسیدند .

یکی از موثقین نقل کرد بجناب حاج شیخ علی گفتند خود را حفظ کنید که گلوله تفنگ بشما نخورد آقا در جواب فرموده بود من که تقصیری نکردم که گلوله مرا بکشد این کلام چه قدر شباهت دارد بمثلی که اهل ایران می‌آوردند که : (بای یگناه بیای دار می‌رود ولی سربیکناه بیالای دار نمی‌رود) . آقا باقر مجتهد و پسرش آقا میرزا علی محمد از آنطرف رسیدند آقا سید علی مجتهد از طرفی بقدر نیمساعت در میدان جلو ارك توقف شد مستحفظین مانع از دخول بودند تا اذن داده وارد شدند معلوم شد این وقوف برای حرکت دادن آقا بوده بالاخره دو ساعت بغروب مانده روز جمعه ۲۸ شعبان سال ۱۳۲۳ حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بطرف بم روانه نمودند و بعد از ورود آقایان به مجلس ظفر السلطنه و استدلالات آقا یحیی که اینهمه عبور بشبه گذشته ظفر السلطنه برهر دو شاهزاده متغیر و فوراً فرستاد که آقا را از راه بم (۱) برگردانند و بجلال آباد رفسنجان که ملك خودشان است تحویل بدهند وقتی فرستاده حاکم رسیده بود که آقا در راه برای ادای فریضه ظهر وعصر پیاده شده مشغول دعای سمات بودند .

مأمور که اسفندیارخان است نقل کرد که از حالات آقا تعجب کردم که قبل از این واقعه خدمت آقا رسیدم و آن روز که ایشان را به ارك بردم و آندم که حرکت دادیم و آنوقت که مژده مراجعت دادم بريك حال بود نه از حرکت به ارك و نه از واقعه ارك و نه از حرکت از ارك هیچ يك تغییر حالی در او مشاهده نشد بلکه وقتی که مشغول دعا بود و من بخیال خود مژده دادم دعای خود را قطع نکرده و توجهی بمن نفرمود .

(۱) بم را صاحب تقویم البلدان بتشدید ضبط کرده است و آن شهر یست کوچک بین کرمان و بلوچستان .

روحانیون میباشند آراه خسیسه و افکار خبیثه خود سرانه متفق گردید و براخذ و جلب این علم اسلام و واعظانام و بعد از مأخوذیت در مقام شتم و ضرب و اذیت و تبعید برآیند مقدمه در شوارع و طرق و سربازخانهها جاتمه سربازرا زیاد نمودند خصوصاً در اطراف محله سرچشمه و سرتخت که خانه ما واقع است در آن و از دو ساعت از شب گذشته اغلب خلق را محبوس مینمودند و رعیت را بزرحت می‌انداختند و بعضی از دوستان کیفیت مأخوذیت حضرت والدرا محرمانه اطلاع میدادند جواب میفرمودند خیانتی بشریعت ننموده و جنایتی بمت نرسانیده‌ام که خائف باشم شبها در پله‌های بام خود چراغ گذارده و در بام را باز میگدارم که اگر مامورین مانند سایر خانهها در شب از بام وارد شوند مانعی نباشد و اگر اذیتی وارد نمایند چون در راه اسلام است راحت است تا آنکه دو ساعت از آفتاب روز چهارشنبه ۱۷ شهر جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری گذشته از خانه بیرون آمده و برالاغ سوار شده بایک نفر نوکر چون نزدیک خانه مرحوم قنبر علیخان که در محله سرپولك واقع شده است رسید احمد خان یاور باینجاه نفر سرباز از عقب بعجله رسیدند چون صدای سرباز را شنیدند ایستادند و بپلازم خود فرمودند تترس باهن کاردارند نه باتو . احمد خان گفت بسم الله برویم سؤال کرد من کیستم گفت حاج شیخ محمد واعظ

بالاخره ظفر السلطنه آقا یحیی را مخاطب نموده بسیار اظهار ندامت کرد و گفت خدا لعنت کند این دو شاهزاده را حالا متمتیم خودتان بروید و با آقا همراه باشید و از ایشان معذرت خواسته و بی گناهی مرا عرضه دارید .

روز شنبه مردم فهمیدند چه شده جرئت ازخانه بیرون آمدن هم نداشتند دروازه‌ها و راه‌ها هم سپرده شده بود که کسی بیرون نرود شب درخانه آقا ازدحامی شده تا صبح مشغول تعزیه‌داری بودند تا پنجم و ششم ماه رمضان تعزیه‌داری بود و از ازدحام جمعیت دالان خانه و چند اطاق خراب شد . یکی از ثقات نوشته است يك شب آقا شیخ محمد تقی که از علماء کرمان است منبر رفته و همتقدیر این فقره دعا را خوانده بود (اللهم انا نشكر اليك فقد نبينا وغيبه ولينا) که فریاد بلند شده بود و آن شب چند نفر را غشوه دست داده بود . علمای کرمان هیچیک بنماز جماعت و مساجد حاضر نشدند الا آقای حاج محمدخان مقتدای شیخه که زنها ازدحام کرده مجبور نمودند او را برقتن به‌لنگر که مزرعه‌ایست در هفت فرسخی شهر کرمان و در آن مزرعه بود بعد از چهارماه مرحوم شد .

بعضی از موثقین گویند که عوام کالانعام نجاست زیادی برده در محراب مسجد رخته و زنها از پنجره‌ها و روزنه‌های بام مسجد شیخه نجاست بسیاری بمسجد ریخته باین جهت آن مرحوم مسجد را ترك کرد و از کرمان مهاجرت نمود .

هیجان مردم کرمان روز بروز در ازدیاد بود یعنی در مساجد و شبها در خانه‌ها مشغول گریه و زاری بودند تا بیست و هشتم رمضان که بسی علمای طهران ظفر السلطنه از حکومت کرمان معزول و روانه طهران گردید .

حکومت کرمان را تفویض نمودند بشاهزاده فرمانفرما که تلگرافاً او را امر کردند که از کرمانشاه نقل کند بکرمان شهر آرام شد و هرچه اهالی شهر درخواست کردند که حاج میرزا محمد رضا برود کرمان قبول نشد و جواب داد مادام که بارض اقدس نروم بکرمان مراجعت نمیکنم .

فرمود چه اقب دارم گفت سلطان المحققین فرمود بسیار خوب شما از عقب من بیائید و هر جا که میخواهید مرا ببرید بگوئید خودم میروم اگر تخلف کردم از عقب با گلوله مرا بزنید بجهت اینکه اگر در اطراف الاغ من این سربازها جمع باشند و اهل محله از زن و مرد مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف قتل و فساد است بهتر آنست يك نفر همراه من باشد بقیه از عقب بیایند احمد خان قبول نکرده اطراف الاغ را سربازها احاطه کرده چون نزدیک مسجد مرحوم حاج ابوالحسن معمار رسیدند و اهل آن گذر و بازارچه و طلاب مدرسه و راهگذر این قسم مقهوریت را دیده و بهیجان آمده سئوال میکردند از حضرت والد که شمارا کجا میبرند در جواب میفرمود عین الدوله مرا احضار کرده این سربازها فریاد کردند چون مرا نمیشناسند این طور رفتار مینمایند و کسبه بازارچه را سواره در حال عبور تسلیه میداد که صبر نمائید انشاء الله نقلی ندارد چون نزدیک سربازخانه باغ پسته بيك معروف رسانیدند احمد خان گفت پیاده شوید و به سربازخانه داخل گردید در جواب فرمودند مرا اینجا پیاده ننمائید همین طور سواره که سرباز احاطه دارد مرا بخوابان برسانید که نزدیک است و آسوده حال شوید بواسطه اینکه اگر مرا وارد درس بازخانه نمائید میترسم اهل این محله و سایر کسبه در مقام اقدام استرداد و ارجاع

عدل السلطنه سردار نصرت نایب الحکومه کرمان تلگرافاً سفر آقا را بمشهد بفرمانفرما اطلاع داد فرمانفرما تلگرافاً خواهش کرد سفر را بتأخیر اندازد تا ورود خودش بخاک کرمان این خواهش قبول شد .

در اوخر ماه صفر ۱۳۲۴ شاهزاده فرمانفرما وارد رفسنجان شد با آن همه سفارشات که از طرف آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و انجمن مخفی بفرمانفرما شد و مخصوصاً مجدالاسلام از طرف انجمن و آقای طباطبائی رفت در بلده قم و از فرمانفرما قول همراهی گرفت لدی الورود فرمانفرما بخاک کرمان تلگرافش بعین الدوله رسید که استدعا دارم جناب حاج میرزا محمد رضا را اذن دهید برود بزیارت مشهد و در تلگراف محرمانه و رمزش اطلاع داد که توقف حاج میرزا محمد رضا در کرمان صلاح نیست .

فرمانفرما در بهرام آباد رفسنجان چند روزی توقف نمود جنابان بحر العلوم و آقا یحیی را در خلوت خواسته گفت از طرف دولت حکم صادر شده است که حاج میرزا محمد رضا برود بمشهد والبته باید برود ولی برای آنکه مردم ندانند که ایشان را نفی بلد کرده اند من اصرار میکنم که بیاید کرمان و شما را از طرف خود میفرستم که ایشان را حرکت دهید بکرمان لیکن تکلیف اینست که او را بطرف مشهد حرکت دهید روز بعد درملاء عام خطاب بجنابان بحر العلوم و آقا یحیی نمود که از شما خواهش میکنم بروید جلال آباد و جناب آقا را بطرف شهر حرکت دهید آنها علی الظاهر قبول کردند و روانه جلال آباد شدند مطلب را بجناب حاج میرزا محمد رضا رسانیده و ایشان را بطرف ارض اقدس حرکت دادند .

روز بیست و هفتم ماه صفر ۱۳۲۴ حاج میرزا محمد رضا روانه مشهد شده در بین راه مردم هرده و قریه نهایت احترام را از او بجا آورده قبل از ورود ایشان بمشهد خبر بطهران رسید علماء طهران سخت متغیر شده که عین الدوله مخالف دستخط شاه و عهدی که با ما کرده بود رفتار نمود

حقیر برآمده و باشما طرف شوند و اسباب فساد فراهم آید . احمدخان قبول نکرده و پیاده کرد از قرار مذکور مأمور بود هر کجا حاج شیخ محمد واعظ را گرفتار نماید در سر بازخانه آن محل محبوس سازد یکدسته قزاق را خبر دهند و مشارالیه را بر حیوانی سوار نموده بالابان در برابرش بزنند مانند عمادالاسلام شریعتمدار حاج آقا رضای کرمانی در کرمان جناب حاج شیخ محمد را باموزیک و بالابان و زنجیر با کمال توهین بقریه مبارک آباد عین الدوله بشمیران برای سیاست حاضر نمایند در حجره سوم شرقی سر بازخانه داخل نمودند و سرباز پیرومیزی را براو گماشتند آن سرباز پیر مردمریض خدمت آن مهمان عزیز نشست و گفت من عرضی دارم و آن این است در سوابق ایام که این فوج سرباز مأمور بخدمت اهل طهران میشدند فقیر میآمدیم و از ماهانه هفت هزار و ده شاهی بعد از انقضاء مدت مالدار باوظان خود بر می گشتیم اما در ایام صدارت عین الدوله هر یک از ما مبلغی نقد و جنس وارد نموده صرف کردیم و بعد اسبابهای خود را فروخته بقناعت گذرانیدیم در این ایام بواسطه ندادن مواجب و جیره چند روز است که غذای ما سربازها شبانه روز منحصر بیک چارک سبب گندیده است تازه دوشب است که بهر سربازی دو قران بتوسط صاحب منصب میدهند با قشنگ و امر هم نموده اند که

عین‌الدوله متمسک بتلگرافات فرمانفرما گردید که در یکی از تلگرافات بود که حاج میرزا محمد رضا نذر کرده بود برود بمشهد و در دیگری بود که آنچه من سعی کردم بیاید کرمان قبول نکرد پس از مقالات بسیار که بین عین‌الدوله و علماء طهران رد و بدل شد صورت تلگرافی ازطرف عین‌الدوله آوردند نزد آقای طباطبائی که خطاب بود بفرمانفرما باین مضمون: (چند نفر سوار بفرستید جناب حاج میرزا محمد رضا را از بین راه خراسان برگردانیده و با احترام او را وارد کنید پس از چند روزی که دید و بازدید بآخر رسید او را مخیر کنید بین آمدن بطهران و رفتن بمشهد الخ).

آقای طباطبائی از خواندن صورت تلگراف متغیر شده که شخص محترمی مانند حاج میرزا محمد رضا از پشت دروازه مشهد برگردانند بکرمان پس از ده روز باز ایشان را نفی بلد کنند که چه شد عین‌الدوله بعد خود وفا نمود.

لذا صورت تلگراف را دور انداخته واقعه را بآقای بهبهانی و سایرین رسانیده همگی آقایان مجدداً از عین‌الدوله رنجیده و در مقام مخالفت او برآمده چنانکه در موقع خود خواهد آمد.

توصیه و سفارش جناب حاج میرزا محمد رضا تلگرافاً و کتباً بعلما مشهد مخایره و مکاتبه گردید عین‌الدوله هم برای تسکین حرارت آقایان بآصف‌الدوله حاکم خراسان توصیه مخایره نمود.

در ورود بمشهد مردم آنجا معنی دین‌داری و عالم دوستی را آشکار و تا طرق استقبال نمودند جنابش یک فرسخ به شهر مانده پیاده با پای برهنه مشی فرمود و تا ورود بحرم مطهر سه طاقه عبا از ایشان پاره شد هر نفری تیغاً و تبرکاً از پاره‌های آن بردند و داخل شهر ازدحام باندازه رسید که ضعف برایشان عارض شد خدام حضرتی دورش حلقه زدند تا وارد حرم شدند درهای حرم را بستند در خانه حاج عبدالغفار کرمانی برایش منزل معین کرده و چادر برپا نمودند عموم اهل مشهد دیدن کرده آصف‌الدوله بانصد تومان برایش هدیه فرستاد جنابش قبول نفرموده و آن مبلغ را مسترد داشت بالاخره پس از توقف دوماه باصرار علماء و امنای دولت مراجعت بکرمان فرمود که تفصیل آن و سلوک

در شب اگر آخوند و سید را ملاقات نمائیم اگر اطاعت نکنند با گلوله او را بز نیم این چه مسلمان نیست این چه اسلام است ای مهمان ای آقا اگر تو نوکر سیدالشهداء هستی بگذار ترا حبس نمایند بیکه این ملت بیدار شوند و حق خود را مطالبه نمایند آنقدر عین‌الدوله حقوق خلق را نخورد بعد از آن سرباز اشکش سرازیر شد و پیش آمد ییشانی مهمان عزیز را بوسید و عرض کرد مگر ارباب شما زین‌العابدین تقصیر داشت او را زنجیر و اسیر و حقیر کردند غم و غصه نخور خدا ترا حفظ میکند از بیرون سربازخانه صداهای زن و مرد بلند شد در مدت ده دقیقه تمام بازارها بسته خلق حرکت بطرف آن سربازخانه نمودند.

و از طرف دیگر بحضور مبارک حجة الاسلام بهبهانی اعلی الله مقامه عرض واقعه نمودند خود وجود مبارک ایشان غازم برآمدن سربازخانه گردید تا اسیر دستگیر محبوس مایوس را از قید اسارت برهاند حاضرین آن محضر مصلحت آمدن بسربازخانه آن سرور را ندانسته ولی ثمره فوآد و ملاذ عباد شریعتمدار السیدالمجتد آقا میرسید احمد نجل زکی خود را با جماعتی از طلاب برای استجلاب آن مبلغ احکام حضرت ختمی مآب مأمور داشتند از این مصیبت اسارت و محنت مظلومیت نفوس

فرمانفرما با آنجناب در موقع خواهد آمد .

این بود مجملی از وقایع کرمان لکن ما رشته تاریخ خود را وصل می کنیم بجائی که جناب حاج میرزا محمد رضا در جلال آباد رفسنجان تشریف داشته و ایشان را در آنجا میگذاریم در حالتی که مشغول عبادت ربّ عباد و پذیرائی عباد میباشد و خود میآئیم در طهران که ملاحظه کنیم و ببینیم پس از رسیدن این خبر موحدش بطهران علماء اعلام طهران چه اقدامی نمودند و چه گفتند و شنیدند .

بلی در این واقعه موحدش احدی از اهالی کرمان يك تلگراف مخبره ننمود و باحدی از آقایان طهران اطلاعی ندادند فقط مجد الاسلام کرمانی در مجلس مشیرالسلطنه که در آن ایام وزیر داخله بود باستراق سمع شنید که یکی از علمای کرمان را بفلکه بسته چوب زده اند دیگر از کم و کیف و سبب اطلاعی حاصل ننمود تا اینکه در اواسط ماه مبارک یست کرمان وارد گردید مکاتیب متعدده از طرف علماء اعلام عموماً و حاج شیخعلی مجتهد عموی حاج میرزا محمد رضا خصوصاً و تجار و موثقین رسید واقعه مشثومه را مفصلاً نوشته لذا بنده نگارنده و مجد الاسلام به ملاحظه هوطنی و همشهرئی و جنسیت اخفاء این واقعه فبیجه را مناسب ندیده پس از مذاکره در انجمن و تهیه استعداد شب ۱۷ ماه مبارک ۱۳۲۳ خدمت آقای طباطبائی رسیده مکاتیب کرمان را اظهار داشته واقعه را آب و تابی داده جنابش از استماع این خبر متغیر شده فرمود :

شاهزاده ظفرالسلطنه با من دوست است و هم قسم در وقت عزیمت بکرمان با من معاهده نمود و قسم بقرآن و اسامی خدا ذکر نمود که با علماء و فقراء کرمان بخوبی رفتار نماید و در خصوص حاج میرزا محمد رضا مؤکداً سفارش نمودم که بطور احترام و حسن سلوک رفتار نماید .

حالا که با من برخلاف معاهده رفتار نمود و احترام علماء را منظور ننمود من از دوستی او اغماض مینمایم و او را ملعون ازل و ابد میدانم و هرگونه اقدامی که لازم باشد خواهم نمود تا اول او را عزل نمایند اگرچه از اولاد عباس همین سلوک را متوقع باید بود سایرین هم مثل او خواهند بود

حمیه در حوالی سر بازخانه جمعیت کرده و باز بمکالمه و مباحثه و فریاد اشتغال داشته چون آن محبوس احساس اقدام و ازدحام انام نمود بتوسط پیر مرد سر باز باحمد خان نام نادان پیغام داد اجازه بدهید از حجره مهجوریت مهاجرت نمایم و در ابوان این سر بازخانه قیام نمایم به بیان و زبانی که میدانم خلق را نصیحت کرده آرام نمایم و استدعای مراجعت ملت با غیرت را با تشکرات بی اندازه مسئلت کنم یقین دارم که افراد اجتماعیه استماع بیانات عاجزانه این بیچاره را مینمایند پذیرائی کرده متفرق میشوند آن وقت تا این سر باز موجود حقیر را احاطه نموده قبل از آنکه قزاق برسد و جمعیت فوق العاده شود خدا نکرده اسباب زحمت فراهم آید هر کجا مأوریت دارید مرا برسانید احمدخان نادان بنذیرت بلکه در عوض این عجز و نیاز يك مأور سر باز بجهت حجره زیاد کرد چون لسان ملت اتمام حجت نمود و مابینت آن جماعت را دید بسر باز پیر مرد فرمود قرآن دارید گفت ندارم پس حاضر شد بجوامع قلبیه از برای توجه بمبادی عالیه و بقبله بطریق اجتنبی و جلسۀ عرفا و متذکر شد بدکر حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر که از ابتدای ذکر تا انتهای آن ده دقیقه نکشید که حجة الاسلام زاده آقا میرسید احمد رسید و طلاب مدرسه و غیرتمندان کسبه و غیرهم حتی زنهای یکمرتبه هجوم آوردند و

لیکن امیدوارم که جبران این عمل را بعمل آورند لیکن برای استحکام امر و اینکه مخالف ازموالف شناخته شود شما همین امشب آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و سایرین را نیز ملاقات نمائید و بگوئید اگر این واقعه را جبران ننمائیم دیگر از برای این لباس احترام و وقعی نخواهند گذارد پس از مشاوری بنده نگارنده و مجدالاسلام کرمانی بطرف خانه حاج شیخ فضل الله روانه شدیم و بعضی از اجزاء انجمن را برای ملاقات آقای بهبهانی و آقای صدرالعلماء روانه نمودیم در ساعت پنج از شب گذشته وارد خانه حاج شیخ فضل الله شده جمعی از طلاب و اعضاء انجمن هم در آنجا بودند.

حاج شیخ فضل الله اگرچه از علماء بزرگ طهران بود ولی وضع او وضع اعیانیت بود چه در کتابخانه می نشست و چه در عمارت یارک و چه در مجلس درس همه وقت و همه جا لازمات تعیش او موجود بود مثلاً مجلس درس او هیچ وقت خالی از قهوه و چائی نبود و نان و روغنی و شیرینی هم بود قبل از درس و بعد از درس یک نفر روضه خوان میرفت بالای منبر ذکر مصیبتی مینمود آنوقت شروع بدرس میکرد. در این شب که ما دو نفر در آنجا که کتابخانه اش بود وارد شده چائی و قهوه و شربت و اقسام شیرینی و میوه جات در آنجا موجود بود ، از بعض کلمات حاج شیخ فضل الله معلوم میشود که مسلک مشارالیه با مسلک سایر علماء مخالف بود .

از آنجمله یکی از ثقات نقل کرد که وارد شدم بر حاج شیخ فضل الله در حالتی که سفره نهار او گسترده بود و باندازه خوراک پنجاه نفر در سفره او حاضر بودند اقسام غذاهای لطیفه و مریبات مستهیه و لحوم طیرمایشتهون نیز حاضر بود سفره او را از سفره صدراعظم ایران بهتر دیدم در آنوقت که مشغول صرف غذا بود گفت ما اهل ایران مادامی که بیرونی و اندرونی داریم باید در ضیق معیشت زندگی کنیم چه وقتی که در بیرونی یک سفره انداخته شود و در اندرونی هم یک سفره البته در خارج فرق کلی پیدا میشود اما هرگاه هر دو سفره در یکجا انداخته شود هم خرج کمتر خواهد بود و هم سفره دنگین تر .

سربازها هرچه باجوب و جماق و قداده و قنداق تفنگ خلق را میزدند اسباب تفاق و اتفاق آنرا بیشتر فراهم میآوردند جامی گوید .

وکن واقفا بالذی لا یغیب	اذا استصعب الامر لا تضطرب
کما قال من لا یقول کذب	فبخج الامور منسوط به
ویرزقه من حیث لا یحتسب	و من یتق الله یجعل له

به حمله واحده و یورش سختی وارد حجره سرباز خانه شدند و آنمظلوم مهموم را از محبس مستبدان نجات داده و بردوش حمیت و غیرت و همت ملیت سوار کرده مراجعت نمودند .

احمدخان چون دید ماخوذ و محبوس او را بقهر و غلبه بردند امر کرد که حاج شیخ محمد واعظ را با گلوله بزنید احدی از سرباز اقدام نکرد بشلیک مگر چند نفر شلیک کردند باوجود آنکه بیست قدم بیشتر فاصله نشده بود علاوه چون هیکل وقامت بر شانه مردان غیرتمند بود در تفع مینمود از برکت ذکر حسبن الله حضرت آله از هدف شدن تیر گلوله جانگاہ او را محافظت فرمود مگر آنکه ادیب الذاکرین کرمانی که فعلاً به ادیب المجاهدین ملقب گردید ران او محل تیر حوادث استبداد گردید .

و نیز نگارنده روزی که مشارالیه درخانه آقای طباطبائی آمده بود در مجلس درضمن مذاکره گفت ملای سیصد سال قبل بکار امروز مردم نمیخورد شیخ در جواب گفت خیلی دور رفتی بلکه ملای سی سال قبل بدرد امروز نمیخورد ملای امروز باید عالم بمقتضیات وقت باشد باید مناسبات دول را نیز عالم باشد الخ.

از مذاکرات در این مجلس حالش معلوم خواننده خواهد شد چه پس از ورود ما و بجا آمدن پذیرائی و مرسومات متداوله سخن از واقعه کرمان بمیان آمد آن حرارت غریزی و آن آتش غیرتی که در قلب ما مشتعل بود بسختان مشارالیه تسکین یافت از جمله سخنانش اینکه حاکم هر محلی باید در نظم آن محل ساعی باشد هر کس محل نظم باشد باید او را سیاست و تنبیه نمایند خواه ملا باشد خواه سید حاج میرزا محمد رضا باعث فتنه و شرارت بود او را تنبیه نمودند شما هم اگر اقدامی بر ضد دولت کنید تبعید و منفی خواهید گردید.

مجدد الاسلام گفت جناب آقا این حاج میرزا محمد رضا از معتبرین علما و یسر مرحوم حاج ابوجعفر نوه مرحوم حاج آقا احمد از شاگردان جناب آخوند ملا کاظم خراسانی است در زهد و ورع و عمل در کرمان شخص اول است ریاست او در کرمان بیش از ریاست جنابعالی است در طهران امروز که ظفر السلطنه او را چوبزد فردا عین الدوله شما را طناب خواهد انداخت. اگر امروز جلو گیری نکنید فردا بصدمه خواهید افتاد.

بنده نگارنده گفت ما نه از راه التجا و اضطراب باینجا آمده ایم چه مقاصد خود را بطور سهل میتوان انجام داد ما بر حسب فرمایش آقای طباطبائی خدمت رسیده برای اطلاع جناب عالی از این واقعه موحشه و اینکه بدانیم آیا شما با خیالات آقایان همراهی دارید یا نه اگر شروع بکار نمودیم شما تا چه اندازه حاضرید.

حاج شیخ گفت من تا يك اندازه همراهی دارم عین الدوله را ملاقات مینمایم يك خلعت برای

بالجمله از خوف رسیدن مدد و قزاق ورود بمدرسه مرحوم حاج ابوالحسن دادند حقیقه احتیاطاً متحصن شدند و انتظار دستور حرکت بوجه احسن میکشیدند از قضایای اتفاقیه کامل مجید و فاضل رشید و عالم وحید و پارع سدید مرحوم سید عبدالحمید شهید سعید رفسی با زبان روزه از حوزه درس ملاذ الاسلام غوث المسلمین العالم الزکی و المجتهد النقی آقامیرزا محمد تقی گرگانی مد ظله مراجعت کرده و کتابهای درس در زیر بغل داشته آن هنگامه و شلیک سرباز را دیده خطاب باحمد خان کرد بطور تغیر (مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک دادی مگر اینها مسلمان نبودند اگر دولت از تو مؤاخذنه میکرد میگفتی که ملت هجوم آورده و حبسی را بردند) در خلال این خطابه از قرار مسموع احمد خان گلوله تفنگ را میزند بر سینه این سید سعید و او را شهید مینماید.

زمانیکه سلسله جلیله علمیه و غیرهم متروس و مشحون کرده اند مدرسه را اول ادیب المجاهدین وارد شد در حالتی که خون از ساق او جریان داشت او را یوان قبلی طرف غرب خوابانیدند در این اثنا نمش آقا سیدالحمید رحمه الله را نیز وارد کردند و درایوان شرقی خوابانیدند جناب خلاق المعانی بر بالین آن سید جید نشسته و سؤال کردند (آقا چه میخواهی) از آخر حنجره ناله کشید چنین مفهوم شد که.

حاج میرزا محمد رضا صادر می کنم .

مجدد الاسلام گفت جناب آقا صدور خلعت کار نیست سهل من و ناظم الاسلام درسال فرامین و خلاع متعدده از دولت برای هر کس صادر میکنیم در این واقعه آقای طباطبائی عزل ظفر السلطنه را بما وعده داده اند حالا شما بر ما منت میگذارید و قوون می دهید که باین اندازه حاضر که خلعتی صادر کنم در این بین شیخ رو کرد بمجدد الاسلام و گفت : گفتم که مقصد و شیر را باید سیاست و تنبیه نمایند ما اهالی ایران شاه لازم داریم ، عین الدوله لازم داریم ، چوب و فلکه و میرغضب لازم داریم ملاو غیر ملا سید و غیر سید باید در اطاعت حاکم و شاه باشند برای يك نفر آخوند که چوب خورده است نمیتوان مملکتی را بهم انداخت این اقدام تو مثل آن مهملاتی است که در روزنامه مبنویسی مشروطه و جمهور را در روزنامه اسم بردن و منشاء فساد شدن مشروع نیست در این اثناء بطرف نگارنده رو آورد و گفت : ناظم الاسلام ترا بحقیقت اسلام قسم میدهم آیا این مدارس جدیده خلاف شرع نیست و آیا ورود باین مدارس مصادف با اضمحلال دین اسلام نیست آیا درس زبان خارجه و تحصیل شیمی و فیزیک عقاید شاگردان را سخیف و ضعیف نمی کند مدارس را افتتاح کردید آنچه توانستید درجراید از ترویج مدارس نوشتید حالا شروع به مشروطه و جمهوری کردید نمیدانید در دولت مشروطه اگر من بخواهم روزنه و سوراخ این اطاق را متعدد نمایم باید مالیات بدهم و اگر يك سوراخ را دو سوراخ کنم باید مالیات بدهم و کذا و کذا .

مجدد الاسلام گفت آقای من دولت مشروطه یعنی دولت مشروعه یعنی باید بمواظین شرعیه شاه و کذا در تحت قانون اسلام بالسویه باشند طایفه نصاری که مشروطه میگویند مقصودشان عمل بر طبق قوانین موضوعه خودشان است که عقلاء مملکت وضع کرده اند و چون آنها قانون خدائی ندارند و حضرت عیسی (ع) در احکام تکلیفیه قانونی از جانب خدا نیاروده لذا عقلاء مملکت قوانین تکلیفی وضع نمودند و بر طبق آن عمل مینمایند . لکن مسلمانان که مشروطه میگویند مقصودشان عمل بر طبق احکام

آب میخواهد چون آب آوردند تاسی بجد خود کرده با لب تشنه از دار دنیا رحلت نمود رحمه الله علیه . حضرت والد خون آن سید را بر صورت و محاسن مالیده یکمرتبه صداها و نااهها بگریه و ندبه بلند شد . این اول قتیل در طریق مشروطه بود .

در این احوال شاهزاده مدیر توپخانه با دسته از قزاق رسید برای نصرت سربازها چون در مدرسه آن سید شهید را مطروح و ادیب سعید را مجروح دید و از دحاه خلق را مراهده کرد و در کوی و برزن استعداد مرد و زن را ملاحظه نمود فضررت اسلامیتش او را منصرف از خیالات فاسده نموده از جناب و لد د-تور العمل خواست فرمود (اگر بخواهید دیگر فعلا اتلاف نفوس و هتک ناموس نشود باید امر نمایند آنچه سرباز و قزاق در این حدود است بروند و منازل و محله را تخلیه نمایند تا ما مشغول تجهیز نعش این سید شهید شده او را بمسجد جامع برسانیم) پذیرفته و تخلیه نمود سرباز و قزاق رفتند .

در این موقع حضرت مستطاب غیاث الاسلام و غوث المسلمین شریعتدار آقا سید محمد جعفر صدر العلاء مدظله العالی با جماعت کبیره از علماء و غیرهم وارد شدند و در خفی بعضی خدمت والد اجد معروض داشتند (که بهتر آنست نعش سید را برداشته روانه خانه عین الاوله شویم ضمنا خانه او را خراب کرده مال

شرعت و چون پیغمبر (ص) مatakالیف مارا از معاشی و معادی معین فرمود و قرآن را از جانب خدا برای ما نازل کرد ما هم ملتزم هستیم باجرا و عمل بر طبق آن و انگهی مشروطه مقابل مستبد است معنی حقیقی آنرا ماجائی اظهار نکردیم و اصلاً در روزنامه چیزی از آن را درج ننمودیم و بمقاد (وامرهم شوری بینهم) جنابعالی هم باید در امور خودتان بمشاورت عمل نمائید و الا شمارا مستبد خواهند گفت . نگارنده گفت مشروطه و یا جمهوری مقصود از هر دو یکی است چه جمهوری از افراد مشروطه است و مراد از مشروطه سلطنت عمومی و سلطنت ملی است . امروز هیچ يك از احکام اسلام جاری نمیشود . بنای اسلام بر مساوات است و حال آنکه می بینیم دزد اگر از فقراء باشد او را می کشند و دهنه توپ می بندند و اگر از اغنیاء باشد از او پولی میگیرند و او را مرخص میکنند و اگر آقا زاده باشد با او همراهی میکنند .

مشروطه میگوید (ظفر السلطنه حق ندارد حکم شلیک و کشتن جمعی زنان و اطفال را بدهد) اگر ما مشروطه بگوئیم مقصودمان اینست لاغر .

در این اثنا شیخ ابراهیم معروف بعینکی ملقب بلسان العلماء که حاضر در آن مجلس بود بصدا درآمد و گفت (جناب آقا . . مجد الاسلام و ناظم الاسلام امشب آمده اند در اینجا که از جنابعالی استعلام نمایند آیا در واقعه حاج میرزا محمد رضا همراهی دارید یا نه ؟ آیا برای مظلومین کرمان اقدامی میفرمائید یا نه ؟) دیگر از مشروطه و مشروعه حرفی نبود منکر شاه و همین الدوله نشدند منکر نظم و امنیت نمیشدند .

شیخ گفت خبر مقصود مزاح و شوخی بود خواستم حرارت و سورت این دونفر را قدری تسکین دهم و با آنها صحبتی داشته باشم .

مجد الاسلام گفت من قول میدهم هر وقت که دولت ایران مشروطه شود احدی مانع سوراخ شما نشود هر قدر میل دارید سوراخ را متعدد کنید یکشاهی مالیات هم ندهید حاضرین

او را بغارت و یغما دهم) در جواب فرمود (این رأی صواب نیست زیرا چون جمعیت وارد خیابان شوند بتوسط تلفون اطلاع میدهند بدولت لهذا امر بشلیک قزاق و سرباز منبما بند لا اقل بنجاه نفر بقتل میرسد) از اینجهت اقدام نکرده نعش مرحوم سید را بر تخته نهاده علماء اعلام و طلاب عظام از عقب نعش حرکت کرده و جماعتی کفن بگردن انداخته و جزوات قرآن بدست گرفته بوضع استقائه و تظلم وارد مسجد جامع شدند .

حجة الاسلام والمسلمین آقای بهجانی و آقای طباطبائی و سایر حجج اسلامیه و تمام طلاب دینی و اغلب تجار و کسبه در مسجد حاضر گردیدند و نعش مرحوم سید را در مسجد امانت گذاردند . مناسب است که در اینمقام بدرج چند بند ازیست و پنج بند فصیح الزمان سید رضوان شیرازی پرداخته پس از آن رشته تاریخ را وصل نمائیم .

باید که درج کرد بتاريخ روزگار	این درجهای گوهر منظوم شاهوار
زیرا که این قضیه بدوران ما چنین	افتاد اتفاق که نا دیده روزگار
عبدالمجید مفسد فی الارض فتنه جوی	بد نام دین و دولت و بدخواه شهریار

بخنده در اقتادند .

نگارنده گفت چه قدر فرق است بین این مجلس و مجلسی که دو ساعت قبل داشتیم یعنی منزل آقای طباطبائی چه آنجا گریه و زاری بود از واقعه کرمان اما اینجا خنده و خوشحالی آنجا محزون بودیم بر شهدای کرمان اینجا خورسند و مسروریم از مزاح آنجا تغیر و تغیر داشتیم اینجا شربت و شیرینی . آقایان من ما باید لباس سیاه بیوشیم و خون گریه کنیم که در کرمان سه نفر مجتهد مسلم را چوب زدند و سیاست اشرار و قطاع الطریق را درباره آنان جاری کردند و جمعی از برادران و خواهران مارا بتیروتفنگ مارتین از پا انداختند ما باید عزادار باشیم که یکنفر مثل ظفر السلطنه که پست ترین شاهزادگان و از عقل و علم عاریست مسلط باید باشد بر دو کرور جمعیت کرمان و بلوچستان که هرچه دلش بخواهد بجا آورد فعال لایرید تا کنون هرچه بود باز علماء قوم محترم بودند و رفع ظلم میکردند حالا که خودشان این گونه مظلوم واقع شوند دیگر بسایرین چه خواهد گذشت ، دیگر آنکه فردا شب شب نوزدهم رمضان وليلة العزای اسلامی است این خنده و مزاح این مجلس و راح این شربت و شیرینی چیست حاج شیخ خواست جوابی دهد که در این اثناء آقا سید علی آقا یزدی که از علماء تبریز و یزدی الاصل میباشد وارد شد پس از جلوس و بعمل آمدن تعارفات رسمی بقیه مذاکرات در میان آمده جنابش از این واقعه متأثر شده فرمود تا کنون در اسلام چنین اتفاقی نیفتاده و شاید یکی از آدمهای این آقا را چوب زده باشند و شاید بی احترامی بنوکر آقا شده است حاج شیخ گفت خیر بمن هم نوشته اند این پاکت حاج شیخعلی است که بمن نوشته است جناب آقا صید علی آقا متقبل شد که قضیه را بشاه عرض کند حاج شیخ فضل الله هم متقبل شد تا یک اندازه همراهی کند همان شبانه مراجعت نموده وقایع را خدمت آقای طباطبائی عرض نموده فردای آنشب در مساجد طهران عنوان منبری واقعه کرمان بود آقای طباطبائی خودش منبر رفته شرحی از ظلم دیوانیان عموماً و از عین الدوله خصوصاً بیان فرمود صدای گریه و ندبه مستمعین بلند شد .

اول نهاد تیشه بر آن ریشه کز نخست	اورا نبی نشاند و علی گشت آیسار
یعنی درخت علم و عمل آنکه باشدش	تا حشر لطف قائم بالذات برک و بار
قدرت نمائیش همه این شد که بین روز	از روز اهل علم و عمل آورد دمار
مفتوح کرد باب اهانت بغدر و مکر	اول بروی شخص تشخیص بزرگوار
شیخ شیوخ عصر محمد فرید دهر	آن واعظ نکو سخن کامل العیار
میخواست ماند و شکند سد اهل علم	میخواست تا بدویکند رخنه در هزار
باری علی الرؤس نمودند از دو سو	اورا اسیر همچو اسیران زنگبار
امامین طریق که بود از برای حفظ	فوجیش دریمین و گروهمیش دریسار

طلاب جمله در طلبش و امحمداه

گفتند و ساختند خلاصش ز اشقیا

بی حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن	بر حریان شدند دلیرانه صف شکن
سلطان فوج یاور عبدالمجید داد	فرمان قتل جلگی از خبث خویشان

در مسجد سید عزیر الله جناب صدرالعلماء هم شرحی از واقعه کرمان بیان فرمود .
در مسجد سپهسالار قدیم هم در حضور آقای بهبهانی با اشاره خود آن حضرت عنوان منبر همین واقعه بود .
در شب بیست و پنجم همین ماه آقای بهبهانی آمد منزل آقای طباطبائی مذاکره مطالب سری
و محرمانه بود آقای بهبهانی فرمود با این حرکات شنیعه ظفر السلطنه که بتحریر و امر عین الدوله
اتفاق افتاده است دیگر سکوت ما مشروع نیست و اگر ساکت باشیم دیگر این نوع را احترامی باقی
نمیانند . در باره ملاحا که اینگونه سلوک کنند نسبت بسایر اصناف چه می کنند .
باری ، در آن شب عهد اتحاد و اتفاق و دوستی بین دو رئیس روحانی محکم و مستحکم گردید
مهمانی دوره آقا میرزا مصطفی بشکل پلیتیک جلوه میکرد عین الدوله هم به بی اعتنائی میگذرانید .

عمارت بانك یا مدرسه چال

مدرسه مخروبه و قبرستان کهنه در قرب مدرسه خازن الملك و متصل به امامزاده سید ولی بود
که نگارنده کرارا مدرسه را دیده در این اواخر اشخاصی که ذغال مو میفروختند محل و مکان خود
را در آن مدرسه قرارداده از برای این مدرسه موقوفاتی هم بود که دست تصرف و غصب بلکه مالکیت
رویش گذارده شد برور زمان مردم اطراف قبرستان را تصرف نموده خانه ساختند بعضی علماء
طهران هم بملاحظه تبدیل باحسن و یا بلحاظی دیگر مضایقه از فروش آن زمین نداشتند باین جهت
اشخاصی که اطراف مدرسه را خانه ساخته بودند هر يك يك قبالة بهمیر یکی از علماء در دست داشتند .
بعضی از دلالها محرك رئیس بانك استقراضی گردیده که هرگاه زمین قبرستان و مدرسه مخروبه
را خریده عمارتی ساخته و برداخته کنید و بانك استقراضی را در وسط شهر قرار دهید اولی و انسب
خواهد بود .

شلیک با تفنگ نمودند حریبان	مجروح ساختند بیک حمله چند تن
در آن میانه سید و سالار سروران	عبد الحمید فخر زمان مفخر زمن
غافل ز ره رسید و ز هنگامه پیخبر	انگشت حیرتش بشد آنگاه در دهن
چشمش بسوی معر که افتاد محو و مات	از کارهای چرخ زغوغای مرد و زن
ناگاه بی ملاحظه سلطان فوج دون	تیری زد آتشین بتن شمع انجمن
مابین سینه و گلویش تیرجا گرفت	وزیشت او بدر شد و جاناش شد از بدن
هم بیگناه بود هم از خلق منزوی	هم بدغریب و بیسکس و هم دور از وطن
تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین	قلبش بگشت یاره بمجروحی حسن
نجان برقت از تن جان جهان برون	زد صیحه جبرئیل که ای حی ذوالمنن
از نوحسین کشته ز جور یزید شد	عبد الحمید کشته عبدالمجید شد

خلاصه در مدت یک هفته محاصره بودند و انواع آخافه و اذیت و آزار از جانب عین الدوله به متحصنین
خانه خدا رسانیدند روز نوزدهم بعنوان استغاثه دسته از سینه زن که اغلب اهل علم بودند خواستند

رئیس بانك گفت زمین قبرستان و مدرسه را چگونه بخرم و بچه طریق آن را تصرف نمایم . دلالها گفتند که یکی از علماء را راضی نموده زمین قبرستان و مدرسه را از او میخریم چه علماء طهران بیع زمین وقف را بعنوان تبدیل باحسن جایز می دانند .

رئیس بانك بتوسط حاج مستشار التجار خانه های اطراف را بقیمت گزافی از متصرفین آنها خریداری نمود نوبت بمدرسه که رسید خدمت آقای طباطبائی آمدند مقصود را عنوان نمودند جواب را مخالف میل خود شنیدند حتی آنکه متقبل شدند دو هزار تومان تفاوت قیمت را بدهند که درمکانی دیگر مدرسه بنا کنند جنابش فرمود بیع زمین وقف وانگهی مدرسه که مشتمل برمسجد است جایز نیست و احدی از علماء اینگونه بیع را جایز نمیدانند .

حضرات ازطرف آقای طباطبائی مأیوس شده از سایر آقایان هم طرفی برنستند لذا بطرف حاج شیخ فضل الله رفته و بزودی مقضی المرام برگشتند حاج شیخ نوشته بآنها داد قریب باین مضمون : « وقفیت این مدرسه و این قبرستان معلوم و مسلم نیست بر فرض وقفیت بملاحظه تبدیل باحسن من در هفتصد و پنجاه تومان فروختم که انشاء الله تعالی در جای دیگر مدرسه بهتر بنا کنم الخ » . زمین قبرستان و مدرسه فروخته شد اجزاء آقا هم بیولی رسیدند تبدیل باحسن بلکه باخس هم تاکنون نشد .

مجملاً رئیس بانك برحسب این نوشته مدرسه را خراب نموده عمارتی بس عالی درجایش نقشه و طراحی نمود .

آقای طباطبائی پیغام داد بر رئیس بانك که این زمین قبرستان و مدرسه را خراب کردن بهیچ قانونی مشروع نیست نخواهم گذاشت که این زمین در تصرف شما بماند و عمارت بنا کردن در این مکان تضییع پول خودتان است . رئیس جواب داد که من از مستشارالتجار خریدم و او هم نوشتجات معتبر در دست دارد .

بیازار روند بین مسجد جامع و چهارسوق بزرگ امر بشلیک دادند المنزه من کل شین . مرحوم آقا سید حسین و دونفر دیگر برحمت ایزدی بواسطه گنوله استبدادی واصل گردیدند . و مسموع شد چند کشته دیگر را سربازها درمسجد پهلوی چهار سوق بردند برای اینکه اهل مسجد ندانند چون شب رسید در گاری ریخته بقبرستان سرقبر آقا دفن نمودند و چند نفر دیگر از طفل و غیره بواسطه مجروح شدن بعد از چند روز دیگر از دار دنیا رفتند .

و در اواخر ایام محاصره که از شب دوشنبه ۲۲ باشد غدغن بلیغ نمودند که کسیرا نگذارند بر آقایان وارد شود و در این شب آب و نان را بر مظلومان بستند بلکه خیال توپ بستن بمسجد و اسارت اهل تحصن را داشتند و عین الدوله بطوری سد ابواب سلطنت نموده که احدی جرئت اظهار حقیقت این وقایع را نداشته و خاطر مبارک شاهانه مسبوق نبوده بعضی از اوقات معروض میداشتند بطریق اجمال که جمعی از اشرار درمسجد جامع شرارت مینمایند .

در این ایام محاصره این پدر مهربان بجهت مقهوران و متحصنان چه بیانات و مقالات نافعه در منبر مسجد جامعه اعلان داشتند و بعد از اجازه گرفتن بمسافرت عتبات در منازل طریق قم و ایام تشریف بعثه

آقای طباطبائی کتباً بمشیرالدوله وزیر امور خارجه اطلاع داد و نیز بمشیرالسلطنه وزیر داخله نوشت با پیغامات مؤکده مخوفه که اولاً تصرف در زمین وقف و مسجد جایز نیست و ثانیاً تصرف خارجه در مدرسه و مسجد و قبرستان مسلمانان اهانتی است بعموم مسلمین بلکه باسلام ثالثاً بنای این عمارت در نزدیکی مدرسه خازن الملك و امامزاده سیدولی مستلزم خطرهای بزرگست چه بعد از این در این عمارت رعیت خارجه منزل میکنند و بواسطه اعمال نامشروع و صدای سازهای آنان طلاب مدرسه خازن الملك و خدام امامزاده بصدا درمی آیند و آن مستلزم نزاع و فتنه خواهد بود .

رابعاً آنکه بنای این عمارت در این محل خلاف پلیتیک دولتی است چه این بنا مشرف برابنیه و عمارات دولتی و نزدیک به ارك است و فیه مالایخی علی احد .

جوابی که از طرف وزارت خارجه و داخله داده شد هر دو قریب بیک مضمون بودند و خلاصه مضمون هر دو اینست :

(ملکی رعیت خارجه خریده است بتصدیق يك نفر از علمای بلد وزارت امور خارجه هم امضاء نموده است دیگر دولت حقی ندارد و کسی نمیتواند ممانعت کند .)

سواد قبائل حاج شیخ فضل الله را هم فرستادند نزد آقای طباطبائی ایشان هم بتوسط نگارنده پیغام دادند که اولاً این زمین و مدرسه وقف است نه ملك ثانی آنکه ما کراً باجزاء بانك گفتیم این معامله باطل و موافق هیچ قانونی نیست . باری آقای طباطبائی از اصلاح مایوس شده لیکن در بالای منبر کراً این مسئله مطرح بود و برئیس بانك هم پیغامات مؤکده دادند که از وخامت این امر بترس تا اینکه يك شب متولی باشی امامزاده سیدولی خدمت آقای طباطبائی عرض کرد که امروز در قبرستان درحالتی که مشغول بنائی بودند بدن يك نفر زن از زیر خاک بیرون آمد که تازه بود و معلوم گردید سال گذشته او را دفن کرده بودند و بدن این مرده را بحالت ذلت و خواری انداختند در

سامیه علیا حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر (ع) در صبح و عصر در صحن مطهر ثمرات مشروطیت و فوائد معدلت و مضار استبداد و ظلم را وجدانی رعیت نمودند و از برکت بقعه رقیعه فاطمیه مقضی المرام حجج اسلامیه مراجعت نمودند و بعد از ورود ب طهران الی زماننا هذا آنی از خدمت بمشروطیت و زمانی از ارادت بشریعت تکاهل نورزیده و در زمان استبداد صغیر در محافل معظمه و مساجد جامعه ثلاثه از شیوه مرضیه خویش که بیان حقیقت مشروطه بوده دست برداشته چنانچه بعضی از کلاء مجلس مقدس حاضر بوده و هستند و تعجب از تقریرات او مینمودند . خود حضرت مستطاب هالی که نگارنده بیغرض (تاریخ بیداری ایرانیان) میباشند عدالت خواهان ایمانی و مشروطه طلبان وطنی ایرانی از زمان طلوع آفتاب عدالت و مشروطیت از افق مظلومیت در زمان حال و مستقبل باید قدر این وجود محترم را غنیمت شمارند و این نعمت منیع مشروطه را از آثار اودانند اگر چه در اینصورت تخلف باخلاق پیغمبر و صعود با عوادم تبریرات بسیار که نافع نوع بشر است فرموده اند اما سه تألیف مرتب فعلاً موجود است : اول کتاب عوائد الغلابیه فی اوامر الالهیه در فرایض و واجبات رسالت پناهی است . دوم کتاب فوائد الضیائیه فی نواهی السبحانیه در نواهی منکرات است و عدد ابیات این دو کتاب تخمیناً هشتاد هزار بیت میشود و بمقتضای وقت کتابی تألیف نموده مسئی به اساس السیاسیه

چاهی که برای پنهان کردن استخوانهای اموات حفر کرده بودند . خدام امامزاده و طلاب مدرسه خازن الملك از این واقعه مطلع گردیده عمله ها و بناها را زده و از آنجا دور کردند فرداهم محتمل است نزاعی برپا شود .

آقای طباطبائی فرمودند شما ساکت باشید و اقدامی نکنید تا خودمان بخوبی علاج این واقعه را بنمائیم و نگذاریم فتنه احداث شود .

روز بعد از آن از طرف حکومت طهران و نظمیة چند نفر فراش و پلیس مأمور شدند که در آنجا حاضر باشند و نگذارند کسی ممانعت کند .

از طرف آقامیرزا مصطفی آشتیانی پیغام برئیس بانک برده شد که علاج اینکار بفراش و حکومت نمیشود و قوه قهریه هر گرد در این امرا نفع خواهد کرد .

در شب شبۀ آخر ماه در منزل جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی پیمان و عهد آقایان مجدد و مؤکد گردید . روز شبۀ آخر ماه مبارک جناب حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی که از معتبرین اهل منبر و بزرگترین واعظین و ناطقین بود کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانک استقراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضعیف داخله و اعانت بائیم و نصرت کفر باین رسم و اسم بیان نمود و فرمود آقایان علماء چندین دفعه برجال دولت رسانیده و بیان نموده اند امیدواریم برای اتمام حجت يك عریضه حضور شخص اعلی حضرت مظفرالدین شاه معروض دارند بلکه اثر نماید و مانع شوند اگر چه میدانم عرایض علما را بشاه نمیرسانند فعلا کاریکه از ما ساخته است این است که زحمت دو قدم راه را بر خود گذارده زیارتی از اموات و اجداد خود بکنید بلکه يك وداع آخرین از قبور و استخوانهای آنان بنمائید و فاتحه بر آنها بخوانید و روح آنها را شاد کنید که همین امروز و فردا این قبور لگد کوب روسیان خواهد گردید .

فی تأسیس الریاسة که دوازده هزار بیت آن موجود است و ظاهر آختم به سی هزار بیت برسد از برای خواص و عوام در مشروطیت و سیاست بهتر از این مجموعه ممدوحه نخواهد شد اگر چه زحمات فوق العاده در شریعت و خدمات بی اندازه در مشروطیت این قوه ناطقه مملکت و سده ستیه رعیت مشهود اهل کمال و منصف است و هر کس منکر شود از حیث غرض و عداوتست و ارقام عتیقه و توقیعات منعیله از ذوات مقدسه و حجج اسلامیه و آیات الهیه آقای ملا محمد کاظم خراسانی و آقا شیخ عبدالله مازندرانی متع الله المسلمین بطول بقاءهما که بسر افرازی این واعظ که فی الحقیقه لسان الشریعه و بیان المله است که ف از عقیده صافیه و اقدامات و افیه و کافیه این قدوة الخلیقه و بر صدق عرایض این بنده شرمند می نماید و بعض از آن ر قائم کریمه صادره از آن ناحیه را معروض داشته چون در معنی مشروطیت و اتحاد و بیان حقیقت ظلم و جور و نفاق است و بجهت عامه عباد نافع است در این تاریخ محترم درج فرمائید تا در صفحه روز گاریاد گار بماند و در عوض این خدمت حضرت عالی قارئین بعد از قرائت بیاد خیر شما را شاد فرمایند و ما توفیقی الا بالله حرره الاحقر محمد علی الملقب به بیان المحققین ابن خلاق المعانی الحاج شیخ محمد الواعظ الطهرانی الملقب بسلطان المحققین دامت برکاته . فی پنجم شهر ربیع الثانی من شهوز سنه ۱۴۲۸ هجری

اینکلام معلوم است درروزروزه دروسط طهران با آن جمعیتی که درمسجد همه وقت حاضر است که اکثر آنها طلاب و محصلین و مقدسین است چه اثری خواهد نمود و انگهی از دهان چنین واعظی که خودش از علماء باشد و حضور مجتهدی مانند حاج شیخ مرتضی که احدی اندک خلاف و ذره هوس و هوا در او ندیده با آن نطق کذائی که روز قبل این مجتهد بزرگ در همین محل فرمود با آن مقدماتی که سابقاً تمهید شده بود مجملأ دو ساعت بغروب مانده روز شنبه حاج شیخ محمد واعظ در بالای منبر مشغول موعظه بود نیم ساعت بغروب مانده اثری از عمارت بانک باقی نمانده بود جز زمین نخروبه متجاوز از دو بیست نفر بناء و عمله همگی فرار کردند . هر گاه هزار نفر عمله باییل و کلنگ میخواستند این عمارت را خراب کنند هر آینه ده روز لا اقل طول داشت بفاصله یک ساعت چنان منهدم شد که گویا خبری از آن نبوده بنده نگارنده یک ساعت بغروب مانده این خبر را شنیده فوراً روانه آن محل شده و قتیکه رسیدم جمعی از

سواد دستخط بندگان آیه الله فی الارضین آقای خراسانی

مدّ ظلّه العالی است

روی پاکت :

خدمت جناب مستطاب عماد العلماء برهان المتکلمین مروّج الاحکام آقای حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین دامت برکات وجوده نائل گردد سلخ رجب المرجب ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحیم

عرض میشود انشاء الله مزاج شریف با کمال صحت و سعادت و عافیت مقرون و همواره در نشر اخبار و آثار ائمه اطهار علیهم السلام الله الملك الجبار موفق و مؤید بوده مساعی جمیله و بیانات سحریه منبریّه جناب عالی در اعلاء کلمه حقّه اسلامیه و تقویت معدلت خواهان و قلع مواد ظلم و استبداد و اشاعه عدل و داد متواتراً مسموع و دوام توفیق آن جناب را درخواست نموده در این موقع که بحمد الله تعالی و حسن تأیید کلیه امور برفیق مرام و نتيجه اقدامات و زحمات حاصل گردید مخصوصاً مزاحمت مینمایم که تمام اوقات خصوص ایام ولیالی متبرکه شعبان و رمضان بعموم ملت بفهمانید که غرض ما از این همه زحمت ترفیه حال رعیت و رفع ظلم از آنان و اعانه مظلوم و اغاثه ملهوف و اجراء احکام الهیه عز اسمه و حفظ و وقایه بلاد اسلام از تطاول کفار و امر بمعروف و نهی از منکر و غیرها از قوانین اسلامیه نافعه للقوم بوده است و واضحت وزراء مسئول و کلاه منتخب کمال مساعدت از جناب عالی فرموده عموم اهالی ایران خصوصاً قاطبین طهران امتثال اوامر شریفه خواهند نمود . زیاده زحمت جز التماس دعا ندارد الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی

صورت سواد دستخط بندگان حضرتین آیتین

آقای خراسانی و آقای مازندرانی مدّ ظلّهما است

روی پاکت :

(طهران) انشاء الله تعالی جناب مستطاب افاضت مآب مصباح الظلام صلاح الاناء مروّج الاحکام مشید الاسلام قدوة الواعظین سلطان المحققین آقای حاج شیخ محمد واعظ سلمه الله تعالی ملاحظه فرمایند ۱۵ شهر صیام ۱۳۲۷ .

اطفال را دیدم که مشغول خرابی ته مانده و باقیمانده آن عمارت هستند . با آنکه اسباب و آجر و آلائی که آنجا بود قیمت معتدبه داشت لکن احدی از اطفال اعتنائی بآنها نمیکرد جز برای خرابی و معدوم کردن آنها را ، آنوقت دانستم که قوه معنویه ملیه يك قوه قاهره خداييست که اگر بجنبش آید میتواند در یکساعت يك لشکر جرار یا یکت سلطنت قهار را منقلب و معدوم نماید .

رئیس بانک فوراً اطلاع بوزارت خارجه داد وزیر امور خارجه هم اطلاع بعین الدوله صدراعظم داد عین الدوله هم بآقایان پیغام داده و تشکی از حاج شیخ محمد واعظ که باعث فتنه و خرابی عمارت شده است کرد آقایان جواب دادند که کرا را گفتیم این زمین وقف است و معامله اش جایز نیست و وخامت عاقبت کار را گفتیم و نوشتید فروختن مسجد و تصرف خارج مذهب در قبرستان مسلمانان خلاف قوانین اسلامی است .

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض میشود انشاءالله تعالی همواره در ترویج احکام و تشیید اسلام و هدایت انام بمزید تأیید مخصوص خواهید بود از ابتدای تابش آفتاب عدالت و تأسیس قواعد مشروطیت الی کنون از صدمات وارده بر آن وجود محترم مسبوق و مساعی جمیله مبدوله آنجناب که کاشف از کمال استقامت در تدبیر و حاکی از وفور دانش و تمدن آن وجود شریفست مشروحاً مکشوف و رجاء واثق حاصل است که انشاءالله تعالی تمام مراجع و اولیای امور و طبقات ملت نعمت وجود محترم را معتنم شمارند و فوائد بیانات و افادات عالی را قدر شناسند و در موجبات مزید تشویق و فراغت خاطر شریف کما ینبغی قیام فرمایند بعون الله تعالی قدر این نعمت عظمی که بهای اینهمه نفوس عزیزه و اموال ملت است بحسن بیانات جناب عالی ذهنی تمام مسلمانان گردد همه بدانند که حفظ اساس دیانت و اسلامیت و استقلال مملکتشان باین حصن سعادت منحصر است و در استحکام این اساس قویم بجان و دل بکوشند و هم حقیقت حریت موهوبه الهیه عز اسمہ را که عبارت از آزادی از اسارت و مقهوریت در تحت تحکمت دل بخواهانه کار گذاران امور و اولیای درباری است نه خروج از ربه عبودیت الهیه عز اسمہ و القاء قیود شرعیه پیوسته مذاکره و ذهنی تمام طبقات مردم فرموده مغالطه و تمویهات مغرضین و تجریات ارباب فسوق و مبتدعین را مسدود معنی مساوات راهم که تسویه فیما بین قوی و ضعیف و غنی و فقیر در حقوق و احکامست کما ینبغی شرح فرموده حقیقت مشروطیت را که عبارت از عدم تجاوز تمام طبقات از وظایف و حدود مقرر شرعیه و سیاسیه است وجدانی برای مردم کنند تا آنکه تمام ملت به عین الیقین بدانند که برای تحصیل چه نعمت و فوز بچه شرف و سعادت و خیر دنیا و آخرت اینهمه شدائید را تحمل نموده از مقام لفض و گفتار ترقی و بمرحله عمل و رفتار قدم نهند و انجمنهای متفرقه اصنافیه و غیرها تماماً هم خودشان را به تکمیل علمیات و عملیات راجعه بصنف خود مصروف داشته مداخله در سیاسیات ملکیه که خارج از وظیفه آنانست بکلی محترز باشند و جز تقدیم لوایح و اخطارات به مجلس محترم ملی که قاطبه ملت حق دارند سایر انحاء مداخلات را که در دوره سابقه از کمال بیعلمی و یا غرضانیت ناشی و مستتب آن همه مفاسد شد دشمنی بدین و وطن اسلامی و از اعظم محرمات و کبائر دانند و بکلی تحرز نمایند و مخصوصاً عموم ارباب جراند و ناطقین لازمه وظیفه مقابله خودشان را که تربیت و ترقی و تکمیل علمیات و عملیات و تهذیب اخلاق ملت از رذائل و رسوخ دادن مبادی تدبیر و تمدنست مراقب بوده خروج از این

این اتفاق و این واقعه موجب قوت و باعث بیداری ملت گردید دانشمندان امیدوار شدند .
 آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی که تازه از اصفهان آمده و در مسجد شاه و جماعت میرزا ابوالقاسم
 امام جمعه موعظه می کند این هیجان ملی را تمجید کرده و روی مردم را بطرف علماء میگرداند .
 این اقدام و هیجان ملی را حضور اعلی حضرت مظفر الدین شاه عرض کردند شاه فرمود که خسارت
 بانک را بدهند و زمین را بحال خود واگذارند .

زمانیکه آقای طباطبائی اعلی حضرت شاه را ملاقات نمود شاه منباب گله فرمود (چرا در واقعه
 خرابی عمارت بانک بمن اطلاع نداده و اصلاح و علاج اینکار را ننخواستید) .

آقای طباطبائی در جواب فرمود این مشیرالدوله وزیر امور خارجه و این مشیرالسلطنه وزیر داخله
 هر دو حاضر و شاهد هستند که بهر دو اطلاع دادیم و مفاسد و معایب بناء این عمارت را نوشتیم و الان جوابی

وظیفه و تعرض امور لایعنی و جسارت بهتک نوامیس الهیه عزّاسمه و تجاوز از حدود شرعیه و تعرض
 بمحترمین مملکت و هتک ارباب شرف و نسبت استبداد بمردم دادن و دستی مستبد تراشیدن را که
 در دوره سابقه باب الابواب فساد و افساد بود بهیچ وجه روا و جایز ندارند و وظیفه خود را وصل کردن
 بدانند فصل نمودن و لازم است اصل نسبت ملعونه استبداد را تمام مسلمانان بکلی متروک و دودستگی
 را از میان بردارند و انشاء الله تعالی اوایای امور و خاصه وزارت جلیله معارف در تهذیب ارباب جرائد
 و ناطقین از اشخاص جاهل و بیبالات در دین چنانچه باید و شاید مراقبت خواهند نمود و تصدی بعضی
 اشخاص را که بتجربت حالشان معلوم و از جهالت و با عدم دیانت چه مزخرفات و هفوات گفته و نوشته
 و تخم نفاق در قلوب مسلمانان کاشته و ساده لوحان را بگمان آنکه اساس مشروطیت اینگونه امور را مقتضی
 است منحرف ساختند بکلی از وظائف منیعہ رفیعہ ممنوع خواهند داشت انشاء الله تعالی والسلام علیکم
 ورحمة الله وبرکاته . (الاحقر عبد الله المازندرانی) (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

ایضاً سواد دستخط بندگان حضرت آیه الله فی الارضین

آقای خراسانی مدظله است

روی پاکت :

طهران خدمت جناب مستطاب عمدة العلماء الاعلام والوعاظ العظام ناصر الاسلام آقای حاج شیخ

محمد واعظ دام تأییدہ نائل شود . ۴ ذی حجة الحرام ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

بعرض میرساند انشاء الله تعالی مزاج شریف باصحت و عافیت مقرون و همواره در نشر آثار احکام
 حلال و حرام و هدایت و ارشاد انام مؤید بتأییدات خاصه بوده سابقاً شرحی زحمت داده و نوشته شده بود
 که غرض از زحمات این دوسه ساله و خساراتی که در اعلاء کلمه معدلت تحمل نموده ایم برای عموم ناس
 بیان فرموده تا مرفه الحال اشتغال بتحصيل امور دینی و معادیه نمایند . اینک بازار گوشه و کنار بعضی
 اضاوار ناهنجار غیر مترقب از بعضی اشخاص مسموع میشود لهذا تأکیداً بآنجناب زحمت میدهد تمام
 اهتمام در جلوگیری عوام از افعال که منافی شریعت مطهره است بفرمایند و مخصوصاً لایحه که در معنی
 مشروطیت نوشته ایم و طبع شده است و یک نسخه هم ایفاد خدمت نموده توضیحاً تقریر فرمائید زیاده
 زحمت جز التماس دعا ندارم . والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

که داده‌اند حاضر است و بخود رئیس بانك هم پیغام دادیم که اقدام باین امر ننماید .

از این واقعه حاج شیخ فضل‌الله خیلی موهون گردید چه فروشنده این زمین او بود و هم با حاج شیخ محمد بد بود و غرض شخصی داشته و سابق بر این حکم داده بود که استماع مواعظ این واعظ حرام است و سبب این حکم واقعه تزویج پسر حاج شیخ محمد بود زن متولی را که آن واقعه از موضوع ما خارج است .

شاهزاده عین‌الدوله در مقام جبران توهین حاج شیخ فضل‌الله بر آمده اگر حاج شیخ توسطی میکرد فوراً قبول و در امضاء و انجاح مقاصدش ساعی و مجد بود بخلاف سایرین که در مقام توهین و تخفیف آنان بر آمده از آن طرف هم آقایان در بالای منابر علی رؤس الاشهاد مطالب را بخوبی بر مرد میرسانیدند . آقای طباطبائی در روز عید فطر در بالای منبر واقعه کرمان را عنوان فرموده گریه زیادی

صورت سواد لایحه هیئۀ علمیۀ نجف اشرف

علی ساکنها الف سلام و تحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون بموجب مکاتیب معتبره واصله از امهات بلاد مواد فاسده مملکت این موقع را مغتنم و باسم شروطه خواهی خودی بمیان انداخته مقاصده فاسده خود را در لباس مشروطیت اظهار و موجبات تشویش اذهان مسلمین را فراهم آورده و مینمایند لهذا محض سدّ این باب‌الابواب فساد و افساد توضیحاً للواضح اظهار مینمائیم مشروطیت هر مملکت عبارت از محدود و مشروط بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی است بعدم تخطی از حدود و قوانین موضوعه بر طبق مذهب رسمی آن مملکت و طرف مقابل آن که استبدادیت دولت است عبارت ازرها و خودسر بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی و فاعل مایشاء و حاکم مایرید و قاهر بر رقائب و غیر مسئول از هرا ارتکاب بودن آنها است در مملکت و آزادی هر ملت هم که اساس مشروطیت سلطنتی مبتنی بر آنست عبارت است از عدم مقهوریت شان در تحت تحکّمات خود سرانه سلطنت و بیمانعی در احقاق حقوق مشروع و ملیه و رقیّت مقابله آن هم عبارت از همین مقهوریت مذکوره و فاقد هر چیز بودن در مقابل اراده دولت است و چون مذهب رسمی ایران همان دین قویم اسلام و صریقه حقّه اثنی عشریه صلوات الله علیهم اجمعین است . پس حقیقت مشروطیت ایران و آزادی آن عبارت از عدم تجاوز دولت و ملت از قوانین منطبقه بر احکام خاصه و عامه مستفاده از مذهب و مبتنی بر احراء احکام الهیه عزّ اسمه و حفظ نوامیس شرعیه و ملیه و منع از منکرات اسلامی و اشاعه عدالت و محو مبانی ظلم و سدا ارتکابات خود سرانه و صیانت بیضه اسلام و حوزۀ مسلمین و مصرف مالیه مأخوذه از ملت در مصالح نوعیه راجعه بنظم و حفظ و سد نفوذ مملکت خواهد بود و مبعوثان ملت هم امتائی خواهند بود که خود ملت بمعاشرت تامه آنها را بوناقت و امانت و درایت کامله شناخته برای مراقبت در این امور انتخاب نمایند .

آنچه این خدام شریعت مطهره بوجوب اهتمام در استقرار و استحکام آن حکم نمودیم و بمنزله مجاهدت در رکاب امام زمان ارواحنا فداه دانستیم کرد . مردم هم از استماع واقعه کرمان

و توهین وزیر اکرم مر سید جمال الدین قزوینی را و اهانت حاکم سبزوار بیسکی از اهل منبر بهیجان آمده واقعه وزیر اکرم حاکم قزوین بسید جمال الدین چون اهمیتی نداشت لذا از تفصیل آن صرف نظر نمودیم ولیکن این قدر شد که منضم بواقعه کرمان شده کاشف از خیالات عین الدوله گردید این بود که تهییج علماء روز بروز در تزايد بود همین قدر مردم منتظر بهانه یا اذنی از طرف علماء بودند که دکا کین را بیندند بلکه گفتگوی جهادی هم درالسنه وافواه عوام افتاده بود اگرچه معلوم بود که مأخذی ندارد لکن موجب هرج و مرج گردیده مردم در خیال يك بلوائی بزرگ بودند دانشمندان و اجزاء انجمن مخفی هم این ایام بخدمات مرجوعه خود کاملاً اشتغال داشتند چند مسئله در مجالس و محافل مطرح بود یکی کردار مسیو نوز دویم واقعه کرمان سویم واقعه قزوین و اهانت وزیر اکرم چهارم کیفیت سبزوار پنجم ظلم شماع السلطنه در فارس ششم حرکات ظالمانه اپنای

این مطلب بود اساس مسلمانی بر این مطلب مبتنی و در فصل دوم متمم قانون اساسی هم که سابقاً امضا نمودیم ملزوم عدم مخالفت قوانین موضوعه با احکام شرعیه را تصریح و کاملاً این معنی رعایت شده و امیدواریم که انشاء الله تعالی عموم ملت هم در انتخاب مبعوثان از مردمان صحیح و کامل و کسانی که بمعاشرت کامله عدم خیانت ایشان بدین و دولت و مملکت و ملت معلوم شده باشد بیدل مراقبت نموده و خواهند نمود و مبعوثان عظام هم حق امانت داری را کامیابی ادا و سرموئی خیانت بهیچ کدام را البته روا نخواهند و بعون الله تعالی و حسن تأیید همچنانکه مشروطیت و آزادی سایر دول و ملل عالم بر مذهب رسمیه آن ممالک استوار است همین طور در ایران هم بر اساس مذهب جعفری علی مشتبده السلام کاملاً استوار و مصون از خلل و یابیدار خواهد بود و هیچ صاحب فرض فاسد و مفسدی متمکن نخواهد بود که خدای نخواسته خودی بمیان اندازد و برخلاف قوانین و احکام مذهب جعفری حکم قانون جعل و زندقه و بدعتی احداث و قانون اساسی و اصل مشروطیت ایران را نقض و استبدادی ملعون دیگر بمراتب اشنع از اول برپا نماید .

والله اسلام برستان مملکت و سرداران عظام ملت ایدهم الله تعالی که جانهای خود را در طریق این مقصد بزرگ اسلامی فدا نموده اند کاملاً مراقب و هر گز چنین استبداد ملعونی را تن در نخواهند داد انشاء الله تعالی ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم (الاحقر عبد الله المازندرانی) (الاحقر محمد کاظم الخراسانی)

غره ذیحجه الحرام ۱۳۲۷ نجف اشرف در مطبعه مبارکه علوی طبع گردید .

تمام سواد مرقومات با سواد لایحه مطابق است با اصول کریمه آنها . حرره الاحقر محمد الواعظ

مؤلف

آنچه از حالات جناب حاج شیخ محمد واعظ بدست آورده در این تاریخ خود درج نموده و همین قدر گوئیم از زمانیکه جناب معزی الیه داخل در حوزه مشروطیت شده الی کنون منافی مشروطیت چیزی از ایشان مشاهده نشده تا این زمان که سال ۱۳۲۸ می باشد صحیح و سالم و بانهایت شرف و افتخار و احترام باقی مانده است نه مطالبه اجر و زحمتش نمود و نه ریاست اداره را بخود جلب کرد . نه اسباب چینی برای وکالت نارلمان کرد .

چنانچه در اکثری دیدیم و در تاریخ هم درج نمودیم بلکه این واعظ محترم در این ایام هم

مظفرالدین شاه در محل حکومت خود .

از علماء طهران آنانی که با عین الدوله موافق بودند یعنی مخالفت او را نداشتند حاج شیخ فضل الله ، امام جمعه طهران ، آقا سید ریحان الله و میرزا ابوطالب زنجانی بود سایرین عموماً برخلاف عین الدوله بودند جز معدودی ازائمه جماعات که لالی هولا و لالی هولا .

این هیاهو و حرارت و ضدیت با عین الدوله روز بروز درازد یاد بود تا اینکه واقعه قند و علاء الدوله اتفاق افتاد عبارت آخری واقعه مسجد شاه و هجرت صغری که تفصیل آن در کتاب دوم انشاء الله خواهد آمد .

قلوب عموم از اوضاع حالیه متنفر گردیده بزبان پند و موعظه و آن نطق کذائی خود بر مردم می‌رسانند که بدی و خبائت بعضی باعث بدی مقصود نمیشود هنوز عقلاً فرصت نکردند قوانین مشروطیت را جاری کنند .

مجملاً الی طبع این تاریخ این واعظ علیم دست از مقصود خود برنداشته و اگر العیاذ بالله مثل بعضی از مشروطه خواهان امروز اقدام بامریکه منافی بامقصودشان است فرمایند البته بعد از این تصریح خواهد شد . عجلاله دانشمندان و عقلاً بوجود این عالم و واعظ مفتخر و سرافرازند .

اللهم وفقه لما تعجب وترضی

جلد دوم

تاریخ بیداری ایرانیان

آوای وقایع مشروطیت ایران

تألیف فاضل الاسلام کرمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

واقعه مسجد شاه یا هجرت صفری

روز دوشنبه چهاردهم شهر شوال المکرم سال ثیلان ثیل ترکی سنه هزار و سیصد و بیست و سه هجری قمری و ۱۲۸۴ هجری شمسی مطابق با یازدهم دسامبر ماه فرانسه ۱۹۰۵ میلادی قیمت قند در طهران بلکه در ایران گران شد چه تا این روز قند در یکمن پنج قران فروخته میشد در این تاریخ قیمت قند بهفت قران و هشت قران رسید (من ششصد و چهل مثقال است) علامه الدوله حاکم طهران و شخص سفاک و بی باکی بود در هر جا حکومت کرده چشم رعایا را ترسانیده قهاریت و جباریت او گوشزد مردم شده خصوص در این ایام که حاکم طهران بود و صادرات ایران با عین الدوله بود گویا از طرف عین الدوله با و سفارش شده بود که قسمی رفتار کند که ملاها از او بترسند و تجار را که قبل از مسافرت اعلیحضرت مظفرالدین شاه بفرنگستان بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) پناهنده شده بودند و برضد مسیونوز رئیس گمرک درخواستی بودند (در جلد اول اشاره شد) نیز گوشمالی بدهد چه اقدامات تجار طهران در هشت ماه قبل از این بعین الدوله برخوردی بود بعد از مراجعت از سفر فرنگستان در خیال تلافی بود موقعی نیافت پس از برای ملاها که برضد اوقیام کرده بودند و از برای تجار نیز بی موقع میگشت این گرانی قند بهانه دست آنها داد علیهذا علاء الدوله حاکم طهران امروز هفده نفر از تجار که چهار نفر از آنها تجارت قند را کسب خود قرارداد داده بودند بدار الحکومه احضار نمود جمعی از تجار جواب دادند که مانه قند میخریم و نه میفروشیم ما تاجر هستیم نه تاجر قند تجارت قند در طهران با چهار نفر است که یکی از آنها آقا سید هاشم معروف به قندی و دیگری حاج سید اسمعیل خان سرهنگ توپخانه است علاء الدوله حکم داد چند نفر از تجار را به فلک بستند و آنها را مشلق نمودند در این اثناء آقا سید هاشم را آوردند حاج سید هاشم از سادات قندی و از سادات محترم و تجار معتبر طهران در حدود شصت و هفت سال داشت سه سفر بمکه معظمه و چهار سفر بعبات عالیات و چهار سفر بمشهد رضوی علیه الصلوٰه والسلام مشرف شده و سه مسجد در طهران بنا کرده و برای تعمیر پلها و راهها ساعی و جاهد بود صورۃ سیدی پیر باریش قرمز بلند و ظاهر الصلاح وارد مجلس حاکم شد پس از سلام نشست علاء الدوله با و گفت چرا قند را گران کردید حاج

سیدهاشم جواب داد بواسطه جنگ روس و ژاپون قند کمتر از سابق وارد ایران میشود چند تلگراف همین امروز برای من نگذره شده است که در همدان ورشت هم گران است بلکه قیمت قند در طهران ارزانتر از رشت و همدان و عراق است علاءالدوله گفت میگویند شما قند را کثرت گردید سید جواب داد اولاً ما قند را کثرت نکرده ایم بلکه از تاجر مخصوص میخریم ثانیاً آنکه در کثرت هم زمان جنگ و مرک عمومی اجراء قانون را اجازه نمیدهد این ایام قند از روسیه کمتر وارد میشود علاءالدوله گفت باید التزام بدهید که قند را مثل سابق بفروشید سید جواب داد من التزام نمیدهم لکن صد صندوق قند دارم آنها را بیشکش جنابعالی میکنم و دست از تجارت برمیدارم در این اثناء منشی وزیر تجارت وارد شد و بطریق نجوی بعلاءالدوله گفت سید هاشم تاجر است معتبر و مقدس سعدالدوله وزیر تجارت مخصوصاً مرا فرستاده است که عرض کنم بی احترامی او بی غلطی نیست .

علاءالدوله از این پیغام وزیر تجارت متعبر شده و رو بفراشها کرد که کی رفته است نزد وزیر تجارت فراشها عرض کردند پسر آقا سید هاشم حاج میرعلینقی از این راه رفت منزل وزیر تجارت علاءالدوله رو کرد به آقا سیدهاشم و گفت حالا معلوم شد که نزد وزیر تجارت هم رفتید در این اثناء حاج سید اسمعیل خان که یکی از اهل نظام و خرنده و فروشنده قند بود وارد شد و در عوض سلام نظامی و یا تعظیم حکومتی گفت سلام علیکم علاءالدوله بر او متعبر شد که توجه داخل آدمی هستی که بمن سلام میکنی و تعظیم نمیکنی (آها) بچهها بیاید یک پای این سید پیروی یک پای این سرهنگ را بفلکه به بندید فراشها ریختند سید بیچاره و حاج سید اسمعیل خان را بیرون برده آنها را خوابانیدند کفش و جوراب را از پای آنها بیرون آورده پای آنها را بفلکه بستند پنج نفر فراش دست بشلاق و مشغول زدن شدند در این بین حاج میرعلینقی پسر آقا سید هاشم وارد شده خود را انداخت روی پای پدرش و گفت چوب را بمن بزنید تا من زنده باشم نمیتوانم دید پدرم را چوب بزنید فراشها او را عقب کردند ثانیاً خود را از دست فراشها نجات داده و خود را انداخت روی پای پدر و فلکه علاءالدوله گفت پدر را بزنید و چوب او را به پسر بزنید پای آن دو نفر را از فلکه باز کرده پسر را بفلکه بستند متجاوز از پانصد شلاق بیای پسر زدند حاج میرعلینقی پسر بزرگ آقا سید هاشم در این وقت سنش به بیست و هفت سال رسیده بود طاقت شلاق خوردن را داشت . در این وقت پیشخدمت وارد شد که نهار حاضر است علاءالدوله گفت سایرین را بعد از نهار بزنید بسم الله آقایان بیایید نهار بخورید و از آن اطاق برخوایسته به اطاق نهار خوری رفت آقا سید هاشم را نیز باجمعی دیگر احضار کرد و گفت آقا وقت چوب باید چوب خورد و وقت نهار باید نهار خورد فعلاً مشغول نهار شوید . پس از صرف نهار باز باطاق اول مراجعت کرد و رو کرد بسید هاشم و گفت یک التزام بنویسید که قدر مثل سابق در یکمن پنجهاز بفروشید سید امتناع کرد و گفت عرض کردم ممکن است ترک تجارت قند کنم ولی ممکن نیست قند را در یکمن هفت هزار بخرم و پنج هزار بفروشم علاءالدوله رو کرد بجانب امین التجار کردستانی که از سادات و تجار معتبر و حاضر در آن مجلس بود و گفت آقا شما این آقا را راضی کنید و التزام از او بگیرید .

در این وقت یکنفر وارد شد و سر گذارد در گوش علاءالدوله و گفت شهر بهم خورد دکا کین

بسته شد مشیرالدوله وزیر امور خارجه گفته است تجار را بفرستید نزد من بلکه آنها را بغوشی راضی کنم امین التجار هم به آقا سید هاشم رسانید که التزامی بدهید و از این مجلس بروید بعد من نوشته شمارا میس میگرم آقا سید هاشم التزامنامه را نوشته و مهر کرد و داد به امین التجار و بامامور وزیر خارجه رفتند منزل مشیرالدوله (میرزا نصرالله خان مشیرالدوله اگر چه وزیر امور خارجه بود لکن در امور داخله و خارجه هر دو مداخله میکرد و در واقع معاون صدراعظم بود) مشارالیه در مقام استرضاء خاطر تجار بر آمده از آنها معذرت میخواست و خطای علاءالدوله را تصدیق مینمود. سعدالدوله وزیر تجارت از وقوع این واقعه رفت منزل عینالدوله صدراعظم و گفت علاءالدوله حاکم طهران را چه کار با مرتجار و این چوب زدن بی موقع بتجار محترم خصوص یک سید پیر مقدس منتج نتایج بدو بی مخاطره نخواهد بود.

عینالدوله از آن لجاجت و تکبر و جهالت و تبختری که داشت گفت چوب زدن علاءالدوله بامر و اجازة من بوده است تو را نمیرسد که در کار علاءالدوله ایرادی وارد آوری علاءالدوله آنچه کرده است مختار بوده امر او امر من است وزیر تجارت از این جواب صدر اعظم متغیر شده بخانه خویش مراجعت نمود در این اثناء بعضی از دکانین و بازارها و سراها بسته شد مردم در مسجد شاه جمع شدند امام جمعه که خانه اش متصل بمسجد شاه بود اول شب بعضی از تجار را احضار نمود و گفت این تعطیل و بستن دکانها فایده نخواهد کرد چه طرف عصر و نزدیک غروب بود کسی ندانست که مقصود چه بود فردا را از صبح تعطیل عمومی کنید و آقایان را در مسجد جمع آورید تا بلکه بدست اتفاق و همراهی علماء کاری از پیش ببرند و همان شبانه هیک از علماء را دیده و قول همراهی از اکثر آنها گرفته و صبح آنشب که روز سه شنبه یازدهم بود بازارها بسته تعطیل عمومی شد تجار در مسجد شاه حاضر شده مقدمات کار را فراهم آورده امام جمعه بآنها دستور العمل میداد و بعینالدوله بیغام که من باشما میباشم تاشب همگی را متفرق و مفسدین را معلوم خواهم داشت طرف عصر محرم مردم شده ریختند بخانه های علماء و هر يك را خواهی نخواهی بمسجد شاه آورده جز حاج شیخ فضل الله که بملاحظه دوستی و اتحاد با عینالدوله در اندرونی خانه رفت و احدی را بخود راه نداد و بهمین ملاضنه کسی هم بصرف او نفرت بمحمله حجج اسلامیه و علماء اعلام در مسجد شاه مجلس کردند نتیجه مجلس این شد که جبران این توهینی را که بتجار شده است باستدعاء عزل علاءالدوله از حکومت طهران از پیشگاه اعلیحضرت شاهنشاه نمایند و نیز از شاه استدعاء نمایند که مجلسی منعقد فرمایند که این مجلس بعراض متظلمین برسد و هر دو استدعاء مزبور مخالف بود با استدعاء عینالدوله و انجاح این دو استدعاء مغلوبیت عینالدوله را واضح و آشکار میداشت این اجتماع اگر چه برضد علاءالدوله بود ظاهراً لکن در واقع نفس الامر برخالف عینالدوله و ضدیت با او بود بالاخره آقایان صلاح دیدند که آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی را که از اولین واعظ با علم و سیاسی دان بشمار میرفت و واعظ مخصوص مسجد شاه بود بر منبر نمایند و مقصود آقایان را بمردم برساند لذا سید را احضار و امر بصعود بر منبر نمودند سید از منبر رفتن امتناع نمود و گفت عینالدوله بامن عداوتی مخصوص دارد اگر این منبر رفتن را بشنود عداوتش بیشتر خواهد شد امام جمعه اصرار و الحاح نمود که البته باید شما بالای منبر رفته و مردم را بمقصود ما آگاه کنید آقا سید حسن

معروف بسید صاحب الزمانی و عده دیگر از باریک بینان به آقای بهبهانی عرض کردند امام جمعه تغییر مسلک داده و مقصودی دیگر در نظر دارد ملتفت خود باشید آقای بهبهانی اهمیتی بآن نداده فرمود آنچه خداوند خواسته است خواهد شد بالجمله آقا سید جمال الدین بر بالای منبر صعود نمود پس از حمد و ثنای بررسولش آیه مبارکه یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض را عنوان موعظه قرارداد و آیات و اخباری که در فضیلت عدل بود قرائت نمود پس از آن گفت ای مردم این آقایان و این پیشوایان دین که در این مسجد اجتماع نموده اند همگی رؤساء اسلام و نواب امام زمان میباشند همه متفق القول و متحدند خیال و عزمشان کندن ریشه ظلم و بدعت است عموم مسلمین و جمیع علماء اعلام بلکه هیئت جامعه اسلام با این بزرگواران است هریک از این علماء که در این مجلس نباشند اگر موافقت با این عزم فيها والا اعتنائی بخلافتشان نیست قدری هم اشاره بظلم علماء الدوله نمود و بد گفت از علماء الدوله و اعمال اورا تشریح نمود

پس از آن گفت اعلیحضرت شاهنشاه اگر مسلمان است با علماء اعلام همراهی خواهد فرمود و عرایض بیغرضانه علماء را خواهد شنید و الا و اگر

کلام آقا سید جمال الدین که منجر باین شد و باین مقام که رسید یکدفعه حاج میرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران فریاد کرد و گفت ای سید یدین، ای لامذهب، بی احترامی بشاه کردی ایکافر، ای بابی، چرا بشاه بدمیگوئی. آقا سید جمال الدین از این اعتراض امام جمعه در بالای منبر مبهوت شده و کذلک علماء و آقایان حاضر در مجلس متحیر و حیران شده که با آن اصرار امام جمعه و تهیه مقدمه بلکه نقشه موعظه را نیز امام جمعه داد حالا چه شد که در مقام مخالفت برآمد. آقا سید جمال الدین گفت آقای من این قضیه شرطیه است خدا به یغمبر خود میفرماید وَلَوْ اَسْرَکْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ یعنی ای یغمبر اگر شرک آوری هر آینه میریزد عمل تو. من که بی احترامی بشاه نکردم عرض کردم اگر (والا) لفظ اگر که واضح است چه معنی رامیبخشد امام جمعه دید مغلوب خواهد شد و بمقصد و نیت خود نخواهد رسید فریاد کرد بکشید به بندید این بابی را بزنید آها بچه ها کجائید. که یکدفعه نوکر های امام جمعه با فراشهای مستعد که مقدمه مهیا شده بودند با چوب و چماق و قداره ریختند در بین مردم بعضی هم شش لول در دست داشتند در این بین جمعی هم (گرت) مسجد را در دالان حرکت دادند چون هواتاریک شده بود صدای چرخهای گرت و صدای هیاهو و فریاد فراشها و نوکرهای عظیم در مردم احداث نمود آقایان علماء چون وضع را قسمی دیگر دیدند و تاریکی شب عالم را فرا گرفته و چراغهای مسجد را هم روشن نکردند فریاد کردند و امر کردند احدی دست در نیآورد و در مقام مدافعه بر نیایند بعض از خیر خواهان خدمت آقای طباطبائی عرض کردند گویا مقصود امام جمعه تلف کردن آقا سید جمال الدین و بی احترامی بآقای بهبهانی (آقا سید عبدالله) باشد برای انتقام و تلافی که در نظر دارد آقای طباطبائی فوراً ملتفت مطلب شده به آدمهای خود فرمود مواظبت کنید از آقای آقا سید عبدالله و ایشانرا برده بجائی برسانید طلاب و سادات ریخته و آقای بهبهانی را بردند بطرف مدرسه خان مروی بعضی هم آقای طباطبائی را رسانیدند بخانه خودشان بحالتی که پاهایش برهنه بود

چه کفشهای آقا در نزد نوکرشان بود و او هم فرار کرده بود. آقا سید احمد طباطبائی هم رفت در مدرسه شیخ عبدالحسین. آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی آمدند خانه آقای طباطبائی. صدرالعلماء و سایرین که مطلع شدند آقا سید عبدالله در مدرسه خان مروی است رفتند نزد ایشان. کسبه و اصناف هم در کوچه و بازار بطرف خانه‌های خود فرار می‌کردند. آقا سید جمال الدین واعظ در گوشه ایستاده بحالت ترس و خوف و از این واقعه مبهوت و متحیر بدون تکلیف نه راه فراری داشت و نه خیالی برای خود دیده یکدفعه دست غیبی کمک و مدد رسان مددی برایش رسانید گویا تا آنوقت از انتظار مخفی و کسی او را ندیده بود چه در این اثناء که احدی بفکر کسی نبود و از ترس عین الدوله و صدای حرکت دادن گرج مسجد و هیاهوی فراشهای مسجد و آدمهای امام جمعه مردم تاریکی شب را غنیمت دانسته فرار می‌کردند. جناب آقا عبدالهادی فرزند کهنتر آقای طباطبائی با عده از سادات و آدمهای خود که در مقام فحص و جستجوی پدر بزرگوار خود بود چشمان باین سید بیچاره افتاد که تا آنوقت آشنائیت و دوستی بین این واعظ محترم و این سلسله جلیله نبود فوراً پیش آمده دست انداخت کمرسید را گرفت و گفت ای بیچاره بلند شو و مترس قوت قلب داشته باش. سید این عنایت را فوزی دانست و همراه آقا زاده و سادات براه افتاد تا او را بخانه آقای طباطبائی رساندند متجاوز از صد نفر از سادات و جوانان رشید همراه او شدند. نگارنده درین راه سید را ملاقات نموده دیدم که از شدت ترس و واهمه از خود رفته است و گویا در این عالم نیست و تکیه بشانه یکی داده بدون اراده متحرک است فوراً خود را باو رسانیده چون مرادید دست انداخت بدامن من باو گفتم مترسید این جماعت همه دوست و معین شما میباشند من هم پس از کسب اطلاع و یافتن دوستان میآیم نزد شما سید اندکی بحال آمد و با آقا زاده بمنزل آقای طباطبائی رسیدند با آنکه خانه آقای طباطبائی بست و محل امن بود و سید برسیدن آنجا راحت گردید لکن از صدمه راه و خوف در مسجد حالت تب عارض سید گردید و در بالاخانه آقای طباطبائی که اطاق مخصوص یکی از متحصنین محترم و لقبش معین حضور بود منزل نمود نگارنده با بعضی از اجزاء انجمن مخفی در گردش بودیم شریف الواعظین قمی را دیدم که با حربه آتشین مسلح بود و در صدد فحص از آقای بهبهانی و آقای طباطبائی بود پس از استعلام از حالات حاج شیخ اسلامیه شریف الواعظین بطرف مدرسه خان مروی برای رسیدن به آقای بهبهانی و نگارنده بطرف خانه آقای طباطبائی برای رسیدن بسید جمال الدین روانه شدیم پس از ورود بخانه آقای طباطبائی سید جمال الدین را دیدم بحالت ضعف و تب افتاده بود (معین حضور از بستگان امین السلطان و اجزاء انجمن مخفی بعنوان متحصن و تظلم از شمس الملك بسر عین الدوله از ماه مبارک در خانه آقای طباطبائی متحصن بود زیرا که شمس الملك در مقام اذیت و صدمه او برآمده و در خیال بود که ملک او را از دستش بگیرد بگناه اینکه معین حضور از دوستان و هواداران امین السلطانست و همین فشار ظلم شمس الملك سبب شد که معین حضور در عداد وطنخواهان وارد و در حوزه انجمن عضویت حاصل نمود) چون سید جمال الدین عادت با استعمال کشیدن افیون داشت و در منزل آقای طباطبائی تهیه این اسباب برایش ممکن نبود و میل نداشت که احدی مطلع شود که عادت بتریاک دارد لذا از بنده

نگارنده علّاجی خواست باین جهت نگارنده از آقای طباطبائی استیذان حاصل نموده در ساعت چهار از شب گذشته سید را بخانه یکی از دوستان که در نزدیکی خانه آقای طباطبائی بود انتقال داده چنانچه بعد از این خواهد آمد نگارنده در این مقام ناچار است اذکر دو مسئله اول آنکه امام جمعه را انتقامی در نظر بود این چه انتقامی بود و چرا در مقام مخالفت آقایان برآمد دوم آنکه استعداد و تهیه مقدماتی که امام جمعه دیده بود آیا برای همین انتقام بود و یا آنکه مقصود دیگر بهم در نظر داشت اما اول که غرض انتقام از آقای بهبهانی وسید جمال الدین باشد این است در چند سال قبل که خبر فوت مرحوم آقا شیخ محمد علی ثقة الاسلام اصفهانی برادر آقای نجفی بطهران رسید علماء اعلام طهران مجالس فاتحه و ختم را عازم و متهّد شدند اول در مسجد شاه از طرف دولت مجلسی منعقد گردید و مدیر مجلس را حاج میرزا زین العابدین امام جمعه پدر امام جمعه حالیّه قرارداد بودند که برای پذیرائی از مردم نشسته بود این مجلس بتجویی به آخر رسید مجلس دوم در مسجد سید عزیر الله منعقد گردید صاحب مجلس مرحوم آقا سید محمد باقر صدر العلماء پدر صدر العلماء حالیّه بود صدر العلماء در اخلاق حمیده و حسن سلوک بی مثل و مانند و مرجع خاص و عام بود علماء اعلام همگی در آن محفل حاضر شدند مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی طاب ثراه و آقا سید عبدالله پهلوی هم نشسته بودند در آخر مجلس حاج شیخ مهدی واعظ ملقب بسلطان المتکلمین چنانچه رسم و معمول بود شروع بموعظه و ذکر مصیبت نمود که در این بین مرحوم امام جمعه وارد مجلس شد و بین مرحوم آشتیانی و بهبهانی نشست صدر الفقهاء که یکی از همراهان امام جمعه بود خواست بین بهبهانی و آقا شیخ جعفر گلپایگانی بنشیند که شیخ گلپایگانی باو جا نداد چون مجلس جمعیت زیادی داشت و جا برای احدی باقی نمانده بود لذا مرحوم امام جمعه صدر الفقهاء را پهلوی خود جا داد و هر دو از صف جالسین جلوتر نشستند که در واقع بی احترامی به آقای آشتیانی و آقای بهبهانی هر دو شد سلطان المتکلمین که در بالای منبر بود موعظه را تغییر داده آیات و احادیثی که در فضل اهل علم و علماء وارد شده است بیان نمود و نیز رسانید که اشخاصیکه طالب دنیا و ریاست و صدر نشین میباشند از علماء اعلام خارجند و در زمره اشباه علماء میباشند و بکنایه مدح نمود حجج اسلامیه را و بالعکس ذم نمود از امام جمعه و صدر الفقهاء موعظه را به آخر رسانید مجلس تمام گشت بین مرحوم امام جمعه و آقایان هم کدورتی واقع گردید .

مجلس سوّم در مدرسه سپهسالار قدیم منعقد گردید صاحب مجلس جناب آقا سید عبدالله بهبهانی بود در یکی از لیالی امام جمعه جناب آقا میرزا محسن برادر صدر العلماء حالیّه را با جناب آقا میرزا سید محمد بهبهانی پسر آقای بهبهانی را بعزم ملاقات احضار نمود و فرمود فردا که روز ختم مجلس است من میآیم در مدرسه سپهسالار و در حضور من سلطان المتکلمین نباید منبر رود و موعظه کند و باید حاج شیخ زین العابدین ملک الواعظین منبر برود آقا میرزا محسن و آقا میرزا سید محمد در جواب گفتند واعض این مسجد و این مدرسه همه وقت سلطان المتکلمین بوده است این تغییر و تبدیل خیلی مشکل است پس بهتر این است که جنابعالی فردا را تشریف نیاورید و یا راضی شوید سلطان منبر برود امام جمعه گفت حتماً میآیم و البته منبر با ملک الواعظین حاج شیخ زین العابدین خواهد بود آقایانهم

گفتند ما هم سعی میکنیم شاید آقای بهبهانی را راضی کنیم که بر حسب میل سرکار رفتار نماید و باین قول خدمت آقای بهبهانی رسیدند مطلب را عرض کردند و جنابش را مسبوق بخيالات امام جمعه نموده فردای آن شب مجلس تشکیل یافت علماء اعلام همگی حاضر شده باز صورت نشستن در مجلس همان بود که در مسجد سید عزیز الله واقع شد الا آنکه در وقت نشستن صدر الفقهاء بواسطه تنگی و ضیق مکان آقا شیخ جعفر گلپایگانی افتاد توی محراب و از درج صف ساقط گردید که در این بین يك نفر از طلاب گلپایگانی برخواست و دست انداخت گریبان صدر الفقهاء را گرفت و او را انداخت در وسط مجلس نوکرهای آقایان از اطراف ریختند و آنها را از هم جدا نمودند که آقایان قراء و حافظین قرآن شروع نمودند در خواندن سورة (الرحمن) که علامت ختم مجلس است پس از قرائت الرحمن امام جمعه گفت ملك الواعظین برود منبر آقای بهبهانی گفت سلطان المتکلمین باید روضه بخواند که در این اثناء سلطان المتکلمین بعزم منبر از جای خویش برخواست که یکنفر از آدمهای امام جمعه آمد پای منبر و مانع او گردید که برود بالای منبر که یکدفعه بقدر پنجاه نفر از نوکرهای امام جمعه با چوب و چماق و قداره ریختند در مجلس خبر بطلاب رسید از حجرات خود خارج شده آدمهای آقای بهبهانی که حاضر برای دفاع بودند بحمايت طلاب برآمده در زمانی اندک اجزای امام جمعه را پراکنده و مشلق نمودند و ضمناً جسارت و مزاحمت و تصدیع امام جمعه هم فراهم آمد امام جمعه بطرف خانه خویش حرکت نمود در دالان مدرسه حاج شیخ فضل الله رسیده او هم در مقام حمایت از امام جمعه برآمد که طلاب باو اعتنائی نکرده آنهم از مدرسه رانده و دور گردید .

باری یارتی آقایان و طلاب غالب و مظفر آمدند طرفداران امام جمعه مغلوب و مهزوم گردیده بهزیمت رفتند . این اول شکستی بود که بمرحوم امام جمعه وارد آمد دیگر موقعی دست نیامد که درصدد تلافی برآیند تا اینکه امام جمعه از این دار فانی بدار باقی رحلت نمود امام جمعه بعد از آنکه حاج میرزا ابوالقاسم فرزند اکبر آن مرحوم باشد این ایام اعتباری فوق العاده بهم رسانیده مسجد شاه که محل امامت او بود بهترین مساجد طهران واقع گردید و این مسجد محل بست و مأمن مظلومین بود در این واقعه که مقدماتی فراهم آورد برای اجتماع آقایان و استعدادی تهیه دیده بود بخيال انتقام از آن واقعه افتاد باین جهت در حالت تغیر و فریاد او که میگفت بزیند و بکشید و به بندید بعض صداها مسموع میشد که میگفتند آقا سید عبدالله را بزیند و او را بکشید از این جهت توجه آقایان مصروف حلف آقای بهبهانی گردید .

اما مسئله دوم که امام جمعه مقصود دیگری هم داشت این است که آقا سید جمال اول واعظی بود که در بیداری ایرانیان جاهد و ساعی بود چند سال قبل از این در اصفهان و شیراز و تبریز در بالای منبر از سیاسیات و منافع عمومی و بیداری مردم و عالم شدن آنان بحقوق خودشان سخن میراند در سال هزار و سیصد و بیست و دو که وارد طهران شد در مسجد شاه که امامت آن مخصوص امام جمعه حاج میرزا ابوالقاسم میباشد رفت منبر و بواسطه میل مردم باستماع مواعظ این سید جلیل جمعیت و ازدحام بسیاری در حوزه و منبر او جمع میشد جناب واعظ هم هیچ ملاحظه از امام مسجد نمی نمود

مثلاً در آخر موعظه که رسم است دعا میکنند و بالفاظ بزرگ و القاب و اوصاف بسیار بزرگ از قبیل حجة الاسلام آية الله و نایب امام و حضرت اشرف و اعلی حضرت قدر قدرت و مالک الرقاب و ... و .. و ... تقوه و تنطق نمیکرد بلکه بعض اوقات بالصراحه مطالبی را عنوان میکرد که برمیخورد به امام جمعه امام هم محض حفظ جمعیت مأمومین و یا غرضی دیگر متحمل میشد و منع نمیکرد در این اواخر تجری و اعظ بحدی رسید که از شاه و رجال دولت و وزراء مملکت و حکام جور هم ذکر میفرمود و سیئات اعمال عموم متنفذین را میشمرد و بد میگفت باین جهت دیوانیان از امام جمعه متنفر شده و گاه گاهی بعضی پیغامات برای امام میرسید ولی جمعیت عوام بیشتر اطراف امام را گرفته و ترقی امام بحدی رسید که رساله عملیه هم نوشت و بطبع رسانید با آنکه امام جمعه را مرتبه اجتهاد نبود باین جهت امام جمعه را بخاطر رسید که هم انتقامی از آقای بهبهانی بکشد و هم سید واعظ را گوشمالی بدهد و هم عنایت اعلی حضرت و توجه رجال دولت را بطرف خود جلب نماید .

این بود که در روزیکه تجار و کسبه اجتماع نمودند امام جمعه گفت سایر آقایان را نیز در این مسجد حاضر کنید تا با حضور همگی عزل علاءالدوله را از دولت استدعا کنیم و نیز نیامدن حاج شیخ فضل الله و اصرار نکردن امام جمعه برای احضار او اشعار دارد بمقصد بلکه از یکی از موثقین شنیدم که امام جمعه پیغام داد برای حاج شیخ فضل الله که شما حاضر نشوید دیگری از معتمدین گفت امام جمعه گول شیخ فضل الله را خورد و باهم مواضعه داشتند .

باری پس از این واقعه خبر بعین الدوله رسید از خوشحالی و این حرکت امام جمعه آنشب را بهترین لبالی زندگانی خویش دانست و پیغامات متوالیه مؤکده بحاج شیخ فضل الله فرستاد که البته با امام جمعه همراه باشید و مراتب را حضور اعلی حضرت شاه راپرت داده که امام جمعه خدمتی بسزا بدولت نمود و ملاها را که مصمم شده بودند ارکان سلطنت را متزلزل سازند متفرق نمود و دماغ آنان را سوخت سفراء عین الدوله امشب بخانه امام جمعه و حاج شیخ فضل الله متوالیاً مراوده مینمودند و آمد و رفتی داشتند .

هواخواهان امین السلطان هم محرمانه بخانه آقایان میرفتند نگارنده اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک داماد امین السلطان را دیده که برای ملاقات آقای طباطبائی آمده بود و محرمانه خدمت آقا رسید و از آنجا بطرف خانه آقای بهبهانی رهسپار گردید و آنهارا اطمینان میدادند در واقع اطمینان هم لازم بود چه از عاقبت امر کسی را اطلاعی نبود مجملات در این شب اکثر از علماء در خانه آقای طباطبائی انجمن کرده از آن جمله جنابان آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی آشتیانی هم برای کسب تکلیف حاضر بودند پس از مذاکرات بسیار آقای طباطبائی فرمود حال که کار باینجا رسید کار را یکسره و تمام کنیم آن خیالی را که سه ماه دیگر عازم انجامش بودیم جلو میاندازیم . دیگر آنکه اگر ما فردا در این شهر بمانیم عین الدوله محرک امام جمعه و مردم میشود شاید مقصود منقلب شود چه بعضی از اجزاء ما با اجزاء امام جمعه زد و خوردی خواهند نمود آنوقت نزاع حیدر نعمتی و گفتگوی دو محله و جنگ داخلی بمیان خواهد آمد تجار هم داخل در کار میشوند اگر

همراهی از آنها نکنیم که مناسب نیست و اگر همراهی کنیم آن وقت بمردم الفاء شبهه خواهند نمود و درباریان میگویند ما خواستیم قند را ارزان کنیم آقایان مانع شدند و باین بهانه سایر ماکولات را هم گران خواهند نمود و بیهانه نظم شهر و امنیت مردم را نفی و تبعید میکنند پس صلاح در این است که چند روزی در این شهر نباشیم و در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام متوقف و مجاور باشیم. آقایان رأی آقای طباطبائی را صلاح دیده برای آقای بهبهانی هم پیغام دادند که فردا روانه زاویه مقدسه شود سایرین را هم بهمین مقصود پیغام داده آراء همگی بر این قرار گرفت.

روز چهارشنبه شانزدهم شهر شوال المکرم ۱۳۲۳ مطابق سیزدهم دسامبر فرانسه ۱۹۰۵ علماء اعلام طهران بزویه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام مهاجرت نمودند. آقای طباطبائی بملاحظه نقاهت سید جمال الدین و اینکه امام جمعه حکم بکفر سید نموده بود عین الدوله هم در خیال گرفتن سید بود و تکلیف آقایان هم معلوم نبود لذا سید را سپردند به بنده نگارنده من هم شبانه سید را بخانه یکی از دوستان نقل داده در وقت سحر یعنی نزدیک بطلوع صبح صادق سید را برداشته بخانه خویش وارد نموده در بین راه سرباز و سوار زیادی را دیده که بطرف ارك دولتی در حرکت بودند پس از ورود بخانه سید را در بیرونی جا داده و اسم او را سید احمد گذاشته که کلفت و خانه شاگرد ملتفت او نشوند پس از فراغت از پذیرائی سید اول آفتاب برای ملاقات آقای طباطبائی از خانه خارج شده در بین راه به آقای طباطبائی برخوردم که سواره وعده از فامیل خودشان با ایشان و بعزم هجرت روانه بودند مجدداً سفارش از سید جمال الدین کرده و اخفاء ایشان را توصیه فرمودند.

در این مقام چند سطری از حالت سید جمال الدین ذکر کنم آنوقت عودت برشته تاریخ نمائیم پس از ورود سید بخانه نگارنده اول از طرف خانه اطمینانی لازم بود عنوان مطلب را این قسم کردم این سید که در بیرونی است مقصر دولت است اگر دولت بداند من او را بخانه خود آورده ام مرا خواهند کشت و خانه را خراب خواهند نمود پس از توصیه باینکه احدی نباید مطلع شود اطمینان قسمی هم بعمل آمد و بقرآن مجید اهل خانه را قسم داده پس از آن چند جلد کتاب عربی و کتاب تاریخ و سه جلد کتاب سه تفنگدار و کتب دیگر را برای سید مهیا نموده لوازم تعیش او را از قبیل غلیان و غیره برایش حاضر و در همان اطاق گذاشته درب اطاق را برویش قفل نموده درب بیرونی را نیز قفل نموده بخانه او رفته پسر و عیالش را که بی نهایت متزلزل بودند اطمینان داده و گفتم اگر ملاقات او را طالبید در اول شب بیائید او را ملاقات کنید بعد از آن مراجعت بخانه نموده تا عصری نزد سید بودم طرف عصر که خواستم بیرون آیم سید التماس کرد دو نفر از دوستان مرا که یکی معین العلماء و دیگری مجد الاسلام باشد اطلاع بدهید که گاه گاهی بیایند نزد من بس از آنکه با و گفتم من حرفی ندارم آنها را اطلاع بدهم لیکن اگر مطلب کشف شد ربطی بمن ندارد و خود متقبل وضمانت محرم بودن آنان را نمود برای ملاقات این دو نفر از خانه بیرون شده. در شهر اقوال درباره سید مختلف بود بعضی میگفتند او را گرفته در محبس دولتی است بعضی میگفتند در خانه امام جمعه او را حبس کرده اند گروهی معتقد بودند که بطرف عتبات عالیات رفته است تا یکماه که سید در خانه نگارنده بود جز

معدودی از آقایان دیگر احدی بودن اورادخانه من نیدانست یکروز وقت ظهر مجدالاسلام وارد شد و گفت منزل دبیر حضور (قوام السلطنه حاليه) بودم در آنجا مذاکره شد که آقا سید جمال رفته است بعتبات وتلگرافش از قصر آمده است من بدبیر حضور گفتم که با اینکه تومنتشی عین الدوله صدراعظم ایرانی نمیدانی سید جمال الدین در کجاست ومن میدانم دبیر حضور اصرار کرد من لابد شدم وباو گفتم مکان سید را از شنیدن این واقعه حالت سید ومعین العلماء وبنده نگارنده منقلب گردید بنای ملامت را یکدیگر گذارده علی الظاهر مجدالاسلام هم از کشف و اظهار واقعه نادم گردید گفت خودم این امر را اصلاح میکنم از خانه بیرون رفت نگارنده هم در مقام تعیین مکان وتغییر منزل سید بودم که در اول شب مجدالاسلام معاودت نمود و کاغذی از طرف دبیر حضور آورد قریب باین مضمون :

جناب آقا سید جمال الدین واعظ در همان مکانی که منزل دارید مخفی باشید تا من کار شمارا اصلاح کنم و خلعتی برای شما از طرف صدراعظم صادر کنم چه حضرت صدارت از اینکه شما بزایوه مقدسه نرفته اید خوشحال و از شما تایک اندازه راضی میباشد لکن بشرطیکه شما هم التزام بدهید دیگر منبر نروید الی آخره .

بعد از رسیدن این کاغذ اگر چه اندک تسلی برای سید حاصل گردید ولی بکلی خاطرش آسوده نگردید این تفصیل را بنده بزایوه مقدسه اطلاع داده شب بعد جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی از طرف آقایان آمده درشکه آوردند که سید را ببرند بزایوه مقدسه ولی سید جرئت رفتن را نداشت زیرا که جوابداد مراد برین راه خواهند شناخت اگر یک تیر تفنگ مراهدف گلوله قراردادند چه خواهد شد آنچه باو گفتند در درشکه میبایستی شب است تغییر لباس مبدعی قبول نکرد چند قسم لباس برایش حاضر کردند که بهر طوریکه میخواست تغییر لباس بدهد قبول نکرد دست انداخت دامن آقامیرزا محمد صادق را گرفته گریه والتماس کرد تا اینکه حضرات از بردن او منصرف شدند چون عده خارج از دوستان خبر شدند که سید در خانه بنده نگارنده است لذا صلاح در تغییر منزل و مکان سید بود باین جهت در یکشب آقا سید جمال الدین تغییر لباس داده بامعین العلماء وبنده نگارنده رفتیم در بازارچه کربلائی عباسعلی بخانه یکی از تجار اصفهانی که از دوستان سید بود ورود بآن خانه صاحب خانه رو کرد بمعین العلماء و گفت آقا تو بمن خیانت کردی که بدون اطلاع وخبر مقصد دولت را بر من وارد کردی بنده نگارنده گفت من اصلا با شما آشنائیت ندارم باطمینان این دو نفر آمدم والا نهم مراجعت میکنم ولكن قول بتومیدهم تا فردا شب این آقا را از این مکان ببرم این را گفته و از آنجا برخاسته وبخانه خویش مراجعت نمود آنشب را بنا ومعماری خبر داده که فردا در خانه خود بنائی دارم و صبح را مشغول خرابی عمارت پیرونی شد که از آمد و رفت بناء وعمله ودیگران مردم ملتفت شوند که در خانه من احدی نیست بعض از دوستانرا هم اطلاع دادم که سید از خانه من خارج شد مجدالاسلام را هم اطلاع دادم که سید شبانه از خانه من خارج شد اما سید جمال الدین ومعین العلماء آنشب را در خانه حاج عبدالحسین اصفهانی بیتوته کرده وتا صبح مورد ملامت وعتاب صاحب خانه بودند روز بعد را هم آنجا توقف کرده در شب دیگر بتغییر لباس رفتند در خانه جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی يك شب و یکروز

را هم در آنجا بسر برده نهایت مهربانی و پذیرائی از طرف میزبان مزبور باین میهمانان محترم بعمل آمد شب سوم را باز مراجعت بتخانه نگارنده کردند .

فایده این نقل مکان همین قدر بود که مجد الاسلام و دبیر حضور و بعض دیگر آنرا یقین حاصل شد که سید از خانه من رفته است بجائی دیگر و در این دفعه در اخفاء سید بیشتر دقت شد .

یک روز صبح بین الطلوعین بعزم ملاقات سید از اندرونی وارد بیرونی شدم دیدم سید جمال الدین عمامه بسر گذارده و عبا بدوش از اطلاق بیرون آمده در صحن حیاط با رنگ پریده ایستاده و خیلی در حالت قلق و اضطراب است تا مرا دید حالت گریه برایش دست داد و گفت اگر میخواهند مرا ببرند قسمی رفتار کنند که پسر من از خواب بیدار نشود (چون فرزند بزرگش که در سن چهارده سالگی بود و مسمی بمیرزا محمد علی است شهید پهلوی پدرش میخواست و سید خیلی او را دوست میداشت نمیخواست بیدار شود و از واقعه موهوم مطلع گردد) پس از استفسار بر حالت سید معلوم شد که در مطبخ که هیزم ریخته بودند خروس و مرغ روی هیزمها بوده هر وقت که خروس میخواست است صدا بدهد و بال بهم بزند هیزمها بهم میریخته و صدا میداده است سید گمان کرده است که پلیس و مأمور دولت آمده است با من مذاکره و یا مشاجره دارند سید از ترس اینکه فرزندش بیدار شده و خوف عارض او خواهد شد لباس پوشیده ردا و عمامه را بدوش و سر گذارده که تا مأمور وارد شود سید با او روانه شود چون این حالت سید را دیده او را تسلی داده و سوگند برایش خوردم که احدی نبوده و خیالی در باره اش نیست . (چون این حالت را خود سید در بالای منبر ذکر میکرد لذا نگارنده در این تاریخ نو شتم والا حالت ترس و خوف سید بیش از این بود که بتصور آید) و روز قبل از مراجعت مهاجرین از زاویه مقدسه بر حسب خواهش خود سید مجد الاسلام را اطلاع داده در یکشب بنده و مجد الاسلام و معین العلماء سید را برداشته بردیم بتخانه خودش شب را با هم بودیم روز بعد سید را برداشته بردیم بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) و تسلیم آقایان نمودیم که در تاریخ مرقوم شده است .

خلاصه آقایان علماء بزایوه مقدسه مهاجرت نموده این هجرت را هجرت صغری گویند و اسامی رؤسای مهاجرین از این قرار است : آقای بهبهانی با فامیل خود ، آقای طباطبائی با فامیل خود ، آقای حاج شیخ مرتضی ، آقای صدر العلماء ، آقا سید جمال الدین افجه ، آقا میرزا مصطفی ، آقا شیخ محمد صادق کاشانی ، آقا شیخ محمد رضای قمی .

عین الدوله حکم کرد التزام از کسبه و اصناف گرفتند که بازارها را نه ببنند و هر کس که دکان خود را باز ننمود دکانش را خراب کنند و سرمایه او را بیغما ببرند و یکی دوتا از دکانین را هم تاراج نمودند فلذا مردم ترسیده دکانین را باز نمودند . دم دروازهها سر باز و قرآش ایستاده بعضی را مانع شدند از رفتن بزایوه مقدسه آقا سید جمال الدین افجه داماد حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل که اعلم علمای نجف است و خود آقا سید جمال الدین سیدی است مسن و محترم رسید دم دروازه سر بازها جلو کالسکه ایشانرا گرفته مانع عبور شدند که آدم آقا دست بشش لوله برده و یک دوتیر بهوا خالی کرد سر بازها عقب رفتند کالسکه چی شلاق کشیده هی باسبها کرد اسبها کالسکه را برداشته و باندک زهانی

رسیدند بزائیه مقدسه . جناب آقا سید احمد طباطبائی رسید دم دروازه درشکه ایشانرا نگاهداشته دم قهوه‌خانه توقف کردند دراین اثناء آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب‌فصول که از علماء اصفهان بود رسید ایشانرا هم نگاهداشته درشکه‌چی آقا سید احمد خواست درشکه را حرکت دهد که دراین اثناء کالسکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید سربازها جلو کالسکه را گرفته جنابش مشغول گفتگو و مذاکره بود که درشکه آقا سید احمد بحرکت آمده تا سربازها خواستند ملتفت شوند که درشکه مسافتی طی کرده بود دراین بین آقا شیخ مرتضی مدیرالذاکرین سواره رسید سربازها دست بچوب و چماق کرده اورا مشلق و مضروب نموده دم دروازه هنگامه بریاشده نزدیک بود که سرایت بیزار کند و بازار بسته شود که ازطرف عین‌الدوله ناسخ حکم اول رسید که کسی را مانع نشوند هر کس می‌خواهد برویختار است چون منع برداشته شد برتجری عوام افزوده عده از عوام الناس بخیال افتادند که بریزند در سر مقبره آقا پیرامام جمعه و بی‌احترامی و جسارتی بآنجا کنند و در دیوار و مرقد مطهر را ملوث کنند و انتقام یسر را از پیر و جگه بگیرند لکن عقلاء و دانشمندان بآنها رسانیدند که این حرکت عقلائی نیست و آنها را مانع شدند .

درواقع عوام یعنی اشخاص جاهل از اقدام باینگونه اعمال مضایقه ندارند چنانچه درواقع کرمان با شیخیه طرف شدند مسجد آنها را ملوث کردند و در همین ایام در مسجد شاه عرشه منبر امام جمعه را نیز ملوث کردند بطوریکه واعظ بیچاره لباسش ملوث گردید اگر عقلاء مانع جهال نشده بودند مقبره سید محترمی را خراب می‌کردند چنانچه دراستبداد صغیر قبر مرحوم سید عبدالحمید را خراب کردند و بامر امیریهادر بدن سید و استخوانهای او را از قبر درآوردند بعقیده بعضی سوخته و بعقیده گروهی در مزبله ریخته (در ترجمه تاریخ پرفسور براون که مترجم آن فاضل معاصر آقامیرزا احمدخان مترجم گمرک بنادر است چنین نوشته است نش سید عبدالحمید را در مسجد جامع دفن کردند ولی پس از آنکه مجلس را بحکم شاه خراب کردند نش سید عبدالحمید را سوزانیده و بدن حاج سید حسین را بمزبله ریختند) .

اول مدرسه که طلاب آن مهاجرت نموده و از یاری و معاونت آقایان علماء امتناع نموده و دراین هوای سرد و برف زحمت و مشقت را بر خود همواره نموده مدرسه صدر بود که بقدرسی نفر از طلاب آن رفتند بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه‌السلام بعد از آن طلاب مدرسه دارالشفا که در قریب مدرسه صدر و نزدیک بخانه امام جمعه بود مهاجرت نمودند .

با آنکه ریاست این دو مدرسه با امام جمعه بود و طلاب از معاونت آقایان مضایقه نکردند سایر مدارس و طلاب که دیدند این دو مدرسه با آن خصوصیت و بستگی به امام جمعه اینگونه فتوت نموده و برای تحصیل حریت و آزادی از جان خود گذشته آنها را درسها را تعطیل کرده اهل منبر هم عده زیادی به آقایان ملحق شده لکن از طایفه تجار و مدودی رفتند و اکثر درخانیهای خود چپیده و با بگوشه خزیده مجعلا در اندیشه زمانی متجاوز از دوهزار نفر جمعیت از علماء و سادات و طلاب و اهل منبر در زائیه مقدسه جمع شدند و روزها جناب حاج شیخ محمد واعظ و جناب حاج شیخ مهدی واعظ در بالای منبر نطق و موعظه می‌کردند .

مخارج این حوزه را دونفرو کیل خرج بودند یکی حاج محمد تقی بنکدارویکی دیگر برادرش حاج حسن که این دو برادر متقبل شدند مخارج آقایانرا بدهند ازهر جا که پول میرسید جمع بر این دونفر برادر میشد .

(بروفسور براون در تاریخ خود مینویسد در مدت تحصن مردم در شاه عبدالعظیم (ع) میرزا علی اصغر خان صدراعظم قدیم سی هزار تومان بآنها داد) لکن آنچه نگارنده دیده و دانسته است این است که مخارج نهار و شام و ضروریات یومیه از قبیل غلیان و سیگار و چپق و چای با تجار بود که نزد این دو برادر مزبور جمع میشد و آنها هم خرج میکردند و آنچه از خارج میرسید اگر جزوی بود باز جمع بر دوو کیل خرج میشد و هر گاه کلی بود بین آقایان تقسیم میشد چنانچه پول سالارالدوله را که بتوسط حاج ملک المتکلمین تقسیم شد چهار صد تومان به آقای طباطبائی رسید و نیز پول اعتصام السلطنه و رکن الدوله و امین السلطان و غیرهم بین آنها تقسیم شد بلی آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول مدعی بود که من در این مدت از اחדی پول نگرفتم جز یک شصت تومانی که از طرف آقای طباطبائی برای مخارج داده شده بود .

باری کار مهاجرین روز بروز در ترقی بود و بر عده آنها افزوده میگردد در ایام پنجشنبه و جمعه یک خروار برنج صرف آنها میشد یک روز جمعه بنده نگارنده و مجد الاسلام بعزم دیدن و زیارت حضرت عبدالعظیم رفتیم مجد الاسلام رو کرد به آقای بهبهانی و گفت ما تصور میکردیم که شما زمستانی را در اینجا بسختی خواهید گذرانید و بعد براحتی و بزرگی خواهید رسید لکن حالا معلوم میشود که از همین امروز به آجیل رسیدید چون آقای طباطبائی مسبوق شده بود که مجد الاسلام بعض اخبار را به اجزاء عین الدوله رسانیده است لهذا آهسته بمجد الاسلام فرمود برای اطلاع برفیق خوب دقت کن و بین همه قسم آسودگی و راحت و مخارج مهیا است قوه ماندن تا یکسال را مهیا کرده ایم مجد الاسلام عرض کرد من مخصوص بعض اخبار را راپورت میدهم که باعث قوت شما و ضعف طرف است لکن دیگران اخباری را اطلاع میدهند که باعث توهین شما خواهد بود بهر جهت آقایان از مجد الاسلام ضنین شده و بنگارنده سفارش کردند که سید جمال الدین را یا روانه بزاویه دارم و یا مکانش را از مجد الاسلام پنهان کنم لکن نگارنده بمجد الاسلام اطمینان داشت و میدانستم اخباری را که راپورت میدهد فقط بدییر حضور خواهد بود او هم مجد الاسلام را شناخته است .

بعد از هجرت صغری امام جمعه دیدن کرد از حاج شیخ فضل الله و باهم تجدید اتحاد نمودند مدرسه خان مروی که از مدارس معتبر طهران است و متولی شرعی آن جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی است این ایام بتصرف امام جمعه درآمد یک روز امام جمعه و حاج شیخ فضل الله طلاب را در آن مدرسه دعوت نموده شیرینی و شربت صرف نمودند خطبه و خطابه قرائت نمودند آقا سید صالح کرمانشاهی در بالای منبر دستخط شاه را که مدرسه را واگذار به امام جمعه فرموده قرائت نمود نقیب السادات هم نطقی مفصل کرد و کار امام جمعه بر حسب ظاهر بالا گرفت .

دختر شاه را که زن موقر السلطنه بود و بجبر و قهر و حکم و لیبعد و مأموریت سعید السلطنه رئیس

نظمیه ولیعهد طلاق او را در محضر حاج شیخ فضل الله گرفته بود و چهل هزار تومان بمقر السلطنه دادند در مقابل این زن و تاکنون بدون شوهر مانده بود واحدی اورا نگرفته بود این ایام امام جمعه آن زن را بمقد خود درآورد و امام جمعه داماد شاه گردید مدرسه مروی راهم متصرف شد .

مسجد خازن الملك را که تا این ایام در تصرف حاج شیخ مرتضی بود و امامت آن مسجد هم با معظم له بود واگذار به آخوند ملا محمد آملی نمود مقدسین که اعتقاد و حسن ظنی به آخوند مزبور داشتند چون دانستند که تصرف آخوند در مسجد بغیر اذن حاج شیخ مرتضی و برخلاف قانون اسلام میباشد نماز خود را اعاده نمودند و عقیده شان درباره آخوند سلب شد زنود هم از گوشه و کنار عوام را ملتفت کرده که این آخوند ریاست طلب و منافق میباشد کاریجائی رسید که آخوند امام جماعت که هیچ زمانی کمتر ازدوستان الی سبصد نفر مامومین او نبود بیکی و دونفر از بستگانش رسید لذا مسجد را ترك نمود و نماز جماعت را موقوف کرد .

وضع مساجد تغییر کرد مردم دانستند که رؤسای اسلام و علماء حقه آنانی بودند که مهاجرت نمودند بزائوه مقدسه ، مسجد شاه که در اقتدای به امام جمعه مردم برای جائزاع و مشاجره مینمودند خالی ماند و اعطای مانند سید جمال الدین از میان رفته در جای اوسید صالح کرمانشاهی نشسته همان اندازه که سید جمال الدین محبوب القلوب و منظور خلق بود این سید صالح مبعوض و مطرود در نزد آنها بود مردم متنفر از منبر و موعظه او بودند حتی آنکه يك نفر از عوام رفته بود در عرشه منبر نجاست ریخته بود بیچاره واعظ در وقت نشستن در روی منبر دست و لباس او ملوث گردیده باری مامومین امام جمعه از اقتداء بامام منصرف شده و منحصر گردید بآدمهای شخصی و چند نفر آخوند قاری و بعضی اجزاء و حاشیه نشینان مجلس او هر چه بر اقتدار و جمعیت مهاجرین افزوده میشد از شئون امام جمعه و شیخ فضل الله کاسته میگردد در دربار دولت هم تفاف بین رجال و درباریان بعد کمال رسیده بود میرزا نصر الله خان مشیرالدوا و دو پسرش مشیر الملك و مؤتمن الملك و ناصر الملك (نایب السلطنه حالیه) و امیرخان سردار (امیراعظم حالیه) و بعضی دیگر باطناً و قلباً با آقایان همراه بودند و مستعد برای تبدیل سلطنت استبدادی بسلطنت ملی . شاهزاده عین الدوله صدراعظم ایران روز بروز بر تکبر و تبختر او افزوده میگردد که اگر مظفر الدین شاه مانع نبود در يك روز همه علماء و سادات طهران را معدوم مینمود در این اثناء امری اتفاق افتاد که باعث قوت آقایان وضعف شیخ فضل الله و امام جمعه گردید و آن مهاجرت آقامیرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله و ملحق شدن او به آقایان بود آقامیرزا مهدی مزبور با پنجاه نفر از طلاب مهاجرت نمود این آقا زاده اگر چه جوان است ولی بافضل و زهد از اول تحصیل طریق آقازادگی را متروک و بطرز فقر و طلبگی حرکت میکرد و نفوذیهم در محله سنگلیج و اطراف خود داشت زیرا که از آقا زاده هائی بود که اذیت و آزارش با حدی نمیرسید و هیچوقت ملاحظه آقازادگی و شئون پدری را نمینمود و یکقدم برخلاف شرع بر نمیداشت این موافقت با آقایان و مخالفت پدر حقانیت مهاجرین را ظاهر میساخت بعلاوه از نطق و قدح مخالفین ذره کوتاهی نکرد (بعضی از مردم کوته نظر بر آقامیرزا مهدی این را وارد میساختند که چرا مخالفت پدر را نمود ولی

عقلاء و دانشمندان میدانند که لذت حریت و نوعیت مقدم بر ملاحظهٔ پدیرست در مقام صیانت وطن و دیانت آدمی از پدر و اولاد بلکه از خود باید گذشت (باری بفاصلهٔ بیست روز عموم ائمه مساجد و علما و سادات و طلاب و بعضی از تجار ملحق شدند با آقایان ایام جمعه در صحن و حرم و مسجد جا بر مردم تنگ بود .

عین الدوله دید روز بروز برجعت آقایان افزوده میشود و شاید فتنه بزرگ شود مستمسک پیول شد آنچه را که اول نداد و اگر داده بود شاید بمقصد خویش نایل میشد یعنی امر را بتأخیر میانداخت حاضر بدادنش شد بو عدو وعید و پیغام زید را بین عمرورا ملاقات کن از آنجمله پیغام به آقای طباطبائی داد که بیست هزار تومان بشما میدهم بیائید شهر مشرثرنشد (نگارنده از شخصی آقای طباطبائی شنیدم که عین الدوله بیست هزار تومان بمن میداد که از آقا سید عبدالله کناره کنم) .

از این تشبث هم مأیوس شده در خیال تبعید ونفی رؤساء برآمده سالار اسعد را با چند نفر سوار و یک دسته سرباز فرستاد در حضرت عبدالعظیم که علی الظاهر مأمور بودند بحفظ و حراست آقایان یکروز که هوا در شدت سردی بود امیر بهادر جنگ با دو یست نفر سوار و چند کالسکه و گاری وارد بزائوهٔ مقدسه گردید و در صحن مقدس ورود نمود آقایان و رؤساء را جمع نموده که اعلی حضرت شاهنشاه فرموده است من شمارا حرکت داده و با خود ببرم حضور شاه که خود شاه شفاهاً باشماها گفتگو فرماید و مقاصدتانرا برآورد و منهم در انجام مقاصد شما ساعی و جاهد میباشم اخلاص و ارادت مرا بسلسلهٔ جلیلهٔ علماء و ذریهٔ رسول و بنی فاطمه خاص و عام میدانند آقایان چون وضع را قسمی دیگر دیده و از مقاصد دولتیان مسبوق بوده لذا از آمدن بشهر امتناع فرمودند امیر بهادر گفت من مأمورم شمارا از این محل حرکت دهم اگر چه بخراب کردن این گنبد مطهر و اتلاف نفوس منجر گردد و شما میدانید من اطاعت شاه را واجب میدانم جناب آقا سید جمال الدین افجه که از علماء بزرگ بود بنای تغیر و تشدد را گذارد و گفت برای خاطر یک خری که دختر خری میگیرد ما باید کشته و تلف و در بدر بیابانها گردیم مقصود آقا سید جمال این بود که بگوید (برای خاطر یک خری که زن یک خری را میخواهد یعنی امام جمعه که زن موقر السلطنه را میخواهد) سهواً و اشتهاً بجای زن لفظ دختر را اداء فرمود و البته این طور عبارت بشاه بر میخورد امیر بهادر که دید لفظ خرا را اطلاق بر شاه کرد لذا متغیر شد و سخن آقا را قطع کرد و گفت سید بی احترامی بشاه میکنی و بد از شاه میگوئی آه من زننده باشم و این سید این طور با آقای من و صاحب من و ولی النعمی من بد بگوید الان یا خود را میکشم و یا این سید را این قدر داد و فریاد کرد که حالت غشوه او را دست داد و بزمین افتاد غلامهای کشیکخانه که این حالت امیر بهادر را دیدند دست بتفنگ ریختند در صحن مقدس و اطراف آقایان پراکنده شده جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی از این وضع و پریشانی حال علماء و ذریهٔ فاطمه درهم رفته یکدفعه بحالت غشوه بزمین افتاد آقایان متوحش شده هر دورا بهوش آورده پس از مذاکرات بسیار بنایشان بر حرکت شد و عازم برآمدن بشهر که بعضی از سوارهای کشیکخانه رسانیدند به آقایان که اگر در کالسکه سوار شوید شمارا بشهر نخواهند برد بلکه هر کدامی را بطرفی خواهند برد اول کسیکه مانع از حرکت آقایان

شد آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بود که آمد جلو پدر را گرفت و گفت من تا زننده باشم نمیکندارم. پدرم را بیرید رو کرد بآن بزرگوار و گفت پدرجان کجا میروید ما را میخوانند یتیم کنند ای وای پدرم را یاری کنید سادات طباطبائی اطراف آقا را گرفته طلاب هم که هر کدامی در خیال فرار بودند جمع شده مانع حرکت آقایان شدند طایفه نقریه‌ها و خدام حضرت و اهالی شاهزاده عبدالعظیم سینه‌های خود را سیر کرده و گفتند تا ما زننده باشیم نمیکذاریم آقایان را بیرید صدای گریه و ضجه سادات بلند شد زن‌ها ریختند بسرو سینه میزدند هیاهو و صداها بیازار رسید بازارها بسته شد زن و مرد اطراف صحن را گرفته فریاد و اسلامه و وادینه و اشریعتاه از مردم به آسمان میرفت هنگامه برپا شد که تا آنوقت احدی یاد نداشت آقای طباطبائی فرمود من حاضر ام آقای بهبهانی را راضی کنید امیربهادر رفت که آقای بهبهانی را بیاورد مردم ریختند و آقای طباطبائی را چپاندند توی حرم آقای بهبهانی هم رفت بتوی حرم و مَنْ دَخَلَ كَانْ آمِنًا امیربهادر دید که حرکت آقایان مشکل شد بخیال آنکه شب آنها را حرکت دهد به آقایان گفت من رفتم شما ناشب فکر خود را بکنید بلکه بخوبی امر بگذرد این اخبار بتوسط تلفون بشهر رسید در شهر هم هیاهو و گفتگو در بین مردم افتاد نزدیک بود در شهر بلوای بزرگی حادث شود که از طرف شاه تلفون شد بامیربهادر که متعرض آقایان نشود و مراجعت نماید نگارنده در شهر بود از استماع این خبر رفتم در خانه جناب آقا سید اسدالله طباطبائی برادر آقای طباطبائی دیدم این سید محترم بحالت گریه در روی سجاده افتاده است و دعا میکند و نصرت آقایان را از خدا درخواست مینماید.

حالت این سید بزرگوار و مرجعیت او و داشتن بعضی ادعیه خصوص نسخه صحیح لوح جنة الاسماء و اذن و اجازه در استعمال آن از پدر مرحومش و یا بعضی بزرگان معروف و مشهور است. در این واقعه که اورا دل شکسته و گریان و بحال دعا دیدم نگارنده رایقین حاصل گردید که سلطنت مظفرالدینشاه و صدارت عین‌الدوله بلکه ریاست قاجاریه متزلزل خواهد شد.

یکی از موثقین گوید یک شب وارد شدم بر سالار اسعد و او را دیدم که مشغول قمار بود باو گفتم تو اهل قمار نبودی چه شده است که در این مکان قدس خود را مشغول باین خلاف شرع و عمل شنیع نمودی بطریق مزاح یا از روی واقعیت جواب داد که آنچه این سعد در مأموریت خود نمود از بستن آب و نان بر روی اولاد فاطمه و شکستن قلوب طایفه و طاهره من نیز در این مأموریت خویش بجا آوردم این یک معصیت مانده بود او را نیز بجا آوردم که در مأموریت خود کوتاهی نکرده باشم.

و نیز گویند کاغذی نوشت به امیربهادر جنگ که من طرف با اولاد فاطمه و ذراری رسول نمیشوم و از نوکری دیوان و این مأموریت خود استعفا می‌خواهم استدعا میکنم که کسی دیگر را مأمور باین حفظ و حراست فرمائید که از عهدۀ من خارج است.

عین‌الدوله دید امر مهاجرین رو بترقی است و عماقرب رشته امور از هم گسیخته خواهد شد و طلاب علوم هم که چند نفری در طهران بودند از این واقعه رفتن امیربهادر مهاجرت نموده به آقایان ملحق شدند فلذا تدبیری نمود و پیغام داد برای آقایان که یک نفر امین از طرف خودتان بفرستید که شفاهاً با

شاه مذاکره نماید و مقاصد تانرا اظهار و عرض کند و از شاه جواب بشنود آقایان هر کس را معین کردند عین الدوله عذر میآورد تا اینکه جناب آقا سید احمد طباطبائی را معین و نزد شاه روانه داشتند مقاصدشان را نیز فهرست نموده با جناب آقا فرستادند. در این مقام عرض میکنم یا طبیعت موافقت نمود و میل و اراده عین الدوله مصادف و مطابق شد با انتخاب آقایان و یا آنکه تباری و مواطاة در بین عین الدوله و بعضی بود چه عین الدوله همین را طالب بود که آقا سید احمد و کیل آقایان باشد و بهمین جهت حکمت آقا را آقایان رد نموده و قبول نکردند لکن نگارنده بر حسب وظیفه خود در این مقام ناچار است از اکتفاء کردن بآنچه که آقا شیخ مرتضی مدیرالذکرین نوشته است والان نوشته احواضراست و بر طبق آن نوشته قسم قرآن یاد کرد که يك کلمه از آن خلاف واقع نیست و نگارنده آن نوشته را با قرآن از دست جناب مدیر گرفته و قول دادم که بهمان نوشته اکتفاء کنیم فلذا عین مکتوب ایشان را بدون تصرف در آن درج مینمائیم و از خواننده تاریخ معذرت میخواهم چه اینگونه نوشتجات را نگارنده بقیمت گزاف خریداری خواهد نمود و در تحصیلش بذرات کثیره مبادرت مینماید و هذا صورت .

بسم الله الرحمن الرحيم

بدبخت و بدعاقبت ترین خلق از بازار مراجعت میکرد و پخانه میرفت در کوچه قهوهچی باشی که معروف بیاچناراست آقای آقا سید احمد و دو نفر آقا زاده و جمعی فراراً بحضرت عبدالعظیم مشرف میشدند رسیدند بمن (مدیر روضه خوان) فرمودند بیا برویم بحضرت عبدالعظیم عرض کردم شما قدری آهسته تر تشریف ببرید تا بنده بروم مالم را سوار شوم و بیایم بتعجیل رفتم سوار بر اسب شده نزدیک کاروانسرای امیر به آقا رسیدم در خدمت آقا رفتم تا بیرون دروازه دم قهوهخانه پیاده شدند آقا فرمود گفته ام کالسه که بیاورند قدری صبر کنید مشغول چای خوردن بودند که جماعتی از سربازها همه چوب بدست پستک پوشیده آمدند دست آقا را بوسیدند و عرض داشتند خیال دارید کجا بروید فرمودند بحضرت عبدالعظیم سربازها گفتند بیائید خدمت امام جمعه در شهر اگر آقا اجازه دادند آنوقت بروید والا مأموریم که نگذاریم شما بروید در این بین آقا سید علاءالدین داماد آقای آقا سید عبدالله (اعتماد الاسلام) با یک نفر دیگر در شکه سوار بودند آمدند دم قهوهخانه از این مطلب مطلع شدند مراجعت فرموده از دروازه دولاب بحضرت عبدالعظیم مشرف شدند چیزی نگذشت آقای آقا میرزا ابوالقاسم با درشکه رسیدند حکایت سربازها را برای آقا نقل کردند آقا میرزا ابوالقاسم متغیر شده بسربازها فرمودند غلط کرده هر کس بشما همچو امری را کرده است بدرشکه چی فرمودند بیهوش کن تا درشکه حرکت کرد سربازها از عقب دویدند نزدیک کوره ها درشکه را در میان گرفته در این بین کالسه که آقای آقا سید احمد رسید آقا سوار شدند و قرار کردند مدیر هم سوار بر اسب بود میخواست او هم فرار کند که یکدسته سرباز با چوبهای ارچن رسیدند مدیر را میان گرفتند چوب زیادی بمدیر زدند ساعت نقره از بغلش افتاد بردند یکتای کفشش افتاد گم شد آخر اسب همت کرده مدیر را از چنگ دشمن نجات داده او را بحضرت عبدالعظیم رسانید لدی الورود واقعه را حضور آقایان عرضه داشت آنها با و دلداری داده و اظهار مرحمت فرمودند آقا میرزا کاظم پسر آقای آقا سید احمد مبلغ شش هزار دینار بول بمدیر داد که کفش از برای خودش

خریداری نماید که یا برهنه نباشد و گفت انشاء الله تلافی ساعت را هم میکنم مدیر مشغول بخدمت گذاری شد .
آقا شیخ مرتضی مدیر در واقع مردانه خدمت کرد به آقایان و طلاب خصوص باهل منبر افسوس که
زحمات و آبروی بیچاره مدیر را بر باد دادند که بعد از این خواهد آمد .

پس از تجدید مطلع و ابتداء بنام خدای تبارک و تعالی والتفات از غیبت بتکلم و بازالتفات از تکلم
بغیبت چنین مینویسد .

خدا را بشهادت گواه میگیرم که آنچه مینویسم صدق است زمانیکه آقایان در حضرت
عبدالمعظم مشرف بودند مدیر در کمال راستی و درستی و خدمتگذاری بطلاب و آقایان بود شب
یکشنبه چهار ساعت از شب گذشته آقای آقا سید احمد مدیر را خواست ایشان بودند و آقا زاده ها
و میرزا محمد محرر .

آقا بمدير فرمود که ميتوانی کاری بکنی که عین الدوله ما را از حضرت عبدالمعظم (ع) بخواهد
شاید ماهم مثل دیگران دخلی کرده باشیم مدیر عرض کرد آقایان بنده محبوب القلوب عامه مردم هستم
میتروسم از برای بنده اسباب بدنامی فراهم بیاید دیگر آنکه مراد در راهی میفرستی که چاه عمیقی در این
راه هست تمام جانوران از گزند و درنده در این چاه هستند بنده در این چاه میافتم ناله غریبی بلند میکنم
شما تشریف میآورید که مرا نجات بدهید سوزنی بیای شما فرو میروید بنده را در تمام این مهالک میگذرانید
آقا فرمود از تو بعید میدانم همچو گمانی درباره من ببری بهر حال همان شب وقت سحر مدیر را بیدار کردند
که وقت میگذرد و مبلغ سه تومان آقا از میرزا محمد محرر گرفتند کرایه درشکه بمدير دادند و او را بشهر
فرستادند هر کس از مدیر میسرید برای چه بشهر آمده جواب میداد که آمده ام از برای آقا پول قرض
کنم مدیر رفت منزل جناب صدر الممالک (متولی باشی حاله اسنان رضوی) گفت آقا خیال دارند که
عین الدوله را ملاقات بفرمایند از برای اصلاح کار آقایان آفرین بخوش نفسی جناب صدر الممالک که به
مدیر فرمود فلانکس اگر بجز اصلاح کار آقایان و نفع عموم مردم آقا خیال دیگری داشته باشند من حاضر
نیستم بهمراهی مدیر قسم یاد کرد که جز اصلاح خیال دیگری ندارند صدر الممالک بمدير
گفت حالا شما بروید يك ساعت بغروب مانده تشریف بیاورید بلکه این امر را بخوبی اصلاح کنم
مدیر هم در ساعت مذکور رفت صدر الممالک با مدیر رفتند منزل امیر علاء الدین خان گروسی مدیر
نماز ننخوانده بود در يك اطاق ایستاد بنماز خواندن بعد از نماز رفت پیش صدر الممالک دید قوام دفتر
هم آنجا هست ترسید بگوش صدر الممالک بطریق نجوی گفت که قوام دفتر با آقای آقامیرزا مصطفی
خیلی رفاقت دارد میتروسم که این وقعه را بجناب آقامیرزا مصطفی بگویم آنوقت از برای من اسباب
بدنامی فراهم بیاید جناب صدر الممالک از قوام دفتر خواهش نمود که این مسئله آمدن مدیر را بشهر
جائی اظهار ننماید قوام دفتر هم از ترس عین الدوله قول داد که این مسئله را جائی مذاکره نکند باری
شیخ مرتضی مدیر الذاکرین و صدر الممالک و امیر علاء الدین خان هر سه در کالسکه امیر علاء الدین خان
نشسته و رفتند بخانه عین الدوله صدر الممالک تفصیل را برای اعظام الممالک نقل کرد (اعظام الممالک

قراشباشی و بیسکار بلکه جلة الملك عين الدولة بود و شخص بذاتی نبود در این اواخر ترقی فوق العاده بهمرسانید (اعظام الممالك خیلی از این مسئله خوشحال شد کمال پذیرائی را از مدیر کرد و گفت حالا عضد السلطان پسر شاه پهلوی شاهزاده تشریف دارند صبر کنید تا ایشان بروند آنوقت من تفصیل را بحضرت والاعرض میکنم در این بین عضد السلطان از اطلاق بیرون آمد با عین الدولة هر دو از باغ بیرون رفتند اعظام الممالك در بین راه تفصیل آمدن این سه نفر را از برای شاهزاده ذکر کرد عین الدولة گفت اگر من حالا بیگم خوب نیست حضرات امشب بروند فردا يك ساعت با آفتاب مانده بیایند حضرات مراجعت کردند فردا صبح قبل از آفتاب رفتند در خلوت شاهزاده را ملاقات کردند صدر الممالك گفت آقای آقا سید احمد میل دارند که ایشان را بطور احترام بخواهید که تشریف بیاورند بین شما و آقایان را اصلاح بفرمایند الحق جناب صدر الممالك خیلی همراهی با ملت و دلسوزی از مردم کردند عین الدولة گفت من اطمینان بقول مدیر ندارم از کجا که این حرف را آقا گفته باشد مدیر گفت اگر حرف مرا کذب میدانید بهترین است که جامی را معین بفرمائید که خارج از منزل خودتان باشد اعظام الممالك بیاید آنجا آقا شاهزاده های آقا هم تشریف میاورند خودشان مقصود پدرشان را به اعظام الممالك بگویند تا صدق و کذب من معلوم بشود عین الدولة این حرف را پسندید و این زحمت را بگردن صدر الممالك انداخت چون خانه ایشان دود داشت بنا همچو شد که قبل از ظهر همانروز اعظام الممالك بیاید منزل صدر الممالك و آقا شاهزاده ها هم بیایند تا یکدیگر را ملاقات نمایند مدیر از خانه عین الدولة بیرون آمده به آقا شاهزاده ها خبر داد که وقایع از این قرار است کمال خوشوقتی از برای ایشان حاصل شد آقا میرزا کاظم و آقا میرزا علینقی و میرزا محمد محراب مدیر از آن دریکه در کوجه قهوهچی باشی است رفتند منزل صدر الممالك اعظام الممالك هم از آن دریکه بتکیه منوچهر خان است آمد آقا شاهزاده ها را ملاقات کرد بعد از مذاکرات بسیار معلوم شد که مدیر را خودشان فرستاده اند و از طرف آقا آمده است آقا زادگان در خصوص آمدن آقا اصراری داشتند که حکماً باید کالسکه مخصوص شاه را از برای سواری آقا بیاورند در این باب گفتگوی زیادی با اعظام الممالك کردند آخر بنا شد که کالسکه عین الدولة را با اسم کالسکه شاه از برای آقا ببرند کریم خان اکرم نظام را هم معین کردند که او برود عقب آقا اعظام الممالك ده تومان در همان مجلس بمیدر داد که این پول را شما کرایه درشکه بدهید و بروید حضرت عبدالعظیم به آقا اطلاع بدهید و بگوئید که مهیا بشوند از برای تشریف آوردن باری آقا از حضرت عبدالعظیم حرکت فرمودند بقصر دوشان تپه (مقدمات انتخاب جناب آقا سید احمد از طرف آقایان دیده شده بود چنانچه در تاریخ ذکر شد و بعد از این هم خواهد آمد) چون در کالسکه آقا جا نبود مدیر درشکه کرایه نشست شیخ رضای لسان الذاکرین که شاگرد آقا سید محمد گنجه بود او را هم با خودش برد بدوشان تپه و قتیکه مدیر رسید دید آقا با امیر بهادر جنگ خدمت شاه رفته اند عین الدولة تحسین زیادی از مدیر کرد و باو مهربانی و محبت کرد مدیر شروع کرد بمعرفی نمودن آقا شاهزاده ها در حضور خودشان باین طور که آقای آقا میرزا کاظم جوهر قدس و تقوی جز طول دادن نماز و دعای سلطان اسلام و اتابک اعظم کاری دیگر از ایشان ساخته نیست اما آقا شاهزاده كوچك كه آقا میرزا علینقی باشد بسیار با جوهر کارکن کاربر وجودشان بمنزله

شمشیر دودمه هندیست همان قسم برنگی دارند در این گفتگو بودند که آقا از پیش شاه مراجعت فرمود با عین الدوله بنای حرف را گذاردند فرمودند اگر میخواهید که آقایان از شما راضی بشوند و بشهر مراجعت کنند باید چند کار بکنید اول آنکه علاء الدوله را از حکومت طهران معزول بفرمائید دوم آنکه ظفر السلطنه را هم معزول کنید از حکومت کرمان سوم آنکه عسگر گاریچی را چوب بزنید و عزل کنید از راه قم چهارم آنکه يك عصای جواهر نشان بدهید بمن که خودم از برای حاج میرزا محمد رضای کرمانی بفرستم عین الدوله هیچیک را قبول نکرد بعد از صرف شام آقا مراجعت فرمود بحضرت عبدالعظیم شب بعد مدیر درب حرم ایستاده بود که فراش يك پاکت داد بدست مدیر بهمه اعظام الممالك سرپاکت را باز کرد اعظام الممالك نوشته بود حسب الامر حضرت والا وجود شما در دوشان تبه لازم است مدیر آمد خدمت آقا اجازه رفتن خواست آقا مرخص فرمود و گفت بروید آقا میرزا علینقی در حضور آقا بمدیر گفت بهر قسم که میدانی از عین الدوله پولی از برای آقا بگیر مدیر جان نبادا بی پول برگردی . . . حسب الامر آقا مدیر رفت بدوشان تبه پهلوی عین الدوله شاهزاده بمدیر گفت چه خبر داری مدیر گفت قربان از آنجائیکه آفتاب طلوع میکند تا آنجائی که غروب میکند تمام دشمن شما هستند و همه بشما بمدیگویند اگر نمیتوانید همه را بکشید لکن میتوانید همه را از خودتان راضی کنید عین الدوله گفت مدیر دیشب هیچ بناشد که آقا از سایر آقایان جدا بشود چه شد مدیر گفت قربان توقع باین بزرگی اول تهیه آسودگی ایشانرا بفرمائید بعد این تمنار از ایشان بفرمائید اول آنکه آقا مراغه نمیکند که دخل کند دوم آنکه ملك موقوفه هم دردست ایشان نیست که با آن ملك کذران کنند بعلاوه آنکه آقا در حضرت عبدالعظیم خودشان هزار تومان مقروض شده اند و آقا میرزا علی نقی هم یانصد تومان مقروض شده اند عین الدوله گفت جبران تمام این خرابیها را میکنم هزار تومان نقد بخود آقا میدهم یانصد تومان نقد هم به آقا میرزا علینقی میدهم صد تومان هم بخود و ماهی صد تومان به آقا میدهم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا کاظم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا علی نقی بیست و پنج تومان هم بتو خواهم داد.

خواست این پولها را بدهد که مدیر از برای آقا ببرد مدیر قبول نکرد گفت فردا آقا میرزا علینقی شرفیاب میشود بول را بایشان تحویل بدهید که بدست خودشان رسیده باشد او هم قبول کرد فردا بعد از ظهر آقا میرزا علینقی با مدیر رفتند منزل عین الدوله هزار و یانصد تومان اسکناس تحویل آقا زاده دادند صد تومان هم بمدیر و وعده های سابق هم مکرر شد آقا زاده بعین الدوله گفت خوب است بمدیر بفرمائید که به آقا نگوید که حضرت والا یانصد تومان پول بدعا گو مرحمت فرموده اند او هم بمدیر سبرد که اظهار نکند آقا میرزا علینقی بعین الدوله گفت قربان آقایان را بنده و آقا راضی کرده ایم که بشهر مراجعت بفرمایند اما چهار نفر نمیگذارند اول آقا میرزا مصطفی دوم آقا میرزا ابوالقاسم سوم آقا میرزا محسن چهارم اعتماد الاسلام داماد آقا سید عبدالله خوب است شما این چهار نفر را با خودتان همراه کنید بنده هم که دست ارادت داده ام آنوقت بخوبی مقاصد خودتانرا انجام خواهید داد (اگر بخوایم تماشا آقا زاده وطنخواه ملت پرست را بنویسم منوی هفتاد من کاغذ شود) آقا زاده با کمال خوشحالی

از خانه عین الدوله بیرون آمده بمدير فرمود خدمت آقا عرض کن که عین الدوله هزار تومان پول داده هشتصد تومان از برای شما صد تومان از برای آقا میرزا علیتقی صد تومان هم برای آقا میرزا کاظم اگر غیر از این بگوئیم آقا از مسئله یا نصد تومان مطلع میشود مدیر هم قبول کرد آقا میرزا علیتقی چهل و چهار تومان از آن یا نصد تومان بمدير داد بقیه پول را خدمت آقا بردند آقا هم پنجاه تومان بمدير دادند میرزا محمد محرر آقا از این مسئله دلتنگ شده که چه جهت دارد که در این قضیه باید مدیر محرم باشد و دخل برد و من بیکاره باشم با مدیر بنای بخل و عداوت را گذارد و بجمعی از دوستان خودش گفت که من باید مدیر را بدنام کنم نمیدانم چه شد که مردمان باهوش از این واقعه مطلع شدند آقا پول را دادند بمدير که این پول را پس بده بعین الدوله مدیر پول را برد عین الدوله پس نگرفت چند روزی پول نزد مدیر ماند تا آقا پول را قبول فرمود و از مدیر پس گرفتند دو سه روز از این واقعه گذشت یکشب اعظام الممالک و آقا میرزا علیتقی رفتند منزل مدیر قول و قرار در خصوص جدا شدن آقا سید احمد از سایر آقایان نمودند آقا میرزا علیتقی فرمود من خدمت آقا میرسم و آقا را راضی میکنم که بشهر مراجعت بفرمایند هر چه آقا فرمودند بشما خبر میدهم .

باری شب جمعه مدیر را از حضرت عبدالعظیم فرستادند بشهر گفتند بعین الدوله بگو که آقا فرمودند کالسکه بفرستید عقب من که بیایم لکن بچند شرط . اول آنکه پنجاه از تومان قرض مرا فوری بدهید دوم آنکه دوست نفر سوار از دوشان تیه همراه من بکنید که مرا بشهر بیاورند و درب خانه را بروی من ببندند از برای آنکه مردم بگویند که آقا را مجبوراً بشهر آوردند .

مدیر وارد شهر شد بیای عین الدوله که جنب دروازه دوشان تیه است در حالتیکه امیر بهادر جنگ هم پهلوی عین الدوله بود تفصیل را گفت عین الدوله جواب داد که شب جمعه است من از دوشان تیه بشهر آمده ام از برای غسل جمعه چه طور برگردم بدوشان تیه باری سه از شب گذشته شاهزاده عین الدوله مراجعت بدوشان تیه کرد امر کرد کالسکه چهار اسبه بستند پیش خدمت خودش را که صدق السلطان لقب داشت او را همراه مدیر کرد که آقا را از حضرت عبدالعظیم بیاورند آقایان مطلع از این قضیه شده بدگمان شدند که این اسباب چینی خود آقا است آقا باین ملاحظه خودشان تشریف نبردند آقای آقا میرزا کاظم آقا زاده بزرگ را همراه صدق السلطان کرده پنهانی از آقایان فرستادند بدوشان تیه که هذر امشب را بخواهند و از جانب آقا قول بدهند که فردا پس از فرستادن کالسکه خود آقا تشریف بیاورند آقا زاده تشریف بردند و فرمایشات آقا را رسانیدند شام را هم در دوشان تیه صرف فرمودند و از برای خواب مراجعت فرمودند بشهر منزل اعظام الممالک خوابیدند سحر هم در حمام اعظام الممالک وضو گرفته نماز خواندند و بادرشکه کرایه ای اول صبح مراجعت کردند بحضرت عبدالعظیم لکن همه روزه بتوسط کاغذ دستور العمل بمدير میدادند که چه بکن و چه بگو که عین کاغذها بخط و مهر جناب آقا میرزا علیتقی موجود است (که نگارنده بچشم خود بعض از آن کاغذها را دیده) .

میرزا محمد محرر بواسطه عداوت با مدیر تمام وقایع را در حضرت عبدالعظیم با اسم مدیر بیچاره شهرت داد و او را بدنام کرد که مدیر هم از ترس آبرو و جانش آمد بشهر در منزل کربلانی جواد سمسار پسر حاج آخوند سمسار متحصن گردید و پناه باو برد بواسطه آنکه جواد محل و توق حجة الاسلام

آقای آقامیرزا سید محمد بود بعد از فکرهای زیاد آخر عریضه بحضور آقای آقا سید احمد نوشت و در آن عریضه تمام دستورالعملهای خود آقا و فرمایشات ایشان را که با او امر فرموده بودند و او را بچه قسم فرستاده بودند نوشت در پاکت گذارد سر پاکت را نجسبانیده بجواد سمسار گفت این کاغذ را ببر حضرت عبدالعظیم بده با آقای آقا میرزا سید محمد بخوانند و از مظلومی و یگانه‌ی من مطلع بشوند بعد سر پاکت را بحسبان ببر خدمت آقای آقا سید احمد شاید این خری را که آقا بدست خودشان بالا برد و اند دوسرته پائین بیاورند . ندانم چه شد بعضی همچون نقل کردند که جوادیك رأس یعفور و پنجاه تومان پول از آقا سید احمد گرفت و کاغذ را به آقای آقامیرزا سید محمد نشان نداد و بدبخت مدیر را نگذارد که از اتهام بیرون بیاید شب همانروز آقا میرزا علینقی بشهر آمدند مدیر را بخانه خود برد . او را دلداری داد که مatalافی این بدنامی را خواهیم کرد بشرط آنکه شما جائی این مطلب را اظهار نکنید که اسباب بدنامی ما میشود فردا صبح دوسرته مدیر را بردند حضرت عبدالعظیم چیزی نگذشت که تمام آقایان بشهر مراجعت فرمودند باز بتوسط مدیر همان ماهانه را که عین الدوله برقرار کرده بود از برای آقا فرستادند صد تومان خود آقا پنجاه تومان آقامیرزا کاظم پنجاه تومان آقامیرزا علینقی بیست و پنج تومان خود مدیر بعد از چندی آقا زاده آقامیرزا علینقی با مدیر بی مرحمت شده او را از پناه خود دور ساخته بعین الدوله هم گفت که ما او را از اداره خود خارج ساختیم از امروز بیعد امین مامیرزا محمد محرراست و شیخ رضای لسان الذاکرین . باین جهت بیست و پنج تومان مدیر را در حق شیخ رضای لسان الذاکرین برقرار فرمودند و سی تومان هم از برای میرزا محمد محرر برقرار کردند مدیر هم از خرمای بن داد و هم از حلوای بصره محروم شد .

از قرار معلوم مدیر بی تقصیر بوده و در این قضیه مظلوم واقع شده است بجهت اینکه خدمتهای نمایان به آقایان کرده بود در حال آنچه بنده میدانم از ماه ذی القعدة ۱۳۲۳ تا ماه رجب المرجب ۱۳۲۴ ماهی دویست و پنجاه تومان بتوسط میرزا ابوالقاسم نو کر شخصی اعظام الممالک که برادرزن آقامیرزا علینقی بود همه ماهه با اداره آقا میرسد و جهت تأخیر افتادن امر مشروطیت بواسطه وجود محترم آقا زاده بود زیرا که آنچه در خلوت در خصوص عدالتخانه و مشروطیت صحبت میداشتند آقا میرزا علینقی بتوسط میرزا محمد محرر و شیخ رضای لسان الذاکرین بعین الدوله میرسانیدند . صورت کاغذیکه جناب آقا میرزا علینقی برای مدیر نوشته اند : (عنوان سر پاکت) خدمت جناب مستطاب زبدة الواعظین دوست محترم مکرم آقای مدیر مشرف باد .

(عنوان کاغذ) فدای تو دوست عزیز مهربان - از قرار مذکور دیشب را مشیر السلطنه و حاج ملک آمدند ولی هنوز حرفی و صحبتی نزدند شما تحقیق فرموده قبل از آنکه بما اظهار نمایند که مقصود چیست بما اطلاع بدهید دیگر آنکه جناب اعتماد التولیه خیال دارند امروز یا فردا حضور حضرت اشرف مشرف شود سر کار البته زود رفته خدمت جناب اجل آقای اعظام الممالک رسیده با ایشان بگوئید مبادا مطالب محرمانه ما را به اعتماد التولیه بگویند و حضرت اشرف هم برسانید که مقصود اعتماد التولیه اینست که مطالب محرمانه ما را بفهمد یا خبر باشد که اگر بروز کند تمام ما مفتضح هستیم دیگر مختارید . دیگر آنکه منهم اینجا تا به بینم که مشیر السلطنه و حاج ملک چه صحبت میکنند و خودم عصری خدمت شما میرسم جائی نروید

عصری که من شمارا به بینم ولی الان بروید منزل جناب اعظام المالك و مطالب مرقومه را بایشان حالی کنید و مسئله که بنا بود اقدام شود که آقا صلاح دانستند و شما رفتید که صحیح کنید معلوم نشد اهلانات را البته ملاحظه فرمودید که چه نوشته اند باخبر باشید زیاده عرضی نیست (علینقی الحسینی الطباطبائی) حضرت حجة الاسلامی مدخله سلام میرسانند چنانچه آقامیرزا محمدعمر از شما چیزی پرسد درباب پول یاغیره که خیال شما چیست ابدأ حرقی نزنید و ابراز نکنید که قافیه را خواهید باخت و مقصود او این است که یکدستی بزنند با خبر باشید و از قول من خدمت جناب اعظام المالك سلام برسانید و بگوئید ما در خدمت خود مشغولیم و شما هم درباب مسئله وزیر دربار اقدام کنید ملتفت باشید اگر خواستید بمیرزا محمد حرقی بزنید بگوئید اتایک پول دادند و آقا پس دادند. (تمام شد مکتوب مدیرالذکرین) العهدة علی الراوی.

رشته تاریخ ما آنجا بود که آقایان جناب آقا سید احمد را منتخب نمودند و مقاصد خودشان را فهرست نموده فرستادند حضور شاه که از آنجمله عزل عین الدوله بود از صدارت ایران جناب آقا سید احمد وارد بر عین الدوله شده فهرست آقایان را دادند بعین الدوله که گذارد در بقل خود و بتوسط امیر بهادر به اعلیحضرت عرض کرد که آقایان بعض مستدعیات دارند که بر آوردن آنها ضرری بدولت ندارد شاه فرمود بسیار خوب یک مجلس با هم بنشینید و مقاصد آنان را بر آورده نتیجه را بعرض ما برسانید امیر بهادر که همراه آقا سید احمد رفته بود حضور آمد نزد عین الدوله و فرمایش شاه را ابلاغ نموده عین الدوله متقبل شد انجام مستدعیات آقایان را.

باری نتیجه این حکمت و توسط آقا سید احمد بین دولت و آقایان راجع و عاید دو کس گردید اول عین الدوله که عزل او که منظور واهم مقاصد آقایان بود از بین رفت و خود عین الدوله متقبل گردید که مستدعیات آقایان را بر آورده نماید. و با آنها همراهی نماید دوم عاید جناب آقا سید احمد گردید که با عین الدوله همراه شد و دیگر از طرف او اظهار کدورتی نشد بلکه عین الدوله خواهش نمود از معزی الیه که خوب است شما از همین جا (دوشان تپه) بروید بشهر و تلفون کنید که آقایان بروند شهر و در شهر یک مجلس می نشینیم از جهت مقاصد و مستدعیات مذاکره مینمائیم جناب آقا سید احمد جواب گفت رفتن من بشهر موجب سوءظن آقایان خواهد گردید و نخواهند آمد پس بهترین است که بروم بحضرت عبدالعظیم و آنان را راضی نموده عودت دهم اتایک قول و همراهی و معاونت از آقا گرفته پس از اطمینان آقا را روانه نمود جناب آقا که وارد بر آقایان شد مذاکره و گفتگوار طوری نمود که آقایان بدگمان شده و قرارداد ایشان را قبول نکرده و همگی تجدید عهد نموده و هم قول شدند که تا عین الدوله را از صدارت معزول نکنند مراجعت نمایند.

در این ایام جاسوسان عین الدوله متوالیاً اخبار را باو میرسانند امام جمعه برای آقایان پیغام داد که اشخاصی که محرم اسرار شما میباشند و شبها لحاف روی شما میاندازند برای من اخبار را میاورند پس مطمئن باین دوستان خود نباشید و بیائید بشهر تا من واسطه شوم نزد دولت که مقاصد شما را بر آورند آقایان درباره مدیرالذکرین شیخ مرتضی روضه خوان ظنین شده او را از خود دور کرده و

درباره دیگرانهم وضع را تغییر داده و هر کس را بمجالس سرتی خود راه نمیدادند . ارباب حل وعقد آقایان یعنی آنهائیکه مقاصد را پیشنهاد آقایان میکردند چند نفری معدود بودند که از آنجمله جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و جناب آقا میرزا محسن و جناب آقا میرزا مصطفی و جناب اعتمادالاسلام بودند جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی هم در شهر بتحریر ملك المتكلمين چند مجلس سفیر عثمانی را ملاقات نموده و سفیر را راضی نمود که واسطه در صلح باشد و مذاکراتی که با سفیر عثمانی کرد بتوسط برادر خود حاج میرزا علی محمد که او هم از علماء و سادات محترم اصفهان بود و در طهران متوقف برای آقایان پیغام داد و چندین دفعه بین آقایان و سفیر عثمانی رسول واقع شد تا آنکه بتوسط این چهار نفر و مساعی مشارالیه مستدعیات آقایان روی کاغذ آمده نزد سفیر فرستادند و آن از قرار تفصیل ذیل است :

صورت مستدعیات اولیه مهاجرین

اول - نبودن عسکر گاربیچی در راه قم - حه امتیاز راه باین شخص بود موقتاً که گاری و دلچبان و در شبکه متعددی در این راه راه انداخته بود و با مردم نهایت بد سلوکی را مینمود آقایان علماء قم از کارهای او بصدا در آمده بودند لکن کسی بعراض آنها گوش نمیداد از این جهت آقایان قم متمسک بعلماء طهران گردیده و با آقایان طهران معامله کرده بودند که هر اشاره که از طرف آقایان بشود آنان اجراء دارند و عمل نمایند باین جهت آقایان طهران هم عزل عسکر را جزو مستدعیات خودشان نوشتند برای خاطر قبیلین .

دوم - مراحت و معاونت دادن حاج میرزا محمد رضای کرمانی را که در جلال آباد رفسنجان منفی و مبعّد بود محترماً و مجللاً بکرمان حه از زمانیکه واقعه کرمان اتفاق افتاده بود الی این ایام مشارالیه در رفسنجان توقف نموده بود و دولت مابع بود که عودت بکرمان نماید لذا معاونت دادن او را بکرمان جزء اهم مقاصد و مستدعیات قرار داده بودند .

سوم - بر گرداندن مدرسه خان مروی را بجناب حاج شیخ مرتضی حه که تولیت این مدرسه با جناب معظم بود و از اتفاق واقعه مسجد شاه عین الدواه دستخط صادر کرد که نولت مدرسه با امام جمعه باشد و موقوفه را بصرف امام جمعه داد باین جهت یکی از مستدعیات آقایان برگشتن مدرسه و موقوفه بود بمتوالی شرعی آن .

چهارم - بنای عدالخانه ای در ایران که در هر بلدی از بلاد ایران بك عدالخانه برپا شود که بعراض و ظلمات رعیت رسیدگی شود و بطور عدل و مساوات رفتار کنند .

پنجم - احراء قانون اسلام درباره آحاد و افراد بدون ملاحظه از احدی .

ششم - عزل مسیونوز از ریاست گمرک و مالیّه دولت .

هفتم - عزل علا الدوله از حکومت طهران .

هشتم - موقوف نمودن نومانیه دهشاهی کسری مواحب و سمنربات مردم را که یکسال است قرار گذارده بودند که صاحبان مواحب نومانیه دهشاهی بدهند به اجزاء صندوق مالیه .

جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی دوم مسئله را مدعی بود اول آنکه آقایان عازم بودند که تومانی دهشاهی را مخصوص بطبقه علماء و طلاب و سادات قرار بدهند من پیشنهاد کردم و گفتم که این خواهش را تعمیم دهند . دوم آنکه بنای عدالتخانه در عداد مستدعیات نبود و چون سفیر عثمانی گفت اگر استدعای آقایان نوعیت داشته باشد من توسط در صلح میکنم والا اگر مستدعیات شخصیت داشته باشد من اقدام نخواهم نمود لذا من ملحق نمودم بنوشته آقایان تأسیس عدالتخانه را تا سفیر قبول کرد (رجوع به کتاب ایشان شود که در شرح حالات و زندگانی خویش نوشته اند) .

حاج میرزا یحیی دولت آبادی

مؤید فرمایس ایشان آنکه در شب آخر که آقایان روز بعد را معاود نمودند جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی بعموی خود جناب آقا سید اسدالله مکنوبی نوسنه و مژده و عده تأسیس عدالتخانه را داده بود و تا آنوقت این لفظ رسماً و علناً بر زبانها جاری نشده بود اکنون نگارنده قبل از این واقعه کرامت آقای طباطبائی رسیده و این مقصود خود را اظهار میفرمودند حتی آنکه در آن شبی که

آقایان از مسجد شاه رانده شده و در خانه آقای طباطبائی جمع شده بودند جناب حاج شیخ مرتضی از آقای طباطبائی استعلام نمود که تکلیف چیست جنابش فرمود مقصودی که داشتیم جلومیاندازیم و نیز اشخاصی که دور آقایان را در معنی داشتند مقصودی جز این نداشتند پس جمع بین قول آقای دولت آبادی و قول دیگر باین قسم میشود که در عریضه که آقایان بتوسط سفیر عثمانی بشاه عرض کرده بودند این استدعا را نوشته بودند و جناب حاج میرزا یحیی نسیان آقایان را متذکر شده و آنانرا متذکر نمود که بنویسند بهر جهت زحمت جنابان حاج میرزا یحیی و حاج میرزا علی محمد برادرش در این موقع بی نهایت مفید افتاد چه پس از تنقید عریضه آقایان سفیر عثمانی فهرست مستدعیات آقایان را در پاکت رسمی گذارده و ایفا بحضور اعلیحضرت مظفرالدین شاه داشت جناب میرزا نصرالله خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه پاکت سفیر را در حضور شاه باز نموده و قرائت نمود عین الدوله از این تدبیر آقایان منفعیل گردید چه تا این وقت شاه اطلاع نداشت که مقصود آقایان چیست و تظلم و هجرت آنان از برای کیست اعلیحضرت فرمود جواب سفیر را بنویسید که مقاصد آقایان را بر آورده و آنها را محترماً عودت خواهیم داد و شفاهاً هم بعین الدوله فرمود البته آقایان را محترماً عودت دهید عین الدوله عرض کرد اطاعت میکنم لکن عودت آنان موقوف است بر مقدماتی که همین دوسه روزه بعمل خواهد آمد .

در ایام تحصن آقایان حاج ملک التجار که در آن ایام اعتباری داشت بعزم حرکت دادن آقایان رفت بزائیه مقدسه دیگر معاموم نشد عین الدوله او را فرستاد و یا خودش داوطلبانه عودت آقایانرا تقبل نمود بهر جهت رفتن ملک سودی نکرد چه هر وقت اراده کرد آقایانرا در خلوت ملاقات کند طلاب حاضر شده و مذاکرات علمی فرصت تکلم باو نمیداد و اگر هم تکلمی میکرد لایسمن و لایغنی لذا خائبا و خاسراً مراجعت نمود .

عین الدوله حکومت موقتی زائیه مقدسه را واگذار نمود به برادر زاده خود امیر خان سردار (امیر اعظم) آقایان ملتفت شدند که امیر خان سردار برای حکومت زائیه مقدسه نیامده است بلکه ضمناً مقصود دیگری دارد لذا نه دیدن از او کردند و نه او را بمجلس خود دعوت نمودند. امیر خان سردار دید که اگر کار بهمین طریق بگذرد مقصودش حاصل نخواهد شد لذا از راه صداقت و درستی و راستی چنانکه شیوه او بود درآمد و پیغام داد برای آقایان که من برای این آمدم که شمارا عودت دهم بشهر و اگر اجازه میدهید خدمت رسیده مقاصد را مذاکره کنیم آقایان اجازه داده از آقایان دیدن کرد در مجلس اول مذاکره نشد ولی مراد میان او و آقایان بود تا اینکه در یک شب از آقایان دعوتی نموده پس از مذاکرات زیاده آقایان گفت مگر شما مایل نمیشاید کارتان اصلاح شود آقایان در جواب گفتند البته اصلاح کار را طالبیم امیر خان سردار گفت پس چند نفر از ائمه خود را با من روانه نمایند نزد انابک و حضوراً باهم گفتگو و مباحثه نمایند آقایان قبول نموده چهار نفر از ائمه خود را معین و روانه شهر داشته اسامی شریفه آنان از اینقرار است : جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی فرزندا کبر و ارشد آقای طباطبائی .

جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی برادر جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد (که در استبداد صغیر شبانه بضر بگلوله شهیدش کردند) .

جناب آقامیرزا محسن برادر جناب صدرالعلماء داماد آقای بهبهانی .

جناب اعتمادالاسلام آقا سید علاءالدین داماد آقای بهبهانی .

بالجمله این چهار نفر سه ساعت از شب چهارشنبه چهاردهم شهر ذی القعدة سنه ۱۳۲۳ مطابق

یادهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی وارد شدند بر عین الدوله پس از مذاکرات بسیار قرارداد آقایان مزبور

را در منزل اتابك نگاه دارند و شب پنجشنبه

را در همان منزل اتابك توقف نمایند تا

اتابك مقاصدشان را بشاه عرض کند .

از قرار مسموع درباریان بخیال

اقتادند که این چهار نفر را بطرفی بفرستند

و هر کدام را بیک جایی اندازند که هم

دماغ آقایان سوخته شود و هم دیگر کسی

در اطراف آقایان نماند بهر قصدی که بود

امناء آقایان در منزل اتابك بالطوع والرغبة

و یا بالاچاره والا کراه متوقف شدند این

خبر بزائوه مقدسه رسید آقایان مهاجرین

متزلزل و مضطرب شده در شهر طهران

طرف عصر خبر منتشر شد که چهار نفر

از آقایان را خیال تبعید دارند مردم و کسبه

بخیال افتاده بعضی را هم ترس و واهمه

گرفت چه هر کس يك بسته و یا خویش

و دوستی در زائوه داشت .

حسن اتفاق و یاسوء تدبیر درباریان

روز چهارشنبه چهاردهم اعلیحضرت شاهنشاه

امیر خان سردار (امیر اعظم)

در خانه امیر بهادر مهمان بود نزدیک ظهر آن روز که شاه از کالسکه پیاده شد بکنفرن عریضه حلوشاه بلند

کرد گویا آن عریضه را هم صحافیاش نوشته بود و يك عریضه هم در دالان خانه امیر بهادر بشاه داده شد

(رسم عریضه دادن بشاه این طور بود که متظلم تظلم و عرض خود را در کاغذی نوشته در معبر شاه

میایستاد هر وقت شاه میرسید کاغذ را بادست بلند میکرد یکدفعه فراستها باحوب میدویدند بحرف متظلم

آن وقت یاپادشاه و یاصدر اعظم و یا حاج الدوله صداه میکرد که متعرض عارض نشوید و بکنفرن بخدمت

میآمد عریضه را میگرفت اگر شاه دیده بود که میگرفت والا بدست شاه نمیرسید و جواب داده نمیشد)

شاه دراول ورودش بخانه امیربهادر که روی صندلی نشست دوعریضه را ازپاکت بیرون آورده بنا کرد بخواندن مضمون هردو قریب باین مضمون بود :

ای کسبکه تاج سلطنت را برسر تو گذارده وعصای سلطنت را بدست توداده بترس ازوقتی که تاج را ازسرتو وعصا را ازدست بگیریم الخ

ازملاحظه این دوکاغذ شاه درهم رفته ومتفکرشد درآنروزیک کاغذ ازانجمن مخفی بشاه نوشته شد ودیگری را هم صحافشی نوشته بود .

دراین اثناء بیشخدمت وارد شده عرض کرد اعلیحضرتادرشهریلوایی بزرگ برپا شده بازارها را بسته ومردم خیال شورش دارند شاه سبب را استفسار کردجوابداد که سبب توقف امنای آقایان است درمزل اتابک که مردم گمان کرده اند آنها را مجبوراً نگاهداشته اند وخیال تبعید ونفی آنها را دارند دریاریان آنچه سعی کردند که بلکه شاه اذن داده بقوة جبریه مردم را ساکت کنند شاه اذن نداد بلکه بیشتر باعث خیال وواهمه شاه شد در این بین سوارهای دولتی حاضر شدند و شاه بطرف ارک حرکت فرمود .

درین راه زنها اطراف کالسکه سلطنتی را گرفته بفریادبلند وگریه وزاری می گفتند : ما آقایان وپیشوایان دین را می خواهیم ما مسلمانیم وحکم آقایانرا واجب الاطاعه میدانیم عقدمارا آقایان بسته اند خانه های ما را آقایان اجاره میداده اند مجلاً تمام امورمادردست آقایان بوده وهست چطورراضی شویم علما را نفی بلد وتبعید نمایند . ایشاه مسلمان بفرمای مسلمانانرا احترام کنند . ای پادشاه مسلمان علمای اسلام را ذلیل وخوارنخواهید . ای پادشاه اسلام اگروقتی روس وانگلیس باتوطرف شوندشصت کرور ملت ایران بحکم این آقایان جهاد میکنند (در این مقام نگارنده تاریخ مینویسد مرحوم مظفرالدین شاه اگرعاقبت اندیش بود میتوانست جواب بگوید ای رعیت من هرگاه دولتی بخواهد بادولت ایران طرف شود اول قلوب شما را ازعلماء متنفرمیسازد که شما بدست خود یکی را در میدان بدار بکشید و یکی را در خانه خودش درالتی که روی سجاده نشسته با تیر موذر بکشید و دیگری را خانه نشین ودیگری را مطرود ومردود کنید حاصل آنکه اول علماء ورؤساء دین شمارا بدست خودتان تلف ومعدوم میکند) باری شاه وارد ارک شد وزیردربار (یعنی امیربهادر) وحاجب الدوله آمدند دربازار آنچه سعی کردند بلکه مردم را ساکت کنند وآرام دهند بلکه بازارها بسته نشود فایده نکرد بلکه مردم درمقام طرفیت برآمده انبند گفتن وفحش دادن مضایقه نکردند حتی آنکه در نتیجه حاجب الدوله یکی ازسادات اخوی که مسمی به آقا سید ابراهیم بود با امیربهادر وحاجب الدوله طرف شد که عین الدوله آقایانرا گرفته وخیال تبعید دارد ما مسلمان باشیم و آقایان در این هوای سرد زمستان در حضرت عبدالعظیم گرفتارصدها واذیت شماها باتند مجلاً بازارها وسراها تماماً بسته شد علاء الدوله حاکم طهران درخیابانها میگذاشت که دکانهای خیابانها بسته نشود که درخیابان جیانشانه نزدیک سبزه میدان رسید بحجره آقا سید ابوالقاسم مذهب دید آقا سید حسن معروف بسید صاحب الزمانی باچند نفری در آنجا مشغول مذاکره میباشند حکم کرد سید بیچاره را از حجره بیرون کشید وگفت ای سید مفسد

آخر کار خودت را کردی و چوب دست خود را بسر و صورت سید کوفتن گرفت بیچاره سید محترم را مشلق و مضروب نمود دکانین خیابانهم از این سوء تدبیر علاء الدوله بسته شد خبر به اعلیحضرت پادشاه رسید بعین الدوله فرمود البته مقاصد آقایان را اجراء دارید و آنها را تا فردا باید بیاورید بظهر والا من خودم میروم و آنها را میآورم اگر چه عین الدوله فرمایش شاه را اطاعت نمود و تلفون کرد بحضرت عبدالعظیم که شاه مقاصد و مستدعیات آقایان را بر آورده نمود ولی مردم مطمئن نشدند دکانها بسته و شهر بحالت بلوا باقی ماند عده از کسبه هم روانه حضرت عبدالعظیم شدند در واقع حضرت عبدالعظیم و طهران یک پارچه آه و فریاد و متصل بهم گردیده شب جمعه بنده نگارنده و معین العلماء آقا سید جمال الدین را بتخانه خودش برده و شب را با او بسر برده صبح زود درشکه سوار و روانه حضرت عبدالعظیم شده درین راه مردم عوام سید را دیده بطرف درشکه سید ریخته دست و پای آقا را میبوسیدند و صدا بسلام و صلوات بلند میکردند و این عبارت را میگفتند (بر دشمن سادات لعنت) .

با این حالت هجوم مردم رسیدن سید بنزایه مقدسه مشکل بود لذا بدرشکه چلی سفارش کردیم درشکه را نگاه ندارد درشکه چلی شلاق کش اسبهای درشکه را بحرکت آورده رسیدیم دم دروازه حضرت عبدالعظیم از آنجا دیگر عبور و مرور سواره ممکن نبود لذا سید جمال الدین از درشکه پیاده شده تا مردم را چشم باو افتاد دور او را گرفته و او را بحالت صلوات و اجماع بصحن مقدس رسانیده اطراف سید را جمعی گرفته بودند که از صدمه و هجوم مردم سید تلف نشود آقایان اهل منبر که دیدند سید وارد شد و با بودن او شاید منبر امروز از دستشان برود و زحمات آنها بهدر رود خصوص سید اکبر شاه و آقا شیخ مهدی و حاج شیخ محمد که این سه نفر در این چند روزه خیلی زحمت کشیده بودند لذا مذکور داشتند که ظهور سید صلاح نیست و باید مثل سابق مخفی باشد در این بین جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید و بنکارنده بحالت تغیر فرمود من بعین الدوله قول داده بودم که سید ظاهر نشود و منبر نرود چرا او را آوردید نگارنده در جواب گفت جناب آقا شما قول دادید بنده که قول نداده بودم وانگهی اگر بنا شد شما شهر بروید پس آقا سید جمال الدین هم باید ظاهر شود .

بالجمله آقایان سید بیچاره را بردند در خانه اعتماد التولیه مخفی کردند چون هم سید متغیر بلکه خائف شده بود و هم جمعی بعد از آمده بودند لذا جناب آقا میرزا مصطفی آشتیانی به بنده گفت ما هر چه بگوئیم آقا سید جمال باید مخفی باشد شما نشنوید و با هم میرویم شهر من تا کار آقا را اصلاح نکنم دست بر نمیدارم پس از این اطمینان سید راحت شده ولی در خانه اعتماد التولیه یات دو ساعته توقف نمود .

بالجمله صبح جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام سال ۱۳۲۳ هجری که مطابق است با دوازدهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی بنای آقایان بر مراجعت بشهر طهران شد و زمان تحصن یکماه کردید (بر و فو نور براون) در تاریخ خود مینویسد مدت تحصن دوماه طول کشید و این اشتباه و سهواست حد مدت تحصن یکماه بود که سی روز باشد زیرا که پنجشنبه ۱۷ شوال از طهران هجرت نمودند و جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام مراجعت بدارالخلافه طهران نمودند .

و نیز در ترجمه تاریخ آبی که مینویسد در آخر ماه ژانویه مطابق با اواسط ماه ذی الحجة ۱۳۲۳

بود غلط است چه مراجعت آقایان از زاویه مقدسه در دوازدهم ژانویه و مطابق با واسطه ماه ذی القعدة است (رسم نگارنده نیست که غلط و اشتباه دیگرانرا اظهار کنم لکن چون يك زمانی باعث اشتباه خواهد شد و شاید خواننده نسبت سهو و غلط را بنگارنده بدهد باین جهت توضیح و اظهار داشتیم که تاریخ خارجه را در اینخصوص اعتباری نیست و یا مترجمین با اشتباه رفته اند)

بازی روز جمعه شانزدهم امیر بهادر که وزیر دربار بود با اقبال الدوله و نصر السلطنه (۱) و شمس الملک که آنروز میرآخور بلکه جملة الملک بود و امیر خان سردار که حاکم زاویه مقدسه بود و بعضی دیگر از رجال دولت مأمور شدند بحرکت دادن آقایان بازارهای طهران عموماً تعطیل و بسته شد کالسکه های دولتی و درشکه ها باید نهاده حاضر شده درشکه های کرایه را هم برحسب تلفون امیرخان سردار از طهران احضار نمودند از طرف بزرگان طهران نیز درشکه ها و کالسکه های بسیار حاضر شده خط آهن را هم در امروز بجانی کردند گویا قیمت بلت های ماشین را امیراعظم از خود داد حرم و مسجد و صحن و دو مدرسه و صحن امامزاده حمزه و بازار حتی بقعه صادقیه ملو و پر بود از مردم ازدحام و جمعیت بجای بود که خوف خطر و تلف شدن مردم میرفت درسه ساعت بظهر روز جمعه در وسط صحن منبر گذارده جناب حاج شیخ محمد واعظ که از طرف آقایان ملقب شده است بخلایق المعانی رفت بالای منبر و دستخط شاه را در حضور وجوه علماء و اعیان و اشراف و رجال دولت قرائت نمود پس از او جناب آقا شیخ مهدی (سلطان المتکلمین) و سید اکبر شاه (اشرف الواعظین) رفتند بالای منبر و دستخط شاه را با مستدعیات آقایان قرائت نمودند ضمناً اظهار تشکر از زحمات امیر خان سردار نمودند مردم را هم بفریاد بلند صدایشان بزنده باد پادشاه اسلام و زنده باد ملت ایران بلند کردند .

این مجلس و این روز اول مجلس و اول روزی بود که صدای زنده باد ملت ایران بآسمان رفت و تا به امروز اهل ایران جرئت نداشتند که علناً بگویند زنده باد ملت ایران از وضع این مجلس برای امیر بهادر و نصر السلطنه و شمس الملک خوش نگذشت چه احدی اسمی از آنها نبرد دعای اهل منبر مخصوص بشاه و علماء و امیرخان سردار بود و دیگر آنکه این صدای زنده باد ملت ایران بگوش آنها تازه رسیده است و معنی قومیت و ملیت را ندانسته اند .

صورت دستخط شاه و مستدعیات آقایان از قرار تفصیل ذیل است :

صورت عریضه مهاجرین حضور شاه

بشرف عرض بندگان اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه اسلام و اسلامیان
 بناه میسرساند - که این يك مشت دعاگویان از علماء و قاطبه سلسله جلیله علماء
 و کلیه اصناف رعیت از حضور مبارک بندگان اعلیحضرت شهریاری که ناسبان
 ملت و حامی شریعت است استعفا داریم که مقرر فرمایند مزید الطول العمر
 و رضاء الخاتم النبیین صلی الله علیه و آله الطاهرین قانون معدلت اسلامی برطبق

(۱) محمدولی خان نصر السلطنه نا در حکومت استبداد کار کرده است او را بلقب اول که نصر السلطنه است میشناسیم از وقتی که داخل در خدمات ملی شده است او را بلقب سیه دار اعظم ذکر میکنیم .

مذهب شیعه جعفریه در تمام اقطار و بلاد مملکت علیه ایران بین تمام اصناف من دون استثناء جاری شود که احدی خارج از آن قانون احکاماً و حدوداً نباشد و موجب مباحات و مفاخرت بندگان اعلیحضرت شهرباری بر تمام سلاطین وجه الارض باشد .

صورت عریضه اتابك بشاه

قربان خاکپای جواهر آسای بندگان اعلیحضرت قویشوکت اقدس همایونت شوم - بر خاطر مهر مظاهر همایون اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی روحانده پوشیده نیست که این غلام خانه زاد از بدو افتخار بجاروب کشی اقدس اعلی تا کنون چهل سال است همه وقت در هر مأموریت طالب اردیاد دعا گوئی ذات عظیم المثال مبارک بوده و در هیچ مورد از این مقصود غفلت نداشته است ولی در این مقدمه حضرات علماء که قصدی جز دعا و ثنا نداشته اند و همه وقت بوظیفه دعا گوئی خودشان مشغول بودند، بطوری پیش آمد کار شده که اصل مقصود از میان رفته و حالا این غلام خانه زاد بیمقدار را در آستان اعلی شفیع انگبخته اند که نظر توجهی از طرف قرین الشرف همایون در انجاء عرایض آنها معطوف و با امیدواری بمراحم شاهانه بدعا گوئی ذات بابرکات همایون مشغول شوند و چون عرایض آنها از روی دعا گوئی محض است این است که بعرض آستان مبارک میرساند و امیدوار است بشمول مرحام ملو کانه افتخار حاصل نماید .

صورت مقاصد آقایان

- ۱ - محض سلامت ذات اقدس مبارک قیمت تبر را که برای عامه اسباب از دیاد دعا گوئی است گذشت فرمایند اگر چه در اینجا ضرری بدولت متوجه است ولی این غلام بیمقدار در صورت قبول عرض آنرا محض اجراء این امر خیر و دعا گوئی علماء و امیدواری عامه از خود تقدیم میدارد که بدولت هم ضرری متوجه نشود و اسباب مزید دعا گوئی ذات اقدس نیز فراهم آید .
 - ۲ - نظر به بی احترامی که نسبت بحاج میرزا محمد رضا شده چون از دعا کویان دولت است اظهار مرحمتی بشود که موجب مزید امیدواری و دعا گوئی طبقه علماء اعلام گردد .
 - ۳ - سیئات اعمال عسگر گاریچی متصدی راه عراق بعرض اولیاء دولت علیه رسیده و اجزاء و اتباع او از جانب دولت مورد تنبیه شدند خود عسگر را هم مقرر فرمایند از دخالت بکار منفصل و از جانب دولت توجهی در تنبیه او بشود که حدّ خلاف کاری خود را بداند و موجب امیدواری و دعا گوئی عامه رعایا گردد و در عرایض سایر آقایان عظام هم باید اراده مخصوص مبذول فرمایند که آنها هم
- تکر

۴ - برای رسیدگی به عرایض کلیه رعایا و مظلومین از جانب سنی الجوانب همایونی ترتیبی. در امر عدالتخانه دولتی داده شود که رفع ظلم از مظلوم حقاً و عدلاً بعمل آید و در اجراء عدل ملاحظه. از احدی نشود.

دستخط شاه در جواب عین الدوله

جناب اشرف اتابك اعظم - عریضه شما را ملاحظه نموده توسط شمارا قبول فرمودیم مسلم است علماء عظام دعاگوی دولت هستند عرایض آنها که برای دعاگوئی ما باشد و صحیح باشد پذیرفته میشود نسبت بآنها کمال التفات را داریم همیشه دعاگو بوده اند شما هم التفات و مرحمت مارا بآنها بنمائید ذی القعدة ۱۳۲۳ .

ایضاً دستخط شاه بعلماء اعلام

جنابان مستطابان شریعتمداران علماء عظام سلمهم الله تعالی - جنابان آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا ابوالقاسم و آقامیرزا محسن و اعتماد الاسلام را که برای اظهار مطالب خودتان نزد جناب اشرف اتابك اعظم فرستاده بودند از شرح پیغامات شما مطلع شدیم این مسئله را باید عموم علماء عظام بدانند که رأفت و معدلت ما همیشه با افراد رعیت شامل بوده خصوصاً نسبت بعلماء اعلام که دعاگوی دولت و خیرخواه شخص سلطنت هستند کمال اعتقاد و التفات داشته در مقاصد حق آنها همیشه نهایت توجه کرده ایم حالا هم که شرح اظهارات شما را جناب اشرف اتابك اعظم عرض کرد در صدر عریضه او دستخطی صادر شده است که برای شما خواهند فرستاد با کمال امیدواری بشهر آمده باتفاق جناب اشرف اتابك اعظم شرفیاب شوید که حسن ظن و کمال رأفت و عقیدت خودمانرا مشافهه نیز بآن جنابان انحاء و اظهار کنیم و بانهایت آسوده گی و امیدواری بدعای دولت و مزید تأییدات و توفیقات ما اشتغال ورزید . شهر ذی القعدة ثیل ۱۳۲۳

ایضاً دستخط اعلیحضرت مظفر الدین شاه

جناب اشرف اتابك اعظم - چنانکه مکرر این نیت خودمانرا اظهار فرموده ایم ترتیب و تأسیس عدالتخانه دولتی برای اجراء احکام شرع مطاع و آسایش رعیت از هر مقصود مهمی واجب تر است و این است بالصراحة مقرر میفرماییم برای اجراء این نیت مقدس قانون معدلت اسلامیه که عبارت از تعیین حدود و اجراء احکام شریعت مطهره است باید در تمام ممالک محروسه

ایران عاجلا دایر شود بر وجهی که میان هیچیک از طبقات رعیت مطلقاً فرقی گذاشته نشود و دراجراء عدل و سیاسات بطوریکه در نظامنامه این قانون اشاره خواهیم کرد ملاحظه اشخاص و طرفداریهای بی وجه قطعاً جداً ممنوع باشد البته بهمین ترتیب کتابچه نوشته مطابق قوانین شرع مطاع فصول آنرا مرتب و بعرض برسانید تا در تمام ولایات دائر و ترتیبات مجلس آنهم بروجه صحیح داده شود و البته این قبیل مستدعیات علماء اعلام که باعث مزید دعا گوئی ماست همه وقت مقبول خواهد بود همین دستخط ما را هم بعموم ولایات ابلاغ کنید . شهر ذی القعدة ۱۳۲۳ .

بعد از قرائت دستخط شاه و مستدعیات آقایان حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین و آقا سید اکبر شاه اشرف الواعظین در بالای منبر گفتند همه علماء و آقایان طلاب متفق و هم قسم شدند . بر اینکه عدالتخانه را از دولت خواهش و تشکیل دهند شاه هم نهایت مرحمت را فرموده و دستخط تشکیل عدالتخانه صادر فرموده بعد از این ظلم و تعدی باحدی نمیشود الان آقایان روانه شهر خواهند شد طلاب گفتند این دستخط شاه را باید سفراء تصدیق کنند و الا ما نمیکذاریم آقایان از اینجا حرکت نمایند اختلاف بین آقایان و طلاب واقع شد آقایان علماء در جواب طلاب گفتند که تا کنون در قول پادشاه خلاف نشده است و پادشاه بنوشته خود ولیعهد و صدراعظم را بر مسند ولایتعهد و صدارت نشانیده است اگر این دستخط اجراء نشود سایر دستخط ها را هم امضاء نخواهیم نمود این سوء ظن درباره دولت که نقض قول و عدم اجراء دستخط باشد بهیچوجه پسندیده نیست و ما اگر بگوئیم سفراء دول دستخط شاه را امضاء و ضمانت نمایند هر آینه خلاف ادب و رسم است و در واقع توهین بیادشاه اسلام کرده ایم و دیگر آنکه حقى بسفراء دادن با رفتن مملکت مصادف خواهد بود بعضی از آقایان از قبیل آقا سید محمد رضا و غیره در خیال بودند که اگر آقایان امروز گول و غریب عین الدوله را بخورند هر آینه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را باتیر بزنند چه اطمینان عموم باین دونفر است و اگر امروز این دونفر با عین الدوله همراه شوند دیگر یأس کلی عموم را حاصل خواهد گردید و در جواب آقایان مذکور داشتند ما نمیکوئیم سفراء امضاء دستخط شاه را بنویسند بلکه ما میگوئیم صدور دستخط شاه بتوسط سفیر عثمانی باشد تا رسمیت حاصل نماید و دیگر صدراعظم نتواند عذری بیاورد آقایان علماء بهر زبانی بود طلاب را ساکت نموده و قول دادند اگر دستخط شاه را اجراء نکنند باز مراجعت کنند بزائوه مقدسه در این اثناء بین مردم شایع شد که باین زحمات حالا که آقایان میخواهند بادولت صلح کنند بایجاد رین افتاده و مانع شده اند قول آقایان و این شایعه طلاب را از میدان بیرون کرده خواهی نخواهی ساکت شده و آقایان عازم بر حرکت شدند .

آقایان خواستند سوار کالسکه نشوند امیر بهادر گفت اگر سوار کالسکه نشوید بی احترامی بشاه خواهد شد که کالسکه های سلطنتی خالی بر گردند بهر طور بود آقایان در کالسکه های سلطنتی و موکب علماء بطرف شهر حرکت نمود .

مراجعت آقایان بدارالخلافة طهران

روز جمعه شانزدهم شهر ذی القعدة الحرام ۱۳۲۳ که مطابق بود با ۱۲ ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی یکساعت از ظهر گذشته آقای بهمانی و آقای طباطبائی و حاج شیخ مرتضی آشتیانی و صدر العلماء طهرانی با امیر بهادر وزیر دربار در کالسکه شش اسبه سلطنتی نشسته سایر آقایان و طلاب در کالسکه های دولتی و در شبکه های سلطنتی سوار شده آقا سید جمال افجه سوار قاطر شده و از در شبکه و کالسکه امتناع نمود بدکهای طلا و نقره و سوار های نظامی در جلو آقایان با عزت و احترامی فوق العاده بطرف شهر حرکت کردند تا دم دروازه باین حالت آمدند دم دروازه طلاب و سادات عازم شدند که آقایانرا از کالسکه پیاده کنند و سوار قاطر والاغ شوند تا مردم بغیض دست بوسی نایل آیند آقایانهم برای آنکه مردم بغیض برسند بسی میل نبودند لکن وزیر دربار گفت الان سه ساعت بغروب است اعلیحضرت شاهنشاه در قصر دولتی و عمارت گلستان منتظر ملاقات آقایان است و اگر آقایان از کالسکه پیاده شوند سه ساعت از شب گذشته وارد میشوند مناسب این است که پیاده نشوند بهمین حال وارد بر شاه شویم پس از گفتن این کلام رو بطرف سوارهای کشیکخانه کرده فرمان نظامی داد یکدفعه سوارها اطراف کالسکه را گرفته مردم را عقب کردند و کالسکه را وارد و از راه خیابان روانه شدند و درازک دم باغ گلستان و تخت مرمر آقایانرا پیاده کردند آقایان وارد دربار شده سایر آقایان و آقا زاده ها هم از عقب رسیده درازک ملحق بآقایان شدند مردم و کسبه ریختند درازک فراشها درب باغ را بستند آقایان قدری در اطراف اتابک نشسته پس از چند دقیقه با عین الدوله و مشیرالدوله رفتند حضور شاه پس از ورود و تعارفات رسمیه شاه فرمود من سابق بر این اقدام واستدعای شما مایل بودم بافتتاح عدالتخانه و خودم در نیمه شعبان بنظام الملک گفتم که ترتیب عدالتخانه را بدهد بعد از این شما هر کاری داشته باشید بخود من اظهار نمایند من حاضرم از برای اجراء مقاصد شما افتخار من باین است که دین جد شما را ترویج میکنم آقایان اظهار تشکر نمودند پس از آن اعلیحضرت گله فرمود از آقایان که چرا در مسئله خرابی عمارت بانگ بخود من اظهار نکردید و چرا خودتان بدون اطلاع بدولت اقدام کردید آقای طباطبائی در جواب شاه عرض کرد مشیرالدوله و مشیرالسلطنه هر دو حاضرند که من کراراً بآنها گفتم و نوشتم جوابی که هر دو نوشته اند حاضر است باری در این وقت جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بانتهاء نفرسید وارد ارك شدند بعد از آن آقامیرزا مصطفی آشتیانی با جمعی کنیز از طلاب و سادات وارد ارك شده مردم هم که دیدند درهای ارك را بستند و توقف آقایان بطول انجامید از خارج ارك صداهای خود را بمصوات بلند کرده هیاهو و غوغا بلند شد که شاه بگوش خود شنید و مضطرب شد .

آقایان از زحمات امیرخان سردار (امیر اعظم) و کفایت او خدمت شاه اظهار تشکر نمودند اعلیحضرت يك انگشتی بر بلیان از انگشت خود در آورده بامیرخان سردار خلعت و آقایانرا اذن مراجعت داد .

این اول مجلسی بود که گفتگوی بین علماء و شاه بطریق مباحنه و رد و بدل بود چه تا این

زمان رسم این بود که هر چه پادشاه میگفت مخاطب و مستمع حق رد و جواب نداشت جز سکوت تکلیف دیگری نبود آنوقت صدراعظم و با یکی از وزراء در مقام معذرت و شفاعت از طرف مخاطب شاه يك دو کلمه سخن میگفت لکن در این مجلس شاه آنچه میفرمود علماء در مقام جواب ورد مضایقه

امیر بهادر جنک

نمیگردد و نیز این اول مجلسی بود که شاه در مقام تکلم لفظ (من) و (مرا) ادا کرد سابق بر این لفظ (ما) و (مارا) میگفت (ما) فرمودیم ما اذن دادیم ما چنین خواستیم ولی امروز میفرمود من توقع از شما نداشتم من سروج دین جد شما میباشم من در مقام مقاصد و مستدعیات شما حاضریم و نیز سابق بر این سلاطین ایران بسید و ملا آخوند میگفتند در این مجلس شاه میفرمود آقایان من از شما خواهش دارم . بالجمله آقایان از حضور شاه برخواسنه بخانه های خود مراجعت کردند مردم اطراف آقایان را گرفته جمعی آقای طباطبائی را بخانه آورده جمعی آقای بهبهانی را بخانه اش رسانیده گروهی اطراف آقای صدرالعلماء

را گرفته از درب خانه امام جمعه بمنزل خودشان بردند .

در این روز اجزاء امام جمعه نهایت معقولیت را بخرج دادند زیرا که از ورود مهاجرین اظهار مسرت و خوشحالی مینمودند و از گذشتن آقای صدرالعلماء از درب خانه ایشان با آن ایهت و حلال از مخالفت با آقایان نادم شده و در شب حراغایی دکاکین متعلق بایشان را نیز جراغانی نمودند و از

امروز امام جمعه همراه شد و از آقایان دیدن نمود و (نازمان بمباردمان مجلس امام جمعه باعلماء همراه بود) بهر جهت آقایان با نهایت جلال و احترام بمنازل خویش رسیدند آقا سید جمال افجه که سوار قاطر بود و در کالسکه سوار نشد با آقا سید جمال واعظ اول شب را با صدای صلوات و تکبیر مردم بخانه خویش رسیدند .

آقا سید جمال واعظ نخست در خانه آقا سید جمال افجه ورود نمود و اندکی در آنجا مکت کرد متجاوز از سیصد نفر از مردم اجتماع کرده و او را سوار الاغ نموده با احترام تمام او را بخانه خودش که نزدیک سید نصرالدین بود رسانیدند آقا سید جمال واعظ بنگارنده گفت از این ورود دانستم بهتر و بزرگتر ریاسات حجة الاسلامی است و من باید در این رشته کار کنم ناخودرا بمقام اجتهاد برسانم این بود که بعد از این بنای درس خواندنرا گذارد و نزد یکی از اسانید شروع بخواندن رسائل و فقه کرد و در اخفاء آن نهایت سعی را داشت بعضی اوقات که شبها نزد او مرفرم اشکالات رسائل را از بنده نگارنده می رسید و بطریق مباحثه و ایراد مطالب فقه و اصول را از نگارنده اقباس مینمود نگارنده اگر چه مضایقه نداشتیم ولیکن بطور افاده حل مشکل او را مینمودم بجملاً معین حضور که ارجاء انجمن مخفی بود در ورود آقایان نهایت سعی و کوشش را نمود و در حرا عان بازار آنچه در فوّه داشت ظاهر نمود . اعصام السلطنة بسر معر الممالك و استحصای که هواخواه امین السلطان بودند نیز خدمات خود را به آقایان ظاهر مساختند .

روز شنبه هفدهم ذی القعدة الحرام سنه ۱۳۲۳ معابته با ۱۳ زانویه ماه فرانسه سال ۱۹۰۶ میلادی و یکم شهر بورما قدیم و ۳۱ کانون الاول و ۲۹ دیماه حلالی مردم طهران اسدشمام رایت طلبة مقدسه حریت را نموده و سای دیدن از آقایانرا گذاردند فوج فوج دسه دسه بدیدن آقایان میآمدند شعراء قصائد خود را میخواندند شب یکشنبه حراغان باشکوهی در طهران بود آقایان چند روزی گرفتار دبد و بار دبد بودند شاهزاده عنالدوله بدیدن از آقایان کرد لیکن در منزل آقایان غلمان و حائاتی از خودش صرف مینمود یعنی آبدار و قهوه محی همراه خود آورده بود از حای خودش و فند خودش حای آسامید دیگر از نرس آنکه شاید او را مسموم کنند و یا آنکه برای شاهزادگی خود این کار را اصفه برصدور سابق کرد معلوم بود بهر جهت علاءالدوله را از حکومت طهران معزول و شاهزاده نرالدوله را بحابس منصوب نمود .

عمده و مهم ترین کارهای غرقانونی علاءالدوله در حکومت طهران ارا بن هراست اول چوب زدن بحار که سابقاً ذکر شد دوم عصار زدن بدست خودس به آقا سید حسن صاحب الزمانی در روربکه مانندگان آقایانرا در خانه عنالدوله نگاه داسه بود یعنی دو روز قبل از ورود آقایان بسهر سوم بی احرامی بمدیر الممالك مدیر روزنامه مدن که حرا در وقتی که کالسکه عنالدوله از خیابان عبور کرد سنک بکالسکه خورد و بی احرامی بکالسکه صدر اعظم شد مدبر الممالك حواب داد سنک خوردن بکالسکه حه ربعی بمن دارد در حواب کف کالسکه مقابل منزل سما که رسیده بود سنک باورده شد مدبر الممالك کف پس نقصیر بر صاحب حاه و آنکه بالاخانه را در خمابان بنا کرده است علاءالدوله

بغضب رفت که این آخوند جوان بامن سثوال وحواب میکند آها بچها سزای این آخوند را بدهید
بیچاره مدبرالمالک که در آنوقت مدیرالشریعه بود بتقصیر آنکه زبان آوری کرد نزد حاکم شلاق
مفصلی نوش جان کرد لیکن بعدها ملنقت شد که نقصیر از زبانش نبود بلکه از عمامه او بود که سنک
زدن بکالسکه صدر اعظم -

در آنوقت جز از اهل عمام
دیگر در قوه احدی نبود
(باین جهت مدبرالشریعه
معمم مدبرالمالک مکللا
شد و امروز صاحب یک
روزنامه بزرگی است و
در این انقلاب مشروطیت
صدمات ولطمت بسیار پاو
وارد آمد و در زمان
محمد علیشاه بطور
مسافرت بخارجه کرد و در
گرفتار شده بود حتماً مثل
ملك المتکلمین مقول میشد
خدمانش بمشروطیت بعد
از این خواهد آمد) لیکن
علاء الدوله از جهت تدبیر
و ناموس و عفت خواهی و
نگرفتن رشوه از اقران
و امالش بهتراست هر جا
که حکومت کرد آنجا را -
بنحوبی منظم داشت اگر

علاء الدوله

سفاک بود رشوه خور بود اگر ظلم میکرد ملاحظه ار قراء مینمود از فاسق و فاحر و قمار منفر بود
در حکومتش اول کاری که میکرد فاحشه خانه ها را می بست از مشروطیت همراهی کرد اگر حشم از
اعمال حکومت طهرانش بوسیم اورا از مؤسسن مشروطه مدانیم زحماتش را در مشروطیت در اریج
بوششم و اساء الله خواهد آمد بهر جهت علاء الدوله بهر اسبستی از برالدوله بهر مردم بلکه
آقایان از حکومت علاءالدوله بهر راضی بودند با حکومت نرالدوله در واقع عسالدوله ادغامی کشید
از آقایان که حکومت را از علاءالدوله گرفت و بساهزاده نرالدوله داد از رباعی که در زمان حکومتش

نشریافت مستفاد میشود تنفر از او نهانکه شاعر در مقام خطاب بمظفرالدین شاه گوید :

خسروا خبط کردنت تاکی
یک نشابور او زیادش بود
نیرالدوله و حکومت ری
به و به عجب عجب هی هی

شاهزاده نیرالدوله حاکم جدید با آنکه با آقای طباطبائی معاهد و هم قسم بود و بقرآن مجید قسم یاد کرده بود که در خیال مقدس آقای طباطبائی همراهی کند ذره از ظلم و مخالفت قسم کوتاهی نکرد و اگر سوگند خورده بود که مخالفت نماید با آقایان و مانع باشد از مقصود مقدس آنها را آینه مینوشتم خلاف سوگندش نکرد لیکن چون قسم بر معاونت و همراهی یاد کرده بود مینویسم خلاف کرد و خیلی هم خلاف کرد چنانچه خواهد آمد .

شاهزاده ظفر السلطنه حاکم کرمان هم وارد طهران شد و آقایان عازم بودند که از او عقبه کنند بلکه در بین طلاب مذاکره بود که باید او را بیاورند در محضر آقایان و سیاست کنند بعنوان مأموریت تبریز و حکومت ارومیه از طهران خارج شد فقط هزار تومانی فدیة داد ببعض آقا زاده‌ها و بسلامتی در گذشت لیکن خواست خدمت آقای طباطبائی برسد و از عمل زشت خود توبه و استغفار کند آقای طباطبائی او را راه نداد تا آنکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی راشفیع نمود باین طور که آقای طباطبائی در خانه جناب معظم له بود که ظفر السلطنه وارد شد جنابش او را خدمت پدر خود آورد و عذر کارهای خود را خواست و 'اعتراف بتقصیر خود کرد بعضی را هم بکلی منکر شد که بدون اطلاع و اجازه من اعدل الدوله و برادرش این بی احترامی را بحاج میرزا محمد رضای کرمانی وارد آورده‌اند بالاخره از طهران خارج شد در ارومیه هم نتوانست حکومت کند در آذربایجان هم زیست نتوانست چه تبریز او را راه ندادند مدتی در دهات سیر میکرد .

عین‌الدوله چند تلگراف متوالی بجناب حاج میرزا محمد رضا کرمانی مخابره نمود که عمّا قریب فرمانفرما وارد کرمان میشود شمارا مجّلاً بکرمان عودت خواهد داد و تجلیلات شمارا از طهران فراهم میآوریم دیگر از اجراء دستخط شاه و مستدعیات آقایان حرفی نبود و بمساحه و مباطله امروز را بفردا میگذرانیدند .

روزنامه ادب را هم توقیف کردند برای آنکه نویسنده آن از حدود خویش تجاوز نموده مقالاتی را مینویسد که مشتمل بر الفاظ منفور سلطنت است از قبیل مشروطه و جمهوری و آزادی و مساوات و برابری . انجمن مخفی هم این ایام شعباتش متعدد است طلاب و اهل علم و شاگردان مدارس از جهت بیداری مردم و شبنامه نوشتن و چرا روزنامه ادب توقیف شده است سعی خودشانرا مینمایند یکروز هم بنده نگارنده از طرف آقای طباطبائی برای ملاقات اعتماد السلطنه وزیر انطباعات رقتم پس از ملاقات مذاکره از توقیف روزنامه ادب بمیان آمد جواب داد بتقصیر از من نیست بر حسب حکم اتابک روزنامه را توقیف کردند .

عین‌الدوله در خیال تبعید و نفی آفاسید جمال واعظ افتاد برای اینکه این سید جلیل و واعظ نبیل مردم را بخوبی بیدار و آنها را بحقوق خود آگاه مینماید تبعید آقا سید جمال اگر چه کار سهل و

آسانی نیست لکن مقدمانی که عین الدوله تمهید نموده و اشخاصی را دیده که اگر تلف کردن این سید را هم میخواست هر آینه بمقصود خود میرسید لکن چیزی که مانع اتلاف او گردید همانا مسلمانی و تدبیر اعلیحضرت مظفرالدین شاه است .

تبعید سید جمال واعظ و مسافرت او ببلد طیبه قم

بعد از مراجعت حجج اسلامیه و طلاب از زاویه مقدسه بطهران هریک از آقایان در منزل خود مشغول پذیرائی مردم بودند جز آقا سید جمال واعظ که عین الدوله میگفت شاه از همه کس و همه چیز اغماض و عفو فرموده است مگر از سید جمال علیهذا شب اول ورود آقای طباطبائی پیغام داد بسید که شب را بیائید منزل من بخواهید و در خانه خود ننمایید سید شب را در خانه خود ننماید و رفت در خانه آقای طباطبائی صبح آنشب امیرخان سردار آمد خدمت آقای طباطبائی و به آقا سید جمال گفت هر چه و هر قدر به اتابک التماس و از او استدعا کردم که شما را عفو کند قبول نکرد عجلتا چند روزی از انظار مخفی باشید و با کسی مراوده نکنید تا این عموی لجوج و مستبد را از صرافت شما بیندازم و من تا اندازه که ممکن است باشما و مقصد شما همراه میباشم آقا سید جمال قبول کرد و چندی از خانه خود خارج نشد در این اثناء علاء الدوله از حکومت طهران معزول و نیرالدوله حاکم گردید اول خدمتی که بعین الدوله کرد این بود که نوشت بجناب آقای حاج شیخ مرتضی آشتیانی که بهتر اینست آقا سید جمال مشرف شود بارض اقدس و مشهد مقدس بعنوان زیارت بخارج سفرایشان را هم خودم متحمل میشوم (الی آخره) آقای حاج شیخ مرتضی آن کاغذ را فرستاد برای آقا سید جمال در مجلس حاج شیخ مرتضی عده از طلاب علوم حاضر بودند از مضمون کاغذ مطلع شده خبر بسایر طلاب رسید حضرات طلاب در خانه آقای بهبهانی اجتماع نموده و گفتند که ما هرگز نمیگذاریم آقا سید جمال را تبعید کنند امروز که سید را تبعید کردند فردا شمارا تبعید خواهند نمود آقای بهبهانی بملاحظه اینکه حالا تازه با دولت مصالحه شده است میخواست طوری رفتار نماید که باعث کدورت و نفار دربارها نشود لذا حضرات طلاب را هر قسم بود ساکت فرمود یک شب آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین را فرستاد نزد عین الدوله که شاید بتواند او را از این خیال منصرف نماید با اینکه صدراعظم درد پایش را بهانه کرده و کسی را بخود راه نمیداد لیکن حاج شیخ مهدی بر او وارد شده پیغام آقای بهبهانی را رسانید و ضمناً هم از فرمایشات مدبرانه و نصایح عاقلانه فروگذار نکرد عین الدوله گفت محال است این خواهش آقا را قبول کنم البته باید سید جمال دهه عاشوراء را در طهران نباشد چه مذاکرات منبری او باعث قتنه و آشوب خواهد گردید بالاخره عین الدوله صریحاً قسم خورد که اگر سید جمال خودش نرود او را میکشم اما اگر بخوبی خودش رفت قول میدهم که بعد از عاشوراء او را معاودت بدهم و شخص اعلیحضرت همایونی هزار تومان مرحمت میکند برای جبران ضرر آقا سید جمال . سلطان المتکلمین مراجعت نمود و جواب را خدمت آقای بهبهانی عرض کرد جناب سید جمال را احضار نمود و فرمود من میل دارم برای اتمام حجت شما یک سفری ولو مختصراً هم باشد ببلد قم بروید و بشما قول میدهم که بعد از عاشوراء-

مراجعت کنید آقا سید جمال گفت مقصود همه ما از علماء اعلام و طلاب و وعاظ و تجار فقط اینست که شاه مجلس شورا بدهد اگر من بدانم مجلس دادن موقوف و منوط بکشته شدن من است با کمال رضا و رغبت و میل برای کشته شدن حاضر میشوم آقای بهبهانی فرمود این لفظ هنوز زود است و بزبان نیاورید فقط بهمان لفظ عدالتخانه اکتفاء کنید تا زمانش برسد باری دوسه روز بعد از این مقدمه جناب آقا میرزا محسن و جناب سلطان المتکلمین رفتند منزل آقا سید جمال درحالتی که آقا سید محمد رضا شیرازی و آقا سید حسین بروجردی (مدیر الاسلام) و آقا شیخ علی بروجردی و آقا شیخ محمد بروجردی و آقا میرزا علی قمی و جمعی دیگر از طلاب نزد سید جمال بودند جناب آقا میرزا محسن فرمود خدا میداند آقای حجة الاسلام آنچه در قوه داشت سعی کرد که شما نروید ولی قبول نشد آقا سید جمال گفت من درجند شب قبل که خدمت حضرت آقا رسیدم عرض کردم اگر صلاح این ملت نجیب ایران بکشته شدن من باشد من حاضریم خود و اولاد مرا فدای این مقصود مقدس نمایم سفر کردن و مهاجرت بقم که نهایت آمال من است سلطان المتکلمین هزار تومان بلیت بانك (اسکناس) از جیب خود بیرون آورده تسلیم سید نمود و گفت قبض رسید بنویسید سید مبلغ را دریافت نمود و قبض الواصل داد حضرات حاضرین دیدند سید قدری سکوت نمود بعد از چند دقیقه گفت نوشته رسید را غلط نوشته ام آنرا بدهید عوض کنم نوشته را گرفته و باره کرد و مجدداً باین مضمون نوشت :

اگرچه من بنده کمال افتخار را دارم که مورد مرحمت پادشاه اسلام خلدالله ملکه واقع شوم ولی دراین موقع مسافرت چونکه فقط غرضم امتثال امر سلطان اسلام و تشیید شرع مقدس است از قبول این وجه ابا و امتناع دارم . حرره الاحقر جمال الدین الواعظ الموسوی .

حاضرین تعجب کردند از کار سید که دراین موقع مسافرت و تنگدستی و قرض داشتن از قبول این مبلغ گزاف امتناع نمود لیکن این کار سید و رد او پول را کاری بسیار صحیح بود چه هم شرف و بزرگواری او را ثابت میکند و هم جان او را نگاهداشت اغلب حضرت مظفرالدین شاه از این حالت سید و سفر کردنش بی اندازه متأثر و متعجب شده بود و بعین الدوله فرموده بود باسادات طرف شدن عاقبتی وخیم دارد باری آقا سید جمال مصمم بر عزیمت سفر گردید و حسب الامر کاغذی نوشت بمعوم طلاب که مسافرت من از روی کمال میل و رغبت است اگر اه و اجبار در کار نیست فوراً از شیخ حسن دلال که همسایه آقا و مرد شایسته است هفتاد تومان بعنوان قرض گرفته و شیخ حسن مزبور يك کالسکه برایش اجاره کرد تا قم طلاب خبر شدند اجتماع نمودند فریادها بلند کردند که الان میرویم بازار و مدارس را تعطیل میکنیم سید به استادی و تدبیر فرمود عجلتاً امروز را صبر میکنم و سفر را بتأخیر میاندازم تا پس فردا شاید راه علاج و چاره بجویم بهر طور بود طلاب را ساکت و متفرق نمود کالسکه را هم با سر و نوکرش فرستاد خارج دروازه دو ساعت بغروب مانده درحالتی که عیالش مشغول وضع حمل بود و همان وقت پسری زائید که بمناسبت نامش را سید رضا گذاردند یعنی راضی بر رضای خدا باری سید باتفاق سلطان المتکلمین رفت بیرون دروازه (قصر جـَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ) و با سلطان وداع نموده بابسرش میرزا محمد علی و نوکرش مهدی مهدی سوار کالسکه شده و بطرف قم روانه شدند .

روز دوشنبه بیست و ششم ذی الحجه الحرام ۱۳۲۳ آقا سید جمال با این حالت روانه قم شد دو شب در راه بود روز چهارشنبه (۲۸) وارد قم شد علماء قم نهایت احترام و پذیرائی را درباره او بجا آوردند خصوصاً جناب آقا سید عبدالله مجتهد قمی که بیش از دیگران با سید همراه بود از طرف نیرالدوله حاکم طهران هم تلگرافی در توصیه و احترام سید به اعتضادالدوله حاکم قم مخایره شد آقا سید جمال درایام عاشوراء جائی منبر نرفت و هر کس هم از او دعوت نمود قبول نکرد و با احدی مراوده نداشت مگر با آقا میرزا محمدخان لسان الممالک رئیس تلگرافخانه قم که مشارالیه نسبت بسید همراه بود آنها را برای توصیه و سفارشی بود که سرّاً از طرف انجمن مخفی بمشارالیه شده بود از معاونت مالی و غیره درباره سید دریغ نفرمود (لسان الممالک در مهاجرت کبری خدمات عمده بمشروطه نمود که در جلد سوّم خواهد آمد) .

روز دوشنبه نهم محرم سه تلگراف از طرف آقای بهبهانی وعین الدوله صدراعظم و نیرالدوله حاکم طهران بسید جمال مخایره شد و اذن معاودت بطهران را داده بودند دوروز دیگر هم سید در قم مانده یک روز هم بر حسب خواهش لسان الممالک منبر رفت و موعظه نمود .

غروب روز جمعه سیزدهم سید جمال الدین وارد زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم گردید طلاب و تجار در خیال بودند که سید را با احترام وارد شهر طهران نمایند لکن بعضی از آقایان صلاح ندیدند . صبح روز شنبه چهاردهم جناب آقا میرزا محسن برادر آقای صدرالعلماء و جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی و یک دونفر از تجار سید جمال الدین را وارد بشهر نمودند در همان روز بس از دیدن آقای طباطبائی و آقای بهبهانی بهمراهی حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین رفتند نزد عین الدوله و در آن مجلس بشاهزاده عین الدوله گفت من معرفی خود را بشما میکنم من طرفدار و بارتی احدی نیستم و کسی را حمایت نمیکنم فقط غرض من تبدیل سلطنت کنونی است بسلطنت قانونی اسلامی بعبارة آخری مقصود من خدمت بدولت و ملت است منظور من قوام و استحکام دولت است و تاقوه دارم در این کار مجاهده خواهم کرد و امیدوارم هیچ چیز مانع از این مقصود من نخواهد بود عین الدوله هم آنچه قوه داشت در تخویف سید کوتاهی ننمود باری مبلغ هزار تومان که تا امروز نزد سلطان المتکلمین بود بسید جمال داده شد سید هم دیگر محذوری نداشت قبول نمود و بر احترامات سید افزوده گردید و در بالای منبر صریحاً مطالبه قانون و تشکیل عدالتخانه و اجراء دستخط شاه را مینمود و مردم را بهیجان میآورد . در اواسط محرم کاغذی از عتبات عالیات رسید که آقا علی اکبر بروجردی از طهران به آقایان نجف نوشته است که اشخاصی که رفته اند بزائیه مقدسه و مطالبه عدالتخانه مینمایند معدودی از طلاب میباشند ربطی بحجج اسلامیه طهران ندارد حجج اسلامیه طهران اصلاً و ابداً از شهر طهران خارج نشده و با عین الدوله نهایت دوستی را دارند و از عدالتخانه متنفر میباشند و یقین دارند اگر عدالت در ایران جاری شود درب خانه های آقایان بسته خواهد شد علی المذکور عن آن مکتوب را فرستادند خدمت آقای طباطبائی که فحص فرمایند آقا علی اکبر بروجردی کیست و مقصودش چیست این بود که در شب ۱۷ محرم ۱۳۲۴ شریف الواعظین قمی در تکیه درخونگاه که مجلس روضه و بانی مجلس آقای

طباطبائی بود در حضور آقایان در بالای منبر گفت که اسلام غریب است و یس از مدتی که علماء اعلام طهران دامن همت و فتوت بکمر زده و عازم شده اند که اسلام را یاری نمایند و متحمل صدمات شده اند که بلکه مسلمین از عدالت بهره مند شوند یکنفر از اهالی بروجرد که سالها در این پایتخت از لباس اسلام و از ملت نان خورده چنین و چنان نوشته است و ادیناه و اسلامه باری چون برادر حاج علی اکبر که آقا عماد باشد در این مجلس حاضر بود و از اشخاص صحیح و درست بود لذا شریف الواعظین بملاحظه احترام این برادر گفت این مکتوب ظاهراً از شخص مسلمان نبوده و شاید عبدالمحمود یهودی این کاغذ را برای تزیین یک شخص مسلمانی و یا غرضی دیگر نوشته است بهر جهت هیجان و حرارت فوق العاده در مردم و عامه اهالی پدید آمده است و جداً از حجج اسلامیه مطالبه اجراء دستخط و انعقاد عدالتخانه را مینمایند .

این ایام آقایان علماء کارشان رو به ترقی و در نهایت احترام و اعتبار در امور سیاسی و دولتی مداخله میکنند زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند و از رجال درباری و منسوبین سلطنتی احدی جرئت نداشت که ظاهراً با آنها همراهی و از آنها معاونتی نماید جز معدودی که از جان خود گذشته آنها هم با نهایت ملاحظه و خوف رفتار مینمودند لیکن این ایام علی الظاهر وسایل تقرب به آقایان را اهم امانی و مقاصد خود قرار میدهند نگارنده برای مقیاس این زمان با چند روز قبل که آقایان در زاویه مقدسه بودند از برای خواننده تاریخ یک راپورت مخفی و یک مذاکره مخفی را استشهد میآورم و نیز دسایس شاهزاده عین الدوله را که چگونه سلوک میکرد با آقایان و بچه سعی و از چه راه میخواست میان آنها را اختلاف اندازد ذکر میکنم پس از آن برشته تاریخ معاودت مینمایم و راپورت مخفی صورت آن از اینقرار است :

راپورت مخفی

روزیاز دهم ذی القعدة (۱۳۲۳) اعتصام السلطنه فرستاد عقب من که نایب حسین هستم رفتم خدمتشان مرا برد در حیات خلوت پشت اندرون فرمود چند کاغذ برای آقایان نوشته ام با بعض امانتها باید بروی بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم کاغذها و امانتها را طوری برسانی که کسی مطلع نشود چه آدمهای عین الدوله و امیر بهادر خیلی مواظب هستند مبادا گیرافتی گفتم اطاعت میکنم و مطمئن باشید بعد سه کاغذ بمن داد که بخطوط مختلفه نوشته بودند خط نسخ ، خط زنانه ، بعلامتهای حرفی و چند امانت هم داد و گفت یکی از اینها مال آقای آقا سید محمد مجتهد است یکی متعلق به آقا سید عبدالله مجتهد است یکی هم مال آقا شیخ مرتضی . کاغذها را گرفتم و سه امانت عبارت بود از سه بسته پول زرد و هر بسته چهل اشرفی چهار توهانی که جمعش میشود صدویست اشرفی چهار تومانی گفت اینها را بهمان آقایانی که صاحب کاغذند بده و رسید بگیر و بیا من گفتم فردا پیش از اذان صبح میروم که کسی مرا نه بیند بعد آدمم خانه یک جیب در توی شلوارم دو ختم و کاغذها و پولها را گذاشتم در توی جیبه و آدمم در طولیله بهتر گفتم صبح پیش از اذان صبح (جو) یابوی کردند را بده که من میخوام بروم جائی

کاردارم فردای آنروز که روز دوازدهم بود آمدم طویله اسب را سوار شده از دروازه غار بیرون رفتم از راه جوانمرد قصاب همه جا ازیراه رفته نیم فرسخ از بالای شاهزاده عبدالعظیم از آنجا سرازیر شدم وقتی رسیدم حضرت عبدالعظیم آفتاب میخواست تازه طلوع کند اسبم را بردم در دکان علافی که آشنا بود بستم و رفتم منزل آقای آقا سید محمد که خانه مشهدی عباسعلی گمر کچی بود در آن اطافی که آقا منزل داشت دوفتر هم آنجا بودند که با هم صحبت میداشتند و معلوم بود تازه از حمام آمده بودند یکی از آن دوفتر میگفت حال ما شباهت دارد بحبيب بن مظاهر و مسلم بن عوسجه که در حمام قرار گذاردند بروند بکربلا و یاری کنند از حسین بن علی آنها مذاکره میکردند من گریه میکردم بر حال مظلومیت و بیکیس آقایان بهر جهت وارد شدم به اطاق آن دوفتر از ورود من خائف شدند بآنها گفتم نترسید من از دوستانم کاغذ را درآورده دادم به آقا پول را هم دادم رسید گرفتم از آنجا رفتم منزل آقا سید علاءالدین (اعتمادالاسلام) کاغذ را دادم رسید پول گرفته پول را هم دادم بعد رفتم منزل آقا میرزا مصطفی برادر آقا شیخ مرتضی کلغی و پول ایشانرا هم دادم خدمت ایشان دوتومان انعام داد بمن نگر رفتم رفتم در منزل شیخ حسین دوچای و غلیان صرف کرده اسبم را سوار شده آمدم شهر خدمت آقای اعتصام السلطنه و انجام خدمت را با رسیده خدمتشان دادم فرمایش کرد نایب حسین باشد تا تلافی این کارت را بکنم (امضاء نایب حسین) نایب حسین از صاحب منصبان نظامی و شخصی است راستگو و درستکار.

مذاکره مخفی

این ایام محرم و صفر آقا سید برهان خلخالی نگارنده را ملاقات نمود که وزیر دربار (امیر بهادر) را میشناسی تقریبش را به اعلی حضرت بخوبی میدانی اگر کاری بکنی که بین او و آقای طباطبائی صلح و صفائی واقع شود هر آینه ما بزودی بمقاصد خود نایل خواهیم آمد و همین قدر آقای طباطبائی بزبان خودش باو بگوید ترقی مملکت و دوات و قوت دین اسلام بتشکیل عدالتخانه است البته وزیر دربار با آقایان همراه خواهد شد و مواد دستخط شاه را اجراء خواهد داشت نگارنده در جواب او گفت عریضه که آقایان در حضرت عبدالعظیم بشاه عرض کردند و مستدعیات خودشان را در آن نوشته بودند بخط جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی است و در ذیل آن بخط آقای طباطبائی کلمه عدالتخانه نوشته شده است و همه علماء اعلام آن را امضاء داشته اند برای وزیر دربار حجت کافی نیست که البته باید از زبان آقای طباطبائی بشنود سفیر عثمانی برای آقای طباطبائی پیغام داد که از الحاق این لفظ عدالتخانه بعریضه مستدعیات اگر مرا ممکن بود و محذوراتی نداشتم هر آینه می آمدم و بای شمارا میبوسیدم چه آنچه بغواهدید در این لفظ مندرج است امر باین و انجی که حسن آنرا همه کس میدانند چه شده است که وزیر دربار مشروعیت آنرا نمیداند که باید از زبان آقا بشنود مقصود و واقع امر را بگوئید سید گفت واقع امر این است که امیر دوستی آقایانرا طالب است شما اگر آقای طباطبائی را در خانه خودتان بیارید و امیر هم بیاید و تالشی درین نباشد که مقاصدشانرا بایکدیگر بگویند هر آینه یا نصد تومان بتو خواهد داد نگارنده گفت از عهده من خارج است چه اولاً آقایان دیگر مطلع میشوند از این ملاقات مخفی و همین احداث نفاق میکنند بین آنها نایب آنکه آقای طباطبائی اگر بدون سابقه وارد شود و امیر را به بیند و یا

امیر بهادر بر او وارد شود همان آن متعیر شده مراجعت میکند سید برهان گفت پس کاری بکنید بلکه با آقا زاده های آقا دوستی کنند نگارنده گفت از اینکه به آقا زاده ها مقصود شما را اظهار نمایم مضایقه ندارم لذا با جنابان آقا میرزا ابوالقاسم و آقا میرزا محمد صادق مقصود سید را اظهار داشته هر دو جواب دادند مراوده و ملاقات مخفی امیر بهادر با آقای طباطبائی صلاح نیست بالاخره معلوم شد بطرف آقای بهبهانی و آقایان دیگر هم رفته بودند و از همه مأیوس شده بودند .

اشخاصی که یکماه قبل از مراوده و دوستی آقایان منقور بوده این ایام محرم و صفر واسطه بر میانگیزانند که با آقایان دوستی و معاشرت نمایند اگر چه از تبعید سعدالدوله وزیر تجارت بطرف یزد و مبعّد شدن دکتر شیخ محمد خان احیاء الملک بطرف فرنگستان و سید جمال الدین واعظ بیلده قم تا یک اندازه ملاحظه و ترس در کار است .

دکتر محمد خان احیاء الملک طبیب مخصوص امین السلطان از اشخاص با تربیت و حرارت است در شب چهارشنبه سیزدهم ذی الحجه بحکم عین الدوله و تقصیر آنکه چیز فهم و عالم است مبعّد شد . سبب تبعید او را کتباً از خودش استعلام نموده آنچه در جواب نگارنده نوشته است عیناً نقل میکنم و هذا صورته .

مکتوب احیاء الملک

اما جهت تبعید را خودم نفهمیدم و هر چه فکر کردم که چه تقصیر شرعی یا عرفی داشته باشم باز نفهمیدم فقط کار خلاف این بنده این بود که دوروز قبل از تبعید یک درخت توتی توی حیاط داشته بملاحظه اینکه مگس و کثافت نزدیک اطاق میداد انداخته بودم اگر این فقره چنانچه میگویند و بنده هم تجربه کرده ام اسباب تبعید و زبرداری بنده است باری غیر از این کار هیچ خلاقی نداشته ام مگر آنکه برای تحصیل معاش که لازمه زندگی است هر کس این بنده را بعبادت میخواست از اعیان و فقراء حاضر بوده شاید آمد و رفت این بنده با مردم چه روز و چه شبها اسباب خیال آن بد سلوک شده شبانه یکی از رفقای مخصوص این بنده را پیغام فرستاده که مریضه داریم و وجود بنده لازم است (اسم آن رفیق و آن کسیکه بخيال خودش بنده را بحقه بازی خواسته بود ببرد لازم بدکر نیست زیرا که این قبیل کارها در آن ایام مایه ترقی هر کس بوده و طرف سؤال نمیتوانند بشوند در آن عصر وحشیگری و استبداد در امور نافع بخود هر که بیشتر بود بیشتر بود) تا آنکه در شب ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۳ ساعت چهار از شب گذشته در فصل زمستان مخصوصاً در راه بدون لباس زمستانی چنانچه اقتاده ودانی و بدون پول و سایر لوازم که لازم نبود در درشکه نشسته و با مأمورین رفته براه حضرت عبدالعظیم تا آنکه صبح آن شب بحسن آباد رسیدیم و بعد از یک شب دیگر مأمورین دیگری آمده و مأمورین سابق بنده را تسلیم مأمورین جدید نموده قبض الاصول گرفته مثل آنکه امانت پستی تحویل نموده باشند بعد از آن راه مراجعت داده بطرف قزوین و از آنجا بطرف رشت و بالاخره خارج از وطن خود مجبوراً شده دیگر معلوم است که خیال چه میکند که اهل و عیال چه خواهند کرد مخضراً اینکه چرا در بعض از مجالس صحبت نموده

بودم که این قبیل حرکات در مملکت باعث تمامی رؤسای آن مملکت و اهالی آن خواهد بود زیاده معلوم است که با این قبیل اشخاص چه باید بشود که شرح آنرا همه میدانند. (شیخ محمد)

(این بود عین مکتوب احياء الملك که پس از مراجعتش در جواب نگارنده نوشته است و قبل از بمب باردمان مجلس که نگارنده يك مجلس در انجمن اصلاح احياء الملك را ملاقات و سبب تبعیدش را مشافهتاً استعلام نموده تقریباً همین طور جواب داد که گناهی جز انداختن درخت توت نکرده بودم) خواننده تاریخ البته توجه خواهد کرد که چگونه درخت توت انداختن سبب تبعید شخصی مانند احياء الملك میشود و چه طور این توهم عقیده عالمی مثل احياء الملك میگردد فلذا برای رفع تعجب چند سطر در این مقام مینویسم و میگویم هر گاه خواننده تاریخ زمان ناصر الدین شاه چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه را درک کرده باشد و یا نظر بوقایع بیست سال قبل اندازد میدانند که درخت انداختن و یا درخت کاشتن گاهی سبب حبس و نفی و قتل خواهد شد.

چنانکه حکایت کرد مرا یکی از موثقین که در یکی از سفرهای تفرجی ناصر الدین شاه بجنگلی رسیدیم که جوانی در سن بیست و پنج با نهایت رشادت تبری در دست داشت و مشغول انداختن درختی بود تا اینکه درخت را انداخت ناصر الدین شاه حکم کرد آن جوان را آوردند و از او پرسید چرا این درخت را انداختی در جواب گفت این درخت را انداختم که ذغال بعمل آورده و بفروشم شغل و کسب من عمل آوردن ذغال است ناصر الدین شاه میرغضب خواست و حکم کرد سر آن جوان را از بدن جدا ساختند باز خواننده تاریخ گمان نکند که این پادشاه نمیخواست درختهای جنگل بی جهت تلف و ضایع شود چه در زمان همین پادشاه جنگل مازندران بخارجه داده شد و درختهای شمشاد که امروزه باطلا معاوضه میشود، و دریای مازندران برای آنکه درخت شمشاد میوه خوراکی ندارد و آب دریا شور است و شیرین نیست بدیگران واگذار شد پس درخت انداختن باعث قتل و تبعید خواهد شد چنانچه احياء الملك توهم کرد و مبعدهم شد باری با آنکه تبعید سعدالدوله و احياء الملك درماه ذی الحجه بنظر مردم بود و تا يك اندازه ترس و واهمه مردم را گرفته بود باز تقرب با آقایان مایه افتخار بود.

عین الدوله هم برای جلب آقایان بطرف خود در این دو ماهه محرم و صفر وسایل و وسایط زیاد برانگیخت چه از تشکیل مجلس روضه و مهمانی و پول دادن بطلا و بلیط فرستادن نزد آقایان و چه دیدن آقازاده ها را حتی آنکه بتوسط مظفر المالك يك ساعت طلا و پانصد عدد پنجه زرد برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی فرستاد مشارالیه درحالتی که شریف الواعظین و نجم الدین کریم نزد آقازاده بودند وارد شده پیغام صدارت را با هدیه مزبور رسانید جنابش قبول نکرده و رد فرمود اگر چه در زمانیکه آقایان مهاجرت کرده بودند تا يك اندازه سعی کرد بلکه بین آنها نفاق اندازد لکن این ایام جدا و واقعاً سعی است که بتوسط نفاق و اختلاف آقایان را از مقصود باز دارد تقریر و نقل یکی از شهداء ملت شاهد و مؤید ادعاء اول است و آن از این قرار است.

زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند از طرف عین الدوله کاغذی نوشته شد بجناب آقامیرزا ابوالقاسم و آن مکتوب بتوسط آقا میرزا علینقی به آقا رسید مضمون مکتوب از این قرار است:

رفیق شفیق من - یاد ایام دوستی و محبت بخیر چه شد که معاهدات و دوستیها و شبهای سابق را فراموش کردید نقداً از شما خواش میکنم بقدر دو ساعت محرمانه بیایید شهر مرا ملاقات کنید باهم قدری گفتگو نمائیم و آنچه میل شماست من اجراء خواهم کرد و کالسکه خود را فرستادم که در آمدن تعجیل کنید .

آقا میرزا علینقی آقارا در خلوت ملاقات نموده مکتوب را رسانید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت اولاً من با آقایان قسم خورده ام و نمیتوان مخالفت قسم را نمود ثانیاً آمدن من نزد عین الدوله باعث نفاق و کدورت بین آقایان خواهد گردید آقا زاده گفت پس خواش من این است که جواب کاغذ صدراعظم را بنویسند و این رسالت مراهم کتمان فرمائید جنابش فرمود جز دو نفر که یکی پدرم و دیگری آقای بهبهانی باحدی نخواهم گفت و جوابی فریب باین مضمون برای عین الدوله نوشت که شرفیابی محرمانه باعث بیاد رفتن شرف من و شرف خانواده من است اگر بامن فرمایشی دارید مرا رسماً از آقایان بخواهید آتوقت شرفیاب خواهم شد بشرط آنکه مرا بی انجام مقاصد رجعت ندهید (انتهی) .

آقا میرزا ابوالقاسم واقعه را خدمت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی اظهار داشت هردو نفر ثبات ایشانرا تحسین گفتند لیکن این ایام امیربهادر به آقا میرزا مصطفی آشتیانی گفت من بیست هزار تومان برای شما و بیست هزار تومان برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی از دولت میگیرم بشرط آنکه آقایانرا از تقاضای اجرای دستخط شاه منصرف کنید .

باری آقایان علماء بر خلاف زمان تحصن نهایت اعتبار و اعتماد را بهم رسانیده طلاب علوم بی نهایت عزیز شدند چه جمعی از طلاب اطراف آقای بهبهانی و برخی حوزه آقای طباطبائی و عده هم در مجلس آقای صدرالعلماء لازم بود حسن سلوک آقای صدرالعلماء در زمان مهاجرت باطلاب این ایام نتیجه خود را ظاهر ساخت چه میتوان گفت مجمع طلاب خانه صدرالعلماء بود آقایان دیگر هم طلبه لازم داشتند یا برای حفظ مقامات خود و یا برای اجرای مقصود .

آقا میرزا علی قمی نقل کرد در شبی که طلاب در خانه صدرالعلماء سینه میزدند یکی از طلاب بطریق نجوا گفت من از صدای این سینه ها صدا های مختلف میشنوم چه یکی میگوید دیرالملك از دیگری میشنوم سالارالدوله از دیگری امین السلطان از دیگری آقای فلان و کذا هر کس محبوب خود را که میخواهد بریاست و ولیعهدی و صدارت و یا حجة الاسلامی برساند بهمان قصد سینه میزند این شد که بخیال افتادیم انجمن طلابرا تشکیل دهیم تاطلاب از غیرطلاب تمیز داده شوند و آنانکه برای نجات وطن خدمت میکنند از آنهایکه برای اشخاص میدوند فرق داده شود .

باری مردم علی الظاهر خدمت آقایان میرسند و رجال درباری هم تقرب به آقایانرا اهم مقاصد خویش قرار داده اند .

مظفرالمالک و اعظام المالک پیشکار صدارت از برای ملاقات آقا زاده ها شب و روز در تلاش میباشند دو مجلس در خانه آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا هاشم منعقد شد که آقا زاده ها مشورت کردند آیا صلاح هست بخانه عین الدوله بروند یاخیر مجلس خانه آقا میرزا هاشم را آقا میرزا ابوالقاسم

بی نتیجه گذارد که فرمود صلاح هیچ کدام ما نیست با عین الدوله دوستی کنیم تا مقاصد خود را بر آورده و مدرسه مروی را برنگردانیم بخانه عین الدوله نباید رفت مجلس خانه آقا میرزا مصطفی را چون اعظام الممالک آنجا بود و قول انجام مقاصد را داد بی نتیجه نگذارند لکن پس از تفرق مجلس آقا میرزا محمد صادق به اعظام الممالک پیغام داد که من باید شمارا ملاقات کنم مشارالیه آمد باو گفت تا دستخط شاه اجراء نشود هیچ يك از این آقایان برای دوستی با عین الدوله همراهی نخواهند کرد بر فرض که همراهی کنند من ضدیت خواهم کرد پدر و برادر خود را مانع خواهم بود بهر جهت قول خود را پس گرفت عین الدوله امر نمود قانونی برای عدلیه بنویسند که بعد از این خواهد آمد و نیز شاه را بزم بیلاق بیاغ شاه نقل داد و در اوایل ربیع الاول ۱۳۲۴ مجلس مشورتی در دربار تشکیل داد که در باب اجراء دستخط شاه مشاورت نمایند چنانچه بعد از این خواهد آمد .

نوشته جات بعنوان شبنامه و اعلانات ژلاتینی بسیار در این ایام نشر میشود که مضمون همه تقاضای عدالتخانه و بیداری مردم است نگارنده فقط یکی از شبنامه ها را که چند مسئله تاریخی مبتنی بر آنست در این مقام ذکر میکند که هم وضع مطبوعات این زمان بر خواننده معلوم باشد و هم از رشته تاریخ خود خارج نشود و آن این است :

صورت شبنامه

سؤال و جواب میرزا حسینخان با میرزا احمد خان در خیابان علاء الدوله :

سؤال - چه طور است احوال شما .

جواب - چه میپرسی برادر از حال من هر روز از خدا مرگ میخواهم شغل و کاری که نیست ، عیالات که زیاد ، نان و گوشت هم حالش معلوم است ، گدائی هم که نمیتوانیم بکنیم ، غیر از مرگ از برای ما صلاح نیست .

س - باید راضی بود خداوند همچو خواسته است باید صبر کرد .

ج - خاك بر سر ما اهل این مملکت بکنند چطور شد که خدا از برای یکصد و بیست مملکت که در روی زمین است باید عزت و ثروت و امنیت و عدالت و آسایش و مکت و غنی بخواد با آنکه همه کافر هستند و از برای یکمشت مسلمان نکبت و فقر و ذلت و احتیاج و ظلم و پریشانی بخواد . اینکه ظلم است خدا ظلم نمیکند .

س - پس شما که میفرمائید این خرابی از جانب خدا نیست پس از جانب کیست .

ج - تقصیر از شاه است که مال و جان سی کرور نفوس را بچند نفر دزد راهزن خدا نشتاس جاهل داده که این اشخاص با این یکمشت مردم درمانده اسیر ذلیل هر چه اراده مینمایند میکنند نه مال از برای مردم مانده و نه جان و نه عرض و نه ناموس يك مشت استخوان این مردم فقیر ذلیل را هم روز در آسباب ظلم خورد مینمایند هر چند سلطان خود بشخصه ظلم نمیکند اما چون ظالم را او مسلط بر مظلوم مینماید ناچار زشتی امر مستند باو خواهد بود .

مس - شاه که دستخط تأسیس عدالتخانه و اجراء قانون در کلیه امور مملکتی داده و مکرر حکم فرموده که اجراء نمایند دیگر چه تقصیر دارد .

ج - چه فایده کی حکم شاه بیچاره را میخواند اتابک که خودش يك سلطان مستقلى است. هر چه را که میل دارد اجراء مینماید هر چه را که میل ندارد زیر سیل میگذارد .

مس - اتابک مجلسی فراهم فرموده که وزراء رأى بدهند امیر بهادر و حاجب الدوله و ناصر الملك نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود .

ج - هر چند امیر بهادر و حاجب الدوله يك پارچه ظلم و حماقت هستند و قانون را مضر بحال خیانتهاى که کرده و میکنند میدانند اما ناصر الملك که مرد عاقلی بود شاید چنین فهمیده که این مجلس صورت سازيست و اتابک باین کار باطناً راضی نیست .

مس - ما از حال اتابک چنین فهمیده بودیم که مایل باجاء قانون است زیرا که فایده این کار از برای خودش بیشتر است بجهت آنکه مال و خانه و درجه او در سلطنت بی قانون بی شرط همواره در معرض تلف است و تا قانون نباشد از این جهات اطمینان برای او حاصل نخواهد شد .

ج - بلى خود اتابک هم ملتفت این نکته هست ولى نخوت و غرور و خود پرستی او را مانع شده که چون رؤسای ملت مطالبه قانون نمودند اگر اجراء شود باسم آنها خواهد شد پس معلوم شد که اتابک خیلی آدم کم مغزی است که کار باین بزرگی و شرف باین سترگی را از برای يك خیال باین کوچکی واهی تعضیل نماید ما گمان میکردیم که این اتابک آدمی است حال معلوم شد که هیچ بارش نیست .

مس - این تقصیر با علماء و آقایانست زیرا که جدوجهد در کاری نمیکند و این خیال بوج را از کله این مرد بیرون نمینمایند که غرض خود نمائی نیست بلکه غرض اصلاح مفاسد ملک و ملت است باسم هر کس میخواهد بشود بشود .

ج - پس شما خبر ندارید که آقای آقاسید محمد دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ما تاجان دربند داریم دست از مطالبه حقوق ملت برنمیداریم .

بلى خبردارم سواد کاغذ را هم دیدم (بعد از این ذکر میشود) خداوند به آقای آقامیرزا سید محمد عمر بدهد باز میانه ملاها اگر يك نفر باشد اوست که بفکر ملت است آقایان دیگر بفکر خودشان هستند ماها باید زحمت بکشیم و آنها همه روز بفکر ترقی و توسعه اداره و جلب منافع و مداخل خود باشند آخر مگر فایده پیغمبر صلى الله عليه وآله از برای مردم همین بیان طهارت و نجاست بود یا در مقام ترویج احکام سیاسیه و مملکت داری و تهذیب اخلاق هم بود آقایان نجف و اینجا پس از يك عمر که از پرتو اُمت پیغمبر صلى الله عليه وآله میخورند و زنده گانی میکنند آخر فایده ایشان منحصراًست باینکه در حاشیه رساله یکمرتبه بر عده غسالات استنجاه بیفزایند یا بکم کنند دیگر در فکر این نیستند که ظلم عالم را فرا گرفت مسلمانان از دست رفتند دولت و ملت اسلام که پیغمبر و

امیرالمؤمنین و ائمه علیهم السلام برای ترویج آن شهید شدند از میان رفت دشمنان دین از هر طرف. روی آوردند و علماء بعضی از فروع چسبیده اصل را از دست داده اند.

پی - شما بفرمایش علماء و آقایان هم گوش بدهید ایشان هم حرفی دارند میگویند ما که زحمت برای مردم میکشیم مردم خودشان بیغیرت و نادان هستند چرا در مقام عدل و داد بر نمیآیند فرض ما نبودیم مردم نباید بفکر حال خودشان باشند مردم میخواهند بی زحمت لقمه توی دهن آنها بگذاریم اگر صدر اسلام را ملاحظه کنید میدانید که حضرت رسول ص یک تنه کار از پیش نمیرد بلکه مردم از جان و مال خود میگذشتند و پیغمبر خود را یاری مینمودند و پیش میردند (نابره رنج گنج میسر نمیشود) مستدعی است مرخص فرمائید انشاء الله فردا شب خدمت جنابعالی در همین موقع میرسم و عرایض لازمه بنحوا و فی و اتم خواهم کرد تا بدانید و تصدیق فرمائید این همه ظلمی که بمردم میشود از بی همتی و بی غیرتی خود مردم است (انتهی).

در شبنامه مزبور در یکی از سئوالات مینویسد اتابک مجلسی قراهم نموده که وزراء رأی بدهند

الی آخر .

در این سؤال اشاره کرده است بمجلسی که بعنوان شورای دولتی در باغ شاه تشکیل یافت و شرح آن از این قرار است که پس از هیاهو و گفتگوهای بسیار بین مردم و انعقاد انجمنهای مخفی و علنی از قبیل حوزه اسلامیة آقایان و علماء در ایام دوشنبه و جمعه مجموعی سیار در خانه های یکدیگر با هم حوزه اسلامیة برپا مینمودند و از قبیل انجمن علمی اتحادیه که طالا - تشکیل نموده و سایر مجامع و انداختن اعلانات و شبنامه های ژلاتینی در کوچه ها و خیابانها و مدارس و مکاتب . عین الدوله صدراعظم ایران را بخاطر رسید که بتدبیر مردم را ساکت نموده و تقصیر را بگردن کسی دیگر وارد آورد لذا یک روز در باغ شاه که نزدیک بشهر و در پشت خندق بین شمال و مغرب طهران واقع است مجلسی منعقد نمود و شاه هم برای رفتن به ییلاق نقل مکان کرده و در آنجا چند روزی توقف فرمود رجال درباری و وزراء دولتی را در آن انجمن گرد آورده و گفت همه میدانید که اعلیحضرت پادشاه دستخط تأسیس عدالتخانه را صادر فرموده اگر چه گفته ام نظامنامه عدلیه را بنویسند و الان مشغول اتمام و تصحیح آن میباشند لکن من تا به امروز بمساعده و ملاحظه گذرانیده ام و اجراء دستخط شاه و انعقاد عدالتخانه را که ملا هامیخواهند بعهده تعویق انداخته لکن آقایان از این کار درست بر نمیدارند و هر روز مکاتیب و پیغامات آنها میرسد مردم هم از نوشتن اعلانات و شبنامه ها منصرف نمیشوند آیا اصلاح میدانید دستخط اعلیحضرت را بموقع اجراء گذارده و بر طبق آن رفتار و یا صریح جواب گفته آنها را مایوس کنیم و در مقابل ایستاده ممانعت از تقاضای مستدعیات آنها کرده اگر چه باستعمال قوای دولتی باشد اهل مجلس خاموش شده جوابی ندادند مجدداً عنوان و مذاکره نمود و جواب خواست .

احتشام السلطنه که از رجال متدین و متمول بود و هیچوقت ملاحظه از کسی نداشت و غرض نوعی را مقدم بر غرض شخصی میداشت مدتی هم در خارجه بعنوان سفیری و وزیر مختاری بسر برده در جواب گفت صلاح دولت بر اجراء دستخط است چه اگر دستخط اعلیحضرت را اجراء ندارید دیگر ملت اعتماد بقول و دستخط شاه نمیکند و نیز شرف دولت مبرود چه ملت آنها را رؤسای آنها و روحانیون

تقاضای عدالتخانه میکنند تأسیس عدالتخانه وتشکیل آن بطور صحیح ضروری بر دولت وارد نخواهد آورد اگر دولت برطبق میل ملت رفتار نکنند هم مخالف قول خود را نموده وهم در نزد خالق و مخلوق مشغول است.

وزیر دربار (امیر بهادر) گفت خیر چنین نیست صلاح دولت بر عدم اجراء دستخط است البته باید این دستخط اجراء نشود چه اگر عدالتخانه برپا شود آنوقت پسر پادشاه با بقال مساوی خواهد بود و نیز دیگر هیچ حاکمی نمیتواند دخلی بکند و راه دخل امناء دولت مسدود خواهد شد.

احتشام السلطنه گفت جناب وزیر دربار دیگر بس است دخل تا کی ظلم تاجه وقت مردم را ذلیل و رعیت را بچه اندازه فقیر میخواستید دخل و جمع مال حدی دارد خوبست قدری بحال رعیت رحم کنید ملت را بادولت طرف نکنید رعیت را از شاه دلخور نخواهید علماء و روحانیین را دشمن شاه قرار ندهید.

حاجب الدوله گفت اگر عدالتخانه برپا شود سلطنت منقرض خواهد شد.

ناصر الملك وزیر مالیه گفت بلی چنین است امروز صلاح نیست هنوز در ایران وقت تأسیس مجلس نیست عدالتخانه منافی با این سلطنت است.

وزیر دربار گفت جناب احتشام السلطنه شما که از قاجاریه میپاشید نباید راضی شوید بر فتن سلطنت از این خانواده.

احتشام السلطنه گفت والله قوت دولت و ترقی سلطنت با اتفاق و همراهی ملت است امروز کو کب اقبال دولت طلوع نموده که ملت در مقام اصلاح نواقص بر آمده است قدر بدانید با ملت متفق شوید دست بهم داده نواقص را تکمیل کنید دولت را صاحب اعتبار و مایه کنید قانونی در ایران دایر کنید که احدی تخلف از آن نتواند دیگر دخل بس است ظلم کفایت است شاه را بد نام نکنید دولت را مقتضع نسازید.

امیر بهادر روی به اتابك نمود و گفت احتشام السلطنه خیال دارد شاه را ضعیف کند احتشام السلطنه گفت من میل دارم پادشاه و ولی النعمی خود را مانند امپراطور آلمان و انگلیس مقتدر و صاحب اعتبار به بینم لکن شما میخواهید پادشاه را مثل خدیو مصر و امیر افغانستان نمائید.

امیر بهادر گفت من تاجان دارم نمیگذارم عدالتخانه برپا شود خوب است شما که احتشام السلطنه میپاشید بروید به مملکت آلمان و خدمت برای امپراطور آلمان کنید آقای من پادشاه من این گونه خدمات را لازم ندارد.

عین الدوله دید مقصودش بعمل آمد و بیش از این صلاح نیست چشم و گوش مردم باز شود گفت من باید این مذاکرات را خدمت اعلی حضرت عرض کنم و از خود شاه تکلیف بخواهم مجلس منقضی گردید چند روز بعد از آن احتشام السلطنه مأمور بر رفتن بسرحد ایران و عثمانی و از طهران خارج شد.

تباعد احتشام السلطنه بابتباعد سعد الدوله تفاوتی که داشت این بود که احتشام السلطنه محترم تباعد

شد و سعدالدوله بطورید بقول خودش سه فرسخ پیاده باشلاق قزاق طی راه یزد رانمود .
اینکه در شبنامه مینویسد امیربهادر و حاجبالدوله و ناصرالملک نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود الی آخره .

از قرار مذکور عینالدوله قبل از انعقاد مجلس بناصرالملک گفته بود این طور جواب بگوید و یا آنکه ناصرالملک هنوز صلاح نمیداند در ایران این مذاکرات بشود و استعداد ملت را باین اندازه نمیداند که طرف با دولت شوند و با نبودن استعداد ضعف دولت پسندیده نیست والا ناصرالملک کسی نیست که مانع تمدن و ترقی گردد یا مجبور بود باینکه همراهی از عینالدوله بکند و یا واقعاً عقیده اش این بود که هنوز وقت نرسیده است .

اینکه در شبنامه میگوید پس شما خبر ندارید که آقای آقامیرزا سید دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ما تا جان داریم دست از مطالبه حقوق ملت برنمیداریم الی آخره .

شرح آن از این قرار است که بعد از آنکه مردم دیدند از طرف دولت خبری نمیشود عینالدوله هم بمساعمه و ماطله و دفع الوقت میگذراند و در مقام اجراء دستخط شاه بر نمیآید حتی آنکه در یک شب آقایان بالااجاع باز دید کردند از عینالدوله آقای طباطبائی بعینالدوله فرمود این عدالتخانه که ما مطالبه میکنیم اول ضررش ب ماها میرسد که دیگر مردم آسوده میشوند و ظلم نمی بینند و دیگر محتاج ب ماها نمیباشند و در ب خانه های ما نمیآیند ولی چون عمر من و تو گذشته است کاری بکنید که نام نیکی از شما در عالم بماند و در صحایف تاریخ بنویسند بانی مجلس و عدالتخانه عینالدوله بوده و از تو این یادگار در ایران باقی بماند .

این فرمایشات و نصایح در اواثر نکرد بلکه از شنیدن لفظ مجلس اگر چه آقای طباطبائی بکنایه اداء فرمود ابروهارا درهم کشیده و مکدر شد علیهذا طلاب و دانشمندان برای تذکار آقایان شروع کردند در نوشتن کاغذ ها و خطابه ها به آقایان .

آقای طباطبائی چون دید مردم سخت گرفته اند طلاب هم علی الظاهر ابراد وارد میآوردند فلذا مکتوبی مفصل بعینالدوله نوشت که در شبنامه مذکور اشاره بآن کرده است لیکن نگارنده برای آنکه ترتیب را از دست نداده باشم نخست یکی از کاغذ های زلاتینی را که بعنوان خطابه نوشته اند نقل میکنم سپس مکتوب آقای طباطبائی را .

از درج همین یک خطابه مضمون سایر لوایح و اعلانات بر قارئین محترم مستفاد و معلوم خواهد شد .

خطابه مردم ب آقایان

ای رؤسای دین و پیشوایان مسلمین عرض و استدعای عموم ما بیچارگان و ستمدیدگان اهالی و سکنه طهران از سلسله طلاب و سایر طبقات و اصناف حضور مبارک رؤسای روحانی و پیشوایان دینی حجج الاسلام و علماء اعلام متع الله المسلمین بطول بقائهم آنکه تمام اعضاء و جوارح در مملکت بدن خادم و کارگذار اعضاء رئیسه هستند رفع مضرات و جلب خیرات بواسطه این اعضاء و جوارح است که بحکم

رؤساء این کارکنان بدن در نفع و ضرر وخیر و شر متحرك هستند قوام و دوام و ثبات این مملکت را بقدرالمقدور والاستطاعة برقرار دارند و همچنین شما پیشوایان دین مبین راهنمای منهاج شرع و آئین هستبد چشم ملت بر اقدامات حسنه شما آقایانست که این بوستان شریعت مطهره را که خارو خاشاک اختلاف فرا گرفته ریاحین و اشجار آن از بروزات جور و اعتساف اهل ظلم و طغیان از طراوت و ثمر افتاده عنقریب اسم بی رسم دین و آئین از میان برخواسته بازار عدل و داد که اس اساس شرع قویم و اصل بنیاد طریق مستقیم است کاسد و اخلاق و طبایع اسلامیان بطوری فاسد بشود که جز بغزوات احمد مختار و بحملات حیدر کرار اصلاح نشود هرق دماء را عظمی نماند و سبی نساء را مقداری نباشد نهب و غارت اموال بتطاؤل خائنین جهان رواج گیرد و اختلاف امور ملک و ملت بدست بوالهوسان خودپرست نفس پسند آشکارتر گردد اگر بوساوس شیطانی و تخیلات نفسانی بعضی مردمان با غرض و مرض خرابی مملکت را بطبقه اهل علم و علماء نسبت میدادند و آنانرا موجب عدم پیشرفت ترقی و اجراء قوانین عدل و نصف می شمردند بحمدالله رفع این اشتباه از این راه شد و در موقع امتحان (که یکرم الرجل اویهان) برعارف و عامی واضح گردید که در این اقدامات حسنه شما آقایان عظام اول طبقه که در اقدام و خدمتگذاری جانفشانی کردند و خواهان قوانین عدل و داد مقرر در دین مقدس احمدی و مساوات و مواسات مؤسسه در آئین محمدی شدند این سلسله بودند که افتخار مهاجرت و مجاهدت فی سبیل الله را اختیار و شرف خود قرار داده در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم شب و روز (المستغاث بك یا صاحب الزمان) گویان در طریق دادخواهی یویان بودند و ما رعایا و بیچارگان تاسی بآنها کرده بعد که غرض رانوعی دانسته آسایش عموم را مقصود و ملحوظ شما آقایان دیده بقدر الاستطاعة در همراهی حاضر شده چه گفتید که نکردیم چه خواستید که امتناع نمودیم تا کم کم پرده از روی کار برداشته شد و بعقیده مردم خودبین با غرض شوخی بجدی و اصل مطلب بعرض آستان مبارک ملوکانه رسید و رفع اشتباه خاطر معدلت مظاهر گردید که غرض ثبات و دوام دولت است نه معارضه و ضدیت مقصود دعای وجود مسعود خسروانه است باجاء قوانین معدلت و آبادی مملکت نه مجادله و خصومت روسیاهی خائنان دولت ظاهر و اغراض نفسانی مفسدین ملک و ملت آشکار گردید که آنهایکه خود را از هواخواهان سلطنت می شمردند اولین دشمن جان و نخستین خصم قوی پنجه شخص سلطان هستند اسم خود را بهانه کامرانی خویش قرار داده بستگی و نوکری دولت رامایه ثروت و احتشام خود نموده از مراسم رسومات عدالت و افتتاح معدلتخانه چون دیورجیم از کلمه مبارک (لاحول) گریزان و در هر اسند بلی اگر قوانین اسلام بمیان آمد هر يك از این نفس یرستان در اندك زمانی دارای دولت پیشمار و صاحب ضیاع و عقار نخواهند شد تا القاء شبهات نمایند و خاطر مبارک شاهانه را بدسایس و مقتریات نیالایند نمیتوانند بمقصود رسید بلکه از مقصود باز میمانند حیل و نیرنگ بهم آمیخته و طرح نوی برانگیخته بخیال خود حیل کردند و صرفه بردند اسكات شما آقایان واضطرار و الجوء ما بیچارگان در صدور دستخط ملوکانه بر انجام مقاصد و تقبیل و القاء شبهه بر اذهان صافیه شما پیشوایان که جز خیرخواهی عموم مردم در نظر نداشتید و ندارید بدان گونه نمودند که دستخط ملوکانه شرف صدور یافته و حاجات شما بخوبی و

خوشی برآمده اگرچه بعضی از مردمان مجرب و نفوس مُهذب که همه وقت آثار را از مؤثر شناخته اند اظهار داشتند که باین حبله های یثن و آشکار دست از کار کشیدن نشاید که هرگز از گرگ آدمی خوار رسم رحم و شبانی نیاید. نماز گریه عابد برای گرفتن موش است والا در خاطرش جز تصور طعمه هرچه هست فراموش است مکرر عرض شد تا دست تطاول این گرگ سیرتان آدمی صورت در قبض و بسط امور مملکت مبسوط است و اجراء مصداق دستخط مبارک که حاکی از یت پاك ملوكانه است بی میل این دزدان منوط و مربوط است از حیث امکان خارج بلکه محقق البطلان است چرا که این سرپای ملت بیچاره را در مقابل خیالات نفسانیه خود جزو ترانه و این حکایات جانسوز یکمشت رعیت فلک زده آواره را مثل افسانه پندارند هیچ غرض از صدور این دستخط ندارند مگر اینکه وقتی را فرصت شمارند و بعد از اسکاات خلق حبله آغازند بلکه بتوانند در میان علماء و آقایان سنك تفرقه نفاق اندازند تا بر خر خود سوار شده و این یکمشت فقیر بیچارگان گرسنه را در جلومر کب کامرانی و شهوت پرستی خود پیاده بدانند و از اموال ما بیچارگان که دارای روح و حیات و جان و مال نیستیم باغ و عمارت بسازند هرچه داد زدیم نشنیدید بلکه در جواب فرمودید قول سلطان تالی امریز دانست و دستخط شاهان قویم البنیان و لازم الازعان چگونه میشود از مصدر منیع سلطنت کبری امری صادر و بامضای صدارت عظمی برسد و قراری داده شود که باجاء نرسد چون کمال امیدواری و اطمینان بفطرت سلیمه و نیت خالص اعلیحضرت همایون داشته داریم که قلباً مایل بنفوذ قوانین شرع و عدل و داد هستند از صمیم قلب تشکرات فائقه را در حرم محترم امانزاده واجب التعظیم نمودیم با کمال شوق و شغف قلبی و اطمینان خاطر پای کوبان و دست افشان بمنازل خود مراجعت کرده همی خواندیم (حاجت ما برآمده) بانهایت میل و دلبستگی بافتتاح مجلس عدالت تصور نمودیم بعد از رفع خستگی باین نعمت عظمی نایل خواهیم شد هر وقت خدمت شما آقارسیدیم و عرض کردیم جوابی شنیدیم.

يك روز فرمودید حضرت اتابك كسالت دارد روز دیگر بنقاھت وجود مبارك شاهانه متعذر شدید گاهی امورات مهمه دولتی را پیش آوردید بمذاکرات و شوری برگذار کردید تا بخوبی پرتمام مردم معلوم شد نتیجه آن اقدامات و تضررات از دیاد لجاجت گردید و معنی (ولایزالظالمین الا خساراً) در وجود آنان مکشوف تمام آفاق شد گوشت و نان را بقیمت جان رسانده برادران و خواهران ما در قوچان و سیستان بهمسایگان که قصد مال و جانمان دارند فروختند و مال و منال اندوخته بر ظلم و جور افزودند آنچه از دستشان برآمد نمودند علی رؤس الاشهاد اتابکم مستهزؤن گفتند و شنیدید بر ما بیچارگان بسخره خندیدند.

آخر آقایان دین و بیدشویان آئین (مگر خداوند شرف و ناموس را در اروپا از برای زنان و ناقوس آفریده باید این یکمشت مسلمان دستخوش هوا و هوس نفس پرستان باشند در اول عرض شد) اعضاء و جوارح خدمه اعضاء رئیسه هستند و حفظ و حراست شما آقایان که در مملکت اسلام بمنزله اعضاء رئیسه هستید بسته بوجود ما بیچارگان است اگر در ماقوه و توان باشد و صلاحیت کار گذاری داشته باشیم که بتوانیم رفع مضرات بکنیم شماها میتوانید آسوده بمانید اگر در وقتی در اعضاء استرخاء و

علتی عارض شد که بکلی از حرکت افتادند بی‌خادم و کارگر میمانند آنوقت اول کسیکه دستخوش این هواپرستان و یایمال ستم و ظلم این ظالمان شوند شما خواهید بود و هرچه بآواز بلند و استغاثه (هل من ناصر) بگوئید یارومعین نخواهید دید تازو داست باید چاره کرد (انتهی).

چون مردم این مقالات و خطابه‌ها را نوشته آقایان مجبور گردیدند که در مقام مطالبه اجراء دستخط شاه برآیند آقای طباطبائی کاغذی بعین‌الدوله نوشت که در شبنامه اشاره بآن شده بود ذیلاً درج گردید و هذا صورته .

صورت مکتوب آقای طباطبائی بعین‌الدوله صدراعظم ایران

کوا آنهمه راز وعهد و پیمان - مسلم است از خرابی این مملکت و استیصال این مردم و خطراتی که این صفحه را احاطه نموده است خوب مطلعید و هم بدیهی است و میدانید اصلاح تمام اینها منحصر است بتأسیس مجلس واتحاد دولت و ملت و رجال دولت باعلماء عجب در این است که مرض را شناخته و طریق علاج هم معلوم اقدام نمیفرمائید این اصلاحات عمّا قریب واقع خواهد شد لیکن ما میخواهیم بدست پادشاه و اتابک خودمان باشد نه بدست روس و انگلیس و عثمانی ما نمیخواهیم در صفحات تاریخ بنویسند دولت بمظفرالدین شاه منقرض و ایران درعهد آن پادشاه برباد رفته شیعه از آئزمان ذلیل و خوار شدند .

خطر نزدیک و وقت مضیق و حال ایران حال مریض مشرف بموت است احتمال بُره ضعیف در علاج چنین مریض آیامساحه رواست و یا علاج را بتأخیر انداختن سزاوار است بخداوند متعال و بجمیع انبیاء و اولیاء قسم باند کی مساحه و تأخیر ایران میرود لله الحمد حضرت والامسلمان و برخلاف سابقین معتقد بشرع و روز جزا هستید ملاحظه فرمائید این‌طور که شد جوابی برای امیرالمؤمنین (ع) دارید که بفرمایند دولت شیعه من منحصر بایران بود ایرانرا چرا بیاد داده دولت شیعه را منقرض نمودی من اگر جسارت کرده و بکنم معذوم زیرا که ایران وطن من است اعتبارات من در این مملکت است خدمت من باسلام در این محل است عزت من عنوان من تمام بسته باین دولت است می‌بینم این مملکت بدست اجانب میافتد و تمام شئون و اعتبارات من میرود پس تا نفس دارم در نگهداری این مملکت میکوشم بلکه هنگام لزوم جانرا در راه این کار خواهم گذاشت سیدالشهداء علیه‌السلام برای بقاء طایفه شیعه از جان و اولاد و عشیره و عیال گذشت شهادت آن بزرگوارا کر نبود از شیعه اسمی نیماند سزاوار است ما برایگان این مملکت

را بچنگ اجانب انداخته این يك مشت شیعه را ضعیف و خوار و ذلیل نمایند
امروز باید اغراض شخصیه را کنار گذاشته محض خدا و ابقاء این مذهب
جان نثاری کرد و خیال نکرد این کار چرا باسم فلان و فلان انجام گیرد وقت
تنگه و مطلب مهم است وقت این خیالات نیست من حاضر من در این راه از
همه چیز بگذرم شأن و اعتبار را کنار گذاشته انجام این کار را اگر موقوف
باشد پائینکه در دولت منزل حضرت والا کفش برداری و در بانی کتم حاضر من
(برای ملت و رفع ظلم)

حضرت والا را بخدا و رسول (ص) و صدیقۀ طاهره و ائمه هدی قسم
میدهم بریزید آنچه در دامن است این مملکت و این مردم را اسیر روس و
انگلیس و عثمانی نفرمائید عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار
یعنی تأسیس مجلس بود و الا ما به الاشتراك نداشتیم مختصراً اقدام در این
کار فرمودید ما هم حاضر و همراهیم اقدام نفرمودید يك تنه اقدام خواهم
کرد یا انجام مقصود یا مردن از هیچ پروا ندارم زیرا اول از جان گذشتم
بعد اقدام نمودم چیزی از عمر من باقی نمانده و از چیزی محظوظ نمیشوم پس
حظم اقدام باینکار و منتهی آمالم انجام این کار است با جان دادن در این راه
که مایه آمرزش و افتخار خود و اخلاقم است این کار را بلند و اسمی برای
خود در صفحه روزگار باقی بگذارم این کار اگر صورت نگیرد بر ما لعن خواهند
کرد چنانکه ما به اسلافمان خوب نمیگوئیم باز عاجزانه التماس میکنم هر چه
زودتر این کار را انجام دهید تأخیر این کار ولو يك روز هم باشد اثر سم
قاتل را دارد فعلاً دفع شر عثمانی نمیشود مگر باین مجلس و اتحاد ملت و
دولت و رجال دولت و علماء نتایج حسنه دیگر محتاج به بیان است فعلاً بیش از
این مصدع نمیشوم . والسلام

توضیح یا حاشیه

آقای طباطبائی در اول مکتوب مینویسد (کوآنهمه راز و عهد و پیمان) و نیز در طی آن مینویسد
عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار یعنی تأسیس مجلس بود والا ما به الاشتراك نداشتیم خواننده.
تاریخ البته مایل است که بدانند این چه عهدیست که رئیس ملت بشخص اول دولت مینویسد فلذا
نگارنده چند سطری توضیحاً و یا حاشیتاً مینویسم آنوقت بر میگردد برشته مطلب :

در اواخر ماه صفر ۱۳۲۴ در یکی از شبها احتشام السلطنه خدمت آقای طباطبائی رسیده دیگر
بر حسب تحریک عین الدوله بود و یا بر حسب وطنخواهی مشارالیه پس از آنکه شرحی از همراهی خود
یا مقصود آقای طباطبائی بیان نموده قرآن را از بغل خویش در آورده و گفت باین کلام الله قسم میخورم

که رسیدن بمقصود منوط است باینکه يك مجلس عین الدوله را تنها ملاقات كنید والا در زحمت خواهید افتاد اگر نجات این مملکت وآسودگی ملت و بقای اسلام را میخواهید كه لله وفی الله يك مجلس عین الدوله را ملاقات كنید كه مقدمات كار را دیده ایم فقط همین يك مجلس ملاقات است كه منتج نتیجه است .

آقای طباطبائی چون بخوبی احتشام السلطنه را شناخته وصحت و درستی و تدین اورا مسبق بود لذا فرمود من برای این مقصود حاضرم كه خود را فدا كنم چه جای ملاقات عین الدوله همان آن در ظلمت شب با احتشام السلطنه روانه منزل عین الدوله گردید در آن مجلس محرمانه كه احتشام السلطنه هم از آن مجلس خارج شد عین الدوله قرآن حاضر كرد و قسم قرآن یاد نمود كه من با مقصود شما حاضرم و قول میدهم كه بهمین زودی مجلس تشكيل گردد من خیال شما را مقدس میدانم تا كنون هم كه مسامحه كردم خواستم موانع را از جلو بردارم اینك بشما قول میدهم كه همین چند روزه عدالتخانه صحیح برپا شود الی آخره .

لیكن كلام اللیل یحوه النهار قول وعزم این شاهزاده بزرگ وسوگند اتابك وصدر اعظم ایران همان بود مسامحه و ماطله و تشكيل مجلس باغشاه وتبعید احتشام السلطنه و عزم بر عدم اجراء دستخط شاه همان این شد كه پس از مدتی آقای طباطبائی این مکتوبرا باو بعنوانی كه ذكر شد نوشت . باری عین الدوله كه مکتوب آقای طباطبائی را خواند عبارت (اقدام نفرمودید يك تنه اقدام خواهم كرد) این طور خواند اقدام نفرمودید (يك كشنه) اقدام خواهم كرد لذا ترسید كه روز يك كشنه آقایان بلوائی خواهند نمود لذا چند فوجی از نظام كه در خارج شهر اردو زده بودند بشهر فرستاد قراولخانه ها و ارك دولتی و جاهای لازمه را در تحت نظر آورده از آن طرف بشاه عرض كرد ملاها خیال دارند در روز يك كشنه بلوا كنند و پادشاه را بكشند بهر جهت شاه را ترسانیده و در بین مردم همه افتاد كه روز يك كشنه جهاد است لذا متوالیاً از طرف عین الدوله پیغامهای سخت وسست وعد و وعید بترسد و بترساند بآقای طباطبائی و سایرین میرسید اگر چه يك كشنه گذشت و كاری نشد لیكن دو نتیجه داد یکی آنكه مردم جری شده دانستند كه ممكن است صدر اعظم هم بترسد دیگر آنكه اعلیحضرت پادشاه را از ملت ترسانیده از این جهت در وقت سواری شاه کسی عارض میشد اورا میزدند و از اطراف كالسكه بدور میکردند وبشاه عرض میکردند كه این شخص دشمن شاه وقصد جان شاه را نموده اجزاء خلوت و خواجه سریانرا نیز بوعده وعید تطمیع و تهدید نموده كه شاه را در باره ملاها متغیر نمایند .

فرمانفرماهم از كرمانشاه مأمور بحكومت كرمان گردید در قم توقف نمود بلكه بیهانه وارد طهران شود آنچه اصرار كرد كه اذن بدهند بلكه چند روزی خانه ولانه خود را به بیند عین الدوله مانع گردید تا اینکه این ایام وارد خطه كرمان شد حاج میرزا محمد رضا مجتهد كرمان را كه مدتی منفی و مبعّد از بلد بود مجبوراً روانه مشهد نمود با اینکه معاودت مشارالیه بكرمان جزو مستدعیات آقایان بود سبب تغلف از این قول وعدم اجراء دستخط شاه در این مورد با اینکه معاودت يك نفر عالم دماغ سوخته وصدمه دیده بكرمان اهمیتی نداشت علی الظاهر شاهزاده فرمانفرما گردید چه شاهزاده فرمانفرما از شاهزادگان بزرگ ایران ومدعی صدارت و سپهسالاری بود یس از ورودش بخاك كرمان با اینکه

در رفسنجان که سه منزلی کرمانست چند روزی توقف نمود حاج میرزا محمد رضا نهدیدن از فرغانه فراموش کرد و نه کسی را فرستاد و نه عریضه عرض کرد فلذا خاطر حاکم رنجیده و این سلوک را منافی با سیاست خود دانسته جنابان آقا یحیی و بحر العلوم را که از مستقبلین و واردین بر حکومت بودند در خلوت طلبید و گفت از طهران حکم شده است که حاج میرزا محمد رضا برود مشهد ولیکن من فردا علی الظاهر شما را میفرستم که او را بطرف کرمان حرکت دهید ولی بدانید که تکلیف او رفتن بمشهد است روز بعد در مجلس علنی گفت از شما دونفر خواهش میکنم که جناب آقا را حرکت داده و بیاورید بکرمان حضرات روانه جلال آباد که در چند فرسخی بود شده جنابش را بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت دادند که سابقاً ذکر شد.

این ایام خبر بطهران رسید که این طور در ماده حاج میرزا محمد رضا رفتار شده است آقای طباطبائی پیغام داد برای عین الدوله که شما قول دادید و شاه دستخط صادر فرمود که حاج میرزا محمد رضا را مجلاً و محترماً عودت بکرمان دهید حالا برعکس رفتار کردید عین الدوله جواب داد که سفر زیارت را نمیتوان مانع شد بخصوص که بمیل و اراده خودش رفته است بمشهد این تلگراف فرمانفرما حاضر است که واسطه و شفیع شده است که ما اذن بدهیم مسافرت او را که بر طبق نذریست که کرده است مجدداً از طرف آقایان پیغامات مؤکده برده شد پس از مقاوله و مکالمه صورت تلگرافی از طرف عین الدوله صادر گردید که قریب باین مضمون بود.

که شاهزاده فرمانفرما چند سوار روانه دارید جناب حاج میرزا محمد رضا را مانع شوند از رفتن بخراسان و ایشانرا وارد کرمان نمائید پس از دو سه روز ایشان مختارند در رفتن بارض اقدس و یا آمدن به طهران.

آقای طباطبائی که این تلگراف را دید متغیر شد و آن صورت را برای عین الدوله پس فرستاد که این تلگراف اگر مخایره شود باعث اضرار شخص عالمی مانند حاج میرزا محمد رضا خواهد گردید چه امروز ایشان نزدیک بخاک خراسان میباشد او را مجبور کردن بمعادوت بکرمان و پس از سه روز باز او را نفی بلد کنند که برود بخراسان و یا بیاید بطهران البته موجب ضرر بلکه انعدام او خواهد گردید باشد تا خداوند سببی بسازد.

باری حاج میرزا محمد رضا بانهایت عزت و احترام که از طرف ملت خراسان درباره اش بعمل آمد وارد ارض اقدس شده و از طرف علماء طهران بعلماء مشهد تلگراف توصیه مخایره شد و هم مکاتیب مخفیة بعنوان هریک از بزرگان نوشته شد.

حاج شیخ محمد کرمانی که متوقف در مشهد است و از اشخاص متدین و موثق است بنگارنده گفت در ورود حاج میرزا محمد رضا بشهر مشهد هنگامه غریبی برپا شد از طرق تا حرم مطهر بایای پیاده راه رفت چند دفعه عبا عوض کرد که مردم لباس این عالم را برای تبرک یاره یاره کرده و میبردند حاج آصف الدوله که حاکم خراسان بود بانصد توهان تقدیم آقا کرد جنابش قبول نکرد و رد نمود از قرار مذکور فرمانفرما هم از کرمان برایش پول فرستاد قبول نکرد جنابش در مشهد

بود تامهاجرت آقایان طهران بقم پس از عزل عین الدوله و رسیدن شغل صدارت بمشیرالدوله تلگراف آزادی ایشان مخبره گردید (حاج میرزا محمد رضا پسر مرحوم حاج ابوجعفر نوّه مرحوم حاج آقا احمد کرمانی است امروز از علماء بزرگ کرمانست این فامیل هیچوقت نان ملائی را نخورده امر معاششان از زراعت و فلاحت گذشته و میگردد).

بلی حاج میرزا محمد رضا در اسبنداد صغیر چند تلگراف بمشیر السلطنه مخبره نمود که برضد ملت خواهی او بود و نگارنده سواد آنها را در مجلدات بعد درج نموده و عمّا قریب خواننده تاریخ خواهد خواند دیگر جمعولیت ویا واقعبت آنها را پس از فحص بلیغ مینویسم بهرهت با آن احتراماییکه از طرف ملت نسبت به حاج میرزا محمد رضا بعمل آمد طرف سوء ظن ملت واقع گردید. در این ابام خبر اقتشاش شیراز رسید و متوالیاً تلگرافات سخت از علماء اعلام شیراز مخبره میشود.

سبب هیجان اهالی فارس

باعث اغتشاش و هیجان اهالی شیراز بطور اجمال از این قرار است که شاهزاده شجاع السلطنه ملک منصور میرزا پسر مظفرالدین شاه حاکم فارس بود و املاک خالصه فارس را از دولت در مبلغی قلیل خریداری نمود و شروع کرد در تصرف خالصه جات شیراز و ضمناً املاک خالصه که در زمان ناصرالدین شاه بر عایا فروخته شده بود نیز بحتّ تصرف در میآورد بقول شاعر :

اگر زباغ رعیت ملک خورد سیبی بر آوردند غلامان او درخت از بیخ

این خریداری خالصه جات و تصرف کردن آنها خورده خورده تجاوز نمود باملاک اجزاء حکومت. اقتادند بجان و مال مردم صاحب ملک اگر قبالة نداشت که حالش معلوم است و اگر قبالة وسندی اظهار میداشت از دست او گرفته بس از جندی ملک را هم متصرف میشدند تا اینکه شاهزاده حاکم بعزم معالجه مرض مسافرت بفرنگستان نمود سردار مکرم که نایب الحکومه فارس بود بنای بدسلوکی را گذارده مردم از شدت فشار ظلم بشاه چراغ که محل بست و پناه مظلومین بود متحصن گردیده سردار مکرم بیهانه نظم شهر حکم شلیک داده متجاوز از بیست نفر از اطفال و مردمان بیچاره هدف گلوله ظلم و بختک هلاک افتادند بعضی هم پناه بقونسولخانه انگلیس بردند این اخبار متوالیاً و متواتراً بطهران رسید شجاع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید حکومت فارس موقتاً داده شد بوزیر مخصوص (صاحب اختیار) از طرف دولت هم تلگرافی بعلماء شیراز شد که وزیر مخصوص را برای اصلاح فرستادیم اگر چه وزیر مخصوص آدم خوش ذات و هواخواه معدلت بود اهالی فارس هم مایل او بودند لیکن چون لفظ اصلاح در تلگراف مندرج بود اهالی شیراز گمان کردند وزیر مخصوص مأموریت اصلاح بین رعایا و شجاع السلطنه را دارد نه مأموریت حکومتی را فلذا در جواب تلگراف دولت مخبره کردند اگر وزیر مخصوص برای حکومت میآید ما او را بانهابت تسکر و اطاعت میپذیریم و اگر برای اصلاح بین ما اهالی فارس و شجاع السلطنه ما او را راه نمیدهم آنوقت چشم از مملکت فارس بشوید باز از طرف دولت مخبره شد که شجاع السلطنه بواسطه مرض و نقاهت از حکومت فارس استعفاء داد دولت.

هم استعفاء اورا قبول نموده است وزیر مخصوص هم چایاری در نهایت تعجیل و اختصار روانه گردید این اخبار هم هر روز از طرف شیراز میرسید .

تلگرافی هم از طرف آقایان شیراز بولیمهد که در تبریز است مخابره شد که سواد آنرا برای اطلاع خوانندگان تاریخ درج میکنیم و این تلگراف باملاء حناب حاج میرزا ابراهیم شبرازی که

شاهزاده شعاع السلطنه

از فحول علماء و مربّای مرحوم حجة الاسلام حاج میرزا محمد حسن شیرازست بوشنه شد درهمین ایام سواد آن مخابره و در طهران منشتر گردید در واقع این بلگراف قونی بهواخواهان حریت داد چه در این زمان صدور ابن قسم عبارات از طرف علماء خیلی نازگی دارد هم علماء طهران از ابن تلگراف

مستظهر شده وهم مقصود هواخواهانرا کاشف و مشعر است بعلاوه معلوم شد که علماء سایر بلاد با علماء طهران همراه و متفقند .

صورت تلگراف علماء شیراز بولیعهد محمدعلی میرزا

حضور حضرت اقدس ولیعهد ایدۀ الله تعالی - حمایت حوزه اسلامیت و رعایت ناموس طریقه اثنی عشریه کسی را شایسته خواهد بود که وارث تخت و تاج است و حارس مملکت و گزیده خراج . اردشیر بابک با همه هوش و فرهنگ تا بادستوران امین همرنگ نشد ایران نیافت آخرین اندرز او بشاهپور این بود که سلطنت بامنبر توام است . شاه عباس کبیر با آنکه سرسلسله صفویه بود همینکه شیخ احمد اردبیلی قدس سره برایش درعنوان نگاشت (برادرم) شاه عباس در دربار بارعام داده و گفت این نامه را در کفن من گذارید تا بواسطه اخوت این عالم اسلامی از آتش دوزخ درامان باشم . چنگیز خونریز با شعله هزاران قشون تاتاری تسخیر بلاد کرد عاقبت اولادش برای حفظ دودمان سلطنت مانند عبد ذلیل در زیر لوای اسلام پناهنده شدند .

اعراب بادیه بقوت کلمه توحید از پشت دیوار چین تا دریای روم را متصرف شدند صلاح الدین ایوب کردی را در جنگ حلب بحماییت اسلام نام یافت تازمانیکه اشخاص مذکور مانند نادرشاه خود را کمر بسته دستور آن امین و علمای دین میدانستند خورشید ملک جهان پرچم بیرق آنها بود همینکه با هیئت جامعه اسلامیہ کج اقتادند نه نادر بیجا مانند نه نادری .

خاقان مغفور فتحعلیشاه نورالله مضجعه اساس سلطنت را بر رقصه جاتی محکم فرمود که بخط خودش بعلماء اسلام فدایت شوم نوشت ؟ از حرم سرای سلطنت تکلیف دهقانی امهات مسلمین و بنات مسلمات عقد و طلاقش از زبان ما علماء جاری است مصطفیٰ مایملک مسلمین مسجل به امهار ما است اقامه شهود و یتنه هر حقی در محضر علما است .

اینک قریب پنجاه روز است بعلم حضور و شهادت جمهور ارباب بصیرت ملت فارس بر مرکز سلطنت قاهره تظلم نمودیم و تعدیات حاکم غیر محکوم مطلق خود را باز نمودیم جوابی که از مصدر صدارت عظمی رسید تعیین مأموری واحد برای صدق و کذب مجموع علمای جامع الشرایط اسلام است اکنون برای این توهین عظیم و ظلم مالایطاق حکومت تمام این خادمین شریعت محمدیه و سکنه شهر و توابع شیراز در بقیع متبرکه که بیاطن شریعت مقدسه پناهنده ایم و تا آخرین شریان در جنبش است برای رفع فاعل این توهین باسلام و رفع حاکم ظالم حاضریم .

تاکنون عقیده ما این بود که دولت عبارت است از هیئت رجال دانشمندان سیاسی دان نه منحصر بیکی از فرنگی مآبان تازه و از طبعی مذاقان یوسیده و روزنامه خوان خوشیده که لفظ دولت مطلقه مستبدۀ آموخته و حال آنکه ایران جمهوری اسلامی است چه از عهد سلف تا حال خلف علماء ملت هر شهری بحکومت شورش کردند دوات با مصلحت جمهور حاکم را عزل فرمود بلکه رعایای هر دهکده که بکشدای خود شوریدند مالک قهرا بعزل کس خدا حکم داد بلکه کلانتر و خان هیچ طایفه و ایلی

را نتوانستند عزل کنند و خارجی را بجای او نصب ، بلکه مجبوراً از همان طایفه و ایل خان و کلانتر را انتخاب نمودند و باین معنی بازیک جمهوری مارشک فرانسه و آمریکا است .
الغرض رفع این توهین مشؤم و حاکم ظالم بر ذمه حضرت ولایتعهد است چه که (ما را) دل سوزد و دایه را دامن .

توئی شمع روشن بقانوس ملک بتو میرسد ننگ و ناموس ملک
هر گاه بعراض ما تهاون رود و جهت جامعه اسلامیت رعایت نشود هر آینه عاقبت وخیم خواهد داشت (امضاء علماء و اعیان و رعایای فارس)

تلگرافی هم قریب باین مضمون بتوسط آقای طباطبائی حضور اعلی حضرت مظفر الدین شاه مخبره گردید آقای طباطبائی تلگراف را فرستاد نزد عین الدوله و کتباً هم وخامت مسامحه و تغافل را اظهار فرمود عین الدوله در جواب نوشت که دستخط شاه را فرستادم خودتان در جواب علماء شیراز مخبره کنید مضمون دستخط شاه از این قرار بود که علاء الدوله را میفرستیم بعراض شما برسد اما در باب خالصه ما این املاک را مرحت فرمودیم بشعاع السلطنه دیگر برگشت ندارد .

آقای طباطبائی عین دستخط شاه را مخبره نمود اهالی فارس پس از یأس و حرمان از معدیات شاهنشاهی پناه بردند بقونسلیخانه انگلیس این اخبار موحشه پی در پی بطهران میرسید در همین اثنا ، واقعه مشهد و شلیک بحرم مطهر و گنبد رضوی اتفاق افتاد که باعث هيجان عامه و خاصه شد که بمجل آن واقعه عظمی که تا کنون از مسلمان و شیعه دیده و شنیده نشده از این قرار است .

واقعه مشهد رضوی

در این سال حکومت خراسان با وصف الدوله تفویض شد مشارالیه شاهسون و شخص مجربی بود اظهار قدس و زهد میکرد ریش نمیتراشید مسکرات استعمال نمیکرد زیارت عاشورا میخواند اما از جوانان امر بی ریش بدش نیامد آدم کشی میکرد ظلم را بی نهایت مینمود در شب نماز نوافل را ترك نمیکرد اما در هر شبی جماعتی را بی نان میگذاشت تعقیب نماز را طول میداد لیکن از اول شروع بتعقیب نماز تا فراغ از آن يك پیچاره در زیر چوب فلکه فراشهایش جان میداد .

گویند وقتی مشغول با امری بود باو اعتراض کرد که چرا بند شلوارت را ابریشم کردی چه لباس حریر و ابریشم بر مرد حرام است . تجارت میکرد اما تجارت احتکار کننده ، در هر جا که حکومت کرد نخست گندم آنجا را احتکار و حبس میکرد مثلاً گندم را از قرار خرواری دو تومان از خالصه دوات و یا خاصه رعیت میخرید و از قرار خرواری ده یا بیست تومان میفروخت گاه گاهی هم در سایر اجناس از قبیل روغن و گوشت و غیره هم همین رفتار را داشت .

خلاصه در حکومت خراسان بواسطه گران کردن نان و گوشت زن و مرد سیستانی که در خارج شهر مشهد منزل داشتند ازدحام نموده بمعین مقدس و چهار بست ریخته مشغول گردش شدند تا غروب آفتاب در آن محل فیض آنار بودند و از امر نان و گوشت شکایت داشتند فریاد الجوع الجوع ، کرسته ام

گرسنه‌ام، نان کو، گوشت کو، سایرماً کولات کو، پدرجان از گرسنگی مردم، مادر جان گرسنه گئی مرا کشت، برادر جان يك لقمه نان بمن برسان، خواهر جان عمه جان خاله جان دوشب است نان در خواب می بینم، خدایا تخت سلطنت را سرنگون کن یا امام رضا از بقیه انگوری که برای دشمنت گذاردی بدو ستانت برسان و آنها را راحت کن، با آسمان بلند بود (این شیوه غیر مرضیه آصف الدوله سرمشقی گردیده بود برای سایر رؤساء از عین الدوله صدراعظم گرفته تا حاکم سولقان از احتکار فوایدی بردند که هریک را در مقام خود ذکر می‌کنیم اللهم العن بنی امیة قاطبة) روز دیگر جمعیت فقراء و حزب رنجبر زیاده از روز سابق در صحن و چهار بست ازدحام نموده و هجوم آوردند بمدارس و عده از طلاب لنکرانی که رعیت خارجه بودند با جمعی از طلاب متفرقه را بیرون کشیده بصحن رضوی آوردند و اظهار کردند که مارعیت داخله هستیم و مستوجب قبول ظلم اما شما که رعیت خارجه هستید و محترم چرا باید مثل ما در سختی و ضیق باشید علاجی کنید رامچاره بجوئید تکلیف ما را معین کنید طلاب عموماً مقصود را به ایالت هریضه کردند ایالت ابداً اعتنائی باین هیاهو نکرد و توجهی دز باره متظلمین نفرمود چرا که مجرب بود این واقعه بروز بعد منجر شده پس از آنکه همه طلاب جمع شده عموم کسبه و اهل بازار چون ستم‌زدگان دکا کین خود را بسته بحالت اجتماع بطرف خانه‌های علماء روانه شدند ملاهائیکه با حکومت مراوده و کاری نداشته و همه وقت جانب رعیت را ملحوظ داشته با آنها همراه و بصحن مطهر و مسجد گوهر شاد وارد شده و برای طرفداری طلاب لنکرانی حاج سید ابراهیم و سید عباس لنکرانی که سمت ریاست را بر آنها داشته و دارند با هم متفق و متحد گردیده که از طلاب معاونت و همراهی کنند فلذا پیغام دادند برای آصف الدوله که اگر قبول میدهی که عمل نان و گوشت را اصلاح نمائی که ما این بلوا را ساکت و این آتش را خاموش و ازدحام را متفرق و عموم رعیت را آسوده و راحت نمائیم و هر گاه قبول این مشغول را نمیکند که ما هم شما را بقوه جبریّه ملیه معزول می‌کنیم تا مردم از ظلم تو آسوده شوند آصف الدوله چندان اعتنائی بحرف آنها نکرد و بر پیغام آنان اتزی مترتب ننمود جمعی از متملقین که همه وقت اطراف حکومت را دارند به آصف الدوله گفتند این بلوا را متولی باشی برای عزل شما فراهم نموده چه طلاب با میرزا کاظم آقا متولی باشی خصوصیتی دارند و این تحریک طلاب را اوسبب است والا رعیت هیچوقت قدرت طرفیت با حکومت را ندارد اگر چه آصف الدوله شخص زیرک و هوشیاری بود و امر بر خودش مشتبّه نبود لیکن برای آنکه بهانه دست آورد که باعث هیجان مردم را تحریک متولی باشی جلوه دهد نه گرانی نان و گوشت لذا بمتولی باشی پیغام داد که چون مردم در صحن و بست جمع شده‌اند بر عهده شماست که آنها را متفرق نمائید مشارالیه در جواب اظهار داشت من اگر چه متولی باشی آستانه و داماد شاهم اما از قوه من خارج است کده هزار نفر گرسنه را متفرق نمایم من نه توپ دارم و نه سرباز حکومت با شماست قوه نظام در دست شماست من هم در مواقع از اجزاء شما محسوب میشوم این چه تکلیف است که بمن می‌کنید اهالی ازان و گوشت و ظلم اجزاء حکومت تشکی دارند.

باری همینکه مردم دیدند آصف الدوله اعتنائی نمیکند و بعرض و تظلم رعیت گوش نمیدهد یکمرتبه بنقاره خانه حضرتی ریخته آلات نقاره را بیرون آورده مشغول زدن نقاره شدند چنان حرارتی در

مردم پدید آمد که طلاب هم معاونت میکردند از نقاره زدن ، چون این فعل باعث انقلاب و شورشی بزرگ میشد و از بلوای بزرگی خبر میداد لذا بر عده شورشیان افزوده گردید در ضمن این جمعیت بعضی هم میگفتند آصف الدوله بهمدستی حاج معاون التجار دخل نان را میبرد باید اول علاج معاون را کرد . باری مقدمه شورشیان که هموقت و همهجا اطفال بی خیال و مردمان بی حال و سادات ساده میباشند بطرف ارك روانه شدند معاون التجار هم از پیش تهیه دفاع را دیده و میدانست که دخالت او در گرانی نان عاقبتی وخیم برایش دارد لذا قبل از وقت جمعی از رعایا و نوکرهای خویش را که اکثر آنها بر بری و از کاکری و سستی بودند در خانه خود حاضر نموده و هر يك از آنانرا يك قبضه تفنگ و رندل داده بهانه دفاع را دست آویز نمود همینکه جمعیت شورشیان در واقع گروه متظلمین بنزدیک خانه او که در راه ارك واقع بود رسید و هجوم اطفال را بخانه خود معاینه دید اسر بشلیک نمود آن ناهمراهم که منتظر این امر بودند بنای تیر انداختن را گذارده مردم بیچاره که نه اسلحه داشتند و نه صدای تفنگ را شنیده تاب و طاقت ایستادگی و طرفیت با آدمهای معاون التجار را نداشته فرار برقرار اختیار کرده رو بصحن مقدس آوردند وقتی که بدرب صحن گوهر شاد رسیدند و دیدند که آدمهای معاون التجار از سقف بازار و روزه‌ها تیر میاندازند و بعضی مردم برای تحصن بجائی که از تیررس محفوظ بمانند بطرف بانك که در آن محل بود فرار نموده قزاقهایی که مستحفظ بانك بودند بحمايت اجزاء معاون التجار برآمده از اطراف بمردم بیچاره حمله ور گشتند مردم هم ریختند در صحن مطهر رضوی که شاید به احترام آن مکان قدس آن ظالمین از خدا بی خبر دست از آنها بردارند لکن تفنگچی و قزاق ملاحظه احترام را ننموده تا نوی صحن عقب جمعیت افتاده گلوله میزدند باین جهت چند گلوله بدرب صحن رسید و چند گلوله هم بگنبد منور زده شد عده از سادات و طلاب و غیرها هدف گلوله گردیدند خبر بحاکم رسید دیداگر این واقعه بفردا افتد کار در نهایت سختی خواهد بود آنوقت است که مردم با اسلحه و تهیه حاضر خواهند گردید و انتقام خود و مقتولین را خواهند کشید لذا مجدداً بتولی باشی اظهار کرد که این نزاع را شما باید مرتفع سازید و راهش این است که آقا سید عباس و حاج سید ابراهیم را که در زمره علماء و سر دسته طلاب میباشند احضار نمائید و آنها را نگاهدارید تا مردم متفرق شوند متولی باشی هم یکنفر را فرستاد نزد سید عباس و سید ابراهیم و بیغام داد که اگر مطلبی و منظوری دارید بیائید که باهم گفتگو و قطع نمائیم .

باری با تمهید مقدمات و وسایل مشارالیهما در تولىخانه حاضر شده همینکه دیدند متولى باشی از حرفهای آصف الدوله برداشت سخن را مینماید و حمایت از حاکم دارد از نزد او بر خواسته خبر حرکت آنها که به آصف الدوله رسید برای متولى باشی بیغام داد که باید این دو نفر سید را در آستانه توقیف کنید این خبر بقونسولخانه روس رسید فوراً قائم مقام قونسول روس یکنفر منشی خود را نزد متولى باشی فرستاد که این دو نفر سید رعیت دولت روس هستند شما حق بی احترامی بآنها را ندارید و با نهایت احترام سیدین را بطرف قونسولخانه جلب نمود آصف الدوله يك نفر از نوکرهای مخصوص خود را نزد قائم مقام قونسولخانه فرستاد که این دو نفر سید باید در قونسولخانه محبوس و توقیف گردند قائم مقام جواب

داد که ما رعیت خود را بدون تقصیر نمیتوانیم توقیف نمائیم باید ایالت مطالب خود را رسماً بکارگذاری بنویسد و اوتقصیرات حاج سید ابراهیم و سید عباس را معین کرده و بمن اظهار دارد تا ما هم استنطاق خود را درباره آنها بعمل آوریم پس از آن قراری که مرسوم است خواهم داد والا بدون جهت و بصرف خواهش شما رعیت خود را توقیف و سلب احترام از آنها نخواهیم کرد.

چون آصف الدوله واقعه را موخش دید فوراً بتوسط عبدالحسین خان مظفر نظام وجهی برای قهوه خانه دوفتر آقادات و خواهش نمود فردا شما در بلوا و جمعیت حاضر نشوید لذا حضرات در خانه خود خزیده متولی باشی هم از یک طرف بصحن رفته خدام و دربانان حضرتی را حاضر نموده امر نمود درهای مدارس صحن را بستند که عبور و مرور از جای دیگر بشود باین طور و بقل باینکه نان و گوشت فراوان خواهد شد مردم را متفرق نمودند و بتدبیر شورش و بلوا را آرام نمودند.

این اخبار باین قسم بطهران رسید بلکه مشهور گردید بحکم آصف الدوله شلیک نمودند بگنبد منور رضوی و تایک اندازه باعث هیجان عامه گردید آقای طباطبائی در بالای منبر واقعه مشهد را عنوان و گریه زیادی نمود و بعضی شبنامه ها در این خصوص منتشر گردید.

آقای طباطبائی عریضه به اعلیحضرت مظفرالدین شاه نوشته شش صورت از آن برداشته از شش طریق فرستادند جوابی بتوسط معتمد الحرم که رئیس خواجه سریان است رسید که هیچ مطابق با عریضه نبود بلکه در دستخط جوابیه نوشته بود که شما عدالتخانه خواستید ما هم قبول کردیم و عدالتخانه را حکم کردیم برپا کنند عمأقرب نظامنامه عدلیه طبع و نشر خواهد گردید. آقایان دانستند که این جواب را خود اتابک نوشته است شاه بی اطلاع است و در فکر چاره برآمدند.

باز از طرف مردم خطابه رسید به آقایان و شبنامه های ژلاتین طبع شده درب خانه های آقایان و مجامع عمومی دیده میشد خطابه دوم که این ایام با آقایان رسید از این قرار است:

خطابه دوم بعلماء

علاع واقعه قبل از وقوع باید کرد. امروز بفرع پرداختن و اصل مقصود را کنار انداختن و جزئیات فرعی را وجهه مقصود ساختن از طریق حزم و احتیاط دور است چرا که همچنانکه ملت کم کم دارد از خواب غفلت بیدار میشود و مردمان خورده خورده پی بحقوق خود میبرند که امروزه در هر ملت دولتی که در روی زمین است از برای عموم رعیت و قاطبه افراد ملت حقوق معینه است که باید از طرف دولت ادای آن حقوق بشود و نیز از برای طبقات نوکر و خدمتگزاران دولت حقوقی است شخصی که باید در راه خدمت بملت و دولت بدان حقوق برسند و بدرستی و راستی و خدمتگذاری و جانفشانی بدرجات و امتیازات عالیه نایل شوند و بهوای نفسانی و اغراض شخصی نمیتوانند رعیت را دستخوش خیالات خود و اجراء مقاصد خود قرار دهند و تایک اندازه راه تقلب و دزدی و خیانت مسدود خواهد شد همچنین خائنان این دولت ابد مدت و نفس یرستان بیمروت که هنوز در مقام انسانیت قدمی نگذاشته و از آدمیت بوئی نشنیده مراتب را منوط بلباس و نشان و نفرو نوکر و اسب و استر و اسباب تجمل.

وزینت ظاهری میدانند و همین که راهی دربساط قرب سلطنت پیدا کردند ما بیچارگانرا بالاستحقاق. اماء و عبید خود دانسته مال و جان مارا بر خود مباح می‌شمردند و می‌بردند و این نکته را نیز درک کرده‌اند که اگر مجلس بزرگ مفتوح شود و این امر بزرگ صورت گیرد و قوانین عدالت و دین نبوی در مملکت شایع گردد هر قدر بر ترقی ملت و آبادی مملکت افزوده شود از قدر و قیمت و شأن این دیوسیرتان کاسته خواهد شد حتی الامکان در مقام ردع و منع هستند که مضمون دستخط ملوکانه مجری نشود و این مجلس صورت خارجی بهم نرساند و نیز در خاطر مبارک شاهانه القاء شبهات مینمایند که مشتی مردمان بی‌سروپا بخیالات واهی افتاده اسمی از انارش نیست شنیده می‌خواهند تقلید از آنان بکنند بر ضد سلطنت و دولت اقدام نمایند و مقصودشان جز هرزگی و شرارت چیزی نیست چاره این است که باید چند نقر از ملاها را پولی داد و بقیه مفسدین را دستگیر و تبعید نمود تا سستی در استقلال سلطنت و استبداد ما دزدان دیوسیرت راه ننماید ولی غافلند از اینکه این ترهات از برای همان دورهم نشستن و خلوت کردن و صدق مطلب را پنهان داشتن و بعرض نرسانیدن و خاطر مبارک ملوکانه را از حقیقت امر آگاه نساختن خوب است بعد از اینکه گریه اطفال رضیع که از گرسنگی شیر در پستان مادرها نمانده و ناله یتیمان بی‌پدر که از شدت جوع با آسمان رسیده و گریه بیوه زنان که کارشان از فقر و استیصال به اضطراب کشیده و ندای تکبیر که از دل‌های مردمان دین دار با غیرت ملت پرست شاه دوست بلند و صدای وا ملت‌ها و دین‌ها و اوطان‌ها از جگرهای بریان پیرو جوان وطنخواهان از قوی و ناتوان از چند کرور رعیت ایران برخیزد آنوقت چراغ کذب و دو رویشان در پیش آفتاب صدق و حقیقت نور و فروغی نخواهد داشت جز ندامت حاصلی و غیر از و خاومت عاقبت سودی نخواهد دید پشت دست بردندان گزند و با اقدامات سیئه خود تأسف خوردند نمونه روز محشر را عیان و عذاب الهی را که صاحب شریعت مطهره بدست اهل بیت خود بر آنها نازل فرمود مشاهده نموده (یا یالتنی کنت تراباً) گویند و راه چاره و خلاصی بجویند .

خوب آقایان عظام اعلی حضرت اقدس همایونی ارواحنا فدا که خدایش عمر دهد و بحق عصمت و آل عصمت بزودی رفع نقاht از وجود مسعودش نماید الحق امروزه از برای یکمشت رعیت بیچاره پدریست مهربان کمال میل و رغبت را به افتتاح مجلس عدل و داد دارند همه وقت او امر مطاعه بر اجراء و امضاء دستخط مبارک شده و میشود شما آقایان هم که استدعا و مطلبتان از دربار همایون همین است و سلسله طلب و ما بیچارگان و رعایا هم که همین دادخواهی را داریم پس جهت تمویق و سبب تأخیر چیست عیناً همان حکایت عَنبٍ وَاُزْمٍ و انگور است که تمام یک مقصود داریم و از یک مقصود و مقصد سخن می‌رانیم پس یک زبان فهم می‌خواهیم که این اختلاف اصطلاح را از میان بردارد تا کارها آسان شده و مردم در راحت و امان باشند چه قدر یست فطرتی و دون همتی است که بیست کرور نفوس که اقلاً امروزه یک کرور بیدار شده دارای هوش و تمیز و چیز فهمی و نکته سنجی شده‌اند زبون و ذلیل چند تن معدود قلیل که واقعاً قابل اشاره حسنه نبوده و نیستند و نخواهند بود ترس و واهمه از چیست بامیل (۱) سلطان رأی شیخ علیخان درخور ملاحظه نیست در صورتیکه تمام طبقات مردم از رعیت و کاسب و عالم و طبقات نوکر

از سرباز و قزاق و سواره و پیاده دین دار و مسلمان و شاه دوست و ملت پرست و وطنخواه هستند جای حرف باقی نمی ماند واقعاً اگر به اللقاء شبهه و دسیسه مغرضین امر شود که سرباز و سوار و قزاق مایه چارگانرا که برادران و هواخواهان آنان هستیم و از برای آسایش آنها داد می کشیم و سینه میز نیم و اولاد و عیال ما مادران و خواهران آنان هستند ما را هدف گلوله نمایند ما چرا از سیر کردن سینه و خریدن گلوله را بقیمت جان مضایقه نمائیم من که بایست بمیرم چه از گلوله دولت و چه از گرسنگی و حسرت نان و گوشت با کمال استقامت بدون اینکه در مقام ستیز و آویز یا جنگ و گریز کنیم سر تسلیم و ارادت بیش نهاده قید مذلت و ننگ ملت و دین فروشی را بر خود هموار نمیکنیم اگر آنها زیر بار این مطلب بروند که بروی مثنی بی گناه معدلت خواه تیغ کشند که اسم بی شرفی و بی غیرتی در صفحه تواریخ ملل عالم بگذارند نقلی ندارد (سرو جانرا نتوان گفت که مقداری هست) والا چگونه میشود سرباز و سواریکه دعوی دین اسلام می نمایند و شب و روز در نماز و دعاست و چشم شفاعت به پیغمبر دارد و آرزوی زیارت کربلا در دل اوست یا کسانی که در راه اجراء قوانین دین مبین زحمت میکشند و شب و روز هم خود را هم واحد شمرده اند طرف شوند و گلوله بر آنها زنند بچه قسم راضی خواهید شد که خون پدر در پیش چشم یسر و برادر و بر روی خواهر و اطفال در روی سینه مادر ریخته شود بحمد الله امروز قدری چشم و گوشها باز شده تمام طبقات نوکر فهمیده اند که آلت دافعه از توب و تنگ از برای مدافعه و جنگ با ملت داخله (انتهی) که بخانه ما داخل نشوند و مال و ثروت و دین ما را ببرند نه از برای ستیز با ملت داخله (انتهی) قریب به مین مضمون شبنامه ها و خطابه های متعدده در خانه های آقایان انداخته میشود آقای طباطبائی مجدداً لایحه بمظفرالدین شاه نوشت که صورت آن از این قرار است :

عریضه آقای طباطبائی به اعلیحضرت مظفرالدین شاه

فریاد دل وطن پرستان - بعرض اعلیحضرت اقدس شهر یاری خلد الله سلطانه میرساند چون حضوراً فرمودید هر وقت عرضی دارید بلا واسطه بخود من اظهار دارید باین جهت باین عرایض مصدع خاطر مبارک میشود این ایام طرق را بردعا گویان سد نموده اند عرایض دعا گویانرا نمیگذارند بحضور مبارک مشرف شود با این حال اگر مطلبی را بر اعلیحضرت همایون مشتبه کرده باشند چگونه رفع اشتباه کنیم محض پیشرفت مقاصد شان دعا گویانرا بدخواه دولت و شخص همایونی قلم داده خاطر مبارک را مشوش نموده اند تا اگر مقاصد اعمال شان را عرض کنیم مقبول نیفتد .

بخداوند متعال و رسول اکرم و امیر المؤمنین (ع) و صدیقه طاهره و امام زمان عجل الله فرجه قسم دعا گویان اعلیحضرت را دوست داریم صحت و بقای وجود مبارک را روز و شب از خداوند تعالی میخواستیم پادشاه رؤف و مهربان بی طمع با گذشت را چرا نخواهیم راحت و آسایش ماها از دولت

اعلیحضرت است مقاصد دعاگویان در زمان همایونی صورت خواهد گرفت چنین پادشاهی را ممکن است دوست نداشته باشیم حاشا ماها طالب دنیا باشیم یا آخرت غرضمان ریاست باشد و جلب نفع یا خدمت بشر منحصر در این دولت است حال علمائی را که در ممالك خارجه هستند میدانیم ایران وطن و محل انجام مقاصد دعاگویان است باید در ترقی ایران و نجات آن از خطرات جاهل باشیم ممکن نیست بد این دولت را بخواهیم عقل حکم نمیکند که دعاگویان با این خطرات ساکت و اضمحلال دولت را طالب باشیم نمیگذارند اعلیحضرت بر حال مملکت و خرابی و خطرات آن و پریشانی رعیت و ظلم ظلمه از حکام و غیرهم و قضایای ناگوار واقعه مطلع شوند متصل عرض میکنند مملکت آباد و منظم و دور از خطر رعیت راحت و آسوده بدعا گوئی مشغول و قضیه ناگواری واقع نشده و نمیشود .

اعلیحضرت تا مملکت خراب رعیت پریشان و گداست تعدی حکام و مأمورین بر مال و عرض و جان رعیت دراز ظلم حکام و مأمورین اندازه ندارد از مال رعیت هر قدر میلشان اقتضا کند میبرند قوه غضب و شهوتشان بهره میل و حکم کند از زدن و کشتن و ناقص کردن اطاعت میکنند این عمارت و مبلیها و وجوهات و املاک در اندک زمان از کجا تحصیل شده تمام مال رعیت بیچاره است این نروت همان فقرای بی مکنّت اند که اعلیحضرت بر حالشان مطلعید در اندک زمان از مال رعیت صاحب مکنّت و نروت شدند پارساں دخترهای قوچانی را در عوض سه ری گندم مالیات که نداشتند بدهند گرفته بتر کمانها و اراپنه عشق آباد بقیمت گزاف فروختند ده هزار رعیت قوچانی از ظلم بغاک روس فرار کردند هزارها رعیت ایران از ظلم حکام و مأمورین بمالك خارجه هجرت کرده بحمالی و فعله گئی گذران میکنند و در ذلت و خواری میمیرند بیان حال این مردم را از ظلم ظلمه باین مختصر عریضه ممکن نیست تمام این قضایا را از اعلیحضرت مخفی میکنند و نمیگذارند اعلیحضرت مطلع شده در مقام چاره برآید حالت حالیه این مملکت اگر اصلاح نشود عنقریب این مملکت جزء بمالك خارجه خواهد شد البته اعلیحضرت راضی نمیشوند در تواریخ نوشته شود در عهد همایونی ایران بیاد رفت اسلام ضعیف و مسلمین ذلیل شدند .

اعلیحضرت تا تمام این مفاسد را مجلس عدالت یعنی انجمنی مرکب از تمام اصناف مردم که در آن انجمن بداد عامه مردم برسند شاه و گدا در آن مساوی باشند قواید این مجلس را اعلیحضرت همایونی بهتر از همه میدانند

مجلس اگر باشد این ظلمها رفع خواهد شد خرابیها آباد خواهد شد خارجه طمع به مملکت نخواهد کرد سیستان و بلوچستان را انگلیس نخواهد برد فلان محل را روس نخواهد برد عثمانی تعدی بایران نمیتواند بکند وضع نان و گوشت که قوت غالب مردم است و مایه الحیوة خلقند بسیار مغشوش و بد است بیشتر مردم از این دو محروم اند اعلیحضرت همایونی اقدام به اصلاح این دو فرمودند بعضی خیر خواهان حاضر شدند افسوس آنها که روزی مبلغ گراف از خباز و قصاب میگیرند نمیکند از این مقصود حاصل و مردم آسوده شوند .

حال سرباز که حافظ دولت و ملت اند بر اعلیحضرت مخفی است جزئی جیره و مواجب را هم بآنها نمیدهند بیشتر بعمله گی و فعله گی قوتی تحصیل میکردند آنها هم غدغن نمودند همه روزه جمعی از آنها از گرسنگی میمیرند برای دولت نقصی از این بالاتر تصور نمیشود .

در زاویه حضرت عبدالعظیم (ع) سی روز با کمال سختی گذرانیدیم تا دستخط همایونی در تأسیس مجلس مقصود صادر شد شکرها بجا آوردیم و بشکرانه مرحمت چراغانی کرده جشن بزرگی گرفته شد بانتظار انجام مضمون دستخط مبارک روز میگذرانیم اثری ظاهر نشد همه را بطفره گذرانیده بلکه صریحاً میگویند اینکار نخواهد شد و تأسیس مجلس منافی سلطنت است نمیدانند سلطنت صحیح بی زوال با بودن مجلس است بی مجلس سلطنت بی معنی و در معرض زوال است .

اعلیحضرتا - سی کروور نفوس را که اولاد پادشاه اند اسیر استبداد يك نفر نفرمائید برای خاطر یک نفر مستبد چشم از سی کروور فرزندان خود نبوشید مطلب زیاد است فعلاً بیش از این مصدع نیشوم مستدعیم این عریضه را بدقت ملاحظه فرمائید و بیش از انقطاع راه چاره فرموده تا مملکت از دست نرفته و یکمشت رعیت بیچاره که بمنزله فرزندان اعلیحضرتند اسیر و ذلیل خارجه نشوند . الامر الاعلی مطاع

(محمد بن صادق الحسینی الطباطبائی)

عریضه مذکور را که آقای طباطبائی نوشتند احدی یافت نشد که آنها برساند چه عین الدوله طرق را بر روی آقایان بسته بود لیکن حاج غفارخان قوام دیوان که ازدوستان آقای طباطبائی است و در راه مشروطیت زحماتی کشیده متقبل شد که بمعتمد الحرم برساند بلکه او بشاه بدهد چه بمعتمد الحرم از سادات محترم و رئیس خواجه سرایان و شخص متدینی است بالجملة حاجی غفارخان عریضه را بردزد بمعتمد الحرم و گفت آقای طباطبائی فرموده اند که چون شما از سلسله جلیله سادات صحیح النسب میباشید

لذا خواهشمندم محض استرضای صاحب شریعت این پاکت را بشاه برسانید معتمدالحرم نخست قدری تشدد و نکول از رسانیدن نمود و گفت پسرۀ فضول میخواهی بدهم سرت را ببرند تو را چه کار باین امور و این فضولها و جسارتها برو عقب کارت و متشکر باش که ندادم سرت را ببرند حاج غفار خان گفت من دخیل هیچ کار نمیباشم و در این پاکت نمیدانم چه نوشته اند خیر است یا شر ربطی بمن ندارد من از ارادت کیشان آقای طباطبائی میباشم بعد از مدتی بمن فرمودند این پاکت را ببر و بده بجناب معتمدالحرم منهم اطاعت مجتهد و رئیس اسلام را نمودم چه اطاعت اوامر او را فرض میدانم و بتکلیف خود عمل و تبلیغ رسالت نمودم حالا هم هر چه بفرمائید بایشان عرض میکنم این را گفته و مراجعت کرد (بر خوانندۀ تاریخ واضح باشد که در این تاریخ يك كلمه اغراق و خلاف واقع ننوشتیم و اگر هم چیزی بنظر اغراق آید نه من اغراق نوشتم بلکه بنظر خواننده اغراق خواهد آمد و مندرجات این تاریخ سابق در کتب دینی نشریافت و هنوز هم اشخاصی که این وقایع را دیده اند حاضرند مثلاً نوشتم معتمدالحرم گفت میخواهی بدهم سرت را ببرند از این قرار استشمام رایجۀ اغراق میآید ولی خواننده تاریخ اگر زمان قبل را بنظر آورد و یا آنکه حاج غفار خان را ملاقات کند و از او که شخص راست گوئی است استفسار نماید هر آینه صدق واقعه را تصدیق خواهد کرد .

در پنج سال قبل معتمدالحرم قادر بود که يك عده جماعتی را بقتل برساند و احدی جرئت مخالفت و اعتراض را نداشته باشد معتمدالحرم که سهل است پست تر از او اگر اراده میکرد يك ایل و یا اهل يك ده را بکشتن بدهد هر آینه قادر بود در این مقام نگارنده يك تلگراف را استشهد میاورم دیگر خواننده میدانند آدم کشتن و مال رعیت را بغارت دادن کار يك فراشی بوده است و نیز خواهد تصدیق کرد که معتمدالحرم در اداره دولت يك سید عادل و نجیب و صحیح العمل و خدا ترس بود که حاج غفار خان را نکشت و بکشتن هم نداد و پاکت آقای طباطبائی را رسانید در این تاریخ زمان که سنه ۱۳۲۴ هجری است اگر نوکرهای دیوان را از صدر اعظم گرفته تا ادنی فراش تقسیم بسی کنیم یعنی صدر اعظم و شخص اول دولت را نمرۀ يك بدهیم و آخر فراش را که دیگر بعد از اوصفر است نمره سی بدهیم میرزا حسینخان صدیق الممالک آشتیانی نمرۀ ۲۵ واقع میشود و این شخص مزبور خود را در عداد نوکرهای شجاع السلطنه پسر شاه داخل نمود و رفت بفارس و يك سال حکومت دشتی دشتستان و بر ازجان با او بود پس از آنکه صدای فارسیها و تظلم آنان بلند شد شجاع السلطنه معزول و علاء الدوله بعنوان حکومت فارس روانه شیراز شد صدیق الممالک در حکومتش باقی بود علاء الدوله او را معزول و در شیراز او را مأخوذ داشت آقای طباطبائی تلگرافی در استخلاص صدیق الممالک بعلاء الدوله مخایره فرمود جوابی که از طرف علاء الدوله مخایره شده است در این مقام درج میکنیم آنوقت خوانندۀ تاریخ میدانند که پایه ظلم و ستم بچه حد است و حال آنکه امروز از ده سال قبل ظلم به ده درجه کمتر شده است صورت تلگراف از این قرار است :

شیراز جواب نمره ۴۲ تاریخ ۱۳۲۴

خدمت ذی سعادت جناب مستطاب شریعتمدار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد دامت افاضاته - تلگراف مبارک را در مسئلۀ صدیق الممالک

در چند روز قبل زیارت نمود مشغول اصلاح کارا و شده اما این آدم کاری نکرد
 است که بتوان اصلاح کرد هفتاد نفر را بدون جهت کشته است که وارث آنها
 در اینجا آه و ناله دارند و دادخواهی مینمایند مردم با او خونی شده در صدد
 تلف او بودند بیست و دوهزار تومان باقی او بود گفتم برود طهران حسابش را
 بدهد همین رو روزه حرکت خواهد کرد در انجام فرمایشات حاضرم .
 (علاءالدوله)

حالا خواننده تاریخ خواهد دانست که چه میگذشته است بر اهالی زمان استبداد در صورتیکه
 نمره ۲۵ در یکسال حکومت هفتاد نفر رعیت بیچاره رنجبر را بکشد پس معتمد الحرم که نمره (۲۰)
 واقع است میتواند حاج غفار خان را سر ببرد و طوری هم نشود .

باری حاج غفار خان هنوز از در خارج نشده که او را برگردانیدند بیچاره رنگ از رویش
 پریده (آپسأ من الحیوة عازماً علی الموت) در مقابل معتمد الحرم ایستاد و منتظر که آیا کدام یک از
 نوکرهایش با اعدام او مبادرت نماید معتمد الحرم گفت به آقای طباطبائی بگو من عریضه شما را بشاه
 میرسانم لیکن متوقع و منتظر جواب باشید اگر اعلیحضرت جواب را صادر فرمودند که خودم میفرستم
 و الا دیگر مطالبه جواب نمیکنم چه عین الدوله غدغن کرده است که عریض را مطلقاً بشاه ندهم مشارالیه
 همین طور جواب آورد ولیکن پس از سه روز جوابی از طرف اعلیحضرت رسید باین مضمون :

جناب آقا سید محمد مجتهد عریض شما را خواندیم سفارش باتابك میکنیم که مقاصد شما را
 انجام دهد لیکن شما هم در وظیفه خود کوتاهی نکنید و بدعا گوئی. مشغول باشید البته اشرار و الواد را
 بموعظه و نصیحت ساکت نمائید هیجان و فتنه را خاموش کنید و راضی نشوید که غضب و قهر ما عموم
 را شامل گردد .

آقایان ملتفت شدند که این جواب از طرف اتابك بوده و اعلیحضرت شاه را از این جواب اطلاعی
 نیست لذا در مقام چاره برآمدند .

عین الدوله هر يك از ارباب حل و عقد را دیده که اسبابی فراهم آوردند آقایان را علناً و بحالت
 اجاع ببرند بخانه او چند مجلس در این باب منعقد گردید تا آنکه يك روز در خانه آقای بهبهانی مجلسی
 تشکیل یافت آقای بهبهانی فرمود من چنین صلاح میدانم که بحالت اجاع برویم بخانه عین الدوله و از
 او جداً مطالبه عدالتخانه را بنمائیم امر از دوشق خارج نیست یا قبول میکند و عدالتخانه را بر ما میکند
 و یا نکول و جواب میده اگر قبول کرد فيها المطلوب والا باز میرویم بزایه مقدسه اکثر از
 حضار رأی آقا را پسندیده نزدیک بود بهمین قسم رفتار کنند که آقای میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت
 این رأی صحیح نیست و سخیف است چه اگر قبول کرد و گفت مشغول نوشتن نظامنامه عدالتخانه
 میباشم شما دیگر حق و ایرادی بر او ندارید و این لا اقل دو سال وقت لازم دارد چه اولاً ترجمه
 قانون عثمانی و بامضاء علماء و دانایان رسانیدن کاریست مشکل و ثانیاً چند سال وقت لازم دارد
 و در این مدت آنچه بخواهند میکنند (الیوم که مشغول نوشتن و طبع این تاریخ میباشم پنج سال یا

کمتراز آن وقت فرمایش آقا زاده طباطبائی میگذرد با آنکه خونها برای این کلمه ریخت و خسارات براهل ایران وارد آمده هنوز عدالتخانه بوجود نیامده است یعنی مردم ثمره عدالت را ندیده اند و قانون و مجری عدل ظاهر نشده است) و اگر شق دیگر را بگیریم که نکول کرد آنوقت برگردید بحالت اولیه بر فرض که شما در مقابل او ایستادگی کردید آخرش مثل امروز خواهد شد آقای بهبهانی گفت اگر قبول کرد و گفت دو سال وقت لازم دارد آنوقت سند و نوشته از او میگیریم که پس از انقضای موعده بوعده وفا کند آقا زاده طباطبائی فرموده بر فرض سند و نوشته داد عمل بنوشته خود نمیکنند سند عین الدوله معتبر تر از دستخط شاه نیست که سه ماه قبل دستخط بشما دادند و امروز اجراء نمیدارند و بطفره میگذرانند همین عذری که امروز میاورد در عدم اجراء دستخط شاه آنروز هم در مقام سند و نوشته خود میاورد دیگر آنکه شاید عین الدوله در دو سال دیگر بر این مسند صدارت متمکن نباشد و کسی دیگر صدر اعظم باشد البته خواهد گفت عمل صدر اعظم سابق ربطی بمن ندارد چنانچه این شیوه مرسوم مسندهای ایرانست آقای بهبهانی فرمود پس لازای لمن لایطاع من دیگر حرفی ندارم آنچه صلاح میدانید عمل کنید آقا شیخ محمد رضا کاشانی گفت خوب است تفأل بکلام الله و استخاره بقرآن کنیم رأی او را پسندیده قرآن آوردند آقای طباطبائی گرفته و تفأل بقرآن زده این آیه مبارکه در اول صفحه آمد :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - یا ایها الذین آمنوا لا تتخذی عدوی وعدوکم اولیاء تلقون الیهم بالمودة وقد کفروا بما جاءکم من الحق یشرجون الرسول وایاکم ان تؤمنوا بالله ربکم ان کنتم خرجتم جهادا فی سبیلی وابتغاء مرضاتی تسرون الیهم بالمودة وانا اعلم بما اخفیتم وما اعلنتم ومن یفعل منکم فقد ضل سواء السبیل .

یعنی ای آنکسانیکه گرویده اید بخدا و رسول فرا نگیرید دشمنان من و دشمنان خود را دوستان و با ایشان طرح مصاحبت میفکنید القاء میکنید و میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب مکاتبه در حالتی که کافرنند و تصدیق نکرده اند با آنچه آمده است بشما از سخن درست و راست و کار درست و در حالتی که بیرون میکنند پیغمبر را از مکه و شمارا نیز بسبب آنکه میگردید بخدا آنیکه پروردگار شماست یعنی ایشان بسبب ایمان شما شما را از دیار خود بیرون میکنند پس ایشانرا دوست نگیرید و با ایشان مودت نکنید اگر هستید شما که بیرون آمده اید از وطنهای خود بجهت جهاد و قتال در راه من و برای طلب خشنودی من و به پنهانی میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب کتابت یا سخنان سری و محرمانه بایشان میفرستید بسبب دوستی و من دانانم از شما با آنچه پنهان میکنید از مودت اعداء و آنچه ظاهر میسازید از اعتذار و هر که نکند این کار را که القاء خیر است بایشان از شما پس بدرستی که گم کرده راه راست را و خطا نموده طریق حق و صواب را .

ان یتفقو کم یکونوا لکم اعداء ویسطوا الیکم ایدیهم والستکم بالسوء و وودوا لوتکفرون یعنی اگر یابند شمارا کفار یعنی بر شما قادر شوند و ظفر یابند میباشند مر شما را دشمنان و بگشایند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را بیدی یعنی بزدن و کشتن و دشنام دادن و دوست دارند که شما

کافر شوید چنانکه ایشان هستند و از دین خود برگردید و چون حال ایشان با شما باین طریق است پس مودت نمودن و مناصحه کردن با امثال ایشان خطای عظیم است از شما .

مناسبت این آیه مبارکه با حال حالیه آقایان و مراودت مخفیانه با عین الدوله بجای واضح و آشکار است که از حد تحریر خارج است .

اشخاصیکه معاصر ما میباشند میدانند چه مینویسم بالجمله حضرات آقایان از رفتن بمنزل عین الدوله بحالت اجماع و آشکار منصرف شدند ولی اکثر از اجزاء مراوده مخفیانه داشتند آقای بهبهانی نیز یکشب در ساعت پنج و شش رفت منزل عین الدوله و صبح خبر ملاقات ایشان منتشر گردید لیکن عین الدوله در ترویج از موافقت خود کوتاهی و دریغ نداشت و توسطهای آنانرا بخوبی میپذیرفت در این ایام واقعه پسرهای منتخب الممالک اتفاق افتاد که مختصر آن از اینقرار است که منتخب الممالک مازندرانی با حاج شیخ فضل الله سمت خویشاوندی را داشت يك روز شیخ مزبور بخیال افتاد که خدمتی از برای پسرهای منتخب الممالک از عین الدوله خواهش نماید لذا آن دو پسر را که قابل اشاره حسی بودند با خود برد نزد عین الدوله چون ملاحت و صباح آن دو جوان شانزده و هفده ساله را حس نمود تمنای شیخ را بخوبی تلقی نمود و آن دو پسر را در تعداد پیشخدمتهای خود داخل نمود پس از مراجعت شیخ امیر بهادر وزیر دربار بر عین الدوله وارد گردید عین الدوله باو گفت برفیق امین السلطان بنویس آن کسیکه تودولت را از او میترسانیدی و از ترس او از صدارت استعفاء دادی امروز از برای من اینگونه خدمات را مینماید (سابقاً شغل جاکشی در ایران از اقباع اعمال و اشغال بود و آن بردن زنی و یا جوان امردی است برای یکی از اعیان) .

از این قرار معلوم میشود صدر اعظم ایران چندان عقیده بشیخ نداشت بجملاً پسرهای منتخب الممالک در آنروز جز بردن یکی دو غلیان برای حضرت صدارت پناهی دیگر قبول زحمتی ننمودند شب را که بخانه خویش مراجعت کردند و پدرشان که مطلع بر این منصب و شغل جدید شده که در آن روز باعث افتخار بود و اکثر اعیان و شاهزادگان مایل باین شغل بودند متغیر گردید روز بعد یا چند روز دیگر دو فرزند دلبند خود را برداشته از طهران فرار کرد عین الدوله پس از اطلاع بر فرار آنها بگمانش این واقعه از روی استهزاء بوده و شیخ خیال تفضیع او را داشته لذا در فکر تلافی بود و حال آنکه اگر مملکت آذربایجان را برده بودند حضرت والا در مقام تلافی و تکرار خاطر خود بر نمیآمد و اگر پسرش شمس الملك را برده بودند این اندازه محزون نمیشد و نیز این فرار منتخب الممالک و اظهار غیرتش برای جنبه ایلبائی اوست والا اگر یکی دیگر از اعیان و شاهزادگان بود نهایت رضایت مندی را داشت بلکه دو روز بعد یا وزیر تجارت میشد و یا حاکم کرمان و نیز یاداش خدمت شیخ را هم از بین برد چه هر کس دیگر این خدمت را برای صدر اعظم ایران مینمود نیز حکومت يك مملکتی را باو میدادند چنانچه برای امین السلطان هر کس يك زن و یا جوان امردی بردی حاکم شهری و یا وزیر برمسندی شدی باری خیال انتقام در کله صدر اعظم ایران بود تا آنکه در يك روز حاج ملاحسین شریعتمدار مازندرانی که از اجزاء و بستگان شیخ بود وارد شد بر عین الدوله در حالتیکه صدر اعظم ایران با یکی از اجزاء سفارتخانهها

خلوت داشت حجاب و خدام در مقام منع مشارایه برآمدند که ورود بر حضرت والا غدغن است آخوند لوس شده واعتنائی باین منع نکرده و بر عین الدوله وارد شد حضرت والا از این عمل آخوند متعتر شده از سابق هم خیال انتقام وختی به این آقای آخوند داشت فلذا حکم داد او را بایشت گردنی و کتک مفصلی خارج نمودند لیکن چون دید یک نفر از دوستانش کم و بر عده غالفینش افزوده خواهد گردید لذا در مقام عذرخواهی برآمد پولی (۱) برای حاج آخوند فرستاد و با حاج شیخ فضل الله علی الظاهر صلح نمود یعنی حکومت بیرجند و قایمات را داد بشوکت الملک که واسطه او حاج شیخ فضل الله بود و ضمناً سی هزار تومان بکیسه شیخ و اجزای او داخل گردید .

از طرف دیگر در مقام جلب شاهزاده شعاع السلطنه پسر شاه برآمد و مدتی او را بتغییر ولایتعهد نوید داد .

آقایان حبیب اسلام قرار گذاردند که هر شب مسجد و جماعت را داشته باشند آقای بهبهانی شبهای جمعه را در مسجد سربولک منبر رفت موعظه شروع و بنای بیداری مردم تجدید گردید مردم باز بخیال بلوا و شورش بلباس جهاد افتادند که مدافعه و احقاق حق قسمی از جهاد است عین الدوله در پشت دروازه شهر تشکیل اردوی مفصلی داده و حکم کرد اگر آقایان شورش کردند سرباز و سوار بریزند بشهر و اموال مردم را غارت کنند در یک شب و دوشنبه آقای طباطبائی رفت بالای منبر و فرمود از گوشه و کنار می شنوم که میگویند ملاها خیال جهاد دارند این شایعه دروغ و خلاف واقع است ما نه جنگی داریم و نه نزاعی ما حقوق خود را بتوسط قرآن و دعا مطالبه میکنیم پادشاه ما مسلمانست پادشاه مسلمان جهاد منصور نیست ولیکن از شما مردم طهران خواهش واستدعا میکنیم چندی صبر و تأمل کنید تا مایک دفعه دیگر عریضه بشاه عرض کنیم و اتمام حجت نماییم بلکه مظلومیت خود را باهل عالم برسانیم و فرمود خیال نکنید ما پولی گرفته باشیم قرآن را از بغل در آورد و قسم یاد فرمود که ماها پول نگرفته و ساکت نخواهیم شد حاضریم که خود و اولاد خود را در تحصیل آزادی ملت و نجات وطن فدا کنیم تا عدالتخانه تشکیل و تأسیس نیابد آرام نخواهیم نشست مقصود من و آقای بهبهانی این است که تا ممکن باشد خون مسلمان ریخته نشود و مال مردم بتاراج نرود مستمعین عرض کردند فرمایشات حضرت تعالی صحیح و مطلع است احدی نسبت بد و سوء ظنی بساحت مقدست نداده مقصود ما این است که چنانکه ما در فرمایشات شما آقایان حاضر و مطیعیم آقایان هم در خیال ما باشند که ما از دست رفته و دیگر تاب و توان درمانست و قوه تحمل ظلم را نداریم .

این مختصر موعظه آقای طباطبائی هم مردم را بیدار و هم جلوگیری از بلوای بزرگی نمود که در فردای آنشب مطمح نظروطن دوستان بود آقای بهبهانی هم جلوگیری فرمود از فتنه که مقدمات آن از دو طرف دیده شده بود عین الدوله دید که اجتماع شبها در مساجد بزودی مردم را بیدار خواهد نمود لذا غدغن کرد که ساعت سه از شب گذشته احدی در کوچه و خیابان نگذرد و اگر کسی را در ساعت سه از

(۱) - این ایام که زمان طبع این جزوات است از جناب حاج شریعتمدار استعلام نموده مذکور شد صد تومان بایک عبا برایم فرستاد عبا را قبول کرده و صد تومان را باو رد نمود .

شب گذشته میدیدند اورا مأخوذ و بنظمیه میبردند و این حکم درباره همه کس مجری بود هر کس را که میدیدند چه از ارباب عوام و چه از تجار و چه از کسبه میگرفتند در اوایل بحدی این غدغن سخت شد که اجزاء نظمیه منتظر ساعت سه نمیشدند و در ساعت دوازده شب گذشته شروع بگرفتن میشد تا ساعت سه دیگر احدی را ابقاء نکرده مساجد آفایان در شب موقوف گردید مراوده شبانه ممنوع شد يك عده از سوار و شب گرد در کوچه و بازار و خیابان گردش میکردند در یکی از بیابانی متجاوز از صد نفر تجار و مردمان محترم را که از بازار و یا منازل دوستان بخانه های خود مراجعت مینمودند گرفته و با اداره نظمیه بردند صبح آنشب اعظم السلطنه وزیر نظمیه (سابق بر این وزارت اختصاص بوزراء هشت گانه نداشت هر يك از رؤساء ادارات را وزیر میگفتند) آنرا احضار نمود که چرا با این غدغن اکید از منازل خود بیرون آمدید بیچاره ها جواب دادند که دولت غدغن کرده است در ساعت سه از شب گذشته کسی در کوچه راه نرود لکن ما را در ساعت دوازده شب گذشته بلکه کمتر از شب گذشته بود که گرفتند وزیر نظمیه جواب داد دیشب شبورچی اشتباهاً شیپور را کشیده فلذا مرخصید هر جا میخواستید بروید کسی را با شما کاری نیست مأخوذین اظهار داشتند وقتی که ما را مأخوذ داشتند کیسه و بغل ما را خالی کردند ساعت و اسباب نو کردیوان را متهم مینماید رو کرد با اجزاء نظمیه و گفت این اشرار را گرفته بپرید بمحبس در زندان بمانند بعضی را که چیزی اظهار نکرده بودند مرخص کرد اما پس از شفاعت و گرفتن يك تومان جریمه . این حکم سمت رسمیت را حاصل نموده شبهای دیگر هر کس را که میگرفتند علی الرسم يك تومان و دهشاهی از او میگرفتند که يك تومان برای رئیس نظمیه و دهشاهی برای خود گیرنده و تا صبح هم آن بیچاره را نگاه میداشتند اگر تعارفات معتدبه بآن گیرنده میداد بعلاوه مرسومی که او را رها میکردند والا تا صبح او را نگاهداشته و در روز علی الرسم و الحکم همان یکتومان و دهشاهی را از او میگرفتند و اگر کسی فقیر و گدا و بی چیز بود در عوض جریمه او را بچوب زده و یا در محبس او را نگاهداشته تا مریض و یا تلف میشد و لا اقل در محبس تنگ و تاریک با آن وضع زندان بسر میبرد .

زندان

زندان عبارتست از اطاق تاریک مرطوبی کثیف که در آن جز گنده برای یا و زنجر برای کردن و شنه و کیک و شیش و صاص برای اذیت دیگر هیچ پیدا نمیشود در بیست و چهار ساعت شبانه روز پنج سیرنان خشک بهر يك میدهند آب خیلی بندرت و کم میدهند بملاحظه آنکه زیاد محتاج به ادرار نگردد در او آخر زمان ناصرالدین شاه يك زندانبان عاقلی پیدا شد که دو چیز برای حبسیها راه انداخت یکی کسب و دیگری نذر . اما کسب عبارتست از درست کردن گلو شور غلیان و افزای ورشته شتر و قاطر که هر يك نفر میتواند در بیست و چهار ساعت کاری بکند که صد دینار عایدی او گردد و اما نذر عبارت بود از خیراتی که مردم درباره زندانها میکردند .

بهر جهت روزی يك دیزی صد دیناری و یا قدری سیرابی بهر يك میرسانیدند و این عمل خیر

هنوز دزدانان جاریست اگر زندانبان با انصاف باشد. باری این حکم اعظم السلطنه جاری بود و شاید یکنفر که استطاعت داشت و بلاوة يك تومان و دهشاهی که تعارف میداد و خود را مستخلص مینمود در كوچه دیگر گرفتار دستگیر میشد و کرا را اتفاق افتاد که یکنفر گیر چند نفر میافتاد از آنجمله خود نگارنده در يك شب به سه دسته برخورد و پنج تومان متضرر شدم که سه تومان بدو دسته و پانزده قران هم بیک نفر دادم که همراه آمد و درب خانه گرفت و در بین راه بچند نفر سوار شب کرد برخورد و ولی همان پلیس که همراه بود گفت من مأمورم که این شخص محترم را بخانه اش برسانم و اگر پول همراه بود و پلیس پول را گرفته بود البته این دسته سواریا مرا مأخوذ میداشتند و یا مرسوم می را میگرفتند. باری کار بجائی رسید که اگر در شب کسی عقب طیب میرفت او را میگرفتند و شاید تا صبح مریض مرده بود بدون دوا و طیب و یا اگر زنی را درد نخاض و زائیدن میگرفت و بی قابله میگرفتند تا صبح زن و طفل تلف میشدند بسیاری از مرضی و عده از زنهای حامله و اطفالی گناه شهید راه استبداد و این حکم عین الدوله شدند کار بجائی کشید که در دو ساعت از شب گذشته احدی از خانه خود خارج نمیشد مساجد تعطیل دکان زود بسته میشد باین جهت دخل اجزای نظمیه کم شد تدبیری کردند که باز دخل بجای خود آید و آن از راه آب بود باین طور که چون در طهران تمیش مردم از آب جاریست و آب هم کمیاب و عزیز الوجود لذا در شب آبرا می انداختند بخانه های مردم مردم هم یا برای جلب آب و یا برای بستن راه آب که بخانه ها خرابی وارد نیارود از خانه خود بیرون میآمدند و فوراً گرفتار میشدند و چند شبی هم از این راه بر مردم سخت گرفتند.

يك شب بنده نگارنده گرفتار این ظلم شدم ولیکن آخرش بخیر گذشت و تفصیل آن از این قرار است که در يك شب از خانه خارج شدم برای بستن راه آب یکدفعه صدائی بلند شد که اگر از جای خود حرکت کردی گلوله را منتظر باش و تفنگ را بطرف من دراز کرد نگارنده گفت آسوده باش از طرف من ممانعت و فراری نیست ایستاده ام تا یبائی و در جای خود ایستادم آن گوینده بیش آمد او را دوست دیدم پس از سلام علیکم گفتم رفیق اگر چه قزاق و نو کردولتی ولی با اینکه از اجزای انجمن مخفی میباشی خوب بود این شغل پست را متقبل نمیشدی جواب داد این شغل را برای این قبول کردم که خدمت کنم بر رفقای خود چنانچه الان بشما خدمت میکنم گفتم چه خدمت گفت امشب مأمور شدیم مجدداً اسلام کرمانی را مأخوذ داریم (۱) اگر چه مجدداً اسلام از اجزای انجمن مخفی نیست ولی از قراری

(۱) مجدداً اسلام کرمانی مدیر روزنامه ندای وطن اسمش شیخ احمد است پسر آقا یوسف از خانواده خاندانقلی بیک افشار ارومیه که بدست نادر شاه کشته شد در کرمان املاک بسیار داشت که پس از قتل خاندانقلی بیک خالصه دولتی گردید مدرسه خاندانقلی بیک امروز از مدارس معتبره کرمان است مجدداً اسلام در حدود ۱۲۹۰ هجری متولد گردید مقدمات را در کرمان بخوبی تحصیل نموده در سنه ۱۳۰۹ به اصفهان سفر کرد و پس از چند سال توقف مراجعت نمود بکرمان و زمانی اندک در کرمان توقف نموده پس از تاهل باز مهاجرت نمود باصفهان و در آنجا مشغول تحصیل بود و گاه گاهی در وکالت دارالشرع وارد میشد تا در سال ۱۳۲۲ بحکم ظل السلطان از اصفهان مبعود منفی گردید و بطهران آمد در اوایل ورودش منشی بقیه حاشیه در صفحه بعد

که معلوم است نسبتی بانجمن دارد باین جهت خیلی زحمت کشیدیم تا خود را بشما رسانیدم و از رفقای خود جدا گشتم دیگر زیاده براین فرصت وقت ندارم نگارنده گفت مجدالاسلام از اعضای رسمی انجمن نیست ولی من او را دعوت کرده‌ام و قبول دعوت هم کرده است خوب گردید که مرا مطلع نمودید گفت اما شما نبایست مطلب را بصراحه و آشکارا بمجدالاسلام بگوئید چه مشارالیه با دبیر حضور (قوام السلطنه) حالیه دوست است فوراً مطلب را باو میگوید بالاخره خواهند دانست که ما او را اطلاع داده‌ایم ولی بطور کنایه و اشاره فردا او را با خبر کنید که تهیه خود را به پیند و شب را در جانی مخفی گردد.

بقیه حاشیه از صفحه قبل

در اداره روزنامه ادب و پس از مدتی مدیر روزنامه ادب گردید در سال ۱۳۲۳ بجتهائی که در تاریخ مذکور است بکلاتش فرستادند در سال ۱۳۲۴ مراجعت نمود بطهران در زمان استبداد صغیر مردود الطرفین بود تا آنکه در سنه ۱۳۲۶ سفری باصفهان کرد و در محال بختیاری کارها کرد زمان مراجعتش بطهران که بر حسب احضار سعدالدوله وزیر امور خارجه بود مقارن گردید با فتح طهران و مقهور شدن محمدعلی میرزا در ماه شعبان ۱۳۲۷ بحکم هیئت مدیره او را گرفته در باغ شاه با مقصرین پلتیکی محبوس گردید در ماه مبارک همان سال استنطاق مختصری از او شد و حکم پنجسال حبس در کلات در باره اش صادر گردید پس از تبدیل حکم مجازات او بواسطه پاره امور پلتیکی به تبعید ابدی از طهران و توقف در هر مکانی که بخواد جز در طهران در ماه شوال سال ۱۳۲۷ بطرف کرمان حرکت کرد پس از چندی توقف در یزد الیوم که ماه رجب ۱۳۲۹ میباشد در کرمان مشغول امور عیشیه خود میباشد.

مجدالاسلام در روزنامه ادب و روزنامه ندای وطن و روزنامه محاکمات و روزنامه کشکول و روزنامه الجمال خدمات بزرگ بشروطیت کرد اگرچه او را بحسب ظاهر مقصر کردند ولی اگر بنظر دقت و انصاف در حالات مجدالاسلام تأمل شود چندان گناهی نداشت چه دو تقصیر بر او وارد آوردند اولاً رفتن باصفهان و مأموریت از طرف محمدعلی میرزا برای انداختن نفاق بین بختیاری دوم آنکه راپورت نویس روسها بود اما تقصیر اولی او اولاً آنکه چهار نفر باین مأموریت از طهران خارج و باصفهان وارد شدند یکی میرزا ابراهیم خان که امروز در عداد و کلاء مجلس است دیگر شاهزاده محمدجعفر میرزا که امروز در یکی از ادارات دولتی است دیگر صدرالانام که امروز بانهایت عزت و احترام در طهران زندگی میکند چه شد که از بین این چهار نفر که بیک عزم و بیک خیال و بیک مقصود باصفهان رفتند فقط همان مجدالاسلام مقصر گردید ثانیاً آنکه پس از ورود این چهار نفر به اصفهان هر چهار نفر را استنطاق نمودند هر یک در جواب گفتند ما برای خدمت بملت آمدمیم چون در بین راه مانع داشتیم فلذا به امیربهادر گفتیم که میرویم برای شما خدمت کنیم و بول هم از امیربهادر گرفتیم و ظاهر گردید که قصد بدی نداشتند.

و اما تقصیر دیگر آنکه مجدالاسلام نه وکیل بود و نه وزیر و نه مأمور دولت این کاری که بر او عیب گرفتند بهر کس رجوع میکردند بانهایت افتخار میپذیرفت و انگهی خبرنگاری روزنامه نویس چندان اهمیتی نداشت چه همان اخباری که در روزنامه مینوشت و بتمام عالم میداد یک روز قبل از انتشار بدیگری میداد دیگر آنکه مجدالاسلام خبرنگاری از روزنامه نگاران روسی بود نه دولت روس و خبرنگار جراید خارجه امروز در مجلس بملت هم خدمت میکند بجملاً حالات تاریخیه مجدالاسلام در تاریخ مسطور است و در هر محلی آنچه کرده است نوشته‌ایم در آینده اشخاصیکه باعث گرفتاری مجدالاسلام شدند با علت گرفتاری او خواهد آمد انشاء الله.

پس از خدا حافظی روانه گردید و رفت نگارنده هم آمدم بخانه روز بعد که جمعه (۲۳) ربیع الثانی ۱۳۲۴ بود انجمن مخفی در خانه جناب ذوالریاستین کرمانی بعنوان مهمانی تشکیل یافت پس از مذاکرات لازمه مجدداً اسلام کرمانی وارد شد باو گفتیم این روزها خطری بزرگ متوجه شماست شبها بخانه نمانید یا بیایید منزل نگارنده و یا جائیکه مطمئن باشید در جواب گفت خودم اطلاع دارم و تا يك اندازه در مقام علاج میباشم و شبها هم در خانه نمیانم.

قبل از آمدن مجدداً اسلام يك مسئله در انجمن مذاکره شد که ذکر آن خالی از فایده تاریخی نیست و آن از این قرار است.

در روز جمعه شانزدهم ربیع الثانی ۱۳۲۴ در انجمن مخفی مذاکره شد که راپورتی بر سر کرانجمن رسیده است که روز قبل در خانه جناب ذوالریاستین جمعی مجلس و انجمن کرده اند مذاکرات مکتوم و مخفی است و اردین بآقا میرزا احمد کلیا بکائی و صدر العلماء شیرازی - ونوک الدوله - آقا سید محمد رضا شیرازی - آقا میرزا سید علی شیرازی و يك ساعت بغروب مانده آقا میرزا آقا اصفهانی که تازه از اسلامبول آمده است بوده اند چون این راپورت در نظر اهمیتی حاصل کرد و ذوالریاستین هم در این روز حاضر انجمن نبود فلذا قرار گذاردند که روز بعد را در مدرسه سپهسالار جدید در اطاق آقا سید برهان انجمن کنند ذوالریاستین و سایر مؤسسين انجمن را هم اطلاع داده که البته حاضر شوند لذا روز شنبه ۱۷ در اطاق آقا سید برهان گرد آمده صورت راپورت سابق قرائت شد.

جناب ذوالریاستین اظهار داشت ورود آقا میرزا آقا اصفهانی مربوط بمطلب نیست چه او برای ملاقات آقا سید محمد رضا آمده بود اما سایرین که در راپورت صورت آنها ثبت است برای امری لازم آمدند که عازم بودم دیروز در انجمن آمده مذاکره نمایم و از اعضای انجمن استمداد و معاونت بجویم ولیکن برای تحقیق همین امروز رسیدن بانجمن گذشت تا آنکه در شب خبر رسید که انجمن فوق العاده در امروز تشکیل خواهد شد اینک حاضریم که مطلب را اظهار دارم و آن از این قرار است.

تکفیر آقای بهبهانی مظفر الدین شاه را

این چند روزه يك امر غیر مترقب غریبی اتفاق افتاده است که یا از سوء اتفاق است و یا از دسایس درباریان خدا کند دروغ باشد و الا تمام زحمات ما و وطن دوستان بهدر رفته است بلکه يك احداث نفاقى بد بین مسلمین که ضررش راجع باسلام خواهد بود شده است.

باندازه جناب ذوالریاستین مطلب را اهمیت داد که خیال همه را گرفت بالاخره فرمود از قراری که شنیده شده است عباسعلی خان شوکت که منشی سفارت عمانی است يك استفتائی از آقای بهبهانی صورت گرفته است که مدلول آن این است هر گاه یکی از امراء اسلام وادار کند جمعی از ارامنه را بقتل خلیفه مسلمین و یا آنکه همراهی کند از کفاری که اقدام بقتل سلطان اسلام کرده اند و ناه دهد بچنین اشخاصی حکم اوجه خواهد بود.

آقای بهبهانی نوشته اند که چنین شخصی کافر و مهدور ادم است. حالا این حکم بدست سفیر

عثمانی رسیده و آنرا سند قرارداد و بهانه کرده است که مظفرالدین شاه اعانت کرده است از اشخاصی که اقدام بر قتل اعلیحضرت سلطان عبدالحمید کرده اند و بمقاد این حکم مظفرالدین شاه کافر و واجب القتل است .

این اصل مطلب است که سه روز قبل از این حضرات مذکور آمدند که باید علاجی کرد حالا چند احتمال میدهم یکی آنکه این شایعه اصل نداشته باشد و درباریان خائن بتحریر حاج شیخ فضل الله و امام جمعه این شایعه را جعل کرده اند که قلب اعلیحضرت مظفرالدین شاه را اذملت بر نجانند و ناسخ دستخط مستصبات آقایان را صادر و زحمات آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و سایر آقایان راضایع کنند . یکی آنکه شاید میخواستند باین بهانه القاء عداوتی میانه ملت اسلام و ارامنه ایران اندازند تا اینکه رفته رفته این فتنه بزرگ شود و یک خونریزی میانه ارامنه و مسلمین راه اندازند چنانچه در اسلامبول و قفقاز الیوم واقع است یا اینکه سفیر عثمانی میخواست این مطلب را بهانه کند و از باب عالی بخواهد که برعهده اردوی سرحدی بیفزاید علی ایحال اگر شایعه صدق باشد کار خیلی مشکل و باید اقدام صحیحی کرد . آفاسید برهان گفت باید هر قسم باشد این مسئله را تعقیب کنم اگر بی اصل باشد و چنین استثنائی نشده باشد و همچو جواب هم نوشته نشده باشد خوشا بحال ما بر فرض که این مطلب را بسمع اعلیحضرت مظفرالدین شاه رسانیده باشند ما میتوانیم که خود سقبر عثمانی را در حضور اعلیحضرت شاه حاضر کنیم تا این اشاعه را تکذیب کند آنوقت اعلیحضرت اغراض این خائنین را خواهد فهمید و دیگر هیچ اعتماد و اعتباری باقوال درباریان نخواهد ماند و شخص اعلیحضرت از این خائنان رنجیده خاطر خواهد شد و بطرف ملت بیشتر مایل خواهد گردید ایکن اگر چنین حکمی صادر شده باشد باید فوراً صاحب این حکم را از میان برداشت تا این حکم رسمیت پیدا نکند و صدور این حکم معلوم و محقق نگردد .

فیلسوف گفت این عباسعلیخان شوکت ازقراری که میگویند خیلی جوان بدقلب بدذاتی است گویا این جوان عداوت مخصوصی با این ملت دارد (شرح بدرفتاری و سوء سلوک این جوان را نسبت بمتحصنین سفارتخانه عثمانی را درموقع خود شرح خواهیم داد) .

ادیب بهبهانی با کمال تحسیر گفت من گمان نمیکنم آقای بهبهانی عالماً عامداً چنین حکمی را نوشته باشد بر فرض که چنین استثنائی شده باشد استفتاء که حکم قطعی درماده شخص معینی نخواهد شد ذوالریاستین گفت من نمیگویم چنین حکمی صادر شده یا نشده و نمیگویم این استفتاء است یا حکم کاری باین ندارم که عامداً عالماً صادر شده یا نشده من میگویم اشاعه این مطلب و ابراز این صحبت باعث این خواهد شد که بالمره این همه زحمات و خسارات مالی و جانی این ملت بهدر خواهد رفت و خائنین حالا در نظر مظفرالدین شاه چنین جلوه میدهند که اینها همه نتیجه حلم و بردباری است که اعلیحضرت متحمل شده اید اگر همان روزاؤل این چهار نفر آخوند و سید را قلع و قمع کرده بودید امروز حکم بکفر شما نمیگردند و حکم بقتل شما نمیدادند فرداست که احکام دیگر هم خواهند کرد بلکه تخت و تاج شما را تصرف خواهند نمود و باینگونه حرفها قلب شاه را از ملت میرنجانند

و حقوق ملت بیچاره بعد از همه این زحمات ضایع و پایمال خواهد شد دیگر نتایج و خیمه آتیه چه بشود و چه پیش آید خدا داناست بالاخره قرارداد نگارنده آقای طباطبائی را ملاقات کنم و این شایعه را بایشان بگویم و آقایان هم هر کدام کاری را متقبل گردیدند .

باین جهت روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که در خانه جناب ذوالریاستین مجلس ضیافت بود طرف صبح قبل از آمدن مهمانان که عضو انجمن نبودند اعضاء انجمن حاضر شده و هر يك نتایج اقدامات و زحمات خود را اظهار کردند از آنجمله نگارنده وقایع را گفت که اعضاء خرم و خورسند گردیدند که بجل و مختصر مطلب را در طی يك مسئله تاریخی در این مقام ذکر میکنیم آنوقت شروع برشته تاریخ خود که گرفتاری آقا میرزا آقا اصفهانی و مجد الاسلام کرمانی و آقا میرزا حسن مدیر رشديه است مینمایم و چون این واقعه مربوط به ارامنه است فلذا مختصری هم از تاریخ ارامنه را در این مقام ذکر کرده از خواننده تاریخ معذرت میخوام .

ارمن

ارمن و ارمنی بنابر آنچه در دائرة المعارف نوشته است قدیم تر و بزرگتر طایفه و ملت بوده که بعد از طوفا ن تشکیل شد که سیصد نفر از اولاد ونوه (یافث بن نوح) از بابل بطرف ارمنستان مسافرت نموده و در آنجا شهری بنا کردند موسوم به (هایکا عمار) یعنی شهر (هایک) که رئیس آن جماعت بود بعضی گویند اصل این طایفه از کلدانیین است ابن خلدون گوید جد آنها (قومیل) پسر (ناحور) برادر حضرت ابراهیم است در اول معروف به (هایکانین) بودند پس منسوب به ارمن گردیدند چه یکی از ملوک بزرگ این طایفه بعد از (هایک) آرام بوده است بعضی گویند ارمنی منسوب است به (ارمیناک) پسر (هایک) بهر جهت مملکت ارمن بچهار دولت بزرگ منقسم میگردد اول دولت (هایکاظا) منسوب به (هایک) اول مؤسس دولت ارمن . دوم دولت (ارشاکونین) منسوب به (ارشاک برئی) که اول پادشاه این سلسله بود . سوم دولت (باکرادونین) منسوب به (قاشودبا کرادونی) اول پادشاه این سلسله . چهارم دولت (روینین) منسوب بروین کبیر اول پادشاه و اول مؤسس این سلسله . پس از انقراض واضمحلال هر دولتی تاتأسیس و تشکیل دولتی دیگر بعض امراء و والیهای غیر قانونی فاصله شدند اما تشکیل دولت اول پس از آنکه (هایک) لشکری گرد آورده و با پادشاه بابل که یکی از نمرود ها بود و خلق را برستش خود مجبور مینمود جنگ کرد و بر نمرود غالب آمده در سنه ۳۱۰۷ قبل از میلاد تشکیل سلطنت قانونی داد و منظم کرد نظامات سیاسیه و قوانین اساسیه و تعمیر کرد عمارات بسیار را و از جهت عدل و داد قسمی رفتار نمود که دولتش بزرگ و پایدار گردید و نجاه و نه کس پادشاهان قانونی این دولت بودند و هفت نفر والیها و امراء که پس از انقراض دولت هر يك بقهر و غلبه مدتی در ارمن سلطنت کردند . بالاخره پس از آنکه هایک در سنه ۲۰۲۶ درگذشت بسرش ارمیناک که ولیعهد او بود بجای پدر نشست و برادرهایش را از مرکز حکومت باخود برداشت و بطرف شمال ارمنیه رفت و (ارکاس) را مقر و

مکان خود قرار داد پس جمعیت خانواده پدری او بسیار شدند و پسه طایفه منقسم گردیدند از این قرار (منافلسیون) (خوریون) (باطیون یا بظنویوکیون) ارمیناک ۴۶ سال سلطنت کرد. و ارماپوس پسر او در سنه ۱۹۸۰ قبل از میلاد بجای پدر نشست و چهل سال سلطنت کرد پس از آن (اماسیوس) در سال ۱۹۴۰ و بعد از ۳۲ سال سلطنت پسرش کیغام در سنه ۱۹۰۸ بجای پدر نشست و پنج سال سلطنت کرد پس پسرش (حارموس) بجای او نشست و ۳۱ سال سلطنت کرد در سنه ۱۸۵۸ قبل از میلاد و بعد از آن پسرش (آرام) در سنه ۱۸۲۷ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در این مدت که از سنه ۲۰۲۶ تا سنه ۱۸۲۷ باشد مورخین امر مهمی که قابل باشد ننوشته اند الا آنکه بواسطه تمیش سلاطین و راحت طلبی آنها دشمنان مملکت بر آنها تاخته و بدون مزاحمت و ممانعت اکثر از بلاد ارمنستان را متصرف شدند تا آنکه آرام از خواب غفلت بیدار شده و اعداء مملکت را پراکنده و شهرهای ارمنیه را استرداد نموده و شهری بنامود موسوم به (مازاکا) که بعد معروف به میساریه کبادوکیه گردید و مملکت آرام گرفته و منظم و باحسن حال برگشت پس از ۵۸ سال سلطنت در گذشت و پسرش (قارا اوارا) در سنه ۱۷۶۹ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در ایام سلطنت او ملکه سریان مسمی (بشیرانه سمیرامیس) به ارمنستان تاخت آورد و خواست پادشاه ارمنستان را بشوهری خود اختیار کند پادشاه ارمنستان امتناع کرد و جنگ مابین آنها در گرفت پادشاه ارمنستان کشته گردید و مملکت بتصرف ملکه سریان درآمد و پسر پادشاه را که مسمی به (کارطوس) بود پادشاه ارمن قرار داد و شهری هم بنا کرد موسوم به (شمیرا ما کرد) که بعد ها موسوم به (فتان اووان) گردید و در آن وقت مملکت ارمنیه در تحت نفوذ ممالک سریان درآمد تا آنکه (نینوس) پسر شمیرانه ملکه مادرش و کارطوس فارطوس را کشت و مملکت را گرفت پس از مدتی (قانو شافان) پسر (کارطوس) ظاهر شد (نینوس) او را بر قسمتی از ارمنیه حکومت داد و جزیه براو بر بست و این کار جزیه در سنه ۱۷۲۵ بود و قانو شافان بتدبیر و حسن خلق سلوک و رفتار مینمود تا آنکه مملکت ارمنیه را بتمامه متصرف گردید پس از آنکه شصت و سه سال سلطنت مطلقه مقتدره کرد وفات نمود چون بلا عقب بود (بارد) یا (باردبد) که از نسل هایک بود در سنه ۱۶۶۲ قبل از میلاد بجای او پادشاه گردید و پنجاه سال سلطنت کرد پس از او پادشاهان یکی از پس دیگری از قرار ذیل سلطنت کردند.

ارباک در سنه ۱۶۱۲ - ظافان در سنه ۱۵۶۸ - بارناک اول در سنه ۱۵۳۱ - سور در سنه ۱۴۷۸ - هافاناک در سنه ۱۴۳۳ - فاشداد در سنه ۱۴۰۳ - هایکاک اول در سنه ۱۳۸۱ - فامباک اول در سنه ۱۳۶۳ - ارناک در سنه ۱۳۴۹ - شافارش اول در سنه ۱۳۳۲ - نوایر در سنه ۱۳۲۶ - فسدان در سنه ۱۳۰۲ - کار در سنه ۱۲۸۵ - کوراک در سنه ۱۲۸۵ - هراند اول در سنه ۱۲۶۷ - انصباک در سنه ۱۲۴۲ - کللاک در سنه ۱۲۲۷ - هورو در سنه ۱۱۹۷ - ظارما بر در سنه ۱۱۹۴ - شافارش ثانی در سنه ۱۱۱۸ - برج اول در سنه ۱۱۳۷ - اربون در سنه ۱۱۰۲ - برج ثانی در سنه ۱۰۷۵ - باطوک در سنه ۱۰۳۵ - هره در سنه ۹۸۵ - هر ساک در سنه ۹۱۰ - کایاک در سنه ۸۸۳ - بارنافاس اول در سنه ۸۳۸ - بارناک ثانی در سنه ۸۰۵ - اسکا ورطی در سنه ۷۶۵ - بارویر در سنه ۷۴۸ - هیراحیا در سنه ۷۰۰ - بارنافاس ثانی در سنه ۶۷۸ - باجویج در سنه ۶۶۵ قبل از

میلاد - کورناک ۶۳۰ قبل از میلاد - بافوس ۶۲۲ - هایکاک ثانی ۶۰۵ قبل از میلاد - برفانط اول ۵۶۹ قبل از میلاد - دیکرانس اول ۵۶۵ - فاهاکن ۵۲۰ - ارافان ۴۹۳ - نیر سیح ۴۷۵ - طاریح ۴۴۰ قبل از میلاد - ارموک ۳۹۴ - بایکام ۳۸۵ - ثنان ۳۷۱ قبل از میلاد - فتاحه ۳۵۱ قبل از میلاد.

والیهای پیش از ارشاکونین از این قرار است :

میخران در سنه ۳۳۵ قبل از میلاد - نیوبولومیوس ۳۱۹ - ارضافارط ۳۱۷ - هراندیم کایطاک ۲۸۴ - ارضافاس ۲۳۹ - ارضا شاس ۱۸۹ - ارضا فاسط ۱۵۹ قبل از میلاد .
در زمان دیکرانوس اول بین ارمنستان و ایران اتحادی واقع شد که در جنگ ارمن بادیلم لشکری از طرف ایران بیاری پادشاه ارمن رفت و در جنگ ایران با پادشاه بابل از طرف ارمن از پادشاه ایران همراهی و معاونت کردند و این اتحاد و یگانگی بین ایران و ارمن باقی بود تا زمانی که اسکندر بر ایران غالب آمده و پادشاهی ایران منتقل به اسکندر و یونانیان گردید که در این وقت ارمن ملوک الطوائف و دولت آنها منقرض گردید .

دولت ارشاکونین

در سنه ۱۴۹ قبل از میلاد در حالتیکه ارمنیه در تحت نفوذ سلفکیان بود اگر هم از خود ارمنیه سلطانی چند روزی سلطنت میکرد ولی باج و خراج را با اسم سلفکیان میگرفت تا آنکه آرشاک اول سلطنت یافت و بطریق مداهنه و حصافت عقل رفتار کرد در سنه ۱۴۹ پسراو آرشاک ثانی سلطنت یافت و ممالک ارمن را استرداد نمود برادر خود فاغارشاک را پادشاه کرد بر ارمنیه و رعایا در زمان این دو برادر در راحت و آسایش بودند پس از او آرشاک ثالث در سنه ۱۲۷ قبل از میلاد پادشاهی یافت و قوانین عدل و داد را برقرار نمود پس پسرش ارضاشیش را در سنه ۱۱۴ جانشین خود قرارداد و در گذشت و در زمان این پادشاه ارمنستان وسعت و قدرتی بیحد و اندازه بهم رسانید فتوحات بسیاری نصیب این پادشاه گردید شهرهای فارس ضمیمه مملکت او گردید در مدت بیست و پنج سال سلطنت بر روم و فارس و ارمنیه کرد تا اینکه او را کشتند پسرش (دیکرانوس ثانی) در سنه ۸۹ قبل از میلاد سلطنت یافت مانند پدرش کارهای خوب کرد و در زمانش چند شهر بنیاد (نصبین) را پایتخت خویش قرارداد تا آنکه بعد از ۵۴ سال سلطنت در گذشت و پسرش ارضا فاسط اول در سنه ۳۵ سلطنت یافت و در زمان این پادشاه ارمن ضعیف گردید بحدیکه جزیه بدولت رومان میدادند و باج و خراج بدولت ایران در سنه ۳۰ قبل از میلاد ارشام پادشاهی یافت و در زمانش ارمنیه بین پادشاه ایران و ارمن منقسم گردید و بیست و هفت پادشاه از ارمن و بیست و دو والی از طرف پادشاه ایران در ارمنیه فرمانروا بودند و هر یک در حصه خود تا آنکه در زمان خبیفه سوه عثمان بن عفان لشکر عرب بر ارمنستان تاخت آورده رئیس لشکر سلمان بن ربیع باهلی با امر ولید بن عقبه ارمنستان را فتح نمود و فرمانروایان عجم را از آنجا بیرون کرد و از یک طرف هم دولت یونان بعضی شهرهای آنرا تصرف نمود و آنرا؟

ذلیل و خوار کردند تا آنکه دولت (باکرا دونین) شروع شد و بواسطهٔ اختلاف مسلمین و یونان و بعضی امراء عجم ارامنه باهم متحد شده قاشود اول در سنه ۸۵۹ بعد از میلاد بر تخت سلطنت نشست و هیچگاه پادشاه از این سلسله بر ارمنستان سلطنت نکردند.

تا زمان غلبهٔ اسکندر بر ایران همه وقت ارمنستان در تحت نفوذ و حمایت ایران بود پس از اسکندر مدتی که ایران ملوک الطوائف بود ارمنستان مستقل گردید ولیکن باز در تحت حمایت ایران بودند تا آنکه در زمان غلبهٔ عرب که بکلی مغلوب عرب بودند.

در زمان حجاج بن یوسف هم صدمات بسیار بر ارامنه وارد آمد و بین ذلت و ترقی و استقلال و تبعیت بود تا آنکه در زمان سلاطین سلجوقیه که سنه ۱۰۴۹ بعد از میلاد باشد طغرل بیک ارمنستان را متصرف گردید و در زمان ملک شاه سلجوقی شیرازهٔ سلطنت و ملیت ارامنه از هم گسیخت.

دولت روینمین

در سنه ۱۰۸۰ بعد از میلاد تشکیل سلطنت روینمین در ارمنستان شد روینمین اول در سنه ۱۰۸۰ بتخت سلطنت نشست بیست و دو پادشاه از این سلسله در ارمنستان پادشاهی کردند پنج نفر هم از لوسینیانیون بر ارامنه سلطنت کردند تا آنکه در سنه ۱۳۷۳ بعد از میلاد سلطنت ارامنه از روی زمین منقطع گردید چه در این تاریخ از طرف مصریها لشکری به ارمن حراکت کرد و از تاراج و نهب و قتل فرو گذاری نکردند بلدان ارمن را خراب و سرکشان را اسیر کرده بکلی نام سلطنت و دولت از ارمن برداشته شد.

در زمان سلطان محمد فاتح و شاه عباس پادشاه ایران بین عثمانی و ایران در باب ارمنستان نزاعی واقع شد چه سلطان محمد از ارامنه حمایت میکرد و شاه عباس در این واقعه و وقایع دیگر با سلطان محمد مخالف بود تا آنکه شاه عباس لشکری جرار بطرف ارمن سوق نمود و باقی ماندهٔ ارمنستان را محو و نیست کرد و متجاوز از پنج هزار نفر از بزرگان و اهل صنعت را با سیری آورد و در نزدیکی اصفهان قریهٔ موسوم بجلفا برای آنها عطا فرمود بقية السیف با طراف عالم پراکنده گردیدند عدهٔ بسیاری بطرف عثمانی فرار کرده و متحصن بعثمانیه گردیده در قسطنطنیه و بغداد توقف کرده با امر زراعت و فلاح و تجارت مشغول شده و در عثمانی ترقی نموده در نظام عثمانی و امور دولتی وارد شده و صاحب درجات و مراتب عالی گردیده جمعیتی بسیار از ارامنه بطرف روسیه ملتجی شده و در گرجستان و قریم و بولینا و شهرهای دیگر منزل گرفته و در روسیه اجتماعات آنها بسیار و ترقیات فوق العاده برایشان حاصل گردید.

آن عده که بایران آمده و در جلفا مسکن گرفته در اوایل بصنعت و علوم معروف و کم کم در همهٔ شهرهای ایران متفرق شدند تا آنکه در زمان نادر شاه این جماعت اهمیت را بدرجهٔ رسانیده ولیکن بعد از کشته شدن نادر شاه بواسطهٔ فتنه و اغتشاش ایران صدمه بزرگی بآنها رسید که اکثر آنها فراری شدند.

جماعت کثیری هم به نمسا و هندوستان مهاجرت نمودند و در آنجا بمدارج عالیہ نایل آمدند بالجمله این طایفه در هر مملکتی نام نیکی بخود جلب نموده و خود را محبوب اهالی آن مملکت نمودند تا آنکه در زمان سلطان عبدالحمید پادشاه عثمانی طرف سوء ظن دوات واقع شده سلطان عبدالحمید حکم به طرد و نفی و قتل آنها داد هر یک که توانستند خود را بطرف و گوشه انداخته عده هم بایران آمدند از آنجمله در عداد مهاجرین یکی پرنس دادیان بود که نگارنده آنچه را که از او شنیده باین رشته وصل میکند .

موسی بیک کرد برادر بحری پاشا حاکم اسکندار پس از مراجعت از فرانسه کارهای زشت و فضیحت از قبیل قتل و نهب و بی ناموسی و غیره را درباره ارامنه که در اسکندار متوطن و مشغول زراعت و فلاحت و تجارت بودند هروقت که بزم شکار سوار میشد هر گاه شکاری هدف گلوله او نمیشد یکی دوتا از اطفال ارامنه را هدف گلوله مینمود ارامنه عرایض تشکی و تظلم به آستانه سلطان عبدالحمید عرض و ارسال داشته نمیداد تا آنکه بتوسط قونسولهای خارجه متظلم و شاکی شدند از سده سنیه خلافت امر باحضر موسی بیک صادر گردید که در اسلامبول او را بتحت محاکمه در آورند و نود و شش نفر شاهد از مسلمانان و ارامنه با او وارد اسلامبول گردیدند حمایت بحری پاشا و معاونت اجزاء خلوت پادشاهی و حارسین سلطان امر را مشتبہ نمود سلطان عبدالحمید از پرنس دادیان که آدم بیغرض و امینی بود و محل اعتماد سلطان راپورت این امر را خواست پرنس دادیان راپورت را این طور داد که امروز طایفه ارامنه در مملکت عثمانی پراکنده و در زراعت و تجارت و خدمت بدولت مشغول برای خاطر یک نفر ظالم اگر چه برادر بحری پاشا باشد شایسته نیست جمعی را از معدلت سلطان مایوس کرد هر گاه معدلت سلطان موسی بیک را مجازات و کیفر ندهد ارامنه شورش خواهند نمود . . . در این اثنا پرنس دادیان برای فوت مادر زن خود (کنتس) مسافرت به اطیش نمود در غیاب او امر موسی بیک منقلب گردید ظالم خادم بقلم رفت نود و شش نفر شهود را شاهد زور دانستند حکم مجازات درباره شهود صادر گردید بحری پاشا برادر خود موسی بیک را با چهل نفر سوار بطرف کوتاهیہ حرکت داد ارامنه از سلطان مایوس گردیدند تشکیل کمیته‌ها و انجمنهای سری دادند که شورش کنند چند روز بعد از رفتن موسی بیک سفراء خارجه متفقاً بعمارت سلطنتی و اصرار کردند که باید تائباً موسی بیک محاکمه شود امر صورت اهمیت را حاصل نمود سابقه اعمال او را قونسولها تصدیق کردند و بسططان رسانیدند که عدلیہ اظهار غرض کرده است بالاخره سلطان عبدالحمید تلگراف کرد که موسی بیک را در بحریہ مأخوذ و روانه داشتند پس از محاکمه محکوم شد بنفی ابدی که در مکه متوقف و محبوس باشد اگر چه شهود بری الذمه و ارامنه از سلطان راضی شدند لیکن کمیته‌ها و مجامع سری برقرار بود و شروع بعضی اقدامات که مقدمه شورش بود شد پس از چند روز پرنس دادیان از اطیش مراجعت به اسلامبول کرد بحری پاشا بسططان عرض کرد که محرک شورش ارامنه پرنس دادیان است و دلیل او همان راپرتی است که ششماه قبل داد که اگر سلطان عدالت نکند ارامنه شورش خواهند نمود . پرنس دادیان یک روز بر حسب عادت که به بابعالی میرفت بقراول خانه حساء پاشا مستحفظ و

یلدوز که در آنجا پرنس را خواست پس از قدری مذاکره گفت وزیر نظمیه با شما کار مهمی دارد اول بروید نزد او پرنس دادیان از رفتن بدربار منصرف و رفت نزد وزیر نظمیه پس از ملاقات وزیر نظمیه گفت بحکم سلطان محبوسید زیرا که شورش آرامنه را شما باعث شدید بهر جهت پرنس سه ماه در اطاق وزیر نظمیه محترماً محبوس بود آنچه تقاضای محاکمه کرد کسی گوش بتقاضای او نداد تا آنکه در ماه سوم دستخط سلطان صادر گردید که چون امر باشتباه گذشت لذا باز بیابید سر خدمت و مشغول کار خود باشید یا نصد لیره هم بانسان عثمانی باو عطا شد و یکمتر به هم از درجه که داشت بالا رفت زمانیکه پرنس حضور سلطان رسید و عرض کرد آنچه من نشان دارم از خدمت بوده و هفده سال خدمت کردم صد و پنج سال اجداد من خدمت کردند بدولت عثمانی هیچ وقت خیانتی ازما دیده نشده حالاً که بدون تحقیق و به صرف سعایت ساعی مرا چند ماه حبس کردید من دیگر خدمت نمیکنم و از خدمات نظامی استعفاء میخواهم تا چند روز هم استعفاء او را قبول نکردند جودت پاشا وزیر عدلیه و سایرین هر قدر او را نصیحت کردند فایده نکرد بالاخره دومه در اسلامبول مستعفی بود پس از آن اذن و اراده سلطانی را حاصل نمود که برود فرنك فلذا با شُرّت گرفته وزیر نظمیه و جمعی از اعیان از او مشایعت نمود محترماً از اسلامبول حرکت و روانه ایتالیا گردید و هفده ماه در پاریس و لندن و سایر جاها سیاحت و گردش کرد چون شاهزاده خانم زن پرنس با زن قوام السلطنه خویش بود و مشارالیه در اطیش از طرف ایران سفیر بود فلذا قوام السلطنه نریمان خان تکلیف آمدن بایرانرا باو نمود پرنس بزم سیاحت با قوام السلطنه در تاریخ ۱۳۰۹ وارد طهران گردید و بناصرالدین شاه پادشاه ایران معرفی شد شاهزاده خانم زوجه پرنس به انیس الدوله زن شاه نیز معرفی شد چون مشارالیه دختر کنت سه جین از معاریف مملکت مجارستان و صاحب کمالات صوری و معنوی و شش زبان را تکلم مینمود فلذا طرف شور و دوستی انیس الدوله واقع شد خود پرنس دادیان هم بعض اوقات طرف شور ناصرالدین شاه واقع گردید که ناصرالدین شاه بعض اوقات پاره تحقیقات از او مینمود صدراعظم ایران امین السلطان نیز تا يك اندازه خوش رفتاری مینمود ولیکن از جهت دوستی پرنس با امین الدوله سوء ظنی باو بهمرسانید در این اوقات سفیر کبیر عثمانی در طهران خلیدیک گرد بود که از دوستان بحری پاشا بود بسلطان عبدالحمید راپورت داد که پرنس دادیان آمده است بایران و طرف اعتماد پادشاه و مشغول است که برای آرامنه امتیازی بکیرد وزراء ناصرالدین شاه خصوص امین الدوله باو مرادات مخفی دارند الی آخره سلطان عثمانی که عده بسیاری از آرامنه به اشاره او در يك روز بقتل رسیدند و اگر جلو گیری سفراء خارجه نبود يك نفر از آنها در مملکت عثمانی زنده نمیاندو آنها همه مقدمات که برای حفظ خود و مملکت خود دیده بود البته از خواندن این راپورت بخبال افتاد علیهذا اولاً از طرف سوریا پاشا منشی باشی سلطان يك تلگراف به پرنس دادیان مخبره شد که سلطان شما را میخواهد البته بیابید اسلامبول پرنس جواب داد که من نوکر نیستم و از نوکری دولت استعفاء دارم کاری با سلطان ندارم و نخواهم آمد ثانیاً از طرف بدر زن پرنس کنت سبی جینی تلگرافی مخبره شد که اگر نیابید در حق خودتان بد کردید پرنس جواب داد که زمستان و سردی هوا مانع است از مسافرت امتناع

اول و معذرت ثانی مؤید و مصدق راپورت سفیر کبیر خلید پاشا گردید فلذا تلگرافات متوالیه از طرف سلطان و وزیر خارجه بسفارت مخایره شده که او را مانع شوید و نگذارید که بماند قهراً و جبراً او را از دولت ایران بخواهید و روانه دارید خلید یک به ناصرالدین شاه اظهار کرد ناصرالدین شاه هر وقتی یک عذری جواب میداد تا آنکه یک روز میرزا ابوترابخان نظم الدوله پرنس را ملاقات نموده باو گفت شاه فرموده است که چندی در سری ظاهر نشوید و از منزل خود بیرون نیائید که اجزاء سفارتخانه عثمانی میخواهند تور بگیرند بصدر اعظم امین السلطان سیرده ام که تلگراف کند و کار را اصلاح نماید بالجمله امین السلطان تلگرافاً استفسار نمود که پرنس دادیان مهمان است بر ما نمیتوان بدون جهت او را مأخوذ داشت مگر آنکه جانی و یا مقصر دولت باشد در جواب مخایره نمودند که پرنس نه جانی است و نه مقصر بلکه طرف اعتماد و محبت سلطان است اما چون مرخصی گرفته و نوکر دولت است فلذا سلطان او را خواسته است ناصرالدین شاه جواب داد چون چنین است و خودش مایل نیست من نمیگذارم جبراً او را ببرید باز تلگراف شد که تامت تبعیت او که پنج سال است منقضى نشود کار باور جوع نکنید رهول و مواجبی هم باوندهید و مالیّه او را که در اسلامبول داشت توقیف کردند و نگذاشتند از خانواده خودش هم کمکی باو بشود زن پرنس یولی دربانك اطیش داشت آنها هم توقیف کردند امر کدزان بر پرنس مغشوش شد و شاهزاده خانم گرفتار مرض سختی شد ناصرالدین شاه محرمانه یکدفعه بتوسط امین الدوله چهار صد تومان و یکدفعه هم بتوسط امین السلطان یولی برایش فرستاد انیس الدوله هم از شاهزاده خانم عمراهی کرد و توازان طبیب مخصوص شاه را برایش فرستاد تا آنکه بهتر شد و پرنس در هر اداره که کار خواست باوندادند و از سفیر عثمانی ملاحظه داشتند در اداره کمپانی امنیه کار خواست ماهی پنج تومان بیشتر مواجب نمیدادند لذا پرنس از لابی درو کالت دعاوی وارد شد چند کار بزرگ از پیش برد و یولی جمع کرد امین الدوله پستخانه را باو واگذازد قوانینی در پستخانه برقرار کرد که هنوز باقی است لیکن پس از ششماه باز سفارت عثمانی در مقام بازخواست برآمد لذا پرنس بحکم شاه استعفاء داد . دوروز قبل از مقتول شدن ناصرالدین شاه که روز چهارشنبه بود شاه در قلهک از او دیدن کرد و در آنجا وعده داد که بعد از جشن حکم تبعیت او را صادر کند .

در زمان مظفرالدین شاه که نصر السلطنه وزیر گمرک شد پرنس دادیان را مدیر کل کمرکات قرارداد هفت ماه و نیم در گمرک ماند باز عثمانیها عقبه کردند و او را از کار انداختند پس از گذشتن مدتی قلیل پنج سال مدت تبعیت او منقضى گردید تذکره تبعیت دولت ایران باو داده شده و او را آجودان مخصوص و رئیس مستحفظین شخصی شاه قرار دادند دیگر عثمانیها اقدامی رسمی نکردند ولی باطناً در کار بودند (۱) .

بواسطه تقرب پرنس دادیان بدیاد شاه مقتدر که یکی ناصرالدین شاه و دیگری مظفرالدین شاه بود از امنه در ترقی و در ازدیاد بودند در پستخانه و ادارات دولتی وارد شدند این واقعه یا باعث سوء ظن عثمانیها گردید و یا در بارها بخیال افتادند که باین بهانه بین ملت و دوات نفاقی اندازند و (۱) حالات پرنس دادیان با خدمات او بایران بعد از این ذکر میشود .

مظفرالدین شاه را دربارهٔ علماء متغیر کنند لذا صورت استشهادی در اسلامبول و کردستان درخفاء تمام کردند که مظفرالدین شاه محرك شده است ارامنه را بر قتل سلطان عبدالحمید و در همین اثناء يك كالسگه که در آن بامب بود در اسلامبول نزدیک بمسجد سلطان ترکید و يك نفر جوان ارمنی این تدبیر را کرده بود که سلطان را بقتل رساند در این ایام در طهران عباسعلی خان شوکت صورت استفتائی نوشت و از آقای بهبهانی جواب گرفت که صورت سؤال باینمضمون بود :

چيست حکم کسیکه محرك شود ارامنه را بر قتل پادشاه اسلام (صورت جواب قریب باینمضمون بود) هر کس که محرك شود ارامنه را بر قتل سلطان اسلام اومفسد است و حکم مفسد بنص شریقه قرآن قتل و صلب و نفی است الخ

استفتاء را آوردند خدمت آقای طباطبائی که ایشان هم چیزی بنویسند جنابش بواقعه مسبوق و کاغذ را دور انداخته متغیر شده و فوراً در مقام علاج برآمده و بتوسط جناب آقا میرزا محسن پیغام داد برای آقای بهبهانی که اگر این استفتاء را پس نگیرید پادشاه بر ما متغیر خواهد شد و زحمات ما بهدر خواهد رفت دیگران جناب اعتماد الاسلام آقا سید علاءالدین داماد دیگر آقای بهبهانی را دیده او را محرك شدند که آقای بهبهانی را ملاقات کند لیکن جناب آقامیرزا محسن کار را بخوبی انجام داد و آنچه لازم بود بجا آورد و آقای بهبهانی را با آن قوت قلب که همه کس میداند ترسانید تا آنکه آقای بهبهانی بنفس نفیس خود بسفارتخانه عثمانی رفت و بهر قسم بود استفتاء را گرفته پاره کرد و فرمود شما با من دوست و من باشما دوستم این استفتاء يك روزی موجب قتل من میشود باعث اضرار و فتنه باری خورده کاغذها را برداشت و همان ساعت آمد منزل آقای طباطبائی و مؤدّه معدوم شدن استفتاء را داد این بود واقعهٔ تکفیر .

نگارنده که این بیان را بطریق اختصار باجزاء انجمن گفت فرح و انبساطی فوق العاده شامل همگی گردید . دیگر از وقایع تاریخی که این ایام در انجمن مذاکره شد این است که باید داعی به ایلات فرستاد و سرداران ایران را از قبیل سرداران رفیع معزالسلطنه و حاج علی قلی خان سردار اسعد و امیر مخم و سایر سرداران بختیاری و سرداران قشقائی و ایل شاهسون و غیرها را با خود کنیم و نیز تجارتخانه های معتبر را از قبیل جشیدیان و جهانیان و غیره را با خود متحد کنیم که در موقع مفید افتد .

دیگر آنکه از قرائیکه مسموع میشود از طرف روسها بعض اقدامات میشود و بعضی را پول میدهند نمیدانیم مقصود از این پولها چه میباشد و روسها برای چه پول خرج میکنند آقایان علماء اجراء دستخط شاه و عدالتخانه را تقاضا میکنند جمعی از دوست داران وطن در خیال اصلاح ادارهٔ دولت گروهی در خیال عزل عین الدوله و نصب امین السلطان میباشند اینها هیچ کدام راجع بروس نمیباشد خرج کردن روس و انگلیس و دلسوزی آنها برای ما از روی چه مأخذ است .

جناب ذوالریاستین فرمود پول دادن انگلیس و روس را بیعضی منهم شنیده ام لیکن معلوم نیست واقعیت داشته باشد نگارنده گفت من از جاهای دیگر اطلاعی قطعی ندارم ولیکن بطور قطع و یقین میدانم که در چند شب قبل از این هزار تومان از طرف روسها برای آقای طباطبائی برده اند و جنابش رد

فرموده است این هزار تومان از طرف روسها بتوسط ملك ورشيد بيك برده شده است آقای طباطبائی فرموده است اگر این پول را میدهند که من برنفع آنها اقدامی کنم این امریست محال و اگر باید بر ضرر آنها اقدام کرد که هیچ عاقلی پول نمیدهد که در مقام ضرر دهنده خرج شود و آنکه من آنچه پول بخواهم ملت من خواهد داد و از من مضایقه ندارند پس چگونه من ملت خود را گذارده از دشمن ملت خود پولی که نمیدانم بچه قصد بمن میدهند قبول کنم بالجمله آقای طباطبائی پول را قبول نکرده و رد فرمود حتی آنکه در وقتی که حاج ملك ورشيد بيك از منزل آقا خارج شدند ورشيد بيك که از اشخاص درست و صحیح بود عرض میکند با جداد طاهرینت قسم است که اگر این پول نحس را قبول کرده بودی اول کسیکه بشما بی اخلاص میشد و سلب عقیده اش میشد من بودم و از این امتناع و رد من نهایت امیدواری را حاصل نمودم .

حالا که معلوم میشود پولی در کار هست خوبست ما مردم را بیدار کنیم و از این کار جلوگیری نمائیم . در این مقام که رشته تاریخ را به اعتراض چند جمله قطع کردم مناسب بود از اداره جمشیدیان و جهانیان و شرح حالات بعضی سرداران ایران خصوص سردار ارفع و سردار اسعد را نیز ذکر کنم لیکن چون این جل مشروح و مفصل است خصوص وقایع ارباب جمشید که حاوی بعض وقایع تاریخی است و در جلب اوبانجمن مخفی دوم که در خانه اسدالله خان ابوالفتح زاده بود و همچنین همراهی اداره جهانیان در بعض مواقع که مشتمل بر بسیاری از وقایع تاریخی است فلذا در این مقام از ذکر آنها اغماض و در آخر همین جلد دوم در طی حالات رجالیه بدرج آنها میپردازیم پس بر میگرددیم بر رشته تاریخ و گوئیم .

روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که انجمن در خانه جناب ذوالریاستین تشکیل یافت یکساعت بغروب مانده مجدالاسلام رفت منزل دبیر حضور منشی رسائل لدی الورد دبیر حضور خطری که متوجه باو بود بطریق کنایه و اشاره باورسانید لیکن از آنجائیکه مجدالاسلام مطمئن بمبادی عالیه بود اهمیت بواقعه نداد نگارنده آمد بخانه خود در ساعت هشت از شب گذشته در بستر راحت خفته بودم که شنیدم درب حیاط را میکوبند پس از جواب و استفسار معلوم گردید از محل و مکان مجدالاسلام استفسار میکنند بعد از دقت و تأمل معلوم شد جمعی سواره و پیاده که متجاوز از صد نفر بودند اطراف خانه را گرفتند چون از پیش احتیاط خود را دیده بودم و هر شب درب خانه را از پشت قفل مینمودم که احدی نتواند در را باز کند باین جهت درب خانه با نهایت استحکام بود از آنها اصرار از من انکار که صدای نایب هادی خان را که ملقب بخیردربار بود شنیدم که گفت ما مجدالاسلام را میخواهیم اگر اینجاست بگوئید در جواب گفتم تا عصر باهم بودیم او رفت بخانه دبیر حضور من آمدم بخانه خود دیگر مرا اطلاعی نیست بالاخره خیردربار که شخص درویش مسلکی بود و در اینگونه موارد دستگیری از فقراء و مراعات مظلومین را مینمود به آدم مجدالاسلام گفت رفقای مجدالاسلام را بما نشان ده و بعد از اندکی توقف روانه شدند . صبح آنشب معلوم گردید مجدالاسلام را گرفتار و دستگیر نمودند چه بعد از آنکه در خانه فرصت شیرازی و خیر المالك و غیره ریختند و مجدالاسلام را ندیده اسباب و اموال مردم را بغارت بردند چنانچه

مرسوم آن زمان بود که نوکر دیوان بهر خانه وارد میشدند اسباب خانه را بغارت میردند عجب آنکه مأمورین درهر خانه که برای فحص از مجدالاسلام وارد شدند اسباب خانه را که قابل و ممکن الحمل بود با خود بردند جز خانه خود مجدالاسلام که جزو کراورا گرفتند و اذیت کردند دیگر چیزی نبردند گویا بیچارگی اهل و عیال مجدالاسلام بر آنها مؤثر افتاد.

باری اول طلوع صبح صادق ردّ مجدالاسلام را بخانه حاجی عبدالحسین تاجر اصفهانی رسانیده از پشت بام بخانه ریخته در حالت خواب مجدالاسلام را گرفتار نموده و آنچه از اسباب خانه حاجی عبدالحسین که ممکن بود بغارت رفت.

مجدالاسلام بنگارنده گفت مرا پیاده آوردند تا نزدیک قهوه خانه ای و آنجا برای حاضر کردن درشکه توقف کردند گفتم قدری آب بدهید کسی آب نداد درشکه حاضر شد مرا در درشکه نشانیده بخانه نیرالدوله حاکم طهران بردند از آنجا بخارج دروازه و در کهریزک دوفر سخی طهران رسانیده ساعت و کیف بغلی و قدری پول که با او بود از او گرفته قبل از گرفتاری مجدالاسلام میرزا حسن آقا مدیر شدیه را هم گرفتار نموده و بکهریزک برده بودند دیگر از مأخوذین میرزا آقا اصفهانی بود او را گرفته بخانه عین الدوله برده از آنجا بخانه نیرالدوله و از آنجا به کهریزک رسانیده و از قرار تقریر میرزا آقای اصفهانی هزار تومان اسکناس در بغل مشارالیه بوده آن را هم در خانه نیرالدوله از بغل او بیرون آوردند.

سه نفر از تجار بایته را نیز گرفتار نمودند یکی آقا محمد جواد اصفهانی و دیگری آقامیرزا علی خان اصفهانی و دیگری حاج حیدر نجف آبادی لکن بعد از مدتی از هریک صد و پنجاه تومان گرفته و آنها را رها کردند (در زمان صدارت مرحوم مشیرالدوله حاجی حیدر پولش را پس گرفت) بایته این سه نفر چون مشهور بود برای اتهام دیگران نیز بهانه و مستمسکی بود پس از گرفتاری حضرات آنها را تبعید بکلات نمودند آقای طباطبائی ینغام داد برای عین الدوله که سبب گرفتاری مجدالاسلام چه بود مجدالاسلام از دوستان حضرت والا بود که راپورت و اخبارات ما را بشما میداده است عین الدوله در جواب گفت از قراریکه میگویند مجدالاسلام بابی است لکن اعظام الممالک فراشباشی عین الدوله محرمانه ینغام داد که گرفتاری مجدالاسلام برای نوشتجاتی بوده که بدست آمده والان حاضر است بعلاوه اعلی حضرت شاهنشاه مدتی است که دستخط فرموده اند که او را نفی بلد کنند.

در گرفتاری مجدالاسلام و سایرین اقوال مختلف است ولی آنچه که نگارنده تحقیق کرد و از هریک از آنها شنیده و دیده در این مقام ذکر میکنم.

سبب گرفتاری مجدالاسلام

مجدالاسلام از انبیا خاص عالم و طالب تجدد در روزنامه ادب خدمات بزرگ کرد روی مردم را بدولت باز نمود فصاحت اعمال درباریان را بگوش مردم رسانید اول مقاله که در روزنامه ادب برضد دولت استبدادیه نوشت مقاله ایست که در شماره صد و شصت در صفحه اول بعنوان مجلس مبعوثان مقاله

درج نمود و نیز در همان روزنامه در صفحه سوم که واقعه ارامنه و مسلمانان قفقاز را مینویسد بعضی کنایات و تعریضات را درج نموده و نیز در شماره صد و شصت و چهار در صفحه پنجم در عنوان بقیه تدین مایه تمدن احتیاج مردم را به مجلس مبعوثان و قانون عدالت و مساوات را با الصراحه و لزوم سلطنت مشروطه را گوشزد مردم مینماید و نیز در کاریکاتورهایش خرابی ادارات دولتی و بیحسی مردم را بخوبی اظهار و نشان میدهد .

دیگر آنکه مجد الاسلام بدوستی عین الدوله متهم گردید و مردم را گمان این بود که مجد الاسلام را پورت ده و خفیه نویس عین الدوله است و برای رفع اتهام از خود در مجالس علناً از عین الدوله بدمیگفت و کراراً بعین الدوله خبر دادند بدگفتن او را .

دیگر آنکه در واقعه چوب زدن ظفر السلطنه به حاج میرزا محمد رضا کرمانی مجد الاسلام در تهران در مقام مذاکره برآمد و خاطر عین الدوله را مکدر نمود .

دیگر آنکه مجد الاسلام بستگی خود را بانجمن مخفی در مجالس اظهار میداشت بحدیکه موجب خیال عین الدوله گردید و دستخطی از پادشاه صادر کرد که مجد الاسلام را تنبیه و تبعید دارد دبیر حضور بمجد الاسلام رسانید فلذا مجد الاسلام يك شال شیروانی و يك قلمدان تقدیم عین الدوله نمود و عکس او را در روزنامه ادب ترسیم و نقش نمود عریضه عرض کرد و هزار تومان پول خانه از عین الدوله استدعا کرد عین الدوله تقدیمی او را رد نمود و پنجاه تومان هم بر حسب توسط میرزا آقا اصفهانی باو داد اگر چه پول خانه را نداد اما دیگر در مقام تبعید و سیاست مجد الاسلام بر نیامد تا آنکه مجد الاسلام نقل مکان از خانه بخانه نمود پاره از کاغذهای باطله که در طاقچه خانه اش مانده بود بدست یکی از کرمانبها افتاد که در خانه اول او منزل گرفته بود چند کاغذ خطرناک در بین آنها بود بتوسط یکی از اهل کرمان به اعظام الممالك رسید که کاشف از خیالات مجد الاسلام بود .

دیگر آنکه عین الدوله خواست ترسی با قایان بدهد این بیچاره ها را مأخوذ داشت که دیگران عبرت بگیرند

علت دیگر علت مشترک بود که در میان سبب گرفتاری مدیر رشديه خواهد آمد (مجد الاسلام را يك امر بزرگ کرده است در نزد عقلاء و آن این است که در زمان استبداد مجد الاسلام را بکلات فرستادند در زمان خرابی مجلس و بمباردمان مجد الاسلام طرف بغض و عداوت امیر بهادر گردید حتی آنکه خواستند او را چوب زده نفی بلد نمایند در زمان مشروطه هم مجد الاسلام را گرفتار و نفی بلد نمودند با آنکه دشمنانش بمجالست و مخالطت و مراودت با او افتخار مینمودند چنانکه در موقع خواهد آمد انشاء الله) .

سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی

میرزا آقا اصفهانی از تجار اصفهان بود که چند سال در اسلامبول بعنوان تجارت زیست کرد در سفر آخر مظفر الدین شاه بفرنگستان بعنوان ملاقات در بارها به فرنگستان مسافرت نمود از معاشرت ب رجال دربار هم ضعف آنانرا دانست و هم دید خلاف و نفاق آنانرا فقط از بین آنها ناصر الملک را پسندید

ولیکن مقصود را در دوستی با عین الدوله یافت باین جهت عازم بمسافرت ایران گردید در سیزدهم ماه رجب ۱۳۲۳ وارد طهران شد و حرفهای تازه در مجالس میگفت و از وطن مدافعه مینمود و دوستی خود را با عین الدوله تکمیل مینمود تا اینکه عین الدوله دانست که یارۀ مقالات جبل التین از قبیل مدافعه وطن و غیره از ترشحات قلم مشارالیه است فلذا از میرزا آقا خوااهش نمود که قانونی از برای دولت ایران بنویسد مشارالیه قانونی نوشت و در خیال بود که عین الدوله را وادار نماید باینکه دولت را مقننه نماید کتابچۀ قانون را داد بعین الدوله او هم داد بممتاز الدوله که آنرا بخواند و اگر کسری دارد بآن ضمیمه نماید ممتاز الدوله پس از خواندن کتابچه بمیرزا آقا گفت خیلی تند رفتید این مرد بخیال خواهد افتاد و سوء ظن از تو حاصل خواهد نمود بهر جهت عین الدوله از کتابچه قانون سخت متوحش گردید نسخه اول آن کتابچه در نزد نگارنده موجود است و عمّا قریب خواهد آمد .

دیگر آنکه میرزا آقا در مجالس مردم را بیدار و آنان را بحقوق خود آگاه میکرد دیگر آنکه با علماء و آقا زاده ها مراوده مینمود و آنانرا محرك بود .

دیگر آنکه تأسیس کتابخانۀ ملی را باعث شد و در واقع اول مؤسس آن کتابخانه میرزا آقا گردید آقا سید نصرالله که از سادات اخوی بود با نصرة السلطان و ملک المتکلمین و جمعی دیگر از دانشمندان را با خود متحد نمود و پول معتدّ به داد و هم جمع نمود تا صورت کتابخانه ملی را دایر نمود این کتابخانه محل اجتماع دانشمندان و وطن دوستان و تجدّد خواهان بود چنانچه در موقع خواهد آمد . علت دیگر علت مشترک بود که در واقع مدیر رشدیۀ خواهد آمد (پس از خرابی مجلس الی کنون که وقت تنقید و طبع این تاریخ است یارۀ امور از میرزا آقا صادر شد که موجب سوء ظن ملت واقع شد و همه وقت يك عده جماعت با او طرف بودند که در موقع خواهد آمد) عجلالۀ که وقت رفتن اوست بطرف کلات مبغوض دولت و محبوب در نزد ملت است .

سبب گرفتاری مدیر رشدیۀ

میرزا حسن آقا مدیر رشدیۀ از اشخاص باحرارت و درست کار در زمان امین الدوله صدر اعظم ایران پس از آنکه مدتی در تبرزین در تأسیس مدارس و مکاتب زحمات کشیده بطهران آمد و تأسیس مدرسه رشدیۀ را نمود در واقع مؤسس مکاتب بوضع جدید این شخص است در اوایل ورودش مقدسین و بعض از مردم او را مثل یکنفر کافر نجس العین میدانستند چه که الف و باء را تغییر داد فتحه را که تا آنوقت زیر میگفتند صدای بالا نام نهاد ضمّه را که تا آنوقت پیش مینامیدند صدای وسط میگفت کسره را که تا آنوقت زیر میخواندند صدای پائین میخواند و همچنین خط عمودی و خط افقی یاد اطفال داد و کذا در مکتب خانه ها که در سر گذرها و بازارها پسران و دختران باهم می نشستند چه ضرر داشت که باید در مدرسه بیایند دیگر آنکه چوب و فلکۀ در مدرسه نیست اطفال خودسر بار می آیند شیخ سعدی

صد سال قبل گفته است :

استاد معلم که شود کم آزار خرسک بازند طفلان در بازار

فریاد مقدسین در مجالس بلند شد که آخر الزمان نزدیک شده است که جماعتی بایی و لامذهب می‌خواهند الف و بیه ما را تغییر دهند قرآن را از دست اطفال بگیرند و کتاب بآنها یاد بدهند دیگر آنکه اطفال را زبان خارجه تعلیم داده است که بآنها گفته است شمار لفظی و شمار خطی و این صورت را یاد اطفال داد ۹۸۷۶۵۴۳۲۱ بجملاً رساله هم از بعضی علماء تألیف شد در ردّ مدارس و تکفیر اولیاء مدارس لیکن پس از دخول آقای طباطبائی و تأسیس مدرسه اسلام مردم کم کم دانستند که این مدارس عبارت از همان مکاتب است و این ارقام حساب است نه زبان خارجه و تغییری هم در الف و بیه داده نشد همان الف و بیه قدیم است منتها قدری مشکل تر از آن حاج میرزا حسن آقا هم دانست که این مردم قابل نیستند خورده خورده از حرارت افتاد و برای ترویج مقصود خود روزنامه ایجاد کرد موسوم بروزنامه مکتب خواست که در روزنامه مردم را بیدار کند و بترویج معارف بکوشد لیکن وزیر علوم و وزیر انطباعات از روزنامه او و سایر جراید جلوگیری کردند در این اثنا که متهم بود در نزد عین الدوله که این شخص را اگر بحال خود گذارد علاوه بر اینکه الف و بیه را تغییر خواهد داد و روزنامه نویس هم شده است گناه روزنامه نویسی کمتر از گناه تأسیس کردن نیست و گاه گاهی هم بکتابخانه ملی می‌رود که اینهم گناهی است که عفو ندارد بعضی اوقات هم در خانه و مدرسه بعضی را دور خود جمع میکند خبر دادند بعین الدوله که میرزا حسن مدیر رشیدی را دیدند که شبنامه منقش مینموده است باز راپورت رسید که عصر سه شنبه ۲۱ ربیع الثانی ۱۳۲۴ هجری در منزل مدیر رشیده انجمنی تشکیل یافته است که اجزاء آن از این قرار است مجد الاسلام کرمانی - ناظم الاسلام کرمانی - میرزا آقا اصفهانی و صدای مدیر رشیدی بلند بود که چرا باید (سانسور) برای جراید قرار دهند چرا باید روزنامه علمی بنظر وزیر انطباعات برسد و نیز راپرتی دیگر رسید بعین الدوله که مدیر رشیدی عصر چهارشنبه ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۲۴ در خانه آقای طباطبائی مذکور داشته است که مواجب خود را تقدیم دولت کردم و بعین الدوله گفتم مواجب و حقوق بگیر از دولت بر سه قسم است اول نظام و مستخدمین در ادارات دولتی - دوم عجزه و فقراء - سوم مفت خورها . حقوق دو قسم اول را بدهید ولی قسم سوم را چند سالی ندهید و در عوض قرض دولت را بدهید و امر مالی را هم اصلاح کنید و من اول مواجب خود را تقدیم میکنم فرمان مواجب را دادم بعین الدوله عین الدوله پس داد و گفت من متشکر شدم از انسانیت و شاه پرستی تو باو گفتم من این مواجب را بگو ندادم که تو متشکر شوی و بمن ردّ کنی من تقدیم دولت کردم این ردّ خیانتی است بنوع عین الدوله فرمان را قبول کرد پس از ده روز خبر شدم مواجب مرا درباره سه نفر از بستگان خود برقرار کرده است این است که امر دولت اصلاح نخواهد شد تا اینگونه اشخاص جاهل بی علم در این مسندها باشند حال ماها این قسم خواهد بود راپرت این دو مجلس عین الدوله را ترسانید و سه نفری که در آن مجلس بودند که مجد الاسلام و میرزا آقا و مدیر رشیدی است گرفتار شدند نگارنده را بواسطه بستگی بآقای طباطبائی متعرض نشدند این بود علل

گرفتاری این سه نفر ولی نگارنده عمّا قریب نوشتجات این سه نفر را که دست آورده ام درج در این تاریخ میدارم که حالات آنانرا نیز کاشف خواهد بود .

صبح شنبه (۲۴) ربیع الثانی ۱۳۲۴ از جهت تبعید حضرات ترس و واهمه افتاد در بین مردم احدی در خیال توسط واستخلاص آنها بر نیامد چند روز بعد از آن طلاب در خانه آقای طباطبائی اجتماع نموده ادیب المجاهدین کرمانی فریاد بر آورد که امروز مجدداً سلام و میرزا آقا و مدیر رشديه را گرفتند و تبعید کردند جواب شما آقایان را دادند که بایی بودند فردا خودتانرا گرفته و تبعید میکنند و بهمین اسم و اتهام متهم خواهید شد اگر برای وقایه خودتان هم باشد ساکت نباشید لکن فریاد های ادیب المجاهدین (۱) مفید نیفتاد بلکه این هیاهوی ادیب المجاهدین بصورت يك گلوله شد که بعد ها او را مجروح و نزدیک بود مقتول نماید .

در همین ایام بیچاره صحاباشی عریضه بشاه عرض کرد و محبوس گردید که بجل آن از این قرار است :

صحاباشی پولی از ارباب جمشید گرفته و خانه عباس را بعنوان رهن یا بیع شرط داد بارباب جمشید مدت منقضی شد ارباب جمشید در مقام تصرف خانه بر آمد صحاباشی عریضه حضور شاه عرض کرد که ارباب جمشید طلبی از من دارد و میخواهد خانه سی هزار تومانی عیال مرا در عوض چهارده هزار تومان ببرد مستدعی است که دستخط مبارك را صادر فرمایند که مهلتی بمن بدهد تا برور طلب او را بپردازم حکم جوابیه و دستخط این بود :

جناب اشرف اتابك اعظم - صحاباشی را زنجیر کنید تا طلب ارباب جمشید را بپردازد فلذا صحاباشی را گرفته حبس نمودند پس از توسط آقایان علماء او را از زندان خارج نموده در خانه شریف الدوله که رئیس محاکمات خارجه بود محترماً حبس نمودند گاه گاهی بنده نگارنده و جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی دیدن او میرقتیم يك شب که آنجا بودیم مستحفظین و نوکر ها مشغول کار های شخصی خودشان بودند باو گفتیم اگر میل دارید شما را فرار داده بیریم خانه آقای طباطبائی اجزاء انجمن مخفی هم همه گونه با شما همراهی دارند در جواب گفت من مال کسی را نخورده ام خانه سی هزار تومانی مرا میخواهند در مقابل دوازده هزار تومان ببرند دو هزار تومان دستی هم بمن میدهند بگذارید مردم این ظللهارا به بینند بلکه بیدار شوند تا کنون کسی ندیده است که عارض و متظلم را حبس و زنجیر کنند فقها در تعریف مدعی مینویسند المدعی من لو ترك ترك یعنی مدهی کسی است که اگر ترك دعوی کند و اگذارده میشود من مدعی و عارضم حالا محبوس و زنجیری شده ام هر قدر از این ظللهها بیشتر شود ملت زودتر بیدار میشود قدر عین الدوله را بدانید که این فشارها را می آورد هر چه فشار بیشتر باشد ملت زودتر بغود خواهد آمد باری صحاباشی در خانه شریف الدوله ماند تا آنکه خانه خود را وا گذار نمود و از ایران خارج شد .

(۱) شرح حالات ادیب المجاهدین بعد از این مشروحاً خواهد آمد انشاء الله .

روز دوشنبه نهم جمادی الاولی تلگراف مجد الاسلام از کلات آمد چند روز بعد هم کاغذهای آنها رسید که نگارنده بعضی از آن مکاتیب را که کاشف از حالات محبوسین است در این تاریخ خود درج مینماید که خوانندگان تاریخ وضع محبوسین و سلوک دولتیان را از این مکاتیب استنباط نمایند.

مکتوب مجد الاسلام بعنوان آقای طباطبائی

از کلات

محضر مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقامیرزا سید محمد روحانفاده - شرح حال این بنده شکسته بال بنحو اجمال آنکه بعد از آنکه بر حسب فرمایش شاهزاده نیرالدوله حاکم طهران جمعی فراش اوباش بسرم ریختند و از رختخوابم کشیدند و بمنزل ایشان بردند بدون سؤال و جواب و ملاقات در شبکه حاضر با جمعی سواره کشیکخانه بکهریزک (۱) آوردند در آنجا جناب آقا میرزا آقا هم ملحق شد حاج میرزا حسن هم از صبح حاضر بود عصری از آنجا بختون آباد آوردند شب را ماندیم و صبح بطرف خراسان حرکت کردیم حالا صدماتی که درین راه وارد شده است لایق مذاکره نیست روز هشتم که شنبه غره جمادی الاولی باشد وارد خراسان شدیم سه روز در مشهد بودیم ترتیب پذیرائی جناب حاج آصف الدوله بماند برای هنگام شرفیابی بعد از آن ما را بکلات آورده اند شرح آنچه در عرض راه دیده ایم مناسب با این مختصر عریضه ندارد اجمالاً چهل منزل راه را در سیزده روز طی کردیم والله سیزده ساعت خواب نکردیم اما حالت حالیه طور است که بطور حتم میدانیم که اگر تا یکماه دیگر اینجا باشیم خواهیم مرد زیرا که هوای کلات بقدری گرم است که روزها مثل ماهی که از آب دور افتاده باشد از این طرف بآن طرف هلپله کتان میرویم و دیوانه وار می دویم شبها هم بواسطه زراعت شالی آن قدر بیهوشه دارد که امکان ندارد بشود خوابید اهالی اینجا تماماً بالای بامهای بلند در وسط پشه بند می خوابند ولی ما که جائی غیر از محبس نداریم پشه بند هم نداریم بعلاوه قلعه کلات مارهای غریب دارد کمتر از روزیست یکی دوتا کشته نشود اغلب روزها تب و لرز هم بدین ما خواهد آمد اما دوا و غذا چه عرض کنیم بلی چیزی که هست حاکم اینجا شخص مسلمانی است والله اگر اوفی الجملة ملاحظه نمیکرد حالا دیگر هزار مرتبه مرده بودیم لباس ماهمان لباسی است که از طهران داشتیم هر قدر که قابل نبوده و بغما نشده باقی است در کلات هم یکذرع کرباس پیدا نمیشود ما هم که یک دینار پول نداریم

(۱) کهریزک سزده ایست در دوفرسخی طهران و در آنجا کارخانه قندسازی را دایر کردند.

هم در طهران تلگراف کردیم و جزئی وجهی خواستیم جواب نداد باتمام اینمطالب جگرم برای غربت اهل خانه کباب است زیرا که بنده در طهران کسی را ندارم که پرستار عیالم باشد يك زن علویۀ غریبۀ حامله در شهری مثل طهران با پنج نفر صغیر معلوم است چه خواهد گذرانید از تمام اطلاعات در اینجا محروم مانده‌ام یست در اینجا نیست تلگراف هست ولی ما پول نداریم که تلگراف نمائیم مجملأ خداوند قهار منتقم میدانند که بر من بیگناه چه صدمات وارد آورده‌اند بدات پاك خداوند از هیئت آدمیت خارج شده‌ایم یکماه است حمام ندیده‌ایم وووو اگر حالات را شرح بدهم اسباب کسر قلب مبارکت میشود و چون میدانم حضرت حجة الاسلام فراموش نفرموده‌اید و اگر پیشرفت داشته باشد در استخلاص بیگناه بیچاره آواره اقدام بلکه اهتمام خواهند فرمود لهذا استدعائی ندارم مگر آنکه گاه گاهی بفرستید در بنده منزل از نحدرة علویه و اطفالم دلجوئی نمائید و اورا امیدوار کنید و سلامتی آنها را هم تلگرافاً به بنده اطلاع فرمائید که خیالم آسوده باشد وصیت‌نامه هم شروع کرده‌ام امید است اجل مهلت بدهد تمام نموده بحضور مبارک بفرستم شاید با سودگی بمیرم با دست بسته و قدم شکسته و تن تبار و هوای آتشبار و مراقبت مستحفظین بهتر از این نمیتوانم جسارت کنم خداوند سایه ات را بر اهالی مستدام فرماید و مقاصد قلبیۀ حضرتت را در اصلاح مملکت و ترفیة حال مسلمانان بر آورد (فداگیت مجد الاسلام)

مکتوب میرزا آقا اصفهانی به آقای طباطبائی

حضور مبارک امام المجاهدین حجة الاسلام والمسلمین ملجاء الفقراء والمساکین آقای آقا میرزا سید محمد دامت برکاته - اَفَوْض امری الی الله - عرفاً باید هنگام حرکت خدا حافظی کرده باشم ولی چون حرکت بلا اراده بود موفق نشدم لذا این عریضه را در مقام شکر و عنذر مینویسم اما عذر از عدم شرفیابی هنگام حرکت در کف شیر نر یا روباه ماده هر کدام را که تصور فرمائید .

ترتیب حرکت صبح شنبه بیست و چهارم شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴ اتابک (عین الدوله) احضارم فرمود بعد از احضار امر بملاقات نیر الدوله و آمدن وزیر دربار (امیر بهادر) با درشکه بکهریزك و از آنجا بطرف خراسان روز هشتم وارد خراسان و بعد از سه روز توقف عازم کلات و امروز نهم است که وارد کلات شده‌ایم در منزل حکمران کلات که محمد ابراهیم خان از خوانین

پازکی برادر جلیل‌الملک بیگلربیگی خراسان مهمان هستم هوای کلات با مزاج ما سازی ندارد من که نمیدانم چرا آمده‌ام از مجدالاسلام هم هر چه سؤال میکنم میگوید نمیدانم .

بملازمان سلطان که رساند این دعا را

که بجرم عشق‌بازی ز چه میکشند ما را

اما شکر این است که بعضی از دوستان همچو تصور کرده بودند که این مرد ازمن دلخوشی دارد و من با او هم عقیده هستم ولی هر چه تصور میکنم جز آنکه دستورالعملی از من خواست در ۲۴ شهر صفر فرستادم که اساس يك سلطنت مشروع قانونی بود از آن تاریخ بعد ازمن دل‌سرد شده بود بهمه حال گذشته است بهمین قدر گذشته از اینکه بقدرسی هزار تومان ضرر این حرکت را دارم از روز حرکت الی حال از وضع خانه و زندگی خودم هم اطلاع ندارم اگر بخوام از حضور مبارک خواهش کنم که بفکر محبوسین هم باشید لزوم مایلزم است همین قدر خیلی از خودتان محافظت فرمائید کم‌کم خبث فطرت و سریرت این مرد (عین‌الدوله) ظاهر میشود خداوند امورات را بر خیر و صلاح اَمّت جریان دهد از شرح مفصل معذورم بهمین قدر خیلی در خصوص خانه مجدالاسلام باید سفارشی بحضور مبارک کنم که مقرر فرمائید ناظم الاسلام از اینجهت آسوده‌اش کند توفیق بيشرفت مقاصد شما را از خداوند خواهانم .

(اقل‌اصفهانی)

مکتوب مجدالاسلام بنگارنده تاریخ بیداری

در کلاتم خم ابروی تو دریاد آمد حالتی رفت که افلاك بفریاد آمد

ازمن اکنون طمع صبر و دل و هوش مدار کان تحمل که تودیدی همه برباد آمد

شرح حال ما بسیار رقت‌انگیز و قصه پر غصه ما خیلی ملالت‌خیز است نمائد صدمه که نخوردیم و باقی نیست از ما مگر يك جسم بسیار نحیف و قوای خیلی ضعیف اجمالاً مسافرت از طهران تا خراسان را در هفت روز پیمودیم اما بیچه حالت یا بیچه جلالت سر و پای برهنه مسلوب‌العمامة و الرءاء در این هوای گرم روزها از شدت گرما مثل ماهی که از آب بیرون افتاده باشد در اضطراب و شبها از شدت سرما مثل مرغ سرکنده در التهاب بودیم غذای ما نان خشك و دوی ما . . . غلامان کشیک‌خانه در هیچ‌جا چایارخانه ما را اجازت خواب بلکه توقف و آرام ندادند و هر جا که رسیدیم فوراً اسب عوض کردند و ما را در قعر درشکه انداختند و بسرعت برق و باد تاختند تا

بمنزل دیگر آنقدر رنج دیدیم و بیخوابی کشیدیم که مکرراً ز غلبه خواب از درشکه بزمین خوردیم و خیلی غریب است که در زیر چرخ درشکه خورد. نشدیم از طهران رئیس سوارها که سالار نصرت باشد بسرهنک نوشته بود ما را زنجیر کند و گنبد پیای ما بگذارد اما خوش فطرتی سرهنک اجازه نداد و میدانست ما خود افتادگان مسکینیم و پای فرار نداریم.

سوارهای مستحفظ ما در گاری بآسودگی میخواستند اما برای ماها ممکن نمیشد که نیم ساعت در زمین غیر متحرک بخواهیم در چند محل مردها و دهات میخواستند ما را مستخلص نمایند خودمان مانع شدیم و خود را بقضا و قدر سپردیم و گمان داشتیم در ورود بارضرا قدس فرج ما قریب باشد و امیدوار بودیم که آصف الدوله یا آنهمه دیانت از ما کاملاً پذیرائی مینماید ولی بدبختانه چون بخلق امیدوار و از رحمت خداوند فراموش کردیم در خراسان از همه جا بر ما سخت تر و ناگوار گذشت و بقدری از مهمانداری آصف الدوله سختی کشیدیم که بمصدمات بین راه راضی شدیم عمارتی را که برای پذیرائی ما معین کردند همان انبار دولتی یا محبس حکومتی بود که زیاده از هشتاد نفر مردمان بدبخت اجل برگشته در آنجا محبوس و از تمام لوازم زندگانی مأیوس بودند سیمای آنها مثل خودمان از گرما و سرمای زندان ابد شباهت بسیمای انسان نداشت از گرسنگی رنگ از روی آنها بریده بود و با این ضعف و ناتوانی در زیر زنجیر بسیار سنگین و گنبد های خیلی گران خسته و نالان بودند مستحفظین محبس هم گاهی توجهی بآنها میکردند و با آهن تفنیده ابدان ناتوان آن بیچارگان را رنجه و کاهی هم با اسبابهای دیگر آنها را شکنجه میکردند سبحان الله چگونه میتوان تصور کرد فردی از افراد بنی آدم این طور سنگین دل و بی رحم باشد که با برادران وطنی خودش این طور سلوک کنند هنوز ناهای جانگداز محبوسین در گوش من صدا میکند و هر وقت متذکر میشوم مثل دیوانگان فریاد میزنم و بطرف مرک میروم خدا کواه است من از روزیکه این محبس را دیده ام از زندگانی خود سیر شدم کلات بهشت من شده است و مرک آرزوی من است و حالا می فهمم چه لذتی داشته اند کسانی که در فرانسه برای تحصیل آزادی ملت و تبدیل اساس ظلم و استبداد به مشروطیت شدن دولت جان داده اند و بسر دار رفته اند یا قطعه قطعه شده اند و معلوم میشود آنها هم نظیر همین اوضاع بسیار ناگوار را دیده اند و مرارت حبس و شکنجه را شنیده اند و دانسته اند با استقلال (۱) دولت ممکن نیست افراد بنی آدم روی آسایش به بینند و ساعتی فارغ بنشینند

(۱) گویا مراد از استقلال استبداد بوده است و یا این اقط سهواً از قلم محمدالاسلام بروی کاغذ آمده است

آخر برادر عزیزم فکر کن برای چه نصف شب بخانه من ریختند و بچه دلیل، اطفال صغیر و نوکرهای فقیر مرا آنقدر اذیت کردند و بکدام سند چندین خانه مرا شبانه غارت کردند و خواب و آسایش را بر جماعتی حرام نمودند فرضاً من مقصود گناهکار بودم چرا جمعی را بآتش من سوزانیدند و در کدام محکمه عدلیه مرا محاکمه نمودند و از کدام قاضی بر لزوم تبعید من حکم صادر شد خوب بر فرض که بزعم آنها من گناهکار بوده‌ام آیا خانواده من چه گناهی داشته‌اند اجزاء و نوکر مرا چرا اذیت کردند اموال مرا چرا بردند عبا و عمامه و ساعت و وجه نقد و اسناد مرا چرا بردند بدوستان من چرا صدمه زدند از همه گذشته چرا مدت حبس ما را معین نکردند و بچه دلیل سوارهای مستحفظ ما را در بین راه این همه اذیت کردند و هزار هزار چرا چرا که ما حاصل همه این است که تا امنیت تأمه نباشد انسان نمیتواند اساس آسایش خود را فراهم کند و در دولت مستبدۀ ظالمه ممکن نیست برای احدی امنیت تأمه حاصل شود و همیشه مثل عین الدوله و نیر الدوله و آصف الدوله پیدا خواهد شد که برای يك ساعت راحت خیالی خودشان عمر چندین خانواده را گرفتار زحمت کنند پس باید فکری کرد که اساس را صحیح نمود من الان از صمیم قلب شکر میکنم که در راه تحصیل نعمت حریت گرفتار اینهمه زحمت و مبتلای، خسارت شدم و دشمنی با کسی ندارم و تعدی بحقوق احدی ننموده‌ام و در این محبس تنگ کلات با کمال ناامیدی بسر میبرم و هر روز انتظار حکم قتل خود را دارم از اهل و عیال و اداره خودم بهیچوجه خبر ندارم و این اول کاغذیست که از محبس کلات بشما مینویسم ولی ابدأ راضی نیستم جنابعالی و سایر اعضاء انجمن فقط در فکر استخلاص من باشید و ابدأ نباید قوای خودتانرا در این امور جزئی صرف نمائید بلکه صریحاً عرض میکنم کاری بکنید اساس را درست کنید اگر اساس درست شد هزار محبوس بدبخت مثل من از محبسهای تنگ و تاریک آزاد میشوند و این گونه محبسها موقوف میشود والا از اینکه مرا مرخص و رفقایم را مستخلص نمایند چه نتیجه عاید ملت و مملکت میشود بعلاوه من و رفقایم امروز بواسطه حسن فطرت و عالم اسلامیت آقای محمد ابراهیم خان حاکم کلات در نهایت خوبی میگذرانیم و چندان زحمتی نداریم و دو سال هم بهمین وضع میتوانیم عمر بگذرانیم برای کسان هم آنقدرها نقلی ندارد هر قسم باشد میگذرد ولی حالا که دست زده‌ایم باید انجام بدهیم و ناکام نمائیم اگر در خاطر داشته باشید در مجلس آخر که در منزل ذوالریاستین مهمان بودیم یعنی روز جمعه بیست و دوم شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴ که همانشب بنده گرفتار شدم و در حضور تمام رفقای حاضر صریحاً گفتم برای،

شخص من خطرست نزدیک و از شما ها ابدأ توقع حمایت ندارم اما استدعا دارم رشته مطلب را که سه چهار سال است دنبال کرده ایم از دست ندهید امروز هم همین کلمه را عرض میکنم و میگندرم شخص آقای آقا میرزا سید محمد را همه وقت درمذ نظر داشته باشید بلکه چند نفر از اجزاء انجمن را برای محافظت وجود او بگمارید چرا که تمام امیدواری آزادی طلبان بوجود اوست اگر خدای نخواست بر او صدمه وارد شود تمام رشته های ما چله خواهد شد .

در باب اهل خانه ماچندان فکر نکنید عیال من یکی از زن های مجرب روزگار است تا کنون چهارده سال است که در خانه من است و سه سال با هم نبوده ایم و سه مرتبه تبعید مرا دیده است و از این حرف ها وحشت نخواهد کرد همین قدر کاری بکنید که از حیث مخارج بر آنها بد نگذرد و راه معاش آنها این است که آنچه کتاب و اسباب دارم تدریجاً بفروشند و مخارج کنند ولی تا جنان عالی شخصاً توجه نفرمائید فروش کتاب و اسباب انجام نخواهد گرفت و کتاب های بسیار خوب اعلی دارم اما تا اهل خبره فروشنده نباشد بقیمت مناسب فروخته نخواهد شد از کرمان هم پول برای آنها خواهد رسید و انشاء الله گرسنه نخواهند ماند خود علویه هم مقداری اسباب و آلات زنانه دارد اگر محتاج باشند بفروشند اگر بنده زنده ماندم نقلی ندارد ممکن است باز هم برایش بخرم و اگر مردم نورچشمی میرزا محمد را در مدرسه ببرید نگذارید فاسد شود . هر چند خیلی زحمت دادم و خسته شدم اما در آخر عریضه بازجسارت میکنم که از مسلك معهود خارج نشوید و مبادا بترسید که اگر ترسیدید تمام زحمات ما باطل خواهد شد رفقا سلام میرسانند راستی اینهم از خوشبختی من است که در این محبس تنهاییستم و دو نفر رفیق دارم مخصوصاً آقا میرزا آقا هم زبان دانشمندیست و نصف زحمت حبس ما را موانست و مجالست رفقا تخفیف میدهد - از اوضاع طهران ابدأ خبر ندارم استدعا میکنم همه هفته به آدرس ذیل بنویسید :

(خا کستر) توسط میرزا هدایت الله خان رئیس پست و گمرک در کلات نادری کبود گنبد بغلانی برسد . از طرف من تمام اعضاء انجمن مقدس را سلام برسانید و بجهه بگوئید

(سر که نه اندر ره ملت بود بار گرانی است کشیدن بدوش)
کاری بکنید که این یکمشت ملت فلک زده را از جنگال ظلم عین الدوله نوعی مستخلص کنید والا نفی عین الدوله شخصی چندان فایده ندارد دیگری بجایش می نشیند بدتر و ظالم تر . (زیاده قربانت احمد کرمانی)

اینکه مکاتیب محبوسین را در این تاریخ درج میکنم برای این است که خواننده بداند با این همه ظلم وستم و خواری و ذلت که دیده اند چگونه میشود دشمن مشروطه و حریت باشند و حال آنکه اگر دولت ایران مشروطه نشده بود حضرات در کلات مرده بودند باری پس از آمدن مجدد الاسلام بطهران که نگارنده تاریخ بیداری را بطریق اختصار در روزنامه کوکب درج و نشر میداد مکتوبی بنگارنده نوشت و خواهش نمود که ضمیمه تاریخ نمایم چون در کوکب درج شد لذا در این تاریخ ملحق شد و صورت آن از این قرار است :

خدمت ذی شرافت جناب آقای ناظم الاسلام دامت افاضاته عرض مینماید در شماره یازدهم از سال چهارم جریده شریفه (کوکب درجی) در ضمن تاریخ بیداری بمناسبت مقام شرح گرفتاری و مسافرت و حبس و تبعید این بنده بکلات مرقوم شده بود و مشتمل بر بعضی مطالب مهمه بود برای آنکه تاریخ جنابعالی ناقص نماند بعضی توضیحات را که جنابعالی از قلم انداخته اید یا مسبوق نبوده اید بعرض میرسانم و استدعا دارم در ضمن همان تاریخ مرقوم بفرمائید .

اولا - در خصوص دوستی بنده با عین الدوله اشاره فرموده اید که مینی بر مصلحت بوده ولی تعیین آن مصلحت را نفرموده اید و حال آنکه خود تمان خوب مستحضر هستید با عین الدوله ارتباط و آشنائی و مراوده نداشتهم و هرگز با او مکالمه و محاوره نکرده ام ولی با جناب دبیر حضور دوستی داشتم و گاهی خدمتشان میرسیدم و ایشانهم از حسن فطرت و کرم اخلاق در بعض مقاصد مساعدت داشتند چنانکه در موقع طرد و تبعید جناب آقا سید جمال و اختفاء ایشان در منزل جنابعالی بحکم و تصویب انجمن قرار شد بنده با ایشان ملاقات نموده و او را نزد عین الدوله شفیع نموده که چشم از اذیت جناب آقا سید جمال الدین ببوشند و در ملاقات اولی صریحاً گفتند این کار غیر ممکن است و شاه حکم فرموده اند که هر جا سید جمال الدین را به بینند با گلوله بزنند و حالت وحشت آقا سید جمال و کسان ایشانرا خودتان خوب مسبوقید حق هم داشتند بنده بزرگوار و التماس و اصرار بی شمار جناب دبیر حضور را راضی کردم که در مقام شفاعت بر آید و اوهم زحمتهای کشید تا بالاخره نوشته امان برای حفظ جان آقا سید جمال صادر کرد به بنده داد ولی مشروط بر اینکه دیگر در منابر از آن چیزی عنوان نکند بلکه تا چند روزی از اصل منبر نرود و از خانه بیرون نیاید و آن نوشته را شبانه بعد از ملاحظه انجمن در منزل جناب عالی بجناب آقا سید جمال ارائه کردم و قدری مایه تسلی ایشان شد .

اما مسئله اعانه فرستادن انجمن برای بنده بکلات البته وظیفهٔ دوستان و معاهدین من همین بوده که جاناً و مالاً در مقام آسایش بنده اهتمام فرمایند بلی یک نفر جوانمرد هم در تمام این مملکت پیدا شده که هنوز اظهارهای از فتوت او نکرده ام اما امروز میگویم که در تاریخ ثبت شود . روزیکه بنده را بکلات بردند هزار و چهارصد تومان وجه نقد در طهران در چند محل داشتم و قریب دوهزار تومان مطالبات و حساب در طهران و سایر ولایات داشتم اما وجه نقد ابداً نداشتم قدری اسکناس که کمتر از هشتاد تومان بود در بغل بنده بود و چند عدد اشرفی کهفته آنتیک در کیف بنده که آنها را بضمیمهٔ باقی بردند و چون اهل بیت من غریب و بی اطلاع از معاملات بنده با هر کس بوده اند خیلی وحشت داشتم که مبادا از بی پولی بر آنها بدوستی بگذرد اما از مرقومات آنها معلوم شد که بخوبی و خوشی گذرانیده اند بعد از مراجعت از کلات حضوراً تحقیق کردم و هر چه پول از کرمان و انجمن برای آنها فرستاده بودند مطابق ثبت شمرند از جمله گفتند که روز دوم حرکت شما شخصی آمد در خانه سؤال کرد که مخارج شما در ماه چقدر است ما گفتیم اگر قناعت کنیم ماهی سی تومان کفایت است آن شخص گفت از امروز تا هروقت که مجدالاسلام برگردد ماه بماء این وجه بشما میرسد خیالتان آسوده باشد و فوراً سی تومان داد و هکذا و ابداً از خودش معرفی نکرد چهار ماه بعد از این واقعه سعیدخان گماشتهٔ بنده بزحمات زیاد در مقام شناسائی او برآمده و خیلی زحمت کشیده و فحص کرد تا بالاخره معلوم شد که آورندهٔ پول گماشتهٔ حضرت مستطاب اجل آقای سردار اعظم میباشد که بامرایشان این وجه را ماه بماء بخانهٔ ما می‌رساند و عجب تر آنکه بعد از اینکه بنده بطهران آمدم و چندین مرتبه خدمت ایشان رسیدم ابداً اظهاری فرمودند بلکه دوبرتبه هم بنده بکنایه اظهار داشتم غیر از تجاهاول جوابی نشنیدم .

این عمل را جز برفتوت و کمال انسانیت حمل کنیم ابداً محل دیگر بنظر بنده نمیرسد و تاقیام قیامت از وجود این مرد محترم متشکرم و برای استحضار جنابعالی مینویسم که سردار اعظم صارم الدوله فرزند ارشد کبر حضرت علیه بانوی عظمی صاحب مقامات جلیلهٔ علمی و اخلاقیه است و بنده در طایفهٔ قاجاریه تاکنون کسی را باین فضل و اخلاق و مروّت و فتوت ندیده‌ام و اگر اسم او را در تاریخ بیداری ننوشته باشید بتاریخ خوانان ظلم کرده بودید تا اهل ایران بدانند عمل خیر هر گز گرم نمیشود و هروقت باشد نتیجه خواهد داد ایام افاضت مستدام باد (داعمی مجدالاسلام)

نظیر این قوت سردار اعظم از چند نفر دیگر تا کنون دیده شده است اوّل از صاحب‌باشی دیده شد که در زمان اختفاء سید جمال در خانه نگارنده این شخص ملت دوست رفت درب خانه آقا سید جمال و گفت تا مادامیکه آقا سید جمال ظاهر نشود و بخانه نیاید ماهی دوازده تومان را هر ماهه میرسانم بشما و مبلغ دوازده تومان بخانه سید داد و ساعی بود که دیگر آنرا محک شود که اعانت نمایند . دوّم رشید بیگ قفقازی که از اجزاء بانک استقراضی است اینمرد در زمان پنهان شدن نگارنده که در یوم بمباردمان مجلس بود بتوسط جناب آقا میرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی بیست تومان بنگارنده رسانید در حالتی که هیچ قسم دوستی و آشنائیت مابین نبود و شاید اگر زمان اختفاء طول کشیده بود در ماه دوّم هم این مبلغ را میرسانید .

سوّم آقا میرزا عبدالمطلب خلف مرحوم آقا شیخ صادق مجتهد یزدی بود که در زمان اختفاء مرحوم شاطر باشی ملک خود را فروخت و مخارج آن مرحوم را داد شاطر باشی از مشروطه خواهان واقعی بود که از ترس محمدعلی میرزا مخفی شده بود و در موقع خواهد آمد .

در این ایام مهدی گاو کش که مدعوّ بیوزباشی است بحکم عین الدوله گرفتار گردید باینکه برادرش نایب میدان و نوکر دیوان بود بواسطه بستگی او به آقای بهبهانی طرف سوء ظنّ عین الدوله واقع شد یک روز در یکی از قهوه خانه‌ها بد گفته بود بعین الدوله و راپورت کارهایش بعین الدوله داده شد عین الدوله دید که این شخص در محله سرپولک اقتداری دارد و جمعی اطراف او را دارند اگر وقتی بخواهد صدمه یکی از بستگان آقا وارد آورد این شخص قدرت جمع آوری هزار نفر از مشدیها و جوانان دارد لذا پی بهانه بود که شنید مهدی گاو کش علناً در حضور جمعی از مردم اعمال سیئه او را ذکر نموده باین جهت جمعی را مأمور نمود که او را دستگیر نمودند باین طور که در ساعت پنج از شب گذشته در حالتی که بیچاره در بستر راحت خوابیده بود از بالای بام ریختند بخانه او عیالش که حامله بود مانع گردید که نکند او را باین حال گرفتار ببرند او را با چوب و قنداره بحدّی زدند که طفل جنین او سقط شد و یک طفل چهار پنج ساله او را در حوض انداختند که همان شب زندگانی را وداع گفت و چند نفر دیگر از اطفال و بستگان آن بیچاره را زخمی و تلف نمودند اموال و اسباب خانه او را بغارت بردند اگرچه در زمان استبداد بالاتر و بزرگتر از این ظلم مردم میرسد خانه‌ها غارت کردند نفوس را کشتند اطفال را بآب و آتش انداختند ولی برای جبران اعمال خودشان اسمی رویش میگذارند مثلاً می‌گفتند فلان شخص بابی بوده خانه‌اش را باید غارت کرد مالش را حلال دانست زنش را مباح اطفالش را کشت و یا فلان کس مقصر و یاغی دولت است هستی او را بیاد فنا باید داد نام او و فامیلش را از صفحه عالم برانداخت لیکن این وحشیگری عین الدوله خیلی مؤثر افتاد چه مهدی گاو کش را نمیشد بابی گفت و نه یاغی دولت و نه دزد و نه غیر آن بر فرض مهدی گاو کش دشمن گاو و مقصر حضرت والا لکن زن و طفل جنین و اطفال خورد سال بی گناه را تقصیری نبود باری صبح آنشب مهدی گاو کش را بردند حضور عین الدوله چوب و شلاق مفصلی باو زده و در انبار دولتی و محبس بزرگ او را انداختند که چندین وقت پاها و بدن او مجروح بود (این قدر در زندان و انبار دولتی

بر این بیچاره سخت گذشت که زمانی که محمد علی میرزا مخالفت با ملت را ظاهر کرد و آثار غلبه در او ظاهر شد مهدی گاوکش که آنزمان بواسطه مشروطه شدن دولت ایران آزاد بود از ترس گرفتاری و افتادن بزندان مجدداً بانهایت آزادی خود را مسموم نمود و يك مقال تریاك خورد که دیگر علاج و بُرئی برایش نباشد و از زحمات و صدمات پادشاه ایران خلاصی یافت .

چون امر براهالی طهران سخت شد و شبها احدی جرئت نمیکرد از خانه خود خارج شود و ایام وفات حضرت صدیقه علیها السلام رسید مردم بنای ذکر مصیبت را گذاردند مجالس ذکر مصیبت برپا گردید طرف صبح درخانه آقای بهبهانی و طرف عصر درخانه آقای طباطبائی مجلس روضه منعقد گردید عصر روز چهاردهم شهر جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ آقای طباطبائی بر حسب اصرار مردم تشریف بردند بالای منبر ازدحام و جمعیت مردم بعدی بود که مافوق آن متصور نبود و جمعی از حاضرین موعظه ایشانرا نوشتند از آنجمله لواء الدوله که از اعضاء انجمن مخفی است نوشت که نگارنده تحریر خود را مطابق با تحریر ایشان نموده پس از آنکه بنظر آقای طباطبائی رسانیده درج تاریخ بیداری نمودم و هی هده .

موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری

پس از حمد خدا و ثنای بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود **أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** یا داوود اَنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَتَّخِمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ - وَلَا تَتَّبِعْ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ - یعنی ای داوود بدرستی که گردانیدم تورا جانشین در روی زمین یعنی تدبیر امور عباد را در کف با کفایت تو نهادیم پس حکم کن میان مردمان بر راستی و درستی یعنی بروفق امر ما اشیاء را در موضع خود وضع نما و پیروی مکن هوای نفس و آرزوهای آنانرا که اگر تابع نفس شوی و بخلاف حق حکم کنی پس گمراه سازد تورا هوای نفس و بگرداند تورا از راه خدا و طریق حق که آن جاده شریعت و قانون خدائی است .

خداوند حکم میفرماید بر آنکه مردم بطریق عدل رفتار نمایند انبیاء و اولیاء مردم را واداشتنند بعدل باینکه عدل و مساوات تکلیف اولیه انسانیت است و بقاء نوع منوط بعدل است و در قرآن و اخبار معصوم تأکید شده است بعدل ان الله یأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها و اذا حکمتم بین الناس ان تحکموا بالعدل ان الله نعماً یعظکم به ان الله کان سمیعاً بصیراً .

یا ایها الذین آمنوا کونوا قوامین لله شهداء بالقسط ولا یجرمکم شان قوم علی ألا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتعوی و اتقوا الله ان الله خیر بما تعملون .

امروز کفار و ملل اجانب طریق عدل را مسموک داشته اند ما مسلمانان از طریق عدل منحرف شده ایم یا ظالم و مستکاریم و یا معاون ظلمه میباشیم هشت ماه بلکه زیاده تر میباشد که بجز این يك کلمه عدل دیگر چیزی نگفته ایم در خلوت و جلوت در بالای منبر در مسجد و خانه واضح و آشکار صراحت و علناً این کلمه را گفتیم و از دولت تا کنون جز عدل چیزی نخواستیم حالاً بعضی میگویند ما مشروطه طلب

و یا جمهوری طلب میباشیم بخدای عالیمان و باجداد ظاهرینم قسم است که این حرفها را مردم بمی بندند اگر گفتیم معدلت میخواستیم غرض این بوده که مجلسی تشکیل شود و مجلس و انجمنی داشته باشیم که در آن مجلس بداد مردم برسند و بدانند که این رعیت بیچاره چه قدر از دست ظلم حکام ستم میکشند و بچه اندازه نفوس و عرض رعیت از ظلم دیوانیان در سال تلف میشوند ما نگفتیم پادشاه نمیخواستیم ما نگفتیم دشمن پادشاه میباشیم مکرر چه در حضرت عبدالعظیم و چه در شهر و چه در منبر تمام را از این پادشاه اظهار رضایت کردیم الحق والانصاف پادشاه رؤف و مهربان و رحم دل میباشد و اگر عدالتخانه برپا شود در عهد این پادشاه رؤف و رحم دل میباشد اگر اصلاحی شود در زمان این پادشاه مسلمان خواهد شد حالا مرض و ناخوشی و علت و بیحالی مانع باشد ربطی باو ندارد ولی آنچه داد کردیم و آنچه نوشتیم تمام را بعکس حالیش کردند و گفتند مردم تو را نمیخواهند و غرضشان عزل شاه میباشد و حال آنکه بتمام انبیاء و اولیاء قسم است که ما بجز مجلسی که جمعی در آن باشند که بدر مردم و رعیت برسند کاری دیگر و غرضی نداریم قدری که سخت میگیریم میگویند مشروطه و جمهوری را میخواهند زمانیکه سکوت میکنیم میگویند آقایان زیر زانوئی گرفته اند که دیگر صدایشان بریده شده است یکدفعه میگویند بیست هزار تومان گرفته اند یکدفعه میگویند مقصودشان مدرسه خان مروست آخر ای مردم فکر کنید مدرسه خان بر فرض که به متولی شرعی برگردد چه بدر ما میخورد (مدرسه خان مروی از مدارس معتبره طهرانست تولیت آن با جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی بود بعد از واقعه مسجد شاه عین الدوله مدرسه را واگذار بمیرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران نمود) اگر زیر زانوئی میخواستیم تا بحال صدر مرتبه کار گذشته بود بخدا قسم است که این مطالب و شایعات دروغ است مدرسه را میخواستیم چکنیم قصد ما عدل و رفع ظلم است که رعیت از دست نرود مردم بخارج پناه نبرند مملکت خراب نشود از بسکه حکام ظلم و ستم بمردم میکنند میترسم رفته رفته رعیتی باقی نماند یکسال است اهل فارس متظلم اند چندین تلگراف کرده اند جواب ندادند حال یکماه است دکانین را بسته اند در اینخصوص کرا را عریضه بشاه نوشتیم جوابش را انا بک نوشته و شاه هم دستخط کرده بود که املاک مال دولت است و بشعاع السلطنه مرحمت کردیم رعیت حق گفتگو ندارد و بعلاء الدوله که حاکم فارس شده است حکم کردیم که رسیدگی نماید اعظام الممالک که جواب را آورد باو گفتیم شاه خالصه فارس را داده است بشعاع السلطنه نه املاک مردم را شعاع السلطنه هر ملک خوبی را در فارس تصرف کرده است صاحب ملک عارض شده که این ملک است نه خالصه مطالبه سند کرده اند از متصرف اگر صاحب ملک قبالة نداشته است که ملک او را بیهانه خالصه تصرف کرده اند و اگر اظهار قبالة و حکم شرعی کرده است اسناد او را گرفته و یاره کرده اند هر کس هم از طرف دولت برود بفارس ملاحظه بشهر شاه را میکنند گفتیم صحیح و مناسب این است که خود درباریان رسیدگی نمایند و در دفتر و کتابچه خالصه جات رجوع نمایند و صحیح نیست که اینگونه به اهالی فارس رفتار شود و اگر رعایای فارس مأیوس شوند خوش آیند نخواهد بود جواب دادند شاه دستخط فرموده که املاک را دادیم بشعاع السلطنه و

باید بر طبق دستخط عمل شود گفتم همین دستخط را در جواب اهالی فارس مخبره میکنم گفت مخبره کنید باز سه مرتبه پیغام دادم که اگر این دستخط باهل فارس برسد نتیجه خوشی نخواهد داشت جواب دادند که جواب همین است که گفتیم ما هم تلگراف کردیم همینکه اهالی فارس دیدند که اینگونه جواب آنها را دادند بقونسولخانه انگلیس پناهنده شدند آنچه نباید بشود حالا فارس هم از دست مارت نه تنها فارس خواهد رفت بلکه تمام بنادر و سرحدات ایران رفته است اگر این مطالب را بطوریکه ما میگوئیم بشاه بگویند و برسانند گمان ندارم که کارها این شکل بشود از قرائیکه یکی از اهل درب خانه نقل کرد و میگفت آنچه شما ها میگوئید بشاه میرسانند و اگر هم بعض اوقات بعرض شاه برسانند میگویند که اینها شاه را نمیخواهند اینها جمهوری طلب میباشند والله بخدا و به اجداد طاهرینم و بصدد ویست و چهار هزار پیغمبر قسم است که مقصود ما يك كلمه عدل است مگر در مملکتی که پادشاه هست نباید مجلس عدلی بوده باشد این یکمشت مردم بیچاره ایران بکه عرض و داد کنند شماها نمیدانید که در ولایتها این حکام چه ظلمها میکنند رعیت بیچاره ایران خودش و اهل و عیالش باید نان ذرت و جو بخورند که مالیات دیوان را بپردازند نه رعیتی باقی مانده و نه در خزانه پادشاه چیزی موجود است پادشاه بواسطه خزانه پادشاه خواهد بود و خزانه معور نمیشود مگر بواسطه آبادی مملکت و مملکت آباد نمیشود مگر بواسطه عدل . حکایت قوچان را مگر نشنیده اید که پارسال زراعت بعمل نیامد و میبایست هر یک نفر مسلمان قوچانی سه ری گندم مالیات بدهد (سه ری گندم دوازده من گندم است بوزن تبریز که هر یکمن تبریز ششصد و چهل مثقال است و هر مثقالی بوزن نیست و چهار نخود است) چون نداشتند و کسی هم بداد آنها نرسید حاکم آنجا سیصد نفر دختر مسلمانرا در عوض گندم مالیات گرفته هر دختری به ازاء دوازده من گندم محسوب و بتر کمان فروخت گویند بعضی از دخترها را در حالت خواب از مادرهایشان جدا میکردند زیرا که بیچاره ها راضی بتفرقه نبودند .

حالا انصاف دهید ظلم از این بیشتر تصور میشود همه جا خراب است از طهران بگذرید هر چه باشد پایتخت است بملاحظه ما هم باشد چندان متعرض نمیشوند در سایر ولایات نه رعیتی مانده و نه مالی مانده چیزی نگذرد که تماماً خودشانرا از دست این ظلمها بروس و انگلیس خواهند بست خداوند خودش رحم کند هر چه ما داد میکنیم بخرج نمیرود و مردم نمی فهمند که غرض ما غرض شخصی نیست والله بخدا و انبیاء و اولیاء قسم است اگر مجلسی باشد هم بجهت دولت خوبست و هم برای ملت و رعیت اما کو کسی که بفهمد اگر هم هزار مرتبه در بالای منبر بگوئیم و فریاد کنیم که نخواهند فهمید ای مردم بدانید و بفهمید همه شماها مکلفید برفع ظلم در زمان حضرت امیر المؤمنین علیه السلام اهل مصر خدمت حضرت امیر المؤمنین (ع) شکایت از عمال عثمان کردند حضرت فرمود عده مظلومین زیادت است یا عده ظالمین عرض کردند عده مظلومین زیادت است فرمودند پس سبب ظلم خودتان میباشد عارضین مقصود را درک کرده جمع شدند و عثمانرا از بین برداشته عمال عثمانرا از کار انداختند و ریشه ظلم را کشیدند اینک بشما اعلام میدهم امروز هم باعث ظلم یک نفر شده است که اتابک باشد اورا علاج کنید شاه رؤف و مهربان و مریض است راضی بظلم و تعدی نیست خبر از مملکت ندارد . آه چه کنیم که همین

مقصود و حرفهای مرا نمی فهمید و عمل نمیکنید گوش بموعظه و نصیحت نمیدیدید گو کسبکه بفهمد حکایت ما و شما حکایت آن واعظ است که در بالای منبر موعظه میکرد و دریای منبرش یکی از همه بیشتر گریه میکرد و بسر و سینه میزد واعظ بمردم گفت خوب است همه شما مثل این مرد چیز بفهمید و متاثر شوید به بینید این مرد چه گونه گریه میکند و چه طور موعظه و پند در او اثر کرد پس معلوم میشود که این مرد پیر چیز فهم و عاقل و با شعور است آن مرد گفت والله من هیچ نمی فهمم که آقای واعظ چه میفرمایند مردم گفتند پس برای چه گریه میکنی و بسر و سینه میزنی گفت از فراق از جدائی از جدائی مردم گفتند خوب است واضح تر بگوئی و سبب فراق و گریه و زاری خود را بما نقل کنی گفت سبب گریه من این است وقتی که آقای واعظ حرف میزند ریشش تکان میخورد و من بیاد بزی که داشتم میافتم که آنهم ریشی داشت مانند ریش آقای واعظ و تکان میخورد و میلرزید مانند ریش آقا. حالا شما هم دریای این منبر که موعظه مرا ظاهراً استماع مینمائید هر کدامی بخیال کارهای شخصی خودتان میافتید بلی بعضی در این مجلس میباشند که می فهمند من چه میگویم ولی آنها هم که چیزی از آنها ساخته نیست و کاری از دست آنها بر نمیآید و نمیتوانند کاری صورت بدهند آنها هم که کار و باری ندارند متغیر در خیال جمع مال و اندوخته میباشند و هیچ نمیدانند و فکر نمیکنند که اگر عدل و معدلت باشد برای آنها بهتر است سابقاً مردم میگفتند ما میخواهیم کاری صورت بدهیم آقایان علماء مانع میشوند و نمیگذارند ای مردم حال چه شده است که هر چه ما داد میزنیم کسی نمیشنود نه غیرت در شما مانده و نه تعصب همین ظلمهاست که روز بروز زیادتر میشود حاکم وقتی که دید مردم کنیز و غلام اویند معلومست آنوقت هر جازن خوشگل به بیند میبرد و هر جا مال و ملک خوبی دید تصرف میکند من که چیزی ندارم که بجهت خودم دفع ظلم را طالب باشم و اگر هم داشته باشم میتوانم مال خودم را حفظ کنم تمام این داد و فریاد ها بجهت شماست شما نمیدانید که معنی سلطنت چیست شما نمیدانید معنی عدل چیست از تاریخ ربطی ندارید از علوم جدید اطلاعی ندارید يك وقتی مردم علوم قدیم را تحصیل میکردند و در صد علوم جدید نبودند حال میگویم که علوم جدید هم دانستنش لازم است هر وقت اقتضائی دارد شما باید علم حقوق بین المللی را هم بدانید بلکه علوم ریاضی بلکه زبان خارجه را تا يك اندازه باید بدانید چه سبب دارد که از تمام ملل داعی و نماینده بطرف ژاپون رفت و از ایران نرفت چرا باید در يك ایران یک نفر از علماء زبان خارجه را نداند شما اگر از علوم جدید ربطی داشتید اگر از تاریخ و علم حقوق اطلاعی داشتید اگر عالم بودید آنوقت معنی سلطنت را میدانستید در بین حیوانات انسان مدنی بالطبع است انسان محتاج بتمدن است زیرا که خداوند عالم هر حیوانی را که خلق کرده است اسباب معاش آنرا هم با خود آن خلق کرده است مثلاً شیر محتاج است بچنگال که بدرد و به دندان که بخورد و بیوست محکمی که از سرما و گرما محفوظ باشد هر سه را هم با خود دارد و کذا سایر حیوانات لکن انسان در امور معاش چنین نیست محتاج به اوور متعدد و اسباب و آلات زیاد است آب و آتش و نان و لباس و دوا و غذا و مسکن و عمارت و خیلی چیزها را لازم دارد یک نفر نمیتواند همه را مهیا و آماده نماید مثلاً در امر غذا نان میخواهد نان از گندم بعمل می آید گندم از زراعت حاصل میشود زراعت

آب و آهن و آتش و خیلی چیزهای دیگر، خیاط لازم است که لباس بدوزد، آهنگر لازم است که اسباب زراعت را درست نماید، بافنده لازم است که نخ لباس را ببافد، زارع لازم است که پنبه را زراعت کند، نجار لازم است، خباز لازم است و و و و... یکنفر نمیتواند همه اسباب و ادوات و لوازم را مهیا نماید پس باید جماعتی تشکیل شود برای انتظام امر يك نفر و این جماعت بواسطه دوقوه شهوت و غضبیه که دارند باهم مزاحمت خواهند کرد زیرا که شهوت جذب ملایم است و غضب دفع منافق هر شخصی بواسطه قوه شهوت طلب است ملایم را و هر کس مخالف او شود در مقام دفع او خواهد برآمد و کذلک رفیقش پس معلوم شد که انسان محتاج است بتمدن و اجتماع بانوع خود و این است معنی *الإنسانُ مُدْنِيٌّ بِالطَّبْعِ*.

عقلا و دانشمندان یکنفر را مشخص و معین و انتخاب نمودند برای حفظ نوع خود و گفتند ما مال و جان میدهیم که تو ما را حفظ کنی از اینکه ییکدیگر ظلم و ستم و اجحاف و تعدی نمائیم ما مال یعنی مالیات و جان یعنی سرباز میدهیم و توبقوه جان و مال ما حافظ و نگاهبان ما باش این شخص را پادشاه گویند پس پادشاه یعنی کسیکه از جانب ملت منصوب شود و مالیات و سرباز بگیرد برای حفظ رعیت از ظلم کردن ییکدیگر این پادشاه مادامیکه حفظ کند رعیت را و ناظر بحال رعیت باشد رعیت باید مال و جان بدهد اما اگر پادشاه بیحال و شهوت پرست و خود غرض باشد رعیت باید مال و جان باو نهد و مال و جان را بکسی دیگر بدهد که حافظ رعیت باشد زیرا که مالیات باید بمخارج قشون برسد تا آنکه قشون در حراست و حفظ آنها مستغنی باشد پس سلطان یعنی کسیکه داد مظلوم را از ظالم بگیرد نه اینکه هر کار دلش بخواهد بکند و مردم را عید و اماء خود داند پس علوم جدیده لازم است که همه کس آنرا تحصیل کند تا معنی سلطنت را بدانند.

باباجان پادشاه هم مثل ما یکنفر است نه اینکه بقول بعضی *مالك الرقاب* و آنچه بخواهد بکند مگردار و پادشاه نیست کی این کارها که در این مملکت اتفاق میافتد آنجا باشد روز بروز کارشان بهتر و مملکتشان آبادتر هر چه خرابی و ظلم هست در سرائین يك مشت ایرانی بیچاره است و اینهم بواسطه این است که نمیدانیم معنی سلطنت را تمام انبیاء برای عدل و داد آمدند این همه شورش در خارجه برای عدل است و ماهر چه داد و فریاد میکنیم بخرج مردم نمیروند و تمام را مشتبّه کاری میکنند که آقایان ریاست میخواهند ریاست نمیخواهیم جمهوری طلب نیستیم باین زودی مشروطه نمیخواهیم یعنی مردم ایران هنوز بآن درجه نرسیده اند و قابل مشروطیت و جمهوریت نمیشوند زیرا که مشروطیت در وقتی است که افراد ملت عالم باشند. ما میگوئیم این همه ظلم و ستم بر رعیت چرا میکنید آخر اگر این رعیت نباشد توهیج نداری مثل اینکه رعیت فراری شده خزانه تهی گردیده چیزی ندارد حتی لجنش هم تمام شده این همه قرض بازمه سعی در قرض طولی نمیکشد که این کارها رعیت و مملکت را بخارجه خواهد داد یعنی داده و میدهد مطالب و مقاصد ماها این است والا بمن تنها چه میشود چه کارم خواهند کرد بر فرض گفتند از اینجا بروید یا اینکه آمدند مرا کشتند باز اولادهایم میمانند و این حرفها را خواهند گفت بقول آقا سید قاسم مرحوم که گفت ای مردم میگویند آقا سید حسن مرحوم شده این اقا سید حسن

آن آقا سید حسن و اولاد های آقا سید حسن را نشان میداد فرض میکنم مرا کشتند اولاد بجای خواهد ماند سایرین را کشتند اولاد هایشان باقی خواهند ماند آنها مقاصد ما را اجراء خواهند داشت باجداد قسم است تا زنده ام دست بردار نیستم و قتیکه من نباشم سایرین هستند منکه باید بمیرم حال کشته شوم بهتر است جدم را کشتند اسم مبارکش شرق و غرب عالم را گرفت يك روز و یکشب تشنه ماند دین اسلام را آبیاری و زنده داشت منهم اگر کشته شوم اسمم تا دامت قیامت باقی خواهد ماند خون من عدالت را استوار خواهد نمود و ظلم ظالمین را دافع و مانع خواهد گردید گفتم بعضی نمی فهمند که من چه میگویم و بعضی که میدانند قوه حرکت را ندارند و بعضی هم که در این مجلس هستند نمیدانم چه اسم دارند راپورت ده یا خفیه نویس . مرد که اگر مینویسی درست بنویس صدق و راست راپورت بده آنچه من میگویم بنویس نه اینکه هرچه دلت میخواهد بنویسی . این مسئله راپورت نویسی تازگی ندارد سابق هم بوده ولی نه این شکل این قرار را سلاطین و وزراء عادل با کفایت گذاشته اند چون دست مردم بشاه نمیرسید یا راهش دور بوده و یا آنکه قوه نداشته بیاید دریای تخت و عرض خود را بکند و یا آنکه مدعیان آنها نمیکذارند و مانع بودند این قرار را گذاشتند که در هر شهری يك یا دو نفر خفیه نویس داشته باشند تا از وضع مردم با اطلاع باشند و بواسطه راپورت ده و خفیه نویس بشاه برسانند که در آن مملکت چه رخ داده و چه شده و چه کرده اند ظالم کی و مظلوم کدام است حالا کارها بعکس شده است صد هزار دروغ و راست از خودشان جعل کرده اسمش را راپورت نویسی میگذارند آخرای احمق آنچه میشنوی بنویس بقول یکی کسی راپورت صحیحی داده بود برده بود پیش یکی از وزراء آن وزیر بعد از خواندن گفته بود اینجا که چیزی نبود یعنی خبر دروغی باید نوشته باشی والا اگر مقاصد و مذاکرات ما را بشاه برسانند این همه طول و تفصیل نخواهد کشید غرضم این است که اگر بخوانند مملکت داشته باشند باید رعیت داری کنند نه اینکه این قدر ظلم و ستم کنند که مملکت از دستشان برود .

آقا سید احمد پسر عمو وقتی که در عتبات بود نقل کرد از امیر نظام اتابک مرحوم که خدایش رحمت کند حیف آن اسم و لقب که بدیگران داده اند اینها کفش پای او حساب نمیشوند باری سید عموزاده درسامره منزلش در بنده منزل بود تعریف میکرد که یکی از آقا زاده های تبریز در خیال مسافرت بوطن خویش بود پول برای مخارج سفر نداشت آمد نزد من بول معتد به ازمین قرض کرد و رفت بعد از مدتی که دیدم پول را نفرستاد رفتم تبریز آنچه کردم پول وصول نشد بمساحه و ملاحظه میکنم در این آخرش بانکار کشید خداوند چه بکنم بکی درد دل خود را اظهار نمایم با امام جمعه که نمیشود طرف شد عدلیه و محکمه و حاکمی که به او اظهار و تظلم کنم نیست دوستی داشتم رفتم نزد او مطلب را باو گفتم از او استمداد خواستم گفت میروی در فلان مکان و سه سربزه به آواز بلند میگوئی ای امیر کبیر ای اتابک اعظم بفریاد من برس من گفتم این امریست محال امیر کبیر در طهران من در تبریز دست من کوتاه و خرما بر نخیل و آنکھی طرف شدن من غریب با کسیکه امر و وزیر این شهر است خارج از عقل است دوست من گفت من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم جز این راه راهی برای وصول طلب

خود نداری لاعلاج و ناچار روزی بآن محل رفته دیدم تلی در آنجا واقع است و شخص آجیل فروشی طبق آجیل خود را آنجا گذارده و خود محض رفع خستگی آنجا خوابیده است چون او را در خواب پنداشته سه مرتبه با آواز بلند گفتم ای امیر کبیرای اتابک اعظم بفریاد من برس و طلب مرا از این آقا... وصول کن اسم آقای مدیون را هم بردم بعد دیدم اشخاصیکه برای گردش و بیکاری گردش میکنند دوسه نفری آنجا جمع شدند محض اینکه کسی بر حال من مطلع نشود و نگویند این سید دیوانه است برخواسته بمنزل خویش مراجعت نمودم بعد از مدتی یعنی بقدری که چایا تبریز برود بطهران و مراجعت کند یکروز آقا فرستاد عقب من رفته نزد او بالتماس و اصرار گفت نصف پول تو را نقد میدهم و نصف دیگر را ششماه دیگر میدهم گفتم من حرفی ندارم ولی نمیتوانم ششماه در تبریز بمانم باید بروم طهران گفت حواله تاجر میدهم بفرجه ششماه که در طهران بپردازند قبول کرده نصف پول را نقد و نصف دیگر را حواله طهران گرفته بطرف طهران حرکت کردم روزی در کوچه از کوچه های طهران گردش میکردم کوکبه امیر نمودار شد محض تماشای امیر گوشه ایستاده امیر اتابک رسید سلامی کردم جواب شنیدم فرمود آقا سید احمد شما میباشید عرض کردم بلی فرمود چرا راضی شدی که نصف پول را ششماه دیگر بگیری میبایست تمام را نقد بگیری گفتم من از این پول مایوس بودم بعد از آنکه مرا بفریاد درسی طلب کردی و بعد از زدی البته بفریادت میرسیدم دیگر یأس و حرمان چه بوده خیلی تعجب کردم و اظهار تشکر و دعا گوئی نمودم فرمود تعجب و تشکری ندارد تکلیف من دادرسی و رسیدگی بعرایض و اعانت مظلومین است من بتکلیف خود عمل نمودم بر کسی مثنی ندارم.

باری حال و تفصیل خود را بیکى از دوستان خویش که اسمش میر هاشم آقا بود گفتم جواب داد که در آنوقتى که فریاد کردی ای امیر بفریاد من برس و مقصود خود را گفتی کسی آنجا بود یا نه گفتم یک نفر طبق دار آجیل فروش بود در آنجا خوابیده بود گفت همان شخص آجیل فروش خفیه نویس و راپورت نویس امیر بوده و حال بیچارگی تو را اطلاع داده است بامیر این است معنی راپورت نویس، آخرای مردم احق اگر کاری میکنند اقلاً اینگونه راپورت نویسی کنید نه اینکه صد هزار دروغ بهم بسته مردم را بهم اندازید بکنید تا به بینیم آخر چه خواهد شد ما که تا جان داریم دست بردار نیستیم ای مسلمانان اینهمه کار است آن از کارهای حکومتها و اینهم کارهای بی معنی که شبها پیش گرفته اند تا چه اندازه ظلم مگر ما باغی هستیم مگر ما قشون و لشکری داریم که شما این قسم رفتار میکنید من نمیگویم فلان لوطی را تنبیه نکنید من نمیگویم نظم ندهید آخر سیاست و نظم حدی دارد مثلاً مهدی گاو کش را گرفته اند که هرزگی کرده است بد به اتابک گفته است دیگر بچه شیر خواره اش چه کرده است که او را از بغل مادرش بگیرند و در آب حوض اندازند و او را غرق کنند، زنش چه تقصیر کرده بود که بازخم شمشیر او را مجروح کرده اند، جوان شانزده ساله او را چرا بضرب ته تفنگ کشتند عجب است که مردی می رود پی طبیب که بچه اش خناق گرفته بلکه او را معالجه کند در راه بیچاره را گرفته تا صبح نگاه میدارند صبح که بر میگردد که پسرش مرده است زن حامله است می روند پی (ماما) و قابله او را میگیرند صبح که بر میگردد زن و طفل هر دو مرده اند کدام يك از کارها را بگویم اگر بدانید در این شبها چه ظلمها

که میشود مردم که یاغی دولت نمیشدند يك كلمه عدل که این همه داد و فریاد و صدمه ندارد .

باری ای مردم بیدار شوید درد خود را بدانید دواى درد را پیدا کنید و زود در مقام معالجه برآیید هر دردی يك دوائى دارد انسان و قتیكه سرش درد بگیرد همان سرش درد دارد دواى آنرا استعمال میکند دست و پایش درد کند دوايش را که استعمال کرد دست و پایش خوب و مرض او رفع میشود دلش درد کند سایر اعضایش دیگر درد ندارد اما ظلم دردی است که تمام اعضاء را بدرد میآورد عالجوا دائکم بالدواء معالجه داء را بدوا کنید داء بمعنی درد است دوا چیز است که رفع درد را کند بعضی میگویند داء ظلمست و دوايش عدل است چون عدل ریشه کن ظلم است فلذا دوايش عدالت است بعضی گویند داء شرك است (ان الشرك لظلم عظیم) و دوايش توحید است بعضی میگویند داء استبداد است و دوايش شور و مشاورت است معنی استبداد این است که چیزی را که شهوت و نفس اماره میخواهد او را بکند .

انسان که خالی از شهوت نیست همین استبداد است که وقتی زن خوش صورت می بیند دلش میخواهد حاکم هم که هست مانعی ندارد یا ملك خوبی می بیند میخواهد استبداد ضد عدل و انصاف است همین استبداد بود که جدهام زهرا را سیلی زدند برای مطالبه حقوقش بود که استبداد بازویش را بتازیانه سیاه کرد استبداد طفلش را سقط نمود آه همین استبداد بود که حضرت سیدالشهداء را شهید کرد چه آنحضرت فرمود ای مردم بنشینید مجلس کنید با هم شور و مشاورت نمائید به بینید صلاح است که مرا بقتل آورید الی آخر .

یس از ذکر مصیبت فرمود امروز پادشاه حقیقی و بزرگ ما امام زمان عجل الله تعالی فرجه میباشد و ما نوکر آن حضرت میباشیم و از احدی ترس و واهمه نداریم و در راه عدالت کشته شویم و از آنحضرت کمک میخواهیم و مدد میطلبیم و در سر این مقصود باقی هستیم اگر چه يك سال یا ده سال طول بکشد ما عدل و عدالتخانه میخواهیم ما اجرای قانون اسلام را میخواهیم ما مجلسی میخواهیم که در آن مجلس شاه و گدا در حدود قانونی مساوی باشند ما نمیگوئیم مشروطه و جمهوری ما میگوئیم مجلس مشروطه عدالتخانه تمام شد موعظه آقای طباطبائی پس از موعظه آقای طباطبائی شور غریبی در مردم احداث شد در بارها بخيال افتادند که تفرقه اندازند بین آقایان علماء فلذا مجلسی عین الدوله (صدر اعظم) در پارک خود تشکیل داد که ذیلاً نگاشته میشود .

شورای سرى عین الدوله

عین الدوله اتابك معظم صدر اعظم چون شنید آقای طباطبائی در بالای منبر موعود خود را بلفظ مشروطیت ادا کرد جمهوریت را لباس مشروطیت و مشروعبیت پوشانید و اگر تسامح کند آقایان مسند را از وجودش خالی مینمایند فلذا مجلس شورائی در خانه خودش منعقد نمود پس از تشکیل مجلس و جمع وزراء و دوستانش شروع به مذاکرات نمودند نتیجه آن مجلس خلاصه آراء آن شد که نفاق و تفرقه اندازند بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی یعنی کاری کنند که آقای طباطبائی را از این مقصود مقدس منصرف

نمایند و پس از انصراف ایشان آقای بهبهانی را با آسانی میتوان علاج نمود حالا چگونه میتوان آقای طباطبائی را از این مقصود منصرف نمود زیرا که پولکی و رشوه‌ای نیست که پول سد طریق ایشان شود و جاهل نیست که بگویند عدالت خلاف اسلامیت است طالب ریاست هم نیست که بگویند مشروطه خلاف نفوذ و مانع ریاست و مضربستند است پس چه کنند و چه گویند باید یک نفر از اشخاص بی غرض که در نزد جنابش محل وثوق و اطمینان است بطریق برهان و دلیل مبرهن و محقق دارد که امروزه صلاح ایرانی و ایران در مشروطیت و جمهوریت نیست مشروطیت امری است مرغوب و مستحسن و منظور نظر تمام عقلاء و دانشمندان اما امروزه صلاح در استبداد است چه استبداد استقلال را حافظ است و مشروطیت زوال را موجب و لکن این خیال را بصورت برهان آوردن در نزد شخص حجة الاسلام امریست مشکل و محال فعلمهذا ناصر الملك که در بین وزراء بسادگی و صلاح و علم و وطنخواهی موصوف است و محل وثوق آقای طباطبائی است لایحه در اینخصوص با آقای طباطبائی مرقوم دارد و بعضی از واعظین و ناطقین را هم بتخویف و تهدید و تطمیع اشغال دارند و نظامنامه عدالتخانه را هم طبع و منتشر دارند آنوقت هم خلاف تفاهت بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی می افتد و هم واعظین خاموش میشوند و هم مردم بنظامنامه عدلیه امیدوار میشوند فلذا شروع بمقصود کردند اول لایحه را نوشتند دوم آنکه حکم گرفتاری بعضی از واعظین را دادند سوم آنکه نظامنامه را به اداره روزنامه ایران و اطلاع فرستادند که نگارنده صورت لایحه را در این جلد دوم و نظامنامه را در جلد سوم تاریخ بیداری مندرج میدارد.

صورت لایحه ناصر الملك که با آقای طباطبائی نوشته است

بشرف عرض حضور مقدس عالی میرساند این بنده یکی از ستایش کنندگان وجود مبارک حضرت تعالی هستم بجهت اینکه از روی انصاف می بینم درد وطن دارید و بترقی ملت شایقید و ملتفت بدبختی های نوع خود شده اید و آرزو دارید که علاجی برای این دردها پیدا کنید و باب سعادت و نیکبختی را بروی این ملت قدیم که در شرف زوال است بگشائید و همچو فهمیده ام که این همه داد و فریاد و قال و مقال شما از روی نفس پرستی نیست مقصودتان چاره امراض ملی است ولی خیلی افسوس و غصه میخورم وقتی که می بینم از شدت شوق و عجله که در علاج این مریض دارید نمیدانید بکدام معالجه دست بزنید و از کدام دوا شروع بفرمائید که بحال مریض مفید باشد چون نتیجه رفع مرض و عود صحت را در رفتار جست و جالاک مریض میدانید این بیچاره مریض که قادر بر حرکت و قدرت تکلم ندارد تازبانیه برداشته کتکش داخل نشده و بدل مایه تحلیلی بیدنش نرسیده رمق حرکت و قدرت تکلم ندارد تازبانیه برداشته کتکش میزند که بدود و از خندق جست و خیز نماید و این بدبختی که بواسطه طول مرض و نخوردن غذا همه روده هایش خشکیده و امعاء و احشایش از کار افتاده یک ران شتر نیم ریخته بدھانش فرو می کنید که بیلعد واضح است نتیجه آن دوا و این غذا چه خواهد شد طیب حاذق که تشخیص مرض را داد اول باستعمال داروهای مفیده دمدم میردازد اگر از راه گلو نتوانست تزریق میکند آب گوشت غلیظ روانی بدو آهسته آهسته بحلقش میچکاند باز اگر نشد بوسائل دیگر بمعده او میرساند تا کم کم قوت بگیرد بعد

زیر بازوهایش را میگیرند روزی چند قدم توی اطاق راهش میبرند پس از آن بحیاط و باغ آورده ملایم میگردانند تا وقتی که تدریجاً قوت دویدن و استعداد جست و خیز را پیدا کند .

امروز تقاضای مجلس مبعوثان و اصرار در ایجاد قانون مساوات و دم زدن از حریت و عدالت کامله (آنطوریکه در تمام ملل متمدنه سعادتمند وجود دارد) در ایران همان حکایت تازیانه زدن و ران شتر حلپاییدن است خدای قادر عالم گواه است که در این عرایض خود تملق از احدی منظورم نیست فقط قصدم حق گوئی و توضیح ریشه مسئله است لاغیر همه جای مملکت وسیع ایران مثل خیابانهای طهران نیست کوه دارد کتل جنگل دارد ماهور دارد سباع دارد وحوش دارد الوار دارد اگراد دارد شاهسون دارد قشقائی دارد مسلماً پادشاهان ممالک درهمه جا برای رعایای خود حالت پدر را دارند بصیرتشان بحال رعیت و ملت از افراد آن قوم بیشتر و مهر محبتشان در حق آنها از خودشان زیادتر است قسم بر بکعبه و مناکه اعلیحضرت نیکلای دوم امپراطور روسیه برای حفظ استبداد بوالهوسانه نیست که بملت روسیه آزادی نمیدهد بلکه از روی بصیرت شاهانه و محبت پدرانه هنوز آن ملت را قابل نمیداند که بتوانند بازادی حرکت نمایند هنوز در آنها آنقدر علم و تربیت سراغ ندارد که از عهدۀ اداره امور خود برآیند پس این حرفها که درهمه جای دنیا عصارۀ سعادت و شرافت و افتخار است بعقیدۀ بنده در ایران امروز مایۀ هرج و مرج و خرابی و ذلت و عدم امنیت و هزاران مفاسد دیگر خواهد بود زیرا که برای استقرار و اجرای ترتیبات جدیدۀ هنوز علم و استعداد نداریم و نشر این حرفها رعب و صلابت قدرت حالیۀ را هم از انتظار میبرد - نتیجه پیدا است که چه میشود !!! کبک نشدیم کلاغی هم از یادمان رفت !!! فرض بفرمائید امروز بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی بمیل خاطر و کمال رضایت باین مملکت دستخط آزادی کامل مرحمت فرماید و بشخص محترم مقدس حضرت مستطاب حجة الاسلام عالی امر بشود که مجلس مبعوثان تشکیل بدهد چه خواهد کرد اقلاً هزار نفر آدم کامل بصیر بمقتضای عصر آگاه از حقوق ملل و دول لازم دارید تا این يك مجلس تشکیل یابد حالا سایر شعب و ادارات که همه مربوط بهم است و اجزای عالم لازم دارد بماند استدعا میکنم از روی بیطرفی و بیغرضی چنانچه شیوۀ طبیعی حضرتعالی است نه از روی طرفداری و خاطرخواهی دویست نفر آنطور آدم برای بنده بشمارید اما این را هم فراموش نفرمائید اگر کسی تمام اشعار عرب و عجم را حفظ داشته باشد و برای فهمیدن کلماتش شخص محتاج بقاموس و فرهنگ باشد و تمام لغاتش از مقامات حریری باشد برای عضویت آن مجلس کافی و قابل نیست بلکه اشخاصی باید باشند که وقتی از ایشان بپرسند چهجهت دارد که روز بروز پول ما در تنزل است و حال آنکه نقره اش از نقرۀ فرنک و مارک و شیلنک و بن و رویه بیشتر بار ندارد جهت صحیحش را بگوید و جاره اش را هم بداند یا از سایر شعبات سیاسی و مالیاتی و تجارتی و فلاحتی و نظامی آنچه امروز بکار زندگی و ترقی يك ملتی میخورد همه را بتواند بمطرح مذاکره و حل و عقد بیاورند گمان بلکه یقینم این است بر صحتش قسم میخورم که اگر از روی انصاف بخواهید انتخاب بفرمائید در تمام ایران یک نفر نمیتوانید پیدا کنید - بس برای چه فریاد میکنید ؟ برای که سنک بسینه میزنید ؟ . . . خوب نتیجۀ این درازنفسیهای بنده چه شد و مقصود بنده چه چیز است ؟ مقصودم این است

که حضرت تعالی را از این اقدامات غیورانه که خیر و سعادت و عزت و افتخار ملت منحصر به نتیجه آن است. بازدارم - نه والله - مقصودم این است که طرفداری تملق آمیزی از دولتیان بکنم - نه بالله - بلکه میخواهم این اقدامات از راه صحیح باشد که منتج نتیجه صحیح بشود در این صورت اگر اجازه بدهید راهش را هم عرض میکنم بشرط اینکه از روی دقت و انصاف در آن غور بفرمائید. آیا این مسئله یقین و مسلم شد که برای تغییر اوضاع حالیه و اختیار طرز و ترتیبات جدیده آدم عالم لازم داریم (یعنی عالم معلوم عصر جدید) . والله آدم عالم لازم داریم . بالله عالم لازم داریم . بقرآن عالم لازم داریم . به یقین عالم لازم داریم . بر تفسیر علی عالم لازم داریم . باسلام بکعبه بدین بمذهب عالم لازم داریم . عالم لازم داریم عالم لازم داریم !!! پس معلوم شد و تصدیق میفرمائید که منتها وسیله ترقیات و مساوات و عدالت و سعادت و سیادت و سرافرازی بوجود علم و عالمان بمقتضیات عصر است در این صورت ملت ایرانی در روز حساب در پیشگاه عدالت کالمه مطلقه با حضور جد بزرگوارت دامن حضرتت را خواهند گرفت و عرض خواهند کرد الهی خیر و سعادت مادر دست پادشاه نبود در دست اتابکها و صدور نبود در دست وزراء نبود فقط دردست این آقایان که میتوانستند و نکردند و مارا در ذلت و بدبختی و اسارت دردست ملل اجنبیه باقی گذاردند حضرت تعالی هم البته جواب عرض خواهید کرد بارالها همه را میدانید که من و رفقای من همه قسم اقدامات کردیم حضرت عبدالعظیم رفتیم ؟ کاغذهای سخت نوشتیم جوابهای سخت شنیدیم ؟ چه شبها که با تزلزل بر روز آوردیم ؟ چه روزها که در تحمل ناملایمات شب کردیم ولی پیشرفت نکرد تقصیر ما چیست ؟ ملت جواب خواهند گفت تمام این اقدامات شما ناصواب بود و شالوده و بنیانتان بر آب بجهت اینکه از راهش بر نیامدید ؟ راهش این بود که اول ما را عالم بمقتضیات عصر و زمان بکنید و از جهل و عنی خلاصی بخشید که بالطبع بانور علم لوازم شرف و نیکبختی خود را فراهم کنیم و بعد با شرحی که ذیلاً بعرض خواهد رسید استدلال میکنند و به ثبوت میرسانند که وسیله تعمیم علوم فقط در دست آقایان علماء بود لاغیر ؟ آنوقت یقین دارم حضرت مستطاب عالی جوابی نخواهید داشت این يك فقره را تمثیلاً عرض کنم بعد باصل مطلب بپردازم . امروز حالت آقایان علماء یعنی آنهايکه با حضرت تعالی هم عقیده هستند و درد دین و وطن و ملت دارند و دلشان میخواهد این ملت را باوج سعادت برسانند یقین منل حالت کسی است که در انبارهای متعدده قسم حبوبات و از ذاق و گوشت و روغن ذخیره انباشته داشته باشد و خود با يك جمعیت کنیری از عیال و اطفال از گرسنگی نزدیک بهلاکت و این دروآندر برای يك گروه نان تکدی نمایند یا مثل کسیکه تمام لوازم طعامی را در دیگ ریخته و حاضر کرده زیر دیک را هم هیزم چیده در یکدست دسته گونی و در دست دیگر چراغی گرفته بدرخانه های همسایه برای يك گل آتش میدود که زیر دیک را روشن نماید و ملتفت نیست که آتشی هم دردست خود دارد گون را روی شعله چراغ بگیرد مشتعل میشود .

اعطای حکم بمنال بس است این مطلب را عرض کنم و عریضه را بدعای وجود مبارك ختم نمایم هیچیک از دول متمدنه بمنتهای درجه عزت و سعادت نرسیدند مگر وقتی که دولت و ملت با هم متحد شده دلشان را بروی هم گذارده بانفاق رفع نواقص خود را نموده اسباب ترقیات ملی را فراهم کردند و این

اتفاق و اتحاد برای هیچ دولت و ملتی دست نداده مگر وقتی که افراد و اجزای آن ملت بنور علم و تربیت منور شده پرورش یافتند هیچ پادشاه و امپراطوری بطیب خاطر اقتدار خود را محدود و ملت را شریك سلطنت و طرف مشورت قرار نداد مگر اعلیحضرت میکادو (موتسوی تو) امپراطور ژاپون و چون طلوع کوکب اقبال ژاپون از عجایب واقعات روزگار است و امروز برای سرمشق ملل غافل خواب آلوده هیچ نمونه بهتر از ژاپون نیست اگر اجازه بدهید مختصری از شرح احوال آن ملت نجیب و آن امپراطور بزرگوار بعرض برسانم.

اگر بتواریخ رجوع شود هیچ ملتی وحشی تر از ژاپون دیده نمیشود ترتیب حکومت این مملکت تا سنه ۱۸۶۸ میلادی که سی و هشت سال قبل از این باشد این بود که يك نفر امپراطور داشته ملقب بمیکادو که دوهزار و چهارصد سال است همین خانواده در ژاپون سلطنت دارند ولی فقط اسم سلطنت بامیکادو بود ولی رسم آن با (تایکونها) بوده است تایکون کسی بود که برحسب ظاهر از طرف میکادو منصوب و نامیده میشد ولی عادت بر این جاری شده بود که اقتدار میکادو فقط همین قدر بود که فرمان تایکون را امضاء کند و يك ذره درامورات سلطنت باو مداخله نمیدادند و چون رئیس روحانی و مذهبی هم خود میکادو بود او را همیشه در پرده غیب الغیوب مخفی میداشتند تمام اختیارات با تایکونها بود و تایکونها در يك شهر دیگر اقامت داشته و معمولاً آنها را پادشاه ظاهر و میکادو را پادشاه باطن مینامیدند کلیه مملکت ژاپون بهجده ایالت تقسیم شده و سلطنت هر ایالتی با يکي از شاهزاده های بزرگ بود که آنها هم همیشه میان خود جنگ و نزاع داشته و ابداً گوش باوامر میکادو نمیکردند اگر حساسی میبردند باز از تایکون بود تا سنه ۱۸۶۸ که میکادو پدر میکادوی حالیه وفات کرد و این میکادو در سن هفده سالگی بجای پدر میکادو شد مقارن همان حال تایکون عصر هم ترك حیات گفت و نفر از بزرگترین شاهزاده های حکام ایالات بشهر پایتخت تاخت آورده داخل عمارت سلطنتی شده میکادوی جوان را در تحت حراست خود محبوس نگاهداشته خود آنها باسم او بسلطنت شروع کردند و از قبل میکادو احکام صادر میکردند و از عمارت سلطنتی بیرون میفرستادند و چون مقام تایکونیت رفته رفته موروثی شده بود بعد از فوت تایکون سابق پسر جوان بلکه طفل او را تایکون کرده بودند آن دونفر شاهزاده که به اسم میکادو سلطنت میکردند اول کاری که از پیش بردند مقام تایکونی را برانداخته سلطنت ظاهره و باطنه خود را منحصر بشخص میکادو قرار دادند قریب دو سال بهمین منوال گذشت تا اینکه میکادوی جوان با قوت عقلانی آمد و شاهزاده هارا از میان برداشته مستقلاً زمام سلطنت را بدست گرفته مشغول حکمرانی گردید در سال سوم سلطنت خود مسافرتی بقطعه اروپا کرد شیفته وضع و ترتیبات و تربیت آنها شد بدقت و غور رسی این نکته را درك کرد که تمام آن ترقیات بواسطه اتحاد ملت و دولت و عدم استبداد است مصمم شد که در مملکت خود همان رسم راجری دارد ولی بخوبی ملتفت شد که يك ملت وحشی بی علم و تربیتی نمیتوان آزادی داد و از يك مشت مردمان جاهل بهیچوجه امیدواری نمیتوان حاصل کرد پس در کمال عجله تربیت را پیشنهاد همت ساخته هزاران معلم ماهر از هر علم و صنعت از ممالك مختلفه فرنك بژاپون خواست و گروه ها شاگرد از ژاپون

چمدارس فرنك فرستاد بسرعت برق مشغول تربیت ملت گردید نابعداز هجده یایست سال که سه چهار طبقه شاگردهای عالم فارغ التحصیل شدند وافکار وخیالات وحشیانه بکلی درملکت ژاپون تغییر کرد درسنة ۱۸۸۹ که هفده سال قبل باشد دیدملت قدری عالم شده است که میتواند ازعهده امورات خود برآید فوراً اعلان وحکم مشروطیت و آزادی داد مجالس پارلمان منعقد شد وملت شروع بکار کرد این است که درظرف شانزده هفده سال خود را بجائی رسانیده اند که دولت روس را بدان روز نشانید که ملاحظه فرمودید .

اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی پدر تاجدار ما مظفرالدین شاه خلدالله ملکه در احساسات قلبیه وافکارتمدن براتب بالاترازمیکادو است ولی با اینکه ازاول جلوس بنخت سلطنت کمال جدوجهد در تأسیس مدارس ونشرمعارف وتعمیم علوم بعمل آورده کاری ازپیش نبرده اند چند مدرسه ناقص دراین یازده سال ایجاد شده که جزاسم بیرسم حیزی نیست وجهت اینکه نتوانسته اند مثل میکادو کاررا از پیش ببرند بعقیده بنده این است که چون میکادوریاست روحانی ومذهبی هم دارد وملت ژاپون اورا از اولوالامر میدانند نفاذ فرمانش بیشتروموانعش دراجرای افکارمقدسه خیلی کمتر بود پس تأسیس مدارس ملی درایران تکلیف آقایان وعلمای روحانی ورؤسای مذهب است وازحسن اتفاق وباطن شریعت مطهره اسلامیة اساس مدارس ملی واسباب نشرعلوم آنطوریکه درایران فراهم است درهیچ جای دنیا نبوده است سایرملل وقتی که ازخواب غفلت بیدار شده بغیال تربیت وتعلیم ملت افتادند چه زحمتهای کشیدند وجه جانها کردند تا يك مدرسه ایجاد کردند ولی درایران امروزهزاران مدارس ملی حاضر وموجود که همه صاحب موقوفات معین وترتیبات صحیحه است فقط درطهران قریب یکصد وسی و پنج مدرسه ملی بزرگ و کوچک داریم ودرسایر بلاد ایران حتی قصبات مدارس ملیه موجود است که روی هم باید سه هزارمدارس درتمام ایران داشته باشیم منتها ازسوء اداره آنها تمام این وسایل نازنین ضایع وعاطل مانده بقدردیناری برای ملت فایده ندارد فلان گاوچران طالقانی یازارع مازندرانی درسنت سالگی داخل مدرسه میشود حجره را معطل میکنند حاصل موقوفه را مصرف میرسانند درهفتاد سالگی نعلش را از مدرسه بیرون میرند درصورتیکه هنوز درترکیب میم الکلمه (۱) میهوت ومات است وبا روزاول

(۱) صاحب انموزج شبی دیروقت بمدرسه وارد شد درحجره ای روشنائی مشاهده کرد رفت داخل شد طلبه قوی الهیکل طویل الحیه دید که بروی کتایی افناده غرق مطالعه است بعجز وفروتنی گفت غریب جائی ندارم اجازه بدهید امشب دراین حجره بیتونه نمایم صاحب حجره برآشفته که ای مرد احق مرا از مطالعه بازداشتی وحواسم را مختل ساختی یادر آن گوشه بتمرگ ومرا آسوده بگذار صاحب انموزج در گوشه نشست مدتی ملتفت آن طلبه بود که حشم را از نقطه معینی از کتاب بر نمیدارد با خود خیال کرد که آیا این چه کتابست ودرچه مطلب غامض این شخص تفکر مینماید با کمال احتیاط کردن کشید دید کتاب انموزج است وهمان صفحه اول است که ایتقدرباعث دقت طلبه شده است گفت جناب آخوند این چه کتاب است ودرچه مسئله از برای شما اشکال پیش آمده است من هم از اهل علمم بفرمائید شاید چیزی بدانم وبعرض برسانم آخوند با کمال تعتیر گفت کتاب انموزج است مصنف میگوید الکلمه مفرد در ترکیب آن معظم الف الف استفهام لام حرف جر کاف کاف تشبیه لام باز حرف جر این میم و ت چه است صاحب انموزج گفت مرده شورترکیبت ببرد آن میم میم مرک و تاه تاه تابوت است یاشو کبه مرک کن الکلمه خودش يك لفظ است وترکیب هم ندارد .

فرقی نکرده است و در حقیقت این مدارس ملی ما را بصورت نفل خانه در آورده اند در این مد کددام مجتهد محاز مدارس ایران خارج شده است بنده عرض نمیکنم ترتیب مدارس را بکلی برهم بزنید

که مخالف شریعت و منافعی با نیت واقف باشد بنده با حرث متواتر قسم بحورم که بر بیات حالی مدارس ملت ما هیچکدام با نیت اصلی واقف موافق نیست پس باندك اهتمام و همت آقایان علماء ممکن است تمام این مدارس مصداق صحیح پیدا کنند و مدرسه ملی بشودند کار و اسرا و مهمانخانه و آن کاری

که درید قدرت آفایان است این است که همه ما هم متفق شده پر گرام یا فهرست مرتبی برای تحصیل و درسهای مدارس میبوسند و مدت و دورۀ تحصیل را هم معین کنند همین دوفقره را منظم کرده لوازمش را فراهم نمایند و در آن فهرست برای هر مدرسه يك دوره ارعلوم عصر حدید را محضوری قرار دهند دوازده سال بیگذرد که دو طبقه شاگردهای فارغ التحصیل از این مدارس بیرون خواهند آمد آنوقت مملکت ایران بقدر کفایت آدم عالم خواهد داشت که بتواند این حرفهائی که امروز میرسد و اندک آنرا یافته ندارد از روی علم و بصیرت بموقع احراء بگذارد .

معدای متعال حوین اردلم جاری میشود و تنبیه که فکر منکم این همه استعداد حاضر و وسایل موجود این طور عاقل مانده و صایع میشود اگرچه این ترتیب برای مدارس ملیه بسیار کار سهل آسانی است (یعنی در صورت مل و اتفاق علماء) ولی بقدری مهم و بزرگ است که مؤسسیین آن واسم برگوازشان را با هر اسلام و صلوة ذکر کنند .

گوهر یگانه این خیال مقدس را من سنده بمصنوع مبارک تقدیم کردم و بعقیده خودم در عالم اسائیت و اسلامیت دارای اجر حمل خواهم بود حالا البته شرح وسط و موشکافها و ترتیب معصل این کار بزرگ بسته بمدا کرات و محالس عنیده است چون این سده اسباب ژلایین و محرد و مررا ندارم و صعب ناصر هام بر مابع از بحر پر ناد است استدعا منکم سواد این عریضه سنده را از لحاظ اقدس ابور سایر آفایان برگواهم که ما حاضر مالی در این افکار عالیه متفق هسند بر ساند - زیاده سلامتی و عرت و افعال و خود مبارک حضرتعالی و همه آفایان عطاء را طالبم .

صاحب این خیال مقدس را که الحق بکفر محمی میتوان تعبر کرد اگر دوست داشید که شناسید (یعنی اگر این خیال مطبوع طبع مبارک شد) بعد از آنکه آفایان همه در اجرای آن متفق شدند سرعش را در مدرسه عبدالله خان ارحاب مستطاب علام فہام آفای شریعتمدار سلمه الله مالی بگریید او حاضر است که يك کتابچه برای ترتیبات این کار بمصنوع مبارک تقدیم نماید که اجرای آن در کمال سهولت از قوه بعمل آید (سنده دولخواه وطن پرست ملت دوست . . کم نامست)

عین الدوله را از این حال چند حیرد خاطر بود اول آنکه آفای طباطبائی را واقعا از این خیال معصرف دارد ثانی آنکه از انصراف آفای طباطبائی سایر آفایان را عموماً و آقای بهیهای را خصوصاً همراه و یا معدوم نماید البته آنکه از اشتعال دهی و توجه آفایان بمدارس و اوفاف اوفات آنان را معصروف این شعل دارد .

بازی عجب است از ناصر الملک که با اینکه در لایحه خود میبوسد مدارس ملی چس و چاست در مدت ریاست و نایب السلطه گی خود نمیتواند يك مدرسه سه سالار را که بمعده شخص اوست و تکلیف شرعی و عرفی و سلطنتی او بمطعم آن است منظم و مرتب دارد و لا اقل در مدرسه ناین مررگی که در يك مجلس و پارلمان است و هر روز در مطرومرای داخله و خارجه است ده مرطله صحیح و طالب علم و محصل واقعی بر فرادارد با این عدم استطاعت چه گوه میتواند حشم اصلاح از سایرین داشت لعل الله یحیث بعد ذلك امر آ .

در این ایام اندک حضرت اقدس شاهنشاه مظفرالدین شاه در یلاق گرمابار مرص و احوشی است از این ماهو و هتجان مردم اطلاعی ندارد عن الدوله هم بحال اصراف آفایان علماء از این مقصود مقدس و تقاضای احرای دستخط و هم در خیال اظهار قدرت و محمول نمودن اعوان و انصار آفایان و هواخواهان

سید محمد امام

صدر العلماء

میرزا علی اصغر خان امین السلطان امامت ساقی است که عن الدوله را کمند آفای بهای را مقصودی
حر آوردن امین السلطان است و حرج این اجتماع از وی امین السلطان است این جهت در مقام

اذیت و آزار بعضی برآمده وهم برای جلب قلوب شاهزادگان و ابناء سلطنت ببعض از دوستان خود گفت امین السلطان در تعیین و ایام عهد خیانت کرد من باید پادشاه را وادارم که محمد علی میرزا را عزل و شعاع السلطنه یا سالارالدوله و یا ناصرالدین میرزا را بولایت عهد برقرار نماید این مسئله هم موجب جلب قلوب شاهزادگان شد و هم باعث خیال آفتابیان چه بعضی مایل بشعاع السلطنه و بعضی طالب سالارالدوله بودند ولی القاء این خیال باعث طمع شاهزادگان گردید و هر یک بطرف عین الدوله مایل شدند و از همراهی آفتابیان منصرف اما احداث نقای بین آفتابیانرا موجب نگردید چه عقلاء بخوبی آفتابیانرا ناظر بودند ترقی آفتابیهانی و آفتاب طباطبائی و آفتاب صدرالعلماء باندازه مشهور و بعدی رسید که انصراف شاهزادگان مضر بآنها نبود هر چه عین الدوله سخت گیری میکرد بر اعتبار آفتابیان افزوده میگرددید بعلاوه آفتابیهانی بنای خراجی را گذارد ائمه مساجد و نیمچه ملاها را در اطراف خود نگاهداری میفرمود از طلاب بخوبی ترویج مینمود کابینه و اداره تحریر در خانه خود برقرار نمود و نوشتجات و مکاتیب وارده را نمره میگذاشتند که باعث تعطیل جواب و اغتشاش نوشتجات نگردد آفتاب صدرالعلماء هم جلب قلوب طلاب را بههربانی و مساوات و موااسات دانسته این طریق عقلانی را مسلوك داشته بعدی رسید که میتوانست مجمع طلاب و ملاذ فضلاء را خانه صدر دانست بخصوص حسن سلوك جناب آقامیرزا محسن برادر ایشان و بودن آقاشیخ محمد ربیع شریف العلماء همدانی در اداره ایشان که این شریف العلماء از اشخاص عالم و عاقل و بصیرتکات است صدرالعلماء را قسمی براه ترقی انداخته است که اگر طبیعت مانع تراشی نکند و اراده خداوندی باشد يك زمان خیلی نزدیکی خواهد آمد که صدرالعلماء شخص اول ایران و اسلام خواهد گردید .

اما آفتاب طباطبائی برخلاف هر دو رفتار خود را قرار داده نه جلب خواص را طالب و نه میل عوام را مایل فقط سعی و کوشش خود را در تأسیس مجلس عدالتخانه می بندارد .

آفتابیان بههربانی و صدر رسیدن بمقصود را بریاست و نفوذ کلمه خود میدانند و در رسیدن بآن مقام کوشش مینمایند آفتاب طباطبائی رسیدن بمقصود را در هیجان عموم و نفوذ شخصی را مضر و مانع میدانند فلذا مردم را از خود تنفر میدهد باشتغال بگلدان و گل و باغ و باغچه آنچه را که موجب ترقی و ریاست است از خود دور میکند کار بجائی رسید که اجزاء انجمن مخفی دوم در مقام برآمدند که به آفتاب طباطبائی برسانند که این طور سلوك و رفتار منافی با رسیدن بمقصود است فلذا با تمهید مقدمات يك روز ظهر بعنوان دعوت بنهار آفتاب طباطبائی را در خانه بهاء دفتر حاضر کردند يك دفعه آقا ملتفت شد که تنها در میان جمعی گرفتار است و مامش این واقعه را در کتاب سوم تاریخ بیداری درج کرده ایم که عمأقرب خواهد آمد ولی در این مقام اشاره اجمالیه بتأسیس و مؤسس انجمن مخفی دوم مینمائیم و تتمه آنرا در کتاب سوم مینویسیم .

مؤسس انجمن مخفی دوم جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی است که شرح حالش را در مقدمه تاریخ ذکر نمودیم بواسطه بودن بعض از اعضاء انجمن اولیه در این انجمن میتوان گفت این انجمن

شعبه از آن انجمن است ولی چون مؤسس قصدش استقلال بود و در مسلك هم اخيراً مخالف شدند فلذا نگارنده مینویسد انجمن مخفی دوم .

بجلا این انجمن بعد از مراجعت آقایان از حضرت عبدالعظیم (ع) بطریق خفا منعقد گردید و در هفته يك یا دو جلسه شبها بطور سیار تشکیل می یافت و اعضاء آن از این قرار است :

آقا میرزا محمدصادق طباطبائی پسر آقای طباطبائی - آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله آقا میرزا محمود اصفهانی - اسدالله خان ابوالفتح زاده - سیف الله خان ابوالفتح زاده - قزاق برادر اسدالله خان - حاج جلال الممالك - لواء الدوله - معین حضور - بهاء دفتر - آقا سید قریش - آقا شیخ محمد مازندرانی - میرزا ابراهیمخان منشی زاده - ناظم الاسلام نگارنده تاریخ بیداری - شوکت الوزاره - میرزا کاظم خان مستعان السلطان - آقا میرزا علی محمد زرگر .

کارهای این انجمن با بعض دیگر از اعضاء را که بعد از این وارد بانجمن شدند و علت تعطیل آنرا در کتاب سوم نوشته ام که انشاء الله خواهد آمد .

در این ایام اشخاصی که امور معاشیه آنها از ظلم و استبداد میگذرد مایل به عدل و مشروطه شده و با آقایان همراه شدند از جمله بعضی از اشخاصی که در انجمن مذکور وارد شده اند جدا کار میکنند در حالتی که سابقاً ظالم و مستبد بوده و شاید این ورود و این الحاق موجب پیشرفت مقصود آقایانهم شود ولیکن عقلاء میدانند که عدل و سلطنت ملی باید بر حسب تقاضا و هیجان فقراء و مظلومین و عامه باشد مشروطیت یا جمهوریت و یا بنای عدالتخانه اگر از راه و طریق خاصه شد بنایش محکم و پایدار نخواهد بود چه همین ظالم و همین رئیس و همین مستبد و دزد که امروز معدلت خواه شده است فردا که دید مخالف میل شخصی او رفتار میشود برضد سلوک میکند و حالت ارتجاع را حاصل مینماید دیگر آنکه همین اشخاص فردا بر مردم مسلط میشوند امروز يك عين الدوله داریم فردا هزار عين الدوله پیدا میشود شاید همین آقا که امروز رأیت عدالت را دست گرفته است فردا رأیت استبداد را بدست بگیرد پس نبایست خورسند شد از اینکه بعضی با آقایان همراه شده اند بلسی همراهی این اشخاص متغذ با آقایان قوتی میدهد ولی مقصود بوجه اتم و اکمل حاصل نمیشود جز به بیداری عامه و عالم شدن عموم این است که فیلسوف در انجمن مخفی اول گفت دعوت رئیس و ایلخانی ایل قشقائی مثلاً مضر بمقصود است چه این شخص امورش از استبداد و ظلم گذشته و خواهد گذشت ولی فایده که دارد بتوسط او میتوان فقراء ایل را بیدار کرد که بدانند ظلم و ستم بد است خواه در دست شاه جاری شود خواه در دست ایلخانی رئیس ظالم را باید برداشت خواه عين الدوله باشد یا قوام الملك مستندی که برخلاف اسلام گسترده شده است باید بهم پیچید خواه مسند صدارت باشد و خواه مسند وزیر تجارت خواه مسند فلان ملا باشد خواه مسند فلان درویش حاصل آنکه باید ظلم را برداشت و عدل را بجایش گذارد چهل را باید دور انداخت و علم را باید ترویج کرد و الا این ره که تو میروی بتر کستانت .

این ایام اعضاء انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که از طرف رئیس ملت آقای طباطبائی تلگرافی

پادشاه مملکت ژاپون مغایره شود فلذا صورت تلگرافی از طرف آقای طباطبائی صادر شد که سواد آن از این قرار است :

سواد تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت پادشاه ژاپون

حضور میمنت ظهور اعلیحضرت امپراطور معظم دولت بهیه ژاپون
اگرچه بااخلاق مرضیه آن اعلیحضرت و تمدن فوق العاده دولت بهیه ژاپون
باین اظهار احتیاج نبود ولی مقام اخوت با برادران مسلمین ساکنین آن
مملکت مقتضی این توصیه شده استدعا مینمایم که توجه ملوکانه نسبت بآن
برادران دینی طوری باشد که آسوده و محترم بتوانند از عهده تکالیف دینی
و دنیوی برآیند . (رئیس ملت اسلام در ایران محمد الحسینی الطباطبائی)

اگرچه فواید این تلگراف و نتایج مترتب بر آن بر احدى مخفی و مستور نیست ولیکن مقصود
و منظور اعضاء انجمن از صدور این تلگراف تشویق و تهییج آقای بهبهانی بود که عین خط آقای
طباطبائی و امضاء ایشانرا بردند نزد آقای بهبهانی و مذکور داشتند یکی از فواید همراهی با ملت
این است که امروز آقای طباطبائی طرف باسلاطین و امپراطوران سترک شده است شما هم اگر
براین عزم و خیال باقی هستید که بکلی مرادفات مخفیانه اجزاء خودتانرا با عین الدوله مانع شوید و جداً
در مقام تأسیس عدالتخانه برآئید و اگر ملت بمقاصد خود نایل آید که اختیار تاج و تخت ایران باحضرت
آقا خواهد بود بالاخره آقای بهبهانی در مقام تجدید و استحکام پایه عهد قول صریح و عهد مؤکد
داده اعضاء انجمن هم قول دادند که بعد از این این گونه تلگرافاترا با امضاء ایشان هم برسانند
عین الدوله دید که بهیچوجه نمیتواند آقایانرا بهم اندازد و اگر بخواهد از راه پول و طرز و طور
امین السلطان جلوگیری نماید آن قوه و قدرت و آن بلند همتی را ندارد فلذا همان شیوه استبدادیّه
خویش را بیش گرفته جمعی را صورت داد که مأخوذ و نفی نمایند که از آن جمله بود عده از واعظین
و ناطقین بزرگ مانند سید جمال الدین اصفهانی و حاج شیخ محمد واعظ و حاج شیخ مهدی واعظ و غیرهم
را که در کتاب سوم تاریخ بیداری خواهد آمد و دیگر عده از بستگان امین السلطان که با آقایان
مراوده دارند که از آن جمله است معین حضور که در خانه آقای طباطبائی علی الظاهر متحصن است
و چون کارهای عمده و مهم از معین حضور صادر شد فلذا اشاره اجمالیّه بتحصن معین حضور در این مقام
مینمایم که بعد از این خواننده تاریخ معین حضور را بشناسد و هم وضع زمان استبداد بخوبی ظاهر شود
عیرزا حسینخان معین حضور پسر میرزا ابوالقاسم خانست که از خویشان و بستگان و اجزاء امین السلطان
بود و در بختخانه امین السلطان صدراعظم سابق مقامی عالی داشت و طرف و ثوق و اعتماد و جمله الملک
امین السلطان بود بس از عزل امین السلطان و رفتن او بفرنگ معین حضور بعض ازدهات خالصه خوار
و ورامین را اجاره نمود و یک مزرعه ملکى هم که متجاوز از صد هزار تومان قیمت او بود در نزدیکی

ایوان کیف و در راه طهران و خراسان داشت شمس‌الملک پسر عین‌الدوله طالب‌ومایل آن ملک گردید و سایل و وسایط برانگیخت که آن ملک را در شصت هزار تومان بخرد معین حضور راضی نشده اباء و امتناع نمود شمس‌الملک اگرچه پسر عین‌الدوله و در نزد مظفرالدین شاه بی‌نهایت مقبول و مقرب بود ولی بملاحظه حفظ مقامات مسند پدر هنوز دست اندازی باموال و نفوس و ناموس رعیت نکرده است و علی‌الظاهر نمیخواهد اورا ظالم و متعدي بدانند و چون ریاست خالصه و رامین و ایلات آنسامان ضمیمه شغلش بود درخفاء محرك يك ايلي گردید که زراعت آن خالصه را که باجاره معین حضور بود غارت کرده و آتش زدند و در ملک معین حضور هم خیلی خرابی وارد آوردند و مدعی هم برایش پیدا کردند از اینطرف هم مطالبه مال الاجاره و جنس خالصه را نمود معین حضور چون حال را بدین منوال دید در اواسط ماه مبارك ۱۳۲۳ بخانه آقای طباطبائی آمد و بآحضرت پناهنده گردیده تقریباً هشت ماه در آنجا متحصن بود در زمانیکه آقایان بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) مهاجرت نمودند معین حضور در خانه‌ها مخفی بود در این اثناء نگارنده اورا بانجمن مخفی دعوت نمود در روزیکه آقایان از زایه مقدسه بطهران مراجعت نمودند معین حضور در استقبال و ورود آقایان و در جشن و چراغانی بسیار خدمت کرد باین جهت امیرخان سردار (امیراعظم) متقبل شد که در نزد عین‌الدوله شفاعت کرده و معین حضور را آسوده کند ولی این ایام امیرخان سردار برای خلاف عهد عمویش و اینکه بآقایان قول داده بود که دستخط اعلیحضرت را اجراء و مقاصد آقایانرا برآورده نماید از عم خویش رنجش حاصل نمود و از طهران بیهانه شکار خارج شد بلکه عین‌الدوله خدمات امیرخان سردار را فراموش و اورا با آقایان و ملت همدست و هم مسلک دانسته عزم گردید که گوشمالی‌ها بپس برادر خویش بدهد باری معین حضور از هر جهت بیچاره گردید این ایام پیغام داد بشمس‌الملک که برای فروش ملک راضی شده و ملک را تقدیم حضرت والا میدارم شمس‌الملک جواب داد که ملک بیش از سی هزار تومان ارزش ندارد مرا هم بآن ملک بی‌میل کرده اند فلذا بیچاره معین حضور ملک را علی‌الظاهر بحاج سیف‌الدوله عموی شمس‌الملک که این ایام ریاست تجار و وزارت تجارت بااوست فروخت در شصت هزار تومان که نصف پول را باو بدهند و نصف دیگر را بابت باقی او محسوب دارند اگرچه این ملک از دست معین حضور خارج شد ولی بعض از مقاصد آقایان از این پول پیشرفت کرد (انتهی) .

نگارنده را عزم جزم بود که در آخر هر کتابی از کتب بیداری حالات رجالی را که اسامی آنها در تاریخ برده شده است درج نمایم لیکن بملاحظه انقلابات اخیر و تغییر حالات رجال و اینکه بسیاری از خادمین خائن و عده از خائنین خادم شده‌اند از این عزم منصرف شده عجله حالات رجالیه رامیگذارم بوقتی دیگر و جلدی غیر از این جلد فلذا حالات چند نفر از بزرگان و مؤسسين مشروطیت را که مسلم هندالکل و خالی از شایه ریب و ریاء است و هم حالات آنها بحتوی بروقايع تاریخی است در این مقام درج میدارد و امیدوار است که خدایم توفیق دهد که در ضمن مجلدات دیگر حالات رجالیه را درج و منتشر دارم .

حالات آقای سید مهدی طباطبائی

که یکی از مؤسسين بزرگ مشروطيت ا

عالم عامل فاضل کامل سید کافی آقای سید محمد مهدی طباطبائی ابن مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا جعفر طاب تراه پسر اکبر ارشد اعلم مرحوم حجة الاسلام آقا سید صادق طباطبائی اعلی الله مقامه در سنه ۱۲۷۵ در طهران متولد شد پس از سه سال در خدمت والدش بنجف اشرف مشرف شد پس از تشریف ناصرالدین شاه بعثتات بر حسب خواهش پادشاه ایران و امر مرحوم آقا سید صادق و تصدیق اساتید بر فراغت از تحصیل مرحوم آقامیرزا جعفر بطهران مراجعت کردند و مرجع انام شدند در سال ۱۲۸۹ آقا میرزا جعفر مرحوم شد و آقا سید مهدی در حجر جد بزرگوارش تربیت یافته در ماه محرم ۱۳۰۴ برای تکمیل مراتب علمیه و عملیه بسأمره مشرف شده در آن محل قدس در حوزة درس آية الله میرزای شیرازی و خدمت عم خود آقای طباطبائی اقتباس علوم میفرمود تا اینکه مرحوم حاج میرزا محمد حسن شیرازی در ۲۴ شهر شعبان ۱۳۱۲ بدار باقی رحلت فرمود بعد از آن مرحوم دوسال در خدمت جناب آقا میرزا محمد تقی شیرازی مستفید میگردد در غره شهر رجب ۱۳۱۴ بطهران مراجعت نموده از کثرت احتیاط و زهد مشغول امری نگردد جز آنکه بر حسب اصرار مردم گاه گاهی مسجد چاله حصار را امامت میفرمود و در مهاجرت اولیه آقایان بزایوة مقدسه و در مهاجرت ثانویه بقم با آقای طباطبائی همراه و در تمام وقایع داخل و قبول همه گونه زحمات و صدمات را نمود زمان و اثناء بامباردمان مجلس در باغ شاه در تعداد آقایان گرفتار بود تا اینکه آقای طباطبائی از طهران بارض اقدس و مشهد مقدس مشرف شده جناب آقا سید محمد مهدی هم با آن جناب روانه مشهد گردید مدت زمانی در آن مکان مقدس بسر برده تا اینکه در ماه شوال ۱۳۲۶ بطهران مراجعت فرمود و در ماه ذی القعدة همان سال بسفارتخانه عثمانی بجهت مطالبه حق مشروع ملت متحصن گردید مدت پنج ماه در شدت سرمای زمستان با سایر علماء اعلام در سفارتخانه عثمانی هر ساعتی منتظر قتل خود بودند و بانواع صدمات روحانی گرفتار بودند تا آثار فرج ظاهر و دستخط مشروطه صادر و حقوق مغضوبه ملت را مسترد فرمودند تا آنکه در غره شهر ذی القعدة ۱۳۲۷ مجلس شورای ملی مفتوح گردید و در جشن مبارك مجلس حاضر بودند جنابش در همه مجالس حاضر و ناظر بود تا اینکه امر منقلب خواص خانه نشین جوانان غیر مجرب روی کار آمدند و آنچه که مقصود از مشروطه بود حاصل نشد بلکه بر عکس نتیجه داد و کلاء در عوض خدمت بمو کاپن خود مشغول نزاع مسلکی و جنگ انقلاب و اعتدال و هم خود را مصروف گرفتن ماهیانه و دخل خود کردند و وزراء در خیال جمع مال و اندوخته علماء طهران بهمان برقراری مستمری قانع گردیدند گویا نتیجه قتل نفوس و خسارت ملت همین بود که کردند عموم رعیت در صدمه و اذیت مالیات بر همه چیز حتی سفیدی نمک و سیاهی ذغال بسته بلکه افزوده رؤساء روحانی را خانه نشین احکامشان را پشت گوش انداخته صریح گفتند و نوشند تفکیک قوای روحانی از قوای جسمانی مرحوم آقای بهبهانی را درازا آنهمه صدمه و اذیت که در طریق مشروطیت متحمل شد مقتول نمودند آقای طباطبائی را در خانه خود نشانند و بیغام

دادند که اگر مداخله در امور کنید مثل آقای بهبهانی خواهید شد اما عدالتخانه چه عدلیه و چه اشخاص و چه اعضاء امید است در موقع خود ذکر شود در این مقام بیک سطر جمله معتبره میبر دازم و آن این است یکی از موثقین نقل کرد که روزی رئیس اداره جهاد ارباب بهرام که از تجاربزرگ طایفه زردشتی و شخص عاقل بزرگی است در عدلیه بود رو کرد بیک از سادات و گفت مشروطه مانند اسلام شد چه جد شما زحمتی در اسلام کشید ولی نفعش را بنی امیه بردند و اولادش را کشتند حالا زحمت مشروطه را آقایان علماء و طلاب و سادات کشیدند نتیجه را این جوانان بی اطلاع و غیر مجرب میبرند و مؤسسين را هم میکشند باری جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی که اینگونه پیش آمد امور را دید با عدم استطاعت عازم بر مهاجرت از طهران گردید در ماه رمضان سال ۱۳۲۹ کتابخانه و اسباب خانه خود را حراج کرد و با فرزند خود آقا میرزا جعفر که جوانی است در حدود سی و اذیث علم و تربیت آراسته و در همه جا با پدر بزرگوارش بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت فرمود الی اکنون که زمان طبع جلد دوم تاریخ بیداریست این سید جلیل در جوار حضرت ثامن الائمه (ع) مشغول خدمت بشرع مطهر است اگر چه این سید بزرگوار مثل سایر مؤسسين مشروطه در طهران دشنام و بدگوئی از عمامه مردم نشنید و از اعمال بعضی خجالت نکشید ولی خدمات دیگر را خواهد دید مگر آنکه عقلاء و دانشمندان خراسان قدر زحماتش را بدانند چه اشخاص عالم بصیر بخوبی میدانند و می بینند زمانی را که اهالی آن زمان قدر این گوهر گرانبهای مشروطه را خواهند دانست و نیز امیدواریم که بزودی قوانین مشروطیت مجری شود و عموم ایرانیان از زیر بار استبداد و رقیت خلاص شوند تا عمامه مردم لذت حریت و معنی عدالت و سلطنت ملی را بدانند نگارنده در این موقع آقایان علماء اعلام که در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و در بلده قم و در سفارتخانه عثمانی متحصن بوده متذکر میسازیم و نیز خاطر محترم بعضی از تجارب محترم را که در سفارتخانه عثمانی متحصن بودند جلب مینمائیم که از جمله مؤسسين بزرگ مشروطه که خالصاً مخلصاً بدون ربه و ریا و بدون توقع اجری زحمت در این راه مقدس کشید و در واقع در مقام فداکاری از مال و اولاد مضایقه نکرد چنانچه تاریخ ایام شاهد حال است جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی است که صورت ایشان را تیمناً و تبرکاً صحایف تاریخ مترسم خواهد نمود .

حالات آقا شیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس

بیدار کننده ایرانیان منادی مسلمانان هواخواه حریت مؤسس مشروطیت دبیر و مدیر جریده مجلس آقا شیخ یحیی کاشانی تولدش در دهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۳ در بلده کاشان بوده بعد از تحصیلات فارسی و مقدمات عربی در نزد جد خود مرحوم ملا محمد حسین نطنزی تلمذ نمود مختصری از هیئت و حساب قدیم را نیز در نزد والد خود آموخته در سال ۱۳۱۲ برای تکمیل تحصیلات خود باصفهان مسافرت نموده یک سال و نیم در خدمت مرحوم آقا میرزا محمد هاشم چهارسوئی و آقا سید محمد باقر دریچه فقه و اصول خارج را استفاده نموده بالاخره مهاجرت بنجف اشرف نمود و در حوزه درس آقای خراسانی و سایر علماء اعلام وارد شد از آن بحار فیاض استفاضه فرموده بعزم وطن معاودت بکاشان و از آنجا در

سال ۱۳۱۶ هجری بزم سیاحت و تکمیل علوم عقلیه وارد طهران شده در سال ۱۳۱۷ در مدرسه افتتاحیه بتعلیم علوم عربی و فارسی بطرز جدید مشغول بود در آنجا از اختلال و خرابی انجمن معارف اطلاعی حاصل نموده مدرسه را ترك و مقاله بعنوان مقاله مخصوص با اداره جبل المتین كلكته نوشته و در آن مقاله بملأه تبلیهای انجمن معارف را آشكار كردن از امین السلطان هم بد نوشته بود از جهت استقرار و غیره و قتیكه روزنامه جبل المتین در طهران انتشار یافت اشخاصی كه مطلع شدند براینكه نویسنده آن مقاله بطور بیغرضی و اطلاع معلومات خود را روی كاغذ آورده است او را دعوت كردند بانجمن سری و اجزاء آن انجمن آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام و مرحوم آقا میرزا محمدعلیخان پسر مؤتمن لشكر و اعتضاد السلطان رئیس فوج خلیج و مثمر الملك و جمعی دیگر بودند مسلك انجمن قلع و قمع امین السلطان و كشف خیالات انجمن معارف بود و اصلاحات معارف باین جهت اورا بمدرسه رشديه و انجمن سری جلب نمودند.

در انجمن سری مشغول نوشتن مقالات و فرستادن با اداره جبل المتین بود مقاله چند در اعمال امین السلطان و رساله مفصلی در تاریخ پلتیكی امین السلطان نیز نوشته و این مقالات در جبل المتین كلكته درج و نشر شده و تدریجاً بمدير روزنامه بروش سرایت نمود این مقالات باعث شد كه امین السلطان عموم جراید فارسی را كه در خارج طهران طبع میشد غدن و منع از ورود بایران كرد و هر چه این انجمن سعی در آزادی جراید كرد مقید نیفتاد تا آنكه قراردادند كه امتیاز روزنامه گرفته در طهران شروع بكار كنند دستخط مظفر الدین شاه بتوسط میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صادر و امین السلطان آنرا ضبط و منع كرد ناچار مطالب خود را در كتابیكه برای اطفال رشديه باید نوشت نوشتند و در زیر هزار پرده بعضی بیانات میكردند در بین طبع اعتماد السلطنه و زیر مطبوعات كتاب را گرفته مانع از طبع آن شد و این مطلب را بامین السلطان راپرت داد كه يك جمعی برضد او در مدرسه رشديه تشكيل شده امین السلطان چند نفر را در خفیه بر آنها گماشت كه راپورت اعمال آنها را باو بدهند خفیه نویسها اطراف آنانرا احاطه كرده بمحض آنكه يك كلمه در اناء درس بشاگردان حالی میكردند فوراً راپورت آنرا می دادند امین السلطان باین مجمع كه هنوز اجزایش را نمی شناخت دشمن شد. بامدرسه رشديه هم بواسطه مؤسس آن كه امین الدوله بود و برای آنكه در بیداری اهالی ساعی بود بد شد و سخت در صدد این مجمع و انجمن برآمد این هیئت هم موقع را مناسب دیدند كه مسئله استقرار را عنوان كرده در بیداری ملت كوشش كنند و بواسطه منع جراید و نطق ناچار از نوشتن لوایح و اوراق ژلاتینی شدند و اوراق زیاد كه همه بدون فحش مشتمل بر حقایق تاریخی و پلتیكی بود نشر دادند مظفر الدین شاه كه ساده لوح و خیلی زود حرف در او اثر میكرد نیز یادشاه وقت بود امین السلطان هم دشمن درباری زیاد داشت این اوراق ژلاتینی را بشاه عرضه میكردند در یکی از آن اوراق يك مقاله پلتیكی و يك غزل مندرج بود مقاله مبتنی بود بر بیان علت ترجیح دادن امین السلطان روس را بر انگلیس و قرض كردن از روس و غزل از اثر طبع فخر الواعظین كاشانی بود و چند بیتش این است :

ارمنی زاده میازار مسلمانانرا	بکف کفر مده سلطنت ایمانرا
عاقبت خانه ظلم تو کند شاه خراب	پس چه حاجت که با فلک کشی ایوانرا
درس غیرت چه شود در کف ملت ظاهر	پاک از لوث وجود تو کند پستانرا
عورت مردوزن از ظلم نمودی مکشوف	باش تا برکنم از پای تو این تنبانرا
کاسه لیس تو از روس نه آرد ثمری	کاین سیه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

امین السلطان مضطرب شد که مبادا اینگونه لوایح بشاه رسیده مؤثر گردد و شاه او را عزل کند کسیکه تمام جراید را غنغن کرده و معارف را محو نموده پیداست که چه حد پریشان خواهد شد . اکیداً به آقا بالا خان (سردار افخم) سپرد که این اشخاص را باید پیدا کنید و باو حالی کرد که در مدرسه رشديه يك خبری هست بهر شکلی بود خانباخان نامی بعنوان ناظمی رخنه در مدرسه کرده و میرزا حسین برادر میرزا حسن رشديه را با خود متفق کرده و او را بقطریه برده سیصد تومان میرزا حسین گرفت و نوشت که من میدانم برادرم باشیخ یحیی و آقا سید حسن جبل المتین و میرزا محمدعلیخان و مشر الملک هم بایی و این فتنه ها را برپا میکنند و این اوراق خط آنهاست اعتضاد السلطان اتفاقاً یکماه قبل از این واقعه بساوه رفته بود والا او هم گرفتار میشد .

شب ۱۹ جمادی الاخر ۱۳۱۹ آقا شیخ یحیی را در خانه اش که در محله هفت تن بود گرفتار نموده با صاحب خانه و چند نفر دیگر که بعد از چند ساعت آنها را آزاد کردند و در همان شب اشخاص ذیل نیز گرفتار شدند :

آقا سید حسن جبل المتین - میرزا مهدیخان وزیر همایون - قوام الدوله - ناصر خاقان - موقر السلطنه - مشر الملک - میرزا محمدعلیخان - میرزا سید محمد مؤتمن لشکر نوری . میرزا محمد علیخان در موقع گرفتاری از شدت اضطراب راه بام را گرفته مأمورین او را تعاقب نموده یا خودش افتاد یا او را افکندند هر چه بود از بام افتاد و بعد از چند ساعت در نظمیة بدرود حیات گفت باری آقا شیخ یحیی را در آنشب در خانه عین الدوله که در آنزمان حاکم طهران بودند نگاه داشتند و کاغذهای او را آورده جستجو کردند و چیزی نیافتند فردای آنشب آقا شیخ یحیی و آقا میرزا سید حسن را بردند بقریه مبارک آباد که ملک عین الدوله و در نزدیکی طهران است آقا میرزا سید حسن را در آنجا محبوس نموده متجاوز از دو سال او را بواسطه ملاحظه از برادرش مؤید الاسلام که مدیر روزنامه جبل المتین بود در محوطه باغ مبارک آباد محبوس داشتند .

خلاصه عکس آقا شیخ یحیی را برداشته و به امین السلطان دادند او هم بنظر شاه رسانیده که این شخص میخواست شاه را بکشد و بقدری مسئله را اهمیت داد که پس از دو سال و نیم که عین الدوله صدراعظم شده بود و امین السلطان مطرود و مغضوب بود باز مظفر الدین شاه راضی نمیشد که شیخ یحیی آزاد باشد در یستم جمادی الاولی ۱۳۱۹ چهار نفر سوار کشبکخانه حاضر شد دسهای آقا شیخ یحیی را بسته و او را سوار کرده بطرف اردبیل حرکت کردند پس از هشت روز او را بار دبیل رسانیده و قبض رسید گرفته مراجعت کردند حاکم اردبیل شاهزاده امامقلی میرزا و نایب الحکومه او شاهزاده

محمد حسین میرزا ظهیرالسلطان بودند و فوق العاده در آسایش این محبوس همراهی کردند چه آنزمان اهل علم را مراعات میکردند و اعمال آقا شیخ یحیی هم شاهد بر مظلومیت او بود.

در این اثناء آقا شیخ یحیی مریض شد این دونفر اصیل مسلمان کمال مراعات و مواظبت را از او داشتند از هر حیث راحت و آسوده بود و برای استخلاص او هم زحمت کشیدند ولی بالجاءت امین السلطان مفید واقع نشد از قرائکه فخر الاطباء برادر لقمان الممالک برای آقا شیخ یحیی نقل کرده بود و بعضی شواهد صدق هم داشت امین السلطان تلگراف کرد که این شیخ را در چاه افکنند چاه هم تهیه شد ولی امامقلی میرزا حکم را اجراء نکرد و بهانه نمود که اردبیل جزء آذربایجانست باید حکم از طرف ولیعهد صادر شود نه از طهران.

علماء طهران و اردبیل و کاشان هر چه بامین السلطان در باب استخلاص شیخ گفتند و نوشتند مفید نیفتاد تا امین السلطان از صدارت ایران معزول و عین الدوله بجایش منصوب گردید در این بین طلاب را که در مقدمه تاریخ ذکر شد مغولان باردبیل فرستادند و در آنجا مغول و یاهایشان در خلیلی بود آقا شیخ یحیی بواسطه آزادی مختصری که داشت بآنها سرکشی میکرد و هر روزه از مال خود یا از رفتاری موقتی که در آن مدت تحصیل کرده بود و اکثر آنها از علماء بودند بآنها مخارج میرسانید بالاخره در (۱۵) رمضان تلگراف آزادی از طرف عین الدوله مخابره شد در این هنگام از قلعه خارج شده منزل نایب عبادالله مسکن گرفته در این مدت رساله در حقیقت قطع نوشته بجانب میرزا علی اکبر مجتهد ارائه داده و شرح حالش را گفته آقای مجتهد زیاده متألم شد تا موقع حرکت نهایت همراهی را از او نموده اعانه نقدی بعنوان خرج حرکت برایش فرستاد.

نهم شوال ۱۳۲۱ از راه آستارا برشت آمده مرحوم امین الدوله مسبوق شد مبلغی وجه برایش فرستاد و عماد السلطانرا فرمود که باتفاق خود شیخ را بطهران رساند و او را راحت سازد.

باری پس از مراجعت از اردبیل حرارتش زیاده گردید و کار خود را منحصر بنوشتن مقالات سیاسی داشته دو سال برای جبل المتین کلکته مقالات و اخبار نوشته و فرستاد که از نمره (۳۱) سال یازده شروع شده تا واسطه سال سیزده ممتد میشود از آنجمله مقاله اصلاحات جدید و ملاحظه حال شرق و غرب و ملاحظات تجارتي راجع براه آهن و غیره و غیره یکسال هم مدرسه رشديه را اداره کرد بالاخره میل بوطن اصلی نموده بطرف کاشان حرکت نمود و یک سال تقریباً در کاشان اقامت نمود و یکباب مدرسه بنام مدرسه علمیه در آنجا دائر نمود و در بدو مشروطیت بطهران آمده و دبیری جریده جبل المتین یومیه را برعهده گرفته از شماره اول تا نمره (۲۲۰) یا بیشتر نوشته آنگاه تحریر جریده مجلس را متقبل شده از نمره هجده از سال دوم تا نمره (۱۵۴) که تعطیل شد تحریر مینمود در موقع استبداد صغیر بقدر مقدور در سفارت عثمانی و مجلس سری بعضی خدمات نموده بعد از اعاده مشروطیت روزنامه مجلس را در غیاب مدیر اداره نمود پس از نایل شدن آقا میرزا محمد صادق بوکالت مجلس آقا شیخ یحیی دبیری روزنامه را بعهده خود گرفته تا کنون که زمان طبع این تاریخ است بانهایت راستی

و درستی و وطن دوستی و ملاحظه نژاكت رفتار نموده وليكن اين ايام از دماغ سوختگی و خجلت از اعمال جوانان جاهل بی اندازه کدر و تیره است و اعجب من ذلك بی احترامی باین شخص محترم و مؤسس مشروطیت است که در این اوقات واقع شد که نگارنده را شرمساری مانع است که در این موقع درج سازد و امیدوارم که در موقع ذکر شود ولی همین قدر مینویسم آقا شیخ یحیی مانند سایر مؤسسين مشروطیت صدمه دید و اگر همراهی نایب الملطنه و بعض وزراء نبود شاید بکلی اجر خدماش را برعکس میدید.

پایان جلد دوم

جلد سوم

تاریخ بیداری ایرانیان

ساوی وقایع مشروطیت ایران

دو سال ۱۳۲۴ هجری

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در کتاب دوم مرقوم شد که عین الدوله صدراعظم و شخص اول ایران که بلقب اتابک اعظم خوانده میشد از طرف اعلیحضرت مظفرالدین شاه در مقام نفی و تبعید و تفریق آقایان و ارباب حل و عقد بر آمد نخست شروع نمود بگرفتاری اشخاصیکه چندان محل اعتناء نبودند ولی در کار آقایان و بیداری مردم هم دخالتی داشتند که هم بمقصود خود رسیده باشد و هم ضمناً امتحانی ازاها لی کرده باشد ؟ چه در تبعید میرزا آقا اصفهانی و میرزا حسن رشیدی و مجد الاسلام کرمانی اذهان عامه را مشوب کردند باینکه آنها بابی و لامذهب بودند و در گرفتاری مهدی گاوکش که مقارن همین ایام بود چنین شهرت دادند که اواز الواد و اشار بود پس باید نفاق اندازد میان علماء و دور کند اشخاص کافی را از اطراف آنان . مقام اول را تائیک اندازه پیش برد و طوری سلوک کرد که آقایان علماء طهران به یکدیگر اطمینان نداشته که اگر تحریکات باطنی در کار نبود خود آقایان بهم اقتاده بودند چه میرزا ابوالقاسم امام جمعه گرم عروس تازه دختر مظفرالدین شاه که از موقر السلطنه طلاق او را اکراهاً گرفته بودند شد ، حاج شیخ فضل الله بدخالت در امور دولتی و توسط برای گرفتن حکومت برای هر کس مشغول گردید ، حاج میرزا ابوطالب زنجانى باینکه اعلیحضرت معتقد باستخاره اومیباشد قناعت کرده است ، آقا سیدعلی آقا یزدی از آقایانی است که در تبریز اعلیحضرت را پیشوا و مقتدا بود و این ایام اعلیحضرت باو عقیده تامی دارند این آقا باید بیطرف باشد که شاید يك روزی توسطی کند از آقایان او هم بهمین اندازه اکتفاء نموده است ، حاج آقا محسن عراقی که در عراق خیلی ظلم کرده است و مغضوب دولت بوده حالا تازه شاه از تقصیرات او گذشته ساکت بلکه در خیال است خدمتی بصدراعظم کند که از اوراضی شود ، آقا سید ریحان الله که اهل حرم و اندرون شاه باو عقیده دارند و از اورساله گرفته اند و در خیالند که از او تقلید نمایند اگر داخل در حوزه آقایان شود خیلی متضرر خواهد شد و دیگر سهم امام باو نخواهند داد ، حاج شیخ عبدالنبی هم که مطیع حضرت والا است هر طوریکه عین الدوله بخواهد او حرکت میکند ، آقا سید محمد پسر آقا سید علی اکبر تفرشی هم که تازه کار و بی پول و مایل بعین الدوله ، آقا سید احمد بهبهانی بیک جواب سلام قانع است ، آخوند ملا محمد آملی را بیک دادن مسجد و مدرسه را بقبول او بحال تطبیع نگاه داشته ، آقا سید احمد طباطبائی را که از نجباء و اهل دعاست دعا گو کرده است . پس میماند چند نفری معدود که عبارت از آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ مرتضی و صدر العلماء و آقا شیخ محمد رضا قمی و معدودی دیگر که اینها هم بیک فشار از هم در رفته و شیرازه آنها گسیخته خواهد شد این آقایان هم بحدی ترس و بیم و رجا و امید دارند که در يك شب حاج شیخ مهدی سلطان الذاکرین از طرف جمعی که در خانه آقا میرزا مصطفی انجمن کرده رفت منزل آقا سید علی آقا یزدی و خواهش نمود که آقا در میان افتد و بین صدراعظم و آقای بهبهانی را صلح دهد دیگر آقا بجه

ملاحظه مسامحه فرمود و اقدام باین صلح نکرد بماند در موقعی دیگر ذکر خواهد شد اما مقام دوم که تبعید ونفی و تفریق آقایان باشد چون محتمل است موجب بلوا و شورش گردد مقدمه شروع نمود به تبعید اشخاصی که اطراف آقایانرا دارند و صورتی داد به اعظام الممالک که متجاوز از صد نفر را نوشته بودند که از آنجمله بود حاج شیخ محمد واعظ که از واعظین بزرگ و مقدسین از اهل منبر بود که مدتی در مهاجرت صغری در زوایه مقدسه حضرت عبدالعظیم در پیداری مردم سخن میراند و نطق میکرد در این ایام هم که ایام وفات صدیقه کبری فاطمه زهراء دختر یقینبر خداست در مجالس روضه و مصیبت در بالای منابر صریح و آشکار بر ضد عین الدوله نطق میکند اگر چه بعضی از عقلاء که اطراف عین الدوله بودند و بشیخ واعظ ارادت داشتند قصد عین الدوله را بآقایان اطلاع داده و در شبها حاج شیخ محمد واعظ در خانه خود نیماند و از صد ماتی که باهل و عیال مهدی گاو کش وارد آمده بود حاج شیخ واعظ بی میل نبود که او را در روز و در خارج خانه خود بگیرند اگر چه عین الدوله در این مقام خبط و خطای بزرگی کرد که مانند مهدی گاو کش شخصی را در شب میگیرند که اگر در روز هم او را می گرفتند احدی در مقام معاونت او و یمنانت مأمورین دولت بر نمی آمد ولی مثل حاج شیخ محمد واعظ کسی را که هم از علماء و مقدسین و هم طرف وثوق و اعتماد عامه است حکم میدهد که هر زمان دست بآویافتند او را مأخوذ دارند اگر چه در روز باشد باین جهت بمقصود خود نایل نگردید و شد آنچه شد .

بجملاً روز چهارشنبه هیجدهم حمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ هجری مطابق سال ۱۹۰۶ میلادی دو ساعت از آفتاب گذشته حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی سواره رسید نزدیک خانه قنبر علیخان که در محله سریولک واقع است و بر خورد بمأمورین دولت که عبارت بود از یک نفر صاحب منصب مستی بمیرزا احمدخان و دو یست نفر سرباز از فوج قزوین در این مقام هم عین الدوله خطا کرد چه ممکن بود یک نفر فراش شیخ واعظ را به احترام ببرد نزد عین الدوله دیگر جمعیت و سر بازی لازم نبود .

باری میرزا احمدخان شیخ را نگاه داشت و گفت بسم الله برویم حاج شیخ محمد گفت کجا برویم و من کیستم میرزا احمدخان گفت تو حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین میباشی اما کجا برویم عجله خانه اتابک بعد محبس دولتی (ان جهنم لموعدهم اجمعین) شیخ واعظ گفت من مطیع امر و حاضر من لیکن خوبست شما از عقب من بیایید و هر جا که میخواهید مرا ببرید بگوئید خودم میروم خواه خانه اتابک و خواه جای دیگر اگر تخلف کردم از عقب مرا با گلوله بزنید بجهت آنکه اگر اهالی طهران مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف فتنه و فساد است بهتر آنست که یک نفر همراه من باشد سرباز و فراش از عقب بیایند احمدخان قبول نکرده اطراف الاغ شیخ را احاطه کردند چون نزدیک مسجد و مدرسه حاج ابوالحسن معمار باشی رسیدند طلاب مدرسه با اهل گذر اجماع کرده مانع عبور و بردن حاج شیخ شده احمدخان واعظ را پیاده و داخل در سربازخانه نمود که نزدیک مدرسه واقع بود واعظ حالت مظلومیت خود را بخشوع و خشوع و اذکار و ادعیه بمردم مینمود که در آن زمان اسلحه خوبی بود برای دفاع از ظالم دقیقه بدقیقه بر اجتماع مردم افزوده گردید طلاب از اطراف خبر شده و در آنجا جمع گردیدند خبر بآقای بهبهانی رسید آقا سید احمد پسر خود را با عده از طلاب و سادات برای استخلاص واعظ

فرستاد طلاب که خود را غالب تصور نموده ریختند بطرف سربازخانه در این اثناء شیخ حسین ادیب‌الذاکرین، کرمانی که بعد بقلب ادیب‌المجاهدین و شغل ناطقی از طرف ملت معرفی گردید و از فضلا از اهل منبر بود و صدمات بسیار در بیداری مردم متحمل شد رو کرد بمردم و گفت ای مسلمانان یغیر ما را امر کرده است به اعانت از مظلوم اینک من خودم را فدائی این واعظ مظلوم و خادم سید الشهداء مینمایم. شما خود دانید و تکلیف خود و رو آورد بطرف سربازخانه و درب سربازخانه را مفتوح نموده بامعاونت طلاب شیخ واعظ را بیرون آورده بطرف مدرسه حرکت کردند احمدخان سلطان چون دید اسیر و محبوس او را در بردند بسرباز حکم داد که واعظ را با گلوله بزنید سرباز اطاعت نکرد دفعه ثانی حکم شلیک داد این دفعه چند تیر تفنگ خالی شد یک تیر آمد بران ادیب‌المجاهدین خورد و او را بزمین انداخت.

مقتول شدن سید عبدالحمید

از قضایای اتفاقیه کامل مجید فاضل رشید سید سعید مرحوم سید عبدالحمید که از طلاب و اهل علم بود بازبان روزه از درس آقامیرزا محمد تقی مجتهد گرگانی مراجعت کرده و کتابهای درس خود را در زیر بغل داشت بآن محل رسید و آن هنگامه و شلیک سرباز را دید خطاب به احمدخان کرد و گفت مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک کردی مگر اینها مسلمان نیستند مگر این ادیب نوکر سید الشهداء نیست که در خون خود میغلطد اگر دولت از تو مؤاخذه میکرد میگفتی که ملت هجوم آورد و حبسی را برد احمدخان از غیظ و تیر تفنگی از یکی از سربازها گرفت و بطرف سید غریب بی کس خالی نمود بعضی گویند در شلیک اول تیر احمدخان بسید گرفت و تیر پسر احمدخان با ادیب‌المجاهدین رسید. بالجمله سید عبدالحمید بهمان رسیدن تیر افتاد ولی ادیب‌المجاهدین خود را بمدرسه رسانید و در آنجا افتاد.

مردم سید عبدالحمید را آوردند بمدرسه معمارباشی و در آنجا خوابانیدند حاج شیخ محمد خود را انداخت روی نعش سید و گفت آقای من چه میخواهی سید جواب داد قدری آب که عطش مرا اذیت میکند تا آب حاضر شد سید از این دارفانی بدار باقی رحلت فرمود حاج شیخ محمد که مظلومیت سید را مشاهده نمود خون سید را بصورت و محاسن خود مالید صدای گریه و ضجه از مردم بلند شد سادات و طلاب صدهای خود را بلند کرده زنها بنای شیون و گریه را گذارده در این بین قزاقها باسیف الدین میرزا مدیر توپخانه رسیدند حال را که بدین منوال دیدند نعش سید را برداشته و در بردند چه رسم دیوانیان این بود که در این گونه موارد کشته را در میبردند که مستمسکی بدست علماء و اهالی نباشد فلذا نعش سید را برداشته و بردند بعض از مردم که حال را چنین دیدند ادیب‌المجاهدین را بر پشت گرفته او را برده و بخانه اش رسانیدند.

درین این واقعات جناب آقا میرزا سید جعفر صدرالعلماء باعده زیادی از سادات و طلاب رسیدند (علی کوهی) که یکی از جوانان غیور آن محله بود چون چشمش بصدرالعلماء افتاد و دانست که مسئله

بزرگ است از قزاق و سرباز تعاقب نمود و نقش سید عبدالحمید را پس گرفته و معاودت داشت بمدرسه و بامر صدرالعلماء و معاونت طلاب و سادات نقش سید را بردند در مسجد جامع آقای بهبهانی و صدرالعلماء و سایر بستگان ایشان در مسجد جامع اجتماع نموده دکانین و بازارها و سراها عموماً بسته شد .

ادیب المجاهدین کرمانی در خانه خود افتاده خون از ران او جاری زن و اطفال او اطرافش را گرفته در عوض معالجه برایش گریه میکنند بیچاره باین صدمه و باین بیچارگی ترس دارد که او را ببرند نزد عین الدوله اگر چه بعد از این اعلیحضرت مظفرالدین شاه دستخط فرمود که او را ببرند بمریضخانه دولتی و طبیب و جراح برایش فرستادند و پس از چهار ماه که هستی و اندوخته او تلف شد حالش خوب و از بستر برخاست و در واقعهٔ مبارکمان مجلس هم تیر خورد در اتر آباد و مازندران هم خیلی صدمه دید ولیکن الیوم در خانه خود درین خون غلط میزند و تکلیف خود را نمیداند .

نگارنده در این مقام استشهاد میآورم بیک بند از بیست و پنج بند اشعار فسیح الزمان سید رضوان که گفته است :

بی حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن	بر حریبان شدند دلیرانه صف شکن
سلطان فوج یاور عبدالمجید داد	فرمان قتل جلگی از خبث خویشتن
شلیک با تفنگ نمودند حریبان	مجروح ساختند بیک حمله چند تن
در آن میانه سید و سالار سروران	عبدالحمید فخر زمان مفخر زمن
غافل ز ره رسید و ز هنگامه بیخبر	انگشت حیرتش بشد آنگاه در دهن
چشمش بسوی معرکه افتاد محو و مات	از کارهای چرخ ز غوغای مرید و زن
ناگاه بملاحظه سلطان فوج دون	تیری زد آتشین بتن شمع انجمن
مابین سینه و گلویش تیر جا گرفت	وزیشت او بدر شد و جانش شد از بدن
هم بیگناه بود و هم از خلق منزوی	هم بد غریب و بیگس و هم دور از وطن
تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین	قلبش بگشت یاره بمجروحی حسن
تا جان برفت از تن جان جهان برون	زد صیحه جبرئیل که ای حی ذوالمنن

از نوحسین کشته ز جور یزید شد

عبدالحمید کشته عبدالمجید شد

(عبدالمجید اسم عین الدوله است و این اشعار بیست و پنج بند است که اگر نگارنده را مانعی

نباشد بیست و چهار بند دیگر را هم دره وقع درج تاریخ میدارد) .

مجملاً نقش سید عبدالحمید و حاج شیخ محمد واعظ را آوردند در مسجد جامع آقای بهبهانی هم قبل از دیگران خود را رسانید بمسجد جامع آقایان علماء هم که شنیدند آقای بهبهانی رفته بمسجد جامع هریک خود را باورسانیدند .

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی که از متایخ علماء و مرجع امور شرعیه و در نزد خواص و عوام اهمیت بسزا و ملجاء و پناه عموم اند با عده از طلاب وارد بمسجد جامع شدند با اینکه در مهاجرت اولیه

نیز در زاویه مقدسه بودند قوتی به آقایان داد چه مقدسین و طلاب را نظر تامی بایشان بود صدماتی باین وجود محترم وارد آمد در موقع خواهد آمد انشاء الله .

باری جمیع آقایان ساعت بساعت در مسجد جامع زیاد میشد و ضمناً هریک از آقایان که از محله خود حرکت میکردند مدارس آن محل تعطیل مردم و کسبه با آقایان حرکت میکردند و اکثر از آقایان در مسجد جامع جمع شده جز آقای طباطبائی که جنابش در مسجد شیخ عبدالحسین که از مساجد و مدارس معتبره طهران است وارد شد و آنجا را اختیار فرمود در این اثناء از طرف آقای بهبهانی جمعی آمدند نزد آقای طباطبائی که مردم نقش سید را آورده اند در مسجد جامع و ما هم همگی در اینجا جمع شده ایم بملاحظات مسجد جامع بهتر است از مسجد شیخ عبدالحسین خواهشمندم شما هم تشریف بیاورید بمسجد جامع و اگر شما هم ملاحظه اهملی را نموده اید بفرمائید تا ما آمده و آنجا جمع شویم پس از مذاکرات معلوم شد مسجد جامع اولی و انسب است از مسجد دیگر فلذا آقای طباطبائی در اول ظهر روز چهارشنبه هیجدهم جمادی الاولی از مسجد شیخ عبدالحسین حرکت فرمود متجاوز از پانصد نفر سادات و طلاب و کسبه از عقب بودند بنده نگارنده در آن روز شوری در مردم دیده جمعی از جوانان و اطفال این شعر را بلند میخواندند (برس فریاد امت یا محمد) حاج شیخ فضل الله که تا بامروز وارد حوزه اسلامی نشده بود نیز با کوبه و جلال و عده از مردم محله سنگلج وارد مسجد جامع گردید در وقت ورود بر آقایان سید احمد یامناری دست بقداره نمود که مردم را عقب کند و راه برای ورود شیخ باز نماید که آدمهای شیخ کمان کردند کشیدن قداره برای نزاع است آنها هم مستعد و مهیا شدند و در مقام مدافعه حاضر شدند که عقلاً زود ملتفت شده و رفع اشتباه نمودند . آقای طباطبائی فرمود ای مردم امروز روز اتحاد و یگانگی است بغض و کینه دیرینه و اغراض شخصیه را کنار گذارده در زیر لواء اتحاد و توحید در این دوره سلطنت که وزراء خائن و پادشاه رؤف و مهربان و مایل بمعذلت و مساوات است همگی متفقاً نواقص سلطنت را تکمیل نمائید و سلطنت اساسی را از پادشاه بخواید قانون معدلت را دایر کنید آقایان گفتند عین الدوله را باید از کار انداخت که امروز مانع پیشرفت کارها و مقاصد ماست آقای طباطبائی فرمود اگر عدالتخانه را برپا نمودیم دیگر عین الدوله داخل آدمی نیست آراء همگی بر این قرار گرفت که در مسجد بمانند و سایر آقایان راهم حاضر نمایند تا مقاصد انجام بگیرد مردم رفتند برای حاضر کردن سایر آقایان جمعی هم رفتند برای آوردن آقا سید ریحان الله مجتهد بروجردی چون آقا ضعیف البینه و علیل المزاج بود خود را بحالت ضعف انداخت و اظهار مرض نمود ولی مردم اصرار نموده آقا را سواره بمسجد جامع رسانیدند لدی الورود آقا بحالت غشوه افتاد آقایان گفتند حالا که شما مریض و علیل میباشید اگر مایل بماندن نمیباشید مراجعت فرمائید بخانه آقا فرمود بلی میروم ولیکن در مقاصد شما حاضر و مخالفت نمیکنم پس از یکساعت توقف بخانه خویش معاودت نمود جز معدودی از علماء سایرین همه حاضر شده مردم هم نقش عبدالحمید را در وسط مسجد گذارده و سینه میزدند بزازه ها هم فوراً چادری آورده در صحن مسجد سر پرده عزارا برپا نمودند .

روزی پنجم (۱۹) جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ هجری - امروز دکانین و سراها را بسته تجار

و کسبه در مسجد و اطراف مسجد جامع جمع شدند از طرف دولت سربازها در کوچه و بازار چاتمه زدند عین الدوله و نصر السلطنه و امیر بهادر و وزیر دربار از نیاوران که عمارت ییلاقی سلطنتی در آن واقع است بشهر مراجعت نمودند اگرچه نیاوران در یک فرسخی و نزدیک بشهر است و آمدن صدراعظم بشهر لزومی نداشت ولیکن قتل سید عبدالحمید در نزد شاه امری فوق العاده بنظر میآید پادشاهی که از صدای رعد و برق بترسد و سید بحرینی او را بحر ز خود نگاهداری کند یک دفعه بشنود که یکنفر سید عالم غریب بدون تقصیر بجیش او کشته شد البته احتمال خرابی طهران و تزلزل تخت سلطنت را خواهد داد خصوصاً که مریض هم هست باین جهت صدراعظم مجلس مشاورت درباری را در شهر قرارداد که بلکه یک ساعت زودتر بمقصود خود برسد و نگذارد آتش فتنه مشتعل تر گردد و از طرف دولت که عبارت از رای و خیال عین الدوله است پیغام آمد برای آقایان که شما بروید در خانه های خود تا ما امور شما را اصلاح نمایم آقایان جواب دادند مقصود ما تأسیس مجلس عدل است که بعد از این کسی ظلم و تعدی و اجحاف ننماید و چون عین الدوله مانع عدالتخانه است و دستخط شاه را اجراء ننماید و قول شاه را بغفلت نمیرساند پس خائن دولت و ملت است باید از مسند وزارت برخیزد.

عصر امروز حضرات بزازها که بعد از طلاب دومین انصار حجج اسلامیه بودند پیراهن خون آلوده سید عبدالحمید را بجوبی نصب نموده و دسته بسته بحالت سینه زدن که خبر از مصیبت بزرگی میدهد در بازارها و اطراف مسجد جامع و مسجد شاه حرکت کرده پس از آن به مسجد جامع مراجعت نمودند کسی متعرض و مانع آنها نشد. شب جمعه را آقایان در مسجد ماندند باینکه اطراف مسجد را سرباز گرفته بود باز مردم میآمدند آقایان هم مشغول عبادت و بندگی خدا بودند عده از آقا زاده ها هم در یک گوشه مشغول مذاکره و تهیه مقدمات فردا میباشند چون هوا گرم است و سطح بام مسجد جامع هم برای هوا خوری و تبرید مناسب فلذا حاج شیخ محمد واعظ وقت را غنیمت دانسته رفت بالای منبر و قدری مردم را موعظه و ذکر مصیبتی هم نمود در وقت سحر آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله طلاب را بیدار نموده مشغول عبادت شدند کم کم مردم بیکار و عوام هم که در مسجد خوابیده بودند بیدار شده صدای یا الله در تمام شهر پیچیده بود و اگر شاه در شهر بود البته این صدا در او اثر تأملی میبخشید ولی افسوس که شاه در نیاوران بود و اگر در بین این صداها یکنفر برای رفاهیت نوع یا الله میگفت هر آینه خداوند تبارک و تعالی می شنید و دعوتش را اجابت میفرمود و روزگار آتیه ایرانیان باین حال حالیه نمیرسید ولیکن نيات مختلف و مقاصد متشتت با اینحال نكارنده را بقسمی حالت منقلب بود که نزدیک بود واقعاً باور كنم صدق وصفای حالت را و بروم بطرف خدا که ناگاه چشمم بکوشه افتاد جمعی از آقا زاده ها را دیدم که بحالت خنده و ذوق کثرت رو کرده اند باین مردم بیچاره و میگویند ای آلت اجرای خیالات جنك ما دولتی نیست والا تهیه سلاح میدیدیم بلکه نزاع یلتیکی شخصی است صدا را به (یا الله) بلندتر کنید تا تر کها که در شهر میباشند بهیجان آیند و خبر بشاه برسانند و عین الدوله را معزول نمایند در این اثنا که حال یأس مرا گرفته بود یک دفعه آقا سید جمال الدین را در حرکت دیده و التفات خود را باواظهار کردم گفت مقصود ما باید در ضمن همین کارها و همین اشخاص و همین اغراض انجام داده شود

هر مقصود مقدسی در ضمن مقاصد و اغراض باطله حاصل آمد قدری حالم بجا آمده شروع کردم بگفتن یا الله بحدی صدایم بلند شد که سینه‌ام گرفت و در ضمن دعا می‌کردم خدا یا مردم را از شر این آقا زاده‌ها آسوده بفرما گویا دعایم مستجاب نشد چه بعض از آنها را امروز می‌بینم بر عرض و ناموس مردم مسلط شده‌اند و در این شش سال مقدمات ریاست خود را بعمل می‌آورده‌اند .

باری دانشمندان و وطن‌دوستان امشب را در شهر پراکنده و در جماع مخفی مشغول کار می‌باشند میرزا عباسقلی خان قزوینی که مدیر انجمن مخفی آدمیت بود شنید سربازها را عوض نموده‌اند و آنها را امر نموده بقتل و غارت لذا در ساعت سه از شب گذشته خود را رسانید در قراولخانه پای قاپوق که صاحب منصبها در آنجا جمع بودند و بر آنها وارد شده تا ساعت پنج از شب گذشته مشغول نصیحت و اندرز آنها بود و گفت فوج شقاقی اگر نسب خود و تاریخ زمان گذشته را نمایند من میدانم صدماتی که از طایفه قاجاریه بر رؤسای این طایفه رسید باحدی نرسیده است و انگهی بکدام مواجب و کدام جیره خود را طرف با ملت خود می‌کنید آیا میدانید طرف شما کیست آیا میدانید طرف علماء و سادات و ذریه فاطمه و اولاد امام حسین می‌باشند اگر یک نفر سید بتیر شما کشته شود تا ابد فوج شقاقی مورد لعن و سالها روضه خوانها در بالای منبر شما را همدوش بنی امیه بزبان می‌آورند فوج قزوین که شلیک کردند و سید عبدالحمید را کشتند امروز مورد لعن و نفرین و تنفر عمومی واقع شده‌اند بالاخره مدیر آدمیت در امشب تا پنج ساعت از شب گذشته در قراولخانه میدان پای قاپوق ماند و از صاحب منصبان فوج شقاقی قول و عهد گرفت که شلیک ب مردم نکنند و اگر حکم دولت بر شلیک شد مخالفت کنند هر یک از صاحب منصبان و رؤساء فوج که آنجا حاضر بودند قول داده و بر طبق عهد خود قسم یاد کرده از آنجا بیرون شد دیگران مانند مدیر آدمیت در بین سرباز و توپچی افتاده از آنها قول و عهد گرفتند باین جهت مردم در این دو روز دسته بسته در بازار و خیابان و سبزه میدان تا نزدیک ارک دولتی رفته احدى متعرض آنان نگردید .

روز جمعه بیستم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - در این روز تمام بازارها بسته است و بر عده سربازها افزوده گردید مردم نعش سید عبدالحمید را در مسجد امانت گذارده مجلس ترحیم و ختم را منعقد نموده و لباس مظلومیت و عزا را پوشیده . عین الدوله هم امروز سربازها را که محافظت شهر با آنها بود عوض و تبدیل نمود فوج دیروزی را در کوچه‌های دور از مسجد و اطراف مسجد را فوجی دیگر گذارد طلاب و سادات پیراهن و عمامه خون آلود سید عبدالحمید را بالای چوبی علم نموده مردم هم اطراف آنها را گرفته بسرو سینه میزنند آقا سید ذبیح الله روضه خوان که از سادات با فضل می‌باشد در جلو سادات این مصرع را بحالت حزن و عزا میخواند (یا حضرت صاحب زمان الامان) طلاب و سادات هم همین مصرع را جواب میگفتند سایر کسبه هم در زیر علمی دیگر که از عمامه سید مقتول حاضر کرده بودند باین مصرع متکلم بودند (یا محمد امانت از دست رفت) اطفال کوچک از سید و غیر سید ازدحام نموده همگی بسرو سینه میزدند و در جلوه دسته عزاداران حرکت میکردند چون در مسجد جمعیت زیاد بود و هوا گرم برای آنکه هوا متعفن و غلیظ نشود و آقایان اذیتی وارد نشود عازم شدند که مانند روز گذشته بروند در بازار و بحال گردش در بازار سینه بزنند آقای بهبهانی ملتفت شد و در مقام منع برآمد که از مسجد خارج

نشوند حسام‌الذکرین و اعتماد‌الذکرین که هر دو از معتبرین اهل منبر بودند اظهار داشتند که دیروز هم مردم بحالت سینه زدن تا نزدیک ارك و سبزه میدان رفتند طوری نشد چه مقصود این جمع عزاداری برای اولاد پیغمبر است یا نهایت معقولیت میروند وجوش و حرارت خود را بسینه زدن خاموش کرده و فرومی‌نشانند آنوقت مراجعت مینمایند آقایان گفتند سربازهای امروز غیر از سربازهای دیروز میباشند مخصوصاً باین فوج حکم داده‌اند که شلیک کنند طلاب جواب دادند که اولاً ماها حربه و سلاحی نداریم و با کسی جنگ و نزاع و طرفیت نداریم ثانیاً آنکه این جماعت اکثر آنها سادات میباشند و احدی متعرض آنان نخواهد شد بالاخره به اصرار زیاد علم را از مسجد بیرون برده مردم سینه زنان دنبال علم را گرفته طلاب و سادات محترم معمر قرآن‌ها را روی دست گرفته عمامهای سبزه‌سیاه بگردن پیچیده بودند دیگر غافل از حکم نظامی بوده چند قدمی که از مسجد دور شدند در برابر مدرسه میرزا موسی که بین چهارسوق و مسجد جامع است رسیدند سرباز جلو آنها را گرفته و مانع از عبور شدند سادات گفتند از عقب ما جمیت بسیار است که مراجعت دشوار است راه دهید از طرف چهارسوق میرویم و از بازار اُروسی دوزها بر میگردیم بمسجد شاه و این جمع سینه‌زن را در مسجد شاه سرگرم میداریم تا آقایان در مسجد جامع بتوانند زیست نمایند و ختم سید را با آخر رسانند سرباز قبول نکرد از عقب هم مردم هجوم آوردند سرباز لا بد شده قدری عقب نشست علی‌المدکور میرزا احمدخان آشتیانی که از خویشان حاج آقا محسن عراقی بود و منصب سلطانی فوج را داشت حکم شلیک بسرباز را داد سربازها تفنگ‌ها را بسقف بازار خالی نمودند مردم بیچاره که صدای تفنگ را شنیدند قدری عقب نشستند از بالای بام اطفال بنای سنک انداختن را گذاردند از عقب هم هجوم آوردند باز حکم شلیک از طرف مشارالیه یا از رئیس بزرگ صادر گردید این دفعه باز سرباز به سقف بازار و دیوارها و زمین شلیک نمود ولیکن چند تیر بطرف مردم خالی شد و جمعی هدف گلوله گردیدند از آنجمله یک نفر سید که شش متجاوز از پنجاه سال بود و اسمش حاج سید حسین و از صلحاء و زاهدین و نیکان و چند سفرهم بمکه معظمه مشرف شده و در همان روز صائم بود تیر تفنگ آمد بسینه آنجناب و جان بجان آفرین تسلیم نمود مردم نعش سید را برداشته بطرف مسجد جامع فرار نمودند نعش را آوردند توی مسجد سایرین که این حال را دیدند بنای گریه و زاری را گذارده فریاد یا محمد یا علی یا حسن یا حسین از همگی بلند شد زن‌ها هجوم آورده اطراف آقایان را گرفتند پدر در پی پسر میگشت پسر در عقب پدر میدوید کفش و کلاه بسیاری دم درب مسجد ریخته که صاحبانش معلوم نبودند مردم خدمت آقایان عرض کردند اذن جهاد بدهید اقل این سربازها را دفع و علاج کنیم آقایان جلوی مردم را گرفته و اذن دفاع ندادند کویچه و بازار مملو بود از سرباز و توپچی و فراش سرباز مشغول بغارت و نهب اموال نگردید زیرا که از بالای سقف بام و سقف بازار اطفال سنک و آجر بطرف آنها یرتاب مینمودند از قرار مذکور نصر السلطنه در چهارسوق بود و چون رئیس مسلمانی بود مانع شلیک سرباز گردید چه هم میدانست فتنه بالاتر خواهد شد و هم از طرف دولت اذن نداشت منتصر الدوله که آنوقت معروف بعلیخان بود نیز در آنروز اظهار کفایت نمود و در واقع ترقی منتصر الدوله از آنروز شروع شد .

در تعداد مقتولین امروز اختلاف است بعضی میگویند صد و بازنده نفر بود بعضی ذکر میکنند

پنجاه و هشت نفر بعضی نقل کردند بسیاری از مجروحین را در چاهی که نزدیک چهارسوق میباشد انداختند یک نفر سرباز نقل کرد که اشخاصی را که به گلوله زخمی شدند در زندان چارسوق روی هم ریخته يك نفر سید فریاد میکرد ای سرباز ها فرض کنید من از اولاد پیغمبر نیباشم آیا مسلمان هستم و اگر مسلمان گناه است فرض کنید من مسلمان نیستم اما نوع و جنس شما میباشم تیر تفنگ پای من رسیده من زخم مهلکی ندارم مرا ببرید بخانه خود که اطفال صغیر دارم و اگر باید اینجا باینحالت جان بدهم پس قدری آب بمن برسانید که جگر من از تشنگی کباب شد و نیز گفت یک نفر بچه سید را دیدم که التماس میکرد مرا از این مکان بیرون برید اگر چه مرا در خارج بکشید طلبه میگفت ای بی انصافها در این هوای گرم سرطان مرا از این جای متعفن خارج کنید که زخم مهلکی ندارم سرباز حافظ گفت رفتم نزد صاحب منصب و گفتم اذن بدهید دوسه نفر سید و بچه را که زخهای آنها مهلك است ببرم بمنزلشان در جواب گفت رئیس کل غدغن کرده است احدی نفهمد و نداند که این جماعت در اینجا میباشند گفتم پس اذن بدهید قدری آب بآنها بدهم در این اثناء ما را مأمور نمودند بر رفتن بشت بامها و سنگر بستن دیگر نداستم سادات زخمی را چه کردند .

بالجملة عدد مقتولین و مجروحین را بطور صحت و واقعیت کسی ندانست چه اکثر مجروحین و مقتولین در طهران کسی را نداشتند و غریب بودند یا عارض و متظلم بودند که از ولایات بعیده باین پایتخت آمده بودند آنچه که نگارنده بر آید العین دید فقط يك نفر حاج سید حسین را دید و دوسه نفر زخمی را که حاج سید حسین نیز بسنه و کلوش خورده بود و نفس آنها در مسجد جامع خوابانیده بودند و یکی هم تیر کمانه کرده و صورت او را معیوب کرده بود دو نفر زخمی هم فرار میکردند که دستگیر نشوند چه دیوانیان بحدّ و ساعی بودند که مجروحین را مخفی نمایند که هیجان عامه را ساکت کنند از طرف دو اتیان هم چند نفری از سرباز زخمی شد و در این دوروز یک نفر قزاق به تیر ششلول آقا سید محمد رضای شیرازی زخمی و بعد مقتول گردید از قرار مذکور در وقت احتضار وصیت کرده بود که متعرض قاتل نشوند چه قاتل را مقصودی جز دفاع نبوده است .

خلاصه نصر السلطنه و شاهزاده سیف الدین میرزا مدیر بویخانه آمدند در چارسوق نشستند سرباز و توبچی و غلامهای کشیکخانه اطراف را گرفتند زمانخان میرپنج بانجاء نفر نوپچی مأمور شد که بالای بامهای بازار سنگر بندی نمایند جمعی از تفنگچی و اهالی کشیکخانه مأمور شدند بالای شمس العماره را که بزرگترین عمارات شهر بود نگاهدارند چه از اینجا گلوله بمسجد جامع بخوبی میرسد از طرف رئیس کل امر سد آب جاری را که در مسجد جامع جاری بود به بندند که دیگر آب در مسجد نیابد و آقابان از این سخی منقرق شوند و از امروز آبرا بر روی سادات بسند (البوه که زمان طبع تاریخ است نگارنده را آن آزادی بیست که بموانع آبرا روی کاغد آورد و مورخین زمان آن به نگارنده را در این مسئله جزئی معذور خواهند دانست) .

چند ساعت پس از قتل حاج سید حسین یک دفعه بغنه دوزیر در مسجد جامع خالی شد و مردم کبرا

کسی ندانست از این صدای تفتك كه پي در پي حالي شد مردم بنای فرار را گذاردند آقایان از صحن مسجد بطرف ایوان و شبستان فرار کردند آقای طباطبائی رنگ از رویش رفته پسرهایش راجستجو و از حال آنها فحص مینمود هر کس بخیال خود گرفتار و انفساه گویان در حال فرار . نگارنده با آقا شیخ محمد فیلسوف از ترس و واهمه بطرف اطاق خادم مسجد پناه بردیم و هر چند التماس کردیم خادم

حاج آقا محسن عراقی

بی انصاف ما را راه نداد حاج سید عبدالحسین واعظ را دیدم فرار میکرد در حالی که سر هفت ساعه خود را فراموش نمود و همانجا گذارد که آن طفل گریه گمان خود را خارج مسجد بیدر رساید در این بین که مردم فرار میکردند و صحن مسجد نزدیک بود خالی شود آقای بقیهایی را دیدم که روی بامی

ایستاده و سینه خود را باز نمود و گفت ای مردم نرسید و اهمه نکنید اینها کاری داشته باشند بامن دارند این سینه من کجاست آنکه بزند شهادت و کشته شدن ارث ماست اجداد ما را کشتند در راه دین خدا ما را هم بکشند این قدر ایستاد و نطق فرمود تا قدری باعث تسکین و آرامی قلوب گردید بستگان آقای بهبهانی هم افتادند در بین مردم و گفتند این دوتیر تغنک از دولتیان نبود یک نفر از خود ما این صدا را بلند کرد که سر باز هادانند در مسجد اسلحه هم هست و جلوتر نیایند نگارنده دید که اطراف آقایان خالی خواهد شد فلذا با فیلسوف از مسجد خارج شدیم و در کوچه و بازار افتاده فریاد میکردیم ای مردم اولاد رسول را یاری کنید علمای خود را تنها نگذارید با اینحال خود را بخانه ادیب بهبهانی رسانیده نهار را در آنجا صرف کرده عصر مراجعت کردیم و دیدیم آقایان سلامت میباشند . میرزا محمد نایب آدم آقای طباطبائی يك دستمال فشنگ بیهانه آذوقه برای آقایان داد بحسین نامی که در زیر عبا وارد مسجد نماید دم در سربازها فشنگها را گرفته حسین را فوراً بردند بیدان توپخانه و او را بستند بتازیانه پس از زدن دویست شلاق او را حبس و بعد از مدتی او را نفی بلد کردند تا کنون که تقریباً شش سال میگذرد از آن جوان کسی خبر ندارد .

عصر امروز حاج آقا محسن عراقی آمد برای اصلاح کاری نکرد رفت مجدداً شب را از طرف عین الدوله آمد که آقایان را ببرد نزد عین الدوله آقای طباطبائی دید که بعضی مایل خواهند شد فلذا با تنبیه و سختی رو کرد به حاج آقا محسن و فرمود سید تو را چه کار که در کار ما دخالت کنی همان ظلمها و کارهاییکه در عراق کردی تو را کافی نیست که آمده خدمت برای عین الدوله کنی صدراعظم در نزد تو اهمیت دارد و بنظر تو داخل آدم هست علمای مرکز از اینگونه صدور بسیار دیده اند حد خود را نگاه دار . باری حاج آقا محسن مجتهد عراق باحال یاس مراجعت نمود . آقامیرزا مصطفی آشتیانی با امیر بهادر بنای مراد را گذارد بلکه برای اصلاح کاری کند ولی کاری نکرد بلکه پیغام آورد که من از طرف شاه مأمورم تا فردا کار را یکسره نمایم یا قتل و نفی و تبعید و یا رفتن آقایان بمنازل خود و ضمناً به آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی پیغام آورد که پول زیادی بشما میدهند که آقایان را متفرق کنید . جنابش جواب داد که نه صلاح من و نه صلاح شماست تفرقه بین آقایان ، باید کار يك سره و انجام گیرد یا تأسیس عدالتخانه و عزل عین الدوله و یا ماندن در اینجا که تکلیف معلوم شود .

دو ساعت بغروب مانده امروز مشكوة الدوله از طرف نایب السلطنه کاهران میرزا آمد خدمت آقایان و پیغام آورد که شاه متغیر است فردا کار را یکسره مینمایند صلاح در این است که مردم را متفرق کنید آقایان جواب دادند که ما مردم را امر مینمائیم دکانین را باز کنند و متفرق شوند لکن خودمان در همین مسجد میمانیم تا مقصود ما انجام گیرد و ما هم مقصودی نداریم جز اجراء دستخط شاه و تأسیس عدالتخانه و چون عین الدوله مانع و مخّل و دشمن سادات است عزل او را نیز استدعا داریم .

نزدیک غروب امروز دستخطی که اعلیحضرت شاهنشاه در جواب پسرش عضد السلطان دستخط کرده بود آوردند خدمت آقایان که سواد آن از این قرار است :

عریضهٔ عضد السلطان حضور پدر تاجدارش مظفر الدینشاه

قربان خاکیای اقدس همایونت کردم - غلام خانه زاد پس از مرخصی از حضور مهر ظهور مبارک اقدس همایون ارواحنا فداء مبتلا بمرض تب شده چون یا کتی از جناب مستطاب آقامیرزا سید محمد مجتهد برای این خانه زاد آوردند که عیناً تقدیم آستان مبارک داشته آنچه رأی انور همایونت اقتضا فرماید جواب داده شود . الامر الاقدس الاعلی مطاع

صورت دستخط شاهنشاه مظفر الدینشاه

عضد السلطان . عریضه شما و کاغذ جناب آقا سید محمد مجتهد را ملاحظه کردیم عجب است که میگویند علماء را در حضور ما معارض دولت و مفسد قلم داده اند و هیچ تصور نمیکنند که اولاً احدی را قدرت خلاف گوئی در حضور ما نیست ثانیاً کی میتواند معارض دولت شود و از او امر دولت تمرّد کند جناب آقا سید محمد و سایر علماء وقتی که بتکلیف دعا گوئی خودشان رفتار کنند مفسد بقلم نمیروند و ما هم آنها را مفسد نمیدانیم بلکه وظیفه شرعی آنها این است که خیر خواه و صلاح جوی دولت و ملت باشد اما این مسئله را هم تصدیق نمیکنم که مثل آقا میرزا سید محمد عالم متدین خیر خواهی خودش را داخل فساد کند و این رفتار را برای دین و دولت رکیک بشمارد و سبب فتنه نشود . اجماع شیوهٔ مردمان پست و خسایس مردم است از مثل ایشان آدمی هیچ منتظر این اقدامات نیستم مخصوصاً این دستخط را بفرستید به بینند مطلب و عرض حسابی هیچ محتاج باین عنوانات نیست در شهر غائله نمایند بیایند مطلب خودشان را بگویند و جواب بشنوند تا ما هم مطالب حسابی آنها را بطوریکه صلاح دولت است بپذیریم و رفع غائله بشود والا باین شکل و این عنوان جز اینکه بیشتر ایقاع فساد شود و مردم بیچاره دوچار قهر و غضب و بزمحت بیفتند هیچ نتیجه ندارد و البته تکلیف شرعی غیر این است که رفتار میکنند . ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴

پس از رسیدن این دستخط و بیغامات دیگر از طرف شاه و صدراعظم و سخت گرفتن با قایان از جهت آمد و شد مردم و سختی آذوقه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی خطابه خواندند و فرمودند ای مردم ما قول وعهد شما را بشما مسترد میداریم خواهش داریم که ما را بگذارید بحال خود و بروید اگر میکشند ما را بکشند و اگر میکیرند ما را بگیرند از شما کاری هم ساخته نیست جز آنکه تفرقه حواس ما را باعث میشود البته بروید و دکانهای خود را باز نمائید . طلاب اظهار داشتند که ما از شما آقایان جدا نمیشویم

مردم را هم نخواهیم گذارد که دکانین را باز نمایند. آقای سید عبداللّه بهبهانی قرآن را بر سر دست گرفته مردم را قسم داد که متفرق شوند و در مسجد توقف نکنند و ضمناً پیغاماتی که کتباً از طرف شاه فرستاده شده بود در حضور جمع قرائت نمود پس از آن فرمود ای مردم آنچه را که در باب عدالت تقاضا و خواهش نمودید عاقبت جز گلوله جوابی نشنیدید کار بنام لایمات و سختی خواهد رسید پس هر چه زودتر است بروید البته بروید. مردم که این فرمایشات را شنیدند متفرق شده و رفتند بخانه‌های خود از طرفی دولتیان بعضی را محک شده و جار کشیدند که آقایان میفرمایند آمدن شما بیاری ما و بستن دکانین حرام است البته دکانین را باز کنید عوام بیچاره باور نموده رفتند بخانه‌های خود و معدودی از خواص^۱ باقی ماندند. نعش حاج سید حسین را بعضی گفتند در جای دیگر دفن کنند تا بالاخره نعش را بردند در امازاده زید دفن نمودند شب را آقایان در پشت بام مسجد ماندند آقای میرزا مصطفی آشتیانی بیپناه مرض مادرش از مسجد بیرون آمده و رفت بخانه امیر بهادر و با امیر بهادر تا صبح از صلح مذاکره مینمود علی‌الذکور امیر بهادر گفته بود از نیاوران آمده‌ام بشهر و تا کار را یکسره ننمایم نزد شاه نمیروم و اگر تو با من همراهی کنی یک نفر از این ملاهارا در شهر نمیگذارم یا آنهارا میکشم و یا بطرفی تبعید میکنم آقای میرزا مصطفی در جواب گفت که آقا سید عبداللّه و آقا سید محمد را بطرفی بفرستید دیگران خاموش میشوند امیر بهادر گفت چند نفری را سیاهه کردیم و نوشتیم که باید اخراج و نفی بلد شوند و عده آنها بیانصد نفر میرسند و نیز مذکور شد که نوشته امان از برای خود و بستگانش گرفته و نیز امیر بهادر قول داد که قروض آقای میرزا مصطفی را اداء نماید و ده هزار تومان با لقب شیخ الاسلامی برایش بگیرد در صورتیکه آقایان را متفرق سازد.

بجملاً روز شنبه بیست و یکم را صبح از منزل امیر بهادر بیرون آمده و بطرف مسجد روانه گردید در وقت ورود بمسجد آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی ملتفت شد که مشارالیه با نوکر امیر بهادر وارد بمسجد گردید و فوراً رو کرد بمشارالیه و گفت این شخص که با شما بود نوکر امیر است آقای میرزا مصطفی گفت چون شنیدم مردم را مانع میشوند از دخول بمسجد فلذا فرستادم این شخص را که با من آشنائیت دارد آوردند و همراه خود آوردم که کسی ممانعت ننماید از دخول بمسجد و الا مرا مانع میشدند از ورود بمسجد. روز شنبه بیست و یکم جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ - امررز بازارها باز شد مردم مشغول کسب و کار خود شده قریب بچهار فوج سرباز اطراف و روی بام مسجد را گرفته احدی را نمیکذاشتند که داخل مسجد شود آب جاری را بسختی غدغن نموده و مانع بودند که وارد مسجد بشود خوردنی از قبیل نان و میوه و رودش نیز امروز ممنوع شد و مانع میشدند از اینکه کسی با آقایان ملحق شود آقای میرزا سید علی پسر آقای بهبهانی خواست وارد مسجد و نزد پدر خویش ملحق شود صاحب منصب چنان سبلی بصورت آقا زاده زد که دوازی عارض سید گردید و فوراً بزمین نشست صاحب منصب از این حرکت نادم گردید چند قدمی پس رفته و روی خود را بطرفی گردانید آقا زاده وارد مسجد گردید و با چشم گریان پدر را ملاقات نمود.

نزدیک ظهر امروز نصر السلطنه خدمت آقایان رسیده عرض کرد من از طرف دولت مأمورم که شما را بمنزل های خودتان ببرم ولی نظر بآبادت باطنی خود شما را با احترام بخانه های خودتان برمیگردانم آقایان گفتند تا سرباز نیاید و ما را مجبور نکند ما از این مجلس و مسجد بیرون نخواهیم رفت یا باید عدالتخانه برپا شود و یا ما را بکشند نصر السلطنه دید که فساد بزرگ و فتنه عظیمی برپا خواهد شد و مسیوق بحال شاه هم بود فلذا اصرار نکرد و از نزد آقایان مراجعت نمود.

امر نان و خوراک بر آقایان قدری سخت تر از روز سابق گردید حاج غفارخان قوام دیوان یکدانه نان و قدری پنیر گرفته و دو هزار داد بسر باز قراول درب مسجد و اصرار کرد تا وارد شده و نان را به آقای طباطبائی رسانید و کذا بستگان هریک از آقایان اینگونه نان و غذا را می رسانیدند. امروز آقای بهیجانی خطابه خواند و خواص خود را مختار کرد در رفتن و ماندن و فرمود صدراعظم با من غرض دارد نه باشما اگر صدمه وارد آید بر شما برای خاطر من است پس بهترین است که هر کس هر جا میخواهد برود اگر کسی بیرون برود مانع نمیشاند ما از اولاد خود توقع یاری و معاونت نداریم ما کشتن و اسیری و تبعید و نفی بلد بلکه حبس در بلاد دیگر را بر خود می بینم خواص اصحاب گفتند ماها که اینجا میباشیم هر جا برویم ما را میگیرند و میکشند پس مردن با شما آقایان برای ما بهتر و خوشتر است و انگهی سعادت ابدی را با افتخار و شرف داریم.

(در تاریخ آبی مینویسد از سیزدهم تا یازدهم ژولیه (مطابق ۲۱ تا ۲۲ جمادی الاولی) علماء و مجتهدین از مسجد نتوانستند خارج شوند و چنان محاصره شده بودند که آذوقه و نان با کمال اشکال و بطور مخفی بآنها میرسید) اما نگارنده مینویسد از ورود بمسجد همه کس را مانع میشدند حتی آذوقه و آب را مانع بودند اما از خارج شدن کسی را مانع نبودند اینک آقایان خارج نمیشدند برای این بود که مظلومیت خود را ظاهر سازند و شناعت امر را بر عامه ثابت نمایند و البته اگر مساعده شبانه قراولها نبود و آذوقه بآقایان بکلی نمیرسید هر آینه هیجان عامه را سبب میگشت بعلاوه در نظر مردم عوام محقق بود که قاجاریه از اولاد بنی امیه میباشند و این عقیده بعدی در مردم رسوخ دارد که میگویند خنجری که با آن سر حضرت سید الشهداء (ع) را بریده اند بارث رسیده است بخانواده علاءالدوله و الیوم در خانه علاءالدوله است این شایعه سربازو قراولها را مانع بود که جدا مانع آب و آذوقه شوند باین جهت در شبها بتکلیف خود عمل نمیکردند و در منع آذوقه مساعده مینمودند و انگهی سربازی که در ماه هفت قران و دهشاهی مواجب داشت بطمع دوسه قران که باو میدادند و در خدمت بآقایان حاضر بودند.

روزی کشنبه بیست و دوم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - طرف صبح احدی وارد و خارج نمیشد جناب آقا سیدعلی آقا مجتهد یزدی با عده کثیری از طلاب و سادات از خانه حرکت کرد و بطرف مسجد جامع روانه شد دم درب مسجد سرباز آمد جلو و گفت آقا تنها در دخول مختار است ولی سایرین از ورود بمسجد ممنوعند آقا سیدعلی آقا فرمود کسی را نمیرسد که همراهان را از ورود بمسجد مانع شود سربازها چون جلالت قدر آقا و اعتبار مخصوص او را در نزد شاه میدانستند در مقام معذرت برآمده مذکور ساختند

برای احترام حضرت آقا سادات و طلاب را ممانعت نمیکنیم ولی کلاهی و بازاری را ممانعت میکنیم باین جهت عده بسیاری از سادات و طلاب با حضرت آقا وارد مسجد شدند .

از طرف اتابک اعظم عین الدوله در این روز پیغامات محرمانه برای بعضی از آقایان علماء میآمد که بهر شکل باشد چه بطور تهدید و چه بطور وعده و نوید چه بطریق دوستی و خواهش و چه بطریقی دیگر که از همراهی با آقای بهبهانی منصرف و از مسجد جامع خارج شوند از آنجمله چند دفعه پیغام از برای جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی آوردند و این آقا چون مرجع مراجعات و محاکمات شرعیه طهران بود و اعتباری در نزد خواص و عوام داشت و همراهی جدی از آقای بهبهانی داشت و از اول شورش الی امروز طوری سلوک فرمود که زبان بدگویان نسبت بمقامات ایشان کوتاه و الکن بود فلذا عین الدوله نهایت سعی را مبذول داشت بلکه ایشانرا از حوزه آقایان خارج نماید ولیکن جنابش قبول نفرمود و مسئله را مستور داشت که سرایت بدیگران نکند و ترس آنانرا نگیرد فقط کسیکه ملتفت شد آقای بهبهانی بود و مخصوص از جواب دادن ایشان بسفرای عین الدوله مطلع شد و اظهار تشکر نمود . نگارنده را لازم آمد که چند سطر از حالات تاریخیه این شخص جلیل و عالم نبیل در این مقام بطریق اختصار ذکر نماید تا خواننده این صحایف بداند که چگونه علماء اعلام در این مقصود مقدس جد و جهدی داشتند و بچه قسم از بذل مال و جان دریغ نفرمودند .

حالات جناب آقای شیخ محمد رضا مجتهد قمی

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی از طراز اول علماء این عصر و از معظم فقهاء پایتخت و حجج اسلام و مرجع ناس و ملاذ انام است مسقط الرأس ایشان در قم در بیست و یکم شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۶۹ متولد گشته پس از فراغ از تحصیل علوم نقلیه مسافرت بتهران نموده و در خدمت مرحوم آقا محمد رضا حکیم قمی اصفهانی تحصیل علوم عقلیه فرمود در سنه یک هزار و سیصد مسافرت بعقبات نموده و در سامراء که محط فحول علماء و مجمع فقهاء بود بحوزه درس مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد حسن شیرازی وارد شده و در آن حوزه قدس تکمیل مدارج علمیه و عملیه را فرمود تصنیف کتاب دلائل الاصول شرح بر فرائد الاصول مرحوم خلد مقام شیخ مرتضی و کشف المطالب شرح بر مکاسب آن مرحوم و همچنین کتاب ذرایع الاحکام در شرح شرایع الاسلام را در آنجا نمود و در نزد مرحوم آیه الله بحدی محل وثوق و اعتماد گردید که آن مرحوم بعضی از اجوبه مسائل ناس را رجوع بایشان میداشتند و اکتفاء بنظر و اجتهاد ایشان میفرمود در سنه یک هزار و سیصد و یازده بامر مرحوم آیه الله بعزم اقامت بطهران از عتبات مراجعت فرمود در ماه جمادی الاولی از سنه مذکور وارد طهران و تا کنون که سال ۱۳۳۰ زمان طبع این تاریخ است جنابش با نهایت دقت و نظر مشغول اصلاح امور ناس است در مهاجرت اولیه و ثانویه با آقایان بود در زمان بمباردمان مجلس در مقام نصیحت و اندرز بیادشاه ایران محمد علی شاه برآمد چون مفید نیفتاد در خانه نشست و از امور سیاسی دم در بیست و در اوایل زمان احمد شاه یک نفر در مقام معادات و دشمنی با آن جناب برآمده و یک تیر ششلول غفله بآن جناب خالی نمود که قدری از پشت گوش را زخم نمود ضارب

را گرفته پس از استنطاق حکم مجازاتش صادر گردید که جناب معظم او را عفو نمود بلکه در مقام شفاعت او برآمده از حبس هم نجاتش دادند.

امروز خبر رسید که دولت در مقام سخت گیری برآمده است چه بشاه عرض کردند آقا سید عبدالله و آقا سید محمد جمعی از الواد شهر را دور خود جمع نموده و خیال دارند سلطنت را از بین بردارند و دولت جمهوری تشکیل دهند فلذا شاه هم بعین الدوله اذن داده است که این عده جماعت را پراکنده و متفرق سازد عین الدوله هم اکیداً دستور العمل بنصر السلطنه داده است رسیدن این خبر بشهر هم قدری آقایان را ترسانید و هم دانشمندان را بغیال انداخت از این جهت آقای بهیانی

اعضاء یکی از انجمنهای ملی در موقع قسم خوردن

[۲۷] در همین ملاقات اولیه آقا سید علی آقا مجتهد را که از واردین امروز بود بگوشه کشانید و از او خواش نمود که برود در سلطنت آباد و شاه را ملاقات نماید بلکه مقصود آقایان را بشاه برساند عده از اجزاء انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که علاءالملک وزیر علوم را ملاقات نمایند و او را وادارند که بلکه شاه را منصرف نماید از خیال سوء نسبت بعلماء و سادات چه علاءالملک هم وزیر علوم است و در زمان استبداد امور علماء و طلاب راجع بوزیر علوم است و هم بملاحظه سیادت و سن علاءالملک و خدمات او در دولت شاه را با واطمینانی تام است علاوه بر اینکه جنبه سیادت و اسلامیت علاءالملک یک امیدواری با جزاء انجمن میدهد که ملاقات سری او مفید واقع خواهد افتاد در این مقام چند سطری از حالات این وزیر علوم ذکر مینمایم آنوقت بر میگرددیم بمأموریت آقا سید علی آقا یزدی.

حالات علاء المالك وزیر علوم

میرزا محمود خان علاء المالك از رجال دولت و از سادات صحیح السبب و فامیل نظام العلماء تبریزی و معروف بسادات طباطبائی سلسلهٔ جلیل و خانوادهٔ نبیلش معروف و مشهور است زمان پنج پادشاه ایران را درک نمود و اکثر اوقات متصدی امور معظمهٔ دولتی بود .

تولدش در چهارشنبهٔ غرهٔ شهر شعبان اودئیل ۱۲۵۸ هجری بوده بعد از اینکه ده سال تحصیل مقدمات و علوم متداولهٔ ایرانی را نمود برای تحصیل عازم تفلیس شد پس از چند سال توقف در آنجا بقبریز مراجعت نمود و در عداد اجزاء دیوانخانهٔ تبریز که در آن زمان تشکیل یافته بود معرفی شد بعد از دو سال اشتغال بخدمت بعزم زیارت عبات و همراه بودن با جنازهٔ بدر از تبریز بعبات رفته در مراجعت از عبات بطهران آمده دروزارت امور خارجه وارد و پس از زمانی مأمور تفلیس گردید و از آنجا به تبریز رفت و بشغل و کیل دفتری و عمل تسویهٔ محاسبات نایل گردید تا آنکه بامر حرم عزیز خان سردار بتهران آمده باز دروزارت خارجه داخل و بمأموریت مخصوص بلندن مأمور شد پس از ششماه توقف در لندن بطهران مراجعت نمود و به سمت فونسلوی معرفی شد تا آنکه ناصرالدین شاه عازم فرنگستان گردید علاء المالك برای تهیهٔ لوازم ورود شاه بحاجت نرخان رفت و از آنجا تا مسکو در رکاب شاه بود چون اندرون ناصرالدینشاه را سرحد ایران با شاه بود اندا علاء المالك مأمور بمراجعت دادن اندرون شاهي شد پس از مدتی او را حنرال قوسول موده مأمور بفلیس گردید شش سال در آنجا توقف نمود و بعد با مرحوم میرزا حسینخان صدراعظم که بسمت سفیری مأمور بطرزبورغ بود همراه شد و بعد از مدتی بسمت مسندتاری به بطرزبورغ مأمور شد بعد از یکسال بسمت شاردافری در روسیه بود پس از آن بسمت سفارت کبری مأمور اسلامبول گردید و شش سال در اسلامبول توقف کرد و بعد بایران آمده بحکومت و فرمانفرمائی کرمان منصوب شد در کرمان آتاریک کنداز با اینکه زمان اسبنداد بود و حاکم فعال مابشاء قسمی سلوک نمود که الی کنون اهالی کرمان آرزوی حکومت او را دارند زیرا که در کرمان مرسوم بود حاکم هر گاه سوار میشد برای دیدن و باردید علماء و غیر آن متجاوز از صد قراس حوب بدست در جلو اسب حاکم میافتادند و مردم را اذیت مبرسانیدند علاء المالك ابن کارزشت را موقوف نمود و خود سوار الاغ میشد بکفرازو و کرهایش هم سوار اسب یا الاغ میشد و با او حرکت میکرد حناکه معروف بحاکم دوخوره شده است (در مقابل دواسیه) در رسیدگی بعراض رعایا بنفسه رسیدگی مینمود در سبسان با انگلیسها مشغول مذاکره و تسویهٔ امور سرحدیه گردید با علماء کرمان مباحثه و مذاکرهٔ علمی مینمود سطح شرح لمعه و شرایع را مسند احکامش قرار میداد در هنگام حرکت از کرمان اهالی کرمان برای فقدان حاکمی در حسرت و افسوس بودند پس از مراجعت از کرمان بوزارت علوم و معارف نایل گردیده در زمان وزارت علوم در ترویج ازم مدارس ساعی بود و مدارس در آن زمان روسقی گذارد چه رسیدگی و دقت را بنفسه مینمود و غفلهٔ بدون خبر و اطلاع وارد هریک ازم مدارس میشد مدتی هم بوزارت عدلیهٔ ایران مشغول بود مدتی هم در اصفهان حکومت داشت در زمان اسبنداد و مشروطه

حلووری سلوک نمود که وطن‌دوستان و حریت‌خواهان را امیدواری بخشید بعد از خرابی مجلس و روز بمباردمان پارلمان بامر محمدعلیشاه با وکیل‌الملک مأمور خارجه گردید در ظاهر برای تنزیت و تسلیت امپراطور روسیه در قوت عمویش حرکت کردند لیکن در واقع مقصود آن بود که خیال دول را درباره مشروطیت ایران بدانند و استعمال از حال آنها نسبت بایران نمایند خلاصه علاء‌الملک شخص عالم هافل منمندن متدبیتی است که اعلیحضرت مظفرالدین شاه را باو وثوق و اعتمادی است بیش از دیگران و الی‌کنون که سال ۱۳۴۰ و زمان طبع و نشر این تاریخ است علاء‌الملک قسمی سلوک نموده است که

مورد تحسین و تمجید عامه است و هم در این ایام وزارت علوم و معارف را باو عرضه داشتند ولی بی‌اثره ملاحظاتی هنوز قبول نکرده است بکارنده آنچه که در زمان مشروطیت ابران از این شخص بزرگ صادر شده است در موقع ذکر نموده و مندرجاً خواهد آمد .

بجمله آقا سید برهان‌الدین خلخالی منتقل گردید ملاقات و زیر علوم را اما مأموریت جناب آقا سید علی آقا یزدی از این قرار است که پس از ورود بمسجد جامع یا آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل‌الله در کوشه خلوت کردند آقا سید علی آقا گفت عن‌الدواء کار را بر شما سخت گرفته است و خاطر شاه را از شما رنجانیده و شما را یاغی دوات قلم داده است همین امروز و فردا کار را یکسره خواهد کرد اگر بمن قول می‌دهید ما من مراحت نکنم از این مسجد خارج نشوید و بجائی نروید من بروم شاه را ملاقات کنم و واسطه در صلح و اصلاح سوم حاج شیخ فضل‌الله گفت البته مصلح و واسطه از خود ما باشد بهتر است تا اینکه

آقا سید علی آقا یزدی

خارجی باشد و زود اقدام کنید که کار امروز بنهایت خواهد رسید آقای بهبهانی فرمود آنچه که صلاح میدانید بکنید ما از مسجد خارج نمیشویم ناخبر شما بمارسد پس از عهد و قرارداد آقا سید علی آقا از مسجد خارج شده نا نهیه کالسکه دید نزدیک بظهر رسید نهار را در خانه صرف کرده و سوار شد دوسه ساعت بعد در سلطنت آباد در منزل صدیق‌الحرم پیاده شده اندی‌الورود بی‌غاه داد بشاه که باید پنج دقیقه خدمت اعلیحضرت برسم و عراضی دارم که باید در خلوت بشاه عرض کنم جواب آمد که شاه فرموده است شریف بیاورید در این اثناء از طرف خانمهای اندرون بی‌عامات متوالیه برای آقا آمد که در باب آقایان علماء مذاکره و عرضی نکنید که خاطر شاه رنجیده و بی‌نهایت متغیر است آقا سید علی آقا جواب داد که عرض لازمی دارم که صلاح شاه در آنست باری آقا وارد برادرساه ایران و شاه در ستر مرص افتاده امربهادروا هل خلوت دورس را گرفته اندی‌الورود بمیل از نغار فاب رسمی آقا عرض کرد بعض عراض

دارم که باید بدون ثالث حضور مبارک عرض کنم شاه نگاهی به امیربهادر کرد او و اجزای خلوت چند قدمی عقب رفتند بطوریکه مذاکرات شنیده نشود شاه رو کرد بسید و گفت بعضی از آخوندهای مفسد اطراف سید بهجهانی را گرفته اورا ببعض حرکات و اداری کرده اند و ما بر حسب تکلیف سلطنتی خود گفتیم آنها را طرد و منع و نفی کنند آقا سید علی آقا گفت علماء همه وقت دعا گوی دولت بوده و میباشند شاه فرصت نداد که سید کلامش را به آخر برساند فرمود میرزا علی اصغر خان امین السلطان آخوندها را بدعادت کرد هر چه خواستند داد آنچه گفتند شنید تا اینکه نوبت صدارت بعین الدوله رسید در سال گذشته پسر آقا سید عبدالله از عتبات مراجعت کرد سید فرستاد نزد عین الدوله که کالسکه خود را بفرستید باستقبال آقا زاده عین الدوله جواب داد که آنکه کالسکه برای آقا زاده میفرستاد و پول بشما میداد امین السلطان بود و رفت بفرننگ . فرستاده سید چند کلمه هم رویش گذارد و بسید گفت فلذا سید با عین الدوله بنای بدرفتاری را گذارده مغرضین هم اطرافش را گرفتند واقعه مسیونوز را پیش آوردند تا بمهاجرت زاویه حضرت عبدالعظیم منجر شد من هم بملاحظه حفظ اسلام و اینکه طرف شدند جمعی از علماء با شخص کافری فرستادم آنانرا از زاویه مقدسه آوردند و بآنها محبت کرده مقاصدشان را گفتم برآورده کنند حالا جمع شدند که ما عدالتخانه میخواهیم شما میدانید که آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله طالب عدالتخانه نمیباشند عدالتخانه مضر بحال اینها میباشد بر فرض امروز عدالتخانه در مملکت منعقد شود اول صدای همین اشخاص بلند خواهد شد که ما عدالت نمیخواهیم پس معلوم است قصد ملاحا جزاین است و عمأ قریب شورشی در مملکت احداث خواهد شد بلی یک نفر آقا میرزا سید محمد است که مایل بجمهوریت است او هم امری را خواهانست که در ایران امکان پذیر نیست و بر ذمه شاهانه ماست که مملکت را منظم داشته و از چند نفر آخوند مفسد چشم پوشیده و ضمناً عده قلیلی از خوبان هم بآتش آنها خواهند سوخت آقا سید علی آقا یزدی در جواب عرض کرد گویا براعلی حضرت پوشیده نباشد که دعا گوازا اشخاص بی غرض و دعا گوی خاص اعلی حضرت میباشد و هیچوقت خود را داخل در این جماعت و اجتماعها نکرده ولیکن دوشب است که صدای زاری و گریه مردم از مسجد بلند است و در بین این جماعت اشخاصی میباشد که قصدشان خیر و صلاح است علی ای حال امروز همگی بیچاره شده اند و بمسجد پناه برده اند و خدا را میخوانند چنانچه اعلی حضرت اجازه دهند ملاها را بر احم اعلی حضرت امیدوار نموده آنها را حضور آورده اظهار رحمتی درباره آنان بفرمائید و نیز حکم مبارک صادر شود عدلیه را قدری منظم نگاهدارند که هم رعیت آسوده شود و هم ملاها بمقصد خود رسیده باشند اعلی حضرت فرمود بسیار خوب آنها را همین امشب تا فردا بیاورند حضور که علی قدر مراتبهم درباره آنها اظهار رحمت بشود در این اثناء اجزاء خلوت وارد شده دور شاه را گرفته و هر کدام بنای بد گفتن از ملاها را گذارده شاه رو کرد به امیربهادر و فرمود کالسکه حاضر کنند تا آقا سید علی آقا برود شهر و آقایانرا بیاورد حضور مابلیکه این غائله خاموش شود امیربهادر عرض کرد من خودم باید بروم شهر آقا در کالسکه خودم سوار میشود و اگر آقایان راضی بآمدن شدند در همان شهر کالسکه فراهم است و جداً مانع گردید از اینکه کالسکه شاه برای ملاها فرستاده شود آقا سید علی آقا بیش از آنچه کرد دیگر نتوانست مقاومت کند از

نزد شاه بیرون آمد در منزل امیر بهادر وارد شد امیر بهادر بدفع الوقت و ملاحظه گذرانید طوری آقا را با خود حرکت داد که چهار ساعت از شب گذشته وارد شهر شدند لا بدسید خدا حافظ نموده در خانه خود وارد شد صبح خبر رسید که آقایان را نفی بلد نموده یعنی بطرف عتبات روانه نمودند فوراً آقا سید علی آقا درشکه خواسته بطرف ابن بابویه که در یک فرسخی طهران واقع است حرکت نمود آنجا که رسید آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را ملاقات نمود مذاکرات با شاه را نقل نمود و فرمود باینکه شما بمن قول دادید که از مسجد خارج نشوید تا من مراجعت کنم چرا خلاف قول کردید آقای بهبهانی فرمود ما را مجبور کردند به اخراج و اگر خارج نشده بودیم منجر بآلاف نفوس میگردید آقا سید علی آقا مذکور داشت من شاه را تا یکدرجه ساکت کردم صلاح در این است که در همین مکان توقف فرمائید تا کالسه سلطنتی آورده شما را ببرم حضور آقای بهبهانی فرمود دیگر کار گذشته است جز رفتن بعتبات دیگر علاجی نیست اگر چه میدانم درین راه خطراتی هست و شاید ما را متفرق یا معدوم نمایند ولی چاره نیست بعلاوه عهد و پیمان کردیم لا اقل تا قم برویم و اگر نمانعت نکردند که برویم بعتبات والا آنجا را که مقتدرمان باشد. این است مختصری از زحمات جناب آقا سید علی آقا مجتهد یزدی.

روزی که شنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری طرف صبح احدی وارد و خارج از مسجد نمیشد طرف عصر نصر السلطنه و مدیر توپخانه سیف الدین میرزا آمدند و مذاکره داشتند که حکم بقی قطعی از شاه صادر شده است که شما آقایان را بهر شکلی که باشد از مسجد جامع خارج کنیم آقای بهبهانی فرمود اگر چنین است پس بگوئید فراش و سرباز بیایند و ما را بقهر و جبر از خانه خدا بیرون برند نصر السلطنه قبول نموده وعازم گردید که حکم دهد آقایان را بجبر متفرق نمایند آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت اگر ما را باینحالت که ذکر شد بیرون ببرند مردم ساکت نخواهند نشست دست در میآوردند آنوقت جنگ و نزاع میشود دشمن هم درین میافتد و کار خود را میکند دولت و ملت متهم و خون ما بهدر خواهد رفت آقایان ملتفت شدند که این رأی باصوابی است آقای طباطبائی فرمود اگر ما بخانههای خود بر گردیم باز در خانههای ما همین اجماع و ازدحام میباشد چاره جز این نیست که یا عداالتخانه بر پا شود و یا دستخط امنیت برای ما گرفته شود تا ما برویم بعتبات و از مسئولیت و تکلیف خارج شویم. نصر السلطنه گفت واقعاً میروید به عتبات و یا مزاح میفرمائید آقایان گفتند البته میرویم و نهایت میل را بر قتن داریم باری نتیجه این مذاکرات این شد که یک ساعت بغروب مانده صدور دستخط امنیت تلفون شد و بتوسط مدیر توپخانه آورده شد تا نیم ساعت از شب دوشنبه بیست و سوم جمادی الاولی آقایان در مسجد جامع بودند بعد از نماز مغرب از مسجد بیرون آمده بخانههای خود رفتند آقای طباطبائی بخانه خود نرفت و رفت بخانه آقای بهبهانی جمعی دیگر از سادات و آقایان نیز با ایشان بودند لیکن سایرین هر یک بخانههای خودشان رفتند صبح علی الطلوع بطرف حضرت عبدالعظیم رهسار شدند و در ابن بابویه که نزدیک زاویه مقدسه است وارد شدند از اتفاقات آنکه در شب دوشنبه ۲۳ جمادی الاولی که مطابق است با ۲۰ سرطان از اول شب تا صبح در طهران باران سختی باریده رعد و برق می جهید بحدی که در زمستان و بهار چنین

ما را بی در طهران دیده شده بود و حصرات بركها حتی گمان میگردید که این رعد و برق بواسطه می احرامی بعلما است .

امروز حاج میرزا بصیر الله بهشتی ملقب بملك المسکین که از واعظین برك و اطقین سرك است با آقایان منحق شد و سعی اودر بیداری مردم برای صدمایی است که از ملاهای اصفهان دیده است و لکن در رساندن سالارالدوله را تحت سلطه اوطریق منبر و لایعهد و یا طریق بر انداختن عینالدوله بی انداره سعی است و اگر این قصد در او نبود هر آینه از اولی اشخاصی بود که در بیداری مردم سعی نمود باری ملك المسکین با آقا میرزا سید علی سرزادی در شمران در فریه سعدآباد باغ میرزا عبدالوهاب خان آصف الدوله شراری مهمان و وثوق الدوله بودند که حر با بها رسید بحکم عینالدوله دوسر ملك المسکین را گرفتار کرده و بردند بطنمه که از آنها استنطاق نمایند مکان ملك را ، ملك از شنیدن این خیر خائف شده و وثوق الدوله هم بملاحظه برادرش در حضور که منشی عینالدوله بود و هم بملاحظه پدرس معتمد السلطنه ترسید بحدی که آقا میرزا سید علی منقل شد که ملك را بر د حائی بهمان کید و خون حشم ملك آب آورده بود و بوری نداسد فلذا او را در درشکه نشاند و رفتند در درسد که در دفر سخی طهران اسب اطافی از مرشدهی ابوطالب در سندی کرانه کرده در آنجا محمی شد و صبح روز دیگر آقا میرزا سید علی رفت مرل و وثوق الدوله برای اسعلاط حیر که شنید واقعه مسجد جامع و اجتماع آقایان را در آنجا فلذا بصره السلطان را که اردو سنان ملك و از اشخاص با حرارت و ارکسانی اسب که در بیداری مردم بی هایت سعی است ملاقات نمود قرار بر این شد که اول شب درشکه بیاورد در درسد و ملك را با خود برد و برساند به آقایان علیهذا بصره السلطان در اول شب خود را رسانید و درسد و ملك المسکین را با خود در درشکه نشاند و آورد در مسجد جامع و دست او را گذارد در دست آقای طنابطائی ملك المسکین از امروز شروع برفی نمود چه با به امروز بواسطه لوث ا بهام گاهی او را بانی و گاهی او را لامذهب میخواندند و بوسه در فشار آقای بحمی (۱) بود حتی آنکه از حاه و رنگی خود دست برداشت و خود را بست سالارالدوله بصره السلطان ساه بار راحت و آسوده خود در واقعه مهاجر صبری و زمان بعد با آقایان فی الحمله مراوده داشت و مورد سوء طلی عینالدوله واقع گردید ولی از آمدن مسجد جامع و شروع بمقاصد وطنه علنا رومند ارج عالیه آورد و در مره اطقین برك محسوب گردید حتی از امروز آقا سید جمال الدین همدوش و هم مسلك گردیدند و وثوق الدوله از اینکه مهمانان عرب خود را بحرم وطن دوستی از مرلش عذر حواس قدری در برد عقلاء مدموم شد و لکن رحمت سابقه و لاحق و وثوق الدوله این گناه را بست و بمعاد (الحسنات یدهن السائب) گارنده هم باعمال بکس گراست و کارهای درست و اما بصره السلطان را اکنون که زمان طبع این حلد سوم اسب و سکی سناش میکم چه این مرد با حرارت را از زمان ناصرالدین شاه الی کون ملك حال و بك مقصد ساحه حتی آنکه در معاونت حکومت کرمان در بیداری مردم و رفی وطن سعی و جاهد بود حدایس احرا عایت فرماید

روردوشده ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۴- آقاپان بهیهایی و طباطبائی و جمعی دیگر نقل مکان کردند
 مابین نامویه که در بر دیکی راویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) واقع است

سالارالدوله

ارازها بعضی بنه و بعضی معوح است مردم سرگردان و حیران بدون تکلیف طلاب و حار
 درحال خوف و ترس احدی حرف نمکنند در کوچه و بازار راه رود گارنده خواست رود مابین او و
 حرث نکرد که از خانه خود خارج شود کوچه و بازار مملو و دارسر آید و بجای که کو را مامور بودند بکشش
 اهل علم و سادات اگر در کوچه و بازار بکمر خود و سینه دهنه میشد طوری ناگاه نمکنند کاته
 فابل پند و برادر خود را می بیند

(عصر امروز شروع بواقعه تحصن بسفارت انگلیس شد که بعد از این خواهد آمد)
 امروز عین الدوله در حضور جمعی از رجال دولت گفت شب گذشته باران آمد و کثافت‌های شهر را بردوشهر دپاک نمود . باری آقایانی که در امروز مهاجرت کردند از این قرار است .
 آقای بهبهانی . آقای طباطبائی . صدر العلماء . آقا سید جمال افجه . حاج شیخ مرتضی . آقا سید مصطفی قنات آبادی . آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی . آقا میرزا محمد صادق طباطبائی . آقا سید مهدی طباطبائی . آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول . آقا سید احمد طباطبائی . آقا میرزا محسن . آقا شیخ محمد رضا استرآبادی . آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام . آقا شیخ محمد رضا کاشی . پسرهای آقای طباطبائی . پسرهای آقای بهبهانی . طلاب و سادات متجاوز از دویست نفر .

آقایانی که بعد ملحق شدند

حاج شیخ فضل الله . حاج علی اکبر . آقا سید اسدالله طباطبائی . آقا میرزا سید حسن طباطبائی . طلاب و سادات تقریباً پانصد نفر . آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم مهاجرت نمودند . آقایان بهبهانی و طباطبائی و صدر العلماء و آقا سید جمال در یک کالسکه سوار شدند سایرین سوار درشکه و کجاوه و قاطر و اسب و الاغ بودند جمعی کثیر از طلاب و غیرهم با پای پیاده از دروازه طهران خارج شدند . قریب بظهر امروز آقا سید علی آقا یزدی از برای معاودت آقایان وارد ابن بابویه شد آقایان راضی نشده گفتند در ملکیتی که عدالتخانه نباشد نمی‌توانیم در یک ساعت بغروب از ابن بابویه حرکت کردند در جنب بقعه صادقیه قدری توقف و مکث نمودند حضرات خدام و اهالی حضرت عبدالعظیم خدمت آقایان رسیده تکلیف ورود بزائیه مقدسه را نمودند و گفتند ما تا جان داریم دریاری آقایان کوشش میکنیم لیکن آقایان قبول نکردند و بلاحضاتی از یکساعت زیارت کردن هم رأیشان منصرف و منحرف گردید جناب آقا شیخ محمد رضای استرآبادی که چند سال در عتبات عالیات مشغول تحصیل و عبادت بود و از زهاد و عباد و در منبر نطقی گویا داشت این ایام از عتبات مراجعت نموده در زائیه مقدسه وارد جمعی از مؤمنین از ایشان استقبال نموده امروز باید وازد این پایتخت شود این اتفاق افتاد فلذا جنابش از ورود بطهران منصرف شد و با آقایان حرکت نمود نگارنده را دل بحالت این آقا سوخت چه بانهایت سختی از عتبات تا دروازه طهران آمده است حالا با عدم استطاعت باز معاودت بعتبات مینماید .

امروز صبح مکتوب آقای بهبهانی که محرمانه بسفارتخانه دوات انگلیس مرقوم داشته به (مستر کرندف) رسید و این مکتوب دوم بود که آقای بهبهانی از راه التجاء بآن سفارتخانه نوشته بود مضمون مکتوب اول را نگارنده ندانست ولی مضمون مکتوب دوم از این قرار است که : ما علماء و مجتهدین چون راضی نیستیم خونریزی بشود لهذا حرکت باماکن مقدسه را عازم گشتیم و از آن جناب تمنا داریم که در دفع ظلم و تعدی همراهی خود را از ما دریغ ندارد . چون آقایان حرکت کرده بودند و موقع گذشته بود (مستر کرندف) شارژ دافرهین قدر جواب داد که نسبت بیازماندگان و آنانکه التجاء آورند همراهی خواهد شد این بود که آقای بهبهانی در ابن بابویه ببعض از تجار فرمود که اجزاء سفارتخانه بمن وعده همراهی

داده اند هرگاه پس از من متعرض شاشدند بآنها متوسل شده و بآن مکان متحصن و ملتجی شوید اگرچه وزیر مختار در طهران نیست ولیکن شارژ دافرو سایر اجزاء سفارتخانه از شما همراهی خواهند نمود.

روز سه شنبه ۲۴ جمادی الاولی که مطابق بود با هفدهم ژوئیه ۱۹۰۶ میلادی آقایان مهاجرین که در بقعه صادقیه متصل بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) جمع شده حرکت کردند بسمت کهریزک در یک ساعت از شب گذشته وارد کهریزک شدند آنهاییکه بعد از این روز بآقایان ملحق شدند در آنروز و روز بعد حرکت کردند بستانگان و نوکرهای آقایان که تهیه و تدارک سفر را دیده با اسباب و لوازم سفر در کهریزک ملحق شدند. از طرف دولت متوالیاً برای آقایان پیغام میرسید نصر السلطنه و مدیر توبیخانه و سالار فیروز کوهی آمدند و گفتند و شنیدند و رفتند. بازار و دکان و سراها امروز باز است احدی از کسبه در خیال همراهی از مهاجرین نیست اگر هم کسی مهاجرت کند نه برای همراهی و معاونت از آقایان بلکه از ترس مال و جان خودشان میباشد و اگر فشار دیوانیان و حرکات شنیعه و اعمال قبیحه آنان نباشد احدی از کسبه و تجار بآقایان مهاجرت نمیکرد عجله یک حالت خوف و ترس مردم را فرا گرفته است نه مأمنی که بآنجا پناه برند و نه ملجائی که بآن متوسل شوند سابقاً اگر ظلمی بمردم میشد پناه بخانه های آقایان میبردند ولی دیگر جائی را ندارند که بآنجا پناه ببرند اکثر علماء مهاجرت نموده اند حاج شیخ فضل الله هم در خیال حرکت است مردم در منزل حاج شیخ فضل الله زیاد مراوده و آمد و شد میکنند بعضی ایشان را مانع میشوند از همراهی با عین الدوله گروهی او را تحریص و ترغیب میکنند بر دوستی عین الدوله.

شب چهارشنبه بیست و پنجم هفت ساعت از شب گذشته مدیر توبیخانه سیف الدین میرزا در کهریزک خدمت آقایان رسیده گفتگویی محرمانه کرد و رفت ولی مسموع شد که بآقایان گفته است. مستدعیات شما را شاه قبول میکند جز عین الدوله و افتتاح عدالتخانه که اجابت این دوا محالات است و نیز گفته است که اگر از قم حرکت کنید در مخاطره میباشد.

آقایان در کهریزک ملتفت شدند که برای مخارج این سفر پول بسیاری لازم است لذا در مقام توجه و نظربه اندوخته خود برآمده آقای طباطبائی چهارقران پول درجیب داشت آقای بهیجانی صد و پنجاه تومان پول نقد همراه داشت و این پول کفایت تا قم را نداشت لذا آقا زاده ها را فرستادند بشهر برای تحصیل پول و هر کدامی تهیه وجوه نموده آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی که برای تحصیل پول آمده بود بشهر ابتداءً از بانك روس خواست پول قرض کند اجزاء بانك مطالبه گرو کردند باینکه سابق بر این مالا اگر پولی از بانك می گرفتند بدون گرو میدادند ارباب جمید هم ترس عین الدوله را بهانه کرد حتی آنکه گفت اگر پولی هم بدهید که حواله و برات بدهم قبول نخواهم کرد آقا زاده متعیر ماند که چه کند تا آنکه معین حضور و ملتفت شد که اگر پول نرسد شاید آقای طباطبائی از مهاجرت منصرف شود فلذا آقا زاده را ملاقات نمود و گفت من تازه ملك خود را فروخته ام سی هزار تومان حاضر است هر قدر می خواهید بدهم از هر جا هم که پول لازم شد حواله کنید من میبرم دازم و اگر یکی از تجار هم بخواهد میدهم و برات میگیرم آقا زاده دو هزار تومان اسکناس گرفت و مانند حرز دعا بر بازوی خویش

بست ودوستان را وداع گفته دستورالعمل داد و گرفت و حرکت کرد درحسین آباد که شش فرسخی طهرانست ملحق باقایان شد چون معین حضورازاجزاء انجمن مخفی بود نگارنده از او پرسید قدریول را جواب داد چهارهزارتومان دادم دوهزارتومان را پس دادند و اگرهم حواله ایشان ازبین راهرسیده بود تا سی هزار تومان میدادم باری از جاهای دیگرهم پول باقایان رسید و از جهت پول بهیچوجه نگرانی نبود مراجعت آقا شیخ محمد رضا مجتهداسترآبادی ازحضرت عبدالعظیم بعثت وحرکت کردن باآقایان خیلی باعث قوت مهاجرین شد آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم که حرکت کردند مهاجرین را قوتی فوق العاده داد. آقا سید ریحان الله هم نقل بفیروزآباد که از آنجا برود بمشهد مقدس. حاجی شیخ فضل الله هم درصدد تهیه حرکت و مهاجرت است این مهاجرت را مهاجرت کبری گویند و مهاجرت اولیه را که بزائوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده شده بودند مهاجرت صغری گفته اند چه دراین مهاجرت هم مقصود اعظم است ازاول وهم عده مهاجرین پیشترهم زحمات وصدقات وارده بر آنان زیادتربود.

روزچهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - حاجی شیخ فضل الله درتهیه حرکت است نصرالسلطنه براووارد وچند ساعتی باهم خلوت نمودند بعضی گفته اند مشارالیه برحسب میل عین الدوله تاقم خواهد رفت چه اگر توانست آقایان را منصرف مینماید ازرفتن بعثت و آنها رامعاودت خواهد داد واین خدمتی است که بصدراعظم کرده است و اگر نتوانست آنان را عودت دهد همان مراجعت خودش اهمیتی خواهد داشت و شاه را ازخیالات بزرگ خواهد انداخت بعضی را عقیده آنستکه واقعاً درخیال مهاجرت است چه درمهاجرت اولیه که تخلف ورزید خیلی متضرر گردید علاوه براین حاجی شیخ فضل الله اگر چند ماهی درعتبات توقف کند شخص اول علماء اسلام خواهد گردید چه هم حسن سلوک دارد وهم مراتب علمیه وهم نکات ریاست را بهتر از دیگران داراست. حاجی شیخ عبدالنبی هم رفته است به عوین که در دوقرسخی طهران واقع است. آقا میرزا مصطفی آشتیانی هم مادرش مریض است وخیالاتش را کسی نمیداند. ازطایفه طباطبائی جزیک پسرش آقا عبدالمهدی که ماند برای سرپرستی خانواده واینکه بعدها بستگان را حرکت دهد دیگرهمگی مهاجرت نمودند. دیگر از مهاجرین که از مهاجرت او آقایان راقوت وعین الدوله را ضعیف نمود جناب آقا سید اسد الله طباطبائی برادر آقای طباطبائی است که امروز حرکت فرمود بافرزندان خویش آقا میرزا سید حسن و میرزا سید حسین و این سید بزرگوار محل وثوق عامه و خاصه است چه از اهل ذکر و دعا است و نسخه صحیح جنة الاسماء که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد است ابا عن جد بطریق اجازه در نزد این بزرگوار موجود و آثارش مشهود است از آنجمله چندی قبل شخص دیوانه را از همدان آوردند بطهران برای معالجه پس از یاس از معالجه بتوسط شریف العلماء. که ازخصیصین جناب صدرالعلماء است او را آوردند خدمت این سید بزرگوار و با اجتماع شرایط لوح جنه را باودادند پس از چندی دیوانه عاقل ومرض او بکلی برطرف شد از اینگونه کارها از این سید جلیل وعالم نبیل بسیار دیده شد و در اغلب ادعیه ازجهه شفای امراض از اشخاص بزرگ مجاز شده و در تمام شداید ومصائب با برادر بزرگوار خود همراه بود و بهیچ اسم و رسم هم فائده ازدولت وملت نبرد ومتوقع اجری نگردید و از خدمات بزرگش تقبل ریاست ومدیرى مدرسه اسلام است چه اگر اهتمامات

این مدیر محترم نبود لطمه بزرگی بمدارس طهران میرسید زیرا که ورود اینگونه اشخاص صحیح و بزرگ بمعارف جبران نمیکند توهیناتی را که برای مدارس ومعارف حاصل شد از دخالت اشخاص نامناسب وفاسدالعقیده زیرا که اهالی ایران عموماً دیانت واسلامیت ابنه وطن را مقدم میدارند بر سایر چیزهای دیگر این بود که اقدام آقای طباطبائی بافتتاح وتأسیس مدرسه اسلام باعث شد که ملاحا ساکت شدند وضدیتی که دراوائل اظهارداشتند مبدل بمعانوت ومساعدت شد باری جناب آقا سید اسدالله طباطبائی مدیرحالیه مدرسه اسلام ۱۲ سال از آقای طباطبائی کوچکتر است ومحل وثوق واعتماد خواص وعوام نسب شریفش ابا واما درحالات آقای طباطبائی سابقاً ذکر شد از مهاجرت این سید جلیل تزلزلی در هواخواهان عین الدوله حاصل گردید .

نگارنده تیمناً وتبرکاً چند سطر از این صحایف را برای ترسیم تصویر ایشان میگذارم که خواننده تاریخ بداند چگونه اشخاص بزرگ مؤسس مشروطه ایران بودند و چطور از جان ومال در مقابل مطالبه عدلت واجراء احکام اسلام خودداری نمودند امیدواریم که يك روزی نتیجه اقدامات این اشخاص بیغرض را به چشم خود ببینیم واگر هم مقدر نشده باشد که بمقصد خود برسیم لااقل اولاد واخلاف ما ثمرات این شجره را دست آورند ولعن ونفرین کنند بمانعین وخائنین باین آب و خاک وبدانند که بزرگان دین پیشوایان مذهب مقدسه اسلام در هیچ امری کوتاهی نکردند ومقاد این شعر را مثال کرده . اولئك آباءى فجئنى بمثلهم اذا جمعتمنا يا جريير المجامع .

برگردیم برشته تاریخ خود :

پس از بیرون رفتن آقایان از دروازه طهران عین الدوله هم بنای بدرفتاری وسلوك را گذارده از یکطرف در مقام انتقام برآمد مسئله را بحدی تعمیم داد که از انتقام آن طرف افتاد یعنی اقدام بکارهایی نمود که از صدر اعظم وشخص اول يك مملکتی بعید بود از آنجمله واقعه زن حاج محمد برادر حاجی محمد تقی بنکدار بود که در واقعه سفارت اشاره بآن خواهد شد از یکطرف در مقام گرفتاری بعضی تجار برآمد که نیز در واقعه سفارت خواهد آمد از یکطرف شخص سلطانی که تیر بسید عبدالحمید زده بود اورا ترقی منصبی ودرجه بالاتر داد واضافه مواجب که خدمت کرده است سر باز هائیکه تیر انداخته و در واقعه مسجد جامع شلیک کرده بودند هر کدام را در خور لیاقت انعام داد میرزا احمدخان آشتیانی قاتل حاجی سید حسین را که از طایفه قائم مقامی است باز دیاد مواجب ودرجه سرتیپی مفتخر داشت برای آنکه مرحوم آقا سید حسین را در مسجد جامع بقتل رسانیده بود دیگر آنکه پس از رفتن آقایان عین الدوله در مجلس گفت دیشب باران بارید و کثافات شهر را زایل نمود این عبارت موجب تزلزل مردم گردید چه مردم هر گز راضی نخواهند شد بصدر اعظمی که معتقد بعلماء نباشد بجلا هر روز بلکه هر ساعتی آتاری ظاهر میشود از دیوانیان که موجب قوت آقایان میگردد اگر چه احدی در مقام همراهی آقایان نمی باشد هر کس هم از تجار وکسبه که با آقایان هجرت نمود از ترس جان ومال خودش بود که بعد از آقایان عین الدوله در مقام گرفتاری آنان خواهد برآمد .

روز پنجشنبه ۲۶ جمادی الاولی ۱۳۲۴ اول آفتاب حاجی شیخ فضل الله مجتهد باجمیت بسیاری

مهاجرت نمود که در حسن آباد ملحق با آقایان گردید در این سه روز هم که در شهر ماند متصل و متوالیاً با آقایان مکاتبه و مراسله داشت حاجی علی اکبر و بر جردی را رسول نمود نزد آقایان و سوگند یاد نمود که بشما خواهم رسید هر جا که بروید من هم میآیم و نیز چندین مرتبه نصر السلطنه اورا ملاقات نمود و آنچه کرد که او از قصد خود برگردد قبول ننمود تا آنکه امروز صبح علی الطلوع از دروازه طهران خارج شد نگارنده را با واقع امر کاری نیست و قصد شیخ را نمیداند ولیکن علی الظاهر حرکت حاج شیخ فضل الله خیلی امر آقایان را قوت داد چه مراتب علمیه او از دیگران بهتر و سلوکش نسبت با طلاب و اهل علم از دیگران خوشتر بود عین الدوله از حرکت حاج شیخ فضل الله بی اندازه ضعیف شد و پس از اینکه شنید حاج شیخ فضل الله مهاجرت نمود گفت هزار نفر از ملاها رفتند اما بیست کرو راهالی ایران از دست آنها خلاص و راحت شدند و هم امروز تلگراف نمود بیلدان و ایالات ایران و حکام را دستور العمل داد که هر کس خواست برود بعثات مانع نشوند و بگذارند برود و نیز امر وزیرانصد نفر سوار بریاست سردار فیروز کوهی مأمور شدند که با آقایان حرکت کنند علی الظاهر میگفتند چون امنیت داده ایم با آقایان پس باید محافظت نمود آنها را تا از خاک ایران خارج شوند و این سوارها برای امنیت طرق و شوارع و حفظ آقایان حرکت کرده اند ولیکن چند گاری گند و زنجیر و اسبابهای شکنجه و غیره با آنها بود و علی المذکور سردار فیروز کوهی مأمور بود که از قم آقایان را متفرق نماید بعضی را بطرف کلات و بعضی را بطرف اردبیل و بعضی را بطرف کرمان نفی کند و نیز امیر بهادر جنگ گفته بود که اگر شاه اذن بدهد من ملاها را قبل از ورود بقم علاج میکنم .

آقا میرزا مصطفی آشتیانی با عنوان مرض مادرش حرکت کرد ولی از دم دروازه حضرت عبدالعظیم سوارهای دولتی اورا برگردانیدند بردند نیاوران حضور شاه و امروز آمد بشهر که انشاء الله تفصیل این واقعه را بعد از این اشاره خواهیم کرد .

شب پنجشنبه ۲۶ جمادی الاولی سه ساعت از شب گذشته آقایان از کهریزك حرکت نموده و در ساعت هفت از شب گذشته وارد حسن آباد شده و تا صبح آنجا خوابیده رفع خستگی نمودند روز را هم بملاحظه پیاده ها آنجا ماندند در یک ساعت بغروب از حسن آباد حرکت دوساعت و نیم از شب گذشته وارد قلعه محمد علیخان شدند و در آنجا آب بقدر کفایت آنها نبود بمصدمات و زحمات بسیار تهیه آبی دیده شاه مختصری صرف نموده نزدیک بطلوع فجر از آنجا حرکت نموده در اول طلوع آفتاب وارد علی آباد شدند

عین الدوله علاوه بر آن پانصد سوار دو بیست نفر سوار و قزاق فرستاده که اگر در بین راه کسی در مقام حمایت آقایان برآید اورا هدف گلوله سازند در شهر هم احدی جرئت نمیکند اسم آقایان را ببرد بخوبی. شخص بٹائی در کوچه طهران گفته بود با ادعای مسلمانی این گونه سلوک با سادات و ذریه فاطمه محل حیرت و تعجب است سادات و علماء برای آسودگی مادر میان بیابان تشنه و کرسنه و برهنه و پای پیاده در رنج و تعب میباشند ما باید ساکت باشیم مجملأً این شخص بٹا در شب پنجشنبه در حالتی که در پهلوی زنش خوابیده بود با گلوله تفنگ مقتول گردید یعنی گلوله برانش خورده بعد از دو روز مرحوم شد

حالا عمداً او را کشتند و یا اتفاقاً گلوله تفنگ بیابش خورد خدا دانا است نه قاتل معلوم شد و نه قصد این قدر معلوم است که جزشب گرد و نظامی احدی درشب با حربه و سلاح نمیگردد پس معلوم است که قاتل از دیوانیان بوده و آن بنا ازدوستان و حامیان مهاجرین بوده است .

و نیز در این روز يك نفر سید در خیابان شمس العماره با امرایر بهادر دستگیر و بطرف محبس دولتی او را بردند دیگر تقصیر او چه بوده و یا او چه کردند معلوم نشد .

امروز واقعه سفارتخانه انگلیس مسموع گردید و مشهور شد که عده از تجار آنجا متحصن شدند و جمعی از طلاب مدرسه صدر و دارالشفاء را از طرف تجار بردند بسفارتخانه و هر کدامی را يك تومان پول دادند که شب را آنجا بمانند که در واقعه فردا خواهد آمد .

روز جمعه ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز بعضی از اوراق قرآن دیده شد که گلوله تفنگ آنها را سوراخ و خراب کرده بود میگفتند از شصت پاره هائیکه در واقعه مسجد جامع هدف گلوله واقع شده بودند این اوراق و مجلدات محترمه هیجان غریبی در مردم احداث کرده . امروز طرف صبح نگارنده رفت بسفارتخانه انگلیس متجاوز از پانصد نفر جمعیت در آنجا دیده با اینکه طرف عصر محل اجتماع و مذاکره است علت تحصن و پناه بردن اهالی از این قرار است .

واقعه تحصن مات بسفارتخانه انگلیس

در ایران معمول و مرسوم است که هنگامیکه يك یا جماعتی در فشار حاکم یا پادشاه واقع شوند پناه بخانه یکی از بزرگان میبرند و بآن مکان مقدس پناهنده میشوند خواه آن متحصن ضالم باشد خواه مظلوم ملّا شاه یا مأمورین دوات کسی را بخواهند مأخوذ دارند اگر قبلاً باو اطلاع بدهند بجائی متحصن میشود تا امر او اصلاح بشود و اگر کسی هم مال دیوان را بخورد و یا ورشکسته و مفلس شود پس از تهیه خود بجائی متحصن میشود اما محل تحصن راجائی قرار میدهند که محل ملاحظه شاه و حاکم باشد مثلاً امامزاده معتبری اگر باشد بآنجا پناه میبرند و میکوبند فلان در بست رفته است و اگر امامزاده نباشد بخانه یکی از علماء بزرگ آن شهر پناه میبرد و او را واسطه در اصلاح قرار میدهد مثلاً در مشهد مقدس از چوب بست محل امن و تحصن است . در شیراز اطراف امامزاده شاه چراغ محل بست است در کرمان خانه علماء و اطراف خانه هر عالمی محترم محل بست است . در طهران مقصرین و یا غارمین از حکومت بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده میشوند و در آنجا میمانند تا رفع ظلم از آنها کنند بعضی از اوقات در زیر توپ مروارید مینشینند و این توپ بزرگی است که موسوم بتوپ مروارید است و در نزدیکی درب ارك که زیر نقاره خانه است آنرا گذارده اند پناهندگان باین مکان زودتر امر آنها اصلاح میشود چه هر که باین مکان پناه آورد شاه و صدراعظم زودتر بر حال عارض مطلع میشوند در این اواخر سلطنت ناصرالدین شاه و زمان مظفرالدین شاه امر بست نشستن تعمیم پیدا کرده است باین معنی سرطویه شاهی و طویله های شاهزادگان هم محل امنی شده است چه هر کس بسرطویه پناه ببرد مهترها و جلودارها و امیر آخورها از او مهترای میکنند و اتفاقاً کار عارض هم اصلاح میشود در واقع

ناصرالدین شاه ملنعت شده بود که گفته بودند با وساطت را تعسم داد که مظلومین ارحدامصرف بشوند چه در امکنه مقدسه شاند يك نمر موحه جدا گردد آتوب حابواده ظالم باه و هلاك ميشوند باينجهت امكنه عزمقدسه را بپرسيميه امكنه مقدسه نمودند تا تكلی مردم را بطر بواسطه باشد و ظالم راحت و آسوده بخواند اين شد كه هر كس عارض ا ورشكسه ويا مظلوم واقع ميشد و با مستحق سياستى مگردد پناه منرد به وب مروارند و با سرطوله ساهى و با مرل نكي از حانمهاى دربارى و يا حواحه هاى سلطانى و حورده حورده و كم كم امكنه بسب سبار و فراوان ميشد و گاه گاهى هم

ملاحظه سأن عارض ويا مرر كى مطلب ساهنده نكي از سمار بجا ه ها مى شدند ملا در (۱۸۴۸) مىلادى قرياً همداسار فل اعلال و بررگان ملك اران از ظلم حاجى ميرزا آفاسى و برر محمد شاه و صدر اعظم اران بخان آمده سمارت روس و انگلس ملنجى شدند و در آنجا بسب بشبه عر او را از شاه حواسگار بودند و در هنجده و بست سال قبل اصم العلما ملابرى كه از علما و بررگان و سرفا ملار و د نا حد مر ار اهالى ملابى سمار بجا ه روس ملنجى شدند از ظلم و ستم سب الدواه رادر عر الدواه

ابو الحسن مبرز شيخ الرئيس

كه در آتوب حاكم ملار بود حى آنكه آفا مبرا

سيد محمد طباطبايى كه اره ار عتاب مراجهت فرموده بود و رسا ناظم العلما را آوردند و فرمود انودن علما در طهران مناسب سب سما پناه سمار بجا ه روس سربد من خودم كار را اصلاح منمام ناصر العلما بار حرمت نكرد خارج سود ا اطمينان ام باو داده شد و همچين در ماه گذشته حاج شيخ الرئيس كه از علما و شاهزادگان است باهام حریت طلبى طرف سوء ظن دول واقع شد بعض آكه داسب كه عين الدوله در حيان گرفتارى او اسب شاه سمار بجا ه عنماى مرد و از آنجا خارج شد تا آنكه بوسط سمارت امن نامه اردوات براى او گرفته و در دمر سمارت ضبط نمودند

خلاصه از مكاتبات آفای پنهانی سمارت انگلس و آنكه صريح بعض بخار فرموده بود اگر عر الدواه بسما سخت گرفت ملنجى سمارت انگلس شوند بخار باس حال بودند با آنكه در سب دوشنه ۲۳ حادى الاولى كه ورورش آفانان از سهر خارج شدند حيد مرفراس و علام اكشكخانه مبرود در بجا ه حاجى حسن رادر حاجى محمد بقى كه در مهاجرت صبرى و كل حرج آفان بودند و حدمات مرر ك بافان كرده بودند خلاصه مگويند سعامى از حاجى دارم كه ما د بجا ه نكوئم رن حاجى حسن آمد نشت در بجا ه فوراً او را گرفته ما درشكه حاتم را مبريد بطرف مبر عر الدواه و باو مگويند مأمورم سوهرت را بگيرم و اى ما و بحرمانه سلوك خواهد شد چه ساهزاده عر الدواه مرف و وصف حسن ورا شنیده و ملق خاطرى بدو بهمرسانده رن بخاره خواهى جواهى ساكت شد بگازنده داسب مقصود عر الدواه از بردن اس رن حه بود و حه اقامى را در طر داشت لمى

شوهران زن حاجی حسن در واقعه تحصیل بر او یه مقدسه حضرت عبدالعظیم و اکمل حرح آقاییان بوده با برادرش حاج محمد تقی دامن همت و مردانگی را بکمر رده محارح مهاجرین را مدد محلاً زن را در عوض شوهر گرفتند و بردند و چند روز بعد از این واقعه حاج حسن آن زن را طلاق داده و صداقتش را سامه داده بعضی را عقیده این بود که این زن دائمی حاجی حسن بود بلکه صیغه او وده بعضی را عقیده این بود که نه زن دائمی بود و نه انقطاعی بلکه مدرس حاجی ولی اهرار حاج حسن حضور آقای طباطبائی نایبکه او را طلاق داده ام و دیگر بھلوی او برسم دلیل است بر اینکه زن دائمی او بوده و اگر

این افراد نبود نگارنده این واقعه را کند و منمود چه ارشاد کرده عین الدواہ ان طور سابع و فصاح دیده بسته و احدی ندید این ساهراده بناموس کسی دست اندازی نماید خلاصه این سابعه مرده را بی انداره حائف خود روز دوشنبه ۲۳ در خانه آقا محمد دلان انک روسی مجلس حشبی منعقد کردند که آقا محمد رسته معر السلطان را عقد کرده و جمعی از عار و صرافها را مهمان کرده بود که در این اما حاج محمد تقی و حاج حسن برادرش وارد شدند و مدکور داشتند حالات عین الدواہ را در اړه خودسان و دیگران حصرات عار و صرافان این دو برادر را بردند باطافی دیگر که کسی آنها را بند و کسی را فرستاد نه این با و یه رد آقا ان که تکلف ما حسنست پس از حمید ساعی فرستاده مراجعت نمود و از طرف آقای بهیهای بنام آورد که من اسبحاره کرده ام که ماه مرید سفار عاہ الکلس خوب آمده است الله و رو د در سفار عاہ الکلس و در آخاہ حصص اسماء اما ان را مال نکرد عار ا هم

مشورت نمودند که ما با سفارتخانه انگلیس راه و آشنائی نداریم آقا میرزا محمود اصفهانی که از تجار معتبر و از اجزاء انجمن مخفی بود گفت آقا سید علاء الدین سید نصر الدینی بامن همسایه و دوست است با اجزاء سفارت مراده دارد من او را ملاقات مینمایم و از او تکلیف میخوام بالاخره قرار بر این گذاردند که شب را در خانه آقا میرزا محمود حاضر شوند فلذا شبانه را حاضر شدند در محل مذکور و از آنجا میروند بخانه سید علاء الدین پس از عرض حال سید علاء الدین گفت کار بست بسی صعب و دشوار است ولی من يك اندازه کار را بجائی میرسانم تجارت میگویند ما سیصد تومان بشما میدهم که ما را ببرید در سفارتخانه انگلیس و همراهی کنید که از ما پذیرائی کنند پس از مذاکرات بسیار شصت تومان نقد و بقیه را قبض دادند آقا سید علاء الدین کاغذی نوشت یکی از اجزاء سفارتخانه پسرش را حامل آن قرار داد میرزا حاجی آقا تاجر با آقا زاده رفتند بقلهک که محل ییلاق سفارتخانه است و در دو فرسخی طهران واقع و از حیث آب و هوا بهترین امکنه شمیرانات است اجزاء سفارتخانه در اول امتناع و بالاخره جواب دادند که پذیرائی از تجار میشود لیکن بشرائطی که از آن جمله است عدم جنحه و جنایت و مفلس بودن و ورشکستگی که بخواهد مال مردم را بخورد میرزا حاجی آقا گفت هیچ تقصیری ندارند جز آنکه از آقایان همراهی کرده اند و بر حسب اشاره آقای بهبهانی از ترس جان پناه می آورند بسفارتخانه اجزاء میگویند بیایند بقلهک که مکان ییلاقی است میرزا حاجی آقا گفت جرئت ندارند از شهر خارج شوند و در سفارتخانه شهر متحصن میشوند خلاصه قول از آنها گرفته و میآیند شهر و مزده قبول را بتجاردادند فلذا شب سه شنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ نه نفر از تجار معتبر از قراذیل بسفارتخانه انگلیس پناهنده میشوند و اسامی آنها از این قرار است :

آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی - حاجی محمد تقی - حاج محمد حسن - حاج محمد ابراهیم - ملاحسن وارث - حاج علی ماهوت فروش - میرزا حاج آقا حریر فروش - آقا محمد تقی صراف - حاج سید آقا صراف پس از آمدن این نه نفر بسفارتخانه دو نفر سوار هندی و چند نفر قزاق از طرف ژادفر آمدند شهر برای محافظت متحصنین سفارتخانه .

از طرف شازدادر پیغام رفت برای میرزا نصر الله خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه که جمعی از تجار عازم شده اند پناه آورند بسفارتخانه جلوگیری کنید وزیر امور خارجه یا بمسامحه و ملاحظه گذرانید و یا عمداً در مقام خرابی کار عین الدوله بر آمده چه مشیرالدوله وزیر امور خارجه بی میل نبود که عین الدوله از کار بیفتد بلکه انقلاب سلطنت و تزلزل دولت قاجاریه را مایل بود چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد و هم میدانست که اگر عین الدوله از کار بیفتد دیگر احدی قابل صدارت نیست و این مسند و منصب باو خواهد رسید بهر جهت مشیرالدوله وزیر امور خارجه در مقام اصلاح و جلوگیری از هجوم متحصنین بر نیامد بلکه بدولت هم اطلاعی نداد تا بکلی امر سفارتها محکم شد و امر ظاهر و علنی گردید .

دو نفر از اجزاء سفارتخانه یکی حسینقلی خان نواب و دیگری میرزا یحیی خان منشی سفارتخانه امروز وارد شدند بسفارتخانه و بتجار گفتند حالا که شما آمده اید و متحصن شده اید بهتر اینست که مقصود را اهمیت دهید و صرف امنیت خواستن برای خودتان را تنها عنوان نکنید بلکه معاونت آقایان را

عنوان کنید که لازمه آن امنیت خودتان است و هم چند نفری از سادات و اهل علم را نیز با خود همراه کنید هر چه عده زیاد تر و هر قدر از سادات و طلاب با شما باشند بهتر است این شد که تجار در این دو سه روز جمعی از طلاب مدرسه صدر و دارالشفاء را با خود نموده بعضی را پول داده بعضی را بدون پول بردند بسفارتخانه باین طور که آقا سید محمد تقی سمنانی را که از اجزاء آقای بهبهانی بود و برای همین گونه مطالب در شهر مانده بود با آقامیرزا محمود قمی را دیده پنجاه تومان با آقا سید محمد تقی دادند و با آقا میرزا محمود هم دستور العمل دادند این دو نفر هم آنچه ممکن بود از زحمت و صدمه متحمل شدند عده زیادی از سادات و اهل علم را وارد نمودند .

امروز طایفه بزازها و صرافها دکان خود را بسته و رفتند بسفارتخانه حتی صراف و بزاز خیابانها و بازارچه ها که ایام جمعه را نمی بستند امروز را بستند این شایعه در تمام شهر منتشر گردید مردم دسته دسته داخل میشوند طلاب مدرسه ناصریه بحالت اجتماع داخل شدند با اینکه این مدرسه دولتی بود و از طرف ظهیر الاسلام که داماد مظفر الدین شاه و متولی امور مدرسه بود ممانعت و جلوگیری شد باز طلاب اعتنا نکرده و رفتند بسفارتخانه رنود هم در بین افتاده مردم را تحریص و ترغیب مینمودند چون هوا گرم بود در صحن سفارتخانه جادرهای متعدد برپا شد عده سربازان امروزیه ده رسیده آشنی خانه عمومی منعقد گردید مخارج جمیع را از هر جهت حاجی محمد تقی و برادرش حاج حسن برعهده گرفته ذوالریاستین کرمانی که از اعضاء انجمن مخفی بود امامت جماعت نمود بعد از نماز جماعت صندلی گذارده رفت بالای صندلی مردم را موعظه و بیدار نمود فخر الاسلام نیز ملحق شده و رفت منبر و شروع بنطق نمود .

اجزاء انجمن مخفی تازه پیدا شدند و یکدیگر را ملاقات نمودند ولیکن احدی جرئت نمیکند جز معاودت آقایان دیگر عنوانی نماید حتی فیلسوف بهبهانی در یک جادر عنوان کرد که باید ما قانونی از شاه مطالبه کنیم فوراً دورش را گرفتند و خواستند او را خارج نمایند . در عصر امروز اعلانی با ژلاتین طبع شد از جادر مخصوص که جز معدودی در آن نبود بیرون آمد یکی از آنها در پاکت گذارده شد برای شاه فرستاده شد که صورت آن از این قرار است .

عریضه ملت حضور اعلی حضرت بندگان شاهنشاه

مظفر الدین شاه خلد الله ملکه

بشرف عرض مقدس بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاه ججاه اسلام پناه خلد الله مملکت و سلطانه میرساند - نظر بکلمه طیبیه رضویه ثامن الائمه صلوات الله علیه که فرمودند (السلطان ظل الله یاوی الیه کل مظلوم) دعا گوینان اصاله از طرف خود و وکاله از طرف برادران ایمانی عرضه میداریم که دو سال تمام است علمای اعلام قبه الاسلام دار الخلافه از دست ظلم و تعدی حکام جور بحضور مبارک ذات پاک اعلی حضرت اقدس شاهنشاه متظلم شده استعدا نمودند که بساط عدل گسترده شود و این صفت عدل که بزرگترین صفات

حضرت اقدس احدیت عزّ شأنه است و علی الدوام مکنون خاطر مقدس آن پادشاه رؤف عطوف بوده چنانچه دستخط آفتاب نقط بر طبق آن شرف صدور یافته و پرتو عکسش چون آفتاب جهان تاب بهر برزن و روزن تابیده اشاعه شود خائنین دولت ابد مدت این عنوان عرض صحیح شایسته را بلباس ناشایسته بحضور مقدس وانمود داده اند و خاطر مبارک اعلی حضرت اقدس را رنجبه کردند علماء اعلام و سایر رعایا را که تمام ناموس و عرض پادشاه اند یاغی و طاغی قلم داده و اکابر علماء ملت را در ساحت یاک بفساد و سرکشی نسبت داده و رفته رفته کار را بجائی رساندند که جمعی از آل رسول و دوستان علی بن ابیطالب را بگلوله کشتند و در مسجد که خانه یزدان و محل امن و امان عباد الله است علماء اعلام و وزراری رسول را محاصره نموده و آب و نان بر روی آنها بستند و قرآن مجید را که شفیع عرض خود نموده بودند نشانه تیر کردند و علماء اعلام و ائمه جماعت را بتهمت از شهر بیرون و از وطن آواره نمودند محض رفع شبهه کاری هائیکه خائنین دولت در ساحت طاهره اعلی حضرت اقدس شاهنشاه نموده اند عرضه میداریم که استدعای رعایا که نوامیس و عیال پادشاه اند آنست که مجلس معدلتی که حاوی پراچاء احکام قانون محمدی (ص) و مشتمل است بر حفظ نفوس و اموال و اعراض و ناموس و دماء مسلمین و امنیت دوستان محمد و آل محمد (ص) اقامه شود که اجزاء آن اجراء احکام محمدی و فرمایشات پادشاه که تمام مأخوذ از قانون احمدی است دانا یان بطریقه شرع احمدی و امنای پادشاه که در درستی و راستی علی بن یقطین وقت و عقلای و الاء مقام که تمام دولتخواه محمدی مذهب و علوی مشرب خدا جو هستند باشند تا احکام نازله از ساحت قدس و مقام احدیت حضرت پروردگار و قوانین وارده در قرآن را که تمام باره تن و فلند کبد رسول الله هست که خون مظلوم ابی عبد الله الحسین بجهت ابقاء آن احکام ریخته شده است اجراء بدارند تا باراده نافذه و مشیت ماضیه ذات مقدس پادشاه این قانون احمدی و زاکون محمدی (ص) که سر بود تمام قوانین است الیوم مندرس و از میان رفته است جوانی از سر گیرد و چشم اسلام و اهالی محمد پرستان روشن و این کلخن ایران کلشن در کلشن شود و مایه رشك سایر دول گردد و قلب همایون که مظهر اتمّ نام ذوالجلال حضرت قائم آل محمد از ملال و کلال است بیرون آید باقی ایام دولت و قدرت و سلطنت مستدام باد .

سربازها که در کوچه و بازار چاقمه زده بودند و مردم را اذیت میکردند باردوی خارج شهر رفتند يك نفر سرباز در شهر دیده نمیشد جز عده سرباز که در خیابان علاءالدوله گذاردند برای محافظت مردم که مبادا یکی از دیوانیان بیکی از متحصنین بی احترامی کند مردم باین حال که دیده شد بصرف سفارتخانه میرفتند یا برای الحاق بمتحصنین یا برای تماشا و سیاحت .

امروز در اول صبح آقایان وارد علی آباد شدند روز را بواسطه گرما و ملحق شدن پیاده‌ها در علی آباد توقف نمودند .

روز شنبه ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز مهاجرین تا عصر در علی آباد که دو منزلی قم است توقف نمودند طرف عصر حرکت و چند ساعت از شب گذشته وارد کوشک نصره شدند .

امروز بازارها بسته شد تجار و طلاب و بزازها و صرافها عموماً وارد سفارتخانه شدند و با نهایت نظم و معقولیت رفتار میکنند اجزاء سفارتخانه نهایت حسن سلوک و پذیرائی را ظاهر میسازند میتوان گفت سفارتخانه در حکم يك مدرسه شده است چه دزیر بر چادر و هر گوشه جمعی دور هم نشسته‌اند و يك نفر عالم سیاسی از شاگردان مدارس و غیره آنها را تعلیم میدهد یعنی چیزهای تازه بگوش مردم می‌خورد که تاکنون احدی جرئت نداشت بر زبان آورد فیلسوف بهبهانی و بعضی از اجزاء انجمن مخفی روزنامه حبل‌المثین را در دست گرفته بر مردم قرائت مینماید آقا سید رضا کاشی که از منادیان حریت است و آقا سید حسین بروجرودی ملقب بمیدر الاسلام و بعضی دیگر در چادرها وارد میشوند قند و چای و غیره توزیع مینمایند گاریهای خوردنی متوالیاً داخل میشود قند و چای و نان و برنج و غیره می‌آورند جمیع مخارج و لوازم را حاج محمدتقی و برادرش حاج حسن میدهند اگر هم از جائی هم محرمانه بولی برسد جمع بر این دوبرادر میشود وزیر مختار انگلیس هنوز وارد نشده است ژاندر سفارت هم با ملت همراه است مشهور شد که ژاندر فرشته است نیاوران در قصر صاحبقرانیه که حضور اعلیحضرت مشرف شود و تظلم تجار و مردم را بعرض برساند عین‌الدوله مانع شد و خودش هم از او پذیرائی نکرد و عذر آورد که شاه مریض است چنانچه عرضی دارید بتوسط وزیر امور خارجه کتباً عرض کنید این شایعات اگرچه دروغ و یا مخالف مرسوم باشد باز عوام باور کرده موجب قوت قلب آنها میگردد بر عده آنها افزوده میشود .

روزنامه ایران که روزنامه رسمی دولتی است مورخه نوزدهم جمادی الاولی امروز از تحت ضبع خارج شد و قانون عدلیه را که درج کردند چند نسخه از آن را بدست بعضی داده آوردند در سفارتخانه و در بین مردم منتشر ساختند ولی هر کس دستش آمد پاره کرد چه عین‌الدوله پس از آنکه شنید تجار در سفارتخانه متحصن شده‌اند از عاقبت امر اندیشه نمود فوراً حکم داد نظامنامه برای عدلیه نوشته و فرستاد بداره روزنامه ایران و اطلاع و در بین مردم شایع ساختند که عدالتخانه عملاً قریب تأسیس خواهد شد نویسنده نظامنامه کویا ممتازالدوله پسر مکرّم السلطنه است که تازه بداره عین‌الدوله وارد شده است و اعلم از او در دستگاه عین‌الدوله کسی نیست زیرا که مشارالیه از اشخاص تحصیل کرده زبان فرانسه و ترکی عثمانی را بخوبی تعلیم گرفته و مدتی هم در اسلامبول بوده قوانین عدلیه عثمانی را از زبان ترکی

ترجمه نموده و هم بحالات عین الدوله مسبوق و هم مقتضیات زمان را میداند (ممتاز الدوله در زمان مشروطیت اول مدتی رئیس مجلس بوده و امروز هم که زمان طبع و تنقید تاریخ بیداری است وزیر عدلیه است شرح حالاتش عمّا قریب خواهد آمد .

نگارنده این نظامنامه را در تاریخ درج مینماید که وضع تألیفات و اندازه ترقی این زمان و مرتبه دانش اهالی دست خواننده تاریخ آید .

در شماره نهم از سال پنجاه و نهم روزنامه ایران که روزنامه دولتی است که مورخه پنجشنبه ۱۹ جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ هجری موافق ۲۱ ژوئیه ماه فرانسه این نظامنامه مندرج است و صورت آن از اینقرار است :

قانون عدلیه

بتاریخ ربیع الثانی یونتئیل ۱۳۲۴ بمدد تأییدات حضرت قادر متعال ترتیب و اساس دیوان عدالت عظمی که مظهر عدل و نصف ملوکانه است مطابق فصول و فقرات ذیل تشکیل و مرتب میشود :

فصل اول - تکالیف و حدود وزارت عدلیه

فقره اول - مطابق دعاوی و تظلماتی که در ممالک محروسه ایران طرح میشود اعم از اینکه متداعیین رعیت خارجه یا داخله یا از طبقه نظام یا از صنف تجار باشند رسیدگی و حکم و ضمیمه بالا انحصار راجع بوزارت عدلیه عظمی است .

فقره دوم - در موقع محاکمات نظامی و خارجه و تجارتی حضور امانه وزارتخانه‌های جلیله حاکم و خارجه و تجارت در وزارت عدلیه شرط است .

فقره سیم - دایره وزارت عدلیه در حکم محضر مبارک شخص شخیص همایونی ساه شاهی است اعم از شاهزادگان عظام و وزراء فخام و ارباب مناصب لشکری و کشوری و سایر طبقات مردم مطلق هر کس را وزارت عدلیه احضار کند باید خود او یا وکیل ثابت الوکاله او در وزارت عدلیه بدون تأمل و تجافی در موقع مقرر حاضر شود .

فقره چهارم - وزارت عدلیه در احضار اشخاص مدت معینی را مهلت قرار خواهد داد که بتوانند در زمان مهلت خود را برای حضور در وزارت عدلیه حاضر کنند و اگر با رعایت این مهلت حاضر نشوند مطابق فصول جداگانه بتفاوت موضوع مطالب و دعاوی مورد مجازات خواهند بود .

فقره پنجم - احکام و مقررات وزارت عدلیه تالی حکم پادشاه و تغلف از آن بدون عفو و اغماض مستوجب مجازات است .

فقره ششم - مهر دولتی وزارت عدلیه در حکم امضاء شخص همایون و احکام این وزارتخانه مستغنی از امضاء شخص اول دولست .

فقره هفتم - وزارت عدلیه برای هر یک از ولایات و ممالک محروسه امانه عدلیه مأمور خواهد کرد و حدود و تکالیف آنها مطابق مندرجات فصول ترتیب اداره وزارت عدلیه معلوم خواهد شد .

فقره هشتم - رؤساء عدلیه ولایات و اجزاء وزارت عدلیه بتصویب شخص وزیر عدلیه معین و در

بیشگاه دولت معرفی میشوند و وزیر عدلیه حق عزل و انفصال آنها را نخواهد داشت مگر بعد از ثبوت تقصیر و یا اجازه و امضای همایونی .

فقره نهم - وزارت عدلیه ماهی یکبار راپورت کارهای تمام شده را بتوسط جناب اشرف اتابك اعظم تقدیم حضور همایونی خواهد کرد .

فقره دهم - در مطلق دعاوی قدیمه که مدت آن زاید بر بیست و پنج سال است وزارت عدلیه برای مدعی جز تکلیف قسم بر مدعی علیه حقی نخواهد شناخت و این نوع دعاوی در صورتی محکوم باین حکم است که در مدت مزبور مدعی بهیچوجه طرح و عنوان دعاوی خود را نکرده باشد .

فقره یازدهم - وزارت عدلیه باید با کمال بیغرضی و بیطرفی بقانون شرع مطاع بعرایض متظلمین رسیدگی کند و یقین بداند که چنانچه طرف شکایت احدی واقع شود در مجلس شورای دولتی در تحت استنطاق داخل و چنانچه اندک تجافی در حدود مقرر او نابت شود مورد مؤاخذه و مسئولیت سخت خواهد بود و همچنین اگر خلاف عرض عارض و بیگناهی وزیر عدلیه معلوم و محقق خواهد شود سیاست مقتری مطابق فصول مجازات جداً باجرا خواهد رسید .

فقره دوازدهم - وزارت عدلیه هر يك از کسبه و اصناف شهری را در موقع لزوم با اطلاع حکومت دارالخلافه بدائرة عدلیه احضار خواهد کرد .

فقره سیزدهم - در هر نوع مطلب و دعوی که در وزارت عدلیه طرح میشود بعد از ثبوت حقیقت احد الطرفین و حکم بحقانیت او باید مستندات طرف دیگر را که فساد آن معلوم شده و از صورت سندیت خارج و در کابینه وزارت عدلیه ضبط نمایند که مجدداً وسیله عنوان مطلب و تجدید دعاوی او در دست مدعی نباشد .

فقره چهاردهم - مطالبی که در دائره حکومت دارالخلافه سابقاً طرح و ختم شده است چنانچه مجدداً بوزارت عدلیه رجوع شود یا رجوع بتحقیقات و قرارداد حکومت دارالخلافه در مجلس استیناف وزارت عدلیه تجدید رسیدگی خواهد شد .

فصل دوم - ترتیب اداره وزارت عدلیه

شعبه اول - ترتیب اداره عدلیه مرکزیه :

فقره اول - دائره وزارت عدلیه در یکی از بیوتات دواتی تشکیل خواهد شد .

فقره (۲) - دائره وزارت عدلیه بشرح ذیل دارای مجالس و دوائر مخصوصه خواهد بود :

(۱) مجلس وزیر عدلیه (۲) کابینه وزارت عدلیه (۳) مجلس محاکمات داخله (۴) مجلس تفتیش و استنطاق (۵) مجلس استیناف (۶) دائره اخذ حقوق (۷) فراشخانه وزارت عدلیه (۸) دائره مأمور اجراء (۹) مجلس محاکمات خارجه مجلس وزیر عدلیه .

فقره (۱) اجزاء مجلس (اول) وزیر عدلیه (دوم) معاون وزیر عدلیه (سوم) منشی باشی وزارت عدلیه (چهارم) یکنفر معاون منشی باشی .

فقره (۲) - کلیه دعاوی و تظلمات بدوا در طی يك ورقه ممهور در حضور شخص وزیر عدلیه

طرح میشود و وزیر عدلیه بمناسبت مطلب بتوسط اداره کابینه وزارت عدلیه بمجالس مقتضیه رجوع خواهد کرد یعنی فقط در ظهر ورقه اسم آن مجلس را یادداشت و بداره کابینه خواهد فرستاد .

فقره (۳) - عرایض و اوراقی که از این مجلس بکابینه وزارت عدلیه فرستاده میشود منشی باشی وزارت عدلیه اسم عارض و موضع دعوی را در کتابچه مخصوص یادداشت خواهد کرد که در آخر هر روز معلوم شود چند فقره مطلب بوزارت عدلیه اظهار شده و موضع تظلمات چه بوده و بتوسط اداره کابینه بکدام يك از ادارات وزارت عدلیه رجوع شده است .

کابینه وزارت عدلیه :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) رئیس کابینه (دوم) یکنفر معاون رئیس (سوم) یکنفر ضابط ثبت اسناد (چهارم) یک نفر محاسب (پنجم) یکنفر محرر .

فقره (۲) - اداره کابینه بشرح ذیل دارای دفاتر مخصوصه خواهد بود :

(۱) دفتر منگنه و یادداشت (۲) دفتر ثبت و ضبط اسناد (۳) دفتر تعیین حقوق دفتر منگنه و یادداشت .

فقره اول - اوراقی که از مجلس وزیر عدلیه بکابینه فرستاده میشود اول باین دفتر خواهد رسید .

فقره دوم - این دفتر با اسم هر يك از ادارات کتابچه های مخصوص که نمره و اسم روز و سال در آن طبع شده است مرتب خواهد کرد .

فقره سوم - از روی ورقه اسم صاحب مطلب و موضع تظلم در این کتابچه یادداشت و پشت ورقه منگنه میشود بعد ورقه و کتابچه را اداره کابینه برای رئیس آن اداره که مطلب بآنجا راجع است میفرستند ورقه را برئیس آن اداره تسلیم و در ذیل یادداشت مطلب بمهر مخصوص آن مجلس رسیده میگیرند و همچنین کتابچه هایی که برای رسید نوشتجات طبع و مرتب میشود با پاکتهای صادره از وزارت عدلیه بداره فراشخانه وزارت عدلیه میرود یا کتھا را فراش باشی تحویل و بعد از تبلیغ نوشتجات رسید یا کتھا را در همان کتابچه بمهر صاحبان پاکتهای گرفته کتابچه ها را آخر هر روز بداره کابینه رد میکند .

فقره چهارم - این دفتر هفته دو مرتبه از روی یادداشتهای اوراقی که بدارت وزارت عدلیه فرستاده است نتیجه اقدامات آن اداره را از رئیس اداره استعلام میکند و پس از یکمرتبه اظهار اگر بلا اقدام مانده باشد بشخص وزیر عدلیه رجوع خواهد کرد .

دفتر ثبت و ضبط اسناد :

فقره اول - این دفتر مطابق شرح ذیل بدفاتر مخصوصه منقسم میشود :

(۱) دفتر دعاوی نقدیه (۲) دفتر دعاوی ملکیه (۳) دفتر جنایات (۴) دفتر موارث .

هر يك از این دفاتر دارای دوشعبه خواهد بود (شعبه خارجه) (شعبه داخله) .

شعبه داخله بدو قسم است : (داخله عامه) (داخله خاصه) .

و داخله خاصه نیز بدو قسم است : (داخله خاصه نظامی) (داخله خاصه تجارتی) . و از این قرار مجموع شعب و اقسام هر يك از این دفاتر بر چهار دفتر توزیع میشود پس در دفتر ثبت و ضبط اسناد بشرح فوق

شانزده دفتر مخصوص ترتیب خواهد شد و فهرست مجموع دفاتر از این قرار است :

(۱) دفتر دعاوی نقدیه خارجه (۲) دفتر دعاوی ملکیه خارجه (۳) دفتر جنایات خارجه (۴) دفتر موارد خارجه (۵) دفتر جنایات داخله عامه (۶) دفتر دعاوی ملکیه داخله عامه (۷) دفتر دعاوی نقدیه داخله عامه (۸) دفتر موارد داخله عامه (۹) دفتر دعاوی نقدیه خاصه نظامی (۱۰) دفتر دعاوی ملکیه خاصه نظامی (۱۱) دفتر جنایات خاصه نظامی (۱۲) دفتر موارد خاصه نظامی (۱۳) دفتر دعاوی نقدیه خاصه تجارتنی (۱۴) دفتر دعاوی ملکیه تجارتنی (۱۵) دفتر جنایات خاصه تجارتنی (۱۶) دفتر موارد خاصه تجارتنی .

فقره (۲) - از آغاز شروع برسدگی هر مطلب تا انجام نوشتجات و اوراقی که در آن قضیه بوزارت عدلیه میرسد و تحقیقاتیکه میشود و ثبت نوشتجاتی که در آن موضوع صادر شده با ثبت حکم قطعی که در انجام امر میدهند تمام بترتیب نمره در یک محفظه مخصوصی ضبط خواهد شد .

فقره (۳) - اسناد باطله که بعد از کشف فساد امر ضبط میشود در این دفتر محفوظ خواهد بود .

دفتر تعیین حقوق :

فقره اول - احکام صادره از وزارت عدلیه در این دفتر ملاحظه و حقوق ده یک معمول آنرا محاسب این دفتر معلوم کرده حکم را با ورقه مخصوصی که در آنجا مبلغ و میزان حقوق ذکر شده است بداره اخذ حقوق میفرستد و بعد از آنکه اداره اخذ حقوق حکم را بصاحبش رساند پس از اجراء مدلول حکم حقوق ده یک را دریافت و آن ورقه را مهورا بداره کابینه رد میکند و در دفتر تعیین حقوق ضبط مینمایند .

فقره دوم - این دفتر هر هفته صورت عایدات وزارت عدلیه را از اداره اخذ حقوق مطالبه کرده در کتابچه مخصوص ثبت خواهد کرد .

مجلس محاکمات داخله :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) رئیس محاکمات (دوم) دو نفر معاون رئیس (سوم) یک نفر محرر (چهارم) دو نفر معاون تحریر (پنجم) دو نفر ثبات .

فقره (۲) مطلق دعاوی و تظلمات داخله اعم از اینکه متداعیین از طبقه نظام یا از صنف تجار و غیره باشند از وزارت عدلیه بتوسط اداره کابینه باین مجلس رجوع میشود .

فقره سوم - این مجلس با حضور متداعیین یا وکلای آنها با کمال دقت با اسناد طرفین رسیدگی کرده رأی و استنباط خود را مینویسد و اگر محتاج بمرافعه شرعیه باشد از این مجلس بمراقبت یک نفر امور وزارت عدلیه بتراضی طرفین رجوع بمحضر شرع مطاع خواهد شد .

فقره چهارم - عموم مردم از هر طبقه شرعا و عرفا در محضر محاکمات حق مساوات دارند .

فقره پنجم - رئیس مجلس باید محیط بمسائل شرعیه و عرفیه و از شوائب غرض مبرا و دارای کمال دیانت و امانت باشد و همچنین دقت نظر و قوه فهم اسناد شرعیه برای سایر اعضاء این مجلس شرطست .

فقره ششم - اوراق و نوشتجاتیکه در این مجلس محل حاجت فوری نیست بداره کابینه میفرستند و باز در موقع حاجت استعاده میکنند .

فقره هفتم - نوشتجاتیکه از این مجلس برای تحقیق مطالب لازمه یا برای احضار اشخاص صادر میشود بالتمام بادره کابینه فرستاده میشود و از آنجا بعد از ثبت و یادداشت بادره فراشخانه وزارت عدلیه خواهد فرستاد .

فقره هشتم - احضارنامه های این مجلس تمام از طرف وزیر عدلیه و بمهر وزارت عدلیه فرستاده خواهد شد .

فقره نهم - احکامی که بعد از رسیدگی و تحقیق از این مجلس صادر و بمهر وزارت عدلیه میرسد ثبات محاکمات اصل و سواد حکم را بادره کابینه میبرد و بعد از مقابله و تطبیق سواد را در دفتر کابینه ضبط و اصل حکم را اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بصاحب مطلب میسراند .

مجلس تفتیش و استنطاق :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) یک نفر رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یک نفر محرر (چهارم) یک نفر معاون تحریر .

فقره دوم - مطلق مطالب التباسی و اسناد مخدوشه و اشخاصی که متهم بجرم و جنایتی هستند باین مجلس رجوع خواهد شد .

فقره سوم - رئیس و مرؤس در این مجلس علاوه بر شرایط صدق و تقوی باید تا یک درجه صاحب علم و عمل و از اشخاص زرنگ و زکی الحس انتخاب شوند .

فقره چهارم - در رجوعاتی که باین مجلس میشود بعد از رسیدگی و استنطاق راپورت قضیه را مطابق قرائن و امارات معلومه بمجلس وزیر عدلیه میفرستند و آنچه راجع با اسناد مخدوشه است بموجب حکم وزیر عدلیه سند مهور از صورت سندیت خارج و با راپورت قضیه بادره کابینه ارجاع و در آنجا ضبط میشود و آنچه راجع بسایر مطالب التباسی و جنایات است حکم تنبیه مرتکب را وزیر عدلیه مطابق فصول مجازات تعیین و امضاء نموده بتوسط اداره کابینه بادره مأمور اجرا احکام خواهد فرستاد و راپورتیکه در این قضیه داده شده است اداره کابینه ضبط خواهند کرد .

مجلس استیناف :

فقره اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یک نفر محرر .

فقره دوم - در هر قضیه بعد از رسیدگی و محاکمه چنانچه احدی از عارضین حکم مجلس محاکمات را منسوب بغرض و اشتباه کند و با براهین قطعیه بوث حق خود و بطلان تحقیقات را بتواند مدلل نماید حق دارد رسیدگی بدعوی خود را استیناف از وزیر عدلیه بخواهد و این رسیدگی مجدداً از مجلس وزیر عدلیه باین مجلس رجوع خواهد شد .

فقره سیم - مطابق فقره سیم مجلس تفتیش و استنطاق اجزاء این مجلس نیز باید دارای همان شرایط و معلومات باشند .

فقره چهارم - این مجلس بدو معلومات و تحقیقات سایر دوائر را در موضع دعوی از رؤساء آن دوائر استفاده نموده و با کمال غور و دقت در مطالب راجعه رسیدگی و معلومات خود را کتباً بمجلس وزیر

عدلیه راپورت میدهد و چنانچه بعد از این رسیدگی مجدد سهواً اشتباهی که در حکم سابق محتمل بوده است معلوم و مسجل شود حکم سابق را وزیر عدلیه بتوسط مأمور اجراء احکام استرداد و باطله کرده ناسخ آن را در مجلس محاکمات مجدداً تحریر و بامضاء وزارت عدلیه رسانیده اصل و سواد این حکم و باطله حکم سابق را با دأره کابینه میفرستند سواد این حکم و باطله را در دفتر کابینه ضبط و سواد حکم سابق از دفتر کابینه استخراج میشود و این حکم مجدد را بترتیب معمول اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بعارض تسلیم مینماید .

فقره پنجم - بعد از رجوع بمجلس استیناف چنانچه باز محال سخنی برای مدعی باشد و بتحقیقات این مجلس متقاعد نشود میتواند در عریضه بمجلس دارالشورای دولتی عرض و دلائل شکایت خود را در آنجا ذکر کند در این صورت مجلس دارالشوری با کمال دقت رسیدگی و صحت و بطلان حکم وزارت عدلیه را معلوم خواهد کرد .

فقره ششم - بعد از رسیدگی مجلس استیناف با رسیدگی مجلس دارالشوری سهواً غفلت اجزاء محاکمات یا خلاف عرض مدعی هر کدام ثابت شود برای هر یک مطابق فصول مجازات مؤاخذنه و جزای معلومی مقرر خواهد بود .

دأره اخذ حقوق :

فقره اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس اداره (دوم) یکنفر محاسب (سوم) یکنفر تحویلدار .
فقره دوم - کلیه احکام قطعیه وزارت عدلیه راجع بدعاوی و مطالبی که فیصل یافته است بتوسط اداره کابینه باین اداره خواهد رسید .

فقره سوم - این اداره مطابق فقره اول از تکالیف دفتر تعیین حقوق حکم وزارت عدلیه را بعد از اخذ حقوق ده یک بعارضین ابلاغ و کلیه عایدات در نزد تحویلدار جمع خواهد شد .
فقره چهارم - این اداره هر ماه کتابچه وجوه عایدۀ وزارت عدلیه را تحریر و بمجلس وزیر عدلیه خواهد فرستاد .

فقره پنجم - وزیر عدلیه کتابچه عایدات را بتوسط جناب اشرف اتابک اعظم بعرض حضور همایونی میرساند و حقوق رئیس و مرؤس بر حسب امر همایونی بصندوق وزارت عدلیه حواله خواهد شد .
فقره ششم - هر سال کتابچه جمع و خرج وزارت عدلیه در این اداره تحریر و بعد از عرض حضور همایون بوزارت مالیه تسلیم میشود .

دأره فراشخانه وزارت عدلیه :

فقره اول - یک نفر نائب فراشخانه و بیست نفر فراش از فراشخانه مبارکه همایونی مأمور خدمات وزارت عدلیه خواهند بود .

فقره دوم - فراشباشی وزارت عدلیه مسئول است که در موقع احضار اشخاص نسبت باحدی سوء ادب و ترك احترام نشود .

فقره سوم - نوشتجاتیکه از اداره کابینه وزارت عدلیه باین اداره رجوع میشود فراشباشی هم را

در لف کتابچه‌های مخصوص تحویل و بفراشها قسمت میکنند و بعد از تبلیغ نوشتجات کتابچه را که صاحبان یا کت رسید داده‌اند به اداره کابینه مسترد خواهد داشت .

فقره چهارم - هر يك از فراشها که از اشخاص مدعی علیهم قبول عذر و رشوت کند و در حاضر کردن آنها تأخیر و تقاعد نماید بمجلس انبار فرآشخانه مبارکه همایونی خواهد رفت .

دائرة مأمور احکام اجراء

فقره (۱) - رئیس اجراء احکام (اول) یک نفر معاون (دوم) یک نفر محرر .

فقره (۲) - رئیس این اداره یک نفر از رجال کافی بیغرض و نافذ القول دولت خواهد بود .

فقره سوم - پس از صدور احکام قطعی در صورتیکه موضوع آن محاکمه راجع بحکومت دارالخلافه یا وزارتخانه‌های جلیله جنگ و خارجه و تجارت و غیره باشد اجراء احکام را جداً از رئیس ادارات مزبوره مطالبه نموده تا آخرین نقطه مراقبت تأمه در اتمام عمل خواهد داشت و در هر موضوع اقدامات خود را بمجلس وزیر عدلیه راپورت میکند و این راپورت در کابینه وزارت عدلیه ضبط خواهد شد .

شعبه دوم - ترتیب عدالتخانه های ولایات .

فقره اول - برای دوا بر عدلیه و لایات مأمورین امین با دیانت که محیط بمسائل شرعی و عرفیه و معصون از شوائب اغراض و متحلی بصفات حسنه باشد بتصویب وزیر عدلیه فرستاده میشود که اهالی هر محلی بدون احتیاج رجوع بمرکز بدیوان مظالم آن محل رجوع کند .

فقره دوم - احکام و تصدیقات این مأمورین ناظر منزله حکم وزارت عدلیه است .

فقره سیم - در هر ولایت فقط یک نفر مأمور عدلیه از مرکز فرستاده میشود و سایر اجزاء بقدر احتیاج از محترمین و اعیان محل بشرف عضویت نائل میشوند .

فقره چهارم - در هر مملکت از ممالک محروسه یک نفر رئیس عدلیه و یک نفر معاون رئیس فرستاده خواهد شد .

فقره پنجم - معاون رئیس را رئیس عدلیه با تصویب وزارت عدلیه معین خواهد کرد .

فقره ششم - رئیس عدلیه میتواند معاون مخصوص خود را از اهالی آن مملکت تعیین کند .

فقره هفتم - در هر مملکت از وجوه اعیان و محترمین آنجا معدودی در دائرة عدلیه سمت معاونت و عضویت خواهند داشت و اسامی آنها در دفتر عدلیه محلی ثبت میشود .

فقره هشتم - این اشخاص بتصویب وزیر عدلیه و تصدیق حاکم محل و بر حسب اجازه و امضای همایونی بشرف عضویت نایل میشوند .

فقره نهم - این مأمورین هر هفته راپورت مسائل راجعه بمحل مأموریت خود را بوزارت عدلیه میفرستند .

فقره دهم - هر يك از مأمورین عدالتخانه‌ها يك نسخه از نظامنامه وزارت عدلیه داده میشود .

فقره یازدهم - احکام صادره از دیوانخانه‌های ولایات بدست حکام اجراء میشود و حکومت هر

محل دراجراء احكام و تقويت ديوانخانه مسئوليت تامه خواهد داشت .

فقره دوازدهم - چنانچه اجراء امر مهمي در هريك از ولايات متعسر اقتاد مأمور عدليه آن محل متداعين را بر حسب حكم و احضار وزير عدليه بعدالتخانه مركزيه مي فرستد و در اينجا بامراجعه بتحقيقات محليه رسيدگي و احقاق حق خواهد شد .

فقره سيزدهم - بعرايض اهالي هر محل آنچه راجع بعدليه است وقتي جواب گفته ميشود كه شكايات از شخص رئيس عدليه داشته باشند در اين صورت اگر بمكاتبه و تحقيقات محلي مطلب كشف نشود عارض هر كس باشد با مأمور عدليه بعدالتخانه مركزيه احضار و در اينجا بگفتگوي طرفين رسيدگي ميشود و تقصير بر هريك وارد شود مطابق فصول مجازات مورد تنبيه و سياست خواهد بود .

فقره چهاردهم - در هر مملكت و ولايت نظامنامه عدليه مركزيه را از ترتيب محاكمات و استنطاق و استيناف و حفظ اسناد كاملاً رعایت خواهند كرد .

سواد دستخط همایونی

جناب اشرف اتابك اعظم - آنچه در اين كتابچه نوشته شده همه صحيح و مطابق مقررات عليه ما است بايد از اين تاريخ بيعد وزارت عدليه بهمين ترتيب دائر شود و از حدود و احكاميكه مقرر شده است هيچكس حتي اولاد مستثني نخواهد بود و تمام فصول و فقرات فوق بلامتخلف بايد بموقع اجراء برسد . جمادى الاولى يونتيل ۱۳۲۴

امروز خبر رسيد كه بعض بلدان ايران تعطيل عمومي كرده اند اين شايعه نيز متحسين را قوتی بى اندازه داد .

مشير الدوله

ميرزا نصرالله خان مشير الدوله نائيني پدرش مستقى به آقا محمد و مستقط الراس اوقصبه نائين است (نائين بلوکی است از مملکت يزد) آباء و اجدادش از سلسله فقراء و عرفاء بوده جد پدری او حاجی عبدالکريم وجد مادری او حاج محمد حسن معروف نائینی هستند و هر دو از مشاهير عرفا بوده اند ليکن حاج محمد حسن جد مادری او كه مدفنش در نائين و دارای تكيه و بقعه و محل اجتماع فقراء و حوزة عرفاء و از جمله اخيار بلکه از اوتاد بشمار می آيد مقامش بالا تر از حاج عبدالکريم جد پدری او است مشير الدوله اگرچه نسباً از خانواده بزرگ و داخل در خوانين نبوده بلکه از مردمان فقيری بضاعت بوده ولی سلسله آنها همه از معارف و درویش مسلک بوده و بعضيها عقیده کامل در حق حاج محمد حسن نائینی جد مادری او دارند و او را از بزرگان عرفاء و دارای مقام عالی میدانند چنانکه از جناب آقا ميرزا اسدالله خان موفق السلطان كه سالها بسمت منشی باشی گری در نزد مشير الدوله بوده شنيدم كه از قول مشير الدوله نقل ميكرد كه يك شب مرحوم حاج محمد حسن جد خود را در خواب ديدم كه يك كيسه بمن داد و گفت نصرالله در اين كيسه هر چه هست متعلق بتمو می باشد كيسه را باز كردم ديدم سه عدد مهر در آن كيسه می باشد كه يکی مهر وزارت لشکر می باشد و ديگری مهر وزارت خارجه و ديگری مهر صدارت .

مشیرالدوله در بدایت عمر که از نائبن جلاء وطن کرده بطهران آمده بود میگویند يك مدتی بکتابت تحصیل معاش میکرده بعد در اداره میرزا عبدالوهاب خان نصیرالدوله (آصف الدوله) نوکری پیدا کرد که تقریباً ماهی به دوسه تومان مواجب خدمت میکرد تا زمانیکه میرزا سعیدخان مؤتمن الملك وزیر امور خارجه میشود میرزا نصرالله خان هم آن اوقات داخل بوزارت امور خارجه میشود و پس از مدتی که در آن اداره خدمت میکند مرحوم میرزا ابراهیم خان نایب الوزاره بکارگذاری مهمام خارجه آذربایجان مأمور میرزا نصرالله هم بسمت منشی گری با میرزا ابراهیم خان بتبریز میرود و در آنجا متأهل میشود دختر حاجی میرزا تقی آجودان کارگذاری را که مادر میرزا حسن خان (مشیرالدوله حالبه) وسایر اولاد مشیرالدوله است اختیار میکند بعد از فوت میرزا ابراهیم خان نایب الوزاره اوهم بطهران مراجعت می نماید و باز در وزارت خارجه مشغول خدمت میشود و چون بسیار آدم کار کن و زحمت کش و در نوکری پشت کار فوق العاده داشته در سنه ۱۲۹۹ بنیابت دوم وزارت امور خارجه و مدیری تحریرات اداره روس منصوب و پس از مدتی بمنصب خانی ولقب مصباح الملکی ملقب ویر تبه نیابت اول وزارت خارجه نائل و در سنه ۱۳۰۸ بلقب مشیرالملکی ملقب میشود و آن اوقات وزارت امور خارجه با مرحوم میرزا عباس خان قوام الدوله بوده و چون میرزا علی اصغر خان امین السلطان در آنوقت در بیشگاه و دربار سلطنت ناصرالدین شاه تقرب فوق العاده داشته میخواست رشته پلتیکی امور مملکت را هم در دست داشته باشد لیکن از آنجا که مرحوم میرزا عباسخان قوام الدوله وزیر امور خارجه بسیار آدم غیور و متین و صاحب نخوت و غرور فوق العاده بوده نمیخواست امین السلطان در کارهای وزارت خارجه مربوط باشد بعبارة آخری زیر بار تمکین امین السلطان نمبرفته اما امین السلطان چون قرب فوق العاده در نزد شاه داشت باین واسطه بوزارت امور خارجه نیز دخالت داشت و برای اینکه مقاصد خود را در امور پلتیکی بدست آورده باشد مشیرالملک را پیش میکشید و بواسطه اوبتمام کارهای وزارت خارجه دخل و تصرف میکرد که در مواقع مشیرالملک را نوکر خودش میدانست و کارهای راجع بخارجه را بمیل و اراده خودش اداره میکرده تا کم کم مشیرالملک اعتماد و وثوق فوق العاده در نزد امین السلطان پیدا کرد که علاوه بر کارهای وزارت خارجه در امور داخله مملکت هم از قبیل تعیین حکام و سایر امور بزرگ دولتی دخالت تامه داشته که در همان اوقات باتکال و اعتماد بامین السلطان و همراهی او از جهت ثروت و مکنث پیش افتاد تا اینکه در سال ۱۳۱۰ بمعاونت و مدیری کل وزارت امور خارجه و اعطاء یکوب خدمت حبه ترمه شمس مرصع نائل میشود و در سنه ۱۳۱۴ که امین السلطان صدراعظم از صدارت معزول و بقم تبعید شد و صدارت ایران بمرحوم مرزا علی خان امین الدوله رسید و وزارت حنک بشاهزاده فرمانفرما عبدالحسن میرزا مفوض گردید از آنجا که مشیرالملک آدم سلیم النفس و با حسن سلوکی بود با وجود مخالفت مرحوم امین الدوله با امین السلطان و با وجود مخالفت امین السلطان بشاهزاده فرمانفرما وزیر جنگ و با آن اعتماد و وثوق و محرمی که مشیرالملک با امین السلطان داشت با همه این کفایت که ظاهر داشته باز شاهزاده فرمانفرما مشیرالملک را بوزارت لشکر انتخاب نموده و شرط قبول وزارت جنگی خود را موکول بمویض وزارت لشکر بمشیرالملک نمود و باین واسطه از مدیری و معاونت وزارت خارجه منفصل و بوزارت لشکر

منصوب گردید و با اینکه تا آن اوقات نوکری مشیرالملک تماماً دروزارت امور خارجه بوده و بکارهای وزارت لشکر هیچ مربوط نبوده چون در اداره کردن کار يك سبك مخصوصی داشته مدت سه سال هم کارهای وزارت لشکر را در نهایت خوبی از بשר برد و آن اوقات وزارت امور خارجه با مرحوم شیخ محسن خان مشیرالدوله بود و برای استعلاج مسافرت بفرنك کرده بود و دریاریس داعی حق را لیک گفت نظر بسابقه اطلاعات مشیرالملک دروزارت امور خارجه و امور بلیتکی و روابط دول خارجه با داخله این شغل خطیر که وزارت خارجه باشد با اقب مشیرالدوله باوداده شد و چندین سال در نهایت خوبی

و اقتدار وزارت خارجه را اداره کرد و از يك طرف هم مرزا حسن خان (۵۶ برابره) حاله سر بزرگ، او که سال در اروپا تحصیل کرده و به دستش به کارهای وزارت خارجه و امور بلیتکی و روابط دول خارجه با داخله

از اسخاص ایران دیده شده بکارنده از میرزا اسدالله خان موفق السلطان که منشی باشی او بوده حکایانی شنیده که در ضمن صفات حمیده و اوصاف پسندیده

مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا

او بیان میکرد که در کمتر کسی از بزرگان ایران دیده شده است مخصوصاً در صفت عفو و اغماض و پرده پوشی معایب مردم دوسه حکایت از مشیرالدوله نقل کرده که اگر ذکر شود خواننده حمل بر اقرار خواهد کرد بالجمله بعد از چند سال که وزیر امور خارجه بود مقدمات مشروطه در ایران پیش آمد و آن اوقات صدارت ایران با شاهزاده عین الدوله بود و چون عین الدوله با اساس مشروطیت همراهی نداشت بواسطه اقدامات مردم و انقلاب و شورش ایران برای پیشرفت مشروطیت عین الدوله از صدارت معزول و مشیرالدوله صدر اعظم ایران

مشیرالدوله اگرچه در ترقی و بیان خوب نبود بلکه در زیانش کندی و لکننت ظاهر میشد لکن کارهای او از روی عقل و کیاست بود مخصوصاً در تربیت اولاد خود اهتمام فوق العاده بعمل آورد یکی از پسرهای او که کوچکتر از همه و مستی پیرزا علیخان بود و بسیار خوب تحصیل کرده بود بمرض سل در اول جوانی بدروید جهان را گفت و این دو پسر که میرزا حسنخان مشیرالملک (مشیرالدوله حالیه) و میرزا حسین خان مؤتمنالملک باشند با یک دختر از اوباقی مانده است که در واقع این دو پسر در حسن تربیت و تمدن ممتاز و مشارالین و محسود امثال و اقربان هستند ولی وضع اینها با پدرشان تباین کلی دارد در

واقع از مشیرالدوله دو چیز بزرگ و دوانر سترک باقی مانده یکی نمول فوق العاده است که بیشتر بواسطه همراهی های امین السلطان و در زمان ریاست او تحصیل کرد و دیگر این بدو نفر اولاد است که الحق و الانصاف اسباب نیکنامی پدرشان هستند و دانشندان که زحمات برای تحصیل مشروطیت و سلطنت ملی میکشیدند هرگز منتظر و متوقع نبودند که باین زودی باین نتیجه و این ثمر برسند بلکه مقدمات را برای ده سال بعد ترتیب میدادند مردم هم که در سفارتخانه بودند در آخر امر دولت قانونی را تقاضا نمیدادند در این اسنا بر حسب علم و اطلاعی که سرهای مشیرالدوله داشتند لفظ (کنسی توسیون) را در فرمان و دستخط مظفرالدین شاه مندرج ساختند و پس از رسمیت و اطلاع بسفراء کار از دست دربارها خارج شد

میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمن الملک)

چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد بجملاً علت همراهی مشیرالدوله و پسرهایش بر حسب عقیده نگارنده تأسیس مدرسه مبارکه سیاسی بود چه پس از افشاح مدرسه سیاسی و اعدام مشیرالدوله برقی آن مدرسه امور مدرسه با میرزا حسین خان مشیرالملک و میرزا حسنخان مؤتمن الملک بود و این دو شخص عالم مسمدن علاوه بر معلومات و تحصیلات ایشان فضلا و دانشمندان مملکت اطراف آن را گرفته از خارج هم ممتد و اعانت از آنها شد تا کار بجائی رسید که هواخواهان حریت از اطراف عالم حشم باین دو نفر عالم انداخته و نجات اهل ایران را منحصر با اعدام این دو نفر دانسته و این دو نفر هم الحق کوهی نکردند و ایوم هم که زمان تنقید این تاریخ است امیدواری نجات و برطرف شدن این هرج و مرج منوط بزحمت این دو

برادر است باری جمع شدن فضلاء و علماء در مدرسه سیاسی باعث شد که مشیرالدوله متفرش شد از استبداد و همراه شد با ملت تا بمقصود خود نائل آید اما یکی از دوستان این طور نقل کرد که در سال گذشته ۱۳۲۳ میرزا رضاخان ارفع الدوله سفیر ایران مقیم در اسلامبول که سالها بعنوان وزیر مختاری در روسیه و عثمانی مأمور بود بر حسب امر عین الدوله احضار بطهران شد و منزل را پس از ورود در خانه عین الدوله قرار داد پس از دید و بازدید و پذیرائی کاملی که عین الدوله از ارفع الدوله نمود و از هر حیث او را ترجیح داد بر سایرین و احترامات فوق العاده که از ارفع الدوله بجا آورد پیغام داد برای مشیرالدوله وزیر امور خارجه که ارفع الدوله بر من وارد شده است و صدهزار تومان برای شغل وزارت امور خارجه میدهد که هشتاد هزار تومان تقدیم اعلیحضرت و بیست هزار تومان تقدیمی خود من است و خون من با نو دوست میباشم میتوانم از بیست هزار تومان حق خود چشم بپوشم ولی اعلیحضرت از این مبلغ نمیگذرد حالا یا این وجه را منقبل شوید و یا در مقام استعفاء بر آئید مشیرالدوله پس از اسماع این بیغام فوراً قلم روی کاغذ آورد هشتاد هزار تومان باسم اعلیحضرت و بیست هزار تومان باسم شاهزاده عین الدوله حواله نوشت ب تجارتخانه طوماناس و یا ب اداره دیگر ب هر جهت پول را داد و ختم عمل نمود عین الدوله قریب به همین اندازه از ارفع الدوله گرفت و او را بمحل مأموریت خود روانه نمود پس از چند روز که واقعه را بسرهای خود مذکور داشت مؤتمن الملک بدررا ملامت نمود و گفت خبط بسیار بزرگی کردید چه ما تا کنون تمول و نروت خود را مخفی نموده و املاک خود را متفرق قرار دادیم که دولت یا کسی دیگر مطلع بر قدر نروت ما نباشد حالا که صدر اعظم دانست که در فاصله یک ساعت و بیست پیغام ممکن است صدهزار تومان از شما بگیرد دیگر دست از شما بر نخواهد داشت و هر ساله همین بازی است که دیدید و نسبت بدیگران هم می بینید مشیرالدوله ملتفت شد که مؤتمن الملک صحیح بگوید پس از تفکر زیادی علاج را اسفسار و استعلام نمود مؤتمن الملک گفت هلاخی نیست حزب برداشتن عین الدوله را از این مسند و بانزلی و انقلابی در وضع سلطنت بهم رسد این بود که مشیرالدوله در مقام تحصن ملت بسفارتخانه مسامحه نمود و از ملت کمال همراهی را نمود و الا کسیکه از ربه فقر یابن مرتبه رسیده باشد چگونه سعی و جهد میکند در زوال استقلال ریاست خود و چه طور راضی میشود در محو شغل خود این اصرار و ابراء عین الدوله در اضمحلال ملاها اگر قوت میگرفت بمعانوت و همراهی مشیرالدوله هر آنکه عین الدوله بمقصد خود نائل میگردد ولیکن مشیرالدوله علاوه بر مسامحه و ماطله و علاج نکردن امر سفارتنها را بخوبی کاشف است از اینکه باملت همراهی داشت و در مقاصد عین الدوله همراه نبود ولی علت نامه همراهی مشیرالدوله از مدت تحصیلات سرهای او و تأسیس مدرسه سیاسی بود بهر جهت مشیرالدوله از اولین اسخاص مؤسسه است که سرایر ده مشروطیت را بلند نمود چون در این اوان که زمان طبع و نقید این تاریخ است فلذا این چند سطر را بر حالات مشیرالدوله می افزائیم مشیرالدوله در زمان صدارتش بخوبی سبک نمود حناچه در موقع ذکر خواهد شد ظلمی نکرد کسی را معدوم و خانه را آتش نزد وطن فروشی ننمود با خارجه نساخت آ ناری بدی در عالم نگذارد وقتی که تاج کیانی را بدست گرفت و رفت روی پله تخت که بسر محمد علی شاه گذارد تاج را و او نه بر شاه ایران گذارد باینطور که حلوی باج را که منبایست بصر فپش گذارد بصر ف

عقب گردانید وقتی که شاه گفت مشیرالدوله این تاج خیلی سنگین است در جواب گفت بلی اعلیحضرت! بسرما خیلی سنگین است آن کردار و این گفتار دلالت میکنند بر اینکه مشیرالدوله راضی بسلطنت محمد علی نبود و اشاره رسانید که سلطنت شما در زوالست پس از استقرار محمد علی بتخت سلطنت از صدارت استعفا داد ولی محمد علی شاه در مقام انتقام برآمد و او را مسموم نمود چه مشیرالدوله غفلت و بدون مرض در گذشت از طرف مجلس هم این سوء ظن حاصل شد و جمعی از اطباء را مأمور و معین نمودند که بدن مشیرالدوله را ملاحظه نمایند و چون در موقع مفصلاً و مشروحاً این وقایع مذکور است فلذا در این مقام حواس خواننده را متفرق نمیکنم و بر میگردد بر رشته اصل تاریخ که مشیرالدوله وزیر امور خارجه در امر سفارتیهها مسامحه نمود و در مجالسیکه منعقد میشد برای شوری یا ساکت و یا همراهی از ملت مینمود و در جواب اجزاء سفارتخانه بسمامحه و دفع الوقت میگذاشتند.

دیگر از وقایع امروز آنکه نورالدوله مادر عضد السلطان وقایع را بحالتی بس حزن کین و اندوه با اعلیحضرت شاه عرض کرد که مناسب نیست در زمان اعلیحضرت رعیت پناه بخارجه ببرد این دیگر مسئله ملاها نیست بلکه از ظلم و ستم عین الدوله رعایا بقتلک آمده در سفارتخانه انگلیس متجاوز از پنجاه هزار نفر متحصن شده اند شاه از شنیدن عریض نورالدوله متأثر شده و فرمود فردا رزراء مجلس کنند و تکلیف معلوم خواهد شد اطباء حضور بترک عین الدوله با اجزاء اندرون و حرم شاه اکیدا غدغن کرده بودند که اگر شاه مطلع بر این وقایع شود مرض شاه سنگین و شاه تلف خواهد شد زنها و خواجهها و مقربین سده ستی سلطنت باور کرده بشاه عرض نمیکردند معدودی هم از هواداران حریت از قبیل مستعان الملك و غیره که در بین اجزاء خلوت بودند از ترس عین الدوله چیزی عرض نمیکردند بچاره شاه از امر سفارتیهها بی اطلاع بود فقط نورالدوله در این مقام مردانه سلوک نمود و این خدمت را بعالم انسانیت کرد که شاه را از هنگامه سفارتخانه مطمع نمود.

متحصنین سفارتخانه سه مطلب را امروز عنوان کرده اند.

اول آنکه عدالتخانه میخواهیم. دوم آنکه علماء و رؤساء روحانی باید مراجعت کنند چه نوشته جات و قبایله املاک و اسناد ما مسجل بسجلات آقایان علماء میباشد. سیم آنکه همه ما امنیت نداریم و امنیت تأمه میخواهیم.

صنف صراف ضمناً این تقاضا را هم مینمایند که مامتجاوز از صد هزار تومان از دولت طلب داریم. دولت بدهد بعضی هم از عزل عین الدوله سخن میرانند.

روز دوشنبه غرة ماه جمادی الاخره ۱۳۲۴ هجری امروز دقا کین عموماً بسته است عده چادرهای متحصنین به پنجاه رسیده است عکاس آمده است عکس مردم را برمی دارند. امروز آقایان وارد قم شده اند مردم دیدن می آیند از کثرت جمعیت و ازدحام آقایان در صدمه میباشند عین الدوله با وزرا امروز مجلسی کردند ولی منتج نتیجه نگردید و مانند سایر مجالس بود. امروز شبنامه با لاتین طبع شده است در سفارتخانه و کوچه های طهران انداخته اند که ما سواد آنرا درج می نمایم:

شبه‌نامه

سؤال و جواب میرزا حسین خان با میرزا احمد خان

سؤال - باز این چه نیرنگی بود که عین‌الدوله زد و سادات را کشت و علماء را اخراج کرد .

جواب - نیرنگی نبود خدا مرگش بدهد خودش را رسوا کرد کفر باطنی خود را ظاهر کرد برای علماء خوب شد بعضی گمان میکردند که این مرد عقیده بمنصب اسلام و سادات دارد الحمدلله کفرش ظاهر شد و بر همه آشکارا شد که معتقد باین مذهب نیست از آنرو که من همان روزی که شنیدم که جمعی از سادات و اهل علم را حکم کردند در میان حرم امام رضا (ع) بضرب گلوله شهید کردند و گنبد حضرت رضا را گلوله باران کردند بشما عرض کردم که این مرد عقیده باین مذهب ندارد .

س - چرا شاه راضی بشود که این قدر جور و ظلمها بشود .

ج - ای برادر کی این مطالب‌ها را میگذاورد که بشاه برسد شاهی چه ، و کاری چه ، شاه را برده است در شمیران میان يك باغ باچند نفر جوان بی‌ریش انداخته است ، شب و روز مشغول کار خود هستند کجا از مملکت خبر دارد .

س - حال که این مطالب بشاه نمیرسد پس کار دولت بکجا خواهد رسید .

ج - آسوده باشید من بشما صریح میگویم که اگر کار بهمین قسم باشد سلطنت از این طایفه منقرض خواهد شد و مردم برای خودشان فکری خواهند کرد . آخر تابکی مردم تحمل این ظلم‌ها را بکنند ، تا کی بهیچند که دخترهای مسلمانان را حکام بارامنه بفروشد ، و سادات را بکشند ، تا کی مردم نان خود را در سفره دیگران بهینند .

س - چرا سایر رجال دولت از قبیل نایب‌السلطنه و نیرالدوله و مشیرالدوله مطالب را بشاه عرض نمی‌کنند .

ج - اولاً اینها با عین‌الدوله عداوت دارند ، میخواهند درست معایب کار های عین‌الدوله واضح شود . ثانیاً میترسند که اگر مطالب را بشاه عرض کنند آنها هم مثل فخرالملک و سعدالدوله و مشیرالسلطنه و ظهیرالدوله و سعیدالسلطنه و وزیر افتخام اخراج بشوند .

س - علماء خوب کاری کردند که رفتند یانه .

ج - غیر از رفتن چاره نداشتند بیچاره‌ها یکسال بود که فریاد میزدند که در ایران قوانین قرآن اجرا شود کسی نشنید آخر بآن افتضاح علماء را از شهر بیرون کردند و سادات را کشتند .

س - میگویند که میخواهند عدالتخانه باز کنند و نظام‌الملک را رئیس کنند .

ج - عدالتخانه که بود ، و نظام‌الملک هم که رئیس بود ، فریاد مردم از دست ظلم همین نظام‌الملک و حکام و عدالتخانه بود .

س - میخواهند بطرح نو عدالتخانه باز کنند ، در روزنامه ایران قانون آنرا نوشته بودند .

ج - بلی روزنامه را دیدم معلوم میشود عین الدوله دیوانه شده است علماء و سادات و مسلمین فریاد میزدند که قانون اسلام و قرآن در ایران دائر شود عین الدوله قانون مذهب خود را نوشته است . میخواهد مردم را بمذهب خودش دعوت کند ، قانون مذهب خودش را در روزنامه نوشته است ، تمام آن مخالف قرآن است . من از اول تا آخر خواندم يك كلمه آن موافق مذهب اسلام نیست میخواهد مذهب خودش را ترویج کند خدا لعنتش کند .

س - این مردم و تجار و طلاب که رفتند زیر بیدق (بیرق) انگلیس نشسته اند حرفشان چیست .
ج - مطلب آنها دو فقره است : اول آنکه عین الدوله علماء را بدون تقصیر اینقدر ظلم کرده است و سادات را کشته از عهده برآید . دوم اگر پادشاه مسلمان است يك مجلس ملی در ایران دائر کند که قوانین اسلام در ایران بواسطه این مجلس ملی اجراء شود دیگر کسی نتواند بکسی ظلم بکند مردم مجلس ملی میخواهند که از ظلم خلاص شوند .

در این شبنامه اشاره کرده است بروزنامه ایران که قانون عدلیه را نوشته است و ماصورت آنرا در ورقه علیحده ضمیمه تاریخ می نمایم بعلامت نمره (۱) .

روز سه شنبه دوم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز همه بازارها و کاروانسراها بسته شد مردم همگی رفتند در سفارتخانه انگلیس از طرف اجزاء سفارتخانه بخوبی پذیرائی و رفتار میشود روز گذشته ژادفر سفارت پیغام داد بوزیر خارجه مشیرالدوله که بقدر ربع ساعت باید خدمت اعلیحضرت شاهنشاه برسم و تلگرافی از لندن مخایره شده است که باید بشاه ارائه دهم جواب دادند که فردا دوساعت بظهر بقدر ربع ساعت از برای حضور شاه حاضر شوید لذا امروز را ژادفر رفت به نیاوران اتابک را ملاقات نمود اتابک گفت شاه مریض است از برای ملاقات شاه موقع نیست ژادفر گفت من از شما وقت خواستم شما وقت معین کردید حالا میگوئید موقع نیست و شاه مریض است با اینکه روز گذشته وزیر مختار ایتالیا يك ساعت حضور شاه مشرف شده اتابک گفت جواب همان است که گفتم ژادفر گفت من بر حسب تکلیف ربع ساعت توقف می کنم آنوقت میروم باری پس از توقف ربع ساعت مراجعت نموده و مهربانیش نسبت به متحصنین زیادتیر کردید امروز خبر رسید که اخبار شهر را بشاه عرض کرده اند و شاه درباره امیر بهادر کم لطف شده است و فرموده است میل ندارم شکل وزراء خود را به بینم و رفته است در اندرون زنها دور شاه را گرفته و مراتب را بشاه عرض کرده اند .

امروز خبر رسید نظام الملك را از وزارت عدایه معزول نموده اند و ریاست عدایه را دادند بشماع السلطنه و لقب جهانمداری را هم باو خواهند داد .

امروز آقایان در قم مجلس روضه در صحن برپا نموده اند و صبح وعصر مجلس روضه منعقد است يك روز آقا سید جمال منبر می رود و يك روز آقا شیخ محمد منبر می رود .

روز چهارشنبه سویم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز جمیع دکانین و سراها بسته است بر عده اشخاص سفارت افزوده گردید محتشم السلطنه از طرف دوات رفت در سفارتخانه مردم گفتند

دوسال است که عارض هستیم رؤساء و علماء را جواب با گلوله دادید حال ماجز باشخص شاه که شفاهاً عرایض خود را بشاه عرض کنیم دیگر عرضی نداریم بقیه سادات که در طهران مانده بودند دراین روز بطرف قم حرکت نمودند . مسموع گردید که شاه نسبت بانابتک متغیر شده است .

جناب فخرالاسلام در سفارت درچادر توتون فروشها منبر میرود جناب حاج سید عبدالحسین واعظ اصفهانی درچادر روضه خوانها منبر میرود جناب آقا شیخ علی زرنندی درچادر طلاب ناطق است . حاج ملک المتکلمین که در واقعه هجرت آقایان در شمرانات بود بخانه اوربختند و او قرار کرد پسرش را گرفته بودند از خودش خبری نداریم ولی پسرش را رها کردند امروز یکی گفت پسرش را در شمرانات دیدم بعضی از طلاب مدرسه سپهسالار که شمرانات رفته بودند امروز آمدند بسفارتخانه از طرف ظهیرالاسلام بیغام آوردند برای طلاب مدرسه سپهسالار که از سفارت بیرون آئید والا از مدرسه خارج شوید طلاب بالاجماع جواب دادند ما که در سفارتخانه آمده ایم از جان خود گذشتیم چه جای مدرسه آنچه می توانی بکن .

روز پنجشنبه چهارم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز عین الدوله جمعی از تجار معتبر را از قبیل حاج حسین آقای امین الضرب وغیره را فرستاد برای فریب دادن تجار و کسبه لذا حضرات تجار وارد شدند بسفارتخانه ابتداء مردم اعتنائی بآنها نکردند لکن پس از اصرار و ابرام قرآن آوردند و قسم خوردند که ما باشما همراه می باشیم و در مقصود شما باشما منفق و متحدیم پس از قسم خوردن متحصنین گفتند حال که باما می باشید اگر میل دارید توقف کنید والا مختارید تجار گفتند مقصود شما بر شاه مشتبّه شده است آقایان متحصنین گفتند ما عرایض خود را بتوسط زادفر سفارت حضور شاه فرستادیم امروز مقصود و عرض ما منحصر است بسه مطلب : اول مراجعت آقایان ورؤساء روحانی که اسناد و قبایجات صداقنامه های زنهای ما بخط ومهر و اعتبار آنها بوده . دوم اقتتاح عدالتخانه که شاه و گدا در آن مساوی باشند . سویم آنکه قبوض و براتیهای مواجبه را که از مردم خریدیم باعتبار دولت پول مارا بدهند .

شب را جناب ذوالریاستین کرمانی امامت جماعت را نمود پس از نماز حدیث کسا را در روی صندلی برای مردم قرائت نمود .

عده اشخاصی که شب در سفارتخانه مانده اند به پنج هزار نفر رسیده است .

امروز خبر رسید که اهالی زرنند وساو و سایر دهات در قم حاضر شده و با آفابان همراه اند .

روز جمعه پنجم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز متجاوز از صد جادر در سفارتخانه زده اند و در زیر هرچادری اصناف و طلاب و تحار و کسبه می باشند جمیع دکانین و سراها بسنه است دیگهای بزرگ و کوچک برای صبح در کار است قند مثل یخ روی کاری می آورند در جادرها قسمت میکنند خوراکی و قند و چای و تنباکو سیل است خرج همه با حاج محمد تقی و برادرش حاج محمد حسن میباشد . جمعی از اعضاء انجمن مخفی در بین مردم افتاده بآنها میگویند عزل عین الدوله را استدعا نکنید چه امروز

اگر او را عزل کنند شش ماه دیگر باز او را منصوب میکنند مجلس بخواهید که بابودن مجلس دیگر نه عین الدوله میماند و نه غیر عین الدوله اصل را محکم کنید فروع درست میشود فقط عین الدوله ظالم نیست عین الدوله نوعی را علاج کنید بافتتاح مجلس و عدالتخانه . امروز تلگرافی دربین مردم افتاد و از روی آن استنساخ میکنند . مأخذ آنرا ندانستم . ولی سواد آنرا در کاغذ غیر رسمی دیده که در اینجا نقل میکنم دیگر صحت و سقم او را نمیدانم.

صورت تلگراف

از طرف اعلیحضرت پادشاه مملکت انگلستان و امپراطور ممالک وسیع هندوستان بمعموم طلاب مدارس روحانی و تجار و کسبه شهر طهران - تلگراف تظلم آن برادران عزیز که چهارشنبه ۲۵ ژویه بتوسط سفیر کبیر با کفایت خود مان نموده بودید رسید قلباً از تعذبات مستبدانه وارده و مظلومیت علماء و اوجب التکریم روحانی و قاطبه رعیت متأسف و متألم شدم جواب عریضه شما را بمجلس شورایی رجوع نمودم و امیدوارم برادر ارجمند تاجدار اعلیحضرت مظفرالدینشاه خواش بی غرضانه مجلس شورای ملی انگلستان را با تمنای شخصی خودم در دفع ظلم بسمع قبول اصفا فرمایند و رفع و دفع تعذبات را شخصاً از رعیت با وفای خودشان خواهند فرمود .

عصر چهارشنبه ۲۵ ژویه از قصر ییلاقی کریستان
(دوست ملت ایران ادوارد هفتم)

اگر چه مأخذ این تلگراف معلوم نیست بلکه از مضامین آن آثار کذب هویداست ولی برای هوام باعث اطمینان گردید و از روی آن بقدر هزار نسخه استنساخ شد و مردم را هیجانی حاصل گردید و بگوش آنها لفظ مجلس شورای ملی رسید و دانستند که نجات دهنده همه از ظلم و تعدی مجلس شورای ملی است .

روز شنبه ششم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جمیع دکانین و سراها بسته شد بلکه عطازها و دکانین گذرها را نیز بستند تمام مردم رفتند بطرف سفارتخانه عصرهم در سفارتخانه عکس مردم را برداشتند پسر واعظ قزوینی و سید شرفه را که دوست و راپرت نویس امیر بهادر بودند و آمده بودند در سفارتخانه لدی الورد از سفارتخانه بیرون کردند. همه مردم متفق و متحد مثل برادر با یکدیگر سلوک می نمایند و در نهایت معقولیت سلوک مینمایند . امروز تلگرافاتی از تبریز بخابره شده است بطهران و قم که ما صورت بعضی از آن تلگرافات را بعد از این درج خواهیم کرد ولی یک تلگراف را که اهمیت دارد در امروز درج مینمائیم که خواننده تاریخچندان در انتظار نباشد .

عریضه تلگرافی حضرات علماء اعلام

و حجج الاسلام تبریز حضور شاه

خلدالله ملکه

عرض حضور مبارک یادشاه اسلام پناه خلدالله سلطانه - دستخط مبارک
از جانب سنی الجوانب همایونی در جواب عریضه تلگرافی این دعاگویان
زیارت شد این خادمان شریعت مطهره هیچ وقت از تقویت دولت اسلام
فروگذار نبوده وجود مبارک یادشاه ظل الله را سرمشق عدالت و دینداری و
شرع پرستی دانسته و میدانیم و واضح می بینیم که مغرضین درباری نمی گذارند
عرایض ما و سایر خادمان شریعت مطهره چه در طهران و چه در سایر نقاط ممالک
محروسه درست بعرض حضور حضرت سلطانی برسد و مقاصد حقه مشروحه
ما را در البسه که منافی اغراض خودشان نباشد جلوه میدهند ما خادمان
شریعت مطهره و سایر اهل آذربایجان که چهل سال است بفرمایشات ملوکانه
آشنا هستیم می بینیم که عرایض ما را هیچ کدام از لحاظ مبارک نگذرانیده اند
و هیچ یک از عبارات دستخط حوایه از الفاظ دردبار و زایش طبع عدالت پرور
ملوکانه نیست و اوضح من الشمس است که نص عبارات خائن بوده این است
مختصری از اوضاع مملکت را از اول مذاکره که علمای دارالخلافه باهره
با اولیای دولت روز افزون داشته اند الی یومنا هذا بعرض مبرسانیم و باقی
را به تکلیف دینداری خود بندکان حضرت همایونی می گذاریم سابقاً
علمای دارالخلافه طهران بارضای کافه علمای ممالک محروسه از اولیای دوات
خواستار شدند که قراری در اصلاح وضع محاکمات و دفتر مالیه دولت علیه
داده اید که در ظل نادرشاه اسلام عموم رعایا از بی اعتدالهای عذیده آسوده
در مهد امن و امان باشند چون هر دو این مقصود منافی با ضریقه استبداد
و ظلم و زاری درباری بود . علمای دارالخلافه را بوعده های بی اساس امیدوار
کرده آنها را از مهاجرت اولیه به آستان مظهر حضرت عبدالعظیم رجعت
دادند و بمواعید کاذبه حندی سرگردان نگاه داشته از آنصرف خاطر
خطیر سلطانی را از انجراح حوائج آن مطمئن ساختند علمای دارالخلافه
هر چه منتظر شدند که مواعید اولیای دوات صورت خارجی بهمرساند
نتیجه ندیدند و کم کم از جانب اولیای دوات و وزرای درباری اقدام در نفی

و طرد جمعی از وضع و شریف که جز خیر خواهی ملت و دولت اسلام گناهی نداشتند، شده علمای دارالخلافه که این نقض عهد و حرکات مستبدانه را از وزرای درباری دیدند مجدداً مستدعیات خود را مجدداً خواستند و این مرتبه یقین داریم همان وزرای خائن بدون اطلاع خاطر مهر مظاهر هایونی دست برشته تشدد و سختی گذاشته جواب علمای دارالخلافه را به تهدیدات دادند آخر الامر که آنها را مصمم در کندن اساس این ظلم و رکز علم عدل دیدند فلذا دانستند اگر این طرح بر روی کار آید دست استبداد و ظلم آنها کوتاه و خیانت های آنها مشهود خواهد شد محض حفظ خود و منافع خود طلاب علم و ذریه رسول را هدف گلوله سرباز کردند مسجد و معبد اسلام و خانه خدا را مثل قلاع اشرار و متردین محاصره نمودند پیام مساجد سرباز و قراول گذاشتند نان و آب بروی علمای اسلام بستند گوئی یاغی و قاتل بودند از صدر اسلام الی یومنا هذا از هیچ ملت کفری نسبت بعلمای اسلام این توهین وارد نشده بود این بی احترامی نه تنها بشخص علماء اسلام شده بلکه در واقع بشرع محمد صلی الله علیه و آله گردیده و ناموس شریعت هتک شده است اکنون جمیع هیئات علمای مذهب و بلکه تمام مسلمین اننی عشریه جبر این توهین را بوجه کامل از حضور اقدس هایونی خواستگارند که امر و مقرر شود مقصد حضرات علماء مهاجرین را انجام کرده و دلجوئی از ایشان نموده و با احترام تمام بوطن مألوف معاودت دهند و خصوص دعاگویان تبریز در دولتخواهی خاص که از سابق مشهود خاطر دریا مقاطر است جسارت میکنیم که قبول این استدعا و ارجاع مهاجرین مقضی المراء عاجلاً لازم است بوعد و فوول اصلاح و اسکات عامه ممکن نیست مترقب است بلوای محیضی باشد که رشته اذ دست دعاگویان رفته و بحکم ضرورت والجاء اقداماتی شود که باعث رو سیاهی دعاگویان گردد.

جواب این نلگراف را بعد از این درج مینمائیم .

روز یکشنبه هفتم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بر عده متحصنین سفارت خانه افزوده گردیده و بازار ها و سراها عموماً بسته گردیده حتی سرگذر ها نیز دکایش بسته گردید مردم مبهوت و حیران و سرگردان می باشند احدی بعرض آنها نمی رسد کسبه حضرت عبدالعظیم نیز آمدند بسفارتخانه اهالی شمرانات و دهات اطراف هم بعداً در آمده اداره نزاقخانه نیز در خیال آمدن بسفارتخانه می باشند همه در بین آنها افتاده است. طایفه زن ها هم گفتگوئی بین آنها هست که بیایند در خیابان علاء الدوله که متصل بسفارتخانه است چادر بزنند از طرف علماء اعلام که در قم می باشند

امروز قاصدشان آمد همگی سلامت بوده‌اند میرزا ابراهیم عطار که خانه و دکانش نزدیک خانه آقای طباطبائی است حامل کاغذ و پاکت آقایان بود که با پای پیاده از بیراهه آمده است و سلامت رسید مذکور داشت سوار کشیکخانه و پانصد قزاق اطراف بلده قم را محاصره کردند که دهات اطراف اغتشاش نکنند خداوند بر فقرا و ضعیفا رحم کند که کار خیلی خراب است زیرا که شاه خبر از وقایع ندارد اطراف و اجزاء دولت هم از عین الدوله ملاحظه می‌نمایند و نمی‌گذارند خبر صحیح بشاه برسد. در این روزها آقا سید جمال در قم موعظه میکند مردم جمع شده‌اند که حاکم مامعتمد خاقان گندم را جلو گرفته است و بقیمت گران به‌خیز میدهد آقا هم در بالای منبر گفته است تقصیر از خود شماست قبول ظلم نکنید لذا مردم اجتماع نموده و بر حاکم خود شوریدند حاکم هم متوسل با آقایان شده آقایان اصلاح نموده و بنا شد گندم را بقیمت مناسب بمردم بدهند و شروع در دادن گندم به‌خیزها نمود و نیز متولی‌باشی در شب گذشته چراغهای حرم و صحن را در یکساعت از شب گذشته خاموش نمود و مانع شد از اینکه مردم در صحن بمانند و این توهینی بزرگ بود که بر آقایان وارد آمد.

امروز تلگرافی از طرف اعلیحضرت مظفرالدین‌شاه در جواب تلگرافات علماء آذربایجان مخابره گردید که ما صورت آنرا درج مینمائیم.

دستخط تلگرافی اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین‌شاه

در جواب علمای تبریز خطاب به حضرت ولیعهد

ولیعهد - بجنابان مستطابان حاجی میرزا حسن آقای مجتهد و آقای امام جمعه و آقای حاج میرزا محسن آقا و آقای میرزا صادق آقای مجتهد و آقای ثقة الاسلام التقات ما را برسانید و از طرف ما بگوئید که مراحم ملوکانه همیشه شامل عموم طبقات مردم خاصه بعلمای اعلام و مخصوصاً بعلمای آذربایجان بوده و خواهد بود همگی دعاگوی دولت و ملت و طرف توجه ملوکانه ما هستند و نسبت بهمه التقات داریم و همین است که بشفاعت و توسط شما استدعای علمای آذربایجان را در معاودت عنای طهران قبول فرموده مشیرالدوله وزیر امور خارجه را برای معاودت دادن آنها روانه کردید بزودی علمای طهران شرفیاب میشوند و عرایض حقه آنها را هم که مبنی بر صلاح دولت و ملت باشد قبول خواهیم فرمود.

هفتم شهر جمادی الثانیه ۱۳۲۴

(مظفرالدین‌شاه فاجار)

امروز خبر در طهران منتشر گردید که بعضی از بلدان ایران از قبیل آذربایجان و غیره شروع در تعطیل نمودند.

امروز نیز تلگرافی از طرف ولیعهد مخابره شده است که صورتش این است :

تلگراف ولیعهد از تبریز حضور مهر ظهور

اعلیحضرت مظفرالدین شاه خلدالله ملکه

بتوسط حضرت والا شاهزاده اتایک اعظم بغا کپای اقدس اعلی ارواحنا فداء . تصدیق خاکپای اقدس همایونت شوم - در خاکپای مملکت آرای همایونی تاحال محقق ومشهود شده است که این غلامخانه زاد ازاول عمر از وظیفه جان نثاری و استرضای خاطر آفتاب مظاهر تقاعد و غفلت نداشته و اگر تصور آنرا میکرد که عرایض علمای اعلام خدای نخواستہ متضمن خلاف مصلحت ومضر بحال دولت است ابتدا اسمی از آنها در خاکپای معدلت پیرا نمیکرد در این حادثه بقدر امکان نگذاشته است که علمای آذربایجان از طرف قرین الشرف همایونی مایوسی حاصل بکنند امروزهم که به تلگرافخانه حاضر شده محض آنست که شخصاً از علمای مهاجر دار الخلافه شفاعت نماید در کمال عجز وضراعت بعرض جسارت مینمایم که فاطمه رعایای ایران ودایع الهی وبمنزله اولاد اعلیحضرت اقدس ظل اللهی هستند حفظ شئون اهل اسلام و علمای اسلام هم از فرایض ذمه سلطنت است مع هذا هرگاه در این موقع از طرف قرین الشرف همایونی از ماضی صرف نظر شود و در مقام تسلیه و ترضیه و اعاده محترمانه آنها برآیند مزید شکوه دولت وقوت اسلام و افتخار این غلام خانه زاد در بین الدول خواهد شد رعیت که بمنزله اولاد سلطان است بواسطه خبط وخطائی مستحق قهر و سیاست شدن با رحمت و نصفت کامله سزاوار نیست امیدوارم این شفاعت صادقانه چاکر جان نثار بعز انجاح مقرون افتد .

(غلام خانه زاد محمدعلی) هفتم شهر جمادی الانبه ۱۳۲۴

جواب تلگراف ولیعهد از طرف اعلیحضرت

شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار

از صاحبقرانیه به تبریز - دستخط مبارک .

وايعهد - عريضه تلگرافی شما بتوسط جناب اشراف اتایک اعظم بعرض رسید بمقام مرحمت خودمانرا نسبت بعموم علماء اعلام وتوجهات کامله که بیشتر در ترویج شرع محمدی صلی الله علیه وآله وآسایش ودعا گوئی علماء

داشته و داریم محتاج بفرمایش نمیدانیم معلوم است علمای عظام همه دعا گوی دولت و وجودشان برای دولت و ملت مطلوب و در واقع لشکر دعا هستند همه وقت لازم التکریم و توقیر آنها و حفظ حدود آنها را بر خودمان لازم دانسته ایم چند روز پیش که علمای عظام آذربایجان در ضمن عریضه تلگرافی شرحی را جاع بعلماء عرض کرده بودند نیت مقدسه خودمان را به آنها خاطر نشان کرده ایم و آنها هم باید خوب دانسته باشند که حسن ظن ما و التفات ما نسبت بعلماء تا چه درجه است حالا هم در مقابل شفاعت شما و استدعای علماء تبریز مقرر فرمودیم مشیرالدوله وزیر امور خارجه بقم برود و علمای عظام را محترماً معاودت بدهد البته شما هم این مرحمت شاهانه را به آنها ابلاغ و آنها را بمراحل کامله ملوکانه امیدوار خواهید داشت باید همگی با کمال امیدواری مراجعت و مراجع شاهانه را نسبت بخود و علمای آذربایجان بدانند که نیت مقدسه ما همیشه بترویج شرع مطاع و آسایش علمای عظام مصروف و معطوف بوده و هیچ وقت مراجع خودمان را درباره آنها دریغ نخواهیم فرمود .

هفتم جمادی الثانیه سنه ۱۳۲۴

(مظفرالدین شاه)

امروز جمعی از تجار بانواب و میرزا یحیی خان منشی باشی سفارتخانه نشسته بعض مذاکرات محرمانه می نمایند .

روز دوشنبه هشتم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز تمام بازارها بسته است شهرت گرفته است زنها خیال اجماع و بلوائی دارند برای اینکه شوهران آنها مدتی است در سفارتخانه مانده اند و نیز شهرت گرفته است طایفه قاجاریه خیال دارند بسفارتخانه آیند تجار امروز بولی قسمت کردند که اساتید هر صنفی قسمت کنند روی شاگرد هائیکه عیال دارند که زنها و اطفال آنها بی بخارج نمانند و از کرسنگی تلف نشوند و این مساوات و مواسات باعث اطمینان و امیدواری مردم گردید .

یک نفر زن ناشناس آمد درب سفارتخانه و حاجی محمد تقی را طلب نمود و یک دسته اسکناس داد باو و گفت این پول را خرج متحصنین کن حاج محمد تقی پول را گرفت و آنچه کرد آن زن را بشناسد و بداند کی است و از کجاست آن زن خود را معرفی ننمود و قبضی هم نگرفت . طرف عصر شهرت گرفت که عین الدوله از صدارت معزول گردید .

از قم هم خبر رسید که جمیع آقایان زیاد شده اند از کرمانشاه پسران جمعه کرمانشاه از طرف اهالی کرمانشاه آمد بقم برای یاری آقایان از اصفهان هم جناب آقا شیخ حسن شیخ العرّاقین که از متمولین اصفهان است از طرف علماء و اهالی اصفهان وارد قم شد و اظهار نمود همه اهل اصفهان عازمند بر حرکت و مرا فرستاده اند که کسب تکلیف نمایم و آنچه که بفرمائید اطاعت خواهد شد .

(پسر امام جمعه کرمانشاه و شیخ العراقین با آقایان تا طهران آمدند و متجاوز از یکماه در طهران بودند از طرف دولت و ملت نهایت احترام از آنها شد پس از مدتی سالمًا غانمًا بوطن خود هریک مراجعت نمودند).

از تبریز تلگراف مخبره شد که مردم تبریز اجماع کرده اند بعضی بسفارت انگلیس پناه برده و درقونسلیخانه انگلیس متحصن شده اند و بعضی مجلس ختم و فاتحه برای سادات و اشخاصیکه درطهران کشته شده اند. ازخمسه وزنجان ورشت هم خبررسید که مردم بلوا کرده اند برای اینکه علمای طهران را نفی ازبلد کرده اند.

امروز صبح مدیر توپخانه سیف الدین میرزا که رفته بود قم و مأمور بود اگر آقایان از قم حرکت نمایند آنها را گرفته و متفرق و هریک را بطرفی فرستد با رئیس تلگرافخانه قم که اسمش و لقبش لسان الممالک است خدمت آقایان رسیده تلگراف عزرائیک را خدمت آقایان ارائه داد از امروز تلگرافات از اطراف بآقایان میرسد زیرا که تا با امروز اتاییک حکم کرده بود تلگرافاتی که مخبره میشود نرسانند.

روز سه شنبه نهم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - دراین روز اخبار موحشه ازبلدان و شهرها رسید. بنده نگارنده یک شب نزد نایب السلطنه بودم و اظهار خدمت خود را می نمود فرمود درعزل عین الدوله اگر من سعی نکرده بودم اعلیحضرت او را عزل نمی فرمود ازاصرار من عین الدوله استعفاء نمود باری نایب السلطنه برحسب مرسوم استعفاء نامه عین الدوله را برد خدمت اعلیحضرت شاه و شاه استعفاء عین الدوله را قبول فرموده عین الدوله پای شام را بوسیده و بطرف ده خود مبارک آباد حرکت نمود. نایب السلطنه برحسب حکم اعلیحضرت مظفر الدین شاه وزراء را احضار کرد مشیرالدوله که وزیر امور خارجه بود رئیس الوزراء گردید عضدالملک باحاج نظام الدوله مأمور شدند که روانه قم شوند برای معاونت دادن آقایان لکن بازارها هنوز بسته است مردم همگی درسفارتخانه جمع می باشند میگویند تا عدالتخانه مفتوح و منعقد نگردد ما از اینجا حرکت نمی کنیم.

روز چهارشنبه دهم جمادی الاخری سال ۱۳۲۴ هجری - دراین روز بازارها بسته و تعطیل عمومی است شاگردان مدارس نیز درسفارتخانه چادر زدند. ازهر صنفی بلا استثناء حتی بستخانه و تلگرافخانه نماینده در سفارتخانه حادر زدند.

امروز شخصی سوار قاطر بود وارد سفارتخانه شد و گفت مردم مژده دهید که عین الدوله معزول گردید نزدیک بود مردم از خوشحالی متفرق شوند که عقلا و اجزاء سفارتخانه او را دور کردند و از سفارتخانه بیرون کردند و گفتند مقصود ما عزل عین الدوله نبود خواه عین الدوله معزول باشد خواه منصوب چه ربطی بدارد که عزل شده است. باری منصب صدارت را دادند بمشیرالدوله و این مشیرالدوله از اهالی ناین است که بین یزد و قم واقع است و درسی سال قبل منشی نظام السلطنه بود و مواجب او در ماه سه تومان بود و این صدراعظم اگرچه شخص باعلمی نیست لکن او را دوسر است که عالم و تربیت

شده می‌باشند یکی مشیرالملک است که وزیر مختار ایران در روسیه بود از حیث علم و تربیت بد نیست اگر بتواند تصرفی در کار پدرش بکند کاری از پیش خواهد رفت والا کار خراب‌تر خواهد شد یکی دیگر از پسرهایش مؤتمن‌الملک است که این جوان هم با علم و باتربیت است از این دو جوان که یکی بسن بیست و دوسه سال است و دیگری بسن بیست و نوزده امیدی هست چه هر دو در مدارس جدید تحصیل کرده‌اند .

امروز متحصنین تلگرافی بعلماء و مهاجرین مخاברה کردند و بآنها رسانیدند که بدون اجراء مقاصد و اشاره ما مراجعت نکنید و فریب نخورید جوابی که رسید از این قرار است .

تلگراف مهاجرین به متحصنین سفارت

بتوسط جناب شارژدفر انگلیس . بعموم علماء و تجار و کسبه متحصنین سفارت در جواب تلگراف شما اطلاع میدهم که آسوده خاطر باشید . ما فریب نمی‌خوریم آنچه شنیده‌اید و می‌شنوید دروغ و ساختگی است تامقصود بعمل نیاید و تأمین از طرف سفارت انگلیس و اطمینان به من ندهند حرکت نخواهم کرد بجای خود آسوده بمانید بیش از این نمی‌گویم خواهش دارم این مطلب را فوراً به تجار و کسبه برسانید .

امضاء سید عبدالله

از قم خبر رسید که دولت با علماء اعلام در گفتگوی تلگرافی می‌باشد که مابعض از آن تلگرافات را در اینجا درج می‌نمائیم .

عضدالملک هم آقایان را مانع از رفتن بعتبات گردید و آنچه لازم بود تلگراف کرد معین حضور که از اجزاء انجمن مخفی بود و در سفارت خانه بود امروز رفت در مبارک آباد که بدانند عزل عین‌الدوله بواقعی است و یا دروغ و غبرواقع است پس از ورود بمبارک آباد دید که جز حاج مشیراشکر و امیرخان سردار برادرزاده عین‌الدوله و اعظام‌الممالک احدی اطرافش نیست پس از ملاقات عین‌الدوله رو کرد به معین حضور و گفت معین حضور برای چه آمدی این جا مگر نمیدانی من از کار افتاده‌ام . معین حضور گفت در زمان صدارت مرا تمام کردی و هستی مرا گرفتی آمده‌ام که دو کلمه نوشته بمن بدهی که من سندی در دست داشته باشم عین‌الدوله گفت من چیزی نمی‌نویسم دیگر از شر من خلاص شدید بروید نزد رئیس الوزرا و آنچه می‌خواهید از او بخواهید و بگیری معین حضور گفت امیدوارم چنانکه مرا تمام کردی خداوند تو را تمام کند و من دیگر آرزویی ندارم و خداوند دعای مرا مستجاب کرد و مرا و امانال مرا از شر تو خلاص نمود .

اعظام‌الممالک گفت جناب معین حضور امروز آمدی که حضرت والا را شمانت کنی معین حضور گفت من آمده‌ام که اتمام حجت کنم که حضرت والا شاید منته و متذکر شود .

باری معین حضور یقین کرد که عین الدوله از صدارت خلع شده است و آنچه هم که لازم بود گفت و مراجعت نمود و خبر باشخاص متحصنین رسانید و مردم بطور یقین و حزم دانستند که از شر عین الدوله خلاص شدند .

روزی پنجشنبه یازدهم جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و سراها بسته است مردم در سفارتخانه ازدحام کرده اند مفتاح الدوله پسر مفتاح الملك از طرف دولت حامل دستخطی گردید که برود بقم

مشهور است که سردار افخم مأمور است که از اتابک نگهداری کند تا حساب او را بخواهند . مشیر الدوله هنوز در صدارتش کاری نکرده است .

تلگرافی از مجلس کلات از طرف آقا میرزا آقای اصفهانی بعنوان جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی رسید باین مضمون :

دیدنی که خون ناحق پروانه شمع را
چندان امان نداد که شب را سحر کند
حضور حضرت اشرف رئیس الوزراء آقای مشیر الدوله سلام میرسانم . مشارالیه تلگراف را بمشیر الدوله ارائه داد مشیر الدوله گفت از اعلیحضرت شاهنشاه استدعا میکنم که محبوسین را مرخص نمایند شهرت گرفته است که تلگراف کرده اند اشخاصیکه تبعید شده بودند مراجعت نمایند و سعد الدوله و سعید السلطنه هم که تبعید و نفی از طهران شده اند معاودت کنند و هم نظام السلطان و معتمد خاقان که از تبعید شدگان بودند بوطن خود برگردند اگر چه معتمد خاقان در قم و نظام السلطان در مازندران حکومت و ریاست داشتند و باعلیحضرت مظفر الدین شاه خادم بودند ولی نسبت بعین الدوله نهایت عداوت را اظهار میکردند خصوص نظام السلطان که در مجالس سری ، سرسری داشت چنانچه در شرح حالات ایشان خواهد آمد جناب حاج نظام الدوله و جناب مستشار الملك مأمور شدند که معجلا روانه قم شوند و از آقایان نگهداری و پذیرائی کنند تا جناب عضد الملك که از طرف اعلیحضرت مأمور معاودت دادن آقایان می باشد حرکت کنند و وارد قم شوند . اول خبریکه از عزل عین الدوله بآقایان رسید بتوسط لسان الممالک رئیس تلگرافخانه قم بود ولی اول تلگرافیکه از طهران بآقایان رسید تلگراف آقا شیخ محمود ملای زرکنده بود که در شب جمعه دوازدهم بخابره کرد و مابعض از تلگرافات را که دست آوردیم متدرجاً درج می نمائیم .

تلگراف آقا شیخ محمود از طهران بقم

به آقایان مهاجرین

حضور مبارک حضرت آقای حاج میرزا سید محمد مجتهد و سایر
حجج اسلامیه دامت برکانه - از سفارت روس اخبار رسید بملاحظه احترام
آقایان و رعایت ملت شاهزاده انابیک خلع شد .

(شیخ محمود زنجانی ملای زرکنده)

تلگراف نظام الدوله بآقایان مهاجرین

حضور مبارك حضرت مستطاب ملاذالانام اسلامیان پناه آقا سید محمد مجتهد دامت برکاته - پیغام دیر روز بنده بعرض رسیده محض خدمت بشریعت مطهره آنچه لازمه دولتخواهی بود بعرض خاکپای جواهر آسای اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاهی ارواحنا فداء رسانیده از جائی که خاطر مهر مظاهر ملوکانه همیشه مصروف ترویج شرع مقدس و آسودگی مردم است نسبت باهالی مملکت و آقایان کمال مرحمت را مبذول فرمودند خود بنده عازم قم هستم بدون اینکه تاحال بزیارت حضرت عالی مشرف شده باشم قدویت و ارادت غایبانه خالصانه داشته‌ام باید حضرتعالی توجه کاملی فرموده بنده را بدون شناسائی در قدویت خودتان مستدام دارید . (نظام الدوله)

روز جمعه ۱۲ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دکانین عموماً بسته است دم سفارتخانه تهیه چراغان شب مولود شاه رامی بینند وضع سفارتخانه امروز از هر روز منظم تر و جمعیت بیشتر می باشد امیرخان سردار متقبل شده است که با عین الدوله برود بمشهد مقدس یعنی در یکی از دهات خودش که در نزدیکی مشهد واقع است و موسوم بفریدان و تهیه حرکت را دیده که خیلی محترم حرکت کند . بقم هم تلگراف مخایره شده است و تلگرافات سابقه را که قدغن بود نرسانند امروز رسانیده اند که ما صورت بعضی را دست آورده و درج می نمائیم لکن يك تلگرافی از شعاع السلطنه پسر شاه مخایره شده است بعنوان آقا سید علاءالدین داماد آقای بهبهانی که صورتش از این قرار است .

تلگراف شعاع السلطنه بقم

جناب مستطاب آقا سید علاءالدین تلگراف شما رسید از مندرجات آن عوض آنکه خوشوقت شوم ملول شدم نمی دانم ملتفت هستید و می دانید که خاتم انبیاء روگردان با کمال افسوس نگاه بحالت حالیه خود نموده کلمه ما اوذی نبی مثل ما اوذیت را وقتی حکایت از دشمنان خود فرموده حالا به ذراوی خود خطاب فرموده و تکرار میفرماید این چه حالت است برای خرابی این دین و آئین شرع و این مشت مسلمان بچه اندازه حاضر هستید و چه خواهید گفت بجد مطهر مقدس خودتان . خواهید فرمود یا رسول الله بجهت حفظ و رعایت ظاهریه و حقوق دنیویه خارج شدیم و يك مشت جاهل را ول کردیم که هر نوع استبدال و خفت که ممکن بود باین شرع و باین آئین وارد آوردند دیدیم و شنیدیم که محمدی متوسل بمسیحی شد بجهت رعایت

حقوق خودمان راضی شدیم بلکه تحسین کردیم و تشجیع نمودیم خوب است عرض بکنید ای حجج اسلامیه اگر اسلام باشد شما حجت آن خواهید بود والا خارج حجت و دلیل لازم ندارند هنوز آنوقت نرسیده است که برحسب تکلیف شرعی خود را مکلف دینیه بدانید که فوراً برخاسته بیائید این مقاسد را بخوابانید بیش از این راضی به جالت رسول الله نشوید تشریف ببرید کربلا به بینید علماء اعلام آن زاویه مقدسه راضی خواهند بود که شما شهری را باین حالت بگذارید بیرون بروید تا اینجا عرض با آقایان بود حال بخود شما که سید علاء الدین هستید میگویم من تو را آدم و وطن پرست میدانستم این چه بی غیرتی است که تحمل میکنی این ننگ را بکجا میبری که فرنگی از ترس طلبه بیرون نمی آمد حالا سید و طلبه بخانه فرنگی برود در صورتیکه قطعی و یقین است که اگر یکسال هم بمانند گشایشی از این جهت برای آنها نخواهد بود نزدیک است بکلی رشته اعتقاد والفت من از شخص شما بریده شود والبته یقین دارم آقایان ملقفت نیستند و شما هم نمیگوئید اگر مسلمانی یک عرق و حجت دارد هر قدر آن بی حس و لجوج باشد باز در این موقع نمیتواند خودداری کند منتظر جواب حجج آنجا هستم . الساعه که صبح جمعه می باشد جناب سید مظهر الدین را دیدم عصری با آقای سرفه حرکت کرده خواهند آمد شخص دیگری هم که از محترمین و طرف ونوق است باید رسیده باشد . باید حضرت حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله و شما از دوستی من صرف نظر نکنید و باینکه یک جو عرق مسلمانی شما و دینداری بجوش آمده اقدامات سریع نکنید منتظر جواب هستم ولی نه جواب سر بالائی .

کهریزک (ملک منصور)

تلگراف مشبه الدوله

رئیس الوزراء به آقایان

خدمت ذبشرافت جناب مستطاب شریعتمدار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد سلمه الله تعالی - چون استغفار حضرت مستطاب اشرف ارفع افخم والا شاهزاده اتایک اعظم دام اجلاله در خاکپای جواهر آسای همایونی روحنا فدامه موقع قبول یافت وحسب الامر اقدس اعلى خدمات مقرر دولتی بارادتمند محول گردیده است برای جلب تأییدات مأوله خود اسنعلام سلامت حالات خدمت جناب مستطاب عالی را وسیله سعادت ابدی داده ضمناً زحمت میدهد

که برای ابلاغ مقررات علیّه همایون و تجلیل مقررّه که برای مزید امیدواری و معاودت داده و بمرّاحم فوق العاده ملوکانه امیدوار سازند و امیدوارم مخلص هم این موقع را برای ظهور ارادت قلبی متّمنم شمرده بدرک ملاقات موفق و از مؤدّه سلامت حالات مسرورم فرمائید (مشیرالدوله)

دستخط تلگرافی اعلیحضرت اقدس

مظفرالدین شاه قاجار

بعنوان مهاجرین

جنابان مستطابان شریعتمداران علماء اعلام دارالخلافه سلیم الله تعالی چون باقتضای حسن ظنّ که همیشه نسبت بموم علماء اعلام داشته ایم . همه وقت آنهارا دعاگوی دوام دولت اسلام و خیر خواه شخص خودمان میدانیم . و در این مدت که یارۀ حوادث جنابان شمارا از مرکز سلطنت مهجور ساخته بود . این مسافرت و مهاجرت شمارا خیلی بر خودمان ناگوار میدیدیم و بعلاوه در این اشتداد گرما و عدم اقتضای فصل و موسم بیش از این دوری از مرکز سلطنت مقتضی نبود این دستخط را مزید بر ابلاغات شفاهیه فرمودیم که همه شماها مراحم قلبیه ملوکانه را بیش از پیش نسبت بنخودتان شامل دانید و عرایض خیر خواهانه خودتانرا همه وقت در حضور ملوکانه مسموع و مقبول شمارید مخصوصاً محض تکمیل مراحم شاهانه نسبت بجنابان شما مثل جناب مستطاب اجل عضدالملک نوکر محترمی را که از او این رجال محترم دوات و طرف اعلی درجه و وثوق و اعتماد خودمان است مأمور میفرمائیم که جنابان شمارا بمرّاحم شاهانه مستظهر و امیدوار داشته فرمایشات مارا حضوراً ابلاغ و شمارا با تجلیل کامل معاودت بدهد جناب معزی ایه هر چه بگوید عین فرمایشات ما است و هر چه ابلاغ کنند در حکم این است که خودمان شفاهاً اظهار فرمودیم در این صورت با ترتیباتی که شروع شده است باید همگی بعواطف شاهانه امیدوار و مطمئن باشید و بدانید که همه وقت رعایت نکیریم و تجلیل عماء اعلام باعلی درجه در حضور ملوکانه ما منظور و آنها را خیر خواه حقیقی خودمان دانسته توقیر و احترامات آنهارا همیشه بر خودمان واجب می شماریم و یقین داریم جنابان شما هم باقتضای تکالیف شرعیه خودتان بیش از این طول زمان مسافرت را جایز ندانسته هر چه زودتر در معیت جناب معزی ایه معاودت خواهید کرد تا ما هم مراحم قلبی خودمانرا کاملاً در موقع شرفیابی مشهود و معلوم داریم .

عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین از قم

حضور اعلیٰ حضرت مظفر الدین شاه

از آنجا بکه خادمان شریعت مطهره و داعیان بقای دولت قاهره
بالقطع والیقین میدانستیم که بجهت اختلال واغتشاشات جاریه در امور مملکت
از نجاوزات و تعدیات اولیاء امور و عدم اعتناء در اجراء احکام الهیه و اوامر
شرعیه و اشاعه فواحش و منهیات و ارتکاب محذورات دینیّه در خاطر خطیر
همایونی مکنون و سرکوزاست که تأسیس مجمع و مجلس عدالت فرمائید که
مظفر عدالت و مظهر رافت پادشاهی نسبت به مملکت ورعیت و مورث رفع
اختلال و قلع ماده فساد در کلیه امور دولت و ملت باشد این است که از طرف
دعاگویان نبزد و سال است استدعا و ابراز و اجراء این نیت مقدس از ساحت
عبد سلطانیّه شده و خاطر مقدس ملوکانه هم بصرافت طبع و اقتضای میل
مبارک صلاح حال مملکت را منظور و امر به تشکیل آن فرمودید لکن تسلیات
و ترننات خارجیه این استدعا را طوری جلوّه داده و عرایض را طوری القاء
و اظهار نموده که ترتیب این امر مقدس تا کنون معوق و معطل مانده در این
موقع که رافت شامله ملوکانه و مراحم کامله خسروانه نسبت به عامه رعایا در
مقام بروز و شمول است لازم دانستیم که این مقصد مهم اسلامی را که بموجب
اعلام کلمه حقّه و مرید قوت سلطنت اسلامیّه و حفظ مملکت و رفع ایادی
و نفوذ و منع تصرفات خارجیه است در عالم دولخواهی و ملت دوستی و
اسلام برسنی در این ورقه بعرض سده سنیه ملوکانه رساییده حسب التکلیف
و الوظیفه قبول و اجراء مستدعیات بی غرضانه خود را از حضور اقدس همایونی
استدعا نمائیم استدعای دولت خواهانه جهات دعاگویان و قاضیه علماء اعلام
و رعایای پادشاه اسلام این است که امر واحازه سنیه ملوکانه صادر شود به
تشکیل و تأسیس مجلس که اعضای آن مرکب باشد از جمعی اروزرا و امناء
بزرگ دولت که در امور مملکت با ربط و از اغراض نفسانی بری باشند و
جمعی از تجار محترم که در صناعت و تجارت با اطلاع و از مصالح امور دولت
و ملت مستحضر و برای مشاورت صالح باشند و چند نفر از منتخبین از علماء
عاملین که بی غرض و با بصیرت باشند و جمعی از عقلاء و فضلاء و اشراف و اهل
بصیرت و اطلاع و این مجلس عدالت مظفریه که مرکب از امناء پادشاه است
در تحت نظارت و ریاست و فرمان فرمائی شخص شخیص پادشاه اسلام که
بدر رئوف و خیر خواه است حاکم و ناظر بر تمام ادارات دولتی و مراب

انتظام و اصلاح امور مملکتی از تعیین حدود و وظائف و تشخیص دستور و تکالیف تمام دوائر مملکت و اصلاح نواقص امور داخله و خارجه و مالیه و بلدیّه و تعیین حدود و احکام اولیاء امور و ترتیب سایر شعب امور مملکیه و مهم خلیقه و منع ارتکاب منہیات و منکرات الهیه و امر بمعروف و واجبات شرعیه و ترتیب مقاولات و مقابلات و معاملات داخله با خارجه بمیزان احکام شرعیه و تحریر فصول و ابواب و ترتیب کتابچه و اوراق آنها و بوسیله نظارت و اهتمام و مراقبت این مجلس مظفریه بتمام حدود و حقوق و تکالیف عموم طبقات رعیت معین و محفوظ احقاق حقوق ملهوقین و مجازات ظالمین و اصلاح امور مسلمین بر طبق قانون مقدس و احکام متقن شرع مطاع که قانون رسمی و سلطنتی مملکت است معلوم و مجری شود تمام افراد رعیت دانسته و میدانند که مکنونات و ارادات صمیمه و مقاصد و نیات مقدسه و توجهات خاطر معدلت مظاهر ملوکانه سالهای دراز است معطوف بر ترتیب این امر مشروع اسلامی بوده چنانچه فرمایشات و اوامر ملوکانه و نطقهای خسروانه در مواقع رسمیه و غیر رسمیه شاهد این مدعاست حالاهم دعاگویان بمتابعت و موافقت نیت مقدسه ملوکانه تشکیل این مجلس را عاجلاً در روز معین استدعا میکنیم که انشاء الله تعالی بحسن نیت پادشاه اسلام پناه این مجلس که مظهر عدالت شاهانه است به نظارت بر امور مملکت و اعمال مساوات بین طبقات رعیت در اجراء احکام مقدس اسلام اصلاح نواقص حالیه رفع اختلافات جاریه را نموده باعث مزید قوت و شوکت دولت و ملت و آبادی و اصلاح و حفظ حدود و نفوذ مملکت و استحکام و دوام سلطنت اسلامیہ گردد و امیدواریم که محض مزید امیدواری عامه رعایا تشکرات خالصانه دولتخواهی خود را پس از زیارت فرمان مبارک بحکم رسمی دولتی و تشکیل مجلس و مجمع مظفری و تعیین اعضاء و تحریر کتابچه و نظامنامه داخله آن شروع و بترتیب این مشروع مقدس در تحت قبه مطهره حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها بعرض حضور شاهنشاهی رسانیده و بعموم رعایای پادشاه اطلاع نمائیم و بر حسب استظهارات رأفت آمیز پادشاهی معاودت بدار الخلافه نموده تمام هم و اوقات وجد و جهد خود را صرف تدارک و جبران تعطیلات و توقیفات وارده که در این مدت از روی اضطرار و ناچاری از رعایای مطیع پادشاه ناشی و صادر شده نموده با کمال امیدواری و اطمینان به معاضدت و معاونت عموم ملت و رعیت از این توجهات خاصه پادشاهی بتقویت دولت و ملت و دعاگوئی ذات اقدس پادشاه اسلام اشتغال ورزیم -

روز شنبه ۱۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - دو ساعت از شب شنبه دیشب گذشته میرزا حسین خان پسر کهرم شیرالدوله (صدر اعظم) دستخطی آورد در سفارتخانه انگلیس که مجلس را افتتاح می کنیم اما در طهران فقط نه در سایر بلدان ایران و در قضا یا بعد از مشاورت اعضاء و حکم مجلس و تصدیق وزراء دربار اگر اعلیحضرت یادشاه ایران امضاء فرمود آن حکم اجراء خواهد شد و سمت رسمیت را حاصل خواهد نمود والا فلا بعبارة اخری مجلس تابع اراده سلطانی باشد نه آنکه شاه ملزم باشد باجاء حکم مجلس . تجار و کسبه گفتند ما چنین مجلسی لازم نداریم مجلس باید حاکم مطلق باشد و شعوبات آن در تمام بلدان و دهات و قری دایر باشد و چنانچه در قضیه مجلس حکم داد باید اعلیحضرت آن حکم را حتماً امضاء و اجرا فرمایند . امروز خبر رسید که دستخط را عوض کردند و تغییر دادند و دستخط صادر شده است که مجلس بتصویب و میل علماء اعلام تشکیل شود و صورت دستخط را بردند بمطبعه شاهنشاهی که طبع کنند و در تمام بلدان ایران منتشر سازند . و نیز از قم خبر رسید که آقایان مراجعت نمی کنند . اصفهان و کاشان و دهات اطراف قم بهیچان آمده اند تلگرافات بسیاری از شهرها بآقایان مخابره شد که ما در عنوان هر روزی بعض از آنها را درج مینمائیم .

تلگراف اعلیحضرت شاهنشاه بقم

بعنوان مستشار الملک

مستشار الملک تلگراف شما را وزیر دربار بنظر ما رسانید از خدمات شما کمال خوشوقتی و رضایت داریم شما فعلاً همانجا بمانید تا عاضد الملک هم بیایند آقایان و علماء را بیاورید از جانب ما احوال تمام آقایان و علماء را پرسیده و اظهار مرحمت مارا بیکایک ایشان برسانید (مظفر الدین شاه)

تلگراف از اصفهان بقم

حضور مبارک حجج اسلامیه دامت برکاته - اخبار باختلاف مسموع اسباب حیرت در تکلیف حالات شریفه را اطلاع تکلیف معلوم از سلامتی شاکر گردد (شیخ جمال الدین اصفهانی)

از تبسین به قم

خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید عبدالله مجتهد سلمه الله تعالی و برکاته از وقوع قضیه هایله داعی و سایر علماء آذربایجان زیاده از حد متألم گشته و شریک مصیبت شما هستیم ثلث فی الاسلام لایسیدها شیء الی یوم القیمة . بقدر مقدور مشغول اقدامات لازمه هستیم همه اوقات تمامی حالات شریفه خود و سایر آقایان را مرقوم فرمائید (مجتهد)

ایضاً از تبریز

از تبریز بطهران بتوسط حاج عبدالرزاق اسکونی خدمت ذی شرافت جناب مستطاب شریعتمدار ملاذالانام مروج الاحکام آقای حاج سید محمد مجتهد دامت برکاته مدتی است از سلامت حالات میمنت اطلاع نداده‌اید نگرانی خاطر حاصل است محض رفع نگرانی سلامت مزاج بهاج واحوالات اتفاقیه اعلام فرمائید . (خادم شریعت عبدالکریم) این تلگرافات را از طهران فرستادند بقم خدمت آقایان . از عتبات عالیات هم تلگرافات متعدده مخایره شد که ما بعضی را درج نمودیم .

راف مهاجرین به تبریز

خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام آقای مجتهد دامت برکاته تلگراف تفقد آمیز زیارت از ملاطفت آقایان عظام تبریز متشکروالبته در این موقع بذل مجاهدات بر عموم علماء اعلام و اهل اسلام لازم داعی وسایرین حجج اسلامیه مهاجرین دربنده طیبه نایب الزیارة و به تهیه مسافرت مشغولیم . (سید عبدالله)

تلگراف از عتبات عالیات

حجج اسلام دامت برکاتهم - تلگراف اخبار و وحش از طهران رسید موجب پیریشانی فوق العاده گردید مطالب چیست عاجلاً اطلاع بدهید تا اقدامات لازمه بنمائیم . (الاحقر عبدالله مازندرانی) (الاحقر محمد کاظم خراسانی) (حاج میرزا حسین نجل مرحوم حاج میرزا خلیل)

تلگراف از اصفهان

حضور محترم علماء و حجج اسلام دامت برکاتهم . قلوب منکسره عموم مخلصین از تأسف خاطر محترم افسرده و غمگین است برای اجراء مقاصد مقدسه بحضور مبارک حضرت بقیه الله ارواحنا فداءه متوسلیم تلگرافی هم بطهران شد امید است جواب مساعد مرحمت شود اکنون هم محض اظهار خلوص و داد و یک جهتی واتحاد بعرض این مختصر مبادرت نموده هر گونه خدمتی و فرمایشی باشد اعلام فرمائید برای همراهی و متابعت با نهایت امتنان و ارادت حاضر هستیم . (مسبح الموسوی) (ابراهیم الموسوی) (جمال الدین محمد هاشم) (محمد باقر طباطبائی) (ابوالحسن الطباطبائی) (علی الموسوی)

ایضاً تلگراف از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دام ظلهم - هشتم وارد شدم حضرت آیه الله آقای نجفی دام ظلّه و آقای نفع الاسلام چند روز است با سایر علماء اعلام تدارک حرکت دیداند و عازم قم بودند و هستند مدت مکث حجج اسلام و تکلیف اعلام فرمائید . (ملاعلی اکبر)

این تلگراف را جناب آخوند ملاعلی اکبر مجتهد قم که سفیر و داعی بود از طرف آقایان و رفته بود باصفهان مخایره کرده است و این شخص از جمله علماء عاملین و مقدسین می باشد بنده نگارنده در ده سال قبل خدمتشان رسید صاحب ذوق و حرارت و قدسی بکمال است .

روز یکشنبه ۱۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز دکان عموماً بسته و جمعیت سفارتخانه زیادتر از هر روز است از قم هم جمعی آمدند از طرف آقایان مکتوبی بعنوان متحصنین رسید که مراجعت ما موقوف و منوط با افتتاح عدالتخانه و حرکت شما از سفارتخانه است شهرت مراجعت ما بی مأخذ و بی اصل است .

پس از ورود عضدالملک بقم یک روز در خانه نشست که آقایان از او دیدن کنند آقایانهم ملتفت شده اعتنائی باو نکردند و چند دفعه بین عضدالملک و آقایان سفرای یکدیگر آمد و شد کردند تا بالاخره با هم دوست و درست آمدند از طهرانهم متوالیاً تلگراف بعضدالملک می شود و اصرار در حرکت آقایان می کند .

دستخط تلگرافی اعلیحضرت مظفرالدین شاه قاجار

بعنوان عضدالملک

جناب عضدالملک . عریضه تلگرافی شما رسد از سلامتی شما خوشوقت شدم و بحمدالله حال خودمان هم خوب است البته مراحم ماراحم بطوریکه فرموده ایم بعلما اعلام ابلاغ داشته اید باز هم از جانب ما بجنابان مستطابان آقا سید عبدالله و آقای آقا سید محمد و حاج شیخ فضل الله احوالپرسی کنید و بگوئید با این گرمی هوا بیشتر از این طول اقامت شما در قم ابدأ مقتضی نیست کمال مرحمت نسبت بآنها داشته و داریم چرا باید در حرکت خودشان تأخیر بکنند هر عرضی دارند بیایند حضورا بما عرض کنند عرایض آنها را قبول می فرمائیم و کمال مرحمت را نسبت بآنها خواهیم فرمود البته آنها را بمراحم ما خیلی امیدوار بکنید یکفقره فرمایش هم بجناب اشرف صدراعظم (مشیرالدوله) فرموده ایم ابلاغ میکنند شما هم از سلامت خودتان

و حالات علماء عظام تلگرافاً بعرض برسانید البتہ آقایان را برای فردا حرکت بدهید میخواهید خودتان حضوراً بعراض آنها برسید در این صورت بیش از این ماندن آنها مقتضی نیست ما که مکرر قول داده ایم که کمال همراهی و مرحمت را نسبت بآنها میکنیم .

(در شب ۱۳ جمادی الثانیہ ۱۳۲۴)

شب گذشته که شب مولود شاه بود چون بازارها بسته بود مردم دم سفارت و خیابان علاءالدوله را پراغان کردند .

امروز باز از طرف سفارتخانه جمعی رفتند نزد مشیرالدوله و باره مذاکرات نمودند دستخطی از اعلیحضرت صادر گردید که خطاب به مشیرالدوله است و عین دستخط را مخبره نمودند بقم و صورتی هم برای رؤساء متحصنین فرستادند .

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

بصدر اعظم مشیرالدوله که در ذیل تلگراف

بقم مخبره شده است . بتاريخ ۱۴ جمادی الاخری

خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم عالی آقای عضدالملک دام اجلاله العالی - چون خاطر خطیر اقدس ملوکانه ارواحنا فداه جدتاً مصروف آسایش رعایا و امنیت و ترقی بلاد و مملکت محروسه خود است به میمنت عید مولود شاهنشاهی چنین اراده ملیه شرف صدور یافت که بتشکیل مجلس ملی آسایش و امنیت را مبنای مستحکمی مقرر فرمایند و بدین لحاظ دستخط مبارک از ناحیه مقدسه خسروانه صادر شد که عیناً آن را اینک در همین تلگراف مندرج میدارد :

دستخط

جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شأنه سر رشته ترقی و سعادت مملکت محروسه ایران را بکف کفایت ماسپرده و شخص همایون مارا حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه بررور در دوائر دولتی و مملکت بموقع اجراء گذارده شود جنان مصمم شدیم که مجلسی از منتخبین شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین

وتجار واصناف ومنتخبات طبقات مرقومه دردارالخلافة طهران تشكيل وتنظيم شود که در موارد لازمه درمهم امور دولتی وملکیتی ومصالح عامه مشاوره ومدافه لازم را بعمل آورده وبه هیئت وزرای ما دراصلاحتائیکه برای سعادت وخوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند در کمال امنیت واطمینان عقاید خودشان را درخیردولت وملت ومصالح عامه واحتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارکه موشح وبموقع اجراء گذارده شود بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس واسباب ولوازم تشکیل آن را مرتب ومهیا خواهیم نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح وباصلاحت لازم شروع شود ونیز مقرر می فرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان واعلام نمائید که تاقاطبه اهالی اذنیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت وملت ایران است کماینیگی مطلع و مرفه الحال مشغول دعاگوئی باشند .

(درقصر صاحبقرانیه بتاریخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴)

درسال یازدهم سلطنت ما) (مظفرالدین شاه)

بعد از استحضار برمراتب این دستخط مبارک واطلاع بینل این عنایت کامله شاهنشاهی که ازماثر این عهد مظفریست خدمت جنابان مستطابان آقایان عظام حجج الاسلام دامت برکاتهم تفصیل را اشعار ومدلول دستخط مبارک را ابلاغ فرموده خاطر محترمشان را متذکر خواهید فرمود که بیش از این غیبت حجج اسلامیه شایسته نیست هرچه زودتر تشریف فرمای دارالخلافة شوند که بمدد نیات عالیه وهمت انفاس قدسیه ایشان مذاکرات مجلس برنظام باشد وتشکیل آن شده بحول وقوه الهی هرچه زودتر باجراء این اراده علیه موفق گردیم و مسلم است که دیگر بعد از این مساعدت مبذوله از جانب سنی الجوانب ملوکانه يك ساعت تأخیر در ساعت حرکت آقایان عظام جایز نبوده وهر قدر زودتر عزیمت فرمایند برای آسایش وراحت بندگان خدا ورفع نگرانیهای مردم انساب والزم است که خیرالتخیر ماکانه عاجله امیدوارم که در جواب این تلگراف بشارت زیارت حضرت تعالی وحضرات عظام هرچه زودتر موجب مسرت وامتنان مخلص گردد انشاء الله تعالی (مشیرالدوله) .

تلگراف مشیرالدوله صدر اعظم دام اقباله

به آقایان مهاجرین دامت برکاتهم

خدمت ذی سعادت جنابان مستطابان شریعتمداران آقایان عظام حضرات حجج اسلامیه دامت برکاتهم امیدوارم وجود مقدس شریعتمداران عالی در

حفظ الهی قرین بعافیت و استقامت بوده و مکروهی بخاطر گرامی از هیچ باب ملالی نباشد تلگرافی حسب الامر اقدس اعلی ارواحنا فداء خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم آقای عضدالملک دام اجلاله العالی زحمت داده‌ام که از ملاحظه آقایان عظام مشع الله المسلمین بطول بقاءهم خواهند گذرانید و تصدیق خواهند فرمود که تاچه درجه ذات مقدس ملوکانه ارواحنا فداء ساعی در ترقی ملک و ملت و توجه آسایش و رفاه است و تاچه اندازه مایل است بر اینکه مستدعیات حق رعایای خود را در نظر عنایت بود ، محض رعایت مقرر فرمودند پس در این صورت بدیهی است که آقایان و حجج اسلام دامت افاضاتهم نیز باقتضای خیرخواهی تدارک خدمت گذاری این عنایت خاص خسروانه و روحانفاده را بعمل آورده چون موکب ملوکانه برای اینکه به تجویز اطباء باید در هوای ملایم چند روزی مداومت فرمایند روز بیستم باوشان تبه ده روزه تشریف فرما خواهند بود و اقدام و شروع باین امر خطیر هم که امروز بر عهده اولیای دولت و ملت مسلم گردیده است از محذور تأخیر باید مصون باشد ملوکانه آن است که آقایان عظام دامت برکاتهم بزودی که ممکن است بدار الخلافه معاودت فرمایند که به مقدمات این خدمت بزرگ مبادرت شده و بفضل خدا و توجهات سایه خداوند و انقاس قدسیه اولیای شرع شریعت و همت کافه اولیای دولت علیه بحسن تشکیل و تنظیم مرتب آید امیدوارم که انشاء الله تعالی تأخیر در حرکت را پس از این تکالیف شرعیه خود خارج و برای کمک اولیای دولت علیه در خدمت دولت و ملت تعجیل فرمایند (مشیرالدوله)

روز دوشنبه ۱۵ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها و سراها بسته و مردم در سفارتخانه می‌باشند طرف صبح اعلانی بدر و دیوار سفارت و خیابانها و کوچه‌ها چسبیده شد لکن مردم قبول نکرده و اعلان مطبوعه را پاره کردند و آنچه که ممکن بود از در و دیوار کنند . ماصورت آنرا نوشته و درج تاریخ خود نموده .

سواد دستخط اعلیحضرت شاهنشاه خلد الله ملکه

مظفرالدین شاه که بدر و دیوار چسبانیده بود و کردند

جناب اشرف صدر اعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شانه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف با کفایت ما سیردم و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده لهذا در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تعلق گرفته که

برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران و تشدید و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه بررور در دوا یر دولتی و مملکتی بموقع اجراء گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلسی از منتخبین شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف بانتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در موارد لازمه درمهم امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقه لازم را بعمل آورده و بهیشت وزرای مادر اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و احتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارکه موشح و بموقع اجراء گذارده شود (۱) بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آنرا مرتب و مهیا خواهید نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح و باصلاحات لازمه شروع شود و نیز مقرر میفرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان و اعلام نمائید که تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کامیابگی مطلع و مرقه الحال مشغول دعا گوئی باشند . در قصر صاحب قرانیه بتاريخ ۱۴ شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ در سال یازدهم سلطنت ما (این سواد مطابق با اصل دستخط مبارک بند کان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداه است) (مشیرالدوله) (در مطبعه مبارکه شاهنشاهی روحنا فداه بطبع رسید)

(همین دستخط را جناب صدراعظم مشیرالدوله در طی تلگراف خویش با آقایان مهاجرین مخبره نمود که مادر عنوان روز یکشنبه ۱۴ در این تاریخ خود درج نمودیم) .
از طرف تجار پولی تهیه شد که برای آقایان بفرستند .

(۱) بموقع اجراء لفظیست مرکب از مضاف که لفظ بموقع باشد و از مضاف الیه که لفظ اجراء است یعنی بمقام اجراء ولی مردم عوام معنی آن را نفهمیده و گفتند یعنی در موقعی و محلی که ما صلاح دانیم و شاید دولتیان صلاح ندانند و باین جهت وجهات دیگر اکثریت آراء با عوام شد و این دستخط را قبول نکردند بچند جهت یکی لفظ موقع یعنی هروقت که موقع باشد خواص هم بواسطه آنکه شاید یک زمانی همین جزئی کلی شود و بهانه دست مستبدین افتد متابعت عوام را نمودند دوم آنکه باز توسط شخص اول در کار است ثالثاً آنکه شاید بعد از این ، این دستخط هم مانند دستخطهای سابق گردد و ایفاء بمضمون آن نکنند بلکه باید وزیر مختار انگلیس ضمانت اجراء آن را بنماید چه دستخط اولی که در حضرت عبدالعظیم داده شد از این معتبر تر بود و کسی آن را اجراء نداشت .

تلگراف از طهران بقم

حضور سرکار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد طباطبائی
سلمه الله تعالی - از برکات انقاس قدسیه اسباب آسایش حاضر و امیدوارم منتهی
به نتایج خیریه شود سلامت وجود مبارک را بشارت فرمائید که مسرور شوم .
(ظهر الاسلام)

این ظهر الاسلام داماد شاه و برادر امام جمعه و مباشر و رئیس مدرسه سپهسالار است در اوایل تابان روز با
آقایان مخالف و متابع برادر بزرگتر خود را می نمود لکن امروز با آقایان همراه شده و در ورود آقایان
نیز استقبال نمود .

ایضاً از طهران بقم

خدمت ذی سعادت جناب مستطاب بندگان آقای آقامیرزا محمد صادق
رئیس مدظله از مزده سلامتی حضرت آقا و جنابعالی نهایت تشکر بعمل آمد
آقایان عظام را سلام عرض بکنید مقتضای امر مطالعه هستم . (نصر الله)
این تلگراف را حاج میرزا نصر الله ملك المتكلمين بعنوان جناب آقا میرزا محمد صادق رئیس
مدرسه اسلام پسردویم آقای طباطبائی بخابره نموده است . (آقامیرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس است).

از اصفهان بقم

حجج اسلام مهاجرین الی دارالسلام بر کافه مسلمین همراهی این
فرقه واجب است امید است کوتاهی نشود (محمد باقر الموسوی)
آقا سید باقر صاحب این تلگراف از علماء معتبر اصفهان است .

ایضاً از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دامت برکاتهم چشم اسلام و اسلامیان روشن
یریدون لیطفوا نور الله و الله متم نوره جناب شریعتمدار آقا شیخ علی اکبر
سلمه الله تعالی سالم اشتغال به شرح حالات ذوات مقدس دارند همه قسم
حاضر بوده از قصد مبارک ایشان و احقر را مسرور فرمائید .
(حاج شیخ جمال الدین)

صاحب تلگراف فوق آقا جمال پسر آقای نجفی است و مراد از شیخ علی اکبر آخوند ملا علی اکبر
مجتهد قم است که از طرف آقایان داعی بود و از اصفهان مشغول دعوت بوده است .

از کلات بقم

حضور مبارک بندگان حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد رئیس حوزه مقدسه اسلامی مد ظله العالی در این موقع تبریکات خالصانه خود را با احترامات فائقه تقدیم می نماید .
(میرزا آقا)

صاحب این تلگراف آقا میرزا آقای مجاهد اصفهانی است که بحکم عین الدوله در کلات محبوس گردید و از جمله منفقین و مبعدین از طهران است اینکه می نویسد رئیس حوزه مقدسه اسلامی مقصود از حوزه اسلامی انجمن اسلامی است و این انجمن اول انجمن علنی است که در طهران تأسیس یافت و زمان تأسیس این انجمن از سال ۱۳۲۳ بود .

ایضاً از کلات بقم

حضور حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد مجتهد روحانفاده الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن کفی علمک عن المقال و کفی کرمک عن السؤال .
(اصحاب السجن مجد الاسلام و میرزا آقا)

از بروجرد

حاج ملک المتکلمین : تلگراف تسلیت آمیز شما دوازدهم ملاحظه شد سلام خالصانه را خدمت جنابان مستطابان قدوتی الانام و حجج اسلام آقای آقا سید عبد الله و آقای آقا سید محمد مجتهد ادام الله بر کاتهم برسانید حالاً که به الهامات خاطر خطیر خسروانه مقصودیکه در خیر خواهی عامه داشتند حاصل شد و این حرکت و مسافرت ادراک سعادت زیارتی هم فرمودند خوب است آزر دگی خاطر انور اقدس همایونی را نخواهند بدار الخلافه مراجعت فرمایند کمال تأسف را دارم که در آنجا حضور ندارم که در سعادت موافقت آن وجودهای محترم را تا تهران همراه می بردم . (سالارالدوله)

حاج ملک المتکلمین در این ایام بزم سفر لرستان و رفتن نزد سالارالدوله حرکت نمود و در قم تلگرافی به سالارالدوله مخابره نمود لذا سالارالدوله این تلگراف را بتوسط او مخابره نمود .

از شیراز بقم

خدمت حجج اسلام و آقایان عظام و علماء مهاجرین از دار الخلافه طهران دامت برکاتهم روز گذشته بتوسط آقایان آذربایجان از اهانت وارده

و ظلم واصله بآقایان دارالخلافه مطلع چشم اسلامیان کورو گوش کرباد که این واقعات را نشنوم با اینکه هنوز خود گرفتار بله عظیمه وارده از ایالت هستیم بکار و اقدامات که تدارک این ظلم جدیده کند بر حسب تکلیف اسلامیت حاضر و مشغول هستیم خاطر محترم معطن باشد و باعانت شریعت مستظهر باشید بشرطیکه امروز متفرقه ثانیاً رخنه در اجراء مقاصد حقه نکنند در اطلاع بوقایع کاملاً استظهار از ناحیه شریفه داریم . (ابراهیم الشریف) (یحیی امام جمعه) (سیدقفا) (حاج سید محمد علی) (میرزا محمد) (شیخ غفار) (سید محمد) (آقا محمد) (سیدعلی) (شیخ محمد رضا) (سایر علماء شیراز).

صاحبان این تلگراف علماء اعلام شیراز میباشند و ما سه نفر را می شناسیم اول جناب حاج میرزا ابراهیم است که از معتبرین و فحول علماء اعلام است . دوم جناب حاج میرزا یحیی امام جمعه شیراز است که متجاوز از نود سال سن ایشان است و مردی است عیاش و خوش گذران و صاحب مال و اعتبار و بذل و مهمان دوست . سوم آقا سید محمد پسر مرحوم حاج سیدعلی اکبر فاراسینی است .

روز سه شنبه ۱۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و عموم کسبه نیز بقرار ایام سابقه بسته و در سفارتخانه متحصن و مقیمند دستخط مطبوعه را از درو دیوار کنده و در این روز جمعیت سفارتخانه بیش از هر روز است یولی هم تقسیم کردند روی کسبه و اساتید هر صنفی که بدهند به شاگردهایشان که عیال دارند مساوات و مواسات و برادری بین متحصنین بوجه اتم و اکمل برقرار است .

در این روز جناب آقا میرزا سید محمد صادق پسر آقای طباطبائی و جناب آقا سید مطهر ... و جناب آقا سید علاء الدین داماد آقای بهجانی از طرف آقایان و علماء مهاجرین از قم تشریف آورده لدی الورود آمدند به سفارتخانه دیدنی از متحصنین فرموده برای حضور و ملاقات اعلیحضرت شاهنشاه و ملاقات صدراعظم و وزراء درباری بروند به قصر صاحبقرانیه البته این سید جوان با کفایت که حضور شاه مشرف شود عمل به خوبی اصلاح خواهد شد چه این سید بزرگوار جوان بخت بمتابعت نیت مقدسه پدر بزرگوارش قصدی جز رفاهیت و آسایش عموم ندارد آنچه بگوید خیر مردم را ملاحظه خواهد نمود نه غرض شخصی دارد و نه طمع و نه هوی و هوس جوان درس نیست و پنج به سن ایشان و اینگونه خیر خواه عموم کمتر دیدیم اگرچه مردم از بودن آقا سید مطهر و آقا سید علاء الدین اعتقاد الاسلام بایشان در خوف و خطرند چه سوء ظن درباره دو رفیقش حاصل است و در واقع اگر مدخله در این امر خطیر نمی کردند و کار مردم را بخودشان واگذار مینمودند و می گذاردند که مردم خودشان کار را بجائی میرسانیدند بهتر بود و مردم از اعتماد الاسلام و آقا میرزا محسن خیلی بد میگویند و خائف می باشند چه بیک تعارف و یک وعده دستمالی قیصریه را آتش خواهند زد باری از مصداق این مثل هم بگذریم و دست از کار خود برنداریم طرف عصری جناب آقا میرزا سید محمد صادق از قصر صاحبقرانیه مراجعت نمود ولی در این دفعه رفقاییش جرئت نکردند وارد سفارتخانه شوند چه مردم علایقه از اعتماد الاسلام و سید مطهر بد میگویند از این جهت جناب آقا میرزا محمد صادق تنها آمد

به سفارتخانه و مرده انجام مقاصد آقایان را به متحصنین داد و مقاصد آقایان عبارت بود از شش مقصد :

مقصد اول - تأسیس مجلس بطریق صحیح .

مقصد دوم - امنیت عمومی به متحصنین سفارتخانه و سایر اهل تهران .

مقصد سوم - نیامدن عین الدوله به طهران مطلقاً .

مقصد چهارم - عودت دادن منفین بطهران جز مجدالاسلام که در غیر طهران هر جا بخواهد

برود یا بماند .

مقصد پنجم - راضی نمودن ورثه مقتولین را بدادن دیه و صلح والاقتصاص برحسب قانون

مقدس اسلام .

مقصد ششم - گرفتن قبوض موجب را از صرافان و تجار و پول دادن بآنها .

يك دستخط مختصری هم برطبق مقاصد آقایان داده شد بدین صورت :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه

مظفرالدینشاه قاجار

جناب اشرف صدراعظم. در تکمیل دستخط سابق خودمان بتاریخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز اجازه صریحه در تأسیس مجلس منتخبین فرموده بودیم مجدداً برای اینکه عموم اهالی و افراد ملت از توجهات کامله همایونی ما واقف باشند امروز مقرر میداریم که مجلس مزبور را بشرح دستخط سابق صحیحاً دایر نموده بعد از انتخاب اعضاء مجلس فصول و شرایط نظامنامه مجلس شورای اسلامی را موافق تصویب و امضاء منتخبین بطوریکه موجب اصلاح عموم مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس مرتب نمایند که بشرف عرض و امضای همایونی ما موشح و مطابق نظامنامه مزبور این مقصود مقدس صورت و انجام پذیرد . ۱۶ جمادی الثانیه ۱۳۲۴

طرفداری صدراعظم (مشیرالدوله) از ملت اگرچه برحسب تکلیف صدارتی و حسن نیت و پاکی طینت و فطانت و زکات و دولت خواهی او است چه امروز بقای دولت ایران منوط و بسته بانجام مقاصد آقایان و علماء و متحصنین در سفارتخانه می باشد ولی بعضی پاکتهای مجهول و شبنامه ها باسم صدراعظم و پسرها و بستگانش می نویسند اگرچه این نوشتجات از اشخاص بی اصل و مجهول است لکن ما یکی از آن کاغذها را درج می نمائیم دیگر خوانندگان وضع و حالات را می دانند .

سواد مکتور

آقای مؤتمن الملک : به پدر بزرگوارتان عرض کنید چون تا بحال از شما بدنفسی دیده نشده شرم شما را نمی خواهیم بجهت اینکه شاهم برادرما و

ممکنی ما هستید پس شما را برادرانه اطلاع میدهم اگر نمی توانید مقصود ما را انجام کنید و از امیر بهادر و حاجب الدوله میترسید حقیقت حال مملکت و ملت را بشاه عرض و از خواب غفلت بیدارشان کنید و درک کنید که بعد از این بقای سلطنت و صدارت و اصلاح خزانه و همه چیز بسته بوجود مجلس ملی است فوراً استعفا کنید والا بزودی و اسباب عبرت دیگران خواهید شد تا دیگری قبول این مقام نکند ما تا امروز کشته شدیم و نکشتیم ولی حالا ناچار می شویم . آنها که دلشان برای ما نمی سوزد و میخواهند ما را گول بزنند جزائی بدهیم که دیگران عبرت بگیرند حالا آنچه صلاح خودتان است بکنید ما هم آنچه صلاح خود و نوعمان و ملت و مملکت مان است می کنیم شاید هر دقیقه که اراده کنیم از شخص شما و شاه و وزراء در جنگ ما باشید .

این مؤتمن الملك که در اول مکتوب عنوان شده است پسر کوچک صدراعظم مشیرالدوله است که صدراعظم خیلی اعتماد به عقل و کفایت این پسر دارد .

کاغذی از یک نفر از تجار تبریز رسیده چون کاشف از حالات تاریخیه اهل تبریز است مابینه قدری از آن کاغذ را درج مینمائیم که خوانندگان ملتفت وقایع تبریز هم باشند .

نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز

در باب اغتشاش طهران در تبریز که اراجیف بسیار بسیار است که جمعی از علماء و سایرین به قتل رسانیده شده و طایفه رعیت اجماع کرده خانه وزیر دربار را داغون کرده اند حرف زیاد ولی تاحال خبر صحیح مکتوبی نرسید ولی احوالات تبریز همین است که عرض می نمایم چند روز قبل علماء طهران که در قم جمع شده اند از آنجا تلگرافی خیلی طولانی به علماء تبریز کرده و زیاد اظهار تظلم نموده و از علماء استمداد خواسته بودند علماء شهر هم تماماً متفق شده هر روز در خانه یکی مجلس فراهم کرده و درهای مسجدها را قفل کرده امورات شرع را تماماً موقوف نمودند از نماز جماعت و مجلس عقد و مرافعه و غیره همگی متفق شده حتی جناب مستطاب حاج میرزا حسن آقا مجتهد که با جناب مستطاب حاجی میرزا کریم آقا عداوت سخت دارند در این مسئله تاسی کرده عموماً متفق شده و متعدد تلگرافات بطهران و اصفهان و قم و شیراز نموده و در ضمن آن تلگراف طولانی به خاکپای مبارک قبله عالم نمودند از راه کمپانی از قزاقیکه مذاکره کردند دوست تومان بول تلگراف داده اند یک فقره جواب از طهران رسیده حسب الامر بود اینها باور نکرده ساکت نشدند مجدداً تلگرافی بتوسط وزیر مختار به قبله عالم نمودند جواب آن را دیروز عصر که در خانه یکی از مجتهدین که همه در آنجا جمع بودند یعنی در خانه حاجی میرزا محسن آقا بودند تلگراف از جانب قبله عالم رسیده و خواهش و عرایض علماء را قبول فرموده اند و علماء طهران را هم بزودی بطهران با کمال احترام مراجعت داده و عرایض آنها را که صلاح دولت

وملت است قبول فرمایند بعد از رسیدن تلگراف باز اینها گفتند که در اینخصوص باید خود حضرت اقدس ضمانت نمایند مجدداً سؤال و جواب کرده و حضرت اقدس دستخط مرحمت فرموده و متعهد شده سواد دستخط حضرت اقدس در جوف عریضه است ولی سواد تلگراف طهران هنوز بدست من نیامده در نزد مجتهدین است گویا امروز چاپ خواهند کرده قهقهه آتیه سواد آنرا خواهم فرستاد حالا مطلب واضح شده و مردم مقصود را دانسته اند . انتهى .

صورت بعض تلگرافات را ما سابقاً درج نمودیم ولی سواد دستخط حضرت اقدس و لیعهد را اینک درج می نمایم و هذاصورته .

دستخط ولیعهد

جناب مستطاب شریعتمدار آقای مجتهد سلمه الله تعالی کمال تشکر از فضل خداوند متعال دارم که بحمد الله تعالی شفاعت و عریاض من و علماء اعلام دارالسلطنه تبریز مبنی بر اعاده علماء اعلام دارالخلافه طهران و رسیدگی به مطالب حقه ایشان که صرفه و صلاح دولت و ملت است قبول کرده اند و من متعهدم که به مدلول دستخط جهانمطاع مبارک ملوکانه بعد از مراجعت علماء اعلام با وطن خودشان به معیت جناب اجل اکرم مشیرالدوله وزیر امور خارجه ذات مقدس ملوکانه که همیشه حامی شرع اقدس است قرار اجابت مطالب حقه آنها را که صلاح ملک و ملت بطوری که خودشان امروز دستخط فرموده اند انشاء الله انجام بدهند . هفتم شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ .

این دستخط چون چند روز بعد از تاریخ صدورش بما رسید لذا در وقایع روز هفتم درج نشد رؤساء تجار امروز در جادری مخصوص مشغول مذاکره میباشند اهل طهران در این ایام تحصن در سفارتخانه بعدی بیدار شده و یا بدایره تمدن و حقوق گذارده که در مدت دهسال این قسم ممکن نبود اشخاصیکه در خارجه تربیت شده اند و سالها آزادی این ایام را می بردند شب و روز در کار بیداری مردم می باشند اجزاء انجمن مخفی تمام همشان مصروف این است که آفازاده ها و عالم زاده های بی سواد دخالت در این امر مقدس خطیر نمایند که خدای نا کرده فردا خارجه باهل ایران نخندند و نگویند جاهل بودند و از عهده بر نیامدند چه بيشرفت این امر مقدس باز منوط به همراهی دولت و دخالت وزراء بصیر و عالم است . چنانچه ملاهای طهران و یا آفازاده های ایشان داخل در این امر خطیر شدند دیگر کار مشکل است زیرا که هر قدر دولت ضعیف گردد عقلا و دانشمندان از بيشرفت این امر مقدس مأیوس و ناامید خواهند بود . روز چهارشنبه ۱۷ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جناب آقامیرزا سید محمد صادق طباطبائی با جمعی از محترمین و معتبرین تجار رفتند در تلگرافخانه و تا ظهر مشغول مخابره با آقایان مهاجرین بودند از طرف دولت هم صدراعظم نوشت به رئیس تلگرافخانه که آنچه تلگراف مخابره کنند بجانی باشد و

قیمت مطالبه نکنند لذا جناب آقامیرزا سید محمد صادق صورت دستخط بانی را مخایره کرد و تا اول شب آنچه مطالبه جواب نمودند جوابی نرسید .

در میان متحصنین سفارتخانه قاله قاله در گرفت می گویند تاسفارت انگلیس ضمانت اجراء دستخط را و عمل به مضمون آن نکند و قول تأسیس و تشکیل مجلس را ندهد ما از این سفارتخانه حرکت نمیکنیم و خارج نمی شویم و بازارها را باز نمیکنیم چند نفر از معتبرین تجار و اهل سفارتخانه یعنی متحصنین رفتند به نیاوران که در صاحبقرانیه خودشان با دولت گفتگو کنند و یا در رستم آباد که مزرعه مشیرالدوله صدراعظم است با خود صدراعظم مذاکره نمایند اسامی آنها از این قرار است :

جناب حاج سید عبدالحسین واعظ - حاج محمد تقی - حاج محمد ابراهیم وارث - جناب آقا میرزا محمود قمی - حاج سید صراف - آقا سید محمد تقی سمنانی - جناب آقا سید حسین بروجردی - ژارزدفردولت انگلیس - مشیرالدوله و بسرش مشیرالملک - محتشم السلطنه هم آنجا بودند در باب مجلس شوری مذاکره بود صدراعظم میگفت که شورای اسلامی باید باشد آقا سید حسین بروجردی گفت شورای ملی باید باشد صدراعظم گفت من شورای ملی نمیدهم آقا سید حسین گفت ما بقوه ملت شورای ملی را میگیریم پس از مذاکرات بسیار بنا شد آقایان با مشیرالملک و محتشم السلطنه در مجلسی دیگر نشسته گفتگو کنند پس از مذاکرات نتیجه مجلس این شد که مجلس شورای ملی باشد امروز یکی از دوستان ماده تاریخ کشته شدن سید عبدالحمید را خواند چون اشعارش مفصل بود ما از درج آن اغماض نمودیم لکن مصرع از آنرا که دلالت بر تاریخ و زمان داشت درج می نمائیم (بتیر سلطان شهید سید عبدالحمید) که مجموع حرف مقطعه این مصرع عدد ۱۳۲۴ میباشد در صورتیکه اول مصرع باء و بعد از آن تاء باشد که بتیر است نه اینکه به تیر نویسند با هاء بعد از باء .

در این روز نیز بقرادر هر روز بازارها و سراها بسته است مردم همگی در زیر جادرها نشسته اند یا واعظ مشغول موعظه است و یا مردم با هم نشسته سیاسی میگویند .

مشهور شده است تلگرافی از لندن برای ژادفر مخایره شده است قریب باین مضمون انجام مقاصد مشروعه متحصنین را از دولت ایران بخواهید و این تلگراف در جواب تلگراف تجار که دوز قبل از این مخایره کرده بودند مخایره شد و تلگراف تجار قریب باین مضمون بود که بیست روز است در سفارتخانه متحصن میباشیم . لذا تجار چند نفر از رؤساء را فرستادند قلهک که مزرعه و دیه یلاقی سفارتخانه است و از آنجا با ژادفر رفتند منزل صدراعظم و مذاکره کردند و قرار شد دودستخط سابق را تغییر دهند و مضامین هر دورا در یک دستخط بنویسند و نیز در دستخط که مجلس شورای اسلامی نوشته اند باید باین عبارت مجلس شورای ملی تبدیل شود چه شاید بعضی باغراض شخصی یکی از مبعوثین را تکفیر کنند و آنوقت بگویند کافر در مجلس اسلامی چه میکند و شاید یکرمانی مانند شیخ فضل الله ملائی پیدا شود که بغرض شخصی خود همه اهل مجلس را تکفیر و لا اقل نفسیق کند آنوقت محرم مردم شود که کافر و فاسق را به مجلس اسلامی چه کار است دیگر آنکه طایفه یهود و ارمنه و مجوس نیز باید منتخب خود را باین مجلس بفرستند و لفظ اسلامی با ورود آنها نمیسازد مناسب لفظ ملی است باری پس از مذاکرات

بسیار صدر اعظم متقبل گردید که همه مقاصد آقایان و تجار و کسبه را برآورده نماید .
 در سفارتخانه هم جمعی از مردمان عالم و تربیت شده افتاده اند در بین مردم و آنچه که میدانند بر مردم
 یاد میدهند در این اجماع اگر ضرری بر مردم رسید لکن بر علم و تربیت آنها افزوده گردید .

تلگراف از مراغه به مهاجرین

محضر حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید محمد مجتهد
 ادام الله تأییده از وقوع قضیه هایله داعی و علماء مراغه زیاده از حد متألم شد
 يك مصیبت بوده ثلث فی الاسلام ثلثة لایسدّها شیئی الی یوم النشور جز تحمل
 چاره نبوده حتی یحکم الله همه اوقات شریف مترصد سلام ارادت حضور
 سایر آقایان عظام دارد .

(خادم الشریعة سید هدایت الله)

آقایان در قم مشغول مخابره با طراف میباشند و در تهیه حرکت جناب عضد الملك هم با آقایان
 بطور ملائمت و خوبی معاشرت می کنند کالسکه و درشکه و مال تهیه می بینند از برای حرکت دادن آقایان
 قروض آقایان مهاجرین که از کسبه و اصناف قم نسبه کرده بودند نیز پرداخته شد از طهران هم تجاریولی
 برای آقایان فرستادند که قسمت نموده بهر کدامی حصه دادند .

روزی پنجشنبه ۱۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها عموماً بسته است
 شاگردهای مدرسه دارالفنون و مدرسه نظامی و مدرسه فلاح نیز داخل شده و چادر مخصوصی برای
 آنها نیز بر سر یا کردند تلگرافی که بمقام مخابره کرده بودند امروز جوابی رسید جناب آقامیرزا سید محمد
 صادق که از طرف علماء اعلام از قم آمده بود شهر، امروز نیز با اعتماد الاسلام آقا سید علاء الدین رفتند نزد
 صدر اعظم تا کنون آنچه باین صدر اعظم عرض شده است بدون زیاده و نقصان با علی حضرت شاهنشاه
 رسانیده است و شخص خودش هم در نهایت دقت و رؤیت با مردم و عرایض مردم و امورات دولتی و کار
 خود رسیدگی مینماید تا کنون در ایران بلوا باین معقولی و نجابت نکرده بودند بلکه تاریخ در هیچ
 مملکتی نشان نمیده این قسم بلوا را . باین جهت امید است که بزودی به مقصد برسند اگر چه عقلاء
 و اشخاص به میر میگویند مجلسی که بنامد بتوسط خارجه گرفته شود بنائی است بر روی آب . چه مردم
 قدر نمی دانند و شاید به همین زودی باز از دست بدهند و انگهی آن شرف و افتخار را که دیگران در بردند
 از گرفتن مجلس ماها نداریم زیرا که خیلی فرق است بین دادن و گرفتن بما دادند نه ما گرفتیم و نیز
 خیلی فرق است بین اینکه خود بگیرند و یا آنکه واسطه در کار باشد .

امروز عصر مقارن غروب آفتاب جناب مشیر الملك بسر بزرگتر صدر اعظم که امروز وزیر امور خارجه
 است . با جناب آقا میرزا محمد صادق و جمعی دیگر از صاحبقرانیه آمدند بشهر و وارد سفارتخانه شدند
 رفتند در چادر بزرگ تجار مشیر الملك که این ایام باو میگویند مشیر الدوله در مجلس جلوس نموده جناب
 آقا سید عبدالحسین واعظ رفت بالای منبر و اظهار مراحم و الطاف اعلی حضرت را به مردم نمود و از طرف

مردم هم اظهار تشکر نمود دعایش را کرد بعد مشیرالدوله حایه پسر صدر اعظم رفت روی صندلی فرمان اعلیحضرت شاهنشاه را که ذیلاً نگاشته میشود قرائت نمود و کاشف از اذن و اجازه تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی بود بعد از آن قرائت نمود دستخطی را که کاشف از عفو و اغماش از متحصنین بود و امنیت دادن باشخاصیکه در سفارتخانه بودند بعد از آن قرائت نمود تلگراف هم را که از طرف علماء اعلام بود که مخبره کرده بودند به متحصنین که مقاصد شما وما انجام گرفت از سفارتخانه برخیزید و بیش ازین نمایند که مفاسدی بر ماندن زیاد میباشد که در تلگراف نمی توانیم اظهار کنیم اگر مقاصد شما بقیه دارد مادرزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم می مانیم تا آن بقیه هم انجام بگیرد لذا مردم در نهایت رضا و امتنان و تشکر قبول نمودند لکن چون تهیه شام و غذا را دیده بودند اکثر ماندند و بعضی از مردم رفتند بخانه های خودشان فردا هم که روز جمعه است و نبایست بازارها باز شود قرار گذاردند دکان را باز نکنند اگر چه روز جمعه هم باشد فردا شب را هم خیال دارند شهر را چراغان نمایند صورت دستخط شاه اگر چه با دستخط سابق جنندان فرقی ندارد لکن بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنرا نیز درج می نمایم :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفر الدینشاه

که در سفارتخانه قرائت شد

جناب اشرف صدر اعظم - از آنجائیکه حضرت باری جل شانه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف کفایت ما سپرده و شخص همایون مارا حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قراردادده لهذا در این موقع که رأی و اراده همایون ما بدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و امنیت قاطبه اهالی ایران و تشبید مبانی دولت و اصلاحات مقتضیه بمرورد و دوا یر دولتی و مملکتی بموقع اجرا گذارده شود جناب مصمم شدیم که مجلس شورای ملی از منتخبین شاهزادگان و علماء قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف بان انتخاب طبقات مرقومه در دار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود در مهام امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مدافعه لازم را بعمل آورده و به هیئت وزراء دولتخواه ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازمه را بنمایند و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خیر دولت و ملت بعرض برسانند که بصحة ملوکانه موشح و بعون الله تعالی بموقع اجرا گذارده شود. بدیهی است که به موجب این دستخط مبارک نظامنامه ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آن را موافق تصویب و امضای منتخبین از این تاریخ مرتب و مهیا خواهید نمود این مجلس شورای مرقوم که نگهبان عدل ماست افتتاح و باصلاحات لازمه امور مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس شروع

نمائید و نیز مقرر میفرمائیم که سواد این دستخط مبارک را اعلام و منتشر نمائید تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کما ینبغی مطلع و مرصه الحال مشغول دعا گوئی دولت و این نعمت بی زوال باشند .

(در قصر صاحبقرانیه)

بتاریخ ۱۴ جمادی الثانیه در سال یازدهم سلطنت

تاریخ این دستخط در هیچدهم بوده ولی محض اینکه مطابق باشد با روز تولد شاهنشاه تاریخ آن را در چهاردهم نوشتند کمالاً یغفی. باز بعضی از مردم نادان در لفظ بموقع اجرا مذاکره نمودند ولی اشخاص دانا و چیز فهم آنانرا ساکت نموده و بآنها فهمانیدند معنی این کلام را .

در واقع اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار پادشاه رؤف و مهربان و پادشاه مسلمانی است این شاه مثل آفتابی است که در زیر ابر مستور و متواری است اگر صدر اعظم ظالم و مستبد و سفاک و بی علم دانش باشد آنوقت ابر یست مظلم و تاریک که نمی گذارد این آفتاب شعاع خویش را بر زمین افکند چنانچه در زمان صدارت عین الدوله دیدیم که در آن صدارت شاه را چگونه قلم داد کرده بودند اما در این زمان و این صدارت یعنی زمان صدارت مشیرالدوله ابری نازک و باریک و روشن جلو آفتاب را گرفته است که اگر کسی بدقت نظر کند شعاع آفتاب از زیر ابر نمایان خواهد بود این است که در زمان این صدر اعظم علت و سببی که مانع ترقی باشد دیده نمی شود چه شاه رؤف و مهربان ، صدر اعظم عالم و تربیت شده ، علماء مایل و مقدم ، طلاب و محصلین راغب ، مردم تائب و اندازه بیدار ، شاگردان مدارس جدید بزرگ شده و با تربیت می باشند باین جهات امید است که آقایان بزودی مراجعت کنند . از قریب که شهرت گرفته است بین جناب آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله کدورتی واقع شده است و حاج شیخ فضل الله چند روز زود تر حرکت کرده است و جلو تر از مهاجرین آمده است در کهریزک مانده است تا مهاجرین برسند ولی بنده نگارنده نورستگاری در جبین شیخ فضل الله نمی بینم چه این آقای دنیا دوست و دنیا پرست قصدی جز عیش و عشرت و ساختن بارک و رنگین کردن سفره خویش ندادد با اینکه املاک بسیار دارد موقوفه زیادی را جلو گرفته است باز حریص در کار دنیا و باندک رشوه بر میگردد هر کس را مانع پیشرفت خیالات خویش داند حکم بکفرش میکند بلکه اگر بتواند حکم قتل یک اهل شهری را برای رسیدن به صد تومان بدهد در این مقام که می بیند آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلو افتادند از غصه و اندوه نزدیک است تمام شود دیرش میشود که خود را بفرستد و شاه را نادم کند بلکه بتواند این کار را برهم زند و یا باسم خویش کند مردم هم این شخص را شناخته اند که خودخواه و شهوت پرست است لکن چون جمعی از مفت خورها و اهل دنیا دورش را دارند و با طراقیهای خود که دلالان مظلمه و شرخرند میفرستند لذا همه وقت از او میترسند چه هر کس مخالفت او را کند یازنش بخانه اش حرام و یا قبالة و سندی از برای ملک خانه او ظاهر میکنند و میچاره را گدا و خانه نشین می کنند اگر هیچ نداشته باشد حکم کفر او را بدهد اطرافیهای او منتشر

میکنند مگر آنکه خداوند متعال شر او را کفایت کند با اینکه هفتاد و سه سال از سنش میگذرد مانند اشخاص چهل ساله گردن کلفت و چاق و قریه است بنده نگارنده تقریباً بیست سال است که او را یک حالت می بینم بلکه روز بروز جوان تر میشود نمی دانم خداوند عالم چه صلاح در بقای او می بیند باری مانعی که بنده نگارنده از برای این ملت ضعیف می بینم حاج شیخ فضل الله و امثال او است که درهر شهری از شهرهای ایران یکی دوتا از این قبیل شخص می باشد عجب است که بمقادیر جرج الحی من المیت پسر این حاج شیخ فضل الله جناب آقا میرزا مهدی از اشخاص عالم متدین متمدن مقدس خیرخواه ملاحظه نوع و ایرانیت و اسلامیت بر غرض شخص مقدم میدارد درست نقطه برابر و مخالف طریقه پدرش می باشد از پدرش مخارج نمیگیرد و بخانه پدرش زیاد آمد و شد نمی کند در کوچه و بازار تنها میرود با اینکه مراتب علمیه اش از دیگران کمتر نیست و اگر در محکمه شرع جلوس کند اطرافش را میگیرند اصلاً قابل بدتدلیس و نفاقه نیست در قم معاون علماست باندازه صد نفر از طلاب را ریاست دارد تا همه طلاب غذا نخورند این آقا غذا نمیخورد و در ذیل مجلس طلاب می نشیند روزها طلاب را می آورد و در صحن مقدس حضرت معصومه و آنها را مشق نظام میدهد و آنها را ترویج و تشویق می نماید بر حفظ اسلام و همه وقت میگوید مردم مظلوم واقع نشوید مردم قبول ظلم نکنید صاحب یک حرارتی فوق العاده است برخلاف پدر و برادرهایش با فقرا و ضعیفا به حسن سلوک معاشرت میکند و شاید بطور قطع عرض کنم ضرر هائیکه از حاج شیخ فضل الله باین مذهب اسلام و اهل ایران رسیده است جبران همه را تا با امروز این پسر میکند یعنی وجود آقا میرزا مهدی بمنزله حسنه ایست که سیئات را میبرد پس بمقادیر الحسنات یندهن السيئات ماجبران سیئات حاج شیخ فضل الله را بوجود آقا میرزا مهدی میکنیم و مینویسیم انشاء الله تعالی دیگر حاج شیخ فضل الله خوب خواهد شد و به مقتضای عفی الله عما سلف از کارهای گذشته و اعمال حاج شیخ فضل الله در این سفر قم چشم پوشیدیم امیدواریم خداوند او را توفیق خدمت با اسلام و مسلمین عطا فرماید باری محض خاطر این پسر مراتب پدر را محفوظ میداریم و می نویسم حاج شیخ فضل الله محض بدی هوای قم و گرمی هوا و بودن تب و نوبه در آنجا زودتر از آقایان حرکت کرد و الان در کهریزك دوفرسخی طهران متوقف است تا مهاجرین برسند .

امروز جناب آقا میرزا محمد صادق و جناب آقا میرزا محسن و آقا سید علاء الدین رفتند صاحب قرائنه و در آنجا وزراء مجلس کردند امیر بهادر وزیر دربار گفت آقایان هرگز مجلس نمی خواهند و راضی بمجلس نخواهند شد زیرا که مجلس شوری خلاف شرع است و اگر مجلس تشکیل گردید دیگر کسی ظلم نمی کند و اگر کسی ظلم نکرد دیگر احدی مظلوم نخواهد شد و اگر کسی مظلوم واقع نشود دیگر در بخانه های آقایان کسی نمیرود و دیگر کسی کاری با آقایان ندارد .

جناب آقا میرزا محمد صادق در جواب گفت مجلس شورا موافق دین ما میباشد زیرا که خداوند در قرآن بر رسول خود میفرماید و شاورهم فی الامر و درجائی دیگر فرموده است و امرهم شوری بینهم (افسوس که جناب آقای میرزا محمد صادق معنی آیه را ترجمه نکرد و شاید وزیر دربار چنین فهمید که این دو آیه برخلاف شورای است) .

وزیر دربار گفت شورای اسلامی خوب است چرا بشورای ملی بدل گردید جناب آقا میرزا محمد صادق جواب داد برای اینکه رعیت این لفظ را خواست که فردا اگر کسی را از هل مجلس بخواهید نفی و تبعید کنید خواهید گفت این بی دین و خسار از اسلام است. باین بهانه اشخاصیکه مخالف میل شما رفتار نموده اند باید خارج شوند اما لفظ ملی این عیب را مانع خواهد بود دیگر آنکه اگر اسلامی مبدل به ملی نشود مردم از سفارتخانه بیرون نخواهند آمد باری دیگر از مذاکرات آن روز آنکه و کلاه آقایان گفتند دستخط شاه باید بصورت ملفوفه نوشته شود که بعلاوه صحنه شاه مهر شاه را نیز داشته باشد و صدراعظم هم فرمان را مهر کند و ثبت دفتر هم بشود که آنوقت رسمیت داشته باشد دیگر آنکه بعض عبارات تغییر و تبدیل نشود صدراعظم گفت باید برطبق میل علماء و ملت رفتار کنیم نایب السلطنه گفت ضرری ندارد که عرایض ملت را حضور اعلیحضرت عرض کنیم لذا صدراعظم بانایب السلطنه حرکت کردند که بروند حضور اعلیحضرت شاهنشاه بجناب آقا میرزا سید محمد صادق و سایرین هم تکلیف کردند که شما هم بیائید حضور و باهم عرایض ملت را عرض کنیم و کلاه آقایان بملاحظه اینکه شاید در حضور اعلیحضرت مجبور شوند بقبول آنچه که میل دربارها در آنست لذا عذر آوردند و گفتند که ما از طرف علماء و آقایان مهاجرین آمده ایم که با وزراء مذاکره نمائیم نه باشاه نایب السلطنه چون میدانست اگر امیر بهادر حضور اعلیحضرت مشرف شود سنگ جلو می اندازد و مانع اصلاح خواهد گردید لذا بصدر اعظم رسانید و گفت شاید شما بخواهید که با شاه بعض مطالب محرمانه را گفتگو نمائید و شاید شاه بخواهد بعض فرمایشات محرمانه سری بفرماید من با وزیر دربار نمی آئیم صدراعظم قبول نمود و تنها رفت حضور شاه و آنچه میدانست عرض کرد اعلیحضرت شاهنشاه مستعینات را قبول فرمود فرمانرا امضاء و مهر نمودند کار تمام شد فرمان را آورد و داد بو کلاه آقایان.

امروز بعضی از دانشمندان صورت دستخطی نوشتند و در سفارتخانه خواندند و گفتند باید اینطور دستخط نوشته شود و بامضاء شاه برسانند لکن رؤساء تجار گفتند دیگر کار گذشته است و هر ساعت نمی توان شاه را مجبور نمود که دستخط را عوض کنند ولی ما صورت آنرا ذیلا درج میکنیم که خوانندگان تاریخ بدانند اگر و کلاه آقایان نیامده بودند مردم بهتر کار را میگذرانیدند و این صورت بهتر از آن صورتی است که صدراعظم صادر کرد و هذا صورته.

صورت سواد دستخطی که بامضاء نرسانیدند

محض دوام دولت و بقای سلطنت و قوام هیئت اجتماعی ملت تأسیس مجلس شورای ملی که عبارت از مجلس تنظیمات و مرکب از و کلاه منتخبین ملت و رجال باسیاست امین دولت به حیثیتی که حاکم باشد بر جمیع دوایر دولتی و امورات مملکتی و تمام ادارات لشکری و کشوری از قبیل اداره معارف و وزارت تجارت و فلاح و صناعت و معادن و شوارع و طرق و اداره نظمی و هیئت نظام عسکری و اداره مالیه و وزارت عدلیه با شمول منتخبین قصبات و ولایات بعیده در هیئت انجمن شورای ملی مقرر

فرمودیم و باید شعب وزارت عدلیه بقانون جدید در جمیع ولایات حاکم نشین دائر و تأسیس و برقرار شود و در تمام بلاد و قوی، کلیه مطالب غامضه سیاسیه رجوع بانجمن شورای ملی مرکزی شود و در امورات جزئی داخلی بهمان شعبات وزارت عدلیه که در ولایات حاکم نشین قائم است فیصل دهند و باید احکام مبحث علت‌های در مجلس شورای ملی بنابر قاعده اکثریت آراء مردود و مقبول افتد و بتوسط یکی از اعضای منتخب مجلس شورا بحضور مبارک مرور و البته جری شود و باید این دستخط صادره را سفرای دول متمدنه تصدیق نمایند. این صورت را اگر رسانیده بودند بصدر اعظم بامضاء میرسانید ولی حیف که بهمان صورت فرمان قناعت کردند.

روز جمعه ۱۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز اکثر اهل سفارتخانه و متحصنین از سفارتخانه خارج شده و بازارها را باینکه جمعه بود باز کردند تهیه چراغانی را دیده ولی رؤساء و تجار و اساتید حرفی هنوز در سفارتخانه میباشند چادرها هنوز سرپا می باشد تا آقایان مراجعت کنند.

جناب آقا میرزا محمدصادق تلگراف مفصلی بقم مخبره نموده و صریح در تلگراف نوشتند که اگر حرکت نکنید و بطرف طهران نیائید کار خراب میشود مسلمین ازدست میروند زیرا که دولت قبول کرده است مجلس شورا را بدهد بلکه متقبل شده است آنچه را که بخواهید دیگر مسامحه و ماطله روانیست لکن باین اصرار امروز و دیروز که مخبره کرد جوابی نرسید مردم حیران و بدون تکلیف میباشند.

درقم هم آقایان مشغول تهیه حرکت می باشند جناب آقا میرزا مهدی ولد حاج شیخ فضل الله که همراه پدرش حرکت نکرد این ایام نزد آقایان و مشغول مشق پیاده نظام است به طایفه ضابط و محصلین ابتدای ورود بسفارتخانه از روز چهارشنبه بیست و چهارم جمادی الاولی ۱۳۲۴ بود الی امروز که جمعه ۱۹ جمادی الاخری می باشد بیست و پنج روز است لیکن تا چادرها کنده و بساط برچیده شد یکماه طول کشید چه روز دوشنبه ۲۲ شروع باین کار شد که مطابق با حرکت آقایان و هجرت آنان باشد و انتهایش نیز آمدن آقایان بود که جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد آمدند دم سفارتخانه و بقیه السیف را حرکت دادند پس مدت تحصن در سفارتخانه و هجرت آقایان از طهران بقم و معاودت آنان درست یکماه بود العجب کل العجب بین الجمادی و المرجب در واقع اشاره ایست باین واقعه بزرگ تاریخی باری اکثر از مردم امروز از سفارتخانه خارج شدند.

روز شنبه بیستم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز بازارها باز شد اکثر مردم آمدند در بازار برای تهیه چراغان و بعضی هم ماندند در سفارتخانه تا تأسیس مجلس و آمدن آقایان شب گذشته بملاحظه عدم تهیه، چراغان صحیحی نشد از طرف صدر اعظم بتمام بلدان ایران تلگراف شد که آقایان مهاجرین مراجعت می کنند و باید در شهرهای ایران چراغانی کنند و جشن انعقاد مجلس شورای ملی را بگیرند.

حاج محمدتقی و برادرش حاج حسن که وکیل خرج بودند در سفارتخانه با حاج سید صراف که او هم زحمت کشیده و از مال و جان دریغ نکرد امروز آمدند منزل آقای طباطبائی که باجناب آقا

میرزا محمدصادق قراری برای استقبال از آقایان گذارند یناشد حاج سید صراف تاحسن آباد برودولی حاج محمدتقی در سفارتخانه باشد تا دستورالعمل برای او از حسن آباد تلفن شود امروز جناب آقا میرزا محمد صادق نیز فرستاد در تلگرافخانه و مطالبه جواب نمود معلوم شد هنوز آقایان جواب تلگراف را نداده اند و حرکشان معلوم نیست . اهل بازار امشب را نیز درتیه چراغانی میباشند .

روز یکشنبه ۲۱ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - دیشب چراغان باشکوهی بود جمیع بازار و سراها چراغان بود مردم خوشحال و خرم بودند جناب صدراعظم باجمعی از رجال دولت آمدند بازار درسرای امیر در حجره حاج حسین آقا بقدریک ساعت نشسته موزیک حاضر شد بقدر نیم ساعت موزیک زدند بعد از صرف چای و قلیان و شربت و شربنی درسرای حاج حسن هم نیم ساعت نشستند در بازار مردم را تبریک گفته بسیار بخوبی سلوک می نمود مردم این سلوک صدراعظم را که میدیدند عداوت عین الدوله را در سینه بیشتر قرار میدادند .

یک شبنامه هم در این روزها در مجامع و مدارس و کوچه ها افتاده شد که صورت آن از این قرار است .

صورت شبنامه

مجلس ملیه اسلامی

در آن نمره اشاره کردیم که مجلس ملی عبارت است از آنکه هر طبقه از طبقات ملت مثل علماء و ملاکین و تجار و ارباب صنایع و کسبه از قبیل عطار و بقال و علاف و کفاش و غیره و غیره هر صنفی از اصناف رعیت یک نفر دانشمند امین هر طبقه از طبقات خودشان حاضر شوند در باب مصالح و مفاسد مملکت و ملت سخن رانند و مشورت نمایند که هر چیز باعث آسایش ملت و موجب آبادی مملکت است در صداد او بر آیند و کدام کس علت خرابی مملکت و صدمه ملت است قلع و قمع نمایند از چه راه مملکت صاحب ثروت و امنیت خواهد شد و بچه چیز مفاسد و معایب بر اثر آن رفع شود و هم باید از سایر بلدان ایران از هر ولایت از طرف رعیت یک نفر دانشمند با صداقت در مجلس مرکب حاضر باشد چنانچه شرح آن در نمره سابق عرض شد چنانچه مسلم است مهام ملتی و مملکتی جزاً و کلاً از عزل و نصب حکام مطلقاً و غیره تمام در مجلس مذاکره شود اهل مجلس هر چه رأی دادند باید از آن قرار رفتار کرد و نیز پوشیده نماند امانت مزبوره مادامیکه از طرف ملت و کالت دارند که خلاف امانت و دیانت از آنها ظاهر نشود که اگر بقدر خردلی خیانت از هر یک ظاهر شود آحاد و افراد ملت حق دارند که در مجلس حاضر شوند و خیانت او را برسانند و معزول نمایند او را و دیگری را بجای او منصوب نمایند و این مطلب هم مسلم است که شرافت در مجلس معدلت ملی بدانش و امانت است چه آنکه دیده خواهد شد بسا کسانی که دارای منصب و ثروت و دولت و پسر فلان و بهمان بلکه دارای تخت و تاج کیان در این مجلس راه نیابد و اشخاصیکه زاویه نشین عزلت گزین در این مجلس سمت عضویت بهمرسانید و دارای درجات عالیه گردند این نمره را هم در کمال دقت ملاحظه فرمائید .

آقایان مهاجرین از قم حرکت کردند باین حال که يك منزل آقایان بیابند آنوقت گاری و دوشكه و مالها را برگردانند طلاب و سادات را حرکت دهند بعضی ازطلاب که پیاده با آقایان آمده بودند دربین راه اسبهای غلامهای کشیکخانه و سوارهایی که مأمور بودند با آقایان باشند گرفته و سوار شدند بیچاره سواره‌ها التماس میکردند حالا که اسبهای ما را سوارشدید تفنگهای ما را نیز گرفته باخود داشته باشید چه مارا قوه حمل این تفنگها دراین هوای گرم نیست اگرچه طلاب اکثرشان مریض و علیل بودند و هوای گرم قم بآنها صدمه زده بود لکن باز با سوارها همراهی میکردند گاهی دوتفریکی ازطلاب و یکی از سوارها دو پشته سوار می شدند بعضی از اوقات سواره و پیاده بودند یعنی يك فرسخ طلبه سوار می شد و يك فرسخ سوار صاحب اسب باری اگرچه طلاب علی الظاهر اجحاف بسوارها میکردند لکن در عوض سرمزل آنها را بغذا و چای و قلیان و سیگار سیرو تلافی میکردند سوارها هم در مراجعت راضی بودند که صدمه از آنها به اهل علم و اولاد پیغمبر نرسید بلکه خود را خادم آنها قرار دادند باین حال آقایان منزل بمنزل راه را می گذرانیدند .

روز دوشنبه ۲۲ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دوشنبه مردم در تهیه استقبال از آقایان مهاجرین می باشند از حضرت عبدالعظیم الی حسن آباد در اکثر نقاط چادرها زده اند و تهیه ورود و اردین را دیده بقدر پنجاه شصت نفر از تجار ارمنه در کهریزك چادر زده اند . اشخاصیکه در سفارتخانه متحصن بودند در هر چادری ده نفر ماندند مابقی رفتند استقبال شب گذشته در شهر نیز چراغانی بود از قرار مسموع اعلی حضرت شاهنشاه از جهت انعقاد مجلس خیلی خوشحال و خورسند می باشند روز گذشته تغییر و تشددی به نیرالدوله حاکم طهران و سپهدار فرمودند که شما را کی حکم داد که با سادات و علماء طرف شوید و سادات را تفنگ زنی و بکشید که تا دامنه قیامت طایفه قاجاریه مورد لعن و طرد مردم واقع شوند و اسم آنانرا در تواریخ به بدی به برند .

از طرف دولت هم از برای استقبال از آقایان تهیه خوبی دیده شده است که فردا يدك و کالسکه و دوشکهای دولتی را هم جلو آقایان ببرند .

جمعی از طلاب در مدرسه خان مروی انجمنی کرده اند و میگویند نظامنامه مجلس شورای ملی را باید باطلاع ما بنویسند و خودشان شروع کرده اند در نوشتن نظامنامه .

حاجی سید عبدالحسین واعظ و آقا سید محمد تقی سمنانی هم رفته اند در مسجد جامع و در آنجا مجلس دارند تمجید میکنم آن روزی را که در مسجد جامع تبر تفنگ خالی شد همین حاج سید عبدالحسین را دیدم که پسر خود را که ده سال داشت گذارده و فرار کرد ولی امروز این آقا بانهایت قوه قلب در همان مجلس مسجد نشسته و فریاد مشروطیت را با آسمان میرساند بفاصله يك ماه آن ترس خوف کجا رفت و این قوه قلب از کجا آمد کسی که پسر كوچك و طفل صغیر خود را گذارده و فرار میکرد امروز برای انباء وطن کار میکند .

روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - شب گذشته در شهر نیز چراغانی مفصلی بود ولی بعضی از مردم چراغان نکردند و چراغانی را گذاشتند برای ورود آقایان امروز حضرات آقایان و علماء

مهاجرین ظهر را وارد کهریزک شدند عصر دم زنجیر عصرانه میل نمودند نزدیک غروب آفتاب وارد حضرت عبدالعظیم شدند از قم تا ورود بحضرت عبدالعظیم هنگامه بود که صفحه تاریخ یاد داده است طایفه ارامنه بقدر صد نفر در کهریزک چادر زده بودند ، طایفه یهود بین حضرت عبدالعظیم و کهریزک بقدر پانصد نفر در زیر چادری بودند گوسفند بسیاری برای قربانی و کشتن آورده بودند مجمل و مختصر آنکه از کهریزک تا حضرت عبدالعظیم زیر چادر بود طنابهای چادرها بهم وصل بود اصناف و کسبه بعضی در سفارتخانه و اکثر در حضرت عبدالعظیم می باشند شاگردها دکانین را باز کرده اند ولی امروز جار کشیدند که فردا دکانین را به بندند .

روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جمیع بازارها و سراها بسته شد همه مردم و کسبه از مسلمانان و ارامنه و یهود و گبرها برای استقبال ورود آقایان رفتند به شاهزاده عبدالعظیم اشخاصیکه جلوتر رفته بود آنهاهم درزایه حضرت عبدالعظیم حاضر بودند از طرف دولت وزیر علوم حکم کرد مدارس را تعطیل نمودند خود وزیر علوم هم آمد بحضرت عبدالعظیم.

دیشب مستشار الملك از طرف دولت پذیرائی نمود و مردم را شام و غذا داد حاج مدیرالدوله و شهاب الممالک و جمعی دیگر از بزرگان از طرف دولت آمدند بحضرت عبدالعظیم در سه ساعت از دسته گذشته حضرات مهاجرین سوار شدند کالسکهها و دورشگه های دولتی حاضر شده طلاب و سادات را سوار کردند درشش ساعت از دسته گذشته وارد دروازه شدند بقدر پنج شش هزار نفر مردم پیاده اطراف کالسکه آقای طباطبائی و آقای بهبهانی را گرفته در این هوای گرم همراه کالسکه پیاده میدویدند در آب انبار قاسم خان که قبرستان است پیاده شده و در قهوه خانه که آنجا بود قدری مکث و توقف کردند نایب السلطنه برادرشاه که سپهسالار است با پانصد نفر قزاق و سواره تا آب انبار استقبال نمودند کالسکه مخصوص شاه را آوردند که آقایان سوار شوند آقایان قبول نکردند نایب السلطنه رفت در قهوه خانه و التماس نمود که بقدر صد قدمی هم باشد سوار کالسکه شاهی بشوید که شاه مکرر نشودا حضرت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی در کالسکه شاهی سوار شده بقدر صد قدم بدروازه مانده پیاده شدند و سوار قاطر شدند دیگر جمعیت سواره و پیاده را خدا میدادند یدک متجاوز از صد و پنجاه عدد بود که سی عددش از طرف دولت بود کالسکه و دورشگه بقدر پانصد عدد بجائی بود چه دولتی وجه غیر دولتی از آب انبار قاسم خان تا دم دروازه سی و شش گوسفند کشته شد دیگر از دم دروازه تا منازل آقایان از شماره خارج و لایع دولا حصی بود در جلو آقایان جناب معتمد خاقان که حاکم قم بود و از قم تا شهر با آقایان بود با جناب معین حضور سواره حرکت میکردند و مردم را امر و نهی میکردند و نظم و انتظام مستقبلین را میدادند دیگر هر کس از هواخواهان ملت در خدمت خود حاضر بود حاج شیخ فضل الله تحت الشعاع بود کسی را نظری باو نبود بعدی کله بود که بنده نگارنده دُبحالتش سوخت چه با آن حب ریاست احدی دست او را نبوسید و کسی اعتنا باو نمیکرد. در حضرت عبدالعظیم سه مسئله طرح شد و همه آقایان متفق و متحد شدند بر این سه مسئله و خطا به هم خوانده شد و این سه مسئله را بعموم مردم گفتند .

اول - آنکه دیدوبازدید آقایان موقوف گردد تا انعقاد مجلس یعنی تاجلس منعقد نگردد آقایان از احدی بازدید نکنند و منزل احدی نروند .

دویم - آنکه مراعات و رسیدگی علماء بامورات شرعیه تا انعقاد مجلس موقوف باشد .

سویم - آنکه آقایان از شاه دیدن نکنند تا اینکه مجلس منعقد شود آنوقت برای اظهار تشکر حضورشاه بروند بحالت اجماع و هیئت اتفاق . باری در ساعت پنج بغروب حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی و آقای بهبهانی احیاء کننده دین اسلام و موجد و باعث تمدن در ایران وارد خانه خویش گردیدند و مردم شربت و چای صرف نموده بخانه های خودشان مراجعت نمودند . در سفارتخانه هم امروز جمعیت از دیروز زیادتیر میباشد تا مجلس برپا نشود خارج نخواهند شد .

امروز عصر آقایان برای دیدن بیرون نیامدند هر کس آمد قلیانی کشیده مراجعت میکند . روز پنجشنبه ۲۵ - شب گذشته بازارها و سراها چراغان مفصل باشکوهی بود در سرای حاج حسن و سرای گبرها موزیک میزدند باز مردم در سفارتخانه زیاد شدند و میگویند تا مجلس منعقد نشود ما از این محل خارج نخواهیم شد لکن طرف عصر آقای آقا سید عبدالله و آقای طباطبائی رفتند دم سفارتخانه در قراولخانه که نزدیک سفارتخانه بود جلوس فرمودند متحصنین آمدند نزد آقایان پس از مذاکرات بسیار آقایان مردم را راضی نموده بیرون آوردند . لکن اسباب ها و چادرها را بنامش فردا ببرند . امروز حکمی از صدر اعظم صادر گردید باین مضمون :

حکم صدر اعظم

جناب جلالتآب اجل اکرم محقق السلطنه دام اقباله - برای افتتاح و انعقاد مجلس محترم شورای ملی مقرر گردیده است از فردا که روز جمعه بیست و ششم است عمارت بزرگ وسط باغ بهارستان بجهت اجزاء محترم مجلس معین شود البته حسب الامر از فردا صبح قدغن نمائید عمارت مزبوره را نظیف کرده اجزاء و سرایداران حاضر باشند که اجزاء مجلس به میمنت در ظل مراحم بندگان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداه در آنجا حاضر و شروع بکار نمایند زیاده زحمت است .

روز جمعه ۲۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز بنا بود در باغ بهارستان که نزدیک مدرسه سپهسالار می باشد مجلس منعقد گردد لکن آقایان قبول نکردند که این مکان در وسط شهر واقع نیست و مجلس باید در وسط شهر باشد که دسترس عموم مردم باشد و انگهی عمل این مکان باید باذن و اجازه و رنه مرحوم سپهسالار بگذرد و آن زمانی را می خواهد ، لذا قرار شد در مدرسه نظامی از فردا که روز شنبه است مدعوین و علماء اعلام در آنجا حاضر باشند و اگر مانعی نرسد طرف عصر را بروند حضور شاه در صاحبقرانیه برای اظهار تشکر . امروز حاج حسین آقا و حاج محمد اسمعیل مغازه و معین بوشهری و جمعی دیگر از تجار معتبر آمدند خدمت حضرت حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی برای کسب تکلیف و صرف عصری هم جناب آقای بهبهانی و جناب حاج شیخ فضل الله و جناب صدرالعلماء آمدند نزد آقای طباطبائی برای تکلیف فردا . اشخاصیکه در سفارتخانه باقی مانده بودند امروز رفتند

چند نفر از تجار دم در چادرها را تفحص میکردند هر چه قند و چای و برنج و اشیاء دیگر در بین آنها در این چند روزه بعضی ذخیره کرده بودند پس میگرفتند. خبر تلگرافی رسیده دیشب در اصفهان چراغان بوده علماء اعلام جشن مجلس را گرفته اند.

روز شنبه ۲۷ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز مجلس در مدرسه نظامیه برپا شد قریب سه چهار هزار نفر جمعیت در مجلس و خارج مجلس جمع شدند بقدر پانصد نفر از علماء و وزراء و ابناء سلطنت و نایب السلطنه در مجلس نشسته بودند صدراعظم بعد از پذیرائی برخواست و لایحه خواند اهل مجلس محض احترام و تشکر از این مجلس پرخواستند بعد از قرائت لایحه صدر اعظم جناب حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از اعاظم و اعظین و ملت خواهان است برخاست از طرف ملت لایحه خواند که مشتمل بود بر اظهار تشکر از طرف ملت بعد از اتمام لایحه جناب اجل عضد الملک که رئیس مجلس بود یک طاقه شال ترمه کشمیری خلعت داد بجناب حاج شیخ مهدی حضرات واردین که بر حسب دعوتنامه دولتی حاضر بودند صرف شربت و شیرینی نموده جناب عضد الملک از طرف اعلیحضرت اظهار محبت ب مردم نموده پس از اتمام لایحه ملت عموم حضار صدارا بزنده باد ملت، شاه، ایرانیان و پاینده باد ملت ایران بلند کردند و صرف شربت و شیرینی نموده با خاطره های شاد متفرق گشتند.

صورت لایحه مشیرالدوله صدراعظم

البته هر کدام از ماها که در این مجلس شرف حضور داریم مختصراً بدانیم که مقصود از تشکیل این مجلس محترم واجتماع آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف در این مجلس چیست ولی محض اینکه نیت پاک و مقدس بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه بطور شایسته مکشوف و معلوم باشد لزوماً باستحضار خاطر محترم آقایان عظام میرسانیم که چنانکه البته خاطر شریف همگی مسبوق است بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی مصمم شدند که ابواب نیکبختی و سعادت بروی قاطبه اهالی ممالک محروسه ایران باز شود و اصلاحات مفیده لازمه که باعث مزید استحکام مبانی دولت و خوش بختی ملت است بمرور ایام بموقع احراء گذارده شود و چون این خیال مقدس شاهانه بدون همدستی و معاونت قاطبه اهالی ایران بآن طوریکه منظور نظر معدلت اثر همایونی است انجام پذیر نمی شد رأی مبارک همایون شاهنشاهی بر آن تعلق گرفت که مجلس شورائی از منتخبین طبقات معینه بطوریکه تفصیل آن در دستخط از تاریخ ۱۴ شهر جمادی الثانیه یونتئیل ۱۳۲۴ مشروح است در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود چون لایحه قواعد انتخابات و لایحه نظامنامه این مجلس شورای ملی باید با کمال دقت موافق دستخط مبارک همایونی ترتیب داده شود و البته میدانید که انجام این کار مستلزم وقت و فرصت معینی است لهذا برای اینکه بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه دلیلی واضح و حجتی کافی در تصمیم رأی مبارک خودشان برای تشکیل و ترتیب مجلس شورای ملی بقاطبه اهالی ایران داده باشند مقرر فرمودند که عجلاته محل موقتی این مجلس محترم معین و در آنجا با حضور آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف صرف شیرینی و شربت بشود

بدیهی است که اولیاء دولت اهتمام بلیغ خواهند نمود که قواعد انتخابات و نظامنامه مجلس شورای ملی بزودی موافق دستخط مبارک همایونی از ۱۴ جمادی الثانیه مرتب و اعضای مجلس ملی در طهران جمع و بافتتاح این مجلس محترم نایل شویم از خداوند خواهانیم که سایه بلند پایه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی را بر قاطبه اهالی ایران مستدام و بفرزندان صدیق وطن مقدس توفیق کرامت فرماید که متفقاً با اولیای دولت در افتتاح ابواب نیک بختی بروی ایرانیان بکوشند و این دولت و ملت قدیمه پنجهزار ساله ایران را باوج سعادت برسانند.

صورت لایحه ملت که سلطان المتکلمین آقا شیخ مهدی

از طرف ملت قرائت نمود

بسم الله الرحمن الرحيم - الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين وبعد فقد قال الله تبارك وتعالى في كتابه المجيد . اعوذ بالله من الشيطان الرجيم الحمد لله الذي اذهب عنا الخزن ان ربنا غفور شكور . خدا را شکر که از توجه ظاهر و باطن امام عصر عجل الله فرجه الشريف و از شمول توجهات کامله پادشاه رعیت پرور عدالت گستر امروز شب تاریکی و بی نوائی ملت ایرانیان سر آمد و آفتاب سعادت و اقبال ایشان طلوع نمود حسن استعداد و قبول قابلیت ملت سبب شد که پادشاه دل آگاه نیت مقدس که در نجات مملکت و حیات ملت در خاطر الهام مظاهر نهفته بود در این زمان سعادت فرجام به منصه شهود رسانید و فرزندان عزیز خود را که در حجر رأفت پرورده بود اینک در مصالح خود مطلق و آزاد داشت تا آنچه را که برای مصلحت وقت خود لازم دانند بگویند و بکنند و خرابیهای گذشته وطن عزیز خود را مرمت نمایند .

شبهه نیست که استقلال سلطنت موقوف به نروت رعیت و تربیت ملت است و تربیت ملت موقوف با استقلال سلطنت ، ملت اگر رأی شخصی و شورای ملی خواست برای حفظ بیضه اسلام و قدرت سلطنت بود و دولت هم که بول این استدعا را فرمود برای تقویت ملت و اختیار تمامه آنها در ترقی مملکت بوده و اینست که بعنايات کامله خداوندی و بموجب دستخط آفتاب نقطه همایونی این طور اتحادی محکم فیما بین نمایندگان دولت و مات حاصل گشت و حسن استعداد ملت سبب شد که دولت حقوق شخصی و ملی آنان را تصدیق فرمود جای آنست که این هیئت مجلس در بیداری ملت و آگاهی آنها به حقوق مشروعه خود نهایت مساعدت را بجای آورند نامت هم بتواند بانهایت قدرت حقوق سلطنت خود را محفوظ دارد و حالاً که از جواب غفلت بر خواسته در مقام مرآت خرابیها بر آمده بر اهنمائی علماء دین پرور و وزرای دولت خواه وطن پرست معایب کابیه نواقص حالیه که مدار مملکت را از کار باز داشته دور دارند و اصلاحات لازمه در تمامه دوائر دولتی و ادارات ممکتی مرتب کنند و مطمئن باشند که آنچه از رؤساء روحانی و وزرای بزرگ بر آید و لازم بیامد در مساعدت با آنها بدون تأمل بعمل خواهد آمد و به موقع اجراء خواهند گذاشت در این وقت با کمال مسرت و خوشبختی از طرف خود اصاله و از جانب

هیئت ملت و کالة تشکیل این مجلس شورای ملی را که فقط برای رسم افتتاح است شکر موفور بعمل آورده تشکرات قلبیه و ادعیه خالصانه تقدیم حضور مبارک اعلیحضرت پادشاه معظم و متبوع مفخم ایرانیان می نمایم و عجاله با این معدود ازو کلا که منتخین از پای تخت می باشند شروع بمقصود نموده انتظار میبریم که بفرصت و کلائیکه باید از تمام بلاد منتخب شوند به ترتیب مخصوص انتخاب شده در دارالخلافه حاضر شوند و هر چه زودتر این مجلس که مجلس شورای ملی باشد موافق نظامنامه تکمیل نواقص خود درانموده دراستحکام مبانی سلطنت واستقرار حقوق ملت نتایج متحسنة را بعون الهی ظاهر سازد والسلام علی من اتبع الهدی .

روزی کشنبه ۲۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدراعظم دیدن کرد از آقایان علماء اول آمد منزل حضرت حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی مشیرالملک پسر بزرگترش نیز با او بود مذاکره در مجلس از ترویج معارف و تشکیل مجلس شورای ملی بود جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی توسطی از محبوسین کلات فرمود و خصوصاً از مجد الاسلام . صدراعظم گفت تلگراف مرخصی آنها را بخاربه کردیم ولی شاه فرموده است مجد الاسلام طهران نباید در غیر طهران هر جا بخواهد برود دو یست تومانهم بباشد به مجد الاسلام بدهند که صد تومان تلگراف نمایند درخراسان باو بدهند یست تومان هم بخانه او بدهند مابقی را هم بعدها باو برسانند بعد از صرف جای و شربت و قلیان باجناب حجة الاسلام آمدند بیرونی برای ملاقات شاگردان مدرسه دارالفنون و مدرسه فلاح که بعضی از آنها در سفارتخانه بودند و بقدر صد نفری از آنها عارض شده و در تالارخانه حجة الاسلام نشسته بودند همگی را خواسته آمدند توی حیاط جناب صدراعظم فرمود که چه مطلب دارید و چرا متحصن شده اید شاگردان دو مدرسه عرض کردند که مسیوداشر رئیس مدرسه فلاح یکی از شاگردان را حبس کرده است بجرم آنکه رفته است در سفارتخانه و جزو متحصنین بوده است صدراعظم گفت اعلیحضرت شاهنشاه عفو عمومی داده است البته از رئیس مؤاخذه خواهد شد چرا بی جهت شاگرد محترم مدرسه را حبس نموده است بعد از آن رو کرد به شاگردان مدرسه دارالفنون که شما چه میگوئید آنها عرض کردند ما درس خواندیم زحمت کشیدیم چرا دولت بما کار نمیدهد صدراعظم گفت دیلیم یعنی تصدیق نامه دارید جواب دادند هفت نفر تصدیق نامه داریم فرمود تصدیق نامه خود را بیاورید در مجلس شوری البته زحمت شما بهدر نمی رود بشما کار خواهیم داد هر کدام هم که تصدیق نامه ندارید هر وقت تحصیلات شما بآخ رسد تصدیق نامه مدرسه را بیاورید در مجلس شوری اجزاء مجلس بشما کار میدهند یکی از شاگردان گفت شاگرد طب چه کنند صدراعظم گفت ما طبیب و مهندس و محاسب و جغرافی دان لازم داریم فرق نمی کننده که هر چه باشد کار خواهیم داد نهایت تشویق را فرمود و رفت منزل جناب حاج شیخ فضل الله ظهر برای نهار آنجا مانده چه منزل آقای بهبهانی اول رفته بود جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد و جناب عضدالملک هم تشریف بردند آنجا با حاج شیخ فضل الله و صدراعظم خلوت کرده مطالب سری را عنوان کردند از مطالب و مذاکرات علنی آنکه باید قانون مالیات را بر طبق قانون اسلام کتابچه و مدون کنند و قانون اسلام را اجراء دارند .

طرف عصر تمام آقایان و علماء اعلام دارالخلافه برای عرض تشکر و تقدیم دعا بحضور همایون با دعوت مخصوص از طرف قرین الشرف خسروانی شهر یاری به کالسکهای سلطنتی سوار شده از شهر به صاحبقرانیه رفتند ابتداء رفتند منزل وزیر دربار هر چه منتظر نشستند جناب آقا سید عبدالله نیامد لذا آقایان حضور شاه مشرف شده شاه کبیر اظهار مرحمت و رؤفت خویش را فرمود آقایان هم اظهار تشکر نموده پس از مراجعت آنان جناب آقا سید عبدالله وارد شد و تنها رفت حضور شاه . در امروز این حرکت جناب آقا سید عبدالله اسباب خیال آقایان شد و از امروز حاج شیخ فضل الله در خیال افتاد و دید که آقای بهبهانی جلو افتاده است باری عصای آقای آقامیرزا سید محمد که وقت رفتن حضور شاه در اطاق وزیر دربار ماند در مراجعت آنچه فحص کردند عصا را نیافتند اگر چه عصای آقا قیمتی نداشت لکن چون بی عصا عادی بر رفتن نبودند ایستادند و فرمودند عصای دیگری بیاورید امیر بهادر وزیر دربار انسانیت نموده عصای سرطلای خود را که قیمتی معتدبه داشت تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود .

حسب الامر شاه وزارت عدلیه را دادند بجناب میرزا احمد خان مشیر السلطنه حکومت طهران و مضافات را دادند بجناب غلام حسین خان غفاری وزیر مخصوص که سابقاً وزیر عدلیه بود . از باب حل و عقد هم مشغول نوشتن نظامنامه انتخابات می باشند پس از معاودت آقایان از قصر سلطنتی صاحبقرانیه صرف چای و شیرینی را در کمرانیه به میزبانی حضرت والایان سلطنته امیر کبیر نمودند وزیر جنگ یعنی نایب السلطنه اظهار دوستی و یگانگی و اتحاد و اتفاق را با آقایان نموده مجدداً معاهده و داد و یک جهتی نمودند .

روز دوشنبه ۲۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز تجار و اعیان بنای دیدن را از آقایان گذارده و دیدن می کنند تلگرافاتی هم از اطراف بخاره می شود که ما بتدریج صورت بعضی را درج مینمائیم .

تلگراف از باجگیران قفقازیه

حضور سرکار سید الاحرار حاج سید محمد آقا طباطبائی - از نایل شدن حضرت تعالی بمرام آزادی ملت از صمیم دل تشکر ارا دتمندان تقدیم محضر انور عالی مینمائیم و توفیق حضرت تعالی در خوشبختی ایران از خدا خواهیم .
(مسلمین قفقاز)

جواب

باجگیران - خدمت عموم برادران قفقازی از حسن نیت و خلوص عقیدت آن برادران معظم که حاکی از غیرت ملیت و حمیت اسلامیت است خوشوقت و از اطمینان شادمانی و همراهی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح مجلس شورایی ملی ایران فرموده بودید متشکر از خداوند

استحکام و قوام این بنای مقدس و مزید افتخار و شوکت و شرافت آن برادران دینی را مشغول نموده و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی از مساعدت با نیات حسنه ملت و معاضدت مظلومین مملکت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

تلگراف از عشق آباد

بمضور مبارک سیدالابرار آقای حاج سید محمد آقا طباطبائی اقدامات مروتانه حضرتعالی را در آزادی ایرانیان و بنیان قانون اساسی که باعث استحکام دائمی دولت و ملت است با کمال خلوص صمیمی عرض و تشکر میکنم و بدین شکرانه مشغول جشن میباشم امیدواریم که دنباله اقدامات را رها نفرمایند تا اشخاص مغرض زحمات حضرتعالی را بهدر ندهند .

(از طرف عموم طایفه ایران حاج اسدالله امینالتجار)

جواب تلگراف عشق آباد

عشق آباد - بتوسط جناب مستطاب حاج اسدالله امینالتجار خدمت عموم برادران ایرانی از حسن نیت آن برادران محترم که حاکی از حمیت اسلامیت و فیرت ملت است خوشوقت و از اظهار شادمانی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح دارالشورای ملی ایران کرده مسرور از خداوند استحکام این بنا و مزید خوشبختی برادران دینی را سائل و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی تا آخرین نقطه از مساعدت با نیات حسنه ملت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

روز سه شنبه سلخ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی و جناب حجة الاسلام آقای بهبهانی تشریف بردند منزل جناب شیخ العراقین که از اصفهان آمده بود قم و از قم همراه آقایان آمده بود بتهران دیگر امری مهم اتفاق نیافتاد .

روز چهارشنبه غرة شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلسی در مدرسه نظامی منعقد گردید از رؤساء روحانین آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و آقا سید جمال افجه و آقای صدر العلماء و سایر علماء اعلام و آقا زاده ها از اعیان و دربارها ، مشیر الملك پسر صدر اعظم و وزیر امور خارجه و محترم السلطنه و مؤتمن الملك و بعضی دیگر حاضر بودند از تجار هم جمع کنیری بودند نظامنامه که مشتمل بر چهل فصل بود قرائت شد بنام آقایان علماء بعض فصول دیگر بآن ملحق کنند و بعض تغییرات

در آن بدهند آنوقت بطبع برسانند. وزارت تجارت داده شد بشماع السلطنه پسر شاه لکن آقایان قبول فرمودند زیرا که بدون اطلاع بمجلس تصویب رؤساء بوده است دیوانیان میگویند چون هنوز مجلس رسمی نشده است و نظامنامه آن بصحبه اعلی حضرت نرسیده است پس اعطاء این منصب و شغل باید امضاء شود در این مذاکره حضرات تجار بالا جماع قبول نکردند و گفتند ما در مجلس این وزیر حاضر نمیشویم و کلیه وراثت را نمودند وزارت او را. چند روز قبل که آقایان حضور شاه رفتند نوشتیم وزیر دربار امیر بهادر عصای سرطلای خویش را تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود در عوض عصای خودشان که مفقود شده بود. پس از مراجعت آقایان شهرت گرفت که امیر بهادر حضور شاه عرض کرده بود عصای سرطلای خود را دادم به آقا سید محمد و پانصد تومانهم دادم. با آقا سید جمال مجتهد افجه و هر دو را واضی کردم این خبر که بحضرت حجة الاسلام رسید عصارا پس فرستادند یعنی عصا را دادند به حاجی غفار خان که فردا به برد و بدهد بامیر بهادر.

. روز پنجشنبه دویم رجب ۱۳۲۴ - امروز حاج غفار خان از طرف حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رفت بصاحبقرانیه و عصای امیر بهادر را برد و باو رد نموده و گفت حضرت آقا فرمودند مرا گمان این بود که سر این عصا برنج است از این جهت قبول کردم اینک معلوم میشود که طلاست و من طلا را در دست نمیگیرم امیر بهادر چون با حضور صدر اعظم و نایب السلطنه خجالت کشید از این رد عصا لذا خود را کنار کشیده و گفت حضرت آقا نهایت بی مرحمتی را درباره من فرمودند لکن من دست از اخلاص خویش برنمیدارم و حضور حضرت حجة الاسلام عرض کنید باجداد طاهرین شما که من عصای سرکار را پس نمیدهم و نباید هم پس بدهم این رد عصا خیلی بشرف امیر بهادر برخورد و مردم از این رد عصا خیلی خوشحال شدند.

طرف عصر امروز وزیر مختار روس خدمت حضرت حجة الاسلام رسید بقدر نیم ساعت نشسته و گفتگوی سیاسی و بولتیکی کردند.

اول شب نیرالدوله حاکم تهران که معزول شده خدمت حضرت آقای طباطبائی رسید.

روز جمعه سویم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمعی از بزرگان و طلاب حضور مبارک حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رسیدند در باب نظامنامه مذاکره نمودند.

انجمن مخفی ثانوی

بعد از رفتن آقایان بقم انجمن مخفی اولی که فقط هشتان مصروف ترویج معارف و علوم و تشویق از مدارس و مکاتب بود موقوف گردید و اجزاء آن پراکنده و متفرق شدند پس از مراجعت آقایان جناب آقامیرزا محمد صادق پسر دویمی آقای طباطبائی را ملاقات نموده گفتیم آقای من، ما امروز بیشتر از سابق محتاجیم بانجمن چه ما سابق مقصود را فقط مذاکره از مدارس و معارف میدانستیم و در بیداری مردم و تشویق آنان بمعارف و علوم ساعی و جاهد بودیم لکن خداوند عالم بر ما تفضل نمود و بقلب پادشاه انداخت که مجلس شورای ملی بماملت مرحمت فرمود و امروز می بینیم اشخاصی در بین افتاده اند

که نه دلشان بمملکت سوخته و نه ملت را چیزی میدانند عمّا قریب حق را مزوج بیاطل میکنند مملکت را دچار خرابی و ملت را بادولت مضحل میکنند کلمه حق یراد بها الباطل حق را مستسک و ترویج باطل میکنند عمّا قریب دست علماء و عقلاء را کوتاه کرده جمعی باغرض در کار خواهند دخالت کرد و رشته کار از دست دولت و ملت خارج دیگر نه اسمی ازدولت و ملت و دین بلکه از ایران و مملکت باقی نخواهد ماند پس بیائید انجمنی تشکیل کنیم مخفی که شبها منعقد گردد و کار اجزاء انجمن فقط نظارت در اسر مجلس و جلو گیری از مفاسد باشد بالاخره جناب آقا میرزا محمدصادق قبول نمود و انجمنی تشکیل یافت که اجزاء و اعضای آن از این قرار است: آقا میرزا کاظم خان مستعان السلطان — شوکت الوزارة — آقا سید نصرالله اخوی — جناب آقا میرزا محمدصادق — بنده نگارنده ناظم الاسلام — جناب آقا شیخ محمد مازندرانی ولد آخوند ملاعبدالله — حاج جلال الامالك — لواء الدولة — جناب آقا میرزا محمود اصفهانی — میرزا حسن خان پدرزن شعاع السلطنة — آقا سید قریش — آقا میرزا مهدی پسر بزرگ حاج شیخ فضل الله — اسدالله خان سرتیب قزاق خانه — سیف الله خان سرهنگ قزاقخانه برادر اسدالله خان — ابراهیم خان سرتیب قزاقخانه — بهاء دفتر — این اجزاء هفته دو شب حاضر میشدند و انجمن هم سیار بود هر شبی درخانه یکی از اجزاء منعقد میگردد نظامنامه هم فوشتند لکن کار معتدّ بهی که از این انجمن بظهور رسید چند امر بود که ذیلا نکاشته اند اولاً — آنکه حاج آخوند شریعتمدار حاج شیخ فضل الله از سپهداریولی گرفت که حاج شیخ فضل الله را با آقایان مخالف کند و در یکی از مجالس هم به آقا میرزا مهدی پسر شیخ که از اعضاء انجمن بود جسارتی کرده بود پس از مذاکره در انجمن قرار شد که در یکی از لیالی عقب او را گرفته و ریش بلند او را مقراض کنند که عبرت دیگران شود قرار بر این شد شب بعد اجزاء در خانه آقای طباطبائی حاضر شدند مقراض و اسباب کار را فراهم نموده جناب آقا میرزا محمدصادق صلاح ندانست و گفت همین کار را معیوب میکند و باعث رنجش حاج شیخ فضل الله میشود و در اول امر باعث اختلاف خواهد شد جناب آقا میرزا مهدی اصرار میکرد اگر شما اقدام نکنید من تنها اقدام میکنم و خودم جواب پدرم را میدهم بالاخره آراء بر این قرار گرفت که از اذیت او منصرف شویم ولی باو برسانند که این قصد را کردند و او را بترسانند دیگر رشوه نگیرد و تسبیح نکند باوی خبر بحاج آخوند رسید لکن ترك شغل خویش را نمود.

امر دوم — آنکه يك شب در انجمن مذاکره شد که جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی قدری با مردم به تغیر و تشدد سلوک میکند باید در مقام اصلاح حال ایشان برآمد و نیز اجزای جناب آقا سید عبدالله از مردم تعارف و رشوه میگیرند و ما هر قدر بخواهیم به اشاره و کنایه یا به پیغام برسانیم اثر نخواهد کرد باید آقای بهیمانی را هم در انجمن حاضر کنیم بالاخره نتیجه مذاکرات این شب این شد که چندروز بعد جناب آقای طباطبائی را بعنوان مهمانی در ظهر بخانه جناب بهاء دفتر آوردیم بطوریکه آقای طباطبائی ملتفت شد یکدفعه خود را تنها دید آدمها و اجزای ایشان را گفتیم رفتند که برای سه ساعت بغروب بیایند و حضرت آقا را ببرند پس از خالی شدن مجلس از اغیار و منحصر شدن بهمان اجزاء انجمن عنوان سخن را اینطور کردیم که امروز بر حسب مشیت خداوند بتوجه امام زمان

ریاست مطلقه ملت تفویض شده است بحضرت عالی آقای بهبهانی اما حضرتعالی با مردم بدسلوك میفرمائید آیه مبارکه ولو کنت فظاً غلیظ القلب لانقضوا من حولک . حکم میکند که شخص رئیس باید بحسن سلوك و خوش رفتاری و مهربانی و رؤفت با مردم سلوك نماید اگر مردم از شما مأیوس شوند به کی پناه ببرند و به چه کسی ملتجی شوند و اما آقای بهبهانی این سلوك اجزاء و اطرافیان ایشان مردم را مستأصل و تباه میکند آنوقت خدای ناکرده سستی در اعتقاد مردم پدید خواهد شد آقای طباطبائی در اول امر قدری بخیال افتادند لکن چون بسر عزیز خود را در آن حوزه وانجم دیده قوه قلبی بخود داده فرمودند امانم چون طمع بمال مردم ندارم و ازدنیا توقعی ندارم لذا تملق و چاپلوسی را ندارم لکن تا یک اندازه هم حق با شما است و تصدیق دارم و البته تغییر اسلوب و سلیقه میدهم از هر یک از شما ها خواهش دارم چنانچه دیدید بخطا رفتم مرا آگاه و متنبه نمایید .

از حرف حق و نصیحت دوستان بدم نیآید . و اما آقای بهبهانی چند شب قبل از این جناب حاج میرزا مرتضی آشتیانی داماد من دعوت نمود از من و آقای آقا سید عبدالله و در مجلس نظیر همین مذاکرات را نمود و گفت شما دو عیب دارید یکی آنکه زود متغیر میشوید و مردم را از خود میرنجانید بدون جهت . دوم - آنکه پسرهای شما از جهت لباس از ذی خود تجاوز نمودند و از وضع لباس خود خارج شده پسر ملا را چکار بلباس ستره و شلوار و پوتین من هردو ایراد ایشان را قبول کردم و تصدیق داشتم و قول دادم هر دو را اصلاح کنم بعد از آن رو کرد با آقای آقا سید عبدالله و گفت اجزای درب خانه شما از مردم رشوه و پول میگیرند و شما را بدنام و ضایع میکنند جناب آقا سید عبدالله در جواب فرمود اگر مرا عاقل میدانید . پس عاقل میدانند چه کند و تکلیف خود را میدانند . دیگر آنکه اجزای من چهل سال است که عادت باینکار دارند چطور میشود عادت چهل سال آنها را مانع شوم انشاء الله برور ایام اینکار هم اصلاح خواهد شد . اجزاء انجم عرض کردند صلاح میدانید ایشان را حاضر کرده یا باصرار و التماس و یا ترس و تخویف ایشان را اصلاح کنیم . فرمودند سعی کنید عدالتخانه تأسیس شود . پس از تشکیل عدالتخانه همه اینکار ها اصلاح میشود باری در آن انجم قرار گذاردیم مفاسد امور را بنویسیم و بتوسط جناب آقا میرزا محمد صادق بنظر حضرت آقا برسانیم .

امر سویم - آنکه پس از شروع بانتخابات چنانکه بعد از این خواهد آمد مسموع افتاد که طایفه یهود و ارامنه و زردشتها اصرار دارند که و کیلی از خود انتخاب کنند و این مطلب باعث ایراد علماء نجف و اصفهان خواهد شد و یکدفعه اختلافی بزرگ پدید خواهد آمد که شاید مغل و مانع مقصود گردد لذا اجزای انجم رأی دادند که حضرات را دیده آنها را منصرف کنیم از انتخاب و کیل از نوع خودشان پس از زحمات بسیار طایفه ارامنه بانهایت نجابت و معقولیت حق خود را در انتخاب ، اول منتقل نمودند بجناب آقای طباطبائی که یا حضرت آقا حق آنان را در این انتخاب ساقط نماید و یا خودشان از طرف آنان و کیل باشند و اما طایفه آنها هم حق خودشان را واگذار بجناب آقای بهبهانی نمودند لکن طایفه زردشتی چون ارباب جمشید را و کیل خود قرار دادند لذا قرار شد اسدالله خان سرتیب قزاقخانه برود ارباب جمشید را بخانه خود دعوت نماید از اینجهت اسدالله خان مأموریت

خود را انجام داده ارباب جمشید را عصر امروز بخانه خود دعوت نمود . اجزاء انجمن قبل از آمدن ارباب جمشید حاضر شدند ارباب جمشید هم آمد پس از تعارفات مرسومه بنده نگارنده روی کردم بارباب جمشید و گفتم علاوه بر این که شما صاحب این آب و خاک و از ابناء این مملکت می باشید يك اندازه متمول و صاحب مایه و اعتبار و با اکثر از مردم و اعیان و تجار طرف معامله می باشید اگر این مملکت بهرج و مرج افتد و اختلافی بین اهالی پدید آید ضررش بشما بیشتر عاید خواهد گردید بلکه نوع شما و ملت شما دچار زحمت و صدمه خواهند گردید پس شما باید پیش از ما طالب نظم و امنیت و عدالت باشید و امروز ما بزحمت زیاد صاحب این مجلس شدیم و چون اهالی ما هنوز معنی مجلس و کار مجلس را نمی دانند لذا آنطوریکه باید قدر این نعمت را نمایندند و شاید بادی اختلافی این نعمت خدا داده را از دست بدهند و علماء اعلام اصفهان و عتبات عالیات اگر بدانند که خارج از مذهب اسلام هم در این مجلس وارد خواهد شد البته امضاء نمیکنند بلکه جداً مخالفت خواهند کرد و مانع از پیشرفت مقصود خواهند بود پس مناسب اینست که شما هم مانند طایفه آرامنه و یهود یا حق خود را ساقط و یا یکسوی دیگر از مسلمانان منتقل ننمایید و یا آنکه وکیل خود را از مسلمانان انتخاب ننمایید تا مجلس قوتی بگیرد بعد از نضج و قوت مجلس آن وقت مختارید هر که را معین و انتخاب ننمایید پذیرفته خواهد شد اجزاء هم هر کدامی همین مضمون را ذکر کردند ارباب جمشید مذاکرات را تصدیق نمود و گفت من باید در انجمن طایفه و ملت زردشتی این مسئله را عنوان بکنم اگر آنها قبول کردند من هم حرفی ندارم ولی تا بتوانم آنها را راضی میکنم . باری ارباب جمشید رفت و تا يك اندازه هم سعی خویش را نمود لکن یکروز جناب آقای بهبهانی در مجلس علناً حمایت فرمود از طایفه زردشتی و فرمود این طایفه را بر مملکت ایران حق آب و خاک است بزرگان این طایفه در خارجه تحصیل نموده و تربیت شده میباشند در پارلمان انگلیس وکیل دارند و تاکنون هم بمعقولیت و نجابت رفتار نمودند البته ارباب جمشید وکیل طایفه زردشتی باید در مجلس شورای ملی وارد شود و از حمایت آقای بهبهانی از ارباب جمشید هم دیگران ساکت شدند و هم ارباب جمشید بر وکالت خود مصر گردید (گویند تعارفی با آقا داد و کار تمام شد) .

امر چهارم - از امور معتد به انجمن مخفی ثانوی اتفاق و اتحاد و بیداری اجزاء بریکاد قزاقخانه است که اسدالله خان و برادرش سیف الله خان پسران ابوالفتح خان میرینجه قزاقخانه و میرزا ابراهیم خان سرتیپ قزاقخانه دامن فتوت را بکمر زده و در انجمن مخفی و سایر جاها خدمات نمایان نمودند بحمل از مفصل و مختصر از مطول آنکه ، اسدالله خان سرتیپ قزاق که از جوانان باتریت و هواخواهان وطن میباشد و در این عالم جدید که اتفاقاتی اقتاد خدمات خوب بملت نموده و خود و برادرش سیف الله خان در حوزة اسلامیت و ایرائیت ارادت صادقانه و نجابت و قنوت اصلیه را مشهود و جلوه داد و در انجمن وطن زحماتش مذکور گردید چه اسدالله خان سرتیپ اول کسی هست که در نظام فریاد نظم و معدلت را کشید و تقاضای عدل و مساوات و قانون را نمود چه در چند روز قبل در قزاقخانه هویدا و آشکارا برای جلب قلوب فرقه بریکاد این عنوان را نمود که امروز اتحاد عموم در يك میزان و کافه طبقات در یک رأی و عقیدت

شدند و عموماً لذت عدالت و آسایش را می برده اند و همگی در تشخیص مرض و تعیین علاج متفق الرأی و القول شده اند جز طایفه قزاق مغرض ناسپاس و خائن خداشناس که نه از خدا شرم دارند و نه از پادشاه کافر نعمت و لی نعمت می منت اند و مضرت با استقلال دولت و ملت و طرفدار استبداد و جهالت اند چه باینکه بالعیان و الشهود می بینند و بچشم خود ملاحظه میکنند که این وزراء خائن و این رؤساء جاهل مال دولت و ملت را میخورند و هزاران خیانت بیادشاه خویش میکنند باز اطاعت آنان را میکنند باینکه پادشاه اسلام امروز نهایت میل را باجاء قانون اسلام و تشکیل مجلس دارند . عین الدوله مارا باذیت ملت واداشت و چقدر در آن لیالی و ایام مارا باذیت و آزار مردم واداشت امروز که علماء اعلام و عموم ملت از پادشاه ، معدلت خانه خواستند و فرمان تأسیس مجلس صادر گردید چرا ما باید در زیر بار عبودیت باشیم چرا نظام و قزاقخانه عدالت نخواهند چرا ساکت باشیم و به بینیم که رئیس ما حقوق مارا بخورد و تازیانه استبداد را بر ما بزند پس بیائید اتفاق کنید اتحاد کنید شما هم مجلس داشته باشید که رئیس شما نتواند بشما تحکمی کند و شمارا بدون جهت با ملت طرف کند و حقوق شمارا یامال نماید نقص و ملالت و بی شرفی متوجه شما خواهد گردید که تمام طبقات مردم در تحت قانون و معدلت باشند و ما که اهل نظام می باشیم خارج از حکم باشیم دیگر آنکه علماء و سادات و صلحاء و خوبانند که حمایت می کنند از مظلومین چرا ما باید معاون ظالمین باشیم سابقاً ما مردم روحانیان و رؤساء ملت را در میان دوات و ملت یک حد فاصلی میدانستیم و فرقه جلیله علماء را ضد پاره عوالم و مانع ترقیات دولت و ملت می پنداشتیم اینک می بینیم خلاف آنچه را که توهم میکردیم . حالا وقت آن است که ما هم مجلس معدلت بخواهیم و خود ما را شریک ملت و هواخواه وطن دانیم پادشاه خود را مقتدر کنیم و خود را دشمن استبداد نمائیم چه ضرر دارد ما هم مجلس معدلت داشته باشیم تا رئیس ما نتواند بما ظلمی کند این حرفها در قزاقخانه مؤثر افتاد و خورده خورده عموم قزاق بیدار شدند .

خبر بر رئیس رسید اسدالله خان را احضار نموده و حکم حبس داد اسدالله خان گفت تقصیر من در نظام چه باشد و چرا من در محبس بروم تمرّد نموده و سخت ایستادگی نمود رئیس نیز سخت گرفت اسدالله خان هم در مانعت و عدم انقیاد مقاومت نمود رئیس شمشیر کشیده اجزاء قزاقخانه و صاحب منصبان که این بی قاعده گی و خلاف ترتیب را از رئیس دیدند به اسدالله خان گفتند چون رئیس خلاف نظام نمود و شما شمشیر کشید پس بهتر این است که شما ملایم شوید تا تقصیر او مسلم و محقق گردد اسدالله خان چون این خیرخواهی را دید لذا خودش بطرف محبس روانه گردید یک روز در محبس ماند خبر بحضرت حجة الاسلام رسید حضرت آقای طباطبائی بعض پیغامات با اسدالله خان داده و برای نایب السلطنه که وزیر جنگ بود نیز پاکتی نوشتند رئیس قزاق بغیال افتاده ترسید و فوراً اسدالله خان را از محبس بیرون آورد و معدرت خواست رؤساء قزاقخانه جمع شدند و کتابچه مهر کردند که البته باید قزاقخانه هم مجلسی داشته باشد لذا آراء همگی بر این قرار گرفت که مجلس مشاورت نظامی را تأسیس کنند ولی بعد از اتمام کتابچه اختلافی بین صاحب منصبان و رؤساء برپا شد در نگهداری و ضبط کتابچه واقع گردید این مشاجره و اختلاف سبب شد که کتابچه را پاره کردند لکن بعض عقلاء در بین افتاده میان آنها را التیام

داده باز مجدداً عقد اتحاد و اتفاق بین آنها بسته گردید و آراء همگی بر مجلس نظامی خاص درین بریکاد قرار و تعلق یافت و این اول مجلسی است که در نظام تشکیل یافت و سبب آن در واقع اجزاء انجمن بودند که محرک اسدالله خان و برادرش سیف الله خان شدند .

امروز جناب آقا میرزا محمدصادق تشریف بردند صاحبقرانیه برای گفتگوی نظامنامه و اتمام امر انتخاب .

روز شنبه ۴ شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی کاغذی نوشتند « برای نایب السلطنه در باب اسدالله خان سر تیپ قزاقخانه که او را بدون جهت حبس کرده اند و نوشتند که این شخص رئیس معلم است که باید این جماعت را تعلیم و مشق نظام بدهد دیگر حق کشیدن شمشیر بر روی شخص محترمی مثل اسدالله خان را ندارد الی آخره .

این کاغذ و این پیغام موجب خوف و ترس رئیس گردیده فوراً اسدالله خان را از محبس بیرون آورده و معذرت خواست و قبول مجلس را هم نمود و اجزاء متفقاً همه عهد و متحد شدند بر تشکیل مجلس جناب آقا سید قریش که از اجزاء حضرت حجة الاسلام و از سادات غیور بود در تأسیس نهایت سعی را متحمل گردیده و از طرف حضرت آقای طباطبائی و انجمن مخفی حامل پیغامات و رسول بود . و صورت عهدنامه برای طایفه قزاق نوشته که همگی آن را مهر کردند ما صورت آنرا ذیلا درج مینمائیم .

صورت عهد نامه بریکاد

از آنجائیکه ترقی نوع انسان در هر عهدی و زمانی بسته باتحاد و اتفاق بوده و هر قوم که نفاق داشته اند تمام شنیده اند و هر جماعتی که اتفاق داشته اند از حیث علم و شرف ترقیها کرده نام نیک در صفحه روزگار گذاشته اند و این اتفاق و اتحاد امریست معنوی و قوه ایست روحانی که یک قومی را مانند اهل یک خانه یگانه میسازد و فرد فرد اجزاء را شریک نفع و ضرر می نماید و در هر قومی که این کوکب سعادت طلوع نماید خوشبختانه از هر حادثه و فتنه مرفه الحال خواهند بود علی هذا این اوقات بمل خداوندی شامل حال عموم صاحب منصبان بریکاد گردید و جزئی نفاق که در میان داشتیم مبدل باتفاق گردید و از تاریخ سویم شهر رجب المرجب (۱۳۲۴) اتفاق و اتحاد نمودیم کما فی السابق براستی و درستی بدولت و ملت خدمت و جانفشانی نمائیم چنانچه از ابتدای انعقاد بریکاد هم تا کنون خدمات جانفشانه این چاکران بر اولیاء دولت و ملت مکشوف و مبرهن است برای استحکام قلوب خودمان چنان صلاح دیدیم اتفاق نموده برادرانه در تکمیل جانفشانی کما فی السابق برداشته و در پیشرفت ترقی خودمان و شرف دولت و ملت کمال جد و جهد را داشته باشیم لهذا این ورقه را بر رسم یادگار نگاشته و عموماً مهر نموده و در نزد یکی از ارکان بریکاد برسم امانت می نهیم که عند الحاجة حجت باشد و این اتحادنامه یک سرمشقی است که بر سیل وصیت نامه برای اولاد و اعقاب خود میگذاریم به همین قسم که پدرشان اتحاد داشته اند آنها هم این رشته اتحاد را محکم و استوار نمایند امیدواریم که این رشته اتحاد روز بروز محکم تر و

استوارتر شود و این نعمت عظمی را از این قوم سلب نفرماید توضیح آنکه موافق این اتحاد نامه اشخاصیکه این ورقه را امضاء نموده و بقید قسم ملتزم شده‌اند هرگاه از آنها خیانتی ظاهراً و باطناً نسبت بدولت و ملت بروز و ظهور نماید و بدرجه یقین و علم برسد اورا بدست اولیاء دولت و ملت خواهیم داد که معدوم صرف نمایند که عبره‌ی للناظرین شود و بهیچوجه هم بیازماندگان اوراعیتی از طرف صاحب منصبان بر یکاد نخواهد شد فی سویم شهر رجب ۱۳۲۴ .

روز یکشنبه پنجم شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز حضرت آقای طباطبائی نقاهت و نوبه عارض ایشان گردید کمتر بیرون تشریف آوردند لکن اعیان و بزرگان دیدن می‌آیند .
 آقای بهجانی هم مشغول پذیرائی واردین می‌باشند دیگرانهم در مدرسه نظامی نشسته مشغول مذاکره در امر انتخاب می‌باشند .
 امروز حکم تکفیر سپه‌دار از اصفهان از طرف آقای نجفی رسید که مشعر بر کفر او بود که مسلمانان را امر باجتناب از او فرموده‌اند تلگرافاتی هم از ولایات مخایره شده است که ماصورت بعضی از آنها را درج می‌نمائیم .

تلگراف از مشهد

حجج الاسلام و حماة حوزه شرع سیدالانام را بعرض سلام مصدعیم
 و در آستان قدس بدعا کوئی مشغولیم البته این مساعی جمیه منظور نظر
 حضرت حجة عصر عجل الله فرجه و علیه و علی آباءه افضل الصلوة والسلام
 میباشد و چون صلاح ملت و دولت است تمام طبقات از عواطف شاهنشاه
 اسلامیان بناه خلد الله ملکه فرین تشکر و امتنان اند . سید اسدالله فروینی -
 شیخ ذبیح الله - سید عبدالمجید - شیخ محمد تقی تربتی الاصل - زین العابدین -
 رئیس الطلاب - شیخ حسن - امضاء آت این تلگراف از علماء اعلام مشهد
 مقدس میباشد .

از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب اجل شیخ الطائفه رئیس فرقه - سرکار
 حجة الاسلام آقای طباطبائی دام ظلّه در این موقع که نتایج اقدامات عالیّه
 بموجب نفاذ دوات و ترقی ملت مشهور شده با کمال خلوص عرض تبریک
 می نماید .

(خادم ملت محمود)

امضاء فوق از آقا میرزا محمود مجتهد است

۱. بضاً از کرمان

آستان مقدس حضرت آیه الله رئیس المسلمین آقای آقا میرزا سید محمد روحی فدا - ورود موکب مسعود و فوزیه مقصود موجب سعادت دولت و ملت مبارک و میمون باد .

(فدوی منتصر الممالک)

امضاء فوق از منتصر الممالک ییگلریگی کرمان است که در زمره بزرگان واعیان کرمان است .

از همدان

حضور مبارک بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی - شکرند ابرا که تیردعای پیرما به هدف واقع و کوکب اقبال آنحضرت از مطلع سعادت طالع بخت اهل ایران سر بلندی کرد و بار دیگر آفتاب عواطف حضرت مستطاب عالی مدظله العالی و سایر علماء اعلام مدظله العالی بر عموم اهالی بلاد مسلمین یرتو افکند فعلا بورود مسعود تبریک معروض میدارد و مزید اقبال واجلال حضرت مستطاب عالی و سایر علماء اعلام را همواره از ایزد متان مسئلت می نماید .

(الاحقر حاجی آقا حسین فاضلی)

از کلات

حضور مبارک حضرت مستطاب آیه الله رئیس حوزه مقدسه اسلامیة آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی تعظیمات آتیه ملیه را در خدمت امنای حوزه مقدسه اسلامیة قبول تجدید تبریکات خود در موقع حصول این سعادت ابدی و عید بزرگ اسلامی قرار میدهم و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله ینصر من یشاء و هو عزیز رحیم .

(میرزا آقا)

امضاء تلگراف فوق از آقا میرزا آقا مجاهد اصفهانی است که در کلات محبوس است .

از همدان

حضور مبارک آقایان حجج الاسلام ادام الله اظلالهم از عرض خلوص

بمرض تبریک مصدع وازانجام مقاصد ملیّه اسلامیّه که موجب رفاهیت عموم اهالی است متشکر ومژده شرح مقاصد مهمّه اسلامیّه را حسب وعده منتظریم (محمد باقر رضوی - امام جمعه)

از کلات

خدمت جناب ناظم الاسلام - تبریکات داعی درحوزه مقدسه تقدیم .
(مجد الاسلام)

ر شیراز

خدمت سرکار حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی دامت برکاته - انشاء الله تعالی ورود جناب مستطاب عالی وسایر آقایان عظام میمون و مبارک خواهد بود اهمّ مستدعیات اهالی فارس از ناحیه شریفه خلاس قوام الملك واصلاح امور ایشان است وامروز اگر جداً باتفاق دراین مقام برآئید قطعاً نتیجه مقصوده حاصل وعموم اهالی متشکر خواهند بود خدا میداند این تدابیر برای تجدید ایالت فارس با حال وحشت که در خلق مشهود است آهن سرد کوبیدن است . خدمت آقای شیخ وآقای بهبهانی هم عرض شد منتظر جواب میباشم .

(ابراهیم الشریف)

تلگراف فوق را جناب حاج میرزا ابراهیم مجتهد شیراز از خط کمیانی انگلیس مخایره نموده است چون از وقتی که شماع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید و وزیر مخصوص بحکومت رفت و علاءالدوله هم که بود قوام الملك را در طهران نگاهداشته بودند لذا استدعای جناب آقا این است قوام الملك را مرخص کنند و آقایان توسط کنند از او که برود بفارس تا امر ملت قوت بگیرد و یا مقصودش همراهی از قوام الملك بوده که به خواست پسر هایش این تلگراف را مخایره نموده است دیگر العلم عند الله و چون هنوز حاج شیخ فضل الله مخالفتی ظاهر نکرده است لذا اشاره هم باو کرده است . روز دوشنبه ششم شهر رجب (۱۳۲۴) - امروز جناب عضد الملك آمد نزد حضرت آقای طباطبائی که استدعا کند حضرت حجة الاسلام طرف عصر تشریف ببرند در مجلس شورای ملی لکن نقاحت حضرت حجة الاسلام رفع نشده است مشکل بتوانند حضور بهمرسانند صدراعظم میرزا ناصر الله خان مشیرالدوله امروز نهار مهمان است منزله حاج آقا علی اکبر یروجرودی جناب حاج شیخ فضل الله هم آنجا بود با جمعی دیگر بعد از صرف نهار همانجا خوابیدند که عصر را بروند بمجلس شورای ملی برای امضاء و تصحیح نظامنامه چون جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد تشریف نبردند در مجلس صدراعظم هم نرفت لکن سایرین با مشیر الملك پسر صدراعظم رفتند و در مجلس حاضر شدند

لکن صحبت امروز از امر نان و گوشت بود و کتابچه امتیاز آنرا نوشتند که بنظر صدراعظم و آقایان برسانند .

جناب آقا سید برهان الدین خلخالی که از بستگان امیر بهادر وزیر دربار بود امروز آمد نزد بنده و گفت امیر بهادر شخص مسلمانی است و امروز در ذهن او جا گرفته است که مجلس مشاورت خلاف شرع است و اگر حضرت آقای طباطبائی در یک مجلس با ایشان بنشینند و صریح بفرمایند که این مجلس موافق شرع است و بدلیل و برهان و حکم بتی لزوم آنرا بفرمایند هر آینه این مرد باور میکند و دیگر همراه میشود موافقت او بهتر است از مخالفت چه این شخص همیشه اوقات نزد شاه می باشد لذا باید او را همراه نمود بنده گفتم حضرت آقای طباطبائی بخانه او نمی رود و راضی هم نمیشود که او به خانه آقا آید چه آنوقت مردم میگویند آقا تعارف و رشوه گرفته است باین جهت ملاقات این دونفر مشکل است آقا سید برهان گفت اولاً در مجلس علنی ملاقات کنند نه در خلوت و دیگر آنکه در خانه خود شما باشد که از هر دو دعوت کنید و باعث ملاقات شوید لذا بنده نگارنده خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا قبول فرمودند یا در خانه خودشان در مجلس علنی باشد و یا در منزل بنده نگارنده قرار بر این شد که جناب آقا میرزا محمد صادق ملتفت شده و مانع شد و گفت موجب اتهام و بدنامی ماها می باشد آنوقت مردم بدمیگویند از این جهت زحمات بنده نگارنده و جناب آقا سید برهان الدین بهدر رفت .

روزشنبه هفتم رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب آقا سید عبدالله را احضار کرده بودند برای رفتن حضور شاه و حضرت آقای بهبهانی مستعد و مهیا از برای رفتن به صاحبقرانیه شده که طلاب خدمت جناب آقا رسیده و جداً مانع شدند و عرض کردند این رفتن شما تنها نزد شاه موجب اتهام است جناب آقا سید عبدالله طلاب را خاموش و بدلیل و برهان مدلل نمودند که رفتن نزد اعلیحضرت لازم است و اگر نروند کار معیوب خواهد گردید طلاب عرض کردند پس تنها نروید جناب آقا گفت شاه مرا تنها خواسته است شاید بخواد حرفی محرمانه بفرماید و بودن ثالث مانع باشد بهر جهت جناب آقا تشریف بردند بصاحبقرانیه و مراجعت را آمدند منزل حضرت آقای آقا میرزا سید محمد لکن هنوز معلوم ما نگردید که مطلب چه بوده است .

حاج سیف الدوله وزیر تجارت هم امروز بقدر صد نفر از تجار را احضار نمود که ما هم باید مجلسی داشته باشیم خوب است تجاریان زده نفرا و کیل کنند که این یانزده نفر در مجلس محاکمه وزارت حاضر شده و در امور تجار ناظر باشند نوشته هم نوشتند بعضی مهر کرده بعضی عذر آورده که باید فکری کنیم و در این امر تأملی نمائیم آنوقت جواب میدهم .

حاج محمد تقی و حاج حسن مطالبه خرج این مدت تحصن را نموده مدعی بودند که سی و دو هزار تومان از خود خرج کردیم تجار صورت خواسته تا هیجده هزار تومان صورت دادند لذا تجار گفتند بیست هزار تومان شما منتهای خرج کردید . از خارج هم خبر داریم که بشما معاونتی شده است حاج محمد تقی و برادرش مدعی بودند که ماسی و دو هزار تومان پول داشته و اینک دیگر چیزی در دست

نداریم باری آقایان از تجار خواهش نمودند که آنچه می گویند بآنها بدهید حضرات تجار صورتی نوشته و پولی رویهم تقسیم کردند از قرار صورت ذیل گرفته شده و بآنها دادند .

صورت اشخاصیکه پول دادند به حاج محمد تقی برای آنچه

که در سفارتخانه خرج شده بود

حاج حسین آقا امین الضرب . حاج معین بوشهری . حاج محمد اسماعیل آقا مغازه . آقامیرزا محمود اصفهانی . ارباب چشید .

باری پول حاج محمد تقی و حاج محمد حسن را که در سفارتخانه خرج کرده بودند بر حسب خواهش آقایان جمع آوری نموده و دادند .

ادیب المجاهدین کرمانی که در واقعه گرفتاری جناب حاج شیخ محمد واعظ گلؤلۀ تفنگک به رانش خورده تا کنون مشغول معالجه او می باشند این ایام حالش بهتر شده است یعنی از خطر گذشته است دستخطی هم از اعلیحضرت خطاب به اعلم الملک که از اطباء مخصوص شاه می باشند صادر شده است که از ادیب المجاهدین توجه و پرستاری کنند اعلم الدوله هم نوشته به جناب آقا سید ابوتراب که از اطباء مریضخانه دولتی است در دست ادیب است که ما صورت آنرا درج تاریخ خود مینمائیم و هذا صورته :

عنوان پاکت

خدمت ذی شرافت جناب فخرامت نصاب آقای آقامیرزا سید ابوتراب خان حکیمباشی مقیم مریضخانه مبارک دولتی زید اقباله .

قربانت شوم - پس از تقدیم مراتب اخلاص و ارادت حسب الامر قدر قدرت همایون شاهنشاهی ارواحنا له الفداء ابلاغ مینماید از جناب ادیب نگاهداری نموده اگر حمل و نقل او ممکن است که به مریضخانه مبارک بیاید در آنجا و الا در منزل خود او همه روزه عبادت فرموده تا وقتیکه شفای کامل یافته راپورت سلامتی او را بعد باین ارادتمند مرحمت بفرمائید تا بعرض خاکبای اقدس مقدس اعلیحضرت ظل اللهی ارواحنا فداه رسانیده خدمات جنابعالی معروض شود .

(ارادتمند صمیمی خلیل است)

چهاردهم جمادی الثانی ۱۳۲۴

این مکتوب را دکتر خلیل خان ملقب باعند الدوله رئیس اطباء دولتی برای آقا سید ابوتراب خان که از اطباء مریضخانه دولتی است نوشته است و از اقدامات و توجهات و پرستاری آقا سید ابوتراب خان این ایام حال ادیب المجاهدین رو به بهتری است .

روز چهارشنبه هشتم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز صبح نظام الملک وزیر عدلیه و جناب آقای صدرالعلماء خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیدند برای احوال پرسی . رفتن جناب آقا سید عبد الله حضور

شاه باعث گفتگوی مردم گردیده قلوب عموم عامه متزلزل گردیده که بعد از این همه هیاهو و این همه ضرر و خسارت و اتلاف نفوس عمّا قریب این آقا ملت ضعیف جاهل را خواهد فروخت به ثمن بخش خداوند! خودت رحم کن مقصود ما این بود که اول ملت عالم شود پس از علم و تصحیح و تنقیح ادارات دولتی و منظم شدن وزارتخانه‌ها و امنیت آنوقت قهرآ دولت مشروطه و حریت حاصل خواهد گردید ولی حالا این ملت جاهل که از علم و صنعت عاریند چه گونه قدر این نعمت خدا داده و این گوهر گران بها را بداند و آیا بتوانند بخوبی بآخرسازند .

طرف عصر امروز آقایان تجار آمدند منزل آقای طباطبائی و عنوان کردند که از رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور شاه مردم در وحشت و خیالات افتادند میترسیم آخر ما ملت را بفروشد جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی اطمینان بایشان داده و فرمودند جناب آقا سید عبدالله که تا امروز صد هزار قسم زحمت و مرارت کشیده است و متجاوز از بیست و کرور تومان ب مردم ضرر وارد آورده است چگونه میتواند گول بخورد و جانب ملت را فروگذارد . مجلات اطمینان به تجار داده بعد فرمود نظامنامه که چند روز قبل در مجلس قرائت شد آنرا دولت تغییر داده است ماده سوم را بکلی از بین برداشته است یعنی وکلای شهرها را زده اند و بعض تغییرات دیگر در نظامنامه داده اند ولی ما قبول نکرده ایم امشب باید فصول نظامنامه را بنویسیم که پس فردا روز جمعه در مجلس قرائت شود و صورت نظامنامه را در مجلس قرائت نمود . تجار بالا جماع و الاتفاق گفتند ما این نظامنامه را قبول نداریم .

روزی پنجمین بهم رجب ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازمین تجار و کسبه گفتگوی رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور شاه می باشد کسبه و اصناف طرف عصر بقدر صد نفری آمدند منزل آقای طباطبائی و نیز شکایت از جناب آقا سید عبدالله نموده جناب حجة الاسلام بآنها اطمینان داده و فرمود ما منتظر تصحیح نظامنامه می باشیم و الا مسامحه و ملاحظه را سببی دیگر نیست .
امروز شبنامه باژلاتین طبع شده است در کوچه و بازار و مجامع و مدارس انداخته شد که ما صورت آنرا دست آورده و درج تاریخ خود نمودیم و هذا صورته :

شبنامه

بدبخت اگر مسجد آدینه بسازد یا طاق فرود آید یا قبله کج آید

ای افسوس که زحمت و خسارت ما ملت بی نتیجه ماند بلکه نزدیک شد که نتایج آن عاید بعضی از اجزاء محترمین گردد ای خاک بر سر ما ایرانیان جاهل که با آنکه هزار مرتبه تجربه در امری نمائیم باز خیر و شر خود را نمیدانیم پس از آنکه ظالمین خدا شناس جمع کثیری از مظلومین متظلمین را بی جرم و گناه در خون خود غلطانیدند و ابواب آسایش و امنیت را بر ما مسدود نمودند ناچار پناه بدولت معدلت گستر انگلیس بردیم آن حامی عدل و داد مارا پناه داد و دست ظالمین را از ما کوتاه نمود مقاصد خویش را در شرف انجام دیدیم .

علماء اعلام که عطف عنان از مسافرت نمودند شخص شخص بسوی سفارتخانه تاختند و ما را

بمواعید انجام مقصود و انعقاد مجلس شورای ملی واثق کردند بدین اطمینان از دربار معدلت مدار انگلیس کناره گردیم و هم روزی انتظار قریح کشیدیم پس از مدتی نه از مقصود اثری و نه از مطلوب نشانی هویداست چه شده دولت را که بوعید خود وفا نمی نماید و چه شده علماء را که به عهد خویش عمل نمی نمایند چنانچه روزی چند بدین منوال بما بگذرد که به مقاصد خود نرسیم در مقام دادخواهی از دولت و علماء ملت بر خواهیم آمد و روزگار را بر چشم ظالمین غدار و منافقین کج رفتار تیره و تار خواهیم کرد و در طلب حقوق ملی خویش از احدی تبعیت نخواهیم نمود و جانهای خود را در سر این کار خواهیم گذاشت - بقیه دارد .

این شب نامه منتشر گردید دیگر بقیه آنرا ندیدیم مسامحه و محاطله که مردم گمان میکردند همانا مرتب نشدن نظامنامه بود که هنوز طبع نشده است مردم هم گاهی در مدرسه نظامی یعنی مدرسه که سابقاً مدرسه بود و این ایام برای مجلس و امر انتخابات معین شده است جمع میشوند بعضی هم در خانه های آقایان آمد و شد میکنند اعلیحضرت شاهنشاه هم در قصر صاحبقرانیه با حالت مرض و کسالت بسر میبرد شاهزاده عین الدوله هم در شیرانات تهیه مسافرت می بیند ولی هنوز عازم بر مسافرت نیست و به مسامحه و محاطله و دفع الوقت میگذرانند صدراعظم حالیه مشیرالدوله هم تا عین الدوله در اطراف تهران باشد ملاحظه میکند مردم هم از حرکت نکردن عین الدوله بخیال افتاده اند .

روز جمعه دهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز عده کثیری از تجار و کسبه که عده آنان به پانصد نفر میرسد آمدند منزل آقای طباطبائی که جناب آقا سید عبدالله از همراهی ملت منصرف و مایل بدولتیان شده است بعضی از مردم هم رفته بودند منزل حاج شیخ فضل الله و شکایت از آقای بهبهانی کرده و میکنند . بعضی از مردم هم قسم خورده اند که جناب آقای بهبهانی را بقتل رسانند . حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی فرمودند ای مردم در این امری که ما زحمات بسیار کشیده و جمعی بقتل رسیده و متجاوز از بیست کرو را بر اینان ضرر رسیده چطور تصور می شود که شخص عاقلی مانند آقای آقا سید عبدالله را بی جهت متهم نمود و باور نکنید که ایشان از این مقصود بزرگ منصرف شوند این سوء ظن را نسبت به جناب آقا سید عبدالله نکنید من تاجان دارم از همراهی درباره ملت دریغ نخواهم نمود . بالاخره مردم را از بعضی خیالات منصرف فرمودند .

طرف عصر سه ساعت بغروب مانده مجلس منعقد گردید علماء اعلام و بعضی از وزراء حاضر شدند نظامنامه نوشته قرائت نمودند لکن بعضی قبول نکردند ، نظامنامه دولت را هم رد نمودند پس از مذاکرات بسیار آراء بر این قرار گرفت که تا روز دوشنبه تجار و علماء باهم بنشینند و نظامنامه بنویسند و روز دوشنبه بیاورند و عتاً فصول و مواد آنرا بخوانند جناب حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله در مجلس بر خواسته و قسم خوردند که من از دولت چیزی نگرفته ام و از خیال خود منصرف نشده ام چرا شما مردم صبر و حوصله ندارید کلاً باین بزرگی را چگونه میتوان در دزسه روز انجام داد مجالاً بصد هزار قسم و گفتگو مردم را اطمینان دادند . جناب حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد نیز بر خواسته خطابه خواندند مردم را اطمینان داده از فرمایشات ایشان مردم مطمئن شده آرام گرفتند .

روز شنبه یازدهم شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز تجار و آقایان مشغول نوشتن نظامنامه

می‌باشند امروز عصر جناب شیخ‌الملک کرمانی که تازه از فرنگستان مراجعت نموده آمد بنده منزل و گفت ما اهالی ایران تاکنون در خط مجلس و قانون و حقوق نبودیم این مدارس هم که تأسیس شده است چون تازه سن و شاگردانش مبتدی بودند از این علم حقوق و علم اداره بی‌ربط می‌باشند تجربیات ما هم در این خطوط نبوده است هر یک از ماها هم که بخارجه سفر کردیم اولاً آنکه در این خیالات نبودیم ثانیاً آنکه جوانان ما که جز اشتغال به عیش و عشرت و تماشای مجالس تیارت و لهوئیات دیگر کاری نداشتند پیران ما هم مشغول به کسب و تجارت و کار و شغل خویش بودند. امروز که خداوند عالم علمی ما را موفق و مؤید فرمود بر بیداری مردم و همراهی از اهالی ایران و پادشاه ما، زیاده‌تر از توقع ما با داد افسوس و هزار افسوس که نه ما را علم و تجربیات خارجه است تا بآن ترتیب پیش ببریم و نه خودمان بحال خودفکری میکنیم. اشخاص مغرض هم درین افتاده‌اند و عملاً قریب کار را خراب میکنند دولت انگلیس سالهای دراز هر یک از نکات را دانسته و ضرر و نفع هر چیز را دیده و از روی تجربه و علم باین حال حاله رسیده است پس خوب است شما خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیده محرمانه عرض کنید یک نفر معلم از دولت انگلیس بخواهند تا وضع مجلس و ترتیب مجلس و تدوین قوانین مجلس را بدستیار او بکنند چه این مجلس باید در امور مملکتی و وضع قوانین دولتی مذاکره نماید و تشکیل و ترتیب و وضع آن ربطی بدین و مذهب ندارد بالاخره بنده نگارنده و جناب شیخ‌الملک در اول غروب امروز خدمت آقای طباطبائی رسیده چون اجنبی در مجلس نبود عنوان مقصود را نمود حضرت آقا تا یک اندازه قبول فرمودند و نزدیک بود بهمین منوال امر بگذرد که دکتر رضاخان که حاضر در مجلس بود گفت ما معلم از خارجه لازم نداریم چند نفر عاقل دور هم نشستن و مشاورت نمودن معلم نمیخواهد و کاری بزرگ و مشکل نیست چنانچه دیگران باهم نشستند و مشورت نمودند ما هم باهم می‌نشینیم و مذاکره از کارهای خود میکنیم نواقص خود را عنوان میکنیم و در تکمیل آن سعی میکنیم بجملاً این دکتر اینقدر گفت تا اهل مجلس با او همراهی شدند و حضرت آقا را از این خیال منصرف نمودند ما هم که چنین دیدیم دیگر ساکت شدیم.

روز یکشنبه دوازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه انتخابات را نوشتند و آوردند خدمت حضرت آقای طباطبائی ارائه دادند حضرت آقا فرمودند اگر عموم مردم پسندیدند ضرر ندارد لذا نسخه‌های متعدد نوشته شد که بنظر عموم برسانند و برای عامه قرائت کنند امروز باز جناب آقا سید برهان خلغالی بنده نگارنده را دید که درباره امیر بهادر وزیر دربار کاری کنم که یک دفعه حضرت آقا با ایشان ملاقاتی بفرمایند و مشروع بودن مجلس مشاوره را باو بزبان خود بفرمایند لکن بنده نگارنده آنچه سعی میکنم جناب آقای میرزا محمدصادق یاره میکند و مایل باین امر نمی‌باشد. حضرات طلاب و تجار هم در منازل آقایان امروز باز بعضی مذاکرات می‌نمایند که راجع بامیر بهادر و اقبال الدوله و سربهدار است.

از طرف سبهدار واسطه آمد و جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی پسر بزرگ آقای طباطبائی را دیده که سبهدار ده هزار تومان بشما میدهد که اسباب دوستی و ملاقات او را با حضرت آقای والد

فراهم آوردید و رفع اتهام از او بفرائید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت من برای ده هزار تومان پدرم را متهم نمی‌توانم دید در این موقع که علماء اصفهان تساخت آورده اند به سپهدار مناسب نیست من اسباب ملاقات سپهدار را با پدرم فراهم آورم واسطه آنچه اصرار نمود جناب آقا میرزا ابوالقاسم انکار نمود.

روز دوشنبه ۱۳ رجب ۱۳۲۴ هجری - که عید سعید مولود حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است طرف عصر درازگ در مدرسه نظامیه مجلس منعقد گردید نظامنامه را قرائت نمودند همگی پسندیده بنا شد بامضاء دولت برسانند چون امر نان و گوشت را از طرف دولت واگذار نمودند بامیر بهادر و اقبال الدوله و نصر السلطنه سپهدار که نان را از قرار یکمن تبریز در یک قران بفروشد لذا در مجلس مذاکره شد آقایان قبول نکردند و گفتند باید امر نان و گوشت را واگذار نمود به تجار معتبر که از قرار یکمن چهار عباسی بفروشد و ضمانت هم بدهند چه این سه نفر امروز که اول خرمن است یکمن یک قران میفروشد لکن آخر سال باز گران می‌کنند ما تا حرف بزنیم خواهند گفت ما با دولت این قسم قرار گذاردیم. بعضی هم در مجلس از اقبال الدوله و امیر بهادر و سپهدار بدگفتند اختلافات در باره این سه نفر زیاد شد.

روز سه‌شنبه چهاردهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه را که ملت نوشت فرستادند حضور شاه که امضاء نمایند و شهرتی گرفته است که دولت زمین درشت را بایول زیادی داده است بجناب آقا سید عبدالله باینجهت مردم دل شکسته شده‌اند و از جانب آقا سید عبدالله و اجزایش مأیوس شده‌اند. مجمل از مفصل زمین درشت که اعلیحضرت دستخط فرموده‌اند و داده‌اند باقای بهبهانی این است که درشت ده و مزرعه‌ایست در سمت شمال تهران واقع است و زمین درشت در چند سال قبل متصل بود به باغ شاه که الآن متصل به خندق و دروازه شهر تهران است و چون فرمانفرمای مرحوم نصره الدوله پدر فرمانفرمای حالیه که مسمی بعبدالحسین میرزا است آبی را جاری نمود که موسوم بآب فرمانفرما است و در بیرون شهر آسیاب و باغ احداث نمود و اطراف آبرآب را تعبیر نمود لذا رعایای درشت در مقام مزاحمت و تصدیع و ممانعت فرمانفرما برآمدند فرمانفرما هم چون احتیاج خود را بآن زمینها میدانست رعایا را بهر طور بود ساکت نمود یا بصلح و خریدن و یا بقهر و زور هر چه بود مدعی از بین رفت و فرمانفرما فرمانی را از مرحوم ناصرالدین شاه صادر کرد و احتیاطاً هم از مرحوم میرزای آشتیانی خرید آن زمین را بعنوان زمین مemat و مجهول المالك نوشتجات شرعی و عرفی را تمام و در صندوق خود گذارد، پس از کشته شدن ناصرالدین شاه به تیر میرزا رضای کرمانی و عزل فرمانفرما عبدالحسین میرزا بسمرحوم فرمانفرما نصره الدوله از ریاست وزارت جنگ و سپهسالاری رعایای درشت مدعی به را مصامحه کردند باقا سیدعلاءالدین اعتمادالاسلام و یکی از پسرهای آقا سید عبدالله در این ایام که فرمانفرما عبدالحسین میرزا در کرمان حکومت میکند آقایانهم بیش افتاده‌اند اعتمادالاسلام بتوسط آقا سید عبدالله دستخطی صادر نمود و فرستادند زمین را متصرف شوند مجیر دیوان پیشکار فرمانفرما مراتب را تلگرافاً به فرمانفرما اطلاع داد فرمانفرماهم آنچه توانست بهر کس

ملتجی و تلگراف نمود لکن بخرج نرفت ولی مسئله دستخط دادن زمین دَرشت امروز بمردم رسید و درین مردم افتاد در مجالس و محافل مردم این اعطاء را عنوان میکنند تا در موقع چه پیش آید و فرمانفرما چقدر متضرر شود.

روز چهارشنبه یازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - جمعی از تجار واصناف آمدند درخانه آقای طباطبائی و گفتند ماجناب آقا سید عبدالله را خواهیم کشت چه این ملت را فروخته و رشوه گرفت و زمینهای دَرشت را ازدولت برای خود و پسر و داماد خویش گرفته است جناب آقای طباطبائی مردم را به نصیحت ساکت نمود و فرمود مسئله زمین مدتی است درین است و متنازع فیه میباشد ربطی برشوه ندارد البته این عنوان را نکنید که دراول امر زحمات مابهدر خواهد رفت .

امروز حاج معینالتجار بوشهری هزار تومان داد به جناب آقا میرزا محمدصادق که بدهد باجزاء انجمن مخفی که مواظبت داشته باشند بدگویان او را ساکت نمایند بلکه بتوان دروکالت از طرف ملت داخل شده و او را در جزو مبعوثان ملت برقرار نماید جناب آقا میرزا محمدصادق ده بیست تومانی بآقا شیخ محمد مازندرانی و قدری هم بحاج جلال الممالک و یک و دونفر دیگر داد و مابقی رامیل فرمود .

روز پنجشنبه ۱۶ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان رفتند بمجلس گویا نظامنامه را امضاء نکردند مردم هم از مجلس آمدند درخانه جناب آقای طباطبائی و اجتماع و ازدحامی شد آقای بهیجانی و حاج شیخ فضل الله و جناب صدرالعلماء و سایرین هم آمدند هیاهو و قبل و قال زیاد شد قرار گذاردند که روز شنبه دکانها را باز نکنند بعضی اذن گرفتند که عین الدوله را بکشند زیرا که آمده است شهرورفته است در پارک و خانه خود . آقایان مردم را ساکت نموده تا روز شنبه مهلت خواسته و گفتند مستشار الملك رفته است حضور اعلی حضرت شاهنشاه که نظامنامه را بصرحه برساند شما تا روز شنبه صبر کنید اگر نظامنامه بصرحه و امضاء نرسید آنوقت آنچه باید خواهد شد و ما هم باشما هر جا بروید خواهیم بود و اما آمدن عین الدوله بشهر شاید آمده است که تدارک خود را به بیند و خانه و اسباب خانه خود را رسیدگی و بکسی بسپارد . طلاب باین حرفها و مواعید متقاعد نشدند تا اینکه جناب آقای طباطبائی فرمودند تاپس فردا مهلت خواسته اند و من از طرف شما مهلت داده ام و قول داده ام شما صبر کنید الا کرام بالاتمام اگر تاپس فردا مجلس رسمی منعقد نگردید و نظامنامه بامضاء نرسید من حاضریم که بر حسب میل شما رفتار نمایم مردم متفرق شدند .

دراول شب خبر رسید که تجار رفتند بسفارتخانه انگلیس متحصن شدند برای تأخیر نظامنامه امروز مکتوبی از مسلمانان قفقاز رسید که نوشته بودند پنجاه هزار نفر فدائیهای قفقاز برای یاری کردن ایرانیان از جان و مال گذشته اند هر وقت اشاره شود می آیند بایران . اگر چه اثری مترتب بر این حرفها نخواهد شد و کسی پیدا نمی شود که از جان و مال بگذرد لکن تايك اندازه باعث قوه قلب عوام خواهد گردید و ما هم بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنچه بدست آریم می نگاریم صورت یکی از مکاتیب قفقازیه این است که ذیلاً نگاشته آمد .

مکتوب فدائیان قفقاز

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد طباطبائی مدظله العالی - امروز ترجمه رقمه حضرت مستطاب عالی را که در خصوص آزادی ملت از دست ظلم حکومت مستبد و تأسیس مجلس دارالشورای ملت و ایجاد قانون اساسیه و عدلیه برای اداره کردن دولت و استحکام پایه سلطنت شش هزار ساله که بحضرت مستطاب اشرف اتابک اعظم مدظله العالی مرقوم فرموده بودید در روزنامه محترم ارشاد زیارت گردید و یک دنیا مفتخر و یک عالم شاد و سر بلند و نهایت امیدوار شدیم که هنوز بکلی خون در عروق ما ملت ایرانیان خشک نشده و از میان بیست ملیان نفوس باز یک نفر مثل حضرت مستطاب عالی و حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله دامت برکاته بیرون آمدند و پیروی بجای مکرّم معظم خود حضرت رسالت پناهی ارواحنا فدا فرموده صدای واملتا بلند و بداد رعایای مظلوم بیچاره رسیده در صدد درخواست قانون عدالت برآمدند که بیست ملیون نفوس بیچاره را از دست پانصد نفر ظالم جابر خلاص بفرمایند بطوریکه خاطر مبارک مسبوق است یکصد و پنجاه سال قبل دولت ما از تمام آسیا باج میگرفت ولی بدبختانه امروز همسایگان ما راضی به باج گرفتن از ما نشده در صدد قسمت کردن وطن عزیز ما هستند آیا رواست که یک دولت شش هزار سال با کمال استقلال سلطنت نماید و امروز استبداد و خود پسندی و اغراض شخصی وزراء کار بجائی بکشد که احدی حرف حسابی را هم گوش نداد و بگویند شماها چون قانون ندارید وحشی هستید ما باید ترتیب خانه شمارا بدهیم در داخله مملکت خود که جرئت حرف زدن نداشتیم و نداریم در خانه هم هر چه فریاد کردیم کسی بداد ما نرسید و رئیس هم نداشتیم که دست اتحاد بیکدیگر داده جان و مال و ناموس خود را از دست بعضی ظالمان خوش خط و خال خلاص نموده به جواب همسایگان بپردازیم ولی حالا صد هزار مرتبه خدا را شکر میکنیم که پرده از روی کار برداشته شده عموم اهالی وطن و برادران عزیز ما صدای همسایگان ما را شنیده بدانند چه باید بکنند و رأفت و مهربانی پدر مهربان و شاهنشاه تاجدار ما را هم فهمیده میدانند که شخص پادشاه هرگز راضی بجبر و ظلم نیست سهل است نهایت درجه مایل است که قانون عدالت برپا و اساس سلطنت و خانواده خود محکم شود پس در این صورت حالا تکلیف ما عموم ایرانیان است که پیروی با او امر مقدسه حضرت مستطاب عالی و شخص پادشاه کرده ریشه ظلم را از بین برانند و هر کدام از وزراء که مانع پیشرفت خیالات حضرت مستطاب عالی بوده با او چنان رفتار نمائیم که ملت روس با وزیر خود کردند و میکنند و جان و دل را از دست ظلم آنها خلاص نمائیم . تا حال ما گمان میکردیم که تقصیر از علماء ملت است که ماها این طور بدبخت مانده ایم ولی حالا که حضرت مستطاب حاضر شده اید تا اینکه جان خود را در این راه صرف فرمائید ما پنجاه هزار نفر رعایای ایران که از دست ظلم و تعدی اولیای دولت علیه ایران ترك جان و مال خود کرده در باد کوبه مشغول کسب و قلعه گئی هستیم با کمال شوق و افتخار و از صمیم قلب حاضریم که از جان و مال و اهل و عیال خود گذشته بحضرت مستطاب عالی همراهی نمائیم و جان خود را در این راه تثار نمائیم که باز ماندگان ما آسوده باشند و سلطنت ما از میان نرود نه اینکه ماها

یقین داریم بلکه يك مليون نفوس ایران که در روسیه اقامت دارند همه همراهی خواهند کرد در خود ایران هم مسلم است هیچ کس از بدل مال و جان در این راه مضایقه نخواهند کرد .

(فدائیان ملت - ایرانیان مقیم بادکوبه)

روز جمعه هفدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمع کثیری از تجار رفتند بسفارتخانه از صاحبقرانیه تلفن شد که نایب السلطنه و صدراعظم می آیند شهر و در مجلس حاضر میشوند باین جهت سایرین تأمل و صبر کرده اند که عصر در مجلس حاضر شوند اگر بروفق میل مردم عمل نشد آنوقت عموم مردم بروند به سفارتخانه و در آنجا بمانند و تعطیل عمومی بکنند تا بمقصود و مرام خود برسند .

عصر آقایان علماء حاضر در مجلس نشدند صدر اعظم و نایب السلطنه هم که بنا بود بیایند شهر نیامدند طلاب هم عده زیادی رفتند بطرف سفارتخانه انگلیس اول شب جناب مشیر دیوان از طرف صدراعظم آمد بخانه حضرت آقای طباطبائی در حالتیکه حامل دستخط شاه بود دستخط را داد بحضرت آقای طباطبائی و اصرار و الحاح نمود که فردا آقایان در مجلس حاضر شوند که صدر اعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء هم حاضر خواهند شد در باب عین الدوله هم حکم شده است که معجلاً برود بخراسان .

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

که در جواب لایحه علماء اعلام صادر فرمودند

جناب اشرف صدراعظم - کاغذ جنابان آقا میرزا سید محمد و آقا سید عبدالله را ملاحظه فرمودیم عین الدوله در اول قصدش رفتن بزیارت بود و مرخص هم شده بود فقط بواسطه کسالت مزاج چند روزی برای معالجه اینجا آمد حالا که حالش خوب شده است امشب نقل مکان خواهد کرد بخراسان برود و خواهد رفت دیگر چه ضرورت بود این قدر مطالب را بعرض برسانند همین دستخط را بعلما ابلاغ نمائید .

۱۷ رجب ۱۳۲۴

مشیر دیوان خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کرد نظامنامه هم بامضاء وصحه اعلیحضرت موشح شده است در باب محبوسین کلات هم بناشده است که مرخص شوند بقیه پول مجدداً اسلام را بناشد فردا بعیالش برسانند .

روز شنبه هیجدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز بعضی دکانها و سراها را بستند تجار در سفارتخانه بودند مردم هم عازم بر ملحق شدن بآنها گردیدند جناب آقای طباطبائی و آقای بهبهانی فرستادند در بازار که البته دکانین را باز کنید و عصر در مجلس حاضر شوید چنانچه بروفق میل شما رفتار نشد آنوقت بازارها را به بندید . مردم اطاعت نموده بازارها را باز کردند طرف عصر صدراعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء

درباری باحضور علماء اعلام و رؤساء تجار حاضر در مجلس شدند نظامنامه را قرائت نمودند صدای زنده باد پادشاه ایران زنده باد آقایان علماء یابنده باد ملت ایران و مستدام باد اسلام از مردم بلند گردید بعد از قرائت نظامنامه و تشکر مردم بعضی فریاد کردند که ما چهار نفر را نمی‌خواهیم باید از اطراف پادشاه رؤف مانفی و تبعید شوند یکی امیر بهادر و دیگری نصر السلطنه سومی حاجب الدوله چهارمی نیرالدوله و خیلی بد گفتند از این چهار نفر نیرالدوله هم حاضر بود و شنید زودتر از همه رفت قرار شد نظامنامه را مجدداً بنظر شاه برسانند از فردا شروع در انتخابات کنند . امروز وزراء مجلس کردند امیر بهادر در مجلس گفته بود دولت باید ملاها را علاج کند و دماغ آنها را بسوزاند مجدالدوله برخلاف او حمایت از آقایان کرده بود شب را مجدالدوله آمد منزل آقای طباطبائی و اظهار خدمت نمود که امیر چه گفت و من جصوّر جواب دادم .

روزی یکشنبه ۱۹ رجب ۱۳۲۴ - امروز دکا کین مفتوح گردید تجار و رؤساء اصناف و صرافها در سفارتخانه می‌باشند میگویند تا مجلس صحیحاً تشکیل نیابد و مطمئن نشویم خارج نخواهیم شد دیروز بواسطه نزاعی که بین مجدالدوله و امیر بهادر شده بود در مجلس صدراعظم و بشرف صدارت بر خورده بود لذا صدراعظم در مقام استعفاء بر آمد و مراتب را حضور شاه عرض کرد اعلیحضرت متغیر شده و فرمود آنچه صلاح دانید معمول و اجراء دارید وزیر دربار راجه باین مذاکرات .

روز دوشنبه بیستم رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلس منعقد گردید نظامنامه را آوردند که به صبحه شاه موشح و به مهر دولتی مزین شده بود مردم دعا و ثنای شاه را ورد زبانها ساخته آنچه لازمه تشکر بود بجا آوردند قرار بر این شد که روز دوشنبه ۲۷ که روز مبعث است شروع در انتخابات مبعوثین شود .

روز سه شنبه ۲۱ رجب ۱۳۲۴ - امروز آقایان علماء از صدراعظم خواهش نمودند که تلگرافی بولایات از طرف دولت مخابره کنند صدر اعظم قبول و مراتب را حضور اعلیحضرت عرض کرد طایفه صرافها هم که در سفارت می‌باشند مطالبه طلب و برائهای دولتی را که از مردم خریده‌اند مینمایند متجاوز از صد هزار تومان برات و قبوض مواجب در دست صرافها میباشد .

روز چهارشنبه ۲۲ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز دستخطی از اعلیحضرت شاهنشاه صادر گردیده که صورت آن از اینقرار است .

صورت دستخط شاه

صاحبقرانیه مورخه ۲۲ رجب ۱۳۲۴

جناب اشرف صدراعظم فهرست مطالب راجعه به مجلس را که بحضور فرستاده بودید ملاحظه شد اینکه خواسته‌اند تلگرافی در صدور نظامنامه بتمام ولایات مخابره شود چون لازم است از تمام مندرجات نظامنامه عموماً مطلع شوند صدور تلگراف کافی نیست قدغن نمائید عین نظامنامه

مجلس را زودتر طبع نموده برای هر ولایت يك نسخه بفرستند که از آن قرار ترتیب انتخابات و شرایط آن عمل شود بشاهزادگان و قاجاریه هم همین طور که خواسته اند اطلاع بدهید که پس از انعقاد مجلس منتخبین خودشان را معرفی نمایند مطالب راجعه به مجلس هم که باید در روزنامه طبع شود قدغن نمائید آنچه مقتضی است بعد از آنکه نوشته شد در روزنامه دولتی چاپ کنند عین الدوله هم که چند روزی تأخیر کرده است مشغول تسویه کارهای شخصی خودش است و البته حرکت خواهد کرد.

۲۲ شهر رجب ۱۳۲۴

شب گذشته در شهر تهران چراغانی با شکوهی کردند برای تصحیح و اتمام نظامنامه و ماهم تذکره و تبرکات صورت نظامنامه را در تاریخ بیداری درج میکنیم که اگر زمانی اهالی ایران بخوبی از خواب بیدار شوند و چرت و کسالت خواب از چشم آنان بیرون رفت حسن و قبح و یا عیب و نقص آنرا بفهمند

نظامنامه انتخابات مجلس شورای ملی

دستخط همایونی در تصدیق و امضاء نظامنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب اشرف صدراعظم این نظامنامه صحیح است.

۲۰ شهر رجب المرجب ۱۳۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

نظامنامه انتخابات (مجلس شورای ملی) مطابق دستخط مبارك بندگان (اعلیحضرت همایونی خلدالله ملکه) که در تاریخ ۱۴ جمادی الثانیه سال ۱۳۲۴ - شرف صدور یافته از قرار شرح ذیل است :

فصل اول قواعد انتخابات

ماده اول - انتخاب کنندگان ملت در ممالك محروسه ایران از ایالت و ولایت باید طبقات

ذیل باشند :

شاهزادگان و قاجاریه - علماء - طلاب - اعیان و اشراف - تجار - ملاکین و فلاحین -

اصناف (۱) (۲) .

(تنبيه ۱) ایلات هرايالتی جزو سکنه آن ایالت بوده و با شرایط مقرر حق انتخاب دارند .

(تنبيه ۲) ملاک عبارت از اصحاب ملك و فلاح عبارت از زارع است .

ماده دوم - انتخاب کنندگان باید دارای مقامات ذیل باشند :

اولاً - سن آنها کمتر از بیست و پنج سال نباشد .

ثانیاً - رعیت ایران باشند .

ثالثاً - معروفیت محلی داشته باشند .

رابعاً - ملاکین و فلاحین آنها باید صاحب ملکی باشند که هزار تومان قیمت داشته باشد .

خامساً - تجار آنها حجره و تجارت معینی داشته باشند .

سادساً - اصناف باید از اهل صنف و کار معین صنفی داشته باشند و دارای دکانی باشند که کرایه

آن دکان مطابق کرایه های حد وسط محلی باشد .

ماده سوم - اشخاصی که از انتخاب نمودن کلیه محروم هستند از قرار تفصیل ذیل اند :

اولاً - طایفه نسوان .

ثانیاً - اشخاص خارج از رشد و آنهائیکه محتاج به قیم شرعی میباشند .

ثالثاً - تبعه خارجه .

رابعاً - اشخاصی که سن آنها کمتر از بیست و پنج سال باشد .

خامساً - اشخاصی که معروف بفساد عقیده هستند .

سادساً - ورشکسته که بی تقصیری خود را ثابت نکرده باشد .

سابعاً - مرتکبین قتل و سرقت و متصرفین و آنهائیکه مجازات اسلامی قانونی دیده اند و متهمین

به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده باشند .

نامنا - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت اند .

اشخاصی که از انتخاب نمودن به شروط ممنوعند : اولاً - حکام و معاونین حکام در محل حکومت .

ثانیاً - مستخدمین اداره نظمیه و ضبطیه در محل مأموریت خودشان .

ماده چهارم - انتخاب شدگان باید دارای مقامات ذیل باشند :

۱ - زبان فارسی بدانند . ۲ - سواد فارسی داشته باشند . ۳ - رعیت داخله باشند .

۴ - معروفیت محلی داشته باشند . ۵ - داخل در خدمت دولتی نباشند . ۶ - سن آنها کمتر از

سی سال و اضافه از هفتاد سال نباشد . ۷ - در امور مملکتی بصیرتی داشته باشند .

ماده پنجم - اشخاصی که از انتخاب محروم هستند :

۱ - طایفه نسوان . ۲ - تبعه خارجه . ۳ - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت اند .

۴ - ورشکسته به تقصیر . ۵ - مرتکبین به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده

باشند . ۷ - آنهائیکه سنشان از سی سال کمتر باشد . ۷ - اشخاصی که معروف بفساد عقیده

هستند و متظاهر به فسق .

ماده ششم - عده انتخاب شدگان ملت در بلاد ایران متناسب با جمعیت سکنه آن بلد است

و از هر ایالتی شش یا دوازده نفر موافق صورت ذیل باید انتخاب شود مگر (تهران) که عده

انتخاب شدگان آن بموجب تفصیل ذیل است :

شاهزادگان وقاجاریه	چهار نفر	۴ نفر
علماء و طلاب	چهار نفر	۴
تجار	ده نفر	۱۰
ملّا کین و فلاحین	ده نفر	۱۰
اصناف از هر صنفی	یک نفر	۳۲

که جمعاً سی و دو نفر میشود (مجموع وکلای تهران) شصت نفر (۶۰ نفر) است در سایر ایالات و ولایات از قرار تفصیل ذیل است :

آذربایجان	۱۲ نفر
خراسان و سیستان و تربت و ترشیز و قوچان و بجنورد و شاهرود و بسطام	۱۲
گیلان و طالش	۶
مازندران و تنکابن و آسترآباد و فیروز کوه	۶
خمسه و قزوین و سمنان و دامغان	۶
کرمان و بلوچستان	۶
فارس و بنادر	۱۲
عربستان و لرستان و بروجرد	۶
کرمانشاهان و گرتوس	۶
کردستان و همدان	۶
اصفهان و یزد و کاشان و قم و ساوه	۱۲
عراق و ملایر و نویسرکان و نهاوند و کمره و گلیایگان و خونسار	۶

ماده هفتم - هریک از انتخاب کنندگان صاحب یک رأی میباشند و فقط در یک طبقه می توانند انتخاب کنند.

ماده هشتم - عده انتخاب شدگان برای (مجلس شورای ملی) در تمام ممالک محروسه ایران بیش از دو بیست نفر نمی تواند باشد در شهرهای جزو هراتی هر طبقه علیحده جمع شده یک نفر را انتخاب نموده به کرسی ایالت میفرستند این انتخاب شدگان باید در همان شهری که انتخاب میشوند و یا در محال آن شهر سکنی داشته باشند.

انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالات در کرسی ایالت جمع شده به عده که در صورت فوق برای هر ایالت معین شده از برای مجلس شورای ملی اعضاء انتخاب میکنند تا در مجلس شورای ملی حضور بهم رسانیده در مدت مأموریت بوظیفه و تکلیف خود که حفظ حقوق دولت و ملت است عمل نمایند انتخاب کنندگان مجبور نیستند که حتماً از صنف و طبقه خودشان انتخاب کنند.

ماده نهم - در هر محلی که انتخابات بعمل می آید انجمنی برای نظارت انتخابات از معاریف طبقات ششگانه انتخاب کنندگان آن محل (مرکب از شش نفر) و در تحت نظارت موقتی (حاکم) یا

(نایب‌الحکومه) همان محل تشکیل خواهد شد از اینقرار دوانجمن تشکیل میشود (انجمن محلی) و (ایالتی) انجمن محلی در شهرهای جزو ایالات و انجمن ایالتی در کرسی ایالت .

مادهٔ دهم - شکایات راجعه بانتخابات مانع از اجرای انتخابات نخواهد بود یعنی انجمنهای مذکور در ماده نهم رسیدگی خواهند کرد بدون اینکه انتخابات توقیف شود .

مادهٔ یازدهم - اگر از انجمن محلی کسی متشکی باشد بانجمن ایالتی رجوع خواهد کرد و اگر نتیجه حاصل نشد به مجلس شورای ملی باید رجوع نماید .

مادهٔ دوازدهم - هر گاه یکی از اعضای مجلس شورای ملی استعفا یا فوت نماید و بیش از شش ماه به انتخابات جدید باقی باشد اعضاء مجلس بجای او يك نفر از اهل ایالت خودش انتخاب خواهند کرد .

مادهٔ سیزدهم - اسامی انتخاب کنندگان و انتخاب شدگان هر ولایت را انجمنهای محلی و ایالتی بدفترخانه (مجلس شورای ملی) بفرستند که در دفترخانه مجلس اسامی آنها را به ترتیب حروف هجائیه ثبت و برای اطلاع عموم طبع و نشر نمایند کذلک بعد از اتمام عمل انتخابات انجمن محلی نتیجه عمل را در ظرف يك هفته بانجمن ایالتی خواهد داد .

مادهٔ چهاردهم - انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالت باید از انجمن محلی اعتبارنامه در دست داشته باشند و کذلک انتخاب شدگان در کرسی ایالت باید اعتبارنامه از انجمن ایالتی در دست داشته باشند در مجلس شورای ملی ارائه دهند .

مادهٔ پانزدهم - انتخاب اشخاص مقرر به قرعه و به اکثریت آراء خواهد بود .

مادهٔ شانزدهم - بعد از انتخاب اعضای (مجلس شورای ملی) اسامی انتخاب شدگان در دفتر مجلس ثبت شده و در روزنامه‌ها اعلان خواهد شد .

مادهٔ هفدهم - مجلس انتخاب کنندة ملی در شهرهای حاکم نشین که بدو درجه منقسم می‌شود برقرار خواهد بود و بنا بر اقتضا و مکان حاکم محل میتواند محل مجلس انتخاب را معین نماید .

مادهٔ هیجدهم - موعد و میعاد انتخاب باید يك ماه قبل از وقت بتوسط حکومت محل به عموم اهالی به اعانت اوراق چاپی و سایر اعلانات مقتضیه اعلام شود .

مادهٔ نوزدهم - انتخاب شدگان دارالخلافه و سایر ایالات هر چه زودتر باید در تهران حاضر شوند چون انتخاب شدگان ولایات بموجب نظامنامه باید منتخب شوند و حضور آنها قلاً مدتی طول خواهد کشید لهذا منتخبین تهران حالا انتخاب میشوند و مجلس تشکیل خواهد شد و بوظایف خود رفتار خواهد نمود تا منتخبین ولایات حضور بهم رسانند و تأخیر آنها سبب تعطیل مجلس نخواهد شد .

مادهٔ بیستم - خرج سفره و مقرری سالیانهٔ اعضای مجلس شورای ملی موقوف به تشخیص و تصویب خود مجلس است .

مادهٔ بیست و یکم - مدت مأموریت نمایندگان ملت دو سال خواهد بود و بعد از دو سال در تمام ممالك ایران تجدید انتخابات خواهد شد .

ماده بیست و دوم - شکایات راجعه به مجلس و اعضای آن در عمل انتخابات و غیره آنچه راجع به مجلس است باید کتباً به رئیس مجلس اظهار شود که در مجلس شورای ملی به ماده شکایت رسیدگی شده و حکم آن صادر شود.

ماده بیست و سوم - بدون اجازه مجلس احدی از اجزای مجلس را نمیتوان بهیچ عنوان گرفتار و دستگیر نمود مگر مرتکب به جنایتی باشد بطرز علنی. و کلیه تحریر و تقریر اعضای مجلس در مصالح دولت و ملت آزاد و هیچکس حق مزاحمت آنها را ندارد مگر در صورتیکه تحریرات و تقریرات عضوی برخلاف مصالح عامه و موافق قوانین شرع انور مستوجب مجازات باشد در اینصورت به اجازه مجلس این نوع اشخاص به محکمه عدلیه جلب خواهند شد.

ماده بیست و چهارم - اشخاصی که از رجال دولت و اعضاء دوائر دولتی بسمت نمایندگی به عضویت مجلس شورای ملی منتخب میشوند از خدمت سابقه منفصل و در مدت این مأموریت حق مداخله و اشتغال به خدمت سابقه یا خدمت دیگری ندارند و الا نمایندگی و عضویت ایشان باطل میشود.

فصل دوم - ترتیب انتخابات و کشیدن قرعه و شرائط آن

ماده بیست و پنجم - انتخاب اعضای مجلس شورای ملی در پایتخت و شهرهای بزرگ و متوسط و کوچک بعمل خواهد آمد با حضور حاکم یا نایب الحکومه و در تحت نظارت انجمن مذکور در ماده نهم.

ماده بیست و ششم - انتخاب به قرعه و اکثریت آراء تامه کتبی باید باشد و در صورت تساوی آراء باید بقرعه تشخیص انتخاب شده داده شود.

ماده بیست و هفتم - روز انتخاب اعضاء مجلس و کشیدن قرعه در هر سال که شد روز جمعه خواهد بود با رعایت ترتیبات ذیل :

۱ - کشیدن قرعه باید در حضور حاکم و انجمن محلی و حضور انتخاب کنندگان باشد.

۲ - نظام مجلس قرعه کشی به عهده انجمنهای مذکور در ماده نهم خواهد بود.

۳ - ورقه قرعه کشی باید کاغذ سفید بی نشان باشد.

۴ - هر يك از انتخاب کنندگان باید در خارج مجلس رأی خود را در آن ورقه نوشته سر بسته بدست یکنفر از اعضای انجمن مذکوره که معین خواهد شد بدهد که مشارالیه در حضور جمع در صندوق بیندازد يك نفر از اعضای انجمن مذکور در ماده نهم اسامی انتخاب کنندگان را با صورتی که دارد مطابق کند.

ماده بیست و هشتم - قبل از کشیدن قرعه یکنفر از اعضای انجمن درب صندوق را قفل نموده و دو نفر دیگر آنرا مهر میکنند و کلید صندوق را یکی از اعضای انجمن ضبط میکند.

ماده بیست و نهم - پس از انجام کشیدن قرعه درب صندوق را باز نموده در حضور جماعت

اوراق را شمرده و کمی آنرا از روی صورت اسامی تشخیص میدهند و چند نفر در حضور جماعت با نظارت انجمن مشغول استخراج آراء میشوند .

ماده سی ام - از اوراق آنچه غیر مکتوب یا لایقراً باشد یا اینکه معرفی انتخاب شده را واضح نکرده باشند یا صاحب رأی خودش را در آن معرفی کرده باشد از درجه اعتبار ساقط است و منظم بیادداشتها میشود بعد نتیجه قرعه را بلند فریاد میکنند و از طرف رئیس مجلس اعلان میشود .

ماده سی و یکم - هرگاه عده انتخاب شدگان ملت زیاده از عده مقرر باشد اشخاصی از آن میان انتخاب خواهند شد که از حیث سن برتری و رجحان داشته باشند و الا با وجود فرصت تجدید قرعه میشود اگر پس از شمردن اوراق معلوم شد که عده اوراق زاید از عده انتخاب کنندگان است قرعه را باطل کرده تجدید قرعه مینمایند .

ماده سی و دوم - انتخاب شدگان یک نفر رئیس و دو نفر نایب رئیس و منشی ها با تصویب اعضای مجلس سالی یکمرتبه تبدیل میشوند و در تجدید انتخاب اشخاص رعایت اکثریت آراء مجلس همیشه ملحوظ است .

صحة مبارك اعلی حضرت را ما مقدمتاً نوشتیم این نظامنامه را در نهایت استعجال نوشتند اگرچه محتاج است به تنقید و تصحیح و زیاده و کم نمودن ولی با این تعجیل و عدم تهیه نبودن اسباب کار باز تا يك درجه خوب است .

روز پنجشنبه ۲۳ شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان در مدرسه نظامی مشغول انتخابات و مذاکرات میباشند صنیع الدوله و نجر السلطنه و نجر الملك پسر های مرحوم نجر الدوله که مردمان عالم و با تربیت و دانش میباشند داخل در کار شده اند و امیدواریم که مداخله اشخاص عالم اثر خود را بنماید و الا بر زحمات جهال اثری کامل مترتب نخواهد شد و نتیجه خوبی نخواهد داد .

امروز ورقه چایی از قفقاز رسید اگر چه این اوراق متعدد است ولی ما یکی از آنها را درج مینمائیم و مضمون سایرین هم به همین مضمون قریب است و هذا صورته .

انتباه نامه فرقه اجتماعیون عامیون ایران

ای فقرای ایران جمع شویدای اهالی کاسبه ایران ای زراعت کاران ایران ای اهل دهاتیان ایران همت کرده اتحاد نموده اجتماع بکنید خودتان را از ظلم این ظالمان خوش خط و خال استبداد مذهب خلاص نموده رهائی یابید چرا گوش شماها کر شده شنوا نیست چرا دل شما مرده حس ندارد خبر بگیرد دنیا چطور پر آشوب است اهالی همسایه شمالی از خبر و ظلم سلطنت مستقلی جدوجهد و سر بازی میکنند روحانیان و کشیشان ایشان هم خود را جانشین حضرت عیسی علیه السلام دانسته در راه دفع ظلم مانند عیسی دست از جان شسته خود را چطور در طریق رضای عیسی فدا میکنند خوب شما تا بحال میگوئید که علماء اعلام مانع از پیشرفت خیالات جماعت فقرا بوده اند یعنی شریک دزد و رفیق قافله هستند لله الحمد این افترا هم بدروغ پیوسته الآن بچشم خودتان می بینید و بگوش خودتان

میشنود که آقای طباطبائی و آقا سید عبدالله مجتهد چطور اقدام خالصانه نموده و خود را برای نجات امت جدش وقف کرده مگر نشنیدید این ابن زیاد ثانی امیر بهادر جنگ چطور در تهران اذیت و آزار میکند کجاست آنها که همیشه آم کشیده یا چشم نمناک میگویند ای کاش ما هم در میدان کربلا حاضر بودیم تاجان خود را فدای حسین مظلوم علیه السلام میکردیم کجا مانده است آندروغکویان بی همت مگر الحال میدان تهران کم از میدان کربلاست مگر آقای سید محمد طباطبائی فرزند زاده های حسین مظلوم که در میدان تهران یکه و تنها مانده دورش را اشارت تهران گرفته که عبارت باشد از وزرای بیدین خودخواه اگر در میدان کربلا هفتاد و دو نفر اعوان و انصار حسین مظلوم را شهید کردند اما در میدان تهران دویست نفر مشعبان طباطبائی قربان راه حریت شده اند مگر مظفر الدین شاه سلطان مظلوم شما ایرانیان نیست در میدان تهران تنها و مظلوم مانده چهار اطرافش را این وزیران بیدین لامذهب تنگ گرفته هردم با کمال یأس و ناامیدی بطرف راست مینگرد سربازخانه و توپخانه و قورخانه را خراب و یغما شده می بیند طرف چپ را ملاحظه فرماید خزینه را خالی می بیند پیش روی خود نگاه میکند رعیت عریان گرسنه مظلوم و بگدائی بی عاری غافل مشغول سرگرم موهومات می بیند اگر به پشت سر توجه فرماید دشمن را حاضر عسکر را مشغول حمالی دیده هول نموده حیران و سرگردان مانده میگوید خداوند تو خائن ملت و دولت را سرنگون فرمای منکه سلطان این ملت هستم این طور بخرابی رعیت خود راضی نیستم و برگشته باصدای نجیف مظلوم اهالی ایران را مخاطب نموده میفرماید ای ملت ایران و ای اولاد عزیزانم ای برادران دینی و وطنم آیا شما را چه شده چرا خون ملت و دولت پرستی در رگ شما خشکیده چرا اینطور بیعار شده اید حیثیت نموده و لینعت خود را از دست این خائنان ملك و دولت نجات بدهید ای جماعت ایران قسم بخون مطهر حسین مظلوم الآن مظلومیت ملت ایران از شهدای کربلای معلی زیاده تر است و امیر بهادر یزید پلید است و متابعتش بدتر از ابن زیاد و شمر ملعون و خولی بی حیاست ای ملت ایران بخدا قسم هر کس از افراد ملت در طریق حاصل نمودن حریت ملك و ملت شهید بشود کمتر از درجه شهدای کربلای معلی نیست ای اهالی ایران ای فقرای کاسب ایران جمع شوید اتفاق نمائید از بدل مال و تلقی جان مضایقه نکنید خودتان را از دست این حاکمان خود مختار ظالم جبار لامذهب بیدین خارج از دین محمدی علیه السلام خلاص نمائید مگر خبر ندارید در تبریز هر روز پنج نفر از گرسنگی هلاک میشوند بخدا قسم هر هفته در کاغذهای تبریز مندرج است فلانکس در فلان محله اهل عیال خود را بواسطه نیافتن کرده نان ناامید شده لاعلاج مانده زهر داده کشته است تا رفته گدائی نکند مگر در روزنامه ها قرائت ننمودید حاکم بی غیرت قوچان برای اخذ رشوت بسرا اهالی بیچاره چقدر اذیت و آزار نموده ناموسشان را بر باد داده جماعت بجان آمده ترك خانمان کرده دختران خود را بترکمانها فروخته بهای اولادشانرا آورده داده تا خود را از تعلی این حاکم ظالم خلاص نمایند مگر نمی بینید هر هفته از عراق بارهای شراب بار نموده برشت میبرند مگر نشنیدید خانه فراشان رشت و خانه امام جمعه رشت فاحشه خانه شده است این مسکرات مشغول را آنجا صرف میکنند آه فریاد شریعت همه از دست رفت پس چه وقت اهالی ایران

وظیفه اسلامیت باید ادا بکند والله مجبور شدیم يك واقعه حیرت آمیز را شرح بدهیم تا بدانید چقدر
 ظلم اولیاء دولت زیاد شده شریعت زیر پا افتاده از آستارا یکنفر دوست ملت و دولت احوالات را
 برای ما نوشته است تا در میان ملت خارجه سربلند بشویم میگوید درپیش دکانی نشسته بودم یکدفعه
 دیدم دونفر ازطایفه اناث آمده وایستادند خیال کردم یقین اهل سثوال هستند خواستم يك چیزی بدهم
 دیدم يك آه سرد کشیده گفتند برادرتورا بخدا قسم میدهم مارا بلد شده از گمر کخانه بگذرانید گفتم
 شما کجائی هستید و کجا میروید جواب دادند که ما ایرانی هستیم و لکن عزم روسیه داریم پرسیدم
 پس چرا بی صاحب میروید گفتند برادر صاحب ماهشت سال است که ازظلم اولیای دولت بروسیه گریخته
 ازما سراغ ندارد ما لاعلاج ماندیم بسراغ شوهر خودمان میرویم گفتم چه میدهد من شما را از
 گمر کخانه بگذرانم جواب دادند ما چیزی نداریم تا دراین جا گدائی نموده آمده ایم اگر هر آینه
 شما چشم داشتی ازما دارید باید عمل بدینا نمائید والا والله ما چیز نداریم که بشما بدهیم ای کاش
 زبانم لال بود این مذاکرات را نکرده بودم بعد از آن دلم کباب شده همیشه جگرم میسوزد خداوند
 عالم خودش بداد اهالی ایران برسد اگر باور ندارید سواد کاغذ حاضر است میتوانم بواسطه روزنامه
 ارشاد پنجم اولیائی برسانم ای سرباز های ایران ای تویچیهای ایران ای قزاقها و فراشهای بی ناموس
 ایرانیان اینها مگر ناموس شما نیست مگر خواهر شما نیست اینها مگر عیال برادر دینی شما نیست شما
 مگر محافظ ناموس ایرانیان نیستید اینطور ازظلم اولیای دولت پراکنده شده بی صاحب روبراه روسیه
 نموده در سرحد سالداتهای روسیه این بیچاره ها را گرفته بی عصمت نموده رها میکنند شما اگر غیرت دارید این
 ناموس خود را محافظت کنید تا آواره نشده بروسیه نیاید تا سالدات در سرحد و از اجیف در داخله بواسطه نان
 بی عصمت نکنند آقای طباطبائی ناموس شمارا کشیده میخواهد شمارا از چنگ این حاکمان مستقل
 نجات بخشد تا ناموس شما پامال نشود ای بی غیرتان مگر شمارا چه شده حکم امیر بهادر بدتر از یزید
 ملعون را اطاعت کرده تیشه بر ریشه خود زده رفته آقای طباطبائی را محاصره می کنید و هر کس ازظلم اولیای
 دولت بجان آمده میخواهد قدم براه حریت بگذارد ریخته مثل خارچی میکشید وظیفه شما بی عاری است شما
 خودتان باید در راه حریت جان بدهید نه اینکه هر کس از فقرا اقدام کرد ریخته میکشید اگر در ایران
 حریت بود عدالت بود رعیت آواره نمی شد قونسل خارجه بصاحب منصبان شما بلکه بسلطان شما تحکم
 نمی کرد پادشاه ما مثل امیر بخارا نمی بود و شما در کوحه های داخه جگرم فروشی همزم کش و حمال
 و در خارجه جاروب کش نبودید وزن های شما اینطور بی عصمت نمی شد و هیچکس یارائی این نداشته
 بود مواجب شمارا خورده و شمارا آواره بکند ای اهالی ایران این ظلمها بشما میشود این بی ناموسیها
 بر شما می آید بواسطه استبداد این حاکمان خود مختار جابر ظالم است ای ملت ایران امام حسین شهید
 برای نجات دادن شما امت بیعار باهقتاد و دو نفر جان مبارک خود را در راه رضای خداوند خود تثار فرمود
 چرا بخواب غفلت مست اندر شدید چرا همت ننموده جان و مال خود را در راه سعادت ابدی ملک و ملت
 بدل نموده بر ریشه این بدتر از مرتدان کربلای معلی تیشه بزنید تا حریت گرفته سلطنت مشروطه
 تأسیس نموده این لکه بیعاری از روی ملت و دولت بشوئید ماها که ازظلم اولیاء دولت فرار نموده بصولجات

قفقازیه پناهنده شدیم آه ناله ملت ایران مارا در روسیه هم نگذاشت بدر خود مبتلا شویم از این زندگی، پنجروزه دست شسته هم قسم شده دست اتحاد یکدیگر داده حاضر شدیم که جان در راه ملک و ملت فدا کنیم (تاجان رسد بجنانان یا جان زتن بر آید) ای اهالی ایران حمیت بکنید در باز یافت کردن حقوق، شرمی خودتان با آقای طباطبائی کمک بکنید و در راه حریت از کشته شدن تترسید از روسها عبرت نموده حیا کنید شما بارها بروسها بی ناموس میگوئید بی ناموسی شما از حد گذشته آنها در مسکو یکدفعه بیست هزار نفر در راه حریت جان فدا نمودند ما اهالی ایران که در قفقازیه ساکن هستیم از هر جهت حاضر شدیم تا در موقع خود را بر اه دولت و ملت فدا بکنیم ای وزیران بیدین بیغیرت ایران حال خیال کنید این طور ملت ایران را یغما کرده میخورید عشرت میکنید برای شما میگذرد نه والله بعد از این نمیگذارند رعیت پیدار شده حقوق خود را دانسته بعد از این مثل خروس و گوسفند خود را قربان شما ییعاران نمیدانند صد مثل شمارا نو کر خود میداند شما حاکمان نو کر رعیت هستید شما باید از حکومتهای روسیه عبرت نموده حیا بکنید مگر ندیدید آنها بکیفر اعمال نحسشان چطور با آتش غضب ملت گرفتار شده جزا یافتند ماملت ایران هم انشاء الله بزودی بحول و قوه پروردگار معاینه شما بد کرداران لامذهبان بد نیتان، مینماییم چنان خیال نکنید نارنجک بمب ما میگوئیم دروغ است نه بسر نامبارک شما انشاء الله بزودی می بینید چطور بدن کثیف شمارا می سوزانیم همت ای ملت ایران غیرت، ای اهالی ایران غیرت، زنده باد طرفداران حریت و ملیت، نیست بود طرفداران استبداد از طرف اجتماعین عامیون فرقه ایران قومیه مرکزی قفقاز م. ع. ف. (همت) ک مطبعه سی این ورقه چاپی را دادم بیسکی از دوستان برایم استنساخ نمود بعد بعض عبارات و الفاظ آن قابل خواندن نبود لذا بعض غلطها در آن دیده میشود لکن مضمون دست میآید .

روز جمعه ۲۴ رجب ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخابات می باشند بعض شب نامها، نوشته و در کوچه و مجامع انداخته شده است که صورت یکی از آنها را درج می نمایم .

شبنامه

بنام خداوند حکیم علیم

ای حامیان اتحاد و برادران و داد این استدعای عموم را بحجۃ الاسلام حاجی شیخ فضل الله عرض کنید دوسال است بواسطه مخالفت شما با علماء این همه توهین باسلام و خسارت بعموم مسلمین وارد آمد باز دست از ارادت برنداشته ایم تا اینکه رفع غبار شبهات شده دانستید مقاصد مان شاه پرستی وطن خواهی قانون اسلام ترویج احکام است که بعدها درسایه شورای ملی و مساوات و مواسات زندگی نماییم و برای اخلاف خود راه صلاح و منزلت فلاحی بسازیم اگر خبیط و خطا و یا تمرد از احکام خدا و یا برای اخذ رشا از ظلمه و مظلومین پس از این بازمی بینیم اصحاب سر و اجزاء محرم شما بامر دودین ملت آمد و شد دارند با اشخاصی که حجج اسلام تکفیر و منع از معاشرت با آنها نموده اند معاشر و محشور و از محاطه با ایشان مبتهج و مسرور میشوند و در منازل و محافل ایشان میروند رشوه و تعارف میگیرند که بشما و سایر علما.

شبهه کاری نمایند و مردودین ملت را که خدا و اولیای خدا از آنها یزاردند بمحض علمای بیارند و بمهر مبارک شما بر ضد احکام و سایر علما و حجج اسلام برای ایشان اثبات اسلام نمایند نه جهنم از وجود آن نامسلمانها پر میشود نه شکم اصحاب سر شما سیر. چرا این بیدینها را از خودتان دور نمی فرمائید چرا مهر خودتان را بدست آنها میدهید که تلگراف و کاغذ بعنوان حجة الاسلام آقای نجفی و دیگران مهر نمایند و حضرت را بدنام تا کی تا چند صبر نمائیم و حفظ احترامات و شئونات شما را بکنیم که شیخ ابوالقاسم و حاجی شریعتمدار در شیران و چالهرز و سایر منازل سردودین دین مبین و دشمنان شرع سید المرسلین چرا میروند و چه مراوده است که دارند مگر آنکه در ارتداد با آنها شریک دزد و رهنان مسدین سهمی باشند امان از دست آقا زاده ها امان از دست لامذهبها که اصحاب سر شماها می شوند و شمارا مسخر می نمایند آخر الامر لابد میشویم دفع و رفع آنها را بنمائیم و آسوده از حدوث نفاق بین علما اعلاء شویم خدا بیامرزد کسی را که این مطلب و این نامه را بایشان برساند ۲۳ رجب المرجب ۱۳۲۴ .

دیشب گذشته علماء اعلام در خانه آقای طباطبائی مهمان بودند برای انتخاب چهار نفر و کیل از طرف علماء اعلام .

روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۴ - در حالیکه حضرت والا نایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ و جناب اشرف صدراعظم و جمعی دیگر از وجوه وزراء در فرح آباد شرفیاب حضور مهر ظهور شاهنشاه بودند بنندگان اعلی حضرت مظفرالدین شاه چون یدری مهربان که فرزندان گرامی خود را برقی و رفت اندرز فرماید شرحی در محاسن اتفاق و ازوم اتحاد بین دولت و ملت بیان فرمودند که ماعین نطق ایشان را دست آورده در این تاریخ خود در عنوان همین روز که از زبان الهام ترجمان مبارک شرف تقریر داده و صادر فرموده درج می نمائیم .

نطق اعلی حضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

در روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۵

تاریخ دنیا و تجربه ایام گذشته نشان میدهد که هیچ کاری صورت انجام نمی یابد مگر باتحاد و اتفاق نوع بشر باهمدیگر و این اتحاد و اتفاق نه فقط برای کارهای مهم و امور معظم لازم و واجب است بلکه اگر درست تدقیق و تحقیق شود هویدا است که کارهای عادی روزانه هم محتاج باتحاد و اتفاق است تا آنکه بطور داخواه صورت خارجی یابد مثلا همین عمارتی که مشاهده می نمائید اقلاً بدستیری صد نفر معمار و بناء و کارگر و غیره باین شکل و هیئت درآمده است بدیهی است نظم و ترتیبی در میان این صد نفر بوده که هر کدام بموافقت همدیگر تکلیف خود را اجرا نموده اند و درازای آن تکلیف حقی داشته تا آنکه کار آنها پیشرفت نموده است این عمارت که اول طرح و نقشه بوده است و بس حالا باین طور صورت خارجی یافته

ورفع احتیاجات معینی را مینماید در صورتیکه بنای عمارتی اقلاً اتحاد و اتفاق صد نفر را لازم داشته باشد آنهم با ترتیبات مخصوص معین بدیهی است که تشکیل يك دولت و ترتیب و تنظیم امور يك ملت و مملکت بطریق اولی محتاج با اتحاد و اتفاق است منتهی در اینجا با اتفاق صد هزار نفر کارگر ساخته و پرداخته نمیشود بلکه با اتفاق تمام افراد و اعضای دولت و ملت لازم است تا امور دولتی و مملکتی بطور شایسته اداره شود و هر کدام از اعضا که بمنزله سرو دست و پاوتنند بوظایف خود عمل نمایند تا هیچکلی بطور صحیح تشکیل شود طبقات مختلفه و ایالات متنوعه در حوزه دولت حکم اعضا و جوارح بدن را دارند چنانکه بواسطه دردمندی عضوی تمام اعضای بدن بیقرار میشوند هیئت دولت هم از پیریشانی و عدم رفاهیت تبعه خود آزرده و متالم میگردد غم رعیت غم دولت است شادی آنها شادی دولت پس باید در آسودگی و رفاهیت مردم کوشید و مثل فرزند خویش آنها را جمع کرد و لوازم زندگانی و اسباب تن آسائی ایشان را فراهم آورد تا همه دولت را مربی خود دانند و پادشاه را پدر مهربان خویش خوانند خردمند دانا آنکس است که همواره باقتضای زمان رفتار کند فی المثل در عهد کیخسرو آئین جهان داری و وضع اداره امور دولت و حفظ ثغور مملکت بطرزی بوده که آن عهد و زمان اقتضا می نموده ولی آن اصول و قواعد ملک داری بکار امروزه مانعی خورد چه هر عصری اقتضائی دارد و در هر دوری طرز و طوری متداول است و چنانکه نمی توان مثلاً امروز لباسهای قدیم و کلاههای یکدفعی را دیگر باره میان طبقات نوکر از وزراء و اهل قلم و لشکر متداول نمود کذا لک اصول اداره و قواعد سیاست و مملکت داری هم باید امروز و رای ایام گذشته باشد این است که من مصمم شدم مجلس شورای ملی را تشکیل و تنظیم نمایم تا بدین وسیله بنیان اتحاد و اتفاق دولت و ملت بطوریکه دلخواه من است مستحکم شود و امیدوارم انشاء الله تعالی باین آرزو نایل شوم و طوری اساس اتحاد ما بین دولت و ملت استوار شود که در سختی و نرمی کار و سردی و گرمی روزگار واقعاً هر دوشريك و سهیم باشند و سعادت و خوشبختی دیگری را يك بختی خود دانند ولی هر تکلیفی متضمن حقی است و بالعکس هر حقی متضمن تکلیفی باید اساس موافقت میان دولت و ملت بر شالوده صحیحی گذارده شود تا خیالات و نیات صحیحه نتیجه بعکس نبخشد و حدود محفوظ باشد تا دریای حقوق هم افراط و تفریط نشود تکلیف مالمط و مهر بانی است و تألیف قلوب تکلیف نوکر اطاعت فرمان است و اجرای وظایف خدمت سلطان ولی هر کدام در جای خود .

(شا اگر لطف بی‌عدد راند بنده باید که حدّ خود داند)

نوکر نظامی باید بگوید من امتثال امر و اجرای فرمان پادشاه را میکنم بهره‌چره فرماید ولی پادشاه دانا که بخیر و مصلحت رعیت و تبعه خود واقف و بصیر است میدانند چه فرماید پادشاهی که رعایای خود را مانند فرزندان خویش دارد و تفاوتی ما بین آنها نمیگذارد یقین است جزمهربانی در باره رعیت خود چیزی روا نمیدارد مگر وقتی که رعیت از حد خود تجاوز نماید و به نصیحت و موعظت گوش ندهد در این صورت البته باید آنها را متنبه نمود و این تنبیه هم از روی محبت است مانند تنبیهی که پدر فرزند را می‌نماید که جز از راه مهربانی نیست باری باید اساس اتحاد و اتفاق دولت و ملت را استوار کرد و حدود را هم معین نمود که تمام مردم در کمال امنیت و رفاهیت و آسودگی زندگی زنده‌گانی نموده فردا فرد خود را عضو هیئت معظمی که ما آنرا دولت ایران یا وطن عزیز می‌نامیم بشمارند و در خوب و بد و نیکبختی و بدبختی خود را سهم و شریک یکدیگر بدانند.

مضمون نطق اعلیحضرت هایونی این بود که ما باین عبارات دست آورده و صورت آنرا برای

بعضی جراید خارجه درج نمودیم.

روزی یکشنبه ۲۶ رجب ۱۳۲۴ - مردم در مدرسه نظامیه جمع و ازدحام نموده طرف صبح اصناف و طرف عصر علما و طلاب حاضر مجلس شده در حضور معرفی اوراق انتخاب را گرفته ماهر زمان که ورقه انتخاب خود را گرفتیم صورت آنرا نیز درج می‌نمایم.

روز دوشنبه ۲۷ رجب المرجب ۱۳۲۴ - امروز مردم مشغول انتخابات میباشند تلگرافی هم بولایان مخابره شد که مردم و کلاهی خود را انتخاب کنند.

روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۴ - امروز مردم در مدرسه نظامیه حاضرند برای انتخابات تلگرافانی هم از هرجا رسیده است که ما بعضی از آنها را دست آوردیم.

(تلگراف از بو شهر از خط کمپانی ترجمه)

حضرت ملاذ الانام حجة الاسلام آقای حاجی میرزا سید محمد طباطبائی و سایر علمای اعلام دام ظلهم العالی - بتوسط صدارت عظمی تلگراف دستخط مبارک اعلیحضرت دام‌ملکه رسید در خصوص فرمان تشکیل مجلس شورای ملی در طهران و قانون موافق خواهش حضرتعالی و سایر آقایان استعلام فرموده اظهاریت شکر شد.

(سلیمان صدر الاسلام)

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات میباشند طرف

عصر آقایان علماء حاضر میشوند.

از تبریز تلگرافاً خبر رسید که اهالی تبریز تعطیل و به قونسلخانه انگلیس رفته‌اند ولی معلوم ما نگردیده که برای چه مسئله بوده است هر وقت خبر کتبی رسید وقایع تبریز را مینویسیم .

روز پنجشنبه غرة شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز بقرار هر روز آقایان مشغول امر انتخاب میشوند طرف صبح اصناف و تجار طرف عصر آقایان علماء و طلاب حاضر میشوند امروز بعض تلکرافات از رشت و تبریز محابره شده است که ذیلاً نگاشته آمد :

(تلگراف ارزشت)

در مجلس شورای ملی حضور مبارك حجج الاسلام و پیشوایان دین عرض و استدعا مینمائیم چون پس از تظلمات و دادخواهی اهالی طهران به تفصیلی که مشهود خاطر مهر مظاهر ملوکانه افتاد و مکرر دستخط مرحمت آیت در آزادی و خلاص قاطبة اهالی ایران شرف صدور یافته و ما رعایای فقیر گیلانی که تا کنون دچار وضع سابق بودیم و نتوانستیم بجز وساطت و شفاعت یکی از دول متحابه دایره اظهاری در آزادی و خلاصی خودمان حاصل نمائیم ناچار به قونسلخانه دولت انگلیس پناه برده و این عرض حال را بدارالشورای ملی تقدیم میداریم و عاجزانه استدعا مینمائیم که اگر حکم آزادی در حق قاطبة رعایا شرف صدور یافته است پس بقای استبداد حکومت و ملاحظه قوی از ضعیف و اغراض نفسانی و صدور احکام بی محابا نسبت بما رعایای فقیر گیلان چیست و اگر حکم مطاع دولت ابد آیت عمومی است پس مقرر فرمائید که با این فدویان هم همان معامله طهرانیا را نموده چنانچه آنها مشمول به عواطف ملوکانه گردیده‌اند بوجود عدالتخانه نایل شدند ما فدویان فقیر هم نایل باین نعمت بزرگ شده بر مراتب دعا گوئی و شاه پرستی خودمان بیفزائیم علیحده هم بتوسط حضرت مستطاب اشرف آقای صدر اعظم دامت شوکته بخاک پای جواهر آسای مبارك بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی ارواح العالمین فداه عریضة تظلمانه تقدیم داشته‌ایم و بوجود مبارکشان نهایت امیدواری داریم که عمأقرب این فدویان را از ظلم ظالمین خود مختار بوسیلة مجلس دارالشورای ملی خلاص و بآزادی تظلمات خودمان را اظهار نمائیم .

امضاء : محمد تقی - اکبر محمود - ادیب السلطان - محمد تقی - ملک الحکماء - سید ربیع آقا - جعفر - نجد الدوله - محمد - محمد علی - اسدالله - محمد جواد - محمد صادق - موسی - علی - حسین الموسوی - علی حسین - قواء مجد .

(ایضاً تلگراف از رشت)

عرض عمومی کیلانی حضور مبارک حجج الاسلام و پیشوایان دین مبین است از قراریکه مسموع شد و بتحقیق پیوست یک نفر از علماء رشت که خود را رئیس مسلم و مسن میداند برای ریاست دوروزه رضای بعضی عباد ظالم را برضای معبود ترجیح میدهد تلگرافی نوشت برای حکومت آنوقت فرستاده که بعضی جهال و نادان به قونسولخانه دولت انگلیس رفته و قابل اعتنا نیستند البته صورت این تلگراف بموقف حضور صدارت کبری تقدیم شده است ما فدویان دولت ابد مدت عرض میکنیم که جناب آقای معهود از این جهت ما را منسوب به جهل و نادانی کرده که از هر جهت خود را مالک جان و مال ماینداشتند و اغراض شخصی خود را در هر مورد بزور مجری داشته جهل و نادانی فدویان که امروز فی الجمله بعلم و نادانی مبدل شده است هیچ برای امثال اینگونه مردم مقرون بصره نیست که ما را تصدیق کنند و بگویند نباید با ما بیچارگان قحطی را کمر در بهر حال عرض میکنیم عده آقایان علماء بحمد الله در رشت زیاده و همگی بعلم و زهد موصوفند و تصدیق دارند که ظلم از هبوط حضرت آدم الی زمانهاذا مذموم و مقدوح بوده تا قیامت هم خواهد بود البته آن وجودات مقدس هم بحکم وجدان عمومی و باقتضای عدل و انصاف و انسانیت تصدیق خواهند فرمود که ظلم و بقای ظلم قبیح است پس بنابر این قلوب محترم و عقول وزین و انصاف جلی آن حجج الاسلام تکذیب آقای معهود را فرموده اند لازم به بیان فدویان نیست فریاد و اوایلای فدویان جز این نیست که شقیع و باعث شوند تا قانون عدالت و حریت را در حق ما مجری داشته تا بقواید آن که یکی رفع همین اغراض و سخنان فاسده است نایل شویم و علاوه بر دعا گوئی ذات اقدس ملو کانه که فریضه صبح و شام فدویان است دعا گوی وجود مقدس حجج الاسلام باشیم .

(امضاء : صد و خورده اسم نوشته شده است)

(منع گمرک یا تجدید گمرک)

در سابق در تمام بلدان و دهات ایران مرسوم بود که ده دروازه و یا در محل ورود به شهر و قصبه گمرک میگرفتند و این گرفتن گمرکانه از روی عشر بود بلکه بهر اندازه که رئیس گمرک میل داشت مثلاً از یکمن روغن ششصد و چهل مثقال بود در بعضی جاها دهشاهی و در بعضی شهرها یکقران و در بعضی جاها زیاده و کمتر میگرفتند بنده نگارنده در بیست سال قبل که از کرمان به طهران آمدم در رفسنجان از من احترام کردند بجه مرا می شناختند و بار مرا قحص نکردند ولی در ورود به یزد یک ساعت مرا

دم کوچه اول شهر معطل نموده و بارالغ مرا تفحص کردند چون یزدحصار و خندقی نداشت لذا دم اول کوچه اجزاء گمرک حاضر بودند و قتیکه از یزدخارج شدم بقدر نیم ساعت مرا معطل نمودند که مال التجاره شاید بیرون برده باشم چون فحوص کردند چیزی نیافتند عقب رفتند در کاشان و ناین و قم و دم دروازه طهران کذا لک هم از واردین گمرک می گرفتند و هم از خارجین . باندازه انسان را معطل میکردند و فحوص اسباب و خورجین انسان را می نمودند که انسان بمرک خویش راضی بود بعضی اوقات زیر پالان الاغ وزیر چادر و لباس زنهارا می گشتند درده سال قبل که سال اول سلطنت اعلیحضرت مظفرالدین شاه بود این بدعت و خلاف شرع و تمدن را موقوف کردند باصطلاح ما که در روزنامه نوروزنوشتیم شاه گمرک داخله را بخشید و این بخشیدن گمرک داخله در سال ۱۳۱۴ بود و گمرک را واگذار به مسیونوز کردند که منحصر نمود بخارجه و سرحد در سابق که در همه شهرها گمرک میکردند در سال شصده هزار تومان عایدی گمرک بود لیکن مسیونوز گمرک شهرها را موقوف و ممنوع نمود ولی از خارجه که داخل میشدند و یا خارج می شدند از مال التجاره مأخوذ می داشت و عایدی این گمرک محدود رسید به شش کرورباری حکومتهای شهرها دم دروازه از ذغال و ینیر و بقول و میوه جات باسم حق العرض نه باسم گمرک از واردین چیزی میگرفتند باز گمرک باسمى دیگر و لباس دیگر مرسوم و معمول گردید . در این روز اول ماه شعبان دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه بر منع این گمرک غیر مرسوم صادر گردید . از قرار مضمون ذیل :

(دستخط همایون شاهنشاهی)

جناب اشرف صدراعظم - از آنجا که رأی جهان آرای بیضاى ملوکانه، پیوسته بر فراه عامه رعیت و به ارزانی و فراوانی قوت و غذای ناس معطوف و مصروف است محض سلامت ذات سنی الصفات همایون خسروانه از تاریخ صدور این دستخط انجم نقط مبارک کلیه بارهائی را که از خارج شهر داخل و وارد دارالخلافه میشود اعم از تره بار و حبوبات و بقولات و مأکولات و ذغال و هیزم و برنج و روغن و سایر اقسام مأکولات و آذوقه مردم به التمام و بالکلیه باستثنای (خانات محمدیه و سوق الدواب) که مالیات و معمولی خود را کمافی السابق باید بدیوان اعلی ادا و ایفا نمایند بالمره از باری سی شاهی و هر قبیل عوارض و تحمیلات سنوات قبل مرفوع القلم فرمودیم که هیچیک از اهالی بهیچ رسم دیناری باین اسم و رسم از بارهای وارد بشهر مطالبه و دریافت نکرده و احدی در خارج شهر استقبال از بارهای وارد نموده، و صاحبان بار بمیل و رضای خود بارها و امتعه خود را در کمال آزادی و اختیار بهرجا میل دارند وارد نموده بمطافه روز بفروش برسانند.

آن جناب اشرف اکیداً بحکومت مرکزیه بدارالخلافه دستور العمل

داده و غدن نمایند که حسب المقرر اراده علیه همایونی را در نهایت مراقبت بموقع اجرا گذاشته طوری مواظبت بکنند که دیناری از بابت معمولات و تحمیلات مذکوره از بارهای وارده بشهر اخذ و مطالبه نشده و چنانکه مکنون خاطر خطیر دریا مقاطر ماست این معافی و آزادی بارها اسباب خصب و ارزانی و فراوانی قوت و غذای عامه مردم شده وسایل دعا گوئی ذات ملکوتی صفات مبارک کاملاً فراهم آید و نیز محض امیدواری و اطلاع قاطبه رعیت مقرر ممداریم که مضمون این دستخط مبارک و مدلول این رافت مخصوصه ملوکانه ما را در جزو اعلانات روزنامهها بعموم اهالی و افراد ناس اعلام و ابلاغ کنید که از مزاحم ملوکانه ذات همایون بحال عموم رعایا مطلع و متشکر باشند .

فی غره شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴

اگر چه شخص اعلیحضرت مظفرالدین شاه مسلمان و متدین و رؤف و مهربان است لکن صدراعظم میرزا نصرالله خان هم بانهایت میل و شغف با ملت همراهی دارد . روز جمعه دویم شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ - امروز بقرار هر روز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات می باشند بنده نگارنده هم در امروز ورقه انتخاب گرفته و خود را در امروز صاحب افتخار و شرف و حق میدانم و صورت ورقه انتخاب را در این تاریخ نیز درج می نمایم اولاً شرح مجلس را عرض کنم جمعی از موثقین و مقدسین و اشخاص بی غرض در مجلس نشسته اند منشی و ثبات و دفتردار و کاتب هم نشسته اند هر کس وارد میشود بعد از معرفی کامل و اجماع شرایط ورقه را نوشته باو میدهند و اصل ورقه جایی است آنچه که در اوراق عموم نوشته میشود با مرکب جایی نوشته شده است و آنچه خاص است با مرکب معمولی می نویسند و هذا صورته :

ورقه انتخاب که صاحب این ورقه حق رأی در باب انتخاب دارد

بتاریخ ۲ شهر شعبان سنه ۱۳۲۴ محل شیرخورشید نمره ۳۷۱

ورقه انتخاب

ایالت	تهران	صنف	سلسله علمیه
اسم	جناب مستطاب شریعتمدار	اسم پدر	مرحوم آقا شیخ علی
	آقای ناظم الاسلام دامت برکاته		طاب ثراه کرمانی
مولد	کرمان	محل اقامت	تهران کوچه وزیر دفتر
محل حجره یا دکان	ندارد	سن	۴۳

هیئت مصدقین و معرفین طبقه علماء و طلاب بانجمن نظارت مجلس شورای ملی نهادهت میدهم که دارنده این ورقه بموجب نظامنامه مورخ بیستم شهر رجب المرحب سنه ۱۳۲۴ موشح بدستخط

اعلیحضرت اقدس مظفرالدین شاه خلدالله ملکه دارای شرایط انتخاب است و میتواند رأی خود را درموقع انتخاب صنف و طبقه خود اظهار نماید این ورقه فقط بجهت انتخاباتی که درتایخ واقع خواهد شد محضی و معتبر است . درظهر ورقه چند نفر از معرفین و نظار مهر کردهاند این است ورقه چایی انتخاب که نوشته شد . امضاء پشت صفحه .

روز شنبه سوم شعبان سال ۱۳۲۴ - امروز مردم بقرار هر روز مشغول امر انتخاب شدند چون امر مهمی جز اخبار ورود شاهنشاه از قصر ییلانی سلطنتی بشهر نداریم مناسب این است که واقعه آذربایجان را برشته تحریر درآوریم و هذا صورته :

واقعه تبریز

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ - طرف صبح چند نفر از آقایان و ائمه جماعت و سادات بقونسلخانه انگلیس رفته و در آنجا اقامت کرده تلگراف بتوسط وزیر مختار بمجلس شورای ملی مخابره نموده که مضمون وما حصل آن این است که اصول مشروطیتی که در دارالخلافه طهران اجرا گردیده و مجلس شورای ملی تأسیس یافته و این خبر در تمامی ولایات داخله و خارجه منتشر و رسماً اعلان شده جشنها چیده و چراغانیها نمودهاند چطور شده است در تبریز که مرکز آذربایجان و چشم چراغ ممالک محروسه ایران است هیچ خبری از این اخبار و رایحه از این عوالم نیست امر مبارک همایونی در این باب شرف صدور مقرون گردیده و تاریخ نیک بختی ایرانیان را احیا فرموده آیا مباینت افکاری در میان عراقیان و آذربایجان افتاده و یا جماعت تبریز که گوی سبقت اتفاق و همت در هر حال قسمت ما بوده صحایف این تاریخ مقدس ایران را لکه دار خواهیم نمود . جمعی از سادات در راسته بازار ریخته چند تیر ششلول و طیانچه خالی کردند عموم بازاریان دکانین و سراها را بسته بطرف قونسلخانه روانه شدند شب پنجشنبه غره ماه شعبان بقدر یکصد نفر در قونسلخانه خوابیدند .

روز پنجشنبه و جمعه اکثر تجار و معتبرین و محترمین آمده وسه اطلاقی برای علما و تجار و اصناف معین کرده .

روز شنبه سوم هم يك اطلاق تحویلخانه بنا کرده صندوق بزرگ آورد تحویلدار و دفتر دار مخصوص معین کردند و تمامی تجار و اصناف علی القدر مراتبهم پول نقد برای مصارف این کار داده و اشخاصیکه بواسطه یارۀ ملاحظه محذور حضور نداشتند آنها را رقعۀ مخصوصی می نوشتند ایشان نیز می آمدند و اسامی خودشانرا نویسانیده و وجه اعانه بصندوق داده و میرفتند انجمن عدالت طلبان اسلام اعتبار و اقتداری پیدا نمودند و بسیاری از بزرگان مملکت اسامی خود را در دفتر انجمن نوشته و باطناً داخل انجمن شدند بارۀ از علماء در مسجد حاجی صصام خان ازدحام نموده و در مقصد با متحصنین قونسلخانه متحد شدند جناب حاجی سید محمد قراباغی که از سلسله علماء شیخیه است بیای برخاسته بدین وتیره سرود ایها الناس مخالفت شیخیه با مشرعه و حاجی کریم خانی و سید محمد باقری همه اینها برای جلب نفع و رباست است زردهب ابداء اختلافی نیست و همه سائک یک طریق هستیم و هیچ

مغایرتی در بین نیست خصوصاً در این مسئله که حاوی سعادت و سبادت ملی و دولتی ما است پس باید برای خیر ملک و ملت و مشروطیت سلطنت و افتتاح مجلس شورای ملی و اجرای قانون اساسی مجتهدانه باتفاق حرکت نماییم .

در این اثنا واقعه حیرت انگیزی رخ نموده که موجب دهشت عموم گردید و آن این است که از آغاز کار و جنبش طهرانیان و آذربایجانیان مفسدین چنین گوشزد تبریزیان نموده بودند که چون این عمل سبب نارضایتی حکومت است و اگر از اهل تبریز اقداماتی در این کار شود لشکر گاهی که در تبریز بسررداری جناب وزیر نظام چند ماهی است بر قرار شده و برای دفع طواری از عثمانی از هر جهت عداً و عداً آماده جنگ است فی الفور و مغافه بشهر تبریز ریخته و همه را از تیغ خواهند در گذرانید . و از اینرو بود که عموم اصلاح خواهان از هر طبقه مسلح بودند در این روز که مجمع عام بود و سید معظم له خطبه و خطابه خوانده بود فرقه از لشکرگاه مزبور از خاج شهر به جامع صمصام آمده و از طرف خود و ضباط و عموم سپاه بحضرات علماء و اهل شهر چنین تبلیغ کردند .

اهالی اردو و عموم عسکر بر آنچه امر فرمایند در اجرای آن حاضرند .

حضرات معلمین از اتحاد لشکری با کشوری محکم پی کار شده جدائی تنظیم و ترتیب کار خود شدند از طرف حکومت فوراً نان و گوشت را ارزان کردند بلکه عوام الناس فریفته شوند بالعکس مردم متأذی شدند که ما گرسنه نان و گوشت نیستیم بلکه ما تشنه و گرسنه قانون اساسی و اصول مشروطیت هستیم کجا رواست که برادران ما در طهران در راه سعادت ملی آغشته بخون خویش شوند و ما بفکر نان و خورش و خواب باشیم طایفه ارمن تبریز حب السیاسة ظاهراً آرام بوده ولی باطناً با مسلمانان شهر یکدل و یکزبان بودند و شریک و سهیم آنان بودند اگر چه مفسدین خیلی کوشیدند که ایشان را از اتحاد با مسلمین باز دارند ولی آن ملت بیدار سخنان واهی مفسدین را نشنیده و داد هم خاکی را در این قضیه به نیکوئی دادند و باطناً از معاونت و همراهی دریغ نکردند .

حضرات علماء و واعظین نطقهای بلیغ و مؤثری ایراد کرده معنی مشروطیت و فواید مشاورت و منافع دارالشورای ملی را گوشزد عموم اهالی نمودند و چنان حالیشان میفرمودند که میتوان گفت امروز حس عموم اهالی تبریز از عالم و جاهل در یک میزان است همه روزه عموم اهالی در حیاطهای قونسلخانه جمع شده و گوش هوش بر آواز متکلمین افراشته و با جان و دل اصفا میگردند و با آواز بلند میگفتند و نمره میکشیدند (زنده باد شاه ایران) (زنده باد عدالت طلبان) (زنده باد آزادی) (نیست و نابود باد استبداد) و در روز دوم که روز پنجشنبه غره شعبان بود آقایان روحانیان عموماً بدون استثناء احدی در مسجد حاج صفیر علی مرحوم جمع شدند فردایش بمسجد جنب قونسلخانه جمع شدند روزها با حضرات متحصنین قونسلخانه در یکجا بودند و شبها بخانه هاشان میرفتند و بعضیها در خانه خدا بیتوته میفرمودند و چون در اول کار سوء ظنی بمیان آمده بود لهذا یک جلد قرآن بزرگی آورده چند تن از فدائیان راه ترقی وطن عقد اخوت و اتحاد بسته و کلام الله مجید را مهر و امضاء نمودند و دارو ندار خود را در سرائینکار تقدیم و کتاب مقدس آسمانی را حکم قرار داد و عهدی بستند که حمایت یکدیگر را با مال و جان

بکنند هر یکی نطق مخصوصی کردند و طوع و رغبت خود را با وضعهای بسیار مؤثر تقریر نموده و عموماً مهر و امضاء نمودند بعد از امضاء عموم يك حالت رقتی فرا گرفته ساعتی بر مظلومیت ملیت خود اشك خونین فرو ریخته و مطاعن ظلام بی وجدان را بر شمرده سپس دست اخوت و مودت بهمدیگر داده و یکدیگر را در آغوش گرفته مانند برادران صلبی و بطنی که بعد از ده سال مفارقت بهمدیگر میرسند از همدیگر جدا شدن نمیخواستند .

بعد از آنکه این جوانان خون پاک و صاحبان حمیت و انهماك این عهد بزرگ را بسته و جان شیرین خود را در راه سعادت وطن عزیز بر طبق اخلاص نهادند حضرات تجار ذوی الاحترام نیز عموماً همان قرآن مجید را مهر و امضاء نمودند سپس آقایان علماء ادلام بدون استثناء در مسجد جوار قونسلخانه يك يک پاشده علی رؤس الاشهاد در همان مضمون کلام خدا را سجلی نوشته و مهر فرمودند یکبار هبایوی غریبی از اهالی و عوام الناس که در باغچه قونسلخانه جمع شده بودند بلند گردید و با حالت بسی مؤثر ورقت آمیزی میگفتند مگر خون و دارائی با از مال شماها عزیز تر است که ماها جان و مال خود را در این راه مضایقه نمایم قرآن را بیاورند که مهر و امضاء نمایند لذا قرآن را آوردند چون صحایف قرآن مهوور و گنجایش مهر تمامی را نداشت لذا يك کتابچه بزرگی بهم دوخته و آیتی از آیات قرآن مبین را در آن نگاشته عموم حاضرین ذیل همان آیه شریف را مهوور داشتند .

در این گیرودار شاگردان مدرسه لقمانیه با حالت محزون وارد جامع شده و کودک ده ساله از آنها بمنبر شده خطبه آغازیده و بعد در این جمله منتهی نمود :

ما کودکان نا بالغ هم در راه حریت ملت حاضریم جانهای کوچک خود را فدای وطن نمایم . در این اتنا قضیه رنگ دیگر گرفت و هیجان و حرارت و شور ملی مردم را گرفته لهذا مقام منع ولایت عهد که تاکنون از سعایت و وشایت مفسدین و مغرضین در انظار ملت متهم ببقاء استبداد شده بود از شورش عام مطلع شده یکی از امنای خود را بسوی ملت گسیل و روانه داشت باعث اجتماع عام و شورش عمومی را پرسیدند و در جواب او مردم چنین گفتند .

پدر تاجدار و مهربان شما و ما در طهران مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را بخواهش پادشاهانه پذیرفته و اعلان فرمودند از شما که ولیعهد دولت و تالی سلطان هستید خواهش داریم که مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را قبول فرموده و مضمی داشته و بجمع و کلای دول خارجه رسماً اطلاع بدهید .

والاحضرت ولیعهد دریاسخ چنین فرمود که با کمال شوق مراتب را استقبال می نمایم ولی استعلام از طهران لازم است فوراً باتلگراف استدعا و متمنیات رعایا را معروض حضور ملوکانه نموده که ماصورت تلگرافات را بعد از این درج خواهیم نمود ، باری اتفاق و اتحاد و هم عهدی اهالی از ادانی و اهالی بجائی رسید که از فقر ا صدا بلند شد و داد می کشیدند و میگفتند که مافقرا و کسبه و مساکین و عجزه حاضریم بر اینکه دست از کار باز داشته دار و ندار خود را خورده و تمام نمایم و بعد جان خود را فدای وطن و راه وطن سازیم مبداا همیشه خیال بکنید که ماها از بستن بازار و نبودن کسب و کار بستوه آمده و نقض عهدی خواهیم نمود

قربان همتان بکوشید و خسته شوید عرایض و دردهای ما را به پادشاه مابرسانید امانست ما را از ظلم و استبداد برهانید یکی از آقایان متکلمین در ضمن نطق خود خطاب بر رؤسای روحانی و سایرین گفت ای آقایان عظام امان است امان دیگر بس است دست از این بیچارگان بردارید اینها را گذشت فرمائید بس است غلط کرده اند گه خورده اند دیگر آنها را ول کنید امانست رحمی بر حال آنها فرمائید از اینکه اصل مطلب را دریافته و حقیقت را فهمیده اند مؤاخذه نفرمائید و دست از گردن و گریبان اینها بردارید بعد از این اینها گول نمی خورند خلاصه کلام اتفاق و اتحاد و یکجتهی آقایان اهل تبریز و کمال متانت و نجابت ایشان ملل متمدنه را بحیرت آورده تلگرافاتی هم بطهران مخابره نمودند که مایکی از آنها را درج نمودیم و در بقیه واقعه تبریز خواهد آمد .

روز یکشنبه چهارم شعبان ۱۳۲۴ - امروز تلگرافی از تبریز مخابره شده که صورت آن از این قرار است :

تلگراف از تبریز

بتوسط سفارت سنیه دولت فخمه انگلیس - حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد و سایر حجج اسلام ادام الله ظلهم العالی ای ملی اسلامیان و افتخار تاریخ ایرانیان زبان از ستایش مساعی مشکور و نیایش مجاهده موفور و اقدامات ملت پرورانه حضرت تعالی و سایرین قاصر است الآن بازار و دکانین مسدود تمامی علماء و امنای تجار و معتبرین و اهالی در قونسلخانه دولت انگلیس و جمعی از علماء اعلام در مسجد پناهنده جناب قونسلگری در هر گونه اقدامات مجدانه حاضر و مستعد هستند که بیشتر اقدامات خودتان بکتابچه قانون اساسی که موافق شرایط است معین فرمائید بماها برسانید که بر طبق آن معمول و رفتار شود .

(امضاء : از طرف اهالی تبریز و عموم آذربایجان)

در مدرسه نظامیه اصحاب حل و عقد مشغول انتخابات میباشند از ولایاتهم متوالیاً تلگرافات مخابره میشود . امروز اعلیحضرت اقدس شاهنشاه مظفرالدین شاه از قصر ییلاقی صاحبقرانیه وارد شهر شدند شاگردان مدارس و طلاب و محصلین و سادات و تجار و کسبه و اصناف استقبال نمودند با همه شاگردان و طلاب اظهار لطف و مهر بانی فرمود گوسفند زیادی در هر گذر و هر قدمی جلوشاه قربانی کردند خطابه ها خوانده شد صدای زنده باد شاه ایران از هر طرف بلند بود تا کنون برای ورود هیج شاهی از ییلاق این گونه استقبال نکرده بودند دوشب مردم چراغان ورود شاه را نمودند .

روز دوشنبه پنجم شعبان ۱۳۲۴ - دیشب در شهر چراغانی مفصلی کردند صدای زنده باد شاهنشاه از مردم بلند بود در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول انتخاب میباشند در این روز هم تلگرافات بسیار از ولایات مخابره شد .

تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد دامت برکاته از مراحم میذوله ممنون و متشکر تأسیس مجلس ملی را که موجب حفظ شریعت است تبریک عرض می نماید ملتس دعا هستم .
(خادم شریعت مطهره محمدرضا)

ایضاً تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا محبی اسلام و آزاد کننده ایران تبریک تأسیس مجلس شورای ملی که مستلزم رفع ظلم و جور است با اقدامات مجدانه حضرت عالی در ظل عنایت و توجه امام زمان عجل الله فرجه تبریک عرض می نماید عموم ملت کرمان در اطاعت اوامر و نواهی آنحضرت حاضر و مطیعند .
(شمس الحکماء)

تلگراف اول کرمان از جناب حاجی میرزا محمد رضای مجتهد است که سابقاً شرح حالات ایشان نگاشته آمد تلگراف دوم کرمان از طرف برادر نگارنده جناب شمس الحکماء دکتر کرمانی است که شرح حالات ایشان در ضمن وکالت ایشان خواهد آمد .

روز سه شنبه ششم شعبان ۱۳۲۴ - امروز رجال دولت و وزراء عظام و علماء اعلام حضور اعلی حضرت مشرف می شوند در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول امر انتخاب می باشند اکثر ازو کلا معین شدند در تعیین وکیل علماء طهران اختلافی پدید آمده است که بعد از این ذکر خواهد شد امروز دستخطی از طرف شاه مشتمل بر تشکر از اقدامات ملت صادر گردید که اینک درج گردید .

جناب اشرف صدر اعظم از زحمات عموم ملت که در موقع ورود و کتب همایون ما از صمیم قلب اظهار سرور و انبساط نموده اند خاطر ملوکانه ما فوق العاده خوشوقت و مسرور گردید البته شرح مراحم و توجهات علیه ملوکانه ما را نسبت بعموم ابلاغ نموده اظهار التفات مخصوص ما را بهمه برسانید .
۶ شعبان ۱۳۲۴ - صحه همایونی بامهر شاه در بالای ورقه موشح است .

طایفه قاجاریه و شاهزادگان از انتخاب وکیل خودشان سرپیچیده و اقدام بان انتخاب نمی کنند .
روز چهارشنبه هفتم شعبان ۱۳۲۴ - در این روز مردم در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب می باشند لیکن بعضی می گویند این مجلس انتخاب بروفق نظامنامه نمی باشد و دست تقلب و تدلیس در کار داخل شد بعض از متمولین و تجار پول دار بنای رشوه و تعارف را در کار گذارده اند ارباب جمشید پولی بعض آقایان داده است حاجی معین بوشهری هم به بعضی اشخاص پول داد . از آن جمله بانجنم مخفی

ماهم چیزی داد . که جناب آقا میرزا محمدصادق گرفته و میل فرمودند .

عمده خرابی کار اهل ایران همین رشوه و پول است که آنان را از همه چیز انداخته و خواهد انداخت و این دادن پول باجزاء انجمن مخفی يك امر خرابی انجمن و تفرقه اعضاء اوست از آن جمله بنده نگارنده در خیال مستمسك و بهانه میباشم که دیگر داخل باین انجمن نشوم اگر ملاحظه دوستی جناب آقامیرزا محمد صادق نبود از همین امروز استعفا می خواستم بعضی از اجزاء هم مانند بنده در خیال مستمسك و بهانه می باشند .

در این روز از طرف ولیعهد تلکرافات متوالیه از تبریز بخابره شده است در طهران هم مشهور شده است که ولیعهد مایل باین اقدام و اعطاء یعنی مجلس مشاورت نمی باشد .
روزی پنجمشنبه هشتم شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز دستخط اعلیحضرت هایونی تلگرافاً تبریز بخابره گردیده که در ذیل عنوان بقیه واقعه تبریز خواهد آمد و هذا صورت .

بقیه واقعه تبریز

تریت و تمدن اهالی تبریز ما را بحیرت آورده که در ظرف این مدت که بازارها تماماً بسته و مردم در کوچه های محله ارمنستان و قونسلخانه و مسجد همجوار جمع بودند و باینکه خیلی از مفسدین و خائنین موقعی بدست آورده و در خیال افساد عظیمی بودند ابدأ صدائی در نیامد و نامالایمی ظاهر نشد این اهالی مظلوم که عموماً فقیر و در دست فاقه و احتیاج اسیرند و اکثر ایشان بکلی مضطر و ناچارند باین حال نجابت و تربیت خود را بآخر رسانده حیثیت خود را نشکسته و در تمامی محلات و بازار و اطراف و اکناف شهر از توجه مخصوص عقلا و دانشمندان و اشخاص با تربیت ابد آحادنه بوقوع نه پیوست و امنیت در سرحد کمال بود باری روزی پنجمشنبه هشتم ماه دستخط هایونی تلگرافاً و دستخط ولیعهد صادر گردید و در پاسخ قونسلگری و سپس در مسجد قرائت گردید چاوشها و درویش پیش روی اهالی اقتاده بطرف بازارشان بردند و بازار را باز و چراغانی مفصلی نمودند و این چراغانی در چندین شب متوالی بود .

سواد دستخط مبارک اعلیحضرت شاهنشاه

مظفرالدین شاه قاجار معطی مشروطیت

بتوسط ولیعهد باهالی مملکت آذربایجان تشکیل مجلس شورایی و نظامنامه آنرا بشما اجازه و مرحمت فرمودیم و کلای شهر تبریز و سایر ولایات بطهران بیایند و به ترتیبات کار مشغول بشوند و نسبت بعموم متحصنین قونسلگری انگلیس عفو عمومی شامل خواهد شد .

سواد حکم ولیعهد محمدعلی میرزا

اولاً از طرف قرین الشرف بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی ارواحفاده از طرف خودم باین اشخاص که در قونسلخانه و مسجد متحصن هستند اطمینان میدهم که درباره آنها عفو عمومی خواهد

شد و مطلقاً در اذای این اقدامات آنها مزاحمتی از طرف حکومت وغیره نخواهد شد .
 دوم - مجلس شورای ملی را بطوریکه بنده گان اعلیحضرت اقدس همایونی بملت اعطاء و مرحمت کرده من هم تصدیق دارم و اجراء خواهم نمود و بولایات جزو هم اعلام خواهد شد .
 سوم - برای اعطاء مجلس شورای ملی که اساس آبادانی و ثروت و ترقی دولت و ملت است عموم رعیت چه در شهر تبریز چه در ولایات مملکت آذربایجان چراغان بکنند .
 چهارم - در تعیین انتخاب و کلاء هم بزودی قراری بدهند که و کلای تبریز و سایر ولایات شده روانه طهران شوند .

دستخط ولیعهد و امضاء او حکم را

این چهار فصل که نوشته شده صحیح است

پنجشنبه هشتم شعبان ۱۳۲۴

از سفارت انگلیس بقونسلگری تبریز

صدراعظم باینجناب اطلاع داده نسخه های چاپی دستخط اعلیحضرت همایونی در اعطاء مشروطیت و ترتیبات مجلس بامنای آذربایجان و حکام ولایات فرستاده شد و انتخاب و کلاء در موقع اجراء اجراست شما هم باید پناهندگان و بستی ها را اطلاع بدهید و توضیح نمائید اجرای وعده های اعلیحضرت شهریاری فقط مربوط بدولت ایران است ضمانت سایر دول در آن باب جایز نیست بگوئید مسلم و آشکار است ترتیب مجلس ملی ممکن نیست مگر بمروور .

(امضاء - قراندوف)

دستخط ولیعهد بژنرال قونسل انگلیس

مسیو راتسلاو چهار فقره را که اهالی استدعا کرده بودند بر طبق مقررات علیه همایونی مهر و امضاء نموده دادم دستخط تلگرافی را هم فرستادم که با اهالی داده همگی مطلع و شکر گذار باشند بطوریکه آنها تعهد کرده اند مطمئناً بروند و بازار را باز کرده مشغول کسب کار خودشان باشند .
 (امضاء - ولیعهد دولت علیه ایران)

تبریزیان بعد از این اطمینان و حصول مرام دل خوش و آسوده برگشته یک هفته روزان و شبان بازار ها را بسته بسور و کامرانی مشغول شدند . سابقاً نوشتیم طایفه قاجاریه و شاهزادگان عظام از گرفتن ورقه انتخاب و تعیین منتخب در مجلس شورای ملی سر باز می بیچیدند و امتناع ایشان مورث احداث مفاسد میگردد قلوب حجج الاسلام و دیگر طبقات ملت را از ایشان منزجر و متنفر می نمود و بلکه آثار قیل و قال در مجالس خاصه نیز پدیدار میشد تا اینکه اخبار خطرات قضیه و اهمیت واقعه بجناب صدراعظم رسید ایشانهم وقایع را بعرض اعلیحضرت شهریاری رسانیده و بنا بر این اعلیحضرت همایون همه

شاهزادگان و امراء قاجاریه را در امروز احضار فرموده و همگی را بامهر پدرا نه پذیرفته و بعد خطابه بلیغ متضمن بر مکنونات ضمیر شاهانه در این خصوص سرودند و من نطق ایشان اینست :

نطقی اعلی حضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه قاجار

بر شاهزادگان و امراء سلسله قاجاریه

مانیکو میدانیم علت عدم دخالت شما تا کنون در امور راجعه بشورای ملی از لقاء شبهه کسانی است که از نیات مقدسه ما بیخبرند و شما هم نظر بشاه پرستی القاء شبهات آنرا قبول نموده خود را شریک و سهیم شرف ملی نکرده اید پس لازم است حضوراً بشماعقاید مقدسه خودمان را حالی نمائیم .

زمانیکه و لیعهد این دولت بودم از ظلم و جور حکام و مأمورین دیوان نسبت بر عایا و هرج و مرج امور داخله و خارجه مملکت همواره در فکر و اندیشه بودم تاراهی برای رفع این خرابیها بدست آورده در موقع اجرا گذارم چون بطریق کلی ممنوع از دخالت در امور بوده چاره بدست نیاوردم تا بحکم تقدیر زمام امور مملکت بدست ما افتاد بعد از ورود بطهران کرا را مقاصد خودمان را به امین السلطان فرمودیم بعد از تصدیق موانع و معاذیر چند بیان نمود که معلوم شد باطناً با مقاصد ما همراهی ندارد از آنجائیکه میدانستیم میرزا علی خان امین الدوله همواره با خیالات مکنونه ما همراهی داشته و دارد صدارت را با و تفویض نمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را کاملاً مسبوق و مستحضّر نمودیم حق این است که بر علوّ خیالاتمان بسی افزوده و با جدّی کافی در اجرای مقاصد عالیّه ما حاضر گردید ولی موانعی چند بیان نمود که سد پیشرفت مقاصد بود برای برداشتن موانع دستوری با و دادیم چون مقدرات خداوندی با میل ما مضایقه نکرد مجدداً صدارت را بامین السلطان و اگذار نمودیم و بفرنگستان سفر کردیم در فرنگستان همواره بامین السلطان برای اجرای نیات خودمان در مذاکره و مشاوره بودیم جدّاً قول در این باب بما داد که حین ورود بایران در مقدمات کار اقدام نماید بعد از ورود بطهران باز محرک او شدیم تا مجلس مشاوره را وسعت داد ولی ملاحظه کردیم که احدی فعلاً با خیالات ما همراهی ندارد و در جلو مقاصد عالیّه ما سدهای آهنین بسته شده پس دانستیم که هتور مشیت الهی با اجرای مقاصد ما تعلق نگرفته است .

باز در سفر دوم فرنگستان مکان و مقام را خالی از اغیار و اوصاد دیدیم به تکرار مافی الضمیر خود به امین السلطان پرداخته در این دفعه چنان مرا

اطمینان داد که به مجرد ورود به طهران به مقدمات کار خواهد پرداخت بعد از ورود بازمانع را در جلو آورد خواستم شخصاً باجراآت مقاصد خویش اقدام نمایم به جهاتی چند صلاح ندیدم و تکراراً اصرار به امین السلطان کردیم باز اقامه موانع نمود چون اصرار امراء ما را ملاحظه کرد رضی گردید دیوان خانه منظمی مثل دیوانخانه های ممالک متدنه آزاد برقرار دارد ولی آنهم صورت خارجی پیدا نکرد عاقبت زمام امور مملکت را به عین الدوله مرحمت فرمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را مستحضر کردیم خوب خیالات مقدسه ما را استقبال کرد ولی او هم بذکر موانع مشغول گردید و اول شرط این عمل را اصلاح مالیه دانسته و فکر خود را در آن مصرف نمود و در مقدمات عمل بر موانع پیچ در پیچ که تولیدش بواسطه اهمال در خود عمل بود مصادف گردید تا در این اوان که امور مملکتی را بشخص تربیت شده خودمان میرزا نصرالله خان مشیرالدوله سپردیم و اصلاح و اجرای مقاصد خیریه همایون خودمان را سریعاً خواستیم مشیرالدوله هم بملاحظه شرف سلطنت و صرفه ملت با کمال متانت و عجله با اجرای مقاصد عالیّه ما پرداخت همگی موانع را بحسن تدبیر اصلاح کرد خاطر ما را از هر جهت آسوده گردانید.

در این موقع ما از مشیرالدوله و حجج اسلامیه عموماً و خصوص از آقا میرزا سید محمد مجتهد سنگلجی خوشنودیم که نیات مقدسه ما را در امور مملکت بخوبی استقبال نموده و عموم ملت را یکدل و یک زبان بدون نفاق و صدا پیر و خیالات دیرینه مانمودند و راحت را از خودشان بکلی برای پیشرفت مجلس شورای ملی و اصلاحات ملکی دور کردند.

پس همه بدانید که ما بصرافت طبع این آزادی و مشروع و مجلس شورای ملی را به ملت شاه پرست خود عنایت فرمودیم و ریاست این مجلس را با نهایت شوق خودمان قبول کرده ایم و این مجلس محترم مجلس خودماست هر کس ضدیت با این مجلس نماید به شخص ما ضدیت کرده است اگر رضایت ما را منظور دارید خیلی زود منتخبین خود را معین نمائید که به خواست خداوندی مقدمات انتخابات تا روز دهم بخوبی انجام داده شود و از روز یازدهم شروع به تعیین و کلاه و کار نموده و محض میمنت و مبارکی روز یازدهم همین ماه که یوم مولود مسعود حضرت حجه الله فی الارضین است برای افتتاح خودمان به مجلس حاضر و آنروز میمون را تاریخ افتتاح مجلس شورای ملی قرار خواهیم داد. بعد جناب صدراعظم را مخاطب نمود و فرمود:

از طرف مجلس اعلانی منتشر نمائید که اگر هر طبقه تا روز دهم همین

ماه شعبان منتخبین خود را معین نمایند از شرف و فایده این مجلس محروم و بعد از این هم حق انتخاب و تعیین و کلا برای خودشان نخواهند داشت . همان آن حسب الامر مبارک اعلی حضرت شاهنشاه جناب مشیرالدوله صدراعظم به جناب وزیر مخصوص حاکم تهران امر داد که اعلان تعیین و کلا را انتشار نمایند و شاهزادگان و امراء سلسله حلیله قاجاریه نیز به معین و کلائی خود بشاشت خاطر اقدام نمودند .

روز جمعه نهم ماه شعبان - در این روز اعلان مطبوعه منتشر گردید برای اینکه مجلس نظار بطور رسمیت تأیید کنند از امور و در تحت نظارت حکومت تهران برآمده کثرت و کلا را منتخب نمودند از برای انتخاب معینانی ندارند جز اینکه در یک مجلس که حکومت باشد صورت انتخابات را ملاحظه نماید جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد و سایر علماء اعلام هر روز در مجلس جلوس میفرمایند .

صورت اعلان حکومت تهران

حون موافق نظامنامه انتخابات امراء و اعیان و اشراف و ملاکین باید نمایندگان خود را برای مجلس شورای ملی معین نمایند لهذا با کمال احترام و توقیر خواهش میشود از اعیان و خوانین و اهل قلم و اطباء و ملاکین و صاحبان مستغلات شهری بحدودیکه در نظامنامه مقرر است و طبقات نوکرسوای اهل نظام هر گاه در جزو شاهزادگان عظام و علماء اعلام و امراء و قاجاریه و طلاب و خوانین و اصناف انتخاب نکرده اند روز شنبه دهم شعبان از یکساعت بعد از ظهر الی یکساعت بغروب مانده بعنوان ملاک در مجلس انتخابات ملی حاضر شده شش نفر نمایندگان ملاکین را در شش قرعه انتخاب نمایند محض سهوات امر توضیح میشود که آقایان معزی الیه هم شش نفر نمایندگان خود هر کس را میخواهند نمایندۀ خودشان را باید از بیس در نظر بگیرند که در وقت انتخاب معطل و متردد و مردود نباشند صاحبان مستغلات در صورتیکه مستغلات ایشان از هزار تومان کمتر نباشد در حکم ملاکین هستند هر یک از آقایان معزی الیه هم که حاضر نشدند بموجب اعلان حق انتخاب ایشان در این نوبت ساقط خواهد شد .

(امضاء - غلامحسین غفاری)

پس از انتشار این اعلان روزها در مدرسه نظامیه با حضور حکومت و انایب الحکومه مجلس سمت رسمیت را حاصل نمود .

روز شنبه دهم شعبان ۱۳۲۴ - نظار با حضور علماء اعلام و حجج اسلامیه شروع در امر انتخابات نمودند اشخاصیکه برای نظارت در امر انتخاب معین شدند که هر روز با حضور حاکم و حجج اسلامیه مشغول امر انتخاب میباشند از این قرار است :

نظار و اعضاء مجلس نظارت

جناب مخبر السلطنه رئیس مجلس نظار	حسب الامرهایونی
جناب مشیردیوان منشی باشی	حسب الامر صدراعظم
جناب اعظم السلطنه رئیس نظمیّه	از طرف حکومت تهران

جناب خازن الملك	ایضاً از طرف حکومت تهران
شاهزاده اسدالله میرزا	از طرف شاهزادگان
شاهزاده یحیی میرزا	از طرف شاهزادگان
امجدالسلطان پسر کوچک مجدالدوله	از طرف قاجاریه
جناب آقا سید حاجی آقا	از طرف علماء و طلاب
جناب آقا سید محمد تقی هراتی	از طرف علماء
جناب حاجی شیخ سیف الدین	از طرف علماء
جناب حاجی سید محمد تاجر	از طرف تجار
جناب حاجی محمد ابراهیم	از طرف تجار
جناب آقا شیخ حسین سقطفروش	از طرف اصناف

همینکه هیئت مجلس نظار به قرار این اعلان تشکیل یافت عموم طبقات و کلاء خود را معین و منتخب کرده و میکنند و با کثرت آراء و باعانت قرعه مطابق نظامنامه منتخب گردیدند لکن باز دست تقلب ورشوه در کار است چه امجدالسلطان سنش بیست و یکسال است بر حسب نظامنامه که باید سن منتخب بیست و پنجسال و سی سال در مورد امجد تخلف ورزید و هیاهو و ایراد وارد می آورند ولی کسی اعتناء نمی کند چرا که مجدالدوله ایلخانی و رئیس طایفه قاجاریه است .

روزی که شنبه یازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب میباشند درباره نصره السلطان و دبیر السلطان گفتگو و حرف و ایراد زیاد وارد آوردند دبیر السلطان پسر وکیل الدوله جوان با حرارت و درست و صحیح است ایرادی که بر او وارد آورده اند میگویند مستوفی اصفهان و نوکر دیوان است این جوان با حرارت فوراً از شغل خویش استعفا خواست و نوکری دیوان را ترک و دست از کار و شغل خویش برداشت فرمانفرما هم از کرمان تلگرافات متوالیه می نماید در باب زمینهای دژ شت که بستگان آقای آقا سید عبدالله مدعی ملکیت آن زمین میباشند و دستخط اعلیحضرت را نیز صادر کرده اند جناب حاجی شیخ فضل الله هم در خیال بهانه است از اینکه آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلو افتاده و ترقی کرده است جناب امام جمعه هم امروز آمد منزل آقای آقا میرزا سید محمد در بیرونی آقای بقدر یک ساعت نشست ولی جناب آقای طباطبائی از اندرون بیرون نیامد و به بهانه اینکه وقت ضیق است و باید نماز بخوانم و شما بایست خبر کنید تا من پذیرائی کنم از کتابخانه خویش بیرون نیامد و تا کنون جناب آقای طباطبائی اینطور وارد برخانه خود را بی اعتنائی نکرده بود باری امام جمعه بقدر یک ساعت نشست و قلیان و چای صرف نمود رفت اگر چه عقلاً را این حرکت آقای طباطبائی خوش نیامد و ایراد وارد آوردند لیکن جنابش جواب داد اگر از اندرون بیرون آمده بوده و پذیرائی میکردم هر آینه مردم بد میکردند و در مقام تهمت و سوء ظن واقع می شدم .

روزدوشنبه دوازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز بقرار هر روز مشغول امر انتخابات میباشند اکثر از و کلاء منتخب و معین شدند اگر چه فی الجمله تغییری در امر و کلاء بهم رسید لکن ما در این مقام اسامی

و کلای تهران را درج می‌نمائیم و در موقع هم می‌نویسیم تغییر برای چه بوده و قلب و تدلیس در این امر مشروع را کی باعث و سبب شد و چگونه در این امر مقدس و مشروع دست دزدی و خلاف واقع افتاد .

مبعوثین ملت

اسامی انتخاب شدگان تهران

منتخبین شاهزادگان

- ۱ - شاهزاده اسدالله میرزا نجل شاهزاده شمس الشعراء منتخب شاهزادگان
- ۲ - شاهزاده یحیی میرزا نفع السلطنه منتخب شاهزادگان

منتخبین سلسله قاجاریه

- ۳ - امجد السلطان پسر محمدالدوله وکیل بزور قاجاریه
- ۴ - معظم السلطان

منتخبین علماء تهران

- ۵ - جناب آقا میرزا محمد تقی کرکانی وکیل علماء
- ۶ - جناب حاجی شیخ علی نوری حکمی وکیل علماء و حکماء

منتخبین طلاب

- ۷ - جناب آقا میرزا طاهر
- ۸ - جناب آقا سید نصرالله از سادات اخوی

منتخبین تجار

- ۹ - جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب
- ۱۰ - جناب حاجی محمد اسماعیل آقا فاماژه
- ۱۱ - جناب حاجی سید مرتضی مرتضوی
- ۱۲ - جناب حاجی محمد معین التجار بوشهری
- ۱۳ - جناب آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی
- ۱۴ - جناب حاجی محمد علی تاجر شالفرس
- ۱۵ - جناب حاجی محمد تقی تاجر شاهرودی
- ۱۶ - جناب وثوق الدوله مستوفی
- ۱۷ - جناب محقق الدوله ناظم مدرسه سیاسی
- ۱۸ - جناب نجبر الملک

منتخبین اعیان و ملاکین

- ۱۹ - جناب صنیع الدوله
- ۲۰ - جناب نصره السلطان (که بعد معزول شد)
- ۲۱ - جناب صدیق حضرت
- ۲۲ - جناب حاجی میرزا محمودخان احتشام السلطنه
- ۲۳ - جناب میرزا جوادخان سعدالدوله

احتشام السلطنه و سعدالدوله هر دو در تهران نمی‌باشند چه احتشام السلطنه از روزیکه به مأموریت سرحد عثمانی و ایران رفت بطرف ارومیه هنوز نیاوده است و در موصل و عتبات و سایر اماکن روز بشبی می‌رسانند و اما سعدالدوله هم از روزیکه نفی بان شده در نزد گاهی در قونسلخانه و تلگرافخانه آنکس

پناهنده است گاهی در جلو قزاقها میدود چون هر دو کار آمد و بعد از این خواهد آمد لذا هر دو را وکیل و منتخب نمودند .

۲۴ - جناب میرزا حسینعلیخان خلف مرحوم نخبالدوله

منتخبین اشراف و ملاکین توابع تهران

۲۵ - جناب میرزا حسینخان مشارالملک

۲۶ - جناب میرزا اسماعیلخان عونالدوله

۲۷ - جناب میرزا علیاکبرخان دبیرالسلطان که از استیفاء اصفهان استعفاء داد و شغل خدمت

بملت و دولت و وکالت را بر کار و استعفاء مقدم داشت

۲۸ - جناب حاجی سیدباقر معروف به سادات اخوی

۲۹ - جناب حاجی سیدیحیی سیدالحکماء

منتخب اصناف چهارگانه تهران

مذهب و صحاف و کاغذفروش و کتاب فروش

۳۰ - جناب آقامیرزا محمود تاجر کتاب فروش

منتخب اصناف شش گانه تهران

خیاط و روفوگر و عبا دوز و رخت دوز و پرده دوز و قلاب دوز

۳۱ - جناب حاجی میرزا ابراهیم

منتخب اصناف چهارگانه

بزاز و حریر فروش و زبره فروش و دوره گرد

۳۲ - جناب حاجی سید ابراهیم تاجر حریر فروش

منتخب چهارگانه عطار و دوا فروش و چای فروش و سقط فروش

۳۳ - جناب حاجی شیخ حسین سقط فروش

منتخب اصناف چهارگانه سه سار و حلاج و لحاف دوز و کهنه فروش

۳۴ - جناب آقا سید مصطفی سه سار

منتخب اصناف چهارگانه زرگر و دوات گر و آهن گر و حلبی ساز

۳۵ - جناب حاجی میرزا احمد پسر جناب زرگر باشی

منتخب اصناف سه گانه توتون فروش و سیگار فروش و تنباکو فروش

۳۶ - جناب آقا میرزا حسین ملی سیگار فروش

منتخب اصناف سه گانه خباز و علاف و نار فروش

۳۷ - جناب حاجی عباس قلی آقا

**منتخب اصناف پنجگانه چوب فروش و نجار و صندلی ساز
و خراط و حصیرباف**

۳۸ - جناب حاجی سید آقا باقر چوب فروش

**منتخب اصناف پنجگانه علاقه‌بند وزردوز و یراق دوز
و یراق باف و زرکش**

۳۹ - جناب آقا شیخ حسن علاقه‌بند

**منتخب اصناف شش‌گانه یخدان ساز و سراج و لباف و ترکشدوز
و پالان دوز و چادر دوز**

۴۰ - جناب استاد غلام رضا یخدان ساز

**منتخب اصناف شش‌گانه بقال و بنکدار و آجیل فروش
و میوه فروش و علاف جزء و رزاز**

۴۱ - جناب آقا مشهدی باقر بقال

**منتخب اصناف اربعه کلاهدوز و کلاه مال
و پوست دوز و خراز**

۴۲ - جناب حاجی عبدالوهاب

منتخب اصناف دوگانه کفشی دوز و پاره‌دوز

۴۳ - جناب آقا شیخ حسینقلی دلال

۴۴ - جناب آقا ملاحسن دلال

**منتخبین اصناف چهارگانه قصاب و دباغ
و مرغ فروش و بره فروش**

۴۵ - جناب امین‌التجار کردستانی

منتخب صنف قهوه‌چی

۴۶ - جناب آقا سید مهدی معروف به سقط فروش

**منتخب اصناف چهارگانه قناد و گیوه فروش
و جوراب فروش و جوراب دوز**

۴۷ - جناب حاجی محمد تقی باقر معروف به‌دهنده

منتخب طایفه جلیله صرافین و صیرفیه

۴۸ - جناب حاجی سید محمد صراف

منتخب اصناف نه گانه مقنی و معمار و فخار و بناء
و کاشی پز و کوزه فروش و کوره پز و نقاش و سنگتراش
۴۹ - استاد حسین پنجه علی بناء

منتخب اصناف پنجگانه عصار و شمع و صابون پز
و صابون فروش و نفت فروش

۵۰ - جناب حاجی محمد باقر

منتخب اصناف هفتگانه مسگر و تنگ ساز و کالاسکه ساز
و غداره ساز و ریخته گر و سفیدگر و خورده فروش

۵۱ - جناب آقا سید محمد تقی هراتی

منتخب اصناف هفتگانه آهنگر و چلانگر و نعل بند و میخ بر
و نعل بر و نعل ساز و طارمی ساز

۵۲ - جناب آقا سید حسین بروجردی ملقب به مدیر الاسلام

منتخب اصناف پنجگانه سلمانی و حمامی و یخ چالی و میراب

۵۳ - جناب آقا سید ولی الله خان دکتر

منتخب اصناف سه گانه خرازی فروش
و ساعت ساز و جوراب باف

۵۴ - جناب حاجی سید محمد آقا تاجر ساعت فروش

منتخب اصناف هفتگانه پلوی و چلوی و آشپز

و کبابی و کله پز و یخنی پز و جگر پز

۵۵ - جناب حاجی علی اکبر پلویز

منتخب اصناف دو گانه بلور فروش و شیشه بر

۵۶ - جناب حاج شیخ اسماعیل تاجر بلور فروش

منتخب هفت زردشته

۵۷ - ارباب جمشید تاجر فارسی

منتخب طایفه ارامنه

و کالت خود را واگذار و تقویض بآقای طباطبائی نمودند و حق خود را در انتخاب اول

ساقط نمودند .

منتخب طایفه هندو

حق خود را در این انتخاب واگذار بآقای بهبهانی نمودند .

فلاحین و برزگران منتخب خود را هنوز هم در میان اهل عالم و جوانان با تربیت و باهوش و تحصیل کرده موجود و معتمد و مورد اعتماد و منتخب نشدند و اینگونه مردمان جاهل و بی تربیت داخل در این امر و در این امر هنوز اهل تهران معنی مجلس و وکالت و منتخب و امین را ندانسته و نفهمیده اند که ملت باید مثل وکیل های دارالشرع و درخانه های ملاها و قضاة باشد از اینکه از او و از پس که از آنها صدمه و اذیت و ضرر دیدماند لذا باینگونه اشخاص راضی شده

آقای آقا سید محمد طباطبائی

تقلب و رشوه در کار آمد باین جهت جناب آقا میرزا محمد تقی گرکانی که وکیل علماء بود استعفا داد و درجایش آقا میرزا محسن برادر صدرالعلماء و داماد آقای بهبهانی وارد شد بدون انتخاب و بدون شرایط همین قدر که آقا میرزا محمد تقی استعفا داد و جناب آقا سید عبدالله داماد خویش را بجای او منصوب کرد هر قدر عقلا داد و فریاد کردند بجائی نرسید و همچنین نصره السلطان و دبیر السلطان که هر دو جوانان با کفایت و دانا بودند از وکالت باصرار مردم استعفا دادند بیچاره دبیر السلطان هم از نوگری

افتاد وهم ازو كالت . سوم اینکه اهالی تهران خود را نسلی میدادند با اینکه اگر وکلای طهران صحیح و درست و کافی وعالم نمیباشند و کلای بلاد البته خوب و صحیح وعالم خواهند بود در مجلسی که دوست نفر اجزای این مجلس باشد پنجاه نفر جاهل چه میتواند بکنند ولی افسوس که وکلای سایر بلاد هم همین درد وهمین خیال را داشتند در آنجاها هم بعینه مانند تهران شد چهارم آنکه برحسب فرمایش جناب آقا سید عبدالله چنانکه درموقع و مقام خواهد آمد اکتفاء کردند که فرمود من بزحمت عمارتی را روی دوست یا کمتر ستون جوئی قرار دادم هر وقت يك ستون آدمی دیدم یکی از ستونهای چوبی را بر میدارم و آن ستون آدمی را بجایش میگذارم و ها کذا نا تمام سنونها از آدم و انسان گردد کن این آقا غافل است که يك دفعه آتش در می افتد بعمارت و ستونهای جوئی در آن واحد يك طرفه العین آتش خواهد گرفت این عمارت ستون آدمی لازم دارد که عمارت را بر سر گذارد و آب اسباب اطفاء نار در دست بگیرد که هر وقت خواست آتش بعمارت افند فوراً آتش را خاموش منطفی سازد .

باری و کیل جاهل و کور که بصیرت بحال مملکت و سلطنت نداشته باشد عدمش به از وجود است روز سه شنبه سیزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز کدورتی علی الوافع بین آقای بهانی و آقا شیخ فضل الله واقع افاد که مختصر از مفصل این است که ذیلا نکاشه آمد و این کدورت بجز بواقعات و حزئی و کلی خواهد شد یکی از موقوفات بزرگ موقوفه قائم مقامی است که از حاصل ن موقوفه در سال دو هزار تومان باید بعتبات عالیات برود و چند هزار تومان هم باید بمصارف بگر برسد این موقوفه با حبه که مهر مبارک حضرت سید سجاد در آن است و آن جعبه مرصع و اهرات است در دست اولاد قائم مقام است که خود قائم مقام واقف این موقوفه بوده و چند سال این فوفه در دست میرزا محمود خان که نوه قائم مقام است بوده و چون مرزا محمود خان شخص بی حالی . ورئه قائم مقام مدعی او شده موقوفه را از او انتزاع نمودند مرزا محمود خان هم بهمان حبه قناعت و اکتفاء نمود موقوفه را و اگذار بمیرزا علی اکبر خان نمود میرزا علی اکبر خان چون رس را بزنی بامیر بهادر داده بود بقوه و استظهار امیر بهادر تمام موقوفه را حبف و میل می نمود این ادیب الممالک مدبر روزنامه ادب که از وره قائم مقام و از اشخاص با کفایت و درایت است خدمت ی طباطبائی عارض گردیده وقف نامه را اظهار داشت جناب آقای طباطبائی این امر را واگذار بده نگارنده فرمود بنده نگارنده برحسب فرمایش آقای طباطبائی و دوستی با ادیب الممالک میرزا کبر خان را احضار کرده تقریرات و دعاوی ادیب الممالک را ذکر نمودم و از آن جمله گفتم ادیب الممالک است که شما در امر موقوفه خیانت کردید و منافع و نماء موقوفه را بمصارف وقف نرسانید و از زمین فلان مزرعه را که زدیک راه آستارا می باشد در هیجده هزار تومان بکمبانی راه بدهد فروختن عن موقوفه را دلیلی است واضح برخیا ن شما مرزا علی اکبر خان گفت هفه دیگر خدمت آقای طباطبائی رسیده جواب شمارا و جواب ادیب را حضور مبارک حضرت حجه الاسلام

عرض میکنم پس از این قرارداد میرزا علی اکبر خان منوسل به حاجی شیخ فضل الله نوری میشود از جناب آقا دعوتی میکنند جناب آقا يك روز را برای نهار میرود منزل میرزا علی اکبر خان پس از صرف نهار مزار تومان اسکناس تقدیم حاجی شیخ فضل الله می نماید و حتی این مشکل را از جناب آقا میخواهد جناب آقا دوسه روز قبل از این بنده نگارنده را احضار نموده بنده نگارنده ارملاقات استتکاف و عذر آورده باینکه از راه استدعا و خواهش ملاقات بنده را درخواست نمود چون از طریق انسانیت

و استدعا اصرار در ملاقات نمود روز گذشته را قبل از ظهر آنجا رفتم جناب آقا در کتابخانه مخصوص خود بود پسرش حاجی آقا هادی که سنش از بیست متجاوز نبود و جناب حاجی شیخ سیف الدین هم آنجا بودند پس از قلیان و قهوه با حاجی شیخ سیف الدین صحبت می نمود در مسئله قتلی که در عراق واقع شده بود گویا برادر حاجی شیخ سیف الدین را بقتل رسانیده بودند و طرف حاج شیخ سیف الدین گویا حاج سهم الملك عراقی بود بنده نگارنده شنیده بودم بعضی از ملاها رشوه میگیرند و رشوه مغرورند لکن ندیده بودم که ملا خودش علناً و آشکارا مطالبه رشوه و نعارف را بنماید بلکه بوسیله یکی از اجزاء و محارم و یا بکنایه و اشاره مطالبه می نمود مثلا قرض دارم مقروضم در خیال روضه و سفر میباشم و یا فلان مزرعه و ده و خانه را باید بخرم و یا بنده زاده را باید داماد کنم

حاج شیخ فضل الله نوری

و با عروسی دارم و بابانگ از من طلب دارند نمیدانم چه کنم آتوقت طرف مقابل می گفت آقا عصه بچور بد خداوند کریم است من اینقدر و فلان مبلغ را تقدیم میکنم باقی را دعا کنید خداوند برساند با انطور و با تقریباً حزی میگرفت لکن جناب حاجی شیخ فضل الله را دیدم که بالصر احوه از حاجی سیف الدین مطالبه بول کرد در مقابل حکمی که میخواست باری بعد از قطع و فصل امر مقاضیه شیخ سیف الدین رفت بنده ماندم و حاجی شیخ فضل الله که شروع در مطالب و سخن نمود در آغاز ندیدی از من روی آمی آقا سید عبد الله شکایت نمود قدری هم از آقای طباطبائی تعریف و توصیف مودت من کت چون بورا (یعنی من) آدم با کفایت و عاقل مدادم لذا از تو حراش میکنم آقای ضابطائی

این موقوفه قائم مقامی بنده گفتم شما آقای طباطبائی را میشناسید که در این گونه موارد دخالت نمیکند ولی جوابی بدمی باید داد چه ادیب الممالک متوسل باقا شده است و اصراری هم دارد حاجی شیخ گفت آنچه که باید بعثیات فرستاد هر ساله بااطلاع من میفرستند نزد جناب آخوند ملاکاظم رسیدهم در دست میرزا علی اکبرخان هست آنچه باید درهمین تهران بمصرف رسانند بااطلاع من بمصرف رسانیده و قبض باو دادم اما درمسئله فروختن زمین هنوز فروخته است چه من گفتم از کمیانی زمین را در هیجده هزار تومان میخرند بملاحظه صرفه و غبطه وقف بفروشدند و درجائی بهتر ملکی بخرند و ضمیمه وقف نمایند لکن کمیانی بیش از نه هزار تومان پول نمی دهد باین جهت هنوز فروخته نشده است باری چون بنده را رسول قرار داد لذا دیگر من اصرار نکردم و مراتب را خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا ابتداء قدری متغیر شدند ولی جناب آقامیرزا ابوالقاسم پسر آقا گفت دراول امر مشروطیت رنجانیدن آقا شیخ فضل الله صلاح نیست شما منصرف شوید و دخالت در امر موقوفه نکنید بهر طور بود آقای طباطبائی را منصرف نمودیم لکن جناب آقا سید عبدالله از واقعه مطلع شده و از مسئله مسبوق گردید و در مقام تصرف موقوفه برآمد باین جهت حاجی شیخ فضل الله مکدر شد . دیگر از اموری که سبب رنجش حاجی شیخ فضل الله گردید واقعه آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله بود که ما این واقعه را در عنوان فردا می نگاریم .

روز چهارشنبه چهاردهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - امروز مردم در خیال تهیه جشن فردا که عید مولود امام زمان عجل الله فرجه می باشد، میباشند از ظهر امروز در خانه آقای طباطبائی و خانه سادات اخوی و خانه سیدقندی چراغان و جشنی است اهل بازار هم چراغانی را مهیا و مستعد میباشند دوات هم آتشبازی و سوز را مهیا و مشغولند یکی از وکلای علماء جناب آقا میرزا محمد تقی گرکانی است و این مرد چون تکلیف را شاق دانست و دید از عهده بر نمی آید لذا از این شغل خطیر استعفا داد و عقب نشست جناب آقای طباطبائی فوراً داماد خود آقا میرزا محسن را بجای او منصوب کرد مردم در مقام ایراد برآمده جنابش اعتنائی نکرد و در جواب فرمود من بزحمات بسیار و ریختن خون صلحا و سادات عمارتی را برپا نمودم لیکن ستونهای این عمارت که باید بر سرانسان گذارم از چوب فرار دادم هر وقت انسانی دیدم که طاقت حمل این عمارت را داشته باشد یکی از ستونها را برداشته آن آدم را بجای آنستون قرار میدهم و کذا سایر ستونها را تا اینکه تمام این ستونها و عاید انسان با علم گردد این مسئله اگر چه عوام را ساکت نمود لیکن خواص را ساکت و متقاعد ننمود در انجمن مخفی نانوی فرار بر این شد که وکالت آقا میرزا محسن را بهم زنند جناب آقا میرزا مهدی پسر حاجی شیخ فضل الله که واقعا للهوفی الله حرکت میکرد و خیلی زحمت میکشید همه وقت باعده از طلاب اطراف آقای طباطبائی را داشت و آنچه در قوه داشت از بنال مال و جان دریغ نمی فرمود و دامن و ساختش بهلوت رشوه و تعارف ملوث نگردیدم متقبل شد که در مجلس طرف شود ولی بشرط اینکه دیگران از او عقبه کنند يك نفر از آنها ئیکه وطن فروش بود این خبر را با آقای بهبهائی رسانید ایشان هم مستعد و مهیا از برای مدافعه گردیدند باری آقا میرزا مهدی در وسط مجلس جلوس نمود تا شروع بمطلب و مقصود نمود یکدفعه جناب

آقا سید عبدالله بنای پرخاش را گذارد باینکه در مجلس حاجی شیخ فضل الله نشسته بود بحدی تغیر و تشدد نمود که تا آنوقت احدی جناب آقای بهبهانی را این طور متغیر ندیده و در ضمن تغیر هم میگفت آقای من شما عالم و عالم زاده اید نبایست این طور در وسط مجلس بنشینید آقا را بلند کنید ها بچه ها بیایید آقا را از این جا بلند کنید و در جای خود بنشانید آقا میرزا مهدی که خود را تنها و غریب و بی یار و یاور دید ملتفت شد که نزدیک است رشته اتحاد و اتفاق گسیخته شود فوراً از جایش برخاست و آمد در حوزة و پشت بدیوار نشست آقایانیکه با آقا میرزا مهدی معاهد بودند احدی سخنی نگفت از آن طرف هوا خواهان آقای بهبهانی و بادنجان دورقاب چینها و حاشیه نشینها بنای معایب و فساد را گذارده بلی آقا بابی ها میخوانند این بنا را خراب کنند باینها این اسباب را فراهم می آورند که مسلمین را ذلیل و نابود کنند (در ایران رسم شده است هر گاه بخواهند کسی را مغلوب و از میدان بیرون کنند نسبت او را به بایه میدهند مثلاً امروز الی وقتی که مجلس قوتی داشته باشد اگر بخواهد حرفی بزند که مخالف میل طرف باشد فوراً میگویند بایها دشمن مجلس میباشند و نمی خواهند در ایران مجلس باشد و اگر یک وقت خدای نا کرده سلطان و یا علماء با مجلس بدشوند و آثار مغلوبیت در مجلس خواهان باشند آنوقت میگویند این مجلس را بایها برپا کردند چنانچه در امر مدارس و مکاتب دیدیم در اول تأسیس مدارس مردم میگفتند این مدارس را بایها تأسیس و تشکیل میدهند بعد از آنکه جناب حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی مدرسه اسلام را تأسیس نمود و عمومیت پیدا کرد آنوقت هر کس از مدرسه بد میگفت و او را بابی میدانستند این است حال ما اهالی ایران که باین طور مدعی را از میدان بیرون میکنند) باری گفتند، گفتند تا آقا میرزا مهدی ساکت شد و گفت از هر چه بدترش آقا میرزا محسن که من برای او این خفت را بکشم بهر جهت حاجی شیخ فضل الله اگر چه میل باین پسر ندارد و مایل بود قدری دماغش سوخته شود لیکن نه این اندازه که در حضور خودش اینطور بی احترامی به پسرش کنند بهر جهت شب انجمن مخفی برپا شد آقا میرزا مهدی گله کرد که شما بعضی حاضر بودید و ساکت نشستید حالا گذشته گذشت لیکن بدانید من حتماً آقا سید عبدالله را باین ششلول جواب میدهم و دست در بخل نموده ششلول را بیرون آورد بنده نگارنده چون میدانستم آقا شوخی میکند هنوز در ایران خصوص در این سلسله جلیله از جان گذشته کسی نیست وانگهی در مقابل سید عالم آنهم مثل آقای بهبهانی کسی نیست که بتواند این خیال را بکند وانگهی عقاید مذهبی جناب آقا میرزا مهدی مانع است از اقدام بقتل نفس لکن مخصوص اداء تکلیف و اینکه باعث خجالت آقا میرزا مهدی خواهد کردید گفتم آقای من در اول انعقاد مجلس و مقام اتحاد و اتفاق کاری نکنید که باعث خرابی امر و تفرقه متحدین و سبب شق عصای مسلمین گردد خواهش دارم این خفت را محض رضای خالق متحمل شوید و اظهار نفرا میاید بلکه بر روی خود نیاورید جناب آقا میرزا مهدی اگر چه گذشت و مدتی هم در خانه نشست ولی آقایان و طلاب رفتند عذر خواهی کردند و معذرت خواستند و رفع کدورت و نقارایشان شد لکن این سوء اتفاق دو نتیجه داد اول رنجش حاجی شیخ فضل الله و بهانه دست او آمدن ثانی تعرفه انجمن مخفی که دیدیم انجمن فقط راه دخلی شده است که دوهزار تومان از حاجی معین بوشهری بگیرند

و بعضی بوش‌خان کسب دیگر در مقام کار و خدمت نباشد لاف‌ل از یکدیگر همراهی کسب را آنجمله
منه نگارنده از این اتفاق و پیامدن حباب آقا میرزا مهدی باجن، دیگر وارد باجن شده دیگر
این باجن منعقد گردید الا بطور غیر رسمی که گاه گاه در خانه‌های یکدیگر سه چهار نفری بهم می‌رسیدیم.
روز پنجشنبه ۱۵ شعبان ۱۳۲۴ - امروز بازارها بسته مردم دسه بدسه فوج فوج در خانه
آقای طاطائی می‌آمد و بزرگ عند مولود را می‌گرفتند ساگردان مدارس بحال نظام وارد می‌شوند
خطبه و خطابه می‌خواند دیشب هم خراعاتی با سکو در شهر بود در سلام دولی هم امر اعلیٰ حضرت
صادر شد که حام سورا و رحان دولت و وزگان و علماء و وکلای ملت را دعوت کند برای روز هجدهم
که در آن روز مجلس شورای ملی رسماً منعقد گردد و معونی ملت حضور اعلیٰ حضرت شاه ساهی
معرفی کردند

روز جمعه شانزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ - امروز از طرف حباب صدر اعظم مشیرالدوله دعوت‌آه
حسب الامر اعلیٰ حضرت که در روز امر مبارک صادر گردیده بود طمع شد بعموم حضرات علماء و
شاهزادگان عظام واه ووزراء و اعیان کرام و سفراء دول خارجه بدین مصوب فرستاده شد بعدالافتاب
روز یکشنبه هجدهم شعبان سه ساعت بعروب مانده در عمارت گاسان او باح مجلس شورای ملی خواهد شد
م سیدعی است در ساعت مذکور سه ساعت بعروب مانده سلام عام در بازار حب را مار شاف اعمه د
اف و شاه شاه زادگان و مدعوین شرف حضور ابل آمدند

روز شنبه ۱۷ شعبان ۱۳۲۴ - امروز همه مجلس را می‌رسد که فردا در عمارت ناع گاسان در
حضور اعلیٰ حضرت منعقد گردد صدر اعظم میرزا نصرالله خان مشیرالدوله و دو سرس بهاب سعی را
دارد در تشکیل مجلس و سب همراهی و سعی و کوشش و جهد بلیع صدر اعظم را می‌دهد و سب شدن
سرهای را می‌کوبند لکن ما علاوه بر مل اعلیٰ حضرت مشروطیت و رت سدن پسرهای مشیرالدوله
منک بکه دیگر رحوردم و در آ مقم د کرمی بنائیم حباب میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدر اعظم
از این روز که یا ندانم و کری گذارد در ماه اول مواحب او نارد فران بود که هر فرای کد متقال
نقره است و از این روز ۴ سال بن روزی هاد ا مقام و راز خارجه رسد و البته حین شخصی که از این
رینه نازل این مقام رسد اگر بولی تحصیل کند و در بورا بجوبی می‌داند و خرج بپوده میکند املاک
مشیرالدوله هم حون معرق بود و مهمانی سادانی نمیکرد و بدلی نمیکرد لذا کسی مطلع در مول و مکتب
مشیرالدوله نمیکرد عن الدوله هم که بر مصد در صدارت نشست ملاحظه ا که مشیرالدوله در کارهای میرزا
علی اصغر خان اناک دحالب داشته و از امورات دولی با اطلاع اسب لد مشیرالدوله را که در امور خارجه
بود احواد در مشاورت داخل بود و در امور پولتکی از او اسعلام و اسفسار می‌مود و در امور و راز
خارجه هم همین جهت احصاح مشیرالدوله صرفی نمیکرد و حری مداد و نه مگر مشیرالدوله هم
بهین قدر ضاع داشت و از عن الدوله کوچکی مسمود اسکه در حد ماه مل ارفع الدوله سورا کبر
ایران را از اسلامول حواسه ارفع الدوله در یازک عن الدوله مرل کرد حون لاند بود بولی قدم ساه
و اناک نماید لذا مدعی و رازت خارجه گردید و گفت صد هزار تومان مندم که وزیر امور خارجه شود

عین الدوله محسن دوسی نامشیرالدوله برای مشیرالدوله پیغام داد که ارفع الدوله صدهزار تومان تقدیم میکند برای گرمی و رارت خارجه شما چه میگویند مشیرالدوله که شخصی عاقل با تدبیر و رزگی بود گفت در صورتیکه ارفع الدوله صدهزار تومان بدهد او مقدم است تا او و اگدار بنائید مشیرالملک و مؤمن الملک پسرهای مشیرالدوله بپدر گمست اگر ارفع الدوله وزیر امور خارجه گردد کار ما حراب خواهد شد و اگر در این مقام پولی مانده گذاریم نصف آنرا از خود ارفع الدوله درمآوریم و نصف دیگر را از محل های دیگر بازی

اصرار و ابرام و الحاح پسرهای نامت شد که مشیرالدوله راضی شد که هشتاد هزار تومان بدهد و وزیر امور خارجه خودش با صد عین الدوله دند که هشتاد هزار و مان مشیرالدوله بهر اسب از صدهزار و مان ارفع الدوله چه هم مشیرالدوله را دارد و هم نسبت هزار تومان دیگر از ارفع الدوله درمی آید.

انداس مشیرالملک و مؤمن الملک پسرهای مشیرالدوله را خواست و گفت من برای پول میل مشیرالدوله شخصی را مکتدر بمسکم و هشتاد هزار و مان را بدهد که قدیم اعلی حضرت تمام و ارفع الدوله را هم خون بر من وارد شده است و ساه را با او میل اسب خوب است بهمان ماموریت سابق بر فرار

داریم بالاخره در همان مجلس مشیرالملک حواله هشتاد هزار تومان به طومانیاس آخر مود حواله را وشت و داد به عین الدوله و از آنجا بروی آمد مرا ب را به بند بر برگوا خودشان که مشیرالدوله گفت عین الدوله همان ابن مردیون برای ما داست حالا که دد این آسی و سهلی هشتاد هزار و مان گرفت فردا بهانه دیگر خواهد گرفت روض از من احراء و ملاحظه کند عد از مردن من دیگر شما صاحب یکساهی نخواهد بود ا مانه را که ما صدهزار خون حگ در این مدت مماندی برای شما خبره گذاردم با اندک رمایی از شما خواهند گرفت و حناچه در مورد دیگران ددیم و داسید این جهت هماروریکه عین الدوله معرول و مشیرالدوله به صدارت منصوب گردید این دوسر در مشروطه سدن ایران نهایت سعی را مندول نمودند بلکه فوق العاده سعی و جهد کردند صدراعظم در مقاصد آنها فوق العاده همراهی کرد

چه میدانند اگر دولت ایران دولت عادلانه و سلطنت ایران سلطنت مشروطه و اساسی گردد دیگر مالیه صدراعظم را نمی برد و آنچه جمع کرده است برای اولادش باقی می ماند این بود که نهایت آمال این صدراعظم مشروطه شدن سلطنت ایران بود و برای حفظ مالیه و اندوخته خویش قلعه محکم و حصار سدیدى بنا کرد و آن مشروطه شدن سلطنت میباشد و الحق صدراعظم نهایت سعی و جهد را در این امر نمود .

روزی یکشنبه هیجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ - هجری سال یونت گیل وقت عصر سلام عام منعقد گردید حجت الاسلام و علماء اعلام دارالخلافه عموماً در تالار جلوس نمودند مبعوثین ملت همه حاضر بودند اعلیحضرت همایونی در تالار گلستان بتخت سلطنت عادلانه جلوس فرمود . نخست کلمه که به پیشوایان اعلم و رؤسای معظم ملت فرمود این بود که الحمد لله به آرزوی ده ساله خودم رسیده ام و کلاهی منتخب را بآستان ملائک نشان طلبیدند و با تفقد شاهانه و با تلمظ پدرا نه جمله را بتأییدات خسروانی مستظهر داشتند و بیدرستی و راستی و رعایت جانب رعیت خاصه ضعیف و مردم بی دست و پا ترغیب و تشویق کردند جناب نظام الملك حسب المقرر و المرسوم شرف مخاطبت داشتند نخست خطیب الممالك علی الرسم خطبه غرائی عرض و قرائت نمود تمام علماء اعلام و سایر حضار از وجوه اعیان و اشراف وجود مسعود همایونی را از صمیم قلب بعرض رسانیدند تمام سفرای کبار و وزرای مختار دول متحابه خارجه مقیمین دربار دولت نیز حسب الدعوه در تالار موزه مبارکه حاضر شده بودند احتساب الملك از طرف قرین الشرف بآنها تبلیغ تفقد و احوال پرسی نمود و مقتدر الملك نایب رئیس اداره تشریفات وزارت خارجه مشغول پذیرائی آنها بود از اول شروع در سلام و جلوس اعلیحضرت علی الرسم شلیک توپ متوالی بود خطابه را که برای ادای مقاصد مقدسه و اظهار مکنونات ضمیر اهام پذیر اقدس و شمول کمال معدلت و سربلندی و افتخار مملکت و قوت و قدرت دولت و ترقی و ثروت ملت و شیوع تمدن و اشاعه تربیت و اتحاد فریقین و موافقت فئتن ترتیب داده بودند جناب نظام الملك قرائت نموده عموم باریافتگان باصفای آن روح و روانی تازه یافته و از دل و جان حالاً قالاً بعرض تشکر و دعا و ننا و مدح و منقبت ذات فرخنده صفات معلی پرداختند چون تمام شرایط سلام عام بعمل آمد سربلندان اجازه انصراف حاصل نموده بمنازل خود بازگشتند و شهر خود یکباره هیکل شرف یافت و صورت مسرت گرفت که ممالك محروسه ایران صبانها الله عن الحدنان دارای تاریخ تازه شد و از این خطابه مقدسه ملوکانه که جناب نظام الملك قرائت نمود مراتب شاهنشاه ما مظفر الدین شاه بخوبی مشهود و مکشوف خواهد گردید در واقع روز هیجدهم شعبان که در هده السنه مقارن چهاردهم میزان است بزرگترین عید نیکبختی ایران است و البته ملتفت مزیت و شرافت این روز قیروز شده اند که قول دولت امروز بعلیت رسید و از روز صدوردستخط مشروطیت و حریت تا با امروز در تهیه مقدمات انتخابات بودند لکن امروز تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی رسمیت را حاصل نمود و با حضور سرفرا کبار دول ، مبعوثین و و کلاء ملت معرفی شدند .

ماری صورت خطابه ملوکانه از این قرار است :

خطابه اعلیٰ حضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه فاجار

بسم الله الرحمن الرحيم - منت خدای را که آنچه سالها در نظر داشتیم امروز بمون الله تعالی از قوه بفعل آمد و بانجام آن مقصود مهم بعنايات الهیه موفق شدیم زهی روز مبارك و میمون که روز افتتاح مجلس شورای ملی است مجلسی که رشته های امور دولتی و مملکتی را بهم مربوط و متصل مبدارد و علایق ما بین دولت و ملت را متین و محکم میسازد مجلسی که مظهر افکار عامه و احتیاجات اهالی مملکت است مجلسی که نگهبان عدل و داد شخص هایون ماست در حفظ و دایمی که ذات واجب الوجود بکف کفایت ما سپرده امروز روزی است که بروداد و اتحاد مابین دولت و ملت افزوده میشود و اساس دولت و ملت بر شالوده محکم گذارده میشود امروز روزی است که یقین داریم رؤسای محترم ملت و وزرای دولت خواه دولت و امناء و اعیان و تجار و عموم رعایای صدیق مملکت در اجرای قوانین شرع انور و ترتیب و تنظیم دوائر دولتی و اجرای اصلاحات لازمه و تهیه اسباب و لوازم امنیت و رفاهیت قاطبه اهالی وطن ما بکوشند و هیچ منظوری نداشته باشند جز مصالح دولت و ملت و منافع اهالی و مملکت و البته میدانید که اینست اساس مقدسی که به ملاحظات شخصی مشوب و مختل نشود و باغراض نفسانی فاسد نگردد حالا بر انتخاب شدگان است که تکالیف خود را چنانکه منظور نظر دولت و ملت است انجام بدهند بدیهی است که هیچکدام از شماها منتخبین انتخاب نشدید مگر بواسطه تفوق و رجحانی که از حیث اخلاق و معلومات بر اغلب از مردم داشته اید و خود این نکته باعث اطمینان خاطر و قوت قلب ماست و رجاء و اوق داریم که با کمال دانش و بینش و بیغرضی در این جاده مقدس قدم خواهید زد و تکالیف خود را با کمال صداقت و درستی انجام خواهید داد ولی با وجود این چون قاطبه اهالی را مثل فرزندان خود دوست داریم و نیک و بد آنها را نیک و بد خودمان میدانیم و درخشندوی و مسرت و غم و رالم آنها سهیم و شریکیم باز لازم است خاطر شماها را باین نکته معطوف داریم که تا امروز نتیجه اعمال هر کدام از شما فقط عاید بخودتان بود و بس ولی از امروز شامل حال هزاران نفوس است که شماها را انتخاب کرده اند و منتظرند که شماها با خلوص نیت و پاکی عقیدت بدولت و ملت خود خدمت نمایند و از اموری که باعث فساد است احتراز نمایند پس باید کاری بکنید که در پیش خدا مشغول و در نزد ما شرمند و خجل نباشید این بند و نصیحت ما را هیچوقت فراموش

نکنید و آنی ازمسئولیت بزرگی که برعهده گرفته اید غافل نباشید و بدانید که خداوند متعال ناظر حقیقی اعمال ماهاست و حافظ حق و حقانیت . دست خدا همراه شما بروید مسئولیتی را که برعهده گرفته اید با صداقت و درستی انجام بدهید و بفضل قادر متعال و توجه ما مستظهر و امیدوار باشید .

هیجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴

پس از اختتام خطابه موزیک نظام پترنم عیش و سرور و تبریک مترنم آمد تا کنون در ایران چنین سلامی دیده نشده بود که باحضور هفده نفر مجتهد مسلم لازم الاتباع زهاد عباد صدای موزیک بلند شود چون تعظیم شعائر الله را باعث بود . لذا آقایان در مقام منع بر نیامده بلکه موزیک شرعی را مستمع آمدند باری پس از اختتام سلام و تشریفات شایان که امروز را نخستین روز استقلال دولت و بقاء و دوام ملت نامیدنش سزاست حضرات منتخبین مجلس شورای ملی برگشته مختصراً مشغول مذاکرات تألیف نظامنامه داخلی مجلس شدند و به سبب تنگی وقت مقرر نمودند که در عصر روز دوشنبه نوزدهم ماه شعبان منتخبین ملت در مجلس شورای ملی حاضر شده و پیاد سلامت ذات خجسته صفات اعلی حضرت شاهنشاهی صرف شربت و شیرینی نموده و هم یک نفر را از خودشان رئیس مجلس شوری با بقیه اعضای هیئت مجلس انتخاب نموده و هم نظامنامه داخلی شوری را مرتب نمایند .

روز دوشنبه نوزدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - یونتیل - امروز منتخبین ملت در مدرسه نظامیه مجلس کردند پس از صرف شربت و شیرینی و جای و قلیان با اکثریت آراء جناب صنیع الدوله پسر مرحوم مخبر الدوله بسمت ریاست مجلس برقرار گردید این شخص از اشخاص با تربیت و تحصیل کرده با ملاحظه و با علم سنین عمرش بین چهل و پنجاه مدتی هم در خارجه تحصیل کرده است جناب و ثوق الدوله پسر معتمد السلطنه شیرازی که از جوانان با علم و دانش است نایب اولی رئیس گردید جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب بدومین نیابت ریاست مجلس برقرار آمد جناب آقا سید محمد تقی هراتی و جناب آقامیرزا علی اکبر خان دبیر السلطان و جناب میرزا اسماعیل خان عون الدوله را نیز با اکثریت آراء اعضای دفتر کابینه مجلس شورای ملی انتخاب نمودند پس از اتمام کار به صحن عمارت آمده شاهزاده عبدالله میرزا عکاس مخصوص همایونی سه دستگاه عکس فتوگرافی (کروپ) از منتخبین با گروه دیگر از محترمین که مدعوا حاضر بودند برداشت .

از طرف ریاست مجلس شوری مقرر شد که مجلس تا روز یکشنبه ۲۴ ماه شعبان تعطیل باشد ولی جماعتی مرکب از منتخبین حاضر شوند که نظامنامه داخلی مجلس را مرتب نموده و در روز یکشنبه مزبور به منتخبین مجلس شورای ملی تسلیم نمایند تا بعد از تنقیح و تحریر با اکثریت آراء مصحح گشته مجری گردد مقصود جناب صنیع الدوله از این تعطیل دو چیز است و الا جمعی در مجلس نشسته نظامنامه را بنویسند منافات با دایر بودن مجلس ندارد چه ضرر داشت که روزی دو ساعت مجلس دایر باشد و در اطاق دیگری جمعی مشغول نوشتن نظامنامه باشند امر اول آنکه اهل مجلس از اول امر عادت نکنند که بدون نظامنامه مجلس کنند . امر دوم دولتیان و اهل و همه نکنند و رأی اعلی حضرت را منصرف ننمایند و

بدانند مجلس ضرری بآنها ندارد يك امر ديگر هم تصور ميشود و آن اين است كه مسامحه بكنند تا كتابچه‌های قوانين كه از خارجه خواسته است برسد در هر صورت اگر صنيع الدوله مانعی در جلو خود نه بيند بقاعده حرکت خواهد كرد چه هم خودش عالم است و هم برادرهايش كه با او متفق و متحدند .

روز سه شنبه بيستم ماه شعبان ۱۳۲۴ - در چند روز قبل آقای طباطبائی بجناب صدراعظم گفت كه اخباری كه از تبريز ميرسد كاشف از اين است كه وليعهد ماييل بمجلس نيست و اخلاص ميكند جناب صدراعظم بحضرت حجة الاسلام اطمينان داد و قول داد كه مخالفتی از وليعهد ظاهر نكردد و تلگراف رمز بوليعهد مخابره كرد از اين جهت تلگرافی از ولايت عهد برای صدراعظم و تلگرافی بجناب عضد الملك مخابره كردید و چون امروز بدست ما آمد لذا در عنوان امروز درج كردید و هذا صورتہ .

از تبريز بطهران (تلگراف وليعهد)

جناب مستطاب اجل اشرف اكرم افخم ارفع صدراعظم زبده مجده
الآن كه دوساعت از شب گذشته تلگراف جنابعالي رسيد و كشف شد از
اين اظهار جناب حجة الاسلام آقا سيد محمد آقای مجتهد سلمه الله تعالى تعجب
كردم در صورتی كه ساهدي مثل جنابعالي دارم كه صدور دستخط تلگرافی
را بر حسب خواهش جماعت من خودم استدعا كردم و صادر شد چه طور بچه
قسم من اورا مكنوم نگاهداشته‌ام در وصول دستخط تلگرافی همان دستخط
را بتوسط فونسل انگليس بمردم داده و آنها را فوراً از قونسلخانه بيرون
آورده باشادی تمام بازار را باز كردند و الآن چهار شب مشغول
حراغان‌اند و روزهم مشغول تعيين و كلاه هستند تفصيل اين است كه زحمت
دادم خواهش دارم كه عين اين تلگراف را برای جناب حجة الاسلام آقا
سيد محمد آقای مجتهد طباطبائی سلمه الله فرستاده و ایشان را مطلع و مستحضر
سازيد . منتظر جوابم .

شب ۱۴ شعبان - پنج ساعت از شب گذشته

(وليعهد)

تلگراف از تهران بتبريز

حضور مبارك حضرت مستطاب اشرف اقدس اعظم والا وليعهد دامت
شو كنه العالی - اظهار مرحمت و تفقد و احوال پرسی كه بتوسط حضرت اشرف
آقای عضد الملك فرموده بودید باعث من بدتشكر و دعا گوئی گردید امیدوارم
بتوجهات و اهتمامات و عنايات مخصوصه حضرت اقدس زحمت دعا گوین در
خدمات دولت و ملت موجب مز بدشو كنه سلطنت و قوت دولت و تر قوت مدت

چرا اسلام و تشکیل مجلس در هیجدهم شعبان برپا شد

میل مبارک اعلی حضرت این بود که در روز عید مولود امام زمان یعنی در پانزدهم شعبان مجلس منعقد گردد لیکن صدر اعظم و ادیب حل و عقد مملکت بعرض رسانیدند که شأن و شرافت روز افتتاح مجلس کمتر از اعیاد نیست البته در هر سال روز افتتاح مجلس را جشن خواهند گرفت هرگاه افتتاح

حاجی میرزا یحیی دولت آبادی

در پانزدهم شعبان باشد این دو جشن بزرگ مشرک بوده جشن افذناح داخل در جشن عید مولود و شاید مضمحل گردد از این جهت شاه قبول فرمود و در هیجدهم ماه شعبان افتتاح رسمی مجلس و مجلس شورای

ملی تشکیل یافت الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دیناً
 رازیکه نهان بود پس پرده حریفان کردند عیان بادف و نی در سربازار
 مسبو نوزویرم و چند نفر دیگر از مسیحیان کلاه بخارا ئی ایرانی بسر گذارده و جبهه ترمه پوشیده در صف
 وزرا ایستاده بودند .

روزی پنجمین شب ۲۹ شعبان ۱۳۲۴ هجری - سابقاً نوشتیم که آقامیرزا محمد تقی گرکانی از وکالت
 علماء استعفا داد آقای آقا سید عبدالله داماد خویش را بجایش منصوب کرد و نیز نصره السلطان و
 دبیر السلطان که هر دو از جوانان عالم و کافی بودند با سبب چینی و دسایس مغرضین از وکالت استعفا دادند
 جناب حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که از سادات دولت آباد اصفهان و پسر حاجی میرزا هادی
 دولت آبادی است و جندی است که با تهم بایگری در تهران متوقف شدند و مردم میگویند ولیعهد
 و نایب مناب میرزا یحیی ازل میباشد و حاجی میرزا هادی سنش تقریباً نود سال میباشد و در منبر ید طولائی
 دارد صاحب پنج پسر میباشد پسر بزرگش آقامیرزا احمد است که در اصفهان بر مسند شرع نشسته است
 پسر دومی او حاجی میرزا یحیی است که در علم و ادب و خط و منبر و هنرهای دیگر بکمال و آراسته
 است پسر سومی او حاجی میرزا محمد علی است این مردم با کمال و صاحب اخلاق حسنه است پسر
 چهارمی او آقا میرزا مهدی است که بسیار جوان با ادبی است پسر پنجمی او میرزا علی محمد است
 درین پسرهای حاجی میرزا هادی مردم درباره حاجی میرزا یحیی حرف میزنند و میگویند حاجی میرزا
 هادی که بعد از ازل باید نایب باشد نیابت خویش را بجای میرزا یحیی واگذار کرده است ولیعهد ازل
 حاجی میرزا یحیی را قرار داده است ولی بد بختانه هنوز ازل زنده است نه حاجی میرزا هادی بهره برد
 و نه حاجی میرزا یحیی خواهد برد بنده نگارنده ده سال با این خانواده قدم زدم و بر اسرار آنها پی بردم
 چیزی نفهمیدم بلکه تقصیر حاجی میرزا یحیی و سبب این اتهام کمالات صوری و معنوی حاجی میرزا
 یحیی است که محسود خلایق شده است والا باید گفت حاجی میرزا یحیی از اصل دین دارد و زیر منهدب
 نخواهد رفت و الا شأن او اجل و اشرف و اعظم از این است که نسبت داده شود باین طایفه ضا ئه بی علم و دانش
 باری حاجی میرزا یحیی بخیال افتاد که امتیاز روزنامه باسم روزنامه مجلس از دوات بگیرد و برای
 مشیرالدوله صدر اعظم هم کاغذی نوشت صدر اعظم وعده باو داد و آقا میرزا محسن داماد آقای بهبهانی
 این مسئله را شنید و خیال حاجی میرزا یحیی را دانست با آقامیرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی عنوان
 مقصود حاجی میرزا یحیی را نمود آقا میرزا محمد صادق که سالها در این خیال بود و محرک بنده نگارنده
 بود که روزنامه نوروژ را که مدتی تعطیل است دائر کنم و من بنده جواب مدام تا آزادی قلم راندا سبه
 باشم نمی توانم روزنامه را دایر کنم بجناب آقامیرزا محسن گفت امتیاز روزنامه مجلس را برای خود بگیر
 و بامن شراکت کن چرا باید حاجی میرزا یحیی اینکار بزرک و دخل هنگفت را دبر برد خلاصه آقامیرزا
 محسن عازم گردیده مراتب را بمشیرالملک پسر صدر اعظم در میان آورد مشیرالملک گفت خون صدر اعظم
 قول بجای میرزا یحیی داده است بلکه نوشته هم بمشارایه داده است لذا راه این است که شما عرض
 بشاه عرض کنند و من دستخط شاه را بگیرم آنوقت بهانه برای صدر اعظم هست بالاخره حاجی میرزا آقا